

הַדָּבָר הַשֵּׁעֵר כִּהְיֵה צְדִיקִים יִבְרָאוּ בּוֹ
לְכַבֹּד הַתְּנָא הַאֱלֹקִי רַבּוֹן שְׁמַעוֹן בְּרַי יוֹחָנָן

ספר

מאורות

הזהר

המנקה

בו יבאר גדל החיוב ללמוד וללמד
הזהר הקדוש והתקונים והכמות האמת שחבר
התנא האלקי רבי שמעון ברי יוחאי זיע"א

שבו גלה סודות נפלאים אשר בתורתו ושמותיו
הקדושים בהם העולם קים
ועל ידי זה תמלא הארץ דעה את השם באמונה

❖ בזהר דא יפקון מן גלותא ברחמי ❖

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
ל"ג בעומר שנת תש"ע לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו

ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

מְאוֹרוֹת הַזֶּהָר

וּבֹי"ב סֵפָרִים נִפְתָּחִים:

- א. סֵפֶר "מְאוֹרוֹת הַזֶּהָר"
- ב. סֵפֶר "הַתְּגִלּוֹת הַזֶּהָר"
- ג. סֵפֶר "אַגְרוֹת הַזֶּהָר"
- ד. סֵפֶר "הַרְמָח" לְוַהֲזֶהָר"
- ה. סֵפֶר "עֵת לַעֲשׂוֹת לָהּ"
- ו. סֵפֶר "הַמְּשִׁיחַ וְהַזֶּהָר"
- ז. סֵפֶר "הַצַּדִּיקִים וְהַזֶּהָר"
- ח. סֵפֶר "חֲשֻׁבוֹנוֹת הַזֶּהָר"
- ט. סֵפֶר "קִבְלָתִי וְנוֹשְׁעָתִי"
- י. סֵפֶר "אֵלֶּה מִקְרָאֵי קוֹדֶשׁ"
- יא. סֵפֶר "הַפְּצַת הַזֶּהָר"
- יב. סֵפֶר "מִצְדִּיקֵי הַרְבִּיבִים"

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"
בַּעִיָּה קַבְּיֵת שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א
ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תש"ע ל"פ"ק

הטיבה ה' לטובים

הספר "מאורות הזהר" נדפס

בנדבת הצאצאים שיחיו

לעילוי נשמת הוריהם

אביהם הרה"ח איש תם וירא ה'

מוה"ר אליהו מנחם ז"ל

בן מוה"ר ר' שמעון וסעידה ע"ה

נלב"ע יום ד' שבט תשס"ו לפ"ק

ואמם החשובה הדגולה

מרת סלימה בת רחמים ונעימה ע"ה

נלב"ע יום כ"ו אדר תש"ע לפ"ק

ת.נ.צ.ב.ה.

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי
וחבורתו הקדושה תעמוד להם למליץ יושר,
שימלא ה' כל משאלות לבם לטובה ולברכה,
בבריות גופא, פרנסה בשפע וברווח, עושר
וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים בבריאות
השלימות, אמן כן יהי רצון.

תוֹכַן הַסֵּפֶר

- סֵפֶר "מְאֻרֹת הַזֵּהָר" ג-ק יב
- סֵפֶר "הַתְּגִלוֹת הַזֵּהָר" קיג-קפד
- סֵפֶר "אֲגֻרֹת הַזֵּהָר" קפה-שח
- סֵפֶר "הַרְמָח" לְוַהֲזֵהָר" שט-שכד
- סֵפֶר "עֵת לַעֲשׂוֹת לָהּ" שכה-שנב
- סֵפֶר "הַמְּשִׁיחַ וְהַזֵּהָר" שנג-שסב
- סֵפֶר "הַצְּדִיקִים וְהַזֵּהָר" שסג-שעב
- סֵפֶר "חֲשִׁבוֹנוֹת הַזֵּהָר" שעג-שפ
- סֵפֶר "קַבְּלָתִי וְנוֹשְׁעָתִי" שפא-שפח
- סֵפֶר "אֵלֶּה מִקְרָאֵי קוּדֶשׁ" 1-14
- סֵפֶר "הַפְּצַת הַזֵּהָר" 15-28
- סֵפֶר "מִצְדִּיקֵי תְּרַבִּים" 29-44

Rabbi Y.M. Morgenstern
Rosh hayeshiva of
"Toras Chochohm"
Yerushalaim

יצחק מאיר מארגנשטערן
ראש ישיבת "תורת חכם"
לתורת הנגלה והנסתר
פנייה"ק ירושלים תובב"א

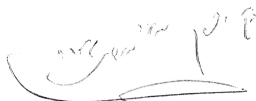
בס"ד, שני בתרא כ"ז למטמוני"ם תש"ע לפ"ק, פנייה"ק תובב"א

הן נודע ביהודה ובישראל גדול שמו של כ"ק המאוה"ג המפור' לשו"ת הגה"צ מוה"ר שלי' יהודה גראס שליט"א אדמו"ר מהאלמין שליט"א, וכאשר יעידון עשרות חיבוריו המעידים על מעשה תקפו וגבורתו בתורה, ועל פעולת צדיק לחיים לגדור פריצי החומה בכרם בית ישראל זה רבות בשנים כ"י, והנה זה עתה יהודה יעלה להרבות פעלים בקרב העם על דבר לימוד ספר הזוהר, והגדיל לעשות ביסודו שיעורים רבים בספר הזוהר בכמה ערים, ואסף איש טהור מכל דברי רבותינו קמאי ובתראי המדברים בסגולת לימוד הזוהר וקראו בשם ספר 'אור הזוהר', גם זכה להחזיר ולהדפיס מחדש ספרי הזוהר והתיקונים, ולמותר לעלות בהסכמה על גברא רבא כגון דא דאיתמחי גברא ויהללוהו בשערים בכל תפוצות ישראל, גם מן המתור להלל ולשבח הדבר הטוב שעשה בעמיו בקירוב נפשות ישראל לעסק הק' דלימוד ספר הזוהר, ומקדמת דנא מצינו לרבינו האר"י ז"ל עצמו בשער רה"ק (דף י"ב) שאמר למהר"א הלוי "שילמוד בוהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום ושיקרא בספר הזוהר פעמים רבים", ובספר שבחי האר"י (הנד"מ עמוד נ"א) כתב שנתן תיקון לבע"ת אחד לומר בכל יום עשרה דפים מספר הזוהר הלשון לבד בלתי שום הבנה, וכן הובא בספר שבחי האר"י דפ"י שנתן תיקון לבעל תשובה אחד ללמוד בכל יום ד' או ה' דפים, והחיד"א בשם הגדולים (מערכת ספרים ערך ספר הבהיר) הביא משמיה דרבינו האר"י שנתן תיקון לבעל תשובה לומר כל יום ה' דפים זוהר, וכיו"ב כתב הגה"ק מקאמרנא בספר נתיב מצותיך (נתיב התורה שביל א' אות ל"א), וכתב שם שגם הגה"ק מהרצ"ה מידיטשוב נהג כן, וכן מצינו להגה"ק מוהר"פ מקארין (אמרי פנחס הנמ"ח ח"א עמוד רס"ד) שצריך לומר ב' או ג' דפין בכל יום, וע"ע המעשה הנורא המובא בספר בן ביתי על אבות, ואכמ"ל.

והגם דבהיותו קורא ספר הזוהר לא ידע מאי קאמר, כבר כתב הרחיד"א בספר מורה באצבע אות מ"ד "לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו הוא תיקון גדול לנשמה". וכ"כ בספרו שם הגדולים מערכת ספרים שם, ועוד בשו"ת חיים שאל ח"א סימן ע"ה סוף אות ב', ומקדמת דנא כבר כתב מעין זה מהר"י צמח בספרו לחם מן השמים בסדר הלימוד דליל שבועות (דף ל"א ריש ע"ב), והרמח"ל בשלהי קונטרס דרך עץ חיים, והמק"מ בספרו כסא מלך על התיקונים (תיקון מ"ג אות ס') כי "לימוד הזוהר בנידא בעלמא בונה עולמות וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פירוש מאמר אחד יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת שלא יעשה לימוד הפשט שנה תמימה", וע"ע בספר זכירה לחיים להגר"ח פלאג"י ח"ב דף ע' ע"ד, ובשו"ת אפרקטא דעניא סימן ע"ד.

איברא, כבר העיד הגה"ק אדמו"ר האמצעי זיע"א באגרת הקודש (נדפס בריש ספר ביאורי הזוהר להגה"ק הנ"ל) "שמעתי מפי קדשו ז"ל (דהגה"ק בעל התניא זיע"א) לא פעם ושתים, שכל ימיו עשה קבע ללימוד הזוהר הק' בשבת וכו' בעיון גדול, וכה אמר דמה שאמר בר"מ בזהר פרשת נשא דבהאי חבורא דספר הזוהר ביה יפקון מן גלותא כו', היינו בלימוד בעיון גדול דוקא וכו', בדקדוק הלשון בכל מלה שיהיה מכוון על פי אמיתות חכמת הקבלה". ועיין שם שהראה מקורו בדברי רבינו האר"י בשוה"ק (שם) שמה שזכה להשגה יתר על כל בני דורו "כי כמה לילות היה נשאר בלתי שינה על מאמר אחד של ספר הזוהר, ולפעמים ששה לילות של ימי החול שבשבוע היה מתבודד ויושב על עיון מאמר אחד בזהר בלבד, לא היה ישן כל הלילות ההם". ואכן ירא שמים יוצא ידי שניהם, מזה וגם מזה בל יניח ידו, ואשרי לו ואשרי חלקו בזה ובבא. ועל כל אלה ועוד טובא יש לומר כי כמה גדולים מעשי כ"ק הגה"צ מהאלמין שליט"א אשר גדול זכותו עד מאוד בזיוכי הרבים, ויהא רעוא דתירום רישיה אכולא כרכא, ויזכה להגדיל תורה ולהאדירה כאוות נפשו הטהורה, ויארץ ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל עד כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים בביאת גוא"ץ במהרה דידן, אכ"ר.

והנני בזה דושי"ת באה"ר

66 ספרים

על הזהר וכתבי האריז"ל שהוצאנו לאור בעזרת השם

– נששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל –

א. ספר זהר היומי – ספר הזהר המחלק ללמוד יומי ל-354 ימות השנה (עם זהר חדש ותקוני זהר) 12 פרקים מפארים לי"ב חדשי השנה.

ב. ספר זהר היומי – ספר הזהר המחלק ללמוד יומי ל-354 ימות השנה (בלי זהר חדש ותקוני זהר) 12 פרקים מפארים לי"ב חדשי השנה.

ג. ספר תקוני זהר היומי – ספר תקוני זהר המחלק ללמוד יומי ל-354 ימות השנה – 400 עמודים (26.000 אָלף עותקים).

ד. ספר תקוני זהר – דף היומי – ספר תקוני זהר המחלק ללמוד יומי ל-354 ימות השנה – 2 חלקים, פורמט פיס, 900 עמודים (10.000 אָלף סטים).

ה. ספר זהר חדש – ספר זהר חדש המחלק ללמוד יומי ל-354 ימות השנה.

ו. ספר "הזהר היומי" בששה פרקים (פריכה קשה) – מחלק ל-354 ימות השנה - (עם הוספת ספר "אור הזהר החדש המנקד).

- ז. אין ליכט פון תורה - נפלאות הזהר בלשון הקדש ובאידיש - 192 עמודים.
- ח. אין ליכט פון תורה - גן עדן הפתוח על הרשב"י באידיש - 32 עמודים.
- ט. אין ליכט פון תורה - נפת צופים באידיש על התורה.
- י. זהר תורה על התורה ה' חלקים.
- יא. זהר תורה על ג"ך.
- יב. זהר תורה החדש על התורה.
- יג. לקוטי זהר: בראשית - 80 עמודים.
- יד. לקוטי זהר: שמות - 105 עמודים.
- טו. לקוטי זהר: ויקרא-במדבר-דברים - 206 עמודים.
- טז. תקון הברית: בראשית, לקוט גדול מהזהר ועוד על קדשת תקון הברית - 400 עמודים.
- יז. אור הזהר - לקוט גדול ומקיף על עניני למוד הזהר, רשב"י, ל"ג בעמר, וכל המסתעף - 560 עמודים.
- יח. קרא לשמש ויזרח אור הזהר - 386 עמודים.
- יט. אור הזהר החדש - לקוט גדול ומקיף על עניני למוד הזהר ותקונים ולמוד הקבלה, וגדל מעלת התקשרות לרשב"י על ידי למוד הזהר, וכל המסתעף - 586 עמודים.
- תדרך וְהַחֲכִנָה לְלַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ - בו יבאר גדל החיוב ללמוד וללמד הזהר הקדוש והתקונים והחכמת האמת - סגלות הגדולות והנוראות הטמונות בזהר הקדוש - הזהר

תקוין להשכינה ומקרב הגאולה - ספר הזהר הוא עקר כל ספרי מוסר, והוא ילחב לבך בשלהבת אש לעבודה התמימה - ספר הזהר הוא המפתח והוא הסוגר - על ידי למוד והפצת הזהר תקדוש מתקשרים להרשב"י בזה ובבא - הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק - הענין הגדול ללמוד הזהר תקדוש בדור הזה יותר מדורות הקודמים - בדורות האחרונים יבינו וישפילו ברזי התורה שלא השיגו הקודמים - מי שאינו מאמין ולומד תורת הח"ן הוא בבחינת "מפריד אלוף לא יראה מאורות" - טבילת עזרא הוא הכרח ללמוד תורת הח"ן, ויפתח זהרי לבך ומוחך לעבודת השם ותברך, - הזהר תקדוש מטחר במקנה - (גמרא ברכות, ורבי פנחס מקאריין).

כ. אור הזהר החדש המנקד - לקוט גדול ומקיף על עניני למוד הזהר ותקונים ולמוד הקבלה, וגדל מעלת התקשרות לרשב"י על ידי למוד הזהר, וכל המסתעף - 640 עמודים (26.000 אלה עותקים).

כא. אמירת הזהר כהלכתה - 92 עמודים.

כב. שער התקונים - עניני למוד ספר "תקוני זהר היומי" - 66 עמודים.

כג. שער התקונים החדש המנקד - עניני למוד ספר "תקוני זהר היומי".

כד. זהר לזקנים עם נערים - 26 עמודים.

כה. גדולי ישראל על הזהר - 64 עמודים.

כו. גדולי ישראל וזהר - 94 עמודים.

מאורות הזהר

- כז. 26 עלוני אור הזהר.
- כח. ספר כח הזהר – 96 עמודים.
- כט. ספר מאורות הזהר.
- ל. ספר "אגרות הזהר" (מכתבי חיזוק וברכה מגדולי הרבנים הצדיקים, ועוד).
- לא. קונטרס "התגלות הזהר", (השתלשלות ספר הזהר והשתלשלות הקבלה).
- לב. ספר סגולות הזהר.
- לג. ספר מצדיקי הרבים.
- לד. שער הזהר – הדרך וההכנה ללמוד ספר הזהר הקדוש.
- לה. שער הזהר – 36 עלונים חדשים.
- לו. ספר "שער ארץ ישראל – בו יבאר גדל מעלת קדשת ארץ ישראל – מלקט מזהר הקדוש ותקונים וכתבי האריז"ל ועוד.
- לז. ספר הערב רב על פי הזהר הקדוש – 226 עמודים.
- לח. ספר הערב רב על פי האריז"ל – 178 עמודים.
- לט. הערב רב וכל המסתעף חלק ראשון – על פי ספר הזהר סדר בראשית – 36 עמודים.
- מ. הערב רב וכל המסתעף חלק שני – על פי ספר הזהר סדר שמות – 70 עמודים.
- מא. הערב רב וכל המסתעף חלק שלישי – על פי ספר הזהר סדר ויקרא – 20 עמודים.

מאורות הזהר

יא

מב. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק רְבִיעִי – עַל פִּי סֵפֶר הַזֹּהַר
סֵדֶר בַּמִּדְבָּר – 54 עֲמוּדִים.

מג. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק חֲמִישִׁי – עַל פִּי סֵפֶר הַזֹּהַר
סֵדֶר דְּבָרִים – 26 עֲמוּדִים.

מד. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק שֵׁשִׁי – עַל פִּי סֵפֶר הַקְדוּשָׁה
תְּקוּנֵי זֶהַר – 90 עֲמוּדִים.

מה. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק שְׁבִיעִי – עַל פִּי סֵפֶר הַקְדוּשָׁה
זֶהַר חֲדָשׁ – 30 עֲמוּדִים.

מו. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק שְׁמִינִי – עַל פִּי סֵפֶר הַקְדוּשָׁה
עֵץ חַיִּים לְרַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל – 16 עֲמוּדִים.

מז. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק תְּשִׁיעִי – עַל פִּי סֵפֶר
הַקְדוּשָׁה שֶׁעַר הַגִּלְגּוּלִים לְרַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל – 12 עֲמוּדִים.

מח. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק עֲשִׂירִי – עַל פִּי סֵפֶר הַקְדוּשָׁה
שֶׁעַר הַפְּסוּקִים לְרַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל – 64 עֲמוּדִים.

מט. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק י"א – עַל פִּי סֵפֶר הַקְדוּשָׁה
שֶׁעַר הַלְּקוּטִים לְרַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל – 44 עֲמוּדִים.

נ. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק י"ב – עַל פִּי סֵפֶר הַקְדוּשָׁה
עֵץ הַדַּעַת טוֹב עַל הַתּוֹרָה לְרַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל – 128
עֲמוּדִים.

נא. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק י"ג – עַל פִּי סֵפֶר
הַקְדוּשִׁים שֶׁעַר מֵאֲמָרֵי רִשְׁב"י, לְקוּטֵי תּוֹרָה, מְשֻׁנָּה
חֲסִידִים, לְרַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל – 16 עֲמוּדִים.

נב. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק י"ד – מְנַהֵיגֵי הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן
 קֹדֶם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ – יִלְקוּט מֵאֲמָרִים דְּבוּרֵי גְבוּאָה וְרוּחַ
 הַקֹּדֶשׁ מִצְדִּיקִים הַקּוֹדְמִים מִה שֶׁנִּבְאָו עַל מְנַהֵיגֵי הַדּוֹר
 הָאֲחֵרוֹן הַלְזָה בְּעַקְבָּתָא דְּמְשִׁיחָא, מִיֶּסֶד מִהִזְהַר הַקֹּדֶשׁ
 וּמִהָאֲר"י הַקֹּדֶשׁ – 54 עֲמוּדִים.

נג. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק ט"ו – מְנַהֵיגֵי הָעֶרֶב רַב
 וְהַסְטְרָא אַחֲרָא בַּדּוֹר הָאֲחֵרוֹן לְפָנֵי בִיאַת הַמְּשִׁיחַ –
 יִלְקוּט מֵאֲמָרִים דְּבוּרֵי גְבוּאָה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מִזְהַר הַקֹּדֶשׁ
 וּמִהָאֲר"י הַקֹּדֶשׁ, וּמִהַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקֹּדֶשׁ וְתַלְמִידָיו
 הַקֹּדֶשִׁים זְכוּתָם יִגַּן עֲלֵינוּ, שְׂבָאֲחֵרִית הַיָּמִים יִהְיוּ רַב
 הַמְנַהֵיגִים וְהָרְאִשִׁים מִהָעֶרֶב רַב, וְסִימְנִים אֵיךְ לְהַפְרִים,
 וְגַדְל הַחַיִּיב לְהַתְּרַחַק מֵהֶם וּמִהַמּוֹנָם, וְהַצְרֵךְ לְהַתְּפַלֵּל
 וּלְהַנְצִיל מֵהֶם, וּבְאִוְרִים בְּעֲנִינִים אֵלוֹ – 60 עֲמוּדִים.

נד. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק ט"ז – מְנַהֵיגֵי הָעֶרֶב רַב
 וְהַסְטְרָא אַחֲרָא – יִלְקוּט מֵאֲמָרִים דְּבוּרֵי גְבוּאָה וְרוּחַ
 הַקֹּדֶשׁ מִזְהַר הַקֹּדֶשׁ וּמִהָאֲר"י הַקֹּדֶשׁ וּמִהַבְּעַל שֵׁם טוֹב
 הַקֹּדֶשׁ וְתַלְמִידָיו הַקֹּדֶשִׁים שְׂבָאֲחֵרִית הַיָּמִים יִהְיוּ רַב
 הַמְנַהֵיגִים וְהָרְאִשִׁים מִהָעֶרֶב רַב, וְסִימְנִים אֵיךְ לְהַפְרִים,
 וְגַדְל הַחַיִּיב לְהַתְּרַחַק מֵהֶם וּמִהַמּוֹנָם, וְהַצְרֵךְ לְהַתְּפַלֵּל
 וּלְהַנְצִיל מֵהֶם, וּבְאִוְרִים רַבִּים בְּעֲנִינִים אֵלוֹ – 38 עֲמוּדִים.

נה. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק י"ז – לְקוּט מִסְפְּרֵי קַבְּלָה
 וּמוֹסָר – 58 עֲמוּדִים.

נו. הערב רב וְכֹל הַמִּסְתַּעֵף חֶלֶק י"ח – לְקוּט מִסְפְּרֵי קַבְּלָה
 וּמוֹסָר – 364 עֲמוּדִים.

בַּסְפָּרִי "הָעֶרֶב רַב" הַנְּזַפְרִים לְעִיל:

בָּהֶם מְבֹאֵר גְּדֹל עֲנֵן חַיִּיב הַלְמוּד וְלַחֲקֹר מְעַשֵּׂי וְעֲנִינֵי הָעֶרֶב רַב, וְאִיךְ שְׂצָרִיכִים לָלֶחֶם נְגַדָם, שְׂמֻקְלָקְלִים אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְעוֹקְרִים כָּל הַמְצוּוֹת שֶׁבְתוֹרַתְנוּ הַקְדוּשָׁה. – גַּם מְבֹאֵר בָּהֶם הַשֶּׁכֶר הַגְּדוֹל לְמִי שֶׁעוֹסֵק לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִן הָעֶרֶב רַב, וּמְעוֹרֵר אֶת הַרְבִּים שֶׁלֹּא יִפְלוּ בְרִשְׁתָּם חֵם וְשָׁלוֹם. – עוֹד מְבֹאֵר, שֶׁהָעֶרֶב רַב הֵם רְמָאִים כְּנַחֲשִׁים וְעֹקְרָבִים, כְּמְבֹאֵר אֲבָל נְחָשִׁים וְעֹקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וּנְחָשִׁין וְעֹקְרָבִין דִּילָהּ אֵינּוּן עֶרֶב רַב. (וְהֵר חֲדָשׁ פְּרָשַׁת יִתְרוֹ מְאֹמֵר ז' יָמֵי בְּרֵאשִׁית). – עוֹד מְבֹאֵר בָּהֶם, גְּדֹל הַחַיִּיב שְׂמֻטָּל עַל כָּל אִישׁ וְאִישׁ לְהִיּוֹת בְּקִי בָּהֶם בְּפֶרְטוּתֵיהֶם וּבְדַקְדוּקֵיהֶם, כִּי בְּזֶה תְּלוּי יָסוּד קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל, וְבוֹ תְּלוּי גַּם בֵּן בִּיאַת מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, כְּמוֹ שֶׁנֶּגְלָה לָנוּ הָעֵץ חַיִּים בְּהַקְדָּמָתוֹ.

נז. סֵפֶר בֵּית הַרְשָׁב"י עַל שְׁמִירַת וְתִקּוֹן פְּגָם הַבְּרִית דִּינֵיו וּמְנַהֲגָיו סֵדֶר בְּרֵאשִׁית שְׁמוֹת – חֶלֶק א', בּוֹ יִבְאֵר גְּדֹל עֲנֵן הַלְמוּד שֶׁל שֶׁכֶר וְעֵנֶשׁ עַל עֲנִינֵי פְּגָם וְתִקּוֹן הַבְּרִית – 160 עֲמוּדִים.

נח. סֵפֶר בֵּית הַרְשָׁב"י עַל שְׁמִירַת וְתִקּוֹן פְּגָם הַבְּרִית, דִּינֵיו וּמְנַהֲגָיו, סֵדֶר בְּרֵאשִׁית שְׁמוֹת – חֶלֶק ב', בּוֹ יִבְאֵר גְּדֹל עֲנֵן הַלְמוּד שֶׁל שֶׁכֶר וְעֵנֶשׁ עַל עֲנִינֵי פְּגָם וְתִקּוֹן הַבְּרִית – 124 עֲמוּדִים.

נט. סֵפֶר תִּקּוֹן פְּגָם הַבְּרִית חֶלֶק רֵאשׁוֹן – הוֹצֵא לְאוֹר שְׁנַת תַּשַּׁס"ד לְפֶרֶט קָטָן. הַסֵּפֶר נִדְפַס לְזִכְרוֹת הַרְבִּים, וּמֵתְחִלָּה בַּחֲנֹם לְכָל דּוֹרֵשׁ וּמְבַקֵּשׁ – 420 עֲמוּדִים.

- ס. תקון הכְּלָלִי – כִּי הוּא תְּקוּן הַבְּרִית הַנִּקְרָא "תְּקוּן הַכְּלָלִי" כְּמִבְאָר בְּלִקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' (סִימָן כ"ט אוֹת ד'), וְהוּא תְּקוּן לְמִקְרָה לִיָּלָה, חֵס וְשָׁלוֹם, לֹאמֹר אֵלֹהֵי הָעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְּהִלִּים (טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ) בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שֶׁקָּרָה לוֹ, מִרְבְּנוּ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשָׁה צְדִיק הָאֱמֵתִי אוֹר יִשְׂרָאֵל וְקְדוּשׁוֹ, נֶחַל גּוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלַב זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ – 72 עֲמוּדִים.
- סא. סֵפֶר קְדוּשַׁת הַבְּרִית – וְהוּא לְקוּט מִ"חֶק לְיִשְׂרָאֵל" פְּרָשִׁיּוֹת שְׁמוֹת-מִשְׁפָּטִים עִם הוֹסְפוֹת חֲדָשׁוֹת שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה עַל קְדוּשַׁת וְשִׁמְרַת הַבְּרִית – 36 עֲמוּדִים.
- סב. הַשֶּׁכֶר וְהָעָנָשׁ בְּשִׁמְרַת עֵינַיִם – 44 עֲמוּדִים.
- סג. סוּד הַשֵּׁם לִירָאִיו. סֵדֶר הַגְּלָגוּלִים, עַל פִּי הָאֲרִיז"ל וְרַבִּי חַיִּים וִיטָאֵל זְכוֹתָם יִגַּן עָלֵינוּ, נִדְפָס בְּסִפְרֵי שֶׁכֶר וְעָנָשׁ פְּרָשַׁת פְּנִיחָס – 50 עֲמוּדִים.
- סד. סוּד הַשֵּׁם לִירָאִיו הַחֲדָשׁ – 14 עֲמוּדִים.
- סה. קוּנְטָרַס "עַת לַעֲשׂוֹת לָהּ".
- סו. קוּנְטָרַס "אַחֲבָה לֹא" (עַל הַמְּשִׁיחַ וְהַזְהָר).

מבוא

לספר "מאורות הזהר"

ישמחו החסידים ויגילו הלומדים, בעזרת השם יתברך, ובזכות רבי שמעון בר יוחאי, הרינו נותנים לפניכם היום ברכה הספר הקדוש "מאורות הזהר", קבץ גדול מתלמוד בבלי, תלמוד ירושלמי, מדרשים, זהר הקדוש, תקונים, ראשונים ואחרונים, ספרי בעל שם טוב הקדוש ותלמידיו, ספרי מוסר. כללים יסודיים ועקריים בענין למוד הזהר והתקונים, ובהשלמות שונות.

קראנו לספר בשם "מאורות הזהר" – כי לקטנו הרבה מאמרים הנמצאים בספרים שונים המדברים בגדל מעלת למוד הזהר, וסדרנום בסדר נאה כל ענין וענין, מאחר שהיה קצת באריכות בהרבה ענינים, לכן בחבור זה הוספנו מאמרים חדשים וגם ישנים, כקנקן חדש מלא ישן.

עוד הוספנו בספר זו הרבה מאמרים חדשים, מצדיקים קדושים וטהורים בעלי מקבלים פזהר הרקיע מזהירים, המביאים את גדל מעלת למוד הזהר.

עוד הוספנו דברים חדשים נוראים ונפלאים, כגון "אגרות הזהר", שהוא מכתבים מגדולי הרבנים הצדיקים, ועוד, שכתבו מכתבי חזק וברכה למפעל הזהר העולמי – קונטרס "התגלות הזהר", שבו מבאר השתלשלות ספר הזהר והשתלשלות הקבלה – קונטרס "מצדיקי הרבים", שבו יבאר גדל מעלת המחזקים אחרים ללמוד הזהר.

עוד הוספנו ג' מפתחות פְּדִי שְׁהַמְעִין יוכל למצא כֹּל מֵאֵמֶר בְּנִקְל
 ובמהרה. ואלו הם:

1. מפתח הפְּרָקִים.

2. מפתח עֲנִינִים – כֹּל עֲנִינֵי הַסֵּפֶר לְפִי תִכְנֹם, הַנוֹשֵׂא שֶׁל כָּל קִטְעַ וקִטְעַ.

3. מפתח הַסֵּפָרִים וְשִׁמוֹת הַצְּדִיקִים – מֵרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת, וְשִׁימַת
 הַסֵּפָרִים מֵהֶם לְקִטְנוֹ הַמֵּאֲמָרִים.

נֵעֲבֹר בְּסִקְרָה קְצָרָה עַל עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ שֶׁל "מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי", שֶׁכָּל
 מִטְרָתוֹ לְזִכּוֹת עוֹד יְהוּדִים בְּלִמּוּד הַזֶּהָר, לְהַרְבּוֹת חִילִים לְתוֹרַת רִשְׁב"י,
 לְהַפִּיץ עוֹד וְעוֹד אֶת גְּדֹל מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֶּהָר, וְלְהַדְלִיק אֶת אֹרוֹ בְּנִשְׁמַת כָּל
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל.

בְּט"ו מְנַחֵם אָב תַּשַּׁס"ח לְפָרֵט קֶטָן הָעֵבֶר עָלֵינוּ לְטוֹבָה הוֹצֵאנוּ לְאוֹר
 בְּסִייעָתָא דְשִׁמְיָא אֶת סֵדֶר לְמוֹד הַיּוֹמִי עַל הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּדְפַס בִּי"ב
 חֻלְקִים, וּמַחֲדָשׁ אֶלּוּל תַּשַּׁס"ח עַד הַיּוֹם הַתַּפְּשִׁיט וּכְבָר הִגִּיעַ לְכָל קְצוֹת תֵּבֵל.

עָרַב ל"ג בְּעֵמֶר (תַּשַּׁס"ט לְפָרֵט קֶטָן) הָעֵבֶר עָלֵינוּ לְטוֹבָה הוֹצֵאנוּ לְאוֹר
 בְּסִייעָתָא דְשִׁמְיָא אֶת סֵדֶר לְמוֹד הַיּוֹמִי עַל הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ, וְנוֹסֵף עָלָיו זֶהָר
 חֲדָשׁ עִם תַּקּוּנֵי זֶהָר וְנִדְפְּסוּ בִי"ב חֻלְקִים.

לְרַגֵּל חַג הַשְּׁבוּעוֹת (תַּשַּׁס"ט לְפָרֵט קֶטָן) הָעֵבֶר עָלֵינוּ לְטוֹבָה, הוֹצֵאנוּ לְאוֹר
 בְּסִייעָתָא דְשִׁמְיָא אֶת סֵדֶר לְמוֹד הַיּוֹמִי עַל תַּקּוּנֵי זֶהָר וְנִדְפְּסוּ בְּחֻלְקֵי אֶחָד עִם
 הוֹסֵפֶת קוֹנְטֵרַס "שְׁעַר הַתַּקּוּנִים" וְהוּא לְקוֹט נִפְלֵא מִסֵּפָרִים קְדוּשִׁים בְּגִדְל
 מַעֲלַת אֲמִירַת וְלִמּוּד סֵפֶר הַתַּקּוּנִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאַפְלוּ כְּמָה פְּעָמִים בְּיוֹם.

וּמֵאֵז שֶׁהַפְּצָנוּ אֶת הַלְמוּד הַיּוֹמִי שֶׁל הַזֶּהָר בְּתַשְׁעָה חֲדָשִׁים בְּלִבָּד, הִגַּעְנוּ
 בְּסִייעָתָא דְשִׁמְיָא קְרוֹב לְשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ הַלּוֹמְדִים וּמְעִינִים בְּזֶהָר
 הַקְּדוֹשׁ מִדִּי יוֹם בְּיוֹמוֹ.

מאורות הזהר

יז

נוֹדָה אֶת ה' בְּכָל לֵבָב וּבִתְנוּף רַבִּים נִהְלָלְנוּ אֲשֶׁר הִגִּיעַנוּ עַד הַלּוּם [ל"ג
בְּעֵמֶר שְׁנַת תש"ע] לְבָרֶךְ עַל הַמְּגִמָּה, שֶׁהֲחִינּוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעַנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה,
לְהַדְפִּיס אֶת:

א. י"ב חֲלָקֵי סִפְרֵי הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ, זֶהר חֲדָשׁ, וְתַקּוּנֵי זֶהר.

ב. "אור הזהר".

ג. "קרא לשמש ויזרח אור הזהר" שִׁיֻצָא לְאוֹר לְקִרְאָת "בְּרַכַּת
הַחֲמָה" אֲשֶׁתְּקַד שְׁנַת תשס"ט.

ד. סֵפֶר "אֲמִירַת הַזֶּהר כְּהִלְכָתָהּ", גְּדֹל מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֶּהר אֶף בְּלִי
הַבְּנָה כָּלֵל.

ה. "שֶׁעַר הַתַּקּוּנִים" עַל גְּדֹל מַעֲלַת לַמּוֹד וְאֲמִירַת סֵפֶר הַקְּדוּשׁ
תַּקּוּנֵי זֶהר.

ו. "זְקֻנִים עִם נְעָרִים" עַל גְּדֹל מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֶּהר גַּם לְזְקֻנִים גַּם
לְנְעָרִים.

ז. סֵפֶר "גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל וְהַזֶּהר", שִׁיֻצָא לְאוֹר בְּעִזְרַת הַשֵּׁם בְּחֲדָשׁ
שָׁבַט תש"ע (96 עֲמוּדִים - 26.000 אֶלֶף עוֹתָקִים), לְקוּט נִפְלָא עִם
תְּמוּנוֹת, בּוֹ מוּבָא דְעֵתָם וְהַשְׁקָפָתָם שֶׁל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל עַל לַמּוֹד
הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ וְהַתַּקּוּנִים וְחֻכְמַת הָאֲמֵת.

וְכָל הַסִּפְרִים הָאֵלּוּ כְּדֵי לְעוֹרֵר אוֹדוֹת לַמּוֹד תּוֹרַת הַסוּד.

בִּיּוֹמֵי דְחֻנְפָּה שְׁנָה זוֹ "תש"ע" (תש"ע בְּגִימַטְרִיא 'סִפְרֵי או"ר הַזֶּהר"ר'
- גַּם בְּגִימַטְרִיא 'רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי' עִם הַד' תְּבוּת וְעִם הַכּוּלָּל),
הַדְפָּס בְּסִיעֵתָא דְשְׂמִיא הַסִּפְרֵ:

ח. "אור הזהר החדש והשלם והמנקד" (הוצאה ו', 640 עֲמוּדִים - 26.000
אֶלֶף עוֹתָקִים שְׂאֵלוּ כְּבָר מִן הַשּׁוּק) דְּבָרִים חֲדָשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלָאִים,
וְשִׂאלוֹת וְתִשׁוּבוֹת, עַל אֲמִירַת וְלַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ, שֶׁהוּא קוֹבֵץ
גְּדוּל מִתְלַמּוֹד בְּבִלִי יְרוּשָׁלַיִם, מְדַרְשִׁים, זֶהר הַקְּדוּשׁ, תַּקּוּנִים,

מאורות הזהר

ראשונים ואחרונים, ספרי בעל שם טוב הקדוש ותלמידיו, ספרי מוסר, ספרי קבלה, לערך 1000 ספרים, "כללים וסודיים ועיקריים בענין אמירת ולמוד הזהר והתקונים לכל אחד ואחד מישראל אפילו כשאינ מבינים כלום, ובפרט לילדים קטנים", מסדר בסדר נאה כל ענין וענין.

ט. ספר "תקוני זהר, המחלק ל-354 ימות השנה – עמוד היומי (עם הוספת ספר שער התקונים הנ"ל) (הוצאה ג', 400 עמודים - 26.000 אקף עותקים).

י. 27 עלוני אור הזהר.

יא. ספר "כח הזהר".

כעת (ל"ג בעמר שנת תש"ע) יצא לאור בעזרת השם:

יב. **ספר "הזהר היומי" בששה כרכים** (פריכה קשה) – מחלק ל-354 ימות השנה - (עם הוספת ספר "אור הזהר החדש" הנ"ל).

יג. **ספר "תקוני הזהר – דף היומי"** בפורמט פיס ב' חלקים (832 עמודים) המחלק ל-354 ימות השנה, דף אחד ליום – עם הוספת ספר "שער התקונים החדש המנקד" (הוצאה ג' עם הוספות), על גדל מעלת למוד ואמירת ספר הקדוש תקוני זהר.

יד. הספר הנוכחי **"מאורות הזהר"**.

צקון לחשנו, כשם שזכינו להוציא לאור הספרים הנזכרים לעיל, כן נזכה להוציא לאור שאר החלקים מספר זה, אמן כן יהי רצון. - וזכות רבינו הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, שטרחנו לקבץ מאורותיו להפיץ בישראל, יגן בעדנו לחזק הלמוד בהן.

כפינו נפרש לשמים שיזכנו השם גם להלאה להיות ממזכי הרבים, כמו שעזרנו עד הנה והצילנו מגלי גלים דעברו עלינו, ובכן יהי רצון שחבורנו זה ימצא חן בעיני אלקים ואדם, יתגלגל זכות הרבים על ידינו, ויזכנו לישוב באהלה של תורה להרביץ תורה ויראת שמים, עד שיקצו וירננו שוכני עפר, ונזכה ל"ועלו מושיעים בהר ציון" עם גואל האמתי במהרה דיין אמן.

יתן השם שימצא ספר זה חן ושכל טוב בעיני צבור היראים את דבר השם שאליו הספר מפנה בעקר, וששבבילו כל מאמץ כדאי ומשתלם, ויאריו דברי הספר את עיניהם של ישראל בכל מקום שהם, לדבק ולילך בדרךי הצדיקים המובאים בספר, לזכות ולאור באור פני מלך חיים, וזכותם של הצדיקים הנזכרים לעיל, יגנו עלינו ועל כל בני ביתנו, להשלים משאלין דלבאי ולבא דכל עם ישראל לטב ולחיים ולשלום, אמן.

בטרם נכלה לדבר אנו קובעים ברכה לכבוד ידידנו הרבני הנגיד המפלג, מכתב בנימוסין מורנו הרב רבי... נרו יאיר שסיע בידינו להוציא לאור הספר הקדוש הזה.

ויהי נעם השם עליו להתברך בכל מילי דמיטב ובשיבה טובה, אתה השם לעולם תשמרם, ברכם, שמרם, טהרם, שיזכה לראות מיוצאי חלציו רב ענג ונחת דקדשה, עד אשר נזכה בקרוב לשמע קול מבשר ואומר בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

פה דברי חד מזעירי דתבריא

התעוררות מגדולי ישראל (הראשונים והאחרונים) ללמוד ואמירת ספר הזהר הקדוש ותקונים אפילו כשאין מבינים כלום!

מרגלית יקרה, אוצר קדוש ונעלה, העניק השם יתברך ברב חסדו לעמנו עם סגלה, והוא ספר הזהר הקדוש, שנכתב בקדשה עליונה על ידי התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן. ובזכות הקריאה והלמוד בספר הזהר הקדוש מבטח לנו שנזכה ונגאל ברחמים ללא צרות ויסורים רחמנא ליצלן. דבר זה מבאר בספר הזהר הקדוש עצמו, מפי קדשו של משה רבנו עליו השלום "הרעיא מהימנא", אשר היה נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריו במעמד מלא הוד, ומגלה להם סתרי תורה משיבה של מעלה.

וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זכותו יגן עלינו אמן בזהר הקדוש פרשת נשא, "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

באור הדברים: בזכות החבור שלך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

ואף משמים הסכימו לך! בספר תקוני הזהר מבאר, שבשעה שאלהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריא קדישא שעמו, ולמד עמהם סתרי תורה בענין תקוני נשמות, יצאה בת קול משמים ואמרה להם: "כמה רב כחו וקדשתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון: "וכמה בני נשא לתתא ותפרנסון מהאי חבורא דילך כד יתגלו לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגינה, ויקראתם דרור בארץ".

באור הדברים: כמה בני אדם למטה ותפרנסון מזה החבור שלך כאשר יתגלה למטה בדרור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק "ויקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאולה השלמה.

וכאור לעינינו באורו של השל"ה הקדוש, שפכתב על כף: "הנה מבאר מפיאן שחבור הזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגינה "ושבתם איש אל אחזתו" וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצרך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם הפסח ובדם המילה, כן הגאלה העתידה לא יהיה הגאלה עד שיוזכו לתוספת הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאלה ברחמים, מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן.

רבינו הקדוש הרמח"ל, רבנו משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישראל" ועוד, תקן בישיבתו סדר למוד מיוחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד..."

... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

ומי לנו גדול כהרמח"ל זכותו יגן עלינו אמן אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש, לבטל כל גזרות ולקרוב הגאלה ברחמים.

עד כמה הִזָּה חָבִיב לַמּוֹד תּוֹרַת הַסּוּד עַל תְּלַמִּידי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וּמְמַשִּׁיכֵיו, יֵשׁ לְלַמֵּד מִמָּה שֶׁהָרַב הַקְדוּשׁ מוֹרְנוּ הָרַב רַבִּי יִצְחָק אֵיִזִיק מִזִּידִיטְשׁוּב זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמוֹן, הַעֵיד בְּעַצְמוֹ וְאָמַר, שֶׁלְּמַד וְשָׁנָה הַפְּרִי עַץ חַיִּים מֵאֵה פְּעָמִים וְאַחַד.

וְעוֹד רַבִּים הַפְּלִיגוּ בְּמַעַלְתַּת הַלּוֹמֵד מִסֵּפֶר הַזֶּהָר.

וּנְמִנָּה מִמַּעַלּוֹת הָעוֹסֵק בְּסֵפֶר הַזֶּהָר בְּקִצְרָה:

◆ מְקָרַב גְּאֻלַּת יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.

◆ מְבַטֵּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת.

◆ זוֹכֶה לְטַהַר וּלְקַדֵּשׁ אֶת נַשְׁמָתוֹ שֶׁתֵּאִיר וְתִזְהֵר בְּאוֹר נִפְלָא וּמִזְכָּכָה מִכָּל סִיג וּפְגָם עַד שֶׁמִּרְפָּאָה לְגַמְרֵי.

◆ מְרַחֵק מֵעַצְמוֹ כָּל הַמְקַטְרָגִים וְיִצָּר הָרַע.

◆ יִשְׁמַר מִמְקָרִים רָעִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

◆ יִנְצֵל מִתְאַוּוֹת רָעוֹת וּמַמְדוֹת רָעוֹת.

◆ הָרִי הוּא כְּהוֹגָה וּמִפְרֵשׁ אֶת הַשֵּׁם שֶׁיֵּשׁ בְּכַחוֹ לַעֲשׂוֹת נְסִים.

◆ יִזְכֶּה לַחֲזוֹת בְּנַעַם הַשֵּׁם.

◆ נִצֵּל מִטְמָטוּם הַלֵּב וְהוֹפֵךְ לֵב הָאָבֶן לְלֵב מְאִיר וּמְבִיֵן.

◆ זוֹכֶה לְהַבִּין אֶת לַמוֹדוֹ וּמִתְקַיֵּם בְּיָדוֹ.

◆ לַמוֹד בְּסֵפֶר הַזֶּהָר הַקְדוּשׁ לַעֲלוֹי נַשְׁמָת נִפְטָרִים מִסְּגֵל בְּיוֹתֵר לְתַקֵּן נַשְׁמָתָם וּלְהַעֲלוֹתָם לְמִקּוֹמָם הָעֲלִיּוֹן וּלְהַצִּילָם מִכָּל דֵּינִים.

◆ "כְּדָאֵי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמּוֹן עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחָק", שֶׁבְּזְכוּת שְׁלוֹמֵדִים בְּסֵפֶרוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֵקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֵּר יוֹחָאֵי זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמוֹן, נוֹשַׁע בְּכָל הַנְּצָרָה לָנוּ.

◆ תַּבְּת "וּרְפָאֵתִיו" עוֹלָה בְּגִימְטְרִיא (703) כְּמִנְיָן שְׁמַעוֹן בֵּר יוֹחָאֵי (703), כִּי בְּזְכוּתוֹ נִמְשַׁכֵּת רַפּוּאָה לְאָדָם.

מאורות הזהר

כג

♦ ועל ידי זה י'שפּע ש'פּע ר'ב ב'כּל העולמוֹת, ראשי תבּוֹת ר'שׁב"י, שהעוֹסֵק בתּוֹרָתוֹ יִזְכֶּה בְּסִיעֵתָא דְשְׂמַיָּא לְשַׁפֵּע רב רוחני וגשמי.

רבי שמעון בן יוחאי ודאי ימליץ טוב בעד הלומדים מתורתו, כמו שפּתּוֹב בְּסִפּוֹר חֲסִידִים [סימן רכ"ד]: כּל האוֹמֵר דְּבַר שְׂמוּעָה מִפִּיהֶם הֵם מִתְּפַלְּלִים עֲלָיו שֵׁם וּמְמַלִּיצִים טוֹב עֲלָיו.

האמת היא, שדי בדברים שהבאנו עד עתה לעורר את הלבבות לקריאה ולמוד בספר הזהר הקדוש; וכי ימצא חלילה יהודי, אשר לא רוצה לפעל בשביל לקרב גאלת ישראל ברחמים ולבטל כל גזרות קשות רחמנא ליצלן. אלא שלצערנו הרב, כלל גדול ונורא הוא, שכפי קדשתי ומעלתי של הדבר, כן יש יצר הרע שמנסה להתנגד לך בכל כחו. דבר זה בולט וזועק לשמים בפרט בנושא הקריאה והלמוד בספר הזהר הקדוש. היצר הרע שיודע בודאות שעל ידי הקריאה והלמוד בספר הזהר הקדוש, הוא נדחה מן העולם ומתבטלת ממשלתו לעד, וכל מציאות העולם משתנה לטובה, ומתקרבים בצעדי ענק לקראת הגאולה השלמה ברחמים, על כן משקיע מאמצים מיחדים להחדיר דעות שטות והבל הפך האמת ממש, ואף לא בוחל בדרךכו בשקרים ובהפחדות, והעקר שמטרתו תשג ותאבד טובה מישראל חלילה וחס. בדרךכו של היצר, הוא פונה לכל אדם בשפתו שלו וכביכול מתוך דאגה עמקה, בתואנות שונות:

לֵאחַד - שאיננו מבין את לשון הזהר, טוען כנגדו: מה התועלת בקריאתך, הרי אינך מבין כלום.

לשני - שעוסק כל יומו בלמוד ש"ס ופוסקים, טוען: הרי אינך מקבל, כשיתסים ללמד את כל הש"ס והפוסקים אז תמצא זמן גם ללמד בספר הזהר, כעת זהו בטול תורה.

לשלישי - שעדין רחוק מקיום המצוות, טוען: מה לך ולספר הזהר הקדוש הזה? זה לא בשבילך כלל!

לרביעי - המחפש כל טענה להתחמק מקיום חובותיו, טוען: אסור לקרא בספר הזהר! השמר נפשך והתרחק מזה הספר.

בראשונה נבאר: כי אף גירסא בעלמא - קריאה ללא הבנה כלל בספר הזהר הקדוש - מעלתה גדולה ונשגבה ופועלת רבות ונצורות.

ונביא משל למה הדבר דומה - לרופא הנותן תרופה לאדם הנזקק לה, אף על פי שאדם זה אינו מבין כלום בחכמת הרפואה, רק לקח תרופה מרופא ממחה שבקי ויודע בחכמת הרפואה, התרופה מועילה לו, והוא בסייעתא דשמיא מתרפא וקם מחליו, נכון גם הדבר לגבי הקריאה בספר הזהר, אף שהקורא לא מבין כלל את אשר הוא מוציא מפיו, הקדשה העליונה הטמונה במלים של ספר הזהר הקדוש פועלת בקורא אותם את פעלתה וזוכה לכל המעלות שנאמרו לגבי העוסק בספר הזהר הקדוש.

(גורי האר"ל, החיד"א, פלא יועץ, דגל מחנה אפרים, רבי חיים פלאג'י, שו"ת ישכיל עבדי, שו"ת פרחי כהנה, צצי עדן קומארנה, בן איש חי ספר בניהו, הסכמת הרב הקדוש מאפטא, תקוני זהר דפוס מעזבוז, אור נערב להרמ"ק חלק ג' פרק ג', מטה אפרים סימן תקפ"א סעיף קטן י"ז, פן החיים (סופר) סימן תקנ"ה, ועוד)

לשני - שעוסק כל היום בלמוד ש"ס ופוסקים - תלמידי חכמים ובני ישיבות העוסקים כל זמנם בלמוד התורה, צריכים להקדיש בכל יום זמן לקריאת מספר דפים בספר הזהר, שזכות הקריאה הזאת, מלבד כל מעלותיה לכלל ישראל, תועיל להם ביותר שיזכו להבין את המודם ולזכרו, וכן להתעלות רוחנית גדולה, כנראה בחוש.

מון רבינו יוסף חיים זכותו יגן עלינו אמן, בעל הבן איש חי, מבאר את מאמר הגמרא "כל העוסק בתורה מבפנים תורתו מכרזת עליו מבחוץ", שכל העוסק בחלק הפנימי של התורה זוכה ומאירות עיניו בחלק הנגלה של התורה. ואף מון הגאון הגדול רבי בן ציון אבא שאול זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן הנה מורה לתלמידיו בעודם בחורים צעירים לקרא בכל יום מספר דפים בספר הזהר, שיעזר לפתח את הלב לתורה ולזכרה הנפש. והוסיף עוד ואמר, כי ספר הזהר הקדוש מלא וגדוש במוסר ומלהיב ביותר לעבודת השם יתברך, וזהו ספר המוסר הטוב ביותר.

וְכַתֵּב בְּסֵפֶר הַקִּנּוּי עַל הַפְּסוּק "וְשִׁבְתֶם וּרְאִיתֶם כּו' לֹאֲשֶׁר לֹא עֲבַדוּ", כִּי מִי שֶׁעוֹסֵק דּוֹקָא בְּנִגְלָה וְלֹא בַּזְהַר הַקִּדּוּשׁ נִקְרָא "לֹא עֲבַדוּ", גַּם אֵינוֹ נִקְרָא תַלְמִיד חֶכֶם, רַק בְּשֵׁם תַלְמִיד, כִּי שֵׁם חֶכֶם אֵינוֹ רַק עַל חֶכְמָה הַפְּנִימִית, יְעוּיֵן שָׁם...

וְכִיּוֹן שֶׁיִּדְעֶתָ כִּמָּה גְדוּלָה מַעֲלֵת לַמּוֹד חֶכְמַת הָאֱמֶת כּו'... יוֹדֵעַ גְּדֹל הַחַיּוּב וְגְדֹל הַשְּׂכָר לְמִי שֶׁלּוֹמֵד הַקְּבָלָה, כִּי לַמּוֹד הַזֶּהר בְּגִירָסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עֲלֵמִין, וְכָל שָׁבֵן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין פְּרוּשׁ מֵאֵמֶר אֶחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תַקּוּן לְמַעֲלָה בְּשַׁעַח אַחַת מֵה שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה בְּלַמּוּד הַפְּשֻׁט שֶׁנָּה תַמְיָמָה (לְשׁוֹן הַפְּסָא מְלָה, תַקּוּיֵי זְהַר מ"ג).

וְכֵן אָמַר הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי שְׁלֹמֹה בְּלוּךְ זָכַר צַדִּיק לְבִרְכָה מִשָּׁם רַבּוֹ הַחֲפֵץ חַיִּים זָכַר צַדִּיק לְבִרְכָה, שֶׁעַל לַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּהר אֵין שׁוּם הַגְּבֻלָה כִּי רַבּוֹ מְדַרְשׁ, וְהִיָּה הַחֲפֵץ חַיִּים מְעוֹרֵר לְכֻלָּם שֶׁיִּלְמְדוּ כָּל שִׁבְתָּ אֶת הַזֶּהר שֶׁל אוֹתָהּ פְּרָשָׁה וְאֶפְלוּ לְבַחוּרִים. (ר' יוֹסֵף בֶּן שְׁלֹמֹה מִפּוֹז'יֵן, הוֹסֵפוֹת בְּנֵי יוֹסֵף).

רַבְּנוּ מֶרֶן הַחַזוֹן אִישׁ זָכַר צַדִּיק לְבִרְכָה הוֹרָה לְשׁוֹאֲלָיו לְלַמֵּד זְהַר כְּסֵפֶר מוֹסֵר, וְאֵף לְמַד בְּעַצְמוֹ עִם בֶּן אַחוֹתוֹ, הַגָּאוֹן רַבִּי שְׁמַרְיָהוּ גְרִינְמָן זָכַר צַדִּיק לְבִרְכָה. וּבִסְפֵר מַעֲשֶׂה אִישׁ, (עֲבָדוֹת עַל מֶרֶן הַגָּאוֹן הַקִּדּוּשׁ הַחַזוֹן אִישׁ זַ"ל): שֶׁאָמַר: לְשׁוֹן הַזֶּהר הַקִּדּוּשׁ מְעוֹרֵר יוֹתֵר מִכָּל מֵאֵמֶרִי חַז"ל.

נִתֵּן לְהַאֲרִיךְ עַל כֶּף בְּעוֹד עֲבָדוֹת רַבּוֹת, אֵף דִּי בְּכַף לַמְּבִיֵן.

לְשִׁלְיֵי - אוֹתוֹ אֵח זָקַר שֶׁעֲדִין לֹא זָכָה לְקַיֵּם אֶת כָּל מִצְוֹת הַשֵּׁם בְּכָל דְּקִדּוּקִיָּהוּ, גַּם הוּא צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל וּלְקַרְא בְּכָל יוֹם בְּסֵפֶר הַזֶּהר הַקִּדּוּשׁ, שֶׁעַל יְדֵי הַקְּרִיאָה תִּזְדַּכֵּךְ נַפְשׁוֹ וְתִטְהַר מִכָּל זְהֻמָּה וְיִמְשֹׁךְ בְּעִבּוֹתוֹת אֶהְבָּה לְעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּנוֹדֵעַ בְּסֵפֶרִים הַקִּדּוּשִׁים וּמַגּוּרֵי הָאֲרִיז"ל.

וְלַרְבִּיעִי - הַמְּחַפֵּשׁ מִפְּלֹט וְאֵינוֹ בּוֹדֵק, אִם רַק אֲזַנּוֹ כְּרוּיָה לְשִׁמְעַ, נִתֵּן לְהַסְבִּיר וּלְבַאֵר לוֹ כִּי יֵדְעָה זֶה הִיא הַהֶפֶךְ הַגָּמוּר לְאֱמֶת, וּבָאָה לְהַרְחִיקוֹ חֲלִילָה מֵהַטּוֹבָה הַגְּדוּלָה שֶׁיִּכּוֹל לְזַכּוֹת בָּהּ!

ספר הזהר הקדוש - הוא המרפא לנפש הגדול ביותר שקיים! בכח הקריאה בו לטהר ולקדש את נפש האדם ולרפאה מכל חלי ומכל מדות רעות ותאוות רעות רחמנא ליצלן, עד שהיא מאירה ומזהירה באור קדוש ועליון. וכל האזהרה אודות למוד הקבלה וההגבלות על כך לא נאמרו כּלל ועקר על למוד פּשט הזהר ומוסריו ועל הקריאה בו, אלא נאמרו על למוד בכתבי האריז"ל בשער הפונות, שער הגלגולים, עץ חיים וכו', אשר ללמודם נצרכות הכנה גדולה ואזהרות גדולות (מה גם דמבאר דבדורנו הוקלו החמרות - משום "עת לעשות לה'", וכל החפץ באמת להתקדש יוכל ללמד על ידי רב מקבל מסמך). ולכן אין בכך כל חשש, ותוכל לצמח מכך רק טובה וברכה לאדם עצמו ולכלל ישראל.

במיחד שזכינו ויש לנו כיום את הזהר המחלק לעמוד היומי - למוד קבוע בכל יום, מספר דקות המעניקות לנו את הכח, את העצמה, את ההבנה העמקה בכל תורת הנגלה והנסתר. ואם תשאל, מדוע עלי להקדיש מזמני היקר בכל יום יום, אולי כדאי פעם בשבוע וכדומה?

אינך הראשון בשאלתך, גם תלמידיו של רשב"י שאלוהו שאלה מעין זו: מדוע לא ירד מן לישראל פעם אחת בשנה עבור השנה כלה, למה ירד הפן מדי יום ביומו?

תשובתו של רשב"י: משל למה הדבר דומה, למלך בשר ודם שיש לו בן יחיד, ונתן לו מזונותיו פעם אחת בשנה. לא היה הבן מקבל את פני אביו רק פעם אחת בשנה. עמד המלך ונתן לו מזונותיו בכל יום - היה מקבל את פני אביו כל יום.

אף ישראל פן, מי שיש לו ארבעה וחמשה בנים היה דואג ואומר: אולי לא ירד מן למחר ונמצאו כלן מתים ברעב, אלא, שכלם מכוונים לבם לשמים.

ולעניננו, אין לתאר את גדל הקדשה שנספגת מלמוד הזהר הקדוש. מי שטעם את הערבות והמתיקות בהתמדתה, את הקשר להקדוש ברוך הוא, את ה"מכון לבו לשמים", רוצה לטעם ממנה בכל יום, רוצה לקבל את פני אביו שבשמים בכל יום ויום, להתקרב אליו, להרגיש את נעם העליון בתוך

תוכו. אשרי אדם שומע לי לשקד על דלתותי יום יום... והמשכילים יזהירו
 קֹזֶהר הַרְקִיעַ.

ונעתיק פֶּאן מאגרת קדש – מספר 'ויקהל משה' דף ל"ז: ואני הדל
 כתבתי מעט מזעיר ואמר והודיע לנו שהכלל בריאת העולם והאדם וכל
 הברואים בכלל הכל כדי להודיע לנו גדל עז אלקותו וחסדו וגבורתו
 וממשלתו ותפארתו, כאשר אמר דוד לשלמה בנו "דע את אלקי אביך
 ועבדהו", שאין להקדוש ברוך הוא נחת רוח יותר בעולם אלא ממי שמכיר
 באלקותו, זה נקרא בן להקדוש ברוך הוא ויש לו רשות לחפש בגנזי דמלכא
 והקדוש ברוך הוא משתבח עמו בפמליא שלו בכל יום ודיוקנו נרשם למעלה
 בין אוהבי דמלכא ומכריזין לפניו הוי זהירין בדיוקנא דפלגיא, הקדוש ברוך
 הוא גוזר והוא יש לו רשות לבטל, צדיק מושל ביראת אלקים, מי מושל בי
 צדיק. ובשעה שהנשמה יורדת בזה עולם השפל משביעים אותה קדם
 ומראה לה רזי דרזין, אוצרי וגניזין דמלכא ומשביעין אותה וגוזרין עליה
 שלא תרד לעולם אלא כדי לחקר ולדרש ברזין דאורייתא. וגם הוכחתי מכמה
 מאמרי זהר, שגלבי שמעון בן יוחאי נתן רשות והורמנא מהקדוש ברוך הוא
 ושכינתיה עם כל פמליא שלו בצרופי כל הנשמות דצדיקיא דגן עדן עליון
 ותחתון לגלות לנו הזהר, כדאיתא בהקדמת תקוני הזהר ע' אנפין קח צנצנת
 המן למשמרת עד דרא בתרייתא ויטעמון. בחבורא דילך יפקון ישראל מן
 גלותא בלא נסיון כלל זיהרא דאימא עלאה משם יצא לעולם חיים ושלום
 רזא דאורייתא הגאולה והחרות והשמחה ובהתעוררות התחתון אנו מעוררים
 המקור העליון. עד כאן לשונו.

ומובא בספר אור ישרים מירא דכיא שכתב: קדם ביאת המשיח התגבר
 מינות ואפיקורסות רחמנא ליצלן בעולם. העצה לזה ליזהר בשלשה דברים
 הללו, האחד לאמר בכל יום זהר, אף על פי שאינו מבין מה שאומר, כי
 אמירת זהר מסגלת לטהרת הלב... עין שם.

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַתִּים יָמִים הָאֵלֹהִים!

כִּידוּע "מִפְעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי" הוּקַם לְאוֹר הַקְּרִיָּאָה שֶׁל רַבְּנֵי יְרוּשָׁלַיִם זצ"ל מִשְׁנַת תרפ"א, שְׁמֵהֶדְהֶדֶת בְּאַזְנֵינוּ עַד עֲצַם הַיּוֹם הַזֶּה, וְזֶה לְשׁוֹנָם: "כִּי לַמּוֹד הַזֹּהַר הוּא מְעוֹרֵר הַרְחָמִים וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ יִתְגַּלֶּה, וַיִּבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ, וַיִּשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לְבֶטֶח... נִתְעוֹרְרָנוּ לְיִסּוּד לַמּוֹד הַזֹּהַר בְּאַרְץ וּבְחוּץ לְאַרְץ, וַיִּלְמְדוּ הַזֹּהַר וְהַתְּקוּנִים אֶלְף פְּעָמִים בְּסוּד הָאֶלֶף לָךְ שְׁלֹמֹה. וְלָכֵן אֲנַחְנוּ קוֹרְאִים לָכֶם אַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל - חֲכָמִים, רַבָּנִים, סוֹחְרִים, בְּעָלֵי בַתִּים, בְּעָלֵי מְלָאכָה, חֲזָקוּ וְאַמְצוּ לְקַחַת חֶלֶק עִמָּנוּ, וְהַחֲלֵשׁ יֹאמֵר גְּבוּר אֲנִי, זְכוּ וְהִתְחַבְּרוּ בְּחִבְרָה הַזֹּאת וְכָל אֶחָד יַחֲטֹף חֶלֶק מֵהַזֹּהַר, וּבִשְׁעַת הַפְּנָאִי וּבִין הַדְּבָקִים יִלְמַד אֵיזָה עֲלִין כְּפִי הַסֵּדֶר אֲשֶׁר יִתְּנוּ לָכֶם הַגְּבָאִים וְהַמְּנַהֲלִים בֵּין בְּאַרְץ בֵּין בְּחוּץ לְאַרְץ, אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל דְּעוּ מִי מְטֵהָ אֶתְכֶם אֲבִיכֶם שְׁבַשְׁמִים, דְּעוּ כָּל מְלָה וּמְלָה נַעֲשִׂית אֶלְף אֶלְפִין וְרַבֵּי רַבּוֹת עוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים בְּשָׁמַיִם, כִּנְזָכָר בְּהַקְדַּמַת אוֹר הַחֲמָה". עַד כָּאן לְשׁוֹן קִדְשׁוֹ.

"מִפְעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי" מֵאָז שֶׁהִתְחִיל בְּהַפְּצָה שֶׁל סְפָרֵי הַזֹּהַר, וְגִמְרָנוּ מֵהַדוּרָה רֵאשׁוֹנָה שֶׁל סְפָר הַזֹּהַר הַיּוֹמִי (ל"ג בְּעֵמֶר שְׁנַת תשס"ח), זְכִינוּ לֹא רַק ל־1000 לּוֹמְדֵי הַזֹּהַר בְּסוּד "הָאֶלֶף לָךְ שְׁלֹמֹה", רַק בְּסִיעֵתָא דְשְׁמִיָּא בְּחֻדְשׁ שְׁבַט תש"ע מִתְקִימִים יוֹתֵר מ־1000 שְׁעוּרִים בְּכָל רַחְבֵי אֶרְצָנוּ הַקְּדוּשָׁה, מִדָּן וְעַד בְּאֵר שֶׁבַע, הַכּוֹלְלִים יוֹתֵר מִמְּלִיּוֹן לּוֹמְדִים כֹּן יְרֵבוּ, (בְּחֻדְשׁ אֵלוּל תשס"ט אֲשַׁתְקַד, הַתְּקִימוּ 183 שְׁעוּרִים בְּלִבְד), וְהַשִּׁיעוּרִים נִתּוּסְפִים בְּכָל יוֹם יוֹתֵר וַיּוֹתֵר – בְּרֵאשִׁית הַדֶּרֶךְ הָיוּ רַק 63 מִתְנַדְּבִים וְכִיּוֹם בְּסִיעֵתָא דְשְׁמִיָּא יִשְׁנָם יוֹתֵר מ־400 מִתְנַדְּבִים מְפִיצִים סְפָרֵי הַזֹּהַר, שְׁעוּסְקִים בְּזָכוּי הַרְבִּים לְשֵׁם שְׁמִים בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ.

הַמְּסַפְּרִים מְדַבְּרִים בְּעַד עֲצָמָם מְעַצִּימִים אֶת הַכַּחַשׁ שֶׁל הָעַם הַמְּיַחֵד, וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים הָאֵלֹהִים כְּכּוֹכְבִים, מְנַצְנְצִים בְּחִשְׁכַת הַגְּלוּת וּבְנֻדָּאֵי מְקַרְבִים הַגְּאוּלָּה. אוֹר הַזֹּהַר הוֹלֵךְ וּמִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם כְּלוֹ וּכְשִׁנְיָע וּבְעִיר וַיֵּאִיר כָּל פְּנֵה נִזְכָּה בְּעִזְרַת הַשֵּׁם לְאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים לְגֵאֲלָה הַשְּׁלֵמָה בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

מי בעמך ישראל!

מה מפעים ומרגש לראות איך כלל ישראל מתגייס יחד, מסתופפים בצל הקדש כלם כאחד, להנות מאור הגנוז בזהר הקדוש ולגרש את חשך הגלות בהדלקת האור הצפון בזהר. משלהבת קטנה ומרצדת כבר הפכה לאבוקת אש שאורה מופץ ומאיר כל פנה אפלה על פני כדור הארץ. עוד קט וכבר תהפך למדורה ענקית שתאיר ותחמם כל לב יהודי באשר הוא שם, תגרש את חשכת הגלות ויתגלה מלכנו משיחנו. אור חדש על ציון תאיר ונזכה כלנו יחד במהרה לאורו, במהרה בימינו אמן כן יהי רצון.

במיחד שנה זו "תש"ע" שהיא בגימטריא 'ספ"ר או"ר הזוה"ר' – תש"ע גם בגימטריא 'רב"י שמעון ב"ן יוחא"י' עם הד' תבות והפולל.

ובפרט שנתגלה בזהר הקדוש, דבשנת השבעים לאלף הששי, יתנוצץ אורו של משיח (וכל דבר שבקדשה – כפול עשר, סך הכל 770 תש"ע), שנזכה בעגלא ובזמן קריב, כמאמר הפסוק (ישעיה ד, ג): "והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם" – בירושל"ם, ראשי תבות: בלימוד מאמרי רבי שמעון יתקרב ויתגלה משיח צדקנו, - נתחזק כלנו לקרב את ביאת משיח צדקנו ללא צער ומכאוב "דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי", אמן כן יהי רצון.

וזאת למודעי, שספרים האלו מתר ומצוה לכל אחד להדפיס כמה שרוצה באילו שפה ולשון שרוצה, וכל המזכה את הרבים זכותו עומדת לעד וזוכה לבנים צדיקים. ובגדל כח זכות הרבים של העוזרים והמסייעים למפעל הקדוש הזה, יזכו לראות מיוצאי חלציהם רב תענוג ונחת דקדשה, עד אשר נזכה בקרוב שייערה השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ויתקים הבטחת הרע"א מהימנא "בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" בביאת גואל צדק במהרה בימינו, אמן.

יהי רצון שיערה השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר לבבנו לעבד
ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, עד שישלח לנו משיחנו ויקבץ
נדחנו במהרה בימינו אמן.

המוציאים לאור

הקדמה

לספר "מאורות הזהר"

ישמחו החסידים ויגילו הלומדים, בעזרת השם יתברך ובזכות רבן שמעון בר יוחאי הרינו נותנים לפניכם היום ברכה הספר הקדוש "מאורות הזהר", קבץ גדול מתלמוד בבלי וירושלמי, מדרשים, זהר הקדוש, תקונים, ראשונים ואחרונים, ספרי בעל שם טוב הקדוש ותלמידיו, ספרי מוסר, כללים יסודיים ועקריים בענין למוד הזהר והתקונים, ובהשלמות שונות.

א. בהתחלת גשתנו למלאכת הקדש של "מאורות הזהר", יערב לפנינו לפתח הפתיחה וההתחלה בשני מאמרי חז"ל אלו בנגלות.

ב. במסכת שבת (דף קל"ח ע"ב) איתא: ת"ר שתתבטל צורתן וכו' אלא שלא תמצא הלכה ברורה במקום אחד. וזה שאמרו רבותינו ביבנה עתידה תורה שתשתפח מישראל, דהכונה שבסוף הקץ גלות על ישראל והם מפזרים ומפזרים בכל העולם, כך לא תמצא התורה רק מפזר ומפזר ולא תמצא הלכה ברורה במקום אחד כמו שהם ישראל וכו' יעין שם.

ז. המורם מדבריו שאוריתא וישראל המה אחודים ודבוקים וכל מה שארע לזה ארע לזה, והולכים כאחד בגלגוליהם ובסבתם כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה אמרו עתידה תורה שתשתפח מישראל, שנאמר הנה ימים באים נאם ד' והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי ד', וכתוב ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר ד' ולא ימצאו, דבר ד' זו הלכה, דבר ד' זו הקץ, דבר ד' זו נבואה וכו'.

ג. תנאי רבי שמעון בן יוחאי אומר חס ושלום שתשתפח תורה מן ישראל שנאמר כי לא תשכח מפי זרעו, אלא מה אני מקים ישוטטו לבקש

את דבר ד' ולא ימצאו, שלא ימצאו הלכה ברורה ומשנה ברורה במקום אחד.

ד. ובירושלמי (פרק י' דמסכת סנהדרין הלכה ב') איתא: רבי יעקב בר אבאי בשם רבי אחא מיייתי לה מן הדא (ישעיה ח, יז) "וחכיתי לד' המסתיר פניו מבית יעקב וקויתי לו", אין לה שעה קשה בעולם מאותה שעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא למשה ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא, מאותה השעה וקויתי לו מה שאמר לו בסיני כי לא תשכח מפי זרעו.

ה. יש לדקדק בעת שרבותינו ביבנה דאגו על ימים הבאים שתשתכח תורה מישראל והביאו הפסוק של נביאים שהפונה שלא ימצאו דבר ד', הוא דבר הלכה, למה הזכירו גם כן שדבר ד' הוא הקץ והנבואה במה שלא עסקו בו בעת? עוד קשה שרשב"י שלא רצה לפרש הפסוק כפשוטו על שכחת תורה חס ושלום, ודרש הפסוק שלא ימצאו הלכה ברורה, הלא היה יכול לדרש כדרשת רבותינו שדבר ד' הוא הקץ, ועוד שאפלו לדרשת רשב"י עוד נשאר לנו חסרון הדומה לשכחת תורה, במה שלא נמצא ההלכה ברורה, רק תהיה ספונה וגנוזה מעיני מבקשיה. וגם דברי הירושלמי צריך להבין שמביא הפסוק של הסתרת פנים, וחכיתי לד' וגו', שהיא השעה היותר קשה בעולם, ותקנתו של ישראל בפסוק כי לא תשכח וגו'.

ו. הנה גאון עזנו המהר"ל מפראג זצ"ל בספרו תפארת ישראל (פרק נו') מסביר בתוך דבריו את המאמר חז"ל דמסכת שבת הנ"ל, לפי דרכו ולשונו - שיש לשאל, למה לא הגיע אל התורה שהיא נצחית מהראוי אל הנצחית, כי הדבר שהוא נצחי עומד קיים בלי שום שנוי, וכעת אין הדור הזה יודעי תורה כמו שהיו הדורות הקודמים וכאלו נשתכחה מישראל, וזו היא מכה מפלאת, וכתב, כי כאשר היה התורה עם ישראל, היה השם יתברך עמהם, ולפיכך מיד אחר נתינת התורה אמר הכתוב "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" וכו', וזה מורה כי הקשור בתורה קשור בו יתברך והתורה היא עמו, ולכן גם כן כאשר נתרחק השם יתברך מן ישראל לגמרי כמו שיהיה בסוף הגלות, שיקח הקדוש ברוך הוא עמו התורה ותשתכח תורה מישראל. וזה שאמרו רבותינו

בִּיבְנָה, עֵתִידָה תּוֹרָה שֶׁתִּשְׁתַּכַּח מִיִּשְׂרָאֵל, דְּהַפְּנֵה שְׁבִסוּף הַקֶּץ וְהַגְּלוּת הָאָרֶץ כְּבִיכּוֹל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִתְרַחַק מִיִּשְׂרָאֵל, לְכֵן דָּבַר זֶה הוּא שְׁכַחַת הַתּוֹרָה וְכוּ', וְאָמַר אַז רִשְׁבִי חֵס וְשָׁלוֹם שֶׁתִּשְׁתַּכַּח תּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי הַתּוֹרָה הִיא כְּמוֹ צוּרָה לְיִשְׂרָאֵל וְאִי אֶפְשֶׁר בְּדֶרֶךְ פְּזוּרִים וְכַנּוּסִים, וְזֶה יֵשׁ לוֹמַר בַּפְּסוּק "וְהָיָה כִּי תִמְצָאֵן אֹתוֹ רַעוּת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְעִנְיָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד" וְכוּ', כִּי הַתּוֹרָה שֶׁהִיא צוּרַת יִשְׂרָאֵל נִפְרָ בָּהּ הַמְצָב שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל בְּכָל זְמַן, הֵן בְּהִיוֹתָם בְּשִׁפְלוּתָם וְהֵן בְּדֶרֶךְ עֲלִיָּתָם.

ח. הַמְהַר"ם אֶלְשִׁיךְ בְּפָרוּשׁוֹ עַל הַפְּסוּק "וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם הַהוּא וַיְלַמְּדָהּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", כְּתֹב, שֶׁצָּעְרוּ שֶׁל מֹשֶׁה בְּשַׁעַת סְלוּקוֹ מִן הָעוֹלָם הָיָה עֲקָרוֹ עַל יִשְׂרָאֵל - שֶׁיִּמְצָאוּהוּ הַרְעוּת וְהַצָּרוֹת - וְגַלָּה לוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, שֶׁיִּתְקַנּוּ כִּי בַגְּלוּת הָאֲחֵרוֹן תִּרְבֶּה תּוֹרָה בְּיִשְׂרָאֵל כִּי לֹא תִשְׁכַּח, וְהִיא תַעֲמֹד לָהֶם.

ט. וּבָזֶה יֵשׁ לוֹמַר שֶׁהֵן הֵנָּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָמַר רִשְׁבִי, שֶׁהִבִּיא יְעוּד הַפְּסוּק כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זָרְעוֹ, שֶׁאֶפְלוּ בַגְּלוּת הָאֲחֵרוֹן לֹא תִהְיֶה חֵס וְשָׁלוֹם שְׁכַחַת תּוֹרָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, רַק כְּפִי פְזוּר יִשְׂרָאֵל בַּגְּלוּת כֵּן יִהְיוּ דְבָרֵי תּוֹרָה מִפְּזָרִין, וְלֹא יִמְצָאוּ הַלְכָה בְּרוּרָה בְּמָקוֹם אֶחָד, וּבָזֶה מְצָא נַחֵם בְּמָה שֶׁהַתּוֹרָה וַיִּשְׂרָאֵל הוֹלְכִים לְאֶחָדִים, כִּי יִמְצָאוּ גַם אַז מִזְרַע יִשְׂרָאֵל וְחַכְמַיִם לְזָכֹר צוּוִי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם לְפָנָי פְּטִירְתוֹ לְהַרְבּוֹת תּוֹרָה בְּיִשְׂרָאֵל, וְלִקְבֹץ דְּבָרֵי תּוֹרָה וְהַהֲלָכוֹת הַמְּפֹזָרִין לְמָקוֹם אֶחָד, וּבָזֶה יִזְכּוּ גַם כֵּן לְמִצַּא דְּבַר ד' זֶה הַקֶּץ, שֶׁיִּקְבֹּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל לְנִקְבְּצָיו.

י. לְפִי הַנ"ל מוּבָן פְּרוּשׁ דְּבָרֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ בְּרַעֲיָא מִהִימְנָא, עַל מֵאֲמַר הַפְּתוּב שֶׁיָּבוֹא הַמְּשִׁיחַ עָנִי וְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר, שֶׁהוּא עַל סִמּוֹן עֶסֶק הַתּוֹרָה, כְּדָא אָמַר "יִשְׁשַׁכֵּר חֲמוֹר גֵּרִים", עַל כֵּן טָרַם יְצִיָּה ד' אֶת יְהוֹשֻׁעַ לְרַעוּת אֶת יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מֹשֶׁה, הַפִּיס דַּעְתּוֹ שֶׁיִּכְתֹּב אֶת הַשִּׁירָה וַיְלַמְּדָהּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכוּ', יַעֲיֵן שָׁם.

יא. מוּבָא בְּלִקוּטֵי מוֹהַר"ן: שֶׁבְּהַפְּסוּק בְּעֲצָמוֹ מְרָמָז וְנִסְתֵּר סוּד הַזֶּה שֶׁעַל יְדֵי זָרְעוֹ שֶׁל יוֹחָאִי, שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, עַל יְדוֹ לֹא תִשְׁתַּכַּח

התורה מישראל, כי סופי תבות של פסוק זה, כ"י ל"א תשכ"ח מפ"י זרע'ו הם אותיות יוחא"י. וזה שמרמוז ומגלה הפסוק כי לא תשכח מפ"י זרעו, - מפ"י זרעו דייקא, הינו מפ"י זרעו של זה בעצמו שהוא מרמוז ונסתר בזה הפסוק שהוא התנא יוחאי, כי על ידי זרעו של יוחאי שמרמוז בזה הפסוק בסופי תבות הנ"ל שהוא רבי שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשכח התורה כי בחבור הקדוש הספר הזהר הקדוש בחבורא דא יפקון מן גלותא. ודע שסוד רבי שמעון בעצמו הוא מרמוז בפסוק אחר, כי דע כי התנא הקדוש רבי שמעון"ן הוא בחינת ע"יר ו'קדיש מ'ן ש'מ"א נ'חית ראשי תבות שמעון, עד כאן לשונו.

דורנו, דור האחרון לפני ביאת המשיח, נלקה בחשכות מכפלת מהמימינים ומהמשמילים:

(א) אלו שנמנעים מלמוד הזהר וכתבי האר"י מחמת יראתם, או חס ושלום עצלותם, או קשי הלמוד הקדוש הזה, שהוא לא כנגלות התורה.

יב. עליהם נביא לשון המקבל האלקי רבי מרדכי בן רבי שלום בוזאגלו ואין מה להוסיף על דבריו: הן היום ראיתי את עני עמי אשר במרקש עיר גדולה של חכמים וסופרים בפשטי התורה וסודותיה, וביום שנפטר רבותי לעדן גן אלקים, המה ותלמידיהם, לא עמדו אחרים תחתיהם, כי על הגלות וטרדות המסים רבו עליהם, וכמעט נשתכחה תורה זו מהם, כי מחסרון המלמדים חסרו תלמידיהם, אז אמרתי הנה באתי, במגלת ספר כתוב עלי, עת לעשות לה', מי יתן אפו ויפתבון מלי, בעט ברזל ועופרת, ולא תהיה תורת האמת זו חס ושלום נעדרת, לעד בצור יחצבון לשום להם שארית, תקנה טובה ואחרית, ואל ההרים אשא עיני, יבא עזרי מעם ה', כי במה אתרצה אל ה', הלא בראשי האנשים הקדושים, לזכות את הרבים אשר בדרך האמת רצים ואל ה' נגשים, יתקדשו עוד קדשה יתרה, באש דת סודות התורה, וילמדו הזהר בשפה ברורה, מסקל ומגה כדת וכשורה, ומסמן באותיות הפרוש כשרגא דנהורא, למצא מבקשם מיד ולא לתר במהרה.

יג. (ב) אלו "שלומדים" הזהר וכתבי האריז"ל ואינם ראויים לכך מפל הבחינות, וזה אצלם פשאר חכמות חיצוניות. הם מפרסמים ברבים לבוא ללמד אצלם, ובזה יצליחו לרכש הון גשמי. הם מראים תמונות תלים גבוהים של דולרים שיגיעו אליהם על ידי שילמדו אצלם. או לנו שהגענו לכך.

הסמ"ך מ"ם היודע שעם הגאולה השלמה על ידי משיח צדקנו יגיע קצו, ממילא הוא עושה כל טצדקי להשחית כל חלק טוב בישראל, שיהיה לו "אריכות ימים" רחמנא ליצלן.

יד. אנו חיים בדור שאפלו הבני תורה אינם יודעים חובתם האמתית בחייהם, בפרט בעניני המעור והלשון שהם הגורמים העקריים לעכוב ביאת בן דוד.

טו. לכן העמסנו עלינו הטרח והעל הכבד ללקט משגי התלמודים, מדרשים, זהר הקדוש, תקונים וכתבי האר"י, ראשונים ואחרונים, מוסר וחסידות מהבעל שם טוב ותלמידיו הקדושים, כללים יסודיים ועקריים בענין למוד הזהר והתקונים כהצלת הדור וקרוב הגאולה שלמה, על ידי זכוך נפשות ונשמות לומדי הלמוד הקדוש הזה, שאפלו אם בתחלה לא מבינים כל כך הלמוד הזה, בכל זאת זה פועל גדולות ונצורות למעלה בשמי מרום.

טז. מטרתנו העקרית היא, כאמור, להפיץ עצם למוד הזהר ברבים, לזכות את כל היהודים ("עמך אידן"), ללא שום מטרה גשמית, שיתקרא רב, רבי או מקבל, אלא שיזדככו ויתלבנו נפשות ונשמות עמך בני ישראל ויתקרבו לאביהם שבשמים, וללא ספק זה יביא הגאולה שלמה.

יז. וזה לשונו הרב אברהם אזולאי ז"ל: ודע כי עקר פונת הרשב"י עליו השלום בחבור הזהר, הנה זה להיות האור לאמי [הינו השכינה] באפס שפע באין תומך ובאין עוזר לה, ורצה לעשות לה סמך ליחדה בבעלה יחוד מועט על ידי חבור הזהר וכו', וספר זה עתיד להתגלות בימי מלפא משיחא כדי לתן סעד לשכינה. **וְכָל אוֹתָם שִׁיזְכוּ אֵלָיו יִזְכוּ לַגְּאֻלָּה**, כי העבודה זו המועטת בזמן הזה היא יותר חשובה מכל אילי נביות שהיו בזמן שהיה בית המקדש קים וכו', עין שם בספר חסד לאברהם מהרב אברהם אזולאי. הרי

מבאר גם מדבריו שעתיד ספר הזהר להתגלות בהתגלות חדשה מפרסמת בדור האחרון. והתגלות זו הינו התפשטות בין הכלל ישראל, אפלו בין אותם שהם בזמן הזה במדרגת בינוניים.

יח. כבר האריכו אלו שלפנינו במהות ספר הזהר הקדוש, התקונים ושאר ספרי דרשב"י, כמו כן אודות כתבי האר"י ז"ל. אנו לא נכנס לאריכות דברים בהקדמה זו, רק בקצירת אמר נעביר לפני הקורא תולדות הזהר הקדוש. כמובן שזה לא יכול להיות דבר שלם, אבל זה לא עקר מטרתנו.

(א) משה רבינו לא גלה סוד ה' רק ליחידים

משה רבינו עליו השלום קבל תורה מסיני מפי הגבורה, הוא היה רבן של נביאים, רבן דחכמים, רבן דמלאכי השרת, דקודשא בריך הוא ושכינתיה מדבר על פומי, וכתב על דוי רזין אילין דלא אשתמעו כנותייהו ממתן תורה ועד כען [זהר חלק ג' דף רל"ב], אבי החוזה אשר כל רז לא אניס ליה, וראה הכל באספקלריא המאירה במראה ולא בחידות, והוא היה רבן של ישראל שמסר להם פשטות גופי התורה, אבל סוד התורה לא גלה רק ליחידים סגלה מגדולי דורו, כמו אהרן ובניו וחור ובצלאל ויהושע ושבעים זקנים שבדור והנשיאים, שעם מסרת התורה מסר להם גם נשמת סוד התורה.

(ב) שני התלמודים מזהירים פזר הרקיע, וחתום תורה בלמודים

כ. ידוע אשר כל דברי התנאים ואמוראים ומאמריהם והלכותיהם בבבלי ובירושלמי, יסדו יסדתם בהררי קדש מסוד התורה

א. חכמינו ז"ל הקדמונים קדם רבי שמעון בן יוחאי חברו תוספתות מדברי קבלה ורזי דרזין דאורייתא, אשר שם הסתירו דבריהם בלשון קצר וחד מאד, כמו שכתב בזה [באור החפמה על זהר חלק א' ס"ב, בשם הרב אברהם גלאנטי ז"ל]. ענין התוספות הללו המובאים בכל הזהר, וכן מתניתין, הם מאנשים חכמים קדמוני ארץ, והיו מסתירים דברי סודותיהם וחידותם, ומסדר הזהר כשראה דרוש אחד השיך אל עסק אותו דרוש שבאותם

התוספות ומשניות, הכניסו בין הדבקים, להכריח אותו דרוש מצד אותה תוספתא או אותה משנה, עכ"ל.

ב. וכן כתב באור החמה (על פרשת ויצא קנ"ד: להרב אברהם גלאנטי ז"ל) וזה לשונו: שמעתי ממורי נר"ו [הוא הרמ"ק [רבנו משה קורדובירן] זלה"ה] כי אלו המשניות והתוספות [הכתובים בספר הזהר] היו מימי קדם מחכמים מחכמים והיו מדברים בלשון קצר, והרשב"י עליו השלום באו לידו, ובכל דרוש שהיה דורש והיה רואה שבאותו מתניתין או תוספתא היה בא הכרח לדבריו או ענין הנוגע בדרושו, היה מביאו בתוך דבריו עכ"ל.

ג. וכן כתב באור החמה (על זח"א קכ"א, בשם הרב אברהם גלאנטי ז"ל) וזה לשונו: המשניות הללו והתוספות המובאות בכמה מקומות בזהר, היו מחכמים מחכמים קדמוני ארץ, והיו החכמים הבאים אחריהם בעלי המימרות מביאים אותם המשניות השיכות בענין מאמר שלהם או לסייע דבריהם, אי נמי מסדרי הזהר העתיקום במקומות הראויים והשיכים אליהם עכ"ל.

ג) לכסות הקדש ולהעלים תעלומות

דוע הוא ומפרסם הוא, שצריכים לכסות הקדש ולהעלים בתעלומות חכמת סודות התורה, כמו שכתוב [פסחים קי"ט]. מאי למכסה עתיק יומין, זה המכסה דברים שפסה עתיק יומין, ומאי נינהו, סתרי תורה, וכן כתוב [בזהר הקדוש ח"ג ק"ה]: כבוד אלקים הסתר דבר, דלית רשו לבר נש לגלאה מילין סתימין דלא אתמסרו לאתגליא, מילין דחפא לון עתיק יומין, כמא דאת אמר לאכל לשבעה ולמכסה עתיק יומין כו' ולמכסה עתיק, למכסה עתיק ודאי.

ד) הרשב"י התנגד לגלות תורת הסוד

טוב טעם ודעת דרש בר יוחאי בזה שלא לגלה סודות, והוא בעצמו אמר [זהר חלק א' ע"ב]: וזה לשונו: אמר רבי שמעון אלו הוינא שכים בעלמא כד יהיב קודשא בריך הוא ספרא דחנוך בעלמא וספרא דאדם, אתקיפנא דלא

ישתכחון ביני אנשא, בגין דלא חיישו כל חכמאן לאסתכלא בהו וטען במלין אחרנין לאפקא מרשו עלאה לרשו אחרא.

ה) התבודדות האורים, רשב"י ובנו רבי אלעזר במערת צורים

וכך היה רשב"י נוהג שהיה מסתיר סודות התורה, עד הפעשה שהיה שנכנסו רשב"י ובנו רבי אלעזר להמערה במדברא דלוד בפקיעין, להתחבאות שם מפני גזרת מלכות רומי.

ו) ספרי הזהר חברו על ידי הרשב"י והחבריא

ספרי הזהר נתיסדו ונתחברו על ידי רשב"י והחבריא, שנתגלה עליהם משה רבינו הרעיא מהימנא, שהזמינוהו אליהם לישבת ובית מדרשו דרשב"י, כי הרעיא מהימנא הוא היה עקר כח הפעמיד וחיית אור קדשתן של רשב"י וחבריו.

ז) אליהו והצדיקים מגן עדן ומלאכי מעלה גלו להם סודות התורה

א. גם נתגלה להם תמיד אליהו הנביא זכור לטוב, וכל נשמות הצדיקים שבגן עדן משיבה של מעלה ומישיבה של מטה, וכל מלאכי מעלה העליונים והתחתונים נתן להם רשות שיבואו להם ויגלו להם סודות התורה, כמו שאמר הרעיא מהימנא [בריש התקונים] מה ששמע במתיבתא דרקיע גדולות ונפלאות של רשב"י ואליהו וכל החבריא איך מזהירים בתורתם כזהר הרקיע.

ב. ושמע נתינת הרשות שנתנו לרשב"י ולאליהו עם החברים ובשבח רשב"י וחבריו [כסא מלך שם], וזה לשונו: והמשכילים אינון רבי שמעון וחבריו, זיהירו, כד אתפנשו למעבד האי חבורא, רשותא אתיהיב להון ולאליהו עמהון ולכל נשמתין דמתיבתאן לנחתא בינייהו ולכל מלאכיא באתפסייא ובארח שכל, ועלת על כלא יהיב רשו לכל שמהן קדישין ולכל הויין ולכל כנויין לגלאה לון רזין טמירין כל שם בדרגא דיליה, ורשותא יהיב לעשר ספירן לגלאה לון רזין טמירין דלא אתיהיב רשו לגלאה לון עד דייתי

דָּרָא דְמַלְכָא מְשִׁיחָא עכ"ל, וְהִשָּׁם עֲלֵיהֶם בְּרֵאשָׁם, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּיהָ בָּאוּ וְנִתְגַּלּוּ תְּמִיד לִישִׁיבַת רִשְׁבִּי וְחֻבְרִיו.

ג. וְכֵן הַחֲבֵרְיָא בְּעַת שְׁהֲלֵכוּ בְּדֶרֶךְ וְלָמְדוּ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, זָכוּ תְּמִיד לְגִלּוּיִים עֲלִיוֹנִים מִמְּלֶאכִי מַעֲלָה וּמִנְשַׁמְתִּין קְדִישִׁין שְׁנִתְגַּלּוּ לָהֶם וְלָמְדוּ יַחְדָּו סוּד ה', וּמִזָּה הָיָה יְסוּד סִפְרֵי הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים, וְהֵם הֵם לְמוֹדֵי ה' שְׁנֶאֱמָרוּ וַיֵּצְאוּ מִפִּי הַרְשֵׁב"י וְהַחֲבֵרְיָא.

ח) רִשְׁבִּי וְהַחֲבֵרְיָא עָלוּ בְּסִלּוּדֵיהוֹן, וְטִילוּ בְּגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן וּבְהִיכְלוֹ

רְבִי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְחֲבֵרְיָא בְּעוֹדֵם בְּחַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה, עָשׂוּ עֲלִית נְשֻׁמָּה וְעָלוּ בְּסִלּוּדֵיהוֹן לְמַרְוּמִים בְּגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן, וְשָׁהוּ וְטִילוּ שָׁם בְּעֶרְךָ כְּשָׁנִים עָשָׂר יוֹם בְּפֶרֶדְסִין וּבְהִיכְלוֹ דְלַעֲיֵלָא מֵהִיכַל לְהִיכַל וּמִמְעָרָה לְמְעָרָה יוֹתֵר מִשְׁבַּעָה זְמַיִם, וְרָאוּ שָׁם מָה שְׂרָאוּ, וְשָׁמְעוּ שָׁם מָה שְׁשָׁמְעוּ מִסוּדוֹת הַתּוֹרָה שְׁנִשְׁמְעוּ לְמַעֲלָה מֵרַב מִתִּיבְתָא דְרַקִּיעָא.

ט) עַל יְדֵי מִי וְאֵימַתִּי נִסְדַּר סֵפֶר הַזֶּהר

בְּסִפְרָא יוֹחָסִין הַשְּׁלָם [דָּף מ"ה] כְּתַב: וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: סֵפֶר הַזֶּהר הַמֵּאִיר לְכָל הָעוֹלָם הַנִּקְרָא מְדַרְשׁ יְהִי אֹרֹךְ שֶׁהוּא מִסוּדוֹת הַתּוֹרָה וְהַקְּבָלָה, כְּנוּהוּ עַל שְׁמוֹ [שֶׁל רִשְׁבִּי], אֶף עַל פִּי שֶׁהוּא לֹא עָשָׂאוּ, כִּינֵן שְׁתַּלְמִידֵי וּבְנֵי וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵי עָשְׂאוּהוּ עַל מָה שֶׁקְּבָלוּ מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שְׁאֵמְרָנוּ שֶׁהַמְּשֻׁנָּה וְסִפְרָא וְסִפְרֵי וְתוֹסֶפֶתָא כּוֹלְהוּ אֵלֵיבָא דְרַבִּי עֲקִיבָא, אֶף עַל פִּי שְׁאֵלוּ הַסִּפְרִים נַעֲשׂוּ עַל פִּי יוֹתֵר מִס' שָׁנָה [הַס' שָׁנָה מוּסָב עַל הַסִּפְרִים מִשְׁנָה סִפְרָא וְסִפְרֵי, וְהֵם נַעֲשׂוּ ע"פ ר"ע יוֹתֵר מִס' שָׁנָה אַחֲרֵי מוֹתוֹ, הַגְּהוֹת יַעֲבֹ"ץ שָׁם] [שִׁי"ן שָׁנָה] אַחֲרֵי מוֹתוֹ, וּבַעֲבוּר זֶה דְבַרֵי הַזֶּהר הֵם יוֹתֵר אֲמַתִּיִּים, כִּי הֵם דְּבַרֵי הָאַחֲרוֹנִים שְׂרָאוּ הַמְּשֻׁנָּה וּפְסָקֵי הַהֲלָכוֹת וּמֵאֲמָרִים מֵהָאֲמוּרָאִים עכ"ל.

י) סֵפֶר הַזֶּהר חֲבַר בֵּימֵי הַגָּאוֹנִים אוּ יוֹתֵר מֵאַחֵר

א. כְּתַב בְּאֹרֹךְ הַחֲמָה (פְּרֻשֶׁת וַיִּשְׁלַח קִס"ח, בְּשֵׁם הַרְבֵּי אַבְרָהָם גְּלַאנְטִי ז"ל) סֵפֶר הַזֶּהר חֲבַר בֵּימֵי הַגָּאוֹנִים, אוּ חֲכָמִים אַחֲרֵים, שֶׁחֲבָרוּ כָּל הַמֵּימְרוֹת יַחְדָּו שֶׁכְּתַב רַבִּי אַבָּא שֶׁהָיָה סוֹפֵר רִשְׁבִּי, וְהֵם חֲלָקוּם לְפָרְשִׁיּוֹת, כָּל פְּסוּקָא בְּפִרְשָׁה שְׁלוֹ, וְהֵם

הוסיפו משלהם, האי כמה דתנינן וכו', וכיוצא בהם יש רבים בזהר, וכולהו מתרצי בהכי עכ"ל.

הרב רבי משה חגיז בספרו משנת חכמים (סימן שכ"ט-של"ד) כתב: ספר הזהר לא היה מחבר כי אם אחר זמן על ידי שלישי, המסדר עשה התקשרות הדברים כאשר עלו ובאו לידו על נכון, כי האמת יורה דרכו, שהמסדר ומחבר ספר הזהר הקדוש ודאי אדם גדול היה דבאו לידו הקנטרסים, ומן השמים זכו אותו להוציא לאור תעלומות חכמה הנעלמה, והוא סדר הקנטרסים על סדר הפרשיות, אך לא רשב"י ורבי אבא עשו סדר זה הנמצא בדינו.

(יא) מדוע קראו לספר הזה בשם "זהר"

ספר הזהר, מי, ומדוע, קראוהו כן?

מצאתי פתוב בהקדמה ב' על התקונים (דף י"ז ע"א): והמשכילים יזהירו פזהר הרקיע, מאי פזהר, אלא כד עבדו האי חבורא, אסתכמו עליה לעילא וקראו ליה ספר הזהר.

(יב) רבי אבא פתב הזהר לפי צווי הרשב"י

הזהר נכתב על ידי רבי אבא, כי כן צוה רשב"י בעת הסתלקותו [בריש אדרא זוטא זהר חלק ג' רפ"ז]: וסדר שרבי אבא יכתב, וכנראה אשר רבי אבא היה תמיד ספרא דרשב"י, וכן אמר רבי אבא בעצמו [שם] אחר הסתלקותו דרשב"י, ואנא פתבנו סברנא למכתב טפי, ולא שמענא, וכה אמר רבי אבא לרבי אלעזר [זהר חלק ב' קכ"ג]: ההוא דאנא פתבנא מבוצינא קדישא, אמיןא לגביה חבריא.

(יג) הזהר נכתב בלשון שלמדו רבי שמעון – תרגום

לשון הזהר, לישנא של זהורי"ת פתבו רבי אבא בלשון תרגום, באותו לשון שלמד בו רבו רשב"י, כמו שכתב באור החמה (לזהר חלק א' דף ט' ע"ב, בשם

הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו], וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: הַרְשֵׁב"י הָיָה מְדַבֵּר תַּרְגוּם, וְהָיוּ מְלַאכִים בָּאִים לְשִׁמְעַע כּו'.

יד) מְסַדְרֵי הַזְהָר הוֹסִיפוּ מְאֲמָרִים גַּם מְאֲמוֹרָאִים

מְאֲמָרֵי וּשְׁמוֹת הָאֲמוֹרָאִים הִנְמַצָּאִים בְּסִפְרֵי הַזְהָר הַקְדוּשׁ, זֶה הוּא הוֹסֵפָה שֶׁהוֹסִיפוּ אַחֵר כֶּן מְסַדְרֵי הַזְהָר הַקְדוּשׁ. וְכֵן הָיָה בְּכָל סִפְרֵי חַז"ל הַקְדָּמוֹנִים, שֶׁהִמְסַדְרִים אַחֲרֵיהֶם הוֹסִיפוּ עֲלֵיהֶם מְדַבְרֵי חַז"ל אֲשֶׁר רָאוּ וּמְצָאוּ הַדוּמָה לְעֲנֵן. אֲשֶׁר בּוֹדָאֵי אֵלוּ מְסַדְרֵי סִפְרֵי הַקְדָּשׁ אֲשֶׁר נִחְתְּמוּ אַחֵר הִסְתַּלְקוּת מִחִבְרֵיהֶם, גַּם כֵּן הָיָה לָהֶם מְקַדְּשֵׁת וּפְתִיחַת לֵב מֵעֵן הַרְאִשׁוֹנִים, וְרוּחַ קְדָשׁ הַעֲלִיּוֹן, הַרְשָׁה לָהֶם לְהוֹסִיף מִחַז"ל הָאֲחֵרוֹנִים הַדוּמִים וְסִמוּכִים לָהֶם.

טו) חֶסֶד לְאֲמִים חֲטָאֵת, וְאֵין לְצַפּוֹת אֶלָּא לְמִשִּׁיחַ צְדָקְנוּ שֶׁהוּא יוֹגָאֵלְנוּ

א. צְרִיכִין אֲנוּ לְהֶאֱמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ שֶׁהוּא יָבֵא וְיוֹגָאֵלְנוּ, וְגַם לְחַפּוֹת עָלָיו עַד שֶׁהוּא יָבֹא וְיוֹגָאֵלְנוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְמַב"ם (פֶּרֶק י"א מֵהַלְכוֹת מְלָכִים): "וְכָל מִי שֶׁאִינוּ מְאֲמִין בּוֹ, אוֹ מִי שֶׁאִינוּ מְחַכֶּה לְבִיאָתוֹ, לֹא בִּשְׂאָר נְבִיאִים בְּלִבָּד הוּא כּוֹפֵר, אֶלָּא בְּתוֹרָה וּבְמִשְׁנֵה רַבֵּינוּ, שֶׁהָרִי הַתּוֹרָה הַעִידָה עָלָיו" כּו', עַי"ש. וְכָל שֶׁכֵּן שֶׁלֹּא לְסַמֵּךְ עַל חֲסִדֵי לְאֲמִים וְהִבְטָחָתָם.

ב. עֵין יְרוּשְׁלַמִי פְּסָחִים (פ"ח ה"ו) מֵה שֶׁאָמַר עַל הַבְּטָחָתָם אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר שְׁוֹא וַיִּמְיֵן יְמִין שְׁקֵר.

ג. אֵינָא בְּבָבָא בִּתְרָא (י"ז צ"א ע"ב) דְּמִתְרַחֵץ עֲלֵיהוֹן דִּילֵיהּ דְּלֵהוֹן, וְכֵן הָיָה בְּחֻרְבֵן הַבַּיִת שֶׁהָיָה בְּטַחֲוֹנָם בְּמַצְרִים וּבְאֲשׁוּר וּבְבָל מֵהַבְּטִיחוּ לָהֶם, וְאַחֵר כֶּן הָיָה לְהַבֵּל וְרִיק הַבְּטָחָתָם וְכָל צְפִינָתָם. וְעַל זֶה אָמַר הַנְּבִיא יְרֻמְיָה [אֵיכָה ד' - י"ז] עוֹדִינוּ תִּכְלִינָה עֵינֵינוּ אֶל עֲזָרְתָנוּ הַבֵּל בְּצְפִינָתָנוּ צְפִינוּ אֶל גּוֹי לֹא יוֹשֵׁעַ. וּבְפִירוּשָׁא אֲתִמַּר לָן הַתְּנָא הַרְשֵׁב"י (תַּקּוּנִים תַּקּוּן ס"ט) בְּזִמְנָא דִּיִּיתִי מְלָכָא מְשִׁיחָא כּו', בְּהֵוֹא זִמְנָא ה' בְּדַד יִנְחֲנוּ וְאֵין עֲמוֹ אֵל נֶכֶר עַכ"ל.

ד. והיום בעוונותינו הרבים מפני ההסתער פנים הגדול, וגדל הצרות שמתרבים ר"ל בכל יום ויום ביחוד על עם ישראל, הנה רבים הם היוצאים מפשטות אמונת אלקי עולם ומאמונת התורה הקדושה ונביאי האמת, מה שנבאו על גאלת משיח צדקנו.

ה. מובא בזהר הקדוש (ח"א דף קל"ט-ק"מ במדה"נ) רבי אלעזר בן ערך הנה יתיב והנה קא מצטער בנפשו טפי, עאל לקמיה רבי יהושע, אמר ליה חיזו נהירו דבוצינא דעלמא למה אנפוי חשוכין, אמר ליה חיזו ודחילו סגי עאל בי, דהא אנא חמי מה דאתערו חברנא מארי מתניתא דשארית עלייהו רוחין קדישין כו', מאן יזפה להאי אורכא, מאן יתקיים בקיום דתיה בין האי זמנא, ועל דא אצטעירנא בנפשיאי.

ו. וזה יבאר במה שכתב בהקדמת הזהר (דף ד') שרבי חי'א שמע קלא דאמר מאן דלא מצפא דא בכל יומא בההוא עלמא לית ליה חולקא הכא, וכן כתוב בזהר (ח"א דף ק"מ, במדה"נ) חסן ישועות, מהו ישועות, אלו המצפים ישועות בכל יום, וכנראה שעל זה הצטער רבי אלעזר בן ערך בטוב לבו על לחץ ודחקן של ישראל שיגרמו להם כך באריכת הגלות.

ז. ובזה מפרשים [בסליחות לערב ראש השנה בפזמון "שלוש עשרה מדות"]:
אם סררו כפרה זו [ששורה מדרך החרישה והלכה בעקלתון, שהוא] מרב עתים וימים ודו"ק.

ח. כן מובא בזהר (ח"ב דף א' ע"ב) רבי שמעון זקף ידוי ובכה ואמר, ווי מאן דיזדמן בההוא זמנא, וזכאה חולקיה מאן דיזדמן וישתכח בההוא זמנא כו', בגין דההוא דיתקיים בההוא זמנא במהימנותא, יזפה לההוא נהירו דחדנה דמלכא, ועל ההוא זמנא כתיב וצרפתים כצרו את הכסף ובחנתים כבחו את הזהב וגו', לבתר דאינון עקתין מתערי על ישראל, וכל עמין ומלכיהון יתייעטון כחדא עליהו, ומתערי כמה גזירין בישינ, כוליהו סלקי בעיטא חדא עלייהו, וייתון עקתא על עקתא, בתרייתא משכחו קמיייתא כו' עין שם. וכמה מפריצי יהודאין יתהפכו לאהדרא לגבייהו, וייתון עמהון, לאגחא קרבא על מלכא משיחא כו' עין שם.

ט. ולכן אחי ורעי, מי לה' ולתורה הקדושה ולנביאי האמת, יתחזק מאד מאד באמונת ביאת משיח, וכמה פעמים ביום יאמר כל אדם אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח ובאמונת השם יתברך אשר הוא ראשון והוא אחרון ומבלעדי ה' אין לנו מלך גואל ומושיע. והשם יתברך לבדו בודאי יחוס וירחם על עם עני ואביון דור עני דור האחרון הזה, אשר כמעט כל סוף חבלי משיח עבר עלינו בימינו, שהוא יעשה סוף וקץ לכל צרותינו, ופדה יפדה את נפשותינו, ויגלה מהרה כבוד מלכותו עלינו, וידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה.

י. אין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים, בפרט במצוקת עם ישראל בארעא קדישא ובגולה בכל אתר ואתר, התעוררו, חושו לקדם הגאולה עד שלא תבואו הפרעניות חלילה וחס.

(טז) הגם שהרשב"י ורבי אלעזר בנו והחבריא קדישא הקפידו על העלמת תורת הח"ן, אך כל זה היה רק אז, אבל האר"י הקדוש והבאים אחריו צדדו להפצת למווד זה כחסן ומגן לישועת עם ישראל

א. ידעתי גם ידעתי מה ערכי כי אין אני ראוי לעמד במקום גדולים לעורר על למווד תורת הנסתר, ורבים יאמרו לנפשם אין כונתו לשם שמים אלא לכבוד עצמו הוא דורש, לקנות לו שם. על כל אציג לפניך משל נכבד שראיתי בספר הקדוש אור לישרים בשם הרב מורינו הרב יואל מוכיח זצ"ל:

ב. מנהג ישראל תורה הוא, שנוסעים מוכיחים מעיר לעיר להוכיח את ישראל. ורבים מהמון עם טועים ואין שומעין לדבריהם, מפני שהם לוקחים ממון בשביל הדרשה, ואומרים שתוכחתם אינו אלא קרדם לחפר בה ואין כונתם לשם שמים. ונשא עליהם משל ונאמר: בעיר אחת קטנה, לא היה להם בתי אבני גזית כי אם בתי עצי היער והגאות מכסים בתבן, והיה גרים שם איש ואשתו בעלי תחת הגג. בלילה אחת הלכה האשה לישן ועדן בעלה היה נעור והיה לו נר דלוק.

ג. טרם יכבה הנר גם הוא הלך לישן והניח הנר דלוק, צעקה אליו אשתו: אולי חס ושלום יפל ניצוץ א' מהנר וישורף כל הבית כלו, עודה מדברת עמו בא שומר העיר והכריז להזהיר העם להשגיח על האש והנרות שלא יגרם לשרפה חס ושלום. אמרה האשה לבעלה שמע נא וראה מה שהשומר מכריז להשגיח על הנר שלא יגרם סכנה, השיב לה הבעל: שוטה שבעולם! וכי סבורה את שבלב שלם הכריז השומר כן? הלא אני יודע שאינו מכריז אלא בשביל שהקהל נותנים לו ממון שיכריז כן, ואלו היו נותנים לו ממון שיכריז שיציתו העיר גם כן היה מכריז. על כל אין אני שם לב לדבריו כלל, והלך לישן והניח הנר דלוק. כאשר פתרה כן היה. הנר נפל על השלחן וכל הבית נדלק ונעשה שרפה גדולה, וכמעט כל העיר נשרפה ובקשי גדול הציל את נפשו ואשתו ולא נשאר להם כי גוינתם.

ד. ראו נא השוטה הזה, בשביל שהשומר לא הכריז בלב שלם, לא רצה לשמע לדבריו והניח לשרוף ביתו באש. כן הדבר הזה: המוכיח מזהיר העם, שיעזבו מעשיהם הרעים, ואם לא כן יפלו לגיהנם אשר שם ישרפו גויותיהם כמו שנאמר הנה היום בא בער כתנור וגו'. השוטים מדמים בנפשם, בשביל שהמוכיח לא מתכוון לשם שמים, לא נתן לב לדבריו עד שפאה עליהם השרפה. הלא אין לה שטות גדול מזה, עד כאן תכן דבריו ודברי פי חכם חן.

יז) עצה נאמנה להנאתך ולטובתך

א. אחי אחי, שמע נא לעצתי, כי עצתי אמונה להנאתך ולטובתך. הנני מביא לך עסק טוב כהאי רוכל שמוכר סמא דחייא (ע"ז דף י"ח), חיים ארכים וטובים מדבש מתוקים בעולם הזה, וחיים טובים וארכים ליום שכלו טוב, ליום שצדיקים יושבין ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה, כמו שאומרים באקדמות מטיילי ביה חנגא לבהדי דשכינתא וכו' וכו' לעתיד לבא.

א*. אחי אהובי, דע שמובא בספרי אמת וקדש, שאם זוכין לכנס לפני ולפנים ולהשיג אפלו מקצת מן המקצת בחכמה הקדושה הנפלאה הלזו, אז זוכין להיות בבחינת בנים למקום ברוך הוא, כמבאר באריכות בזהר הקדוש

ובתקוננים הרבה פעמים. ומי הוא זה שלא יתאנה, יתגעגע וישתוקק לזכות לכנס לפלטרין של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, ולהחשב לבן המלך.

ב. התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי האיר עיני ישראל מחכמתו ותורתו, ודבק לבם לאהבה וליראה כל ימיו, כדאיתא בזהר הקדוש (פרשת אחרי דף ע"ט ע"א) ביומוי דרשב"י הנה אמר בר נש לחבריה, פתח פיה ויאירו דבריה, בטר דשכיב הוו אמר אל תתן את פיה לחטיא את בשרך, עין שם. והשאיר לנו ברכה ספרי הזהר הקדוש המאיר את עיני האדם בחכמה ומוסר ובינה לכל איש ואיש לפי ערכו, ואיתא בזהר הקדוש שבזכות למוד זה עתידין ישראל להגאל גאולה שלמה, (רעיא מהימנא פרשת נשא קכ"ד ע"ב): עתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקם בהון ד' בדד ינחננו וכו'.

ב*. וכל דברי הזהר הקדוש כזהר הרקיע מאירים ומזהירים, ובמסתיר פנים רומזים דברים דקים עמקים, המדריכים ומישרים אל ידיעות האמת והאמונה חכמה ומוסר ובינה, ומרפא לנפש, והמה לאלפים ולרבבות ויקר למוצאם.

ג. והנני להעתיק לך לשונו הזהב והקדוש בזהר הקדוש פרשת שלח (דף קס"ו ע"ב) מענין חמוּדָא דאורייתא, וזה לשון קדשו: בכה רבי שמעון וגעא פתח ואמר, (משלי ה) אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירוּדָּ בְּכָל עַת בְּאַהֲבַתָּה תִשְׁגָּה תְּמִיד. אורייתא אורייתא, נהירו דכל עלמין, כמה ימין, ונחלין, ומקורין, ומבועין, מתפשטי מנך לכל סטרין. מנך כלא, עלך קיימי עלאין ותתאין, נהירו עלאה (ודא) מנך נפקא. אורייתא אורייתא, מה אימא לגבך, אילת אהבים אנת, ויעלת חן (גבי) עילא ותתא רחימין דילך. מאן יזכי לינקא מנך כדקא יאות. אורייתא אורייתא שעשועים דמארך, מאן זכיל לגלאה, ולמימר סטרין וגניזין דילך. בכה, ואעיל רישיה בין ברכו, ונשק לעפרא, עין שם עוד להלן מגדל נוראות קדשתו של רבי שמעון בן יוחאי.

ד. וראה בפרוש הסלם במאמר אילת אהבים אות קפ"ג-קפ"ד וזה לשון קדשו: פתח ואמר אילת וגו', פתח ואמר, אילת אהבים ויעלת חן דדיה ררך בכל עת באהבתה תשגה תמיד. תורה תורה, האור של כל העולמות, כמה ימים ונחלים ומקורות ומבועים מתפשטים ממך לכל הצדדים. ממך הכל, עליך עומדים העליונים והתחתונים, אור העליון ממך יוצא. תורה תורה, מה אומר לך, אילת אהבים אתה ויעלת חן, למעלה ולמטה הם האוהבים שלך, מי יזכה לינק ממך כראוי. תורה תורה, השעשועים של אדונך, מי יכול לגלות ולומר הנסתרות והגנוזות שלך. בכה והכניס ראשו בין ברקיו, ונשק את העפר.

ה. אדחכי חמא כמה וכו': בתוך כך ראה רבי שמעון כמה צורות של החברים מסביב לו. אמרו לו, אל תירא לנו של יוחאי, אל תירא מאור הקדוש, פתוב ושמח בשמחת רבונך. כתב כל אלו הדברים ששמע באותו לילה, ושנה אותם והגה אותם ולא שכח דבר. ונר שהוא האיר לו כל אותו הלילה עד שבא הבקר. כשבא הבקר, נשא עיניו וראה אור אחד שהיה מאיר ברקיע, השפיל עיניו למטה. חזר כבתחלה וראה אור בכל הרקיע שהאיר, ועלה באותו האור צורת הבית דהינו בית המקדש, כלומר שנעשה הזווג של מלכות בזעיר אנפין, בכמה ציורים, שמח רבי שמעון. וכרגע נגזר אור ההוא.

ו. על כל הנני בזה בבקשה כפולה ומכפלת: נפשך היפה ונשמך הרוממה היא בקשתי ושאלתי. יערב נא לפניך עתירתי ותחננתי. נא ונא שמע לעצתי, איעצך ויהי אלקים עמך, לקבע לך שיעור חדש בספר הקדוש הזה שהוא עתיקא דעתיקין מתוקין כדובשין, כי על ספר הקדוש והנורא הלזה העידו עליו קדושי עליון שרפי מעלה, ובתוכם השל"ה הקדוש והפלי יקר זי"ע, שספר הזה הוא המורה והמדריך להמתחילים לעלות אל הר ד' ולזכות על ידו לכנס לפני ולפנים אל הקדש פנימה באתר גנוזיא דמלקא, וזה השער לד' צדיקים יבואו בו, והוא סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה.

*. הגם שראשו מגיע לשמי שמים העליונים בגבהי מרומים עד אין שיעור וערך נעלה ונשגב, בכל זאת התחלתו הוא כסלם מצב ארצה, ויכולין

ממש אפלו בבחינת ארץ, מדרגה שפלה להתחיל לעלות וללמד בו כמו השתמשות של כל סלם שהשלב התחתון של הסלם הוא סמוך ממש לארץ ויכולין להתחיל לעלות עליו, ואחר כך עולין ממדרגה למדרגה עד הגבה למעלה מעלה עד שמי רום המעלות (וזה נרמז ליַעקב אבינו עליו השלום בחלום שאפלו בבחינת יַעקב עקב י', עם כל זה יש בכח זרעו של יַעקב לזכות למדרגות רמות וגבוהות ירום ונשא וכו'. כי ראשו של הסלם מגיע השמימה.

ז. הנני בטוח בעזרת השם יתברך שתזכה להרויח רווחים גדולים גדולים עצומים, ותבין ותרגיש דברי קדשו של המלך החסיד דוד עליו השלום, טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף, הנחמדים מזהב ומפז רב, ומתוקים מדבש ונפת צופים, כי על ידי למודי קדש הלזה תראה בעין פקיחא כי הדברים המה אמת, גם פשוט כפשוטו, כי תזכה בעזרת השם יתברך על ידי עמקות ומתיקות למודי קדש הללו להרגיש ממש במלוא מובן המלה טעם מתוק הרבה יותר מדבש, בקיום תורה ומצוות ובעסק ולמוד תורה הקדושה, כי תזכה להיות בריה חדשה, עם השגה חדשה, גבוהה רמה ונשאה.

ח. ובפרט ת"ח שזכה כבר לחדש חדושי תורה בתורה הנגלית, אם יזכה להצליח בלמודי קדש הללו בחכמת חו, אזי יזכה לחדש חדושים בחלק תורה הלזה הרבה מאד מאד, ומעיני חכמת התורה יתחילו להפתח לעיני שכלו ויזכה להיות כמעין הנובע מקור מים חיים.

ט. תאמין לי באמונה שאי אפשר להעלות על הכתב הסבר ענינים האלה עד שתזכה לזה בעצמך, כי המה דברים נעלים ונשגבים אשר אין חכם כבעל נסיון. וזה שאמר דוד המלך עליו השלום טעמו וראו כי טוב ד', כי צריכין לטעם טעם כעקר באורייתא ורק אז תבין יראת ד', וד"ל. ותרגיש טעם חדש בלמוד גמרא ותוספות ותבין מה זה תפלין ציצית, שופר, לולב, וכל מצוה יש לה שרש למעלה, ורומזת לענינים נוראים נפלאים ועצומים בגבהי מרומים, גבה למעלה מעלה. וכביכול הקדוש ברוך הוא בכבודו מקים

המצוות, כמו שמברכין אשר קדשנו במצוותיו. ותשפיל להבין מה זה שכתוב נעשה אדם בצלמנו, מה זה צלם אלקים כפיכול.

י. על ידי למוד הקדוש הזה תזכה לחיות חיים חדשים בהשגה חדשה, וכל סדר החיים שלך ישתנה לפניך לטובה, להבין ולהשפיל ולשמח בגדל ועצום הזכות להיות יהודי כשר שומר תורה ומצוות השם יתברך, ותחיה בעולם חדש וברגש קדש לטעם טעם מתוק מדבש בלמוד תורה ובקיום המצוות, ורק אז תתחיל להשיג מה זה אהבת השם יתברך ואהבת תורה ואהבת ישראל.

יח) למוד הפרי עץ חיים מאה פעמים ואחד

עד כמה היה חביב למוד תורת הסוד על תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו, מובא שהרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב בעצמו אמר: שלמד ושנה הפרי עץ חיים מאה פעמים ואחד.

יט) מה נמלצו לחפי אמרותיו מדבש לפיו

א. רבי שמעון בן יוחאי זמליץ טוב בעד הלומדים מתורתו, כמו שכתב בספר חסידים [סימן רכ"ד] כל האומר דבר שמועה מפיהם הם מתפללים עליו שם וממליצים טוב עליו.

וקראתי הספר בשם "מאורות הזהר" שלקטתי הרבה מאמרים חדשים הנמצאים בספרים שונים המדברים בגדל מעלת למוד הזהר, וסדרתים בסדר נאה כל ענין וענין, ועשיתי מפתח למצא כל מאמר בנקל ובמהרה.

וזכות התנא האלקי רשב"י וזכות כל התנאים יעמד לי ולזרעי שנזכה ללמד וללמד לשמור ולעשות ויקים בנו ארץ ימים בימינה בשמאולה עשר וכבוד, ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלקים ואדם.

אודה את ה' בכל לבב ובתוך רבים אהללנו אשר הגיעני עד הלם לברך על המגמר שהחנינו לזמן הזה לסיים ספר "מאורות הזהר", לעורר אודות למוד תורת הסוד.

זכות הרשב"י יגן בעדנו, שטרחנו לקבץ מאורותיו להפיץ בישראל, לחזק הלמוד בהן. צקון לחשנו, כשם שזכינו להוציא לאור ספר "מאורות הזהר", כן נזכה להוציא לאור ולגמר החבור הזה ושאר החבורים בסיעתא דשמיא.

יהי רצון שיערה ה' עלינו רוח טהרה ונזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו עד שישלח לנו משיחנו ויקבץ נדחנו במהרה בימינו אמן.

וזאת למודעי שספרים אלו מתר לכל אחד להדפיס כמה שרוצה באיזה לשון שרוצה, וכל המזכה את הרבים זכותו עומדת לעד וזוכה לבנים צדיקים.

כה דברי חד מזעירי דחבריא

שיעורים בזוהר היומי
0722-990044

ניתן לשמוע שיעורים בדה היומי של:

- תיקוני זוהר,
- זוהר הקדוש,
- ספרי קבלה,
- ובזוהר היומי של החוק לישראל

בקרב יתווספו עוד ועוד שיעורים

טעמו וראו כי טוב!!!

הרוצה לזכות הרבים בפרסום שיעורים שנאמרו ברבים, נא ליצור קשר:

0548-436784 או בפקס 02-9951300

קול הזהר 0722-990044

קול הזוהר נשמע בארצינו

מפתח הפרקים לספר "מאורות הזהר"

- פּרָק א – לקוט נפלא אודות תורת הח"ץ נז
- פּרָק ב – ספר גנזי המלך לרבינו יעקב אבוחצירא זצ"ל ע
- פּרָק ג – נפלאות רבי שמעון בר יוחאי פא
- פּרָק ד – למוד ספר הזהר הקדוש במרוץ פה
- פּרָק ה – העליה למירוץ מימי המשנה עד ימינו צ
- פּרָק ו – שמחת ל"ג בעומר צו
- פּרָק ז – גדל מעלת התפלה במירוץ קג
- פּרָק ח – "חאלאקע" בל"ג בעומר במירוץ קד
- פּרָק ט – רושמי העליה למירוץ קה
- פּרָק י – להיות במחצתו בעולם הבא קז

מפתח הענינים

לספר "מאורות הזהר"

- הקדמה לספר מאורות הזהר..... לו
- (א) משה רעיא מהימנא לא גלה סוד ה' רק ליחידים..... לו
- (ב) שני התלמודים מזהירים בזהר הרקיע, וחתום תורה בלמודים..... לו
- (ג) לכסות הקדש ולהעלים תעלומות..... לז
- (ד) הרשב"י התנגד לגלות תורת הסוד..... לז
- (ה) התבודדות האורים, רשב"י ובנו רבי אלעזר במערת צורים..... לח
- (ו) ספרי הזהר חברו על ידי הרשב"י והחבריא..... לח
- (ז) אליהו והצדיקים מגן עדן ומלאכי מעלה גלו להם סודות התורה..... לח
- (ח) רשב"י והחבריא עלו בסלודין, וטילו בגן עדן העליון ובהיכליו..... לט
- (ט) על ידי מי ואימתי נסדר ספר הזהר..... לט
- (י) ספר הזהר חבר בימי הגאונים או יותר מאחר..... לט
- (יא) מדוע קראו לספר הזה בשם "זהר"..... מ
- (יב) רבי אבא כתב הזהר לפי צווי הרשב"י..... מ
- (יג) הזהר נכתב בלשון שלמדו רבי שמעון – תרגום..... מ
- (יד) מסדרי הזהר הוסיפו מאמרים גם מאמוראים..... מא
- (טו) חסד לאמים חטאת, ואין לצפות אלא למשיח צדקנו שהוא יגאלנו..... מא
- (טז) הגם שהרשב"י ורבי אלעזר בנו והחבריא קדישא הקפידו על העלמת תורת הח"ן, אף כל זה היה רק אז, אבל האר"י הקדוש והבאים אחריו צדדו להפצת למוד זה פחסן ומגן לישועת עם ישראל..... מג
- (יז) עצה נאמנה להנאתך ולטובתך..... מד

מאורות הזהר

נג

- מח) לְמַד הַפְּרִי עַץ חַיִּים מֵאֵה פְּעָמִים וְאַחַד מח
מט) מֵה נִמְלָצוּ לְחַכֵּי אִמְרוֹתָיו מִדְּבַשׁ לְפִיו מח

ספר מאורות הזהר

פָּרָק א – לְקוּט נִפְלֵא אִוְדוֹת תּוֹרַת הַחַ"ן נז

א) בְּשֵׁאִין לְכֶם מְקוּהָ צְרִיכִים אַתֶּם לְהִטְהָר בְּקִדְשַׁת הַזֵּהָר נז

ב) בְּשִׁבַח הַזֵּהָר נח

ג) אָמַר רִשְׁבִּי שֶׁהַזֵּהָר מִגֵּן בְּדָרָא דְמַלְכָּא מְשִׁיחָא נח

ד) הַזֵּהָר מְסִיעֵ לַגּוֹף וְנִשְׁמָה נח

ה) טוֹב לְטַרְדּוֹת נח

ו) רְפוּאָה לְכָאֵב רֵאשׁ נט

ז) לְמָה יֵשׁ גְּזוּרוֹת גְּדוּלוֹת? נט

ח) הַזֵּהָר מְלַמֵּד יִרְאַת שָׁמַיִם נט

ט) לְמוֹד בַּחֲיִנַּת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה מְקַשֵּׁר בַּחֲיִנַּת פְּנִימִיּוֹת הַנְּשִׁמָּה לְבַחֲיִנַּת פְּנִימִיּוֹת

אֱלוֹקוֹתָיו יִתְבַּרַךְ נט

י) יְדִיעַת מְצִיאוֹת הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת הִיא מְצוּהָ רְמָה וְנִשְׁאָה וּמְקִיָּם עַל יְדֵי זֶה מְצוֹת

וְיִדְעֵת הַיּוֹם גו' סב

יא) לְמוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הוּא בְּכֻלּוֹ "שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא" סב

יב) כְּמוֹ שֶׁהַמֶּלַח נוֹתֵן טַעַם בְּבֶשֶׂר כֵּן לְמוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה נוֹתֵן טַעַם בְּנִגְלָה

דְּתוֹרָה (הַנִּקְרָא לְחֵם וּבֶשֶׂר) סד

יג) מִי שֵׁישׁ בְּיָדוֹ הַלְכוֹת וְאִין בְּיָדוֹ מְדַרְשׁ (סוּדוֹת הַתּוֹרָה) לֹא טַעַם טַעַם שֶׁל

יִרְאַת חֲטָא סד

יד) עַל יְדֵי שִׁירְאַת ה' הִיא אוֹצְרוֹ, עַל יְדֵי זֶה הַתּוֹרָה נִקְרָא תּוֹרַת ה' סה

טו) מַעֲלַת עֲנָן "לְרִיחַ שְׁמַנִּיף" (לְמוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה) עַל "שֶׁמֶן תּוֹרַק" (לְמוֹד

נִגְלָה דְּתוֹרָה) סה

טז) אַרְךְ הַגְּלוּת מִחֲמַת הַעֲדָר לְמוֹד הַסּוּד; הַלּוּמֵד מִבְּטַח לוֹ שֶׁהוּא בֵּן עוֹלָם הֵבֵא ... סו

יז) וּמִי שֵׁאִין לוֹ יָד בְּחֻכְמָה זוֹ, גְּדוּלָה רְעֵתוֹ, עַד שֶׁאִמְרוּ מֵאֵן דְּלֹא עָאֵל וְנִפְקֵ טַב

לִיָּה דְּלֹא אֵיבְרִי סז

פָּרָק ב – סֵפֶר גְּנֹזֵי הַמֶּלֶךְ לְרַבֵּינוּ יַעֲקֹב אַבּוּחֲצִירָא זִצ"ל ע

א) דְּבַרֵי הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבֵּינוּ יַעֲקֹב אַבּוּחֲצִירָא זְצוּקֵלָה"ה ע

- ב) עקר הדבר הם תורה ומעשים טובים..... עב
- ג) יתעורר בלב תשוקה ולא יפרד בלל..... עג
- ד) בעסקו בתורה נעשה יחיד אמת עם התורה ואורייתא וקודשא בריך הוא בלא חד ממש..... עג
- ה) ישיב אל לבו שהשם הוא המוציא אותו מארץ מצרים..... עג
- ו) נודע לכל באי שערי אור תורת אמת..... עד
- ז) בלא דכל אורייתא שבכתב ושבעל פה יסוד כל המצוות..... עד
- ח) לדרש השם באמת ובתמים..... עה
- ט) העקר ויסוד כל התורה ומצוות..... עה
- י) מי שלא לומד לדעת את הקדוש ברוך הוא, דהינו בלמוד פנימיות התורה, יותר טוב לו שלא נברא..... עה
- יא) עקר המצוה דקריאת שמע הוא שיבוא כח האמונה..... עו
- יב) שהיא מצוה הראשונה הפוללת כל המצוות..... עו
- יג) ידע נאמנה שמתחייב בנפשו ממש..... עז
- יד) אין זה רק עצת היצר להדיחו ולהרחיקו מאור פני אלקים..... עז
- טו) זהו גדל עצם הלחץ והדחק של הפרנסה..... עח
- טז) ישמע חכם ויוסף דעת ותבונה למצא ביגיעתו בזהר..... עח
- יז) כל אשר חפץ בקרבת אלקים..... עט
- יח) ויהנו בכל לבם בעיון טוב..... פ
- פּרָק ג – נפלאות רבי שמעון בר יוחאי..... פא**
- א) רשב"י היה מלמד בנסים..... פא
- ב) תחית המתים בל"ג בעמר בהלולת רשב"י..... פא
- ג) רשב"י פוקד עקרות..... פג
- ד) ה"ינוקא" שבוהר הקדוש נולד מברכת רשב"י לאביו..... פד
- ה) הרבה עקרות נפקדו וחולים נתרפאו בזכות נדרים ונדבות שהתנדבו עבור ציון רשב"י במירון..... פד
- ו) 'אדם ובהמה תושיע הוי"ה' בגימטריא 'רבי שמעון בן יוחאי'..... פה
- פּרָק ד – למוד ספר הזהר הקדוש במרון..... פה**

מאורות הזהר

נה

- (א) למוֹד סֵפֶר הַזֹּהָר בְּמֵרוֹן גָּרַם שְׁנַתְמַלְא הַבַּיִת רֵיחַ טוֹב וְנִמְשְׁכָה הָאָרֶז גְּדוּלָה וְהִרְגִּישׁ גְּדוּלַת הַהִנְשָׁמָה..... פה
- (ב) קְבִיעוֹת זְמַנִּים לְלַמֵּד סֵפֶר הַזֹּהָר עַל צִיּוֹן רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאִי..... פו
- (ג) לְלַמֵּד זֶהָר עַל צִיּוֹן הַרְשָׁבִי בְּמֵרוֹן..... פז
- (ד) רַבְּנֵי הַרְמִ"ק בְּמֵרוֹן..... פז
- (ה) מֵרֵן הַבַּיִת יוֹסֵף זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אֲמֵן בְּמֵרוֹן..... פז
- (ו) חֲבוּרַת הָאֶרֶץ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה בְּמֵרוֹן..... פח
- (ז) הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעְלָה וְכָל נְשֵׁמוֹת הַצְּדִיקִים נִמְצָאִים בְּמֵרוֹן בְּל"ג בְּעֶמֶר בְּעַת הַהִילּוּלָא קְדִישָׁא שֶׁל רְשָׁבִי..... פח
- (ח) בְּיוֹם ל"ג בְּעֶמֶר הִילּוּלָא חֲדוּה וְשִׁמְחָה בְּעוֹלָם..... פט
- (ט) בְּל"ג לְעֶמֶר אָנוּ עוֹשִׂים מְשִׁתָּה וְשִׁמְחָה..... פט
- (י) ל"ג בְּעֶמֶר בְּחִינַת ג' ל עֵינֵי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ..... פט
- פָּרָק ה – הַעֲלִיָּה לְמֵירוֹן מִיְמֵי הַמִּשְׁנָה עַד יְמֵינוּ..... צ**
- (א) הַשְׁתַּטְחוֹת הַתְּנָאִים עַל קֶבֶר רְשָׁבִי בְּמֵירוֹן..... צ
- (ב) אֵלֵיהֶוּ הִנְבִּיא לּוֹמֵד תּוֹרָה עִם הַתְּנָאִים בְּמַעְרַת הַרְשָׁבִי..... צא
- (ג) רְשָׁבִי מְבַרֵךְ לְכָל הַבָּאִים לְמֵירוֹן..... צב
- (ד) הַשְׁתַּטְחוֹת וְהַקְּפוֹת בְּד' מִיְנִים – וּבִטּוֹל גְּזוּרוֹת – בְּמֵירוֹן..... צב
- (ה) הַדָּר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יַעֲלֶה בְּל"ג לְעֶמֶר לְמֵירוֹן וְיִשְׁמַח שֵׁם שְׁמֵחָה גְּדוּלָה..... צד
- (ו) לֹא יֵלֵךְ עַל הַצִּיּוֹן לְבַד כִּי הַש"ד שֶׁשְׁמוֹ תנ"י יְכוּל לְכוּפוֹ וּלְהַחֲטִיאוֹ..... צד
- (ז) כָּל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעְלָה וְנְשֵׁמוֹת הַצְּדִיקִים הֵם בְּמֵירוֹן בְּל"ג לְעֶמֶר..... צד
- (ח) קְדֻשַׁת יוֹם ל"ג בְּעֶמֶר..... צה
- (ט) טַעַם שְׁנוּהֵגִין לְהַרְבוֹת בְּנֵרוֹת בְּל"ג בְּעֶמֶר..... צה
- פָּרָק ו – שְׁמִחַת ל"ג בְּעֶמֶר..... צו**
- (א) הַטַּעַם לְשִׁמְחָה וְחֲדוּה בְּכָל הַעוֹלָמוֹת בְּל"ג בְּעֶמֶר..... צו
- (ב) טַעַם לְמָה נִקְרָא יוֹם פְּטִירְתוֹ בְּשֵׁם "הִילּוּלָא"..... צז
- (ג) ל"ג לְעֶמֶר שֶׁהוּא יוֹם ה' בְּשָׁבוּעַ הַחֲמִישִׁי הוּא גַּמֵּר הַסְּפִירוֹת הוּא יוֹם טוֹב..... צח
- (ד) מַעֲשֵׂה נוֹרָא מִהָאֶרֶץ ל וּבַעַל הַחֲרָדִים שֶׁרְקָדוּ בִּיחֹד עִם רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאִי בְּל"ג בְּעֶמֶר..... צט

מאורות הזהר

- ה) למוד הזהר בהלולא דרשב"י צט
- ו) למוד תורת הנסתר במירון ק
- ז) תבת "שמעון" היא חיות התנא ק
- ח) אתדבקות רוחא ברוחא קא
- ט) למוד אדם פשר תורת רשב"י גורם נשיקין הדין קא
- י) רבי ברוך ממעזיבון נכד הפעל שם טוב זכותו יגן עלינו אמן, נהג בכל ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש קב
- יא) רבי יצחק איזיק מזידיטשוב למד וישנה בספר הקדוש "פרי עץ חיים" מאה ואחד פעמים קב
- פּרָק ז - גדל מעלת התפלה במירון קג**
- א) התפלה על קברי צדיקים, אפלו יחיד ובלי פונה שלמה, מתקבלת בתפלת צבור קג
- ב) זכות הרשב"י מסייעת להבא לטהר קג
- פּרָק ח - "חאלאקע" בל"ג בעמר במירון קד**
- א) "חאלאקע" על קבר רשב"י בל"ג בעמר קד
- ב) טעם למה התינוקות מורים בקשת בל"ג בעמר קד
- פּרָק ט - רושמי העליה למירון קה**
- א) רבינו עובדיה מברטנורא במרון קה
- ב) רבי אברהם גלאנטי קה
- ג) האריז"ל עלה למירון ביום ל"ג בעמר קו
- פּרָק י - להיות במחצתו בעולם הבא קז**
- א) על ידי הפצת ספריו זוכה לישוב במחצתו בעולם הבא קז
- ב) הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק קז
- ההבטחות הגדולות של הרשב"י (בוהר תרומה קכ"ח): - קיב**

ספר
מאורות הזהר

גדל החיוב ללמוד וללמד הזהר הקדוש והתקונים וחקמת האמת שחבר התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

— פרק א —

לקוט נפלא אודות תורת הח"ן

א) בפסאין לכם מקוה צריכים אתם להטהר בקדשת הזהר. אמר: קצת בני אדם אומרים בעבור שיושבין בפפרים ואין להם מקוה אינם רוצים ללמד זהר, ואני אומר להם אדרבא, על דרך ששמעתי מהרב שאמר כשחל יום טוב בערב שבת אין צריך לטבל על השבת, כי מה צריך מקוה גדולה מקדשת יום טוב.

(רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד)

(ב) בשבח הזהר

הפליא מאד בשבח הזהר מחמת שנתפשט מאד כמו שכתוב אתפשטותא בכל דרא ובכל צדיק והוא מחיה כל הנשמות, מה שאין כן בספר שחבר צדיק אחד אינו יכול להחיות כי אם בחינת מדרגתו שהוא בחינת אותו צדיק, ורעיא מהימנא הוא יותר מבאר ואין בו חמרות כמו בספר הזהר באידרא ובכמה מקומות מחמת בחינת שאתפשטותא בכל דרא וכו' וכן בספרי הנביאים מחמת שנתפשטו עד סוף המדרגה נראה כל אדם שהוא מבין והוא מחיה את כל האדם, ומחמת התפשטות הנ"ל מתלבש בספורי מעשיות.

(רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד)

(ג) אמר רשב"י שהזהר מגן בדרא דמלכא משיחא

על פטירת בני, אמר לי שאני צריך ללמד הרבה זהר, זאל זיך אריין טיען, כי מחמת חשכת הגלות צריך להאיר באור גדול, ואין מספיק שאר למודים, אפלו שהוא מתמיד בלמוד בשאר שעורים, וכן הוא בזהר שאמר רשב"י שהזהר מגן בדרא דמלכא משיחא.

(רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד)

(ד) הזהר מסייע לגוף ונשמה

מאד הזהירנו ללמד ספר הזהר והבטיח לנו שהזהר יסיענו הן בדברים גופניים הן בנשמה.

(רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד)

(ה) טוב לטרדות

בשם הרב: זהר טוב לטרדות, כי טרדות באים מעץ הדעת טוב ורע, וזהר הוא מאילנא דחיי.

(רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד)

(ו) רְפוּאָה לְכָאֵב רֵאשׁ

זהר הוא רְפוּאָה לְרֵאשׁ, ומורנו הרב ב"ז קבל לְפָנָיו על כָּאֵב הָרֵאשׁ וְאָמַר לוֹ אָמֹר זֶהר, וְאָמַר לוֹ אֲנִי לומד זֶהר, וְהָשִׁיב "לְמוֹד הַרְבֵּה זֶהר".

(רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד)

(ז) לָמָּה יֵשׁ גְּזֵרוֹת גְּדוּלוֹת?

הַגְּאוּנִים מַחֲמֵת שֶׁהִיא רַב מִתְעַסְקִים בְּנִגְלָה, שֶׁהוּא שִׁית סְטְרִין, וְהוּא בְּחִינַת מְט"ט, שֶׁהוּא סוּד בְּחִינַת הַקְּטָנוֹת (כִּי הוּא הַנִּקְרָא הַגּוֹ"ה הַקְּטָן), וְהוּא בְּסוּד בְּחִינַת דִּין, לְכַף הָיוּ בִּימֵיהֶם גְּזֵרוֹת גְּדוּלוֹת.

(רבי פנחס מקאריץ זי"ע, חכם הרזים)

(ח) הַזֶּהר מִלְמוֹד יִרְאֵת שָׁמַיִם

בְּעֵינָיו הֵיכָלוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא פְּרֻשֵׁת פְּקוּדֵי בְּזֶהר, אֲנִי שָׁמַעְתִּי מֵאֲבִי בְּשֵׁם הָרַב דְּאִיתָא בְּסִפְרֵי הָרַב דְּפּוֹלְנָא בְּאַתְרֵי דְּמַחְשְׁבָה שֶׁל אָדָם שֶׁהוּא כָּלוּ וְלָמָּה לִי לִהְיוֹת בְּגִיהֶנָם אֲפִילוּ חֲצֵי שָׁעָה, וְסִיִּם אָבִי זֶה לְרַבֵּינוּ זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבֵּא, אָבֵל אֲנִי אוֹמֵר הֵיכָלוֹת, כְּדֵי שְׂנַדַּע שֶׁיֵּשׁ עֲנֵשׁ גְּדוֹל כְּזֶה.

(רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד)

(ט) לְמוֹד בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה מְקֻשֵׁר בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת הַנְּשֻׁמָּה לְבַחֲבִינַת פְּנִימִיּוֹת אֱלוֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ

א. לְהַבִּין ... תִּכְוֵן עֵינָיו לְמוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁהָאֲרִיכוּ בְּזֶהר וְתִקּוּנִים וּבְעֵץ חַיִּים בְּחִיּוֹב לְמוֹד זֶה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתַב גַּם כֵּן בְּסִפְרֵי רֵאשִׁית חֲכָמָה בַּהֲקָדְמָה, וּבִשְׁל"ה בְּמַסְכַּת שְׁבוּעוֹת שֶׁלּוֹ בְּפֶרֶק נֵר מִצְוֵה הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת לְמוֹד זֶה.

ב. וַיּוֹבֵן עֵינָיו זֶה בַּהֲקָדִים תַּחֲלָה עֵינָיו שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא. כִּי הִנֵּה עֵינָיו הַלְמוּד בְּמִקְרָא אֵינּוּ עַל דְּרָךְ לְמוֹד מִשְׁנֵה וְתַלְמוּד, שֶׁהַעֲקָר הוּא לְהַשִּׁיג הַחֲכָמָה שֶׁבָּהּוּ שָׁעַל יְדֵי זֶה יִתְקַשֵּׁר שְׁכָל הָאָדָם בְּחֲכָמָה זֹאת שְׁבַתוֹרָה כּו', אֶלָּא דְצָרִיךְ

גם כן להוציא הדברים בדבור פה דוקא, אבל מכל מקום אם אומר ההלכה ואינו מבין אינו נחשב לו ללמוד כלל כמו שכתב במקום אחר סימן נ', מה שאין כן בעסק המקרא ותורה שבכתב אם מוציא בשפתיו אף על פי שאינו מבין אפילו פרוש המלות מפני שהוא עם הארץ הרי זה מקיים מצות ולמדתם, שלפיכך כל עם הארץ מברך ברכת התורה בשחר לפני הפסוקים וכן פשעולה לספר תורה, וכן פתוב בפרדס (שער כ"ז פרק א') גבי למוד המקרא שגם מי שלא יבין לחבר התבות גם הוא, אם יעסק בו יומם ולילה שָׁכְרוּ אֶתֹו וּפְעַלְתוּ לְפָנָיו כו', ואדרבה כתב: והלומד בתורה לדעת כמי שלומד בספר זכרונות כו' הלואי שלא יפסיד כו', עין שם.

ג. והענין, כי הנה מה שבא מהתורה שבכתב בהתגלות בתורה שבעל פה, דהינו ידיעת איך ומה לעשות הציצית והתפלין כו' על דרך משל, זהו התלבשות אור אין סוף בבחינת חכמה וחקמה עלאה נתלבשה בחכמה ותאה עד שנתלבשה בחכמה דבריאה יצירה ומשם נתלבשה בהלכות דתורה שבעל פה עד שנתלבשה החכמה להיות משג ונתפס בשכל אנושי. **אמנם יש בתורה דברים שלא נתנו להתלבש למטה בחכמה ושכל כלל**, וכמו [וישב לט, א] ויוסף הניד מצרִימה ויקנהו פוטיפר (ועין בפרוש המשניות להרמב"ם פרק חלק ב' היסוד השמיני), וזה לשונו: ואין הפרש בין ובני חם פוש ומצרים [נח י, ו], ושם אשתו מהיטבאל [וישלח לו, לט], ותמנע היתה פילגש [וישלח לו, יב], ובין אנכי ה' אלקיך [יתרו כ, ב], ושמע ישראל [ואתחנן ו, ד], כי הכל מפי הגבורה), **שבחינת ההמשכה מאור אין סוף המרמז באותיות אלו וספור זה לא יוכל להתלבש כלל בחכמה ושכל, ולכן ההמשכה היא רק על ידי האותיות והפסוקים בלבד**, פי נעוץ סופן בתחלתן כו'.

ד. ולכן גם מה שלא נתלבש בחכמה, דהינו שהוא מבחינת פתר שלמעלה מהחכמה ... אף על פי כן נמשך הוא גם כן על ידי האותיות שבתורה שבכתב. **ולכן נקרא מקרא, שקורא וממשיך התגלות אור אין סוף על ידי האותיות** אף שאינו משיג כלל. ועין מה שכתבתי מענין אותיות התורה איך ששרשן למעלה מהחכמה ... בעטרה שעטרה, שהעטרה נעשה מאבנים טובות הוא בחינת אותיות התורה (וכמאמר רבותינו ז"ל כל

התורה שמונתיו של הקדוש ברוך הוא ... ולכן אף עם הארץ שאינו מבין פרוש המלות ממשיך, מה שאין כן בתורה שבעל פה שנתלבשה בחכמה, לכך כשאינו מבין אינו ממשיך, אבל בתורה שבכתב ממשיך אף שאינו מבין ואינו תלוי כל כך בהבנת הפרוש יען מקור המשכה זו הוא מלמעלה מהחכמה כו', והינו על ידי האותיות. ולכן נקרא תורה שבכתב מקרא, שקוראים וממשיכים על ידי האותיות...).

ה. והנה בכלל למוד המקרא הוא גם כן למוד האגדות, שהרי רב האגדות הם על הפסוקים ומעט מוסר וגם הם אין משגים ובכלל מקרא יחשב.

ו. והנה בכלל מקרא הוא גם כן למוד פנימיות התורה, שהרי מדרש הזהר הוא על פסוקי התורה, ועוד שגם בלמוד רזין דאורייתא אינו משיג רק המציאות מההשתלשלות ולא המהות, אם כן אינו דומה למשנה ותלמוד שמשג מהות חכמתו יתברך ובלמוד ההשתלשלות אינו משיג כלל מהות חכמה זו ... אלא רק ידיעת המציאות. ואף על פי כן דבר גדול הוא מאד כיון דאי אפשר להיות בזה השגת המהות, והרי זה כמו שבמקרא אף על פי שאי אפשר להיות בהשגה בבחינת חכמה כיון ששרשה למעלה מהחכמה לכן גם מה שאומר האותיות דבר גדול ועצום הוא ... כמו כן ידיעת המציאות מהפנימיות אף על פי שאינו משיג כלל המהות דבר גדול הוא עד להפליא...

ז. והנה כיון שהתורה היא הממצע המקשר ומחבר נשמות ישראל להקדוש ברוך הוא, והממצע יש בו שני בחינות, סתים וגלוי, אם כן בחינת הפנימיות הנקרא סתים הוא המקשר ומחבר בחינת פנימיות של הנשמה לבחינת פנימיות אלהותו יתברך.

(לקיטי תורה לבעל התניא, פרשת ויקרא דף ה' טור ב' ואילך)

(י) ידיעת מציאות ההשתלשלות היא מצוה רמה ונשאה ומקים על ידי זה מצות וידעת היום גו'

עוד יש לומר בענין מעלת העסק בפנימיות, על פי מה שכתוב באגרת הקדש להבין מה שכתוב בפרי עץ חיים, **דלמוד פנימיות פונת המצוות לא גרע מלמוד הלכותיה, ואדרבה כו'**, אף שאינו משיג המהות, עד כאן לשונו. ורצה לומר, מפני שהמצוה משג מהותה לכן ידיעת סודות המצוה אף שאינו משיג המהות לא גרע כו'. ואף שכתוב שם: מה שאין כן בסדר ההשתלשלות אף אם השיג המציאות לא עדיף מצד עצמו פלמוד המצוות שמשגי ותופס המהות כו', הרי מסיק אחר כך: **אלא שידיעת המציאות מההשתלשלות היא גם כן מצוה רמה ונשאה ואדרבה עולה על כלנה**, כמו שנאמר וידעת היום [ונאתחנן ד, לט], דע את אלקי אביך כו' [דברי הימים א' כח, ט], ומביאה ללב שלם כו', שהוא העקר ... אם כן הרי **בידיעת ההשתלשלות אף שאינו משיג כלל המהות מקים מצות וידעת כו'**, ולא גרע מלמוד ההלכות.

(לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ג')

(יא) למוד פנימיות התורה הוא בכלל "שליש במקרא"

א. ועל פי זה יתרוץ מה שנדחקו גדולי המפרשים בפרוש מימרא זו [עבודה זרה יט, ב] דלעולם ישלש אדם שנותיו שלישי במקרא שלישי במשנה שלישי בתלמוד ... אמן לפי מה שכתבתי אתי שפיר, דבתחלת למודו של אדם ישלש השליש במקרא ממש לבדו, דאף על גב שלתלמוד צריך זמן יותר מכל מקום יש לו למהר ללמד המקרא בתחלה ואחר שהגדיל בחכמה יש לו לקיים השליש במקרא בתורה שבכתב עם מה שילמד אחר כך מפנימיות התורה והאגדות, שזה נכלל הכל בשליש במקרא כנ"ל (ואפשר דגם למוד מדרש רבה ושאר המדרשים הוא בכלל השליש במקרא ... ואף שבהלכות תלמוד תורה מבאר דמדרש תורה שהוא ספרא וספרי וכהאי גונא הן בכלל שלישי במשנה, הינו מפני שהן הלכות וגופי התורה כמו

המשנה, מה שאין פן למוד הרבות שהן אגדות שעל המקרא ומוסר ה' אפשר שזה נכלל בשליש במקרא...

(לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ג' ואילך)

ב. עוד יש לומר בפרוש לריח שמניך כו' שמן תורק כו' על דרך המדרש הנ"ל שזהו ענין לעולם ישלש אדם תלמודו שלישי במקרא שלישי במשנה ושלישי בתלמוד [ההמשך נעתק להלן אות ט"ז] ... **הנה למוד הזהר וכתבי האריז"ל הוא בכלל שלישי במקרא ...** שהרי מדרש הזהר וכן מדרש רבה ושאר המדרשות הן פרוש המקרא, ופרש רש"י בפרק קמא דברכות (דף י"א ע"ב) שמדרש הוא קרוב למקרא כו', עין שם. ואף שבהלכות תלמוד תורה מבאר דמדרש תורה שהוא ספרא וספרי וכהאי גוונא הן בכלל שלישי במשנה, הינו על כל פנים מפני שהן פרוש דיני וגופי התורה כמו המשנה ממש, אבל בלמוד סודות הזהר אין השגה אפלו לגדולי החכמים רק ידיעת המציאות מהשתלשלות ולא השגת המהות כלל, והרי זה כעין למוד המקרא שהוא קורא בשמותיו של הקדוש ברוך הוא אף על פי שאינו משיג כלל עצמיות הגנוז בהן כנ"ל. וכעין זה הוא בלמוד הזהר ועץ חיים. ולכן הוא בכלל שלישי במקרא ... ולכן גם זה נקרא לריח שמניך, שידיעת המציאות היא כמו ריח בעלמא לגבי השגת מהות חכמתו יתברך שבמשנה ותלמוד.

ג. ועל דרך שנתבאר באגרת הקדש קרוב לסופו שבלמוד סדר ההשתלשלות אף אם השיג המציאות לא עדיף מצד עצמו כלמוד המצוות שמשיג ותופס המהות כו', אלא מצד שידיעת המציאות הוא גם כן מצוה רבה ונשאה ואדרבה עולה על כלנה כמו שנאמר וידעת היום דע את אלקי אביך כו' ומביאה ללב שלם. ועוד שגם הריח וידיעת המציאות הוא הארה מבחינת פנימיות התורה כו' ... ולכן צריך להיות ב' הבחינות לריח שמניך כו' ושמון תורק כו'.

(לקוטי תורה לבעל התניא, שיר השירים דף ג' סוף טור ג' ואילך)

יב) כמו שהמלח נותן טעם בבשר פן למווד פנימיות התורה נותן טעם בנגלה דתורה (הנקרא לחם ובשר)

והנה מפל זה יובן בתוספת באור ענין ולא תשבית מלח כו', שלמווד הפנימיות נקרא בשם מלח, שהמלח ממתיקת הבשר אף שאין בו טעם בעצמו כמו הבשר, וכך הנגלה שבתורה נמשל לחם, כמו שנאמר [משלי ט, ה] לכו לחמו בלחמי, וגם לבשר, כמו שנאמר במקום אחר על פסוק זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי, דקאי על תורה שבעל פה, וכן בגמרא בבא בתרא (דף כ"ב) אמרו אכלו בשרא שמינא בי רבא. והינו כמו הלחם והבשר יש בהן טעם, וממש כך בלמווד הנגלה שבתורה יש בה השגת המהות ממש, מה שאין כן בלמווד הפנימיות שאין בזה רק ידיעת המציאות ולא השגת המהות, והמהות נסתת ונגעלם ואינו משג כלל להיות בבחינת טעם ממש כמו הנגלה, עד לעתיד לבא שיתגלה פנימיות התורה. ולכן נמשל למלח, לומר שעם היות שאין בו טעם, עם כל זה הוא דייקא הנותן טעם בהבשר.

(לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ד')

יג) מי שיש בידו הלכות ואין בידו מדרש (סודות התורה) לא טעם טעם של יראת חטא

זה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה באבות דרבי נתן (סוף פרק כ"ט) וכן הוא גם כן בברכות כל מי שיש בידו מדרש ואין בידו הלכות לא טעם טעם של חכמה, כל מי שיש בידו הלכות ואין בידו מדרש לא טעם טעם של יראת חטא, פרוש שהלכות נקרא טעם של חכמה לפי שבהן ועל ידן משג המהות חכמתו יתברך שנתלבשה בהלכה זו, מה שאין כן בלמווד הפנימיות הנקרא מדרש אין משג המהות ממש, ולכן נקרא שלא טעם טעם של חכמה, פרוש המהות ממש. ועם כל זה מי שיש בידו הלכות ואין בידו מדרש לא טעם טעם של יראת חטא, כי אף שבלמווד המדרש אין משג רק הארה, מפל מקום זו ההארה מביאה לידי יראת חטא ... ועוד כי אף שזהו רק הארה, הנה היא הארה מבחינת הפנימיות, כי אורייתא סתים וגליא.

(לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ד')

יד) על ידי שירת ה' היא אוצרו, על ידי זה התורה נקראת תורת ה'

וזהו גם כן ענין מאמר רבותינו זכרונם לברכה פ'ק ב' דשבת (דף ל"א סוף ע"א), קבעת עתים לתורה כו' פלפלת בחכמה כו', ואפלו הכי אי יראת ה' היא אוצרו אין, אי לא לא. משל לאדם שאמר לשלוחו העלה לי כור חטין לעליה, הלך והעלה לו, אמר ליה, ערבת לי בהן קב חומטין, אמר ליה, לאו, אמר ליה, מוטב שלא העלית. והענין, כי חטה הוא כ"ב אתון דאורייתא ... וקב חומטין פרש רש"י ארץ מלחה, והוא ענין ולא תשבת מלח כו'. וזהו שנזכר ערבת לי בהן קב חומטין, דתבת לי מיתר, אלא דרצה לומר שעל ידי שירת ה' היא אוצרו אזי התורה והחטים הם לי, ונקראת תורת ה' ... מה שאין כן תורה בלא יראה כו'.

(לקוטי תורה לבעל התניא שם דף ו' טור א')

טו) מעלת ענין "לריח שמניך" (למוד פנימיות התורה) על "שמן תורק" (למוד נגלה דתורה)

א. עוד יש לומר בפרוש לריח שמניך כו' ושמן תורק כו' ... הנה בלמוד המצוות משנה ותלמוד משיג ותופס המהות חכמתו יתברך מאחר שנתלבשה בדברים גשמיים שהן רצונו וחכמתו יתברך ממש, וזהו ענין שמן תורק כו', מה שאין כן בספורי מעשיות שבתנ"ך שאינו משג כלל חכמתו יתברך המלבשת בתבות וצורפי אותיות, וכמו שכתב בזהר בהעלתך (דף קנ"ב ע"א) שפשיטיות המובן מן הספור מעשיות שבתורה נקרא לבושא דאורייתא, ובאר הרמ"ז שם, כמו על דרך משל פסוק ואלה כו' בארץ אדום כו', שנדאי מעשה שהיה כף הנה ואין יוצא מדי פשוטו, אבל אין פונת ה' בו בעצם אבל בה נגנזו סודות עולם התהו כו', עין שם ובזהר שם (דף קמ"ט ע"ב) שהאריך בזה.

ב. ובפרדס (שער כ"ז פ'ק א') האריך בבאור מאמר הזהר הנ"ל, וכתב וזה לשונו: אבל כאשר נבוא האדם ללמד בתורה, צריך שיהיה פונתו שהוא לומד הענין ההוא במה שהם דברים אלקיים שנעלה ממנו עצם פנימיותם וכו',

ועם היות שהוא לא ישפיל בה פי אם פשטיות הספור, ואין צריך לומר זה אלא אפילו מי שלא יבין כלל כו', גם לו יש שכר טוב, עכ"ל.

ג. ולכן האותיות התורה ופשטיות הספור נקרא ריח שמנייה, כי עם היות שאינו מובן ומשג כלל פנימיות חכמתו יתברך הגנוזה ומלבשת בספור מעשה ואותיות ההם ... עם כל זה האותיות ופשטיות הספור הן הן ריח שמנייה, שבהם ועל ידם ממשיך הקורא במקרא ריח והארה מבחינת שמן משחת קדש, וכמו על דרך משל שמריחים ריח הטוב אף על פי שאינו טועם אותו בפיו כלל ואף על פי שהוא רחוק ממנו כו'. ואדרבה הריח הזה נמשך ממקום עליון ביותר, שהוא בחינת שמן המריח שלמעלה מבחינת שמן סתם, חכמה עליונה כו', ולפי שהוא גבוה יותר במעלה לא יכול לבוא בהתגלות בבחינת קרוב בבחינת טעם כענין שמן תורק כו', אלא בבחינת ריח לבד כו' ... ואף על פי כן יש גם כן מעלה יתרה ועצומה בבחינת שמן תורק שהוא המשכת עצמיות חכמה עליונה ולא ריח והארה לבד כו', ושניהם כאחד טובים.

(לקוטי תורה לבעל התניא, שיר השירים דף ג' טור ג')

טז) ארץ הגלות מחמת העדר למווד הסוד; הלומד מבטח לו שהוא בן עולם הבא

א. סמא דחייא, חיוב גדול על כל ישראל ללמד זהר הקדוש בכל יום אפילו גירסא בעלמא, כי בזה בונה עולמות ומטהר ומקדש נשמתו, ואין קץ לגדל שכרו כי בזה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו, כמובא בזהר הקדוש פרשת נשא (דף קכ"ד ע"ב) בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר כו' יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ובתקונים סוף תקון ו', מהאי חבורא דילך כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא ובגינייה וקראתם דרור בארץ וגו'.

ב. ובתקון ל' בספר כסא מלך, וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמידי חכמים ללמד קבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גליתא, כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה א'

בְּלִמּוּד הַקְּבֵלָה מֵה שְׁלֵא נַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד חֲדָשׁ יָמִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, כִּי גָדוֹל כְּחֹה לְקָרֵב הַגְּאֻלָּה.

ג. וּבִתְקוּן מ"ב שָׁם בְּכֶסֶף מֶלֶךְ: כִּי לִמּוּד הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ בְּגִירְסָא בְּעֶלְמָא בּוֹנָה עוֹלָמוֹת, וְכָל שָׁפָן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין אֶפִּילוּ פְרוּשׁ מֵאָמַר אֶחָד יַעֲשֶׂה בּוֹ תִקְוִין לְמַעַלָּה בְּשַׁעֲה אַחַת שְׁלֵא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד הַפִּשְׁט שְׁנָה תְּמִימָה, וּמִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הֵבֵא מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְמִלְכָּא וְיִהְיֶה מְרוֹאֵי פְנֵי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּתָא דְרַקִּיעָא.

ד. וּמָה שְׁאוּמְרִים וְכִי אֲכַשֶׁר דָּרָא, אֲדַרְבֵּה שְׁבַדְדוֹרוֹת הָרֵאשׁוֹנִים שְׁהִיוּ לָהֶם נְשִׁמוֹת קְדוּשִׁים מִמְּקוֹמוֹת גְּבוּהִים יָכְלוּ לְטַהַר נְשִׁמְתָם בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, וְעַכְשָׁו בְּעַקְבְּתָא דְמִשִּׁיחָא נְשִׁמוֹת נְמוּכִים וְגַם הַתְּגַבְרוֹת הַחִיצוֹנִים רַחֲמֵנָא לִיצְלוֹן, אִי אֲפֹשֶׁר לְטַהַר נְשִׁמְתָם, רַק בְּסַמִּים יְקָרִים, הֵינּוּ בַזֶּהר הַקְּדוּשׁ, כִּי לְשׁוֹן הַזֶּהר מְסַגֵּל לָזֶה אֶפִּילוּ בְּפִטְפוּט לְחוּד וְאֶפִּילוּ בְּלִגְלוּג, וּבָזֶה יִהְיֶה נְשִׁמָּר מִכָּל רַע מִיִּצְרַר הָרַע וּמִמְקָרִים רָעִים בְּעוֹלָם הַזֶּה הַחֲמָרִי, וְגַם בְּעוֹלָם הֵבֵא הַרוּחָנִי, כִּנּוּדַע מִזֶּהר הַקְּדוּשׁ פְּרִשְׁת פְּנִיחַס דָּף רִי"ט, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא דְנִהִיר חֲכְמַתִּיה בְּכָל דְרִין דִּהְווּ אֲבַתְרָה, עַד בִּיאַת הַגּוֹאֵל אוֹר תּוֹרָה שֶׁל רֶשֶׁב"י מֵאִיר בְּאוֹר רַב לְהַחִיּוֹת נְפִשׁוֹת יִשְׂרָאֵל.

ה. עַל כֵּן יִתְחַזַּק כָּל אָדָם מְאֹד לְלַמֵּד זֶהר הַקְּדוּשׁ לְכָל הַפְּחוֹת ה' דְּפִים בְּכָל יוֹם כְּדִי שְׁיִגְרַם חֲדָנָא וּפּוֹרְקָנָא בְּהוֹן לְעִילָא וְתַתָּא, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

(צִנְיַת הַר"ד מֵאִיר ב"ר אֶהְרֹן שְׁוֹאֲרֶץ זי"ע מִפִּידֵיחִיץ)

יז) וּמִי שֶׁאֵין לוֹ יָד בְּחֻכְמָה זֹה, גְּדוּלָּה רַעְתּוֹ, עַד שֶׁאָמְרוּ מֵאֵן דְּלָא עָאֵל וְנִפְק טַב לִיה דְּלָא אִיבְרִי

סוֹד לִמּוּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה גְּבוּהָ מְאֹד עַל כָּל הַלְמוּדִים, אֲשֶׁרִי מִי שִׁזְכֶּה שְׁחַלֵּק לוֹ הַשֵּׁם חֵלֶק בְּבִינָה וְיֵשׁ לוֹ יָד וְשֵׁם בְּחֻכְמַת הַקְּבֵלָה, וּמִכּוֹן בְּעַשְׂיַת הַמְצוּוֹת וּבִתְפִלוֹתָיו וּלְמוֹדוֹ עַל פִּי הַסּוּד, מֵה טוֹב חֵלְקוֹ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלוֹ, אֵין הֵפֶה יְכוּלָה לְסַפֵּר גְּדָל מַעְלָתָם, וְהַרְגִיל בְּסַפֵּר הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ

ראה יראה גדל מעלת האנשים האלה שלמים הפלא ופלא. ומי שאין לו יד בחכמה זו, גדולה רעתו, עד שאמרו מאן דלא עאל ונפק טב ליה דלא איברי.

הרגיל בספר הזהר והתקונים וספרי המקבלים בעיניו יראה ולבבו יבין גדל מעלת חכמה זו וימסר נפשו עליה ולפום צערא אגרא.

וכהנה רבות מאמרים הממררים את הלב, ויבדאי שאין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם בריותיו וכל אדם אינו חיב אלא כשעורו, ויכול הכתוב ומדבר, הנה כי כן חיובא רמאי על כל תלמיד חכם לאחר שמלא פרסו בגמרא ופוסקים שיפנה את עצמו לטייל בפרדס וישתדל ברב עז ותעצומות כיד השם הטובה עליו לכנס בחכמה זו וצריך שיקדים לקיים התנאים הצריכים לחכמה זו כמפדש בהקדמת עץ החיים למורנו הרב חיים ויטאל ובתשובות חות יאיר ובשאר ספרי המקבלים, ואז מגלין לו רזי תורה, ונעשה כמעין המתגבר, ועל יסבל ולא יבל כדי לזכות לחכמה זו, כי גדול כבודו בשמים ממעל שעושה נחת רוח גדול ליוצרו. והרגיל בספר הזהר והתקונים וספרי המקבלים בעיניו יראה ולבבו יבין גדל מעלת חכמה זו וימסר נפשו עליה ולפום צערא אגרא. אמנם אף מי שאין לו יד בחכמה זו לא ימנע משוט בא"רש ארש"ות החיים ספרי המקבלים המפרשים פונת התפלות וברכות ומצוות על פי הסוד כי אז בשעת מעשה יתלהב לבו בזכרו כי הם דברים העומדים ברומו של עולם עמק עמק וגבוה מעל גבוה, אשרי ילוד אשה הבונה בשמים עליותיו, ולא היא עובד בתפלתו לקבל פרס, רק יכונן לתקן הדברים בשרשן לדעת קדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם ולבו למו אב יצעק שמעשה ידינו יכונן עלינו:

כלל הדברים שאמרו שמי שלא טעם חכמה זו לא טעם טעם יראת חטא ולהיות עובד אלקים ביראה ואהבה ושמחה רבה כדת מה לעשות.

וגם הרואה ספרי המקבלים בלבבו יבין מעט כי גדול אדוננו ולגדלתו אין חקר, ויבין מעט עד כמה מגיע פגם החוטא ומה גורם פגם וקלקול גדול על כל דהוא דבר פשע, ומה מאד גדולה רעת חרבן בית המקדש אשר גרמנו

בעוונותינו הרבים באפן שראוי לאדם להתמרמר בזכרו אלה ולהוריד פנחל דמעה מאין הפוגות, וכל קבל דנא, המבין יבין מה נעשה בשמים ממעל על ידי תפלתנו ומצוותינו ולמודנו ובשבתות וראש חדש ובחגים ובמועדים באפן שישמח ישראל בעושיו בשמחה ובטוב ללב יותר מרב כל. כלל הדברים שאמרו שמי שלא טעם חכמה זו לא טעם טעם וראת חטא ולהיות עובד אלקים ביראה ואהבה ושמחה רבה כדת מה לעשות. והמרגיל עצמו לחזות בנעם ספרי המקבלים בעיניו וראה כי אין דבר רק ממנו שאפלו באכילה ושתיה ושאר כסות ועונה ודרכי חבת איש לאשתו וכדומה, ואפלו ביציאת חוץ, בכל יש רזין עילאין ובונה עולמות, ובלבד שיעשה הדברים כתקונן בלי סרך אסור, ויכנו לבו לשמים, אשרינו מה טוב חלקנו, ועל כן, טוב לגבר שניהג לקים כל דבר על פי הסוד כמנהגן של חסידים, ואף שאינו יודע הסוד, מעשה ידינו כוננה עלינו ועושה נחת רוח ליוצרנו.

(פלא יועץ אות ס' סוד)

— פָּרֶק ב —
 סֵפֶר גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ
 רַבֵּינוּ יַעֲקֹב אַבּוּחֲצִירָא זצ"ל

(א) דְּבָרֵי הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבֵּינוּ יַעֲקֹב אַבּוּחֲצִירָא זְצוּק־לַלְהָ"ה
 בְּסִפְרוֹ גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ דִּף קפ"ה

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ הַטְּהוֹר:

רבי שמעון בר יוחאי בזהר הקדוש

או יאמר "כי המצוה הזאת" וגו' אֶפְשֶׁר דְּבָא לְרַמּוּז עַל לְמוּד הַקְּבֵלָה
 שֶׁהוּא עֵקֶר בִּיאַת הָאָדָם לְעוֹלָם. כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְשֵׁב"י עָלָיו הַשְּׁלוֹם כִּמְה
 פְּעָמִים בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ, דְּמִי שֶׁלֹּא לָמַד תּוֹרַת אֱמֶת שֶׁהֵם סוּדוֹת הַתּוֹרָה טוֹב לוֹ
 שֶׁלֹּא נִבְרָא דְבִלֵּא זֶה אֵין אָדָם יוֹדֵעַ אֱלֹהוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִרְאֶתוּ וְאֶהְבְּתוּ,
 וְעִבְדוּתוֹ. וְכִמוֹ שֶׁאָמַר דּוּד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְשִׁלְמָה הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם,
 "דַּע אֶת אֱלֹהֵי אָבִיךָ וְעַבְדֵהוּ".

מכשולות ודברים המעכבים

והנה יצר הרע דעתו תמיד להדיח בני אדם מדרך טוב לדרך רע. ובכִּרְט
 הַרוּצָה לְהַתְעַסֵּק בְּחֻכְמַת הַקְּבֵלָה עוֹשֶׂה לוֹ מְכֻשׁוֹלוֹת וְדַבָּרִים הַמְּעַכְבִּים אוֹתוֹ
 וּמְרַשְׁלִים אוֹתוֹ. וְהוּא דְּבָא לוֹ בְּדֶרֶךְ חֲסִידוּת בְּאִמּוֹר לוֹ אֵין הַגּוֹפּוֹת שֶׁל זֶה
 הַזְּמַן רְאוּיִים לְסוּדוֹת הַתּוֹרָה מְשׁוּם דְּלִיכָא נְבִיאִים וְלִיכָא רוּחַ הַקְּדוֹשׁ.
 דְּבִשְׁלָמָא דּוֹרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם שֶׁהִיָּה דוֹר דַּעָה הֵינּוּ רְאוּיִים
 לְסוּדוֹת הַתּוֹרָה מְשׁוּם דְּזָכוּ עַד שֶׁעָלָה מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְשָׁמַיִם וְלָמַד
 מִפִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פֶּה אֶל פֶּה וְאָמַר לְיִשְׂרָאֵל פֶּה אֶל פֶּה. וְעוֹד, שֶׁהֵינּוּ
 קְדוֹשִׁים אוֹתוֹ הַדּוֹר מֵצַד עֲצָמָם, עַד שֶׁמִּכַּח קְדָשְׁתָּם נִגְלָה עֲלֵיהֶם הַקְּדוֹשׁ

ברוך הוא בַּיָּם, וְאָמְרוּ בָּלָם "זֶה אֵלֵי וְאֲנֹהוּ" וַיִּכְמוּ שְׁאֲמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנוֹם לְבִרְכָה: רָאִתָּה שְׂפָחָה עַל הַיָּם מַה שְּׁלֹא רָאָה יַחְזִקְאֵל וּבַדּוֹר הַזֶּה אֵין שׁוֹם דְּבַר מְזָה. לָזֶה בָּא מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם לְצוּוֹת לְיִשְׂרָאֵל וּלְהַזְהִיר לְדוֹרוֹת הַבָּאִים, שְׁלֹא יִמְנְעוּ מִלְדַּעַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת.

שִׂיכָא בְּכָל יוֹם וַיּוֹם – מַצּוּהָ עִם הַכּוֹלֵל גִּימְטְרִיָּה "הַקְּבֵלָה"

וְזֶה שְׁאֲמַר הַפְּתוּב: "כִּי הַמַּצּוּהָ הַזֹּאת" הִיא לַמוֹד הַקְּבֵלָה. "מַצּוּהָ" עִם הַכּוֹלֵל גִּימְטְרִיָּה "הַקְּבֵלָה" וְעֲלֶיהָ בָּא לְהַזְהִירָם מִשֶּׁה רַבֵּינוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם שְׁלֹא תִשְׁכַּח מֵהֶם לְעוֹלָם, וְלָזֶה אָמַר "אֲשֶׁר אֲנֹכִי מַצּוֹךְ הַיּוֹם" דְּהֵינּוּ שִׂיכָא בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וּלְפִיכֵךְ צָרִיךְ אֶתָּה לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְאַמֵּץ בִּידְעֶתָּה.

אַל תִּשְׁמְעוּ לְדַבְרֵי יֵצֵר הָרַע כִּי הִנֵּה יֵצֵר הָרַע מְדִיחֵךְ שְׁלֹא לְלַמְדָּה מִשְׁנֵי טַעֲנוֹת: אַחַת, אֹמֵר לָךְ זֶה מַעֲשֵׂה מְרַכְבָּה, צָרִיךְ נָבִיא שְׁשִׁמַּע מִפִּי הַשָּׁם שְׁיִוְדִיעַ לָנוּ הַדְּבָר עַל אַמְתָּתוֹ. וְעַכְשָׁו בְּזַמְנֵנוּ אֵין נָבִיא וְלֹא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. זֹאת וְעוֹד, הַלּוֹמֵד קְבֵלָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת גּוֹף קְדוֹשׁ וְטָהוֹר וְנָקִי מִכָּל דְּבַר רַע, כְּמוֹ יִשְׂרָאֵל שִׂיִּצְאוּ מִמִּצְרַיִם שְׁמֵרַב קְדָשְׁתָּם שְׁהִיוּ קְדוֹשִׁים וְטָהוֹרִים, כִּיִּן שְׁעָבְרוּ בַּיָּם נִגְלָה עֲלֵיהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעוֹד, מְרַב קְדָשְׁתָּם רָאוּ אוֹתוֹ פְּנִים בְּפְנִים בְּמַעֲמַד הַר סִינַי. לְאַלֶּה בְּאַמְתָּ שֶׁיֵּךְ לַמוֹד הַקְּבֵלָה. אֲבָל גּוֹפּוֹת הַזְּמַן הַזֶּה, שְׁגָבְרָה סִטְרָא אַחְרָא, הֵם סְרוּיָחִים וּמְטַנְפִּים וְעַל מִי תַחֲוִיל הַקְּבֵלָה.

לְהַזְהִיר לְיִשְׂרָאֵל - אַל תִּשְׁמְעוּ לְדַבְרֵי יֵצֵר הָרַע

לְפִיכֵךְ בָּא מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם לְהַזְהִיר לְיִשְׂרָאֵל וְאָמַר לָהֶם אַל תִּשְׁמְעוּ לְדַבְרֵי יֵצֵר הָרַע כִּי מַה שְׁאֹמֵר לָכֶם בְּזַמְנֵן הַזֶּה אֵין נָבִיא וְלֹא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. דְּבָרָיו מְהַבֵּל יִמְעֵטוּ. כִּי גַם בְּזַמְנֵן הַזֶּה הַכֹּל עָרוּךְ וּמוֹכֵן כְּשֶׁלַּחַן הָעָרוּךְ לְפָנֵי הָאָדָם. דְּכָל דְּבָרֵי קְבֵלָה נִכְתְּבוּ וְנִחְתְּמוּ בְּסַפְרִים. וְכַנְגַּד זֶה אָמַר "לֹא נִפְלְאת הִיא מִמֶּךָ".

הַבֵּא לְטָהַר מְסִיעֵין אוֹתוֹ

וְכַנְגַּד הַטַּעֲנָה הַשְּׁנִיית, שְׁטוּעֵן הַיֵּצֵר הָרַע שְׁצָרִיךְ לְהִיּוֹת גּוֹף טָהוֹר וְקְדוֹשׁ. גַּם זֶה אֵינָה טַעֲנָה כִּי גַם בְּזַמְנֵן הַזֶּה הַרוּצָה לְהִתְקַדֵּשׁ וּלְהַטָּהַר יְכוּל לְהִיּוֹת

קדוש וטהור כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, הבא לטהר מסיעין אותו, ועל זה אמר "ולא רחוקה היא" דהינו, הקדשה והטהרה אינה רחוקה ממך, ואזיל ומפרש כל הפסוקים שאחר זה וזה שאמר "לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמים" דהינו: לא תאמר כי מעשה מרכבה תלוי בשמים וצריכים אנו נביא כמשה רבינו עליו השלום שיעלה לנו לשמים, ויורד לנו מעשה מרכבה, ויודיעו לנו על אמתתו. לזה אמר, אל תחשב כן, כי לא נשארה בשמים, וגם "לא מעבר לים היא" כנגד הטענה השנית שטוען היצר שדברי קבלה צריכים גוף קדוש וטהור כמו ישראל שעברו את הים והיו כלם גוף קדוש וטהור ונקי, גם זו אינה טענה, אין זה תלוי בגוף הטהורים שיעברו הים.

דהכל תלוי בך דכשתקדש בלבבך ובפיך יכול אתה לעשות הכל ולידע דברי קבלה

גם עכשו הכל תלוי בידי אדם שיוכל להתקדש ולהטהר עד שיהיה ראוי לקבל מעשה מרכבה וזהו שמסים "כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו" דהכל תלוי בך דכשתקדש בלבבך ובפיך יכול אתה לעשות הכל ולידע דברי קבלה.

עד כאן לשון קדשו.

מַרְנָא וְרַבְנָא הוּד כ"ק אַדְמו"ר הַזְקֵן הָרַב בַּעַל הַתְּנִיָּא – בְּסֵפֶר תּוֹרַת אֹר פְּרֻשַׁת חַיִּי שְׂרָה דְּרַף ט"ז עמוד ב'.

(ב) עקר הדבר הם תורה ומעשים טובים

ועתה צריך להבין ענין אהבה ויראה שהם רק גדפין לבד להגביה עקר הדבר שהם תורה ומעשים טובים. ולהבין מהות האהבה מה היא. הנה בקריאת שמע צריך שימליכנהו למעלה ולמטה ולא רבע רוחות העולם. פרוש דכתיב "מלא כל הארץ כבודו" ותרגומו זיו קריה שהוא רק זיו והתפשטות והארה בלבד המתלבשת תוך כל עלמין, וכתיב את השמים ואת הארץ אני מלא בבחינת עצמות אלקות שאינו נתפס תוך מדה וגבול. והענין ששניהם

אמת כו'. כמשל בטול זיו השמש במקור השמש עצמה כידוע שבאמת עצמות אלקות מלא כל הארץ. אך מה שהוא מתפשט תוך כלי וגבול הוא בטל ונכלל במהותו ועצמותו אלקות כו'.

ג) יתעורר בלב תשוקה ולא יפרד כלל

והנה כשיתבונן אדם היטב בזה בפסוקי דזמרה ובקריאת שמע, איך שבאמת הוא כן שהעולמות בטלים במקור חיותם רק מפני שהאדם הוא בכלי גשמי הגוף שהוא משכא דחויא שמתגדל ומתרבה מגשמיית המסתיר ומעלים שלא יוכל לראות בעיני ראיה חושית אזי יתעורר בלב תשוקה שיהיה קשור בהתבוננות זו כל היום ולא יפרד ממש כלל. וזהו קבלת מלכות שמים בפסוק ראשון ואהבת שיהיה הוי"ה אלקיך שיהא תמיד קשור בהתבוננות זו בטול העולמות להמחיה ומהנה אותם.

ד) בעסקו בתורה נעשה יחוד אמתני עם התורה ואורייתא וקודשא בריך הוא כלא חד ממש

רק מפני היות כי גופו הגשמי לא יוכל לקבל בטול אמתני הנזכר לעיל יגמור בדעתו בקריאת שמע ענין למוד התורה באמרו ודברת בם. דהיינו שנפשו האלקית בעסקו בתורה נעשה יחוד אמתני עם התורה ואורייתא וקודשא בריך הוא כלא חד ממש כי אורייתא מחכמה עלאה נפקת ונתלבשה בעניני זה העולם וכשאדם מלביש נפשו האלקית בעניני למוד התורה שבזה העולם אזי גם שרש נפשו למעלה מתלבש גם כן בתורה שלמעלה עד רום המעלות ונעשה שם יחוד גמור.

ה) ישוב אל לבו שהשם הוא המוציא אותו מארץ מצרים

וזהו הקדוש ברוך הוא יושב ושונה כנגדו כנ"ל. וזהו ה' צלך פרוש כמו צל. והנה כתיב אני הוי"ה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים. פרוש שלא יאמר האדם בדרך שפלות האין יגיע למדרגת היחוד בתורה ותפלה מאחר שהוא עדין אינו סור מרע גמור כו' והוא עדין בשלמות אצלו. זאת ישיב אל לבו שהשם הוא המוציא אותו מארץ

מצרים. פרוש שהוא מבדיל ומפריש בנפשו הטוב מן הרע הנפש אלקית מנפש הבהמית כשהוא עדין לא עשה רע בפעל ממש. ואפילו רשע גמור הוא ממשיך בנפשו האלקית בעסקו בתורה רק שעליו נאמר ולרשע אמר אלקים מה לך לספר חקי. פרוש שאין תועלת לנפשו האלקית מפני שעליו נאמר ותשלק דברי אחריו שלא יוכל להמשיך בתוך פנימיותו ודי למבין:

**מְרַנָּא וְרַבְנָא הוּד כ"ק אַדְמוּ"ר הָאֲמַצְעִי נִשְׁמָתוּ עֵדוֹן מְלִיּוּבְאֻוִיטִישׁ
– בְּהַקְדָּמָתוֹ לְסִפְרוֹ הַקָּדוֹשׁ אֲמַרִי בִּינָה**

(ו) נודע לכל באי שערי אור תורת אמת

היות נודע לכל באי שערי אור תורת אמת שהיה יוצא מפךש מפי קדוש עליון כבוד אדוני אבי מורי ורבי זכרוננו לברכה בכל דרשותיו מדי שבת בשבתו בכל ימי חיים חיותו ברבים וביחידות ליחידים סגלה הפל היה לקבע אחדות השם הפשוטה שהוא בחינת עצמות אור אין סוף ברוך הוא במח ולב כל אחד כפי אשר יוכל שאת בכל חד לפום שעורא דיליה בפנים מסבירות ומאירות בנפש השומע ומקבל. ויסודות דברי קדשו המה כתובים נמצאו ברב דבריו הכל על ענין יחוד אלקות האמתית בבחינת יחודא עלאה ויחודא תתאה שהוא ב' שמות דהנו"ה ואלקים כמו שפתוב וידעת היום והשבת אל לבבך כי הנו"ה הוא האלקים וכן אתה הראת לדעת כי השם הוא האלקים וכהאי גוונא רבים בכתובים.

(ז) כללא דכל אורייתא שבכתב ושבעל פה יסוד כל המצוות

ואמרו בזהר תרומה דדא כללא דכל אורייתא שבכתב ושבעל פה יסוד כל המצוות שהן רק יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה שהוא ב' שמות דהנו"ה ואלקים כידוע והוא הנקרא בזהר סובב כל עלמין וממלא כל עלמין והינו שמע ישראל וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד שנקרא יחודא עלאה ויחודא תתאה.

(ח) לדרש השם באמת ובתמים

כַּיְדוּעַ לְכָל יוֹדְעִים וּמְבִינִים יְשָׁנִים גַּם חֲדָשִׁים אֲשֶׁר טָעְמוֹ בְּנִפְשָׁם מְעַט מְזַעֵיר לְקַבֵּעַ בְּמֶחֶם וּלְבָם אַחֲדוּת הַשֵּׁם הַפְּשׁוּטָה וַיְחִידוּ יִתְבָּרַךְ לְקִרְבֵּי אֵל הַשָּׂכֵל וְהַלֵּב בְּכִמָּה מִיְּנֵי אֶפְנִים שׁוֹנִים אִישׁ אִישׁ לְפִי הַכֵּנֶת לְבָבוֹ וּמִחוּ לְדַרְשׁ הַשֵּׁם בְּאֵמֶת וּבְתַמִּים וּבְרִגְלוֹת הַיְגִיעָה וְהַעֲבוּדָה בְּמֶחֶם וּלְבֵן שְׁלֵם כָּל יְמֵי חַיֵּי הַבָּלוּ כו'.

(ט) העקר ויסוד כל התורה ומצוות

וּלְזֹאת אֶמְרָתִי לְנַפְשִׁי זֶה כִּמָּה שְׁמִצּוֹה וְחוּבָה עָלַי לְלַקֵּט בְּאֵמֶרִים מִתּוֹךְ וְתַמְצִית דְּבָרֵי קִדְשׁוֹ זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה נִשְׁמָתוֹ עֲדוֹן הַנְּאֻמִּים וְנִמְצָאִים בְּכַתְּבִים עַל פְּסוּקֵי שְׁמַע יִשְׂרָאֵל כו' וְהוֹסַפְתִּי בְּאוֹר דְּבָרִים מֵאֲשֶׁר נִקְבַּע בְּמַחֲוֵי וּלְבָבֵי לְפִי עֲרָכִי הַדָּל וּמֵאֲשֶׁר יִדְעָתִי תִשׁוּקֶת לֵב אֲנָשִׁים כְּעֲרָכִי בְּהַשְׁגַּת הַדְּבָרִים עַל בּוֹרְן לְמִצָּא מְרַגּוּעַ לְנַפְשָׁם כָּל הַיָּמִים וּבִפְרָט בַּעַת הַכֶּשֶׁר וְעַת לְכָל חֶפֶץ וְכוּ' כְּדִי שְׂיִהְיֶה מִן הַמוֹכֵן בְּמֶחֶם וּלְבֵן לְהַעֲמִיק דַּעַת בְּיַחְוָדָא עֲלֵאָה וַיְחִוּדָא תַּתָּאָה דְשִׁמְעַת יִשְׂרָאֵל וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד אִישׁ כְּפִי יְכַלְתּוּ, שְׂזָהוּ הָעֵקֶר וְיִסוּד כָּל הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת וְיִסוּד הַעֲבוּדָה שְׁבֵלֵב וְגַם יִסוּד הָאֱמוּנָה שְׁלִמְעָלָה מִן הַדַּעַת וְכֵאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל טוֹעֵם טַעַם בְּדַבְּרֵי אֱלֹקִים חַיִּים בְּכָל לֵב וְנַפֵּשׁ וְכוּ'.

(י) מי שלא לומד לדעת את הקדוש ברוך הוא, דהינו בלמוד

פנימיות התורה, יותר טוב לו שלא נברא.

וּלְזֹאת צְוִיתִי לְהַדְפִּיס בְּכַתְּיַחַת הַכַּתְּבֵי תוֹרָה שֶׁל אֲדוֹנֵי אֲבֵי מוֹרֵי וְרַבֵּי הַגָּאוֹן זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה שְׁמִצּוֹתֵי בְּכַתְּבוּבִים אֲצִלֵי דְבָרִים כְּהוֹיְתוּ מִמֶּשׁ עַל פְּסוּקֵי וַיְדַעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבֵת כו' בְּעֵנֶן הַדַּעַת וְהָאֱמוּנָה לְמַעַן דַּעַת כָּל אִישׁ פְּשׁוּטֵי הַדְּבָרִים בְּכַלְלוֹת עֵנֶן יַחְוּדָא עֲלֵאָה וַיְחִוּדָא תַּתָּאָה שֶׁהוּא בְּחִינַת סוּבָב וּמִמְלֵא כו' שְׁעַל זֶה אֵינְתָא בְּזָהַר דְּכָל בַּר נֶשׁ דְּלֵא אֲשַׁתְּדַל לְמַנְדַּע לִיהַ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא טָב לִיהַ דְּלֵא אֲתַבְּרִי כו' [בְּאוֹר: מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד לְדַעַת אֶת הַקִּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא, דְּהֵינּוּ בְּלִמּוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, יוֹתֵר טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא].

וידיעה זו באה בשתי פנים אחד בהכרת וידיעת שם אלקים שהוא כח פעולותיו יתברך שנקרא ממלא כל עלמין והשני בבחינת עצמות אור אין סוף ברוך הוא שנקרא סובב כל עלמין שהוא שם הוי"ה שם העצם ועל זה איתא בפרשת ואתחנן וזאת המצוה שהיא מצות קריאת שמע ששקולה כנגד כל המצוות לפי שהיא מצוה ראשונה שנצטוו ישראל מפי משה עצמו אחר חזרת עשרת הדברות שקבלו בהר סיני ששמעו מפי הגבורה כו' וכתוב לכבודי בראתיו כו'.

(יא) עקר המצוה דקריאת שמע הוא שיבוא פח האמונה

ואיתא בזהר בגין דישתמודעין ליה וידיעה זו היא באמתת עצמותו יתברך אף על פי דלית מחשבה תפיסא ביה כלל, לעתיד לבוא יתגלה וכמו שכתוב ומלאה הארץ דעה את השם ממש, ועכשו הרי זה בבחינת בבחינת האמונה שלמעלה מן הדעת ומן האמונה נמשך גם עד השגת השכל ומדות שהרי אמר בפרוש ואהבת את הוי"ה הרי יוכל להתפס שם הוי"ה בלב בשר כו' והינו על ידי כח מ"ה שבנפש בבחינת הבטול לאין האלקי שמשגי אין שהוא יתברך סובב כל עלמין ומבדל ומרום כו' ומה שכתוב וזאת המצוה שהיא מצות קריאת שמע שהיא בבחינת הדעת שהרי איתא שמע ישראל שמע לשון הבנה כו' ובאמת אי אפשר להשיג בסובב כל עלמין כי אם על ידי האמונה שלמעלה אף הדעת, הענין הוא דעקר המצוה דקריאת שמע הוא שיבוא כח האמונה זו שלמעלה מן הדעת לידי גלוי בדעת והבנה והוא מה שכתוב וצדיק באמונתו יחיה שתבוא האמונה שלמעלה מן הדעת לכלל חיות בנפש להתענג על השם בהשגה ודעת כו'.

(יב) שהיא מצוה הראשונה הפוללת כל המצוות

ולפי שמצוה זו דקריאת שמע היא בבחינת סובב כל עלמין שאין ביכלת כנסת ישראל לקבלה כי אם על ידי משה שאמר להם שמע ישראל ואף על פי ששאר המצוות נאמרו על ידי משה כמו ויאמר השם אל משה לאמר לכנסת ישראל אבל מצוה זו הרי משה עצמו אמרה ומשה הוא בחינת הממצע להמשיך אור אחדות השם הפשוטה שלמעלה מן הדעת בדעת דכנסת

ישראל בכל אחד ואחד לפנים שיעורא דיליה ועל פן מצות קריאת שמע למעלה מכל המצוות שהרי איתא ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל החקים כו' ושאת המצוה כו' שהיא מצוה הראשונה הכוללת כל המצוות ומה שאמרו זכרונם לברכה בא חבקיוק והעמידן על אחת שהיא האמונה גם זה אמת אבל אין האמונה בכלל צווי כי עצמית וטבעית היא ירשה מאבותינו, רק שהיא יסוד המעמיד ומקים כל המצוות וכמו שכתוב בשער האמונה אבל אחרי האמונה היא מצות קריאת שמע ביחוד אלקות ביחודא עלאה ויחודא תתאה בחינת גלוי האמונה כמו שיהיה לעתיד לבוא דכתיב ומלאה הארץ דעה במרגש החיות משם הוי"ה שהוא סובב כל עלמין [וזהו תכן הפונה במה שכתוב] כי הוי"ה הוא האלקים שגם הוי"ה דבחינת סובב יהיה בבחינת הדעת כמו שם אלקים שבא בדעת והפכה כו' וכך הוא המכון בכל דברי כתבי התורה ובפרט בדרוש דעל פסוק וידעת היום כו' ולא יטעו בו לומר שהאמונה בבחינת סובב למעלה מן הדעת לבד שזה שנאמר ויאמינו בה' וכו' דאם כן מצות יחוד אלקים בקריאת שמע היא באמונה לבד והיא הפוך גמור מן האמת אלא תכונה כנזכר לעיל ודי למבין.

יג) ידע נאמנה שמתחייב בנפשו ממש

ומעתה כל איש ישים אל לבו במעט זמן שיפנה מעסקיו לא יקטן בנפשו באמרו מצד שפלותו והפלתו בפחיתות ערכו ורב טרדתו כו' מי אנכי שאבוא למעלות ומדרגות ההתבוננות העמקות מכלי מחו ולבו ולמה אלך בגדולות ונפלאות ממני כו', ידע נאמנה שמתחייב בנפשו ממש וכמעט קשה פריקות על מצוה זו כעובר על מצות עשה דתפלין וציצית וכהאי גוונא (כי קרקפתא דלא מנח תפלין נקרא פושע ישראל בגופו וזה נקרא פושע בנשמתו כו') כי צווי זה דוידעת ושמע ישראל כו' הרי כל חיי נפשו האלקית באור תורה ומצוות ועבודה שבלב תלויין בזה.

יד) אין זה רק עצת הניצר להדיחו ולהרחיקו מאור פני אלקים

וכל איש כפי ערכו גם אם אינו רק יודע ספר צריך ליגע עצמו בכל יכלתו ביחוד אלקות דסובב וממלא הוי"ה ואלקיים וזה כל האדם בכל ימי חייו

להיות אור אחדות השם ממש נקבע במחו ולבבו וכל אשר פורק על בזה ומטעה עצמו בדמיונות שוא ומדוחים כמו בשפלות של שקר הנזכר לעיל אין זה רק עצת היצר להדיחו ולהרחיקו מאור פני אלקים שלא יראה אור השם במחו ולבבו וזהו סבה ושרש לכל דינין קשין הנמשכין על כל איש לפי דרכו וכמו שכתוב כי לא עם בינות הוא כו' וכמו שהוכיח הנביא ישראל לא ידע עמי לא התבונן הוי גוי חוטא וכו'.

טו) זהו גדל עצם הלחץ והדחק של הפרנסה

וכתיב (בפרשת וילך) והסתרתני פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא על פי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות האלה כו' שזהו גדל עצם הלחץ והדחק של הפרנסה שבנפשם יביאו לחמם לחם עניי ואין עני יותר מעני בדעת וזהו והיה לאכל ברוחניות כמו נבלע ישראל כו' ויאכלו בכל פה ומצאהו רעות רבות וצרות בגשמיות מצד תקף הדינין הקשין ומקטרגים רבים למעלה ולמטה לעורר השנאה בלב לרדף עד לחרמה ברוחניות כו' כמו שכתוב למה רגשו גוים כו' על עמך יערימו סוד לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל וכו'. וכל זה על פי אין אלקי בקרבי אלהי ממש שהוא אחדות השם הפשוטה שיקבע ויקלט בתוך לב כל אחד ואחד מישראל במצות יחוד עליון דקריאת שמע איש איש כפי יכלתו לדבקה בהשם אחד במחו ולבו בכונה ורעותא דלבא דוקא, אליו דוקא ולא למדותיו.

טז) ישמע חכם ויוסף דעת ותבונה למצא ביגיעתו בזהר

וכאשר ישים אליו לבו ורוחו ונשמתו אליו יאסף במסירות נפש באחד, אזי רוח אייתי רוח ואמשיך רוח כו' ימשיך גלוי אור עצמות אין סוף ברוך הוא ממש להאיר בתוספת אור חדש בח"י ברכות דשמונה עשרה לכל איש ואיש אשר יתפלל ויבקש על נפשו בהכנעה ומרירות בבקשת רחמים רבים גם בגשמיות בבני חיי ומזוניי וכל דבר הנוגע עד הנפש וכו'. אבל אם לא ישים אליו לבו בקריאת שמע לא יפעל רצון השם בתפלה בח"י ברכות כלל וכלל וכו' וכמו שיובן מכל אשר יבאר בפתיחה הכוללת תמצית כל העניינים

שֶׁבַחבוֹר זֶה דְּשָׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁכֶּתַבְתִּי לְכֹל אֲשֶׁר יַחְפֹּץ וַיִּשְׁתַּוְּקֶק לְקִרְבִּי וַיִּלְדַּבֵּק נַפְשׁוֹ בְּפִרְטִיּוֹת הַדְּבָרִים שֶׁמְדַבְּרִים בְּיַחְוּד אֱלֻקוֹת בְּיַחְוּדָא עֲלֵאָה וַיַּחְוּדָא תַּתְּאָה וַיִּשְׁמַע חֶכֶם וַיִּוְסִיף דַּעַת וַתְּבוּנָה לְמִצָּא בִּיגִיעַתּוֹ בַּזְהַר וְכַתְּבֵי הָאֲרִיז״ל כֹּל פִּרְטֵי הַכְּנֻנוֹת וְאִם בְּאַמֶּת הַכֹּל עוֹלָה אֶל מְקוֹם אֶחָד וְהוּא אַחַדוֹת הַפְּשׁוּטָה דְּוִקָּא וְלֹא לַעֲלוֹת בְּמַעֲלוֹת וּמְדַרְגוֹת כְּנֻנוֹת וְשִׁמוֹת וַיַּחְוּדִים הִנְהוּג בֵּין הַמְּקַבְּלִים כִּי לֹא חִפֵּץ הַשֵּׁם בְּאַלְהָה כִּי אִם בְּכֻנְיָה אַחַת לְבַד לְקִשְׁרֵי נַפְשׁוֹ אֶל אֲמִתּוֹת עֲצָמוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ דְּוִקָּא וְעַל זֶה אָמַר כִּי הָאֱלֻקִּים עָשָׂה אֶת הָאָדָם יִשְׂרָאֵל וְהֵמָּה בְּקִשְׁוֹ חֲשָׁבוֹנוֹת רַבִּים וְכֹל לְבָבוֹת דּוֹרֵשׁ הַשֵּׁם יֵשׁ שְׁמַגְמָתוֹ רַק לְבוֹא אֶל עִמְקֵי הַכְּנֻנָה וְהַיַּחְוּד שֶׁעַל כִּי הַקְּבֵלָה לְבַד לֹמַר רַזִּי לִי רַזִּי לִי כו' וְאִין לְבָבוֹ נִכּוֹן בְּאַמֶּת וּבְתַמִּים לַעֲצָמוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ לְבַד וְנִמְצָא זֶהוּ הַכֹּף עֵקֶר הַמְּצָנָה הַזֹּאת שֶׁבְּקִרְיַאת שְׁמַע שֶׁהוּא אֱלֹוֹ דְּוִקָּא וְאִם יִמְצָא אִישׁ שֶׁמְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹל פְּיֻצָּא בְּזֶה הֵלֵא הַשֵּׁם בּוֹחוֹן לְבָבוֹת יוֹדַע וְחוֹקֵר כְּלוּיּוֹת וְלֵב וְאִין כֹּל דְּדַבֵּר נִסְתֵּר וְנִעְלָם מֵאִתּוֹ כו'.

יז) כֹּל אֲשֶׁר חִפֵּץ בְּקִרְבַּת אֱלֻקִּים

עַל כֵּן אֲמַרְתִּי הִגַּם שְׁמִי אֲנֹכִי כִּי בְּאִתִּי עַד הֵלֵם לְהוֹכִיחַ רַבִּים וּשְׁלָמִים אֲשֶׁר יִדְעָתִי עֲרָכִי הַדֵּל בְּאַמֶּת לְאֲמִתּוֹ אֶף לְאֲנָשִׁים כְּעֲרָכִי מַחִיב אֲנִי לְהוֹדִיעַ הָאֲמִתּוֹת שְׁלֵא יִלְכוּ בְּגִדּוּלוֹת וְנִכְלָאוֹת לְהַטְעוֹת עֲצָמָם בְּכְנֻנוֹת פִּרְטִיּוֹת שְׁלֵא לְהַשֵּׁם אֶחָד הֵמָּה רַק לְחַשֵּׁב חֲשָׁבוֹנוֹת רַבִּים לְהַשְׁבִּיעַ נַפְשָׁם לְבַד וְלֹא זֶה הַדְּרָךְ יִשְׁכַּן בָּהּ אַחַדוֹת הַשֵּׁם שֶׁהוּא דְּוִקָּא בְּבַחֲנִינַת הַבְּטוּל וְהַעֲדָר הַרְגֵּשׁת עֲצָמוֹ מִכֹּל וְכֹל כִּיִּדְוַע וְכִאֲשֶׁר יִדְוַע לְכֹל אֲשֶׁר חִפֵּץ בְּקִרְבַּת אֱלֻקִּים שְׁכַל שֶׁהַנֶּפֶשׁ שְׁפֵלָה וְנִמְוֹכָה בְּיוֹתֵר שֵׁם יִשְׁכַּן אֹור אִין סוּף בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ שֶׁכֶּתוּב מְרוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשַׁכֵּן וְאֶת דְּכָא וּשְׁכַל רוּחַ כו' אֶל מִי אֲבִינוּ אֶל עֲנִי כו' וְכִיִּדְוַע דַּעַמ״ר אִינוּ שׁוֹרָה אֱלָא בַּעַמ״ת וְכִמוֹ שֶׁכֶּתוּב כִּי רַם ה' וְשְׁכַל יִרְאֶה וְכָךְ אִיתָא בְּלוּמְדֵי תוֹרָה ״לֹא תִמְצָאָנָה בְּגִסֵּי הַרוּחַ״ כו' וְגַם בְּעֵנָן גְּלוּי אַחַדוֹת פְּשׁוּט בְּיַחְוּד דְּקִרְיַאת שְׁמַע וְדַאי לֹא תִמְצָא רַק בְּתַכְלִית הַעֲנָנָה וְהַשְׁפָּלוּת וְכִמוֹ שֶׁכֶּתוּב ״יְהִיב חֲכָמָתָא לְחַכְמִין״ חֲכָמָה עֲלֵאָה בְּטוּל הַעֲצָמִי לְאִין הָאֱלֻקִּי מִצַּד עֲצָם הַנִּשְׁמָה אִינוּ נוֹתֵן מִדָּה זֶה רַק לְחַכְמִין] שֶׁהוּא חֲכָמָה תַּתְּאָה בְּטוּל הַיִּשּׁוּת וְהַגִּסּוּת וְזֶה שֶׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה כֹּל מִי שֶׁיֵּשׁ בּוֹ חֲכָמָה וְכו' וְלִהְפֹּךְ

מי שמגביה עצמו לומר רזי לי כו' אי אפשר בשום אפן שיטעם טעם מאור חיי החיים אין סוף ברנך הוא כי ודאי תועבת השם כל גבה לב ודי בזה.

יח) ויהגו בכל לבם בעיון טוב

ומובן ממילא לכל איש כערכי פונתי הרצויה בזה כי אין פאן במה להתגדל כידוע לרגילים בדברי אלקים חיים כאלה מנעוריהם ביותר ואין עת הכשר לכל אדם להבין חיי נפשו שיחיה בהם על כן אמרתי לנפשי [לעשות חסד אלקים אמת עם אנשים כערכי וידעתי שידונו אותי לזכות ויהגו בכל לבם בעיון טוב ולא כקורא בספר לצאת ידי חובתו או להתגדל וכו' והשם ירים קרן ישראל ויקים ולא ילמדו עוד איש את רעהו כי כלם ידעו אותי כו'.

דברי המדבר באמת אהב דבק מאח, אחוז וקשור בחבלי עבודות אהבה לכל מבקשי ודורשי אלקים בדרכי האמת בתורה ומצוות ותפקלה ותשובה מקרב ולב עמק נאום דב בער בן אדוני אבי מורי ורבי הגאון האלקי קדוש ישראל מרנא ורבנא שניאור זלמן זכר צדיק לברכה נשמתו עדן:

- פֶּרֶק ג -

נפלאות רבי שמעון בר יוחאי

(א) רשב"י היה מלמד בנסים

א. התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי, מאריה דספר הזהר והתקונים וכו', דנהיר כל עלמא באורייתא (זהר ח"א דף קנ"ו ע"א), הנה בעל נס, וכמו שמצאנו במס' מעילה (דף י"ז ע"א) שקראוהו מלמד בנסים.

ב. ובמסכת שבת (דף ל"ג ע"ב): הואיל ואתרחיש נסא.

ג. ובזהר ח"ב (דף קמ"ט ע"א): בדרא דא זכותא עלאה דרבי שמעון קא עביד לאתחזאה נסין על ידוי.

ד. ובזהר ח"ג (דף ס"ד ע"א) אמר רשב"י: ניקום וניזיל, דקודשא בריך הוא ארחיש לן בנסין.

ה. ונשם (דף ר"א ע"ב) אמר: ידענא דקודשא בריך הוא בעי למרחש לן נסא.

ו. ובזהר חדש (ס"פ תבוא): זכאה נפשא דבר יוחאי דקודשא בריך הוא עביד עמיה נסין.

ז. ובזהר ח"ב (דף קצ"ח ע"ב): קדישין עליונין דסבלין תבירא דגופא מאתר לאתר על קודשא בריך הוא, דזכאין למעבד להו נסין ופורקנין. ומי לנו גדול מרשב"י שסבל צער מערה ונשבר גופו לקנאת ה' צבאות.

(ב) תחית המתים בל"ג בעומר בהלולת רשב"י

א. לא אוכל להתאפק ולעצר מלספר מעשה ה', מעשה נס נפלא כי נורא הוא, אשר בעינינו ראינו והנני עד ראיה לספר בקהל מעשה נס ופלא מה שראיתי בעיני בהיותי במירון על ל"ג לעומר בשנת תרפ"ג, שחל אז ל"ג לעומר ביום הששי, ושכמעט רב הקהל מאלפי ישראל שהיו שם בל"ג לעומר נשארו

אז במירון לשבת שם את יום השבת, וטעמנו אז טעם שמחת שבת עלאית פלאית.

ב. וביום שבת בבקר אחר תפלת מוסף שהתפללנו אז בבית המדרש על יד ציון קדש הקדשים הרשב"י המנגן האחרון קרוב לחצי היום, ויהי נשמע קול רעש גדול, שילד אחד של אחינו הספרדים שאמו נדרה לעשות לו תגלחתו הראשונה כמנהג הידוע, ואבי הבן לא יכל לסע למירון, ואמו לבדה הביאתו למירון, ופתאם הילד אחזתו מחלת החלי-רע רחמנא ליצלן, ושבק חיים לנו.

ג. והילד היה מנח באחד החדרים הקטנים הבנויים למעלה עלי גגות הציונים בחצר הקדש, וצוו הרופאים שהיו שם מטעם הממשלה מצפת ת"ו שצריכין לעשות הסגר, "קאראנטין", על כל אנשי החצר על איזה ימים. וכשנשמע הפקדה הזאת, רבים מההמון נבהלו והתחילו לברח מהחצר החוצה אל השדות והרים וגבעות אשר שם, אבל מיד הגיעו צעקות וקולות ובכיות, כי רבים מהיוצאים מחוץ לחצר עזבו את ילדיהם ואנשי ביתם וחפציהם והחצר נסגר ונשמר על ידי השוטרים. ועל כלם עלה ונשמע קול בכיה מהאשה, אם הילד המת, שבנה הראשון והיחידי שהביאה אותו על תגלחתו הראשונה אין, ונהפך לתוהו שמחתה.

ד. ואני בעיני ראיתי את הילד מנח בחדרו על הארץ ירק ומת, וכלנו נצטערנו מאד מאד על נפש אחת מישראל וצער אמו, ולא זכלנו בשום אפן מרב צער לעשות קדוש ולסעד את סעדת שבת קדש בבקר.

ה. והנה פתאם קמה אם הילד וחגרה מתניה כאשת חיל, ולקחה הילד המת על ידה וירדה עמו למטה בבית הפנסת שעל יד הציון הקדוש הרשב"י, והניחתו על הרצפה שעל יד הציון הקדוש, ובקול מר צורחת ובבכי צעקה אם הילד: הוי צדיק צדיק רבי שמעון! הנני אמתך באתי לכאן לכבודך לגלח בני היחידי הראשון אשר נתן לי השם יתברך בזכותך, וקמתני נדרי אשר נדרתי להביאותיו כאן על ל"ג לעמר, ואתמול הביאותיו חי ועשיתי לו התגלחת בשירים ובזמרה ובתף ובכנור ומשטה ושמחה [כמו שנוהגים שם בזה], ועתה

איך אסע מכאן בבושה ובכלימה בלי הילד כו', ובאיזה פנים אבוא הבינתה. וקולותיה ובכיותיה הנה נשמע על כל החצר הקדוש, ולב מי לא נמס כמים לשמע את קול צעקת האשה המרת לב ותחנוניה וצערי לבה.

ו. ואחר כך קמה ואמרה: צדיק צדיק, הנני מניחו לפניך כמו שהוא, ואנא ממך שאל תבישני ואל תחזיר פני ריקם ותחזירו לפני חי ובריא כמו שהביאותיו אתמול לפניך, ויתקדש שם שמים ושמוך בעולם, וידעו כי יש ה' וצדיקים שופטים בארץ.

ז. ולסגלה סגרו שמה הבית הכנסת על הציון הקדוש ולא נשאר שם רק הילד. וכעבור איזו רגעים הקול נשמע מבית הכנסת צעקת הילד לאמו. והחכם שם פתח לה הפתח, והנה הילד קם על רגליו וצועק: אמי, תנה לי מעט מים כי צמא אני, ונתנו לו מים, והיא העלתנו הגגה למקום חדרה מקדם, ונעשה שם רעש גדול מתחית הילד המת, וכל הקהל כלם באו לראות הילד החי. וגם הרופאים נתאספו שמה ובדקו את הילד והודו ואמרו שאין זה בדרך הטבע כלל אלא מעשה נסי תחית המת על ידי התנא רבי שמעון, והתירו תכף ומיד לפתח שערי החצר, ואמרו שאין צריכין לעשות עוד "קאראנטין", והנה אז קדוש ה' גדול מאד, וככלם שראו את הילד החי ברכו ברכת מחיה המתים.

ח. ועתה מקרוב הגיע לידי מנחה חדשה, ספר שער יששכר (מאמרי חדש איר, מאמר גל עיני אות י') שכתב, וזה לשונו: שמעון בן יוחאי גימטריא מחיה מתים.

(טעמי המנהגים, הלולא דרשב"י עמוד רס"ג)

ג) רשב"י פוקד עקרות

א. מעשה באשה אחת בצידון ששהתה עשר שנים עם בעלה ולא ילדה, אתון גבי רבי שמעון בן יוחאי בעיין למשתבקה דין מדין [הם רצו להפרד זה מזו], אמר להון, חייכון, כשם שנזדוגתם זה לזה במאכל ובמשתה, כך אין אתם מתפרשים אלא מתוך מאכל ומשתה.

ב. הלכו בדרךיו ועשו לעצמן יום טוב ועשו סעדה גדולה, ושכרתו יותר מדי. כיון שנתישבה דעתו עליו אמר לה, בתי, ראי כל חפץ טוב שיש לי בבית טלי אותו ולכי לבית אביך. מה עשתה היא, לאחר שישן רמזה לעבדיה ולשפחותיה ואמרה להם, שאוהו במטה וקחו אותו והוליכוהו לבית אבא.

ג. בחצי הלילה ננער משנתיה, כיון דפג חמריה אמר לה, בתי, היכן אני נתון, אמרה ליה, בבית אבא. אמר לה, מה לי לבית אביך, אמרה ליה, ולא כך אמרת לי בערב "כל חפץ טוב שיש בביתי טלי אותו ולכי לבית אביך", אין חפץ טוב לי בעולם יותר ממך. הלכו להם אצל רבי שמעון בן יוחאי ועמד והתפלל עליהם ונפקדו. ללמדך, מה הקדוש ברוך הוא פוקד עקרות אף צדיקים פוקדים עקרות.

(שיר השירים פרשה א' פסוק ד', על הפסוק נגילה ונשמחה בך)

ד) ה"ינוקא" שבהר הקדוש נולד מברכת רשב"י לאביו

אדכרנא יומא חד דהוה אזיל עמי בארחא רב ספרא אבוי [אביו של ה"ינוקא"], ובריכית ליה כד אתפרש מני, דיהא ליה בר אריא באורייתא.
(זהר ח"ב פרשת תרומה דף קס"ט סע"ב)

ה) הרבה עקרות נפקדו וחולים נתרפאו בזכות נדרים ונדבות שהתנדבו עבור ציון רשב"י במירון

א. בי"ח איר [ל"ג לעמר] באים מפל הסביבות ומדליקים אבוקות גדולות, מלבד מה שמדליקין עליה נר תמיד כו', שהרבה עקרות נפקדו וחולים נתרפאו בנדר ובנדבה שהתנדבו למקום ההוא.
(אגרת רבינו עובדיה מברטנורא זלה"ה לאחיו בשנת רמ"ט, נדפסה בספר דרכי ציון)

ב. נדרשתי מאחד מאנשי שלומנו יחיה בענין נשגב, היות ששמע מפי אנשי ארץ הקדש ת"ו, שקבלה בגדם סגלה לחשוכי בנים רחמנא ליצלן, לנדב ח"י ראטל משקה ביומא דהלולא על ציון התנא האלקי רשב"י זי"ע ועל כל ישראל, לכן בחרתי בו לעשותו שליח מצוה להזכיר לטובה את הזוג מאיר בן חיה לאה עם זוגתו שרה בת שידל, שיפקד השם יתברך אותם

בזרע של קימא במהרה, בלי שום מכשול וניזק, וינדב עבורם ח"י ראטל משקה פנהוג. וכאשר יעזר השם יתברך ויפקדם בישועה במהרה, מוכנים המה לשלם נדבת לבבם בשמחה.

(אגרת כ"ק אדמו"ר רבי בן ציון הלברשטאם מפאבוב זצוק"ל, י"ט לעומר תער"ב)

ג. גם ידוע, שהרבה חשוכי בנים (לא-עלינו) נדרו נדר שבהולד להם בן יקראו את הבן הנולד בשם שמעון, על שם רבי שמעון בן יוחאי, או שנדרו שיעשו את התגלחת הראשונה של הילד במירון, ונושעו בזכות התנא הקדוש רשב"י.

ו) 'אדם ובהמה תושיע הוי"ה' בגימטריא 'רבי שמעון בן יוחאי' אדם ובהמה תושיע הוי"ה, גימטריא בדיוק מספר רבי שמעון בר יוחאי. (ספר מגדיל ישועות מלכו אות נ"ה, בשם הרב הקדוש מפארניב)

- פָּרָק ד -
לְמוֹד סֵפֶר הַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ בְּמֵרוֹן

א) למווד ספר הזהר במרון גרם שנתמלא הבית ריח טוב ונמשכה הארה גדולה והרגש גדול להנשמה

היום יום ב', ה' לאדר ב', שנת וית"ן ל"ו, נסענו מעכו לצפת תבנה ותכונן לראות את פני האדון השם בארץ הגליל, ואחר כך הלכנו למרון וכו' ולמדנו שם בחשק גדול ובאהבה גדולה ובשמחה ספר הזהר עד ד' שעות מהלילה, ועמדנו לאכל, וחזרנו תכף אחר האכילה למודנו כפי שנתן הרב לכל אחד מהחברים שהיו שם ספר אחד של הזהר. והיה חלקי ספר בראשית ולמדנו עד ששה שעות, ובסוף ו' שעות נתמלא הבית ריח טוב אשר

כְּמוֹהוּ לֹא נִהְיָה וְכוּ'. וְלִמְדָנוּ עַד ח' שְׁעוֹת מֵהַלִּילָה, וְהִלְכָנוּ לִישׁוֹן. וְקִדָּם שֶׁהָאִיר הַיּוֹם כְּשֵׁנֵי שְׁעוֹת עֲמַדָנוּ עַל מִשְׁמֶרְתָנוּ וְלֹא יִשְׁנָנוּ כִּי אִם שְׁנֵי שְׁעוֹת, וַיִּשְׁבְּנוּ לְלִמּוֹד. וְכִשְׁהָאִיר פְּנֵי הַמְזָרְחַת הַתְּפִלָּלוֹת וַיִּשְׁבְּנוּ לְלִמּוֹד עַד י"ח שְׁעוֹת בְּלֵי הַפֶּסֶק בֵּינֵתִים אֶפְלוּ בְּדַבּוּר שֶׁל דְּבָרֵי תוֹרָה. וְאַחַר שֶׁאֶכְלָנוּ חֲזָרְנוּ לְלִמּוֹדָנוּ כֹּל יוֹם חֲמִישִׁי, עַד ח' שְׁעוֹת מֵהַלִּילָה. וּבְיוֹם ו' בְּבִקְרָה וְכוּ'. וּבְכֹל יוֹם הַשַּׁבָּת הֵינּוּ לּוֹמְדִים זֶהָר, וּבְלִילָה לֵיל מוֹצָאֵי שַׁבָּת עֲשִׂינוּ מִשְׁמֹרוֹת כֹּל הַלִּילָה, שֶׁהָאִדְרוֹת אָמַר הָרַב שֶׁנִּלְמַד אוֹתָם בְּיַחַד, וְכֵן הָיָה. **וּבִשְׁעָה שֶׁהִתְחַלְנוּ הָאִדְרוֹת הֵיטָה הָאָרֶה גְדוֹלָה וְהָרַגֵּשׁ גְּדוֹל בְּנִשְׁמוֹתֵינוּ וְכוּ',** וְגַמְרָנוּ הָאִדְרוֹת סְמוּךְ לְאוֹר הַיּוֹם, וְלִמְדָנוּ מֵאַמְרֵי בַר יוֹחָאֵי בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה.

(אֲגָרַת מִסַּע אוֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ, כְּתַב יָד אֶחָד מִתְּלִמִּידָיו, נִדְפַס בְּסֶפֶר טַעְמֵי הַמְּנִהְגִּים, עֲנִינֵי הַיְלּוּלָה דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי)

(ב) קְבִיעוֹת זְמַנִּים לְלִמּוֹד סֵפֶר הַזֵּהָר עַל צִיּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי
בְּהִיּוֹת חֲבֵרִים מְקוֹשִׁיבִים אֶצֶל צִיּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי וְעוֹסְקִים
בְּאַמְרוֹתָיו אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת כְּדָרוֹ פְּעַמִּים בְּשָׁנָה מַעַת לַעַת וּמִפְקִידָה
לְפִקְדָה וְכוּ'.

(סֵפֶר הַחֲרָדִים בַּהֲקָדְמָה)

שְׁנֵי פְעַמִּים בְּשָׁנָה חֵק וְלֹא יַעֲבֹר הוֹלְכִים כֹּל חֲכָמֵי סָגְלָה וְכוּ' לְמָרוֹן,
וְשֵׁם פּוֹרְסִים אֶהֱל אֶחָד מִן קְבָרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי עַד קְבָרוֹ שֶׁל רַבִּי
אֶלְעָזָר, וַיּוֹשְׁבִים שָׁם בֵּין רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי וְרַבִּי אֶלְעָזָר י' יָמִים וַי'
לִילוֹת רְצוּפִים וְעוֹסְקִים בְּסִפְרֵי הַזֵּהָר. וְזֶה הַסֵּדֶר הֵם עוֹשִׂים עֲשָׂרָה יָמִים
קִדָּם שְׁבֻעוֹת וְעֲשָׂרָה יָמִים קִדָּם רֵאשׁ הַשָּׁנָה תְּמִיד.

(טַעְמֵי הַמְּנִהְגִּים סְעִיף י' מִכְּתַב קִדָּשׁ מֵרַבִּי שְׁלֵמָה שְׁלִימָל, סֵפֶר מִצְרָף לַחֲכָמָה)

כִּי נִהְיָה הָרֵאשׁוֹנִים כְּמִלְאָכִים, רַבָּנָן קְדִישִׁין, תְּקִיפֵי אַרְעָא דִּישְׂרָאֵל שֶׁל
אוֹתוֹ הַדּוֹר דָּעָה, שֶׁעָלוּ בְּחִצְרוֹת בֵּית הַשֵּׁם בְּמָרוֹן שְׁתֵּי פְעַמִּים בְּשָׁנָה וְלִמְדוּ
שֵׁם זֶהָר הַקְּדוֹשׁ בְּקִדָּשׁ, שֶׁכָּפוּ אֶת לִבָּם בְּבָכִי וּמִרִירוֹת לִבָּם לְתַקוֹן נַפְשָׁם
בְּתִשְׁבָּה עֲלָאָה. וְכֵן מְצִינּוּ שְׁנֵהָגוּ כֵּן תְּלִמִּידֵי גוּרֵי הָאָרֶץ זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה

מאורות הזהר

פו

ושאר חכמי וגדולי התורה מצפת תבנה ותכונן לעלות מרונה שני פעמים בשנה ללמד שם ספרי זהר הקדוש.

(טעמי המנהגים, עניני הילולא דרבי שמעון בן יוחאי)

ג) ללמוד זהר על ציון הרשב"י במרוץ

וכן נוהגין בארץ ישראל שעל כל קבר של כל תנא או נביא אומרים איזה פסוקים או מאמרים של אותו הנביא או התנא. וכבר נדפס שם על זה ספר אחד מלקט ממאמרים של התנאים הקבורים לומר אותם על קברם, כי שם על ציון קברם הקדוש מסגל מאד ללמד תורתם הקדושה, כי שם יזכה לשמע דבורים הקדושים, כי שם בחינת אור הנח והזר, שעל ידי זה יהיה נשמע דבריהם בלבם וישוב להשם ותברך.

(ספר לקוטי הלכות הלכות סימני בהמה וחייה טהורה הלכה ד)

ד) רבינו הרמ"ק במרוץ

רבי אברהם גאלאנטי (בספרו קול בוכים, סוף קינה ב'). כותב: מה ששמעתי ממורי הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו] זכרונו לחיי העולם הבא בהיותם על ציון הרבי שמעון בן יוחאי עליו השלום בהר מרון.

(קול בוכים, סוף קינה ב')

ה) מרן הבית יוסף זכותו יגן עלינו אמן במרוץ

מרן הבית יוסף רבן של ישראל חגג חג הסוכות במרון, והתפלל שם תפלת החג, והקיף שם בד' מינים הציונים הקדושים הוא ותלמידיו, ולמדו שם זהר הקדוש, כמו שכתוב במגיד מישרים פרשת אמר, באור ליום ז' כ' תשרי (בארץ ישראל הוא ליל ה' דחל המועד סכות) בא אליו המגיד וזה לשונו: השם עמך וכו', והא גשמים דאתי לא הוו דגמת שפך לו קיתון על פניו חס ושלום (ראה סכה פרק ב' משנה ט'), אדרבה נתקבלו דבריכם, ורבי שמעון בן יוחאי ובנו שמחו לקראתכם בקורותכם הזהר על מערתם ובכפר הסמוך להם, אלא פיון שהקפתם לרבי אלעזר בד' מינים הבאים לרצות על המים, נתעוררו המים

ובאו, ואלו הייתם מקיפים פעם אחרת, היו רב גשמים באים לעולם כמו בימי חוני המעגל, ומפני כך באו גשמי ברכה רצופים, כדי שלא תקיפו יותר עליהם. וכלל זה יהיה נקוט בידיכם, כל זמן שהעולם יצטרך לגשמים, ותלכו ותקיפו ציוני הצדיקים הנזכרים ותענו (ראה בזהר הקדוש חלק ג' דף נ"ט, ראה גם בזהר הקדוש חלק ג' ע"א). ועל כל צרה שלא תבוא על הצבור תקיפו אותם זו פעמים ותענו (שם).

ודעו כי הם שמחים מאד בקרותכם הזהר על מערתם או הסמוך לזה, וכשתתמידו בן יגלו לכם רזין עלאין וכו', עין שם. (ראה זהר הקדוש חלק ב' דף פ"ו) (מגיד מישרים פרשת אמור)

ו) חבורת האר"י זכרונו לברכה במרון

בהיות חברים מקשיבים אצל ציון רבי שמעון בן יוחאי ועוסקים באמרותיו אמרות טהורות כדרךנו פעמים בשנה מעת לעת ומפקידה לפקידה, שם ישבנו גם בכינו, צעקנו במרירות לבנו ויתכו כמים שאגותינו בראותנו איך רבי שמעון בן יוחאי וחבריו בדורותם היו מצטערים ואוננים ובוכים על רב פשעינו, ואותם הצדיקים לא היו גרמא בניזקין, קל וחמר לנו שאנחנו הגורמים, שיש לנו לבכות ולהצטער בכפלים.

(החרדים בהקדמתו)

ז) הקדוש ברוך הוא וכל הפמליא של מעלה וכל נשמות הצדיקים נמצאים במרון בל"ג בעמר בעת ההילולא קדישא של רשב"י

הרב הקדוש רבי חיים בן עטר, האור החיים, זכותו יגן עלינו, היה פעם אחד בהילולא פה עיר הקדש צפת תבנה ותכונן, וכשעלה למרון והגיע לתחתית החר שיעולים לציון הרבי שמעון בן יוחאי, ירד מהחמור והיה עולה על ידיו ועל רגליו, וכל הדרך היה נועה כבהמה וצועק, היכן אני השפל נכנס, למקום אש שלהבת קודשא ברוך הוא, וכל פמליא של מעלה הכא, וכל נשמות הצדיקים שמה, ובעת ההילולא היה שמח שמחה גדולה, עין שם.

(רבי שמואל העליר גאב"ד צפת בסוף כבוד מלכים)

ח) ביום ל"ג בעומר הילולא חרזה ושמחה בעולם

הטעם שבו' אדר, יום פטירת משה רבינו עליו השלום, הוא יום אבל וצום, וביום ל"ג בעומר, יום פטירת רבי שמעון בן יוחאי, הילולא, חרזה ושמחה בעולם, לפי שמשה רבינו עליו השלום בכה על יום מותו ולא חפץ בו, מטעם שרצה לקיים מצוות הארץ, לכן הכל בוכין על מותו ומתאבלין עליו. ורבי שמעון בן יוחאי שמח ביום מותו, ועמד ומצפה עליו: שאמר האידינא אסהדנא עלי. דכל יומין דקאימנא, תאיבנא למחמי יומא דא, הנה שמח וצפה עליו, עבדינן רעותיה, והיא הילולא לכל עלמא, כמה שכתב באדרא זוטא (האינו דף רל"א):

(דבר יום ביומו)

ט) בל"ג לעומר אנו עושים משתה ושמחה

בישראל מתאבלים בפטירת משה על שלא נכנס לארץ, ובל"ג לעומר אנו עושים משתה ושמחה, ששמחים שניצוצי נשמת משה שנקנסו ברבי שמעון בן יוחאי.

(הילולא רבא דף כ"ב להרב יעקב אנהורי)

ביום פטירת משה רבינו נשתכחו ג' מאות הלכות על ידי אבלם אחר משה רבינו, על כן הוא תענית. מה שאין כן בפטירת רבי שמעון בן יוחאי, שגלה הסודות וכל האדרא זוטא ביום פטירתו, ועל ידי זה השמחה והחרזה ביום ההוא שנתגלו הני רזין עלאין, לכן ל"ג לעומר הוא יום שמחה.

(שער יששכר מאמרי חדש איר, מאמר ג"ל עיני, אות כ"ג)

י) ל"ג בעומר בחינת ג"ל עיני ואביטה נפלאות מתורתך

ל"ג בעומר בחינת ג"ל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, בחינת סתרי תורה, בחינת איה, שעל ידי זה זוכין לתשובה שלמה אמן ואמן.

(ספר לקוטי הלכות הלכות גביית חוב מהיתומים הלכה ג)

שני פעמים בשנה חק ולא יעבר הולכים כל חכמי סגלה וכו' למירון, ושם פורסים אהל אחד מן קברו של רשב"י עד קברו של רבי אלעזר, ויושבים שם בין רשב"י ורבי אלעזר ימיים וי' לילות רצופים ועוסקים בספרי הזהר. וזה הסדר הם עושים עשרה ימים קדם שבועות ועשרה ימים קדם ראש השנה תמיד.

(ספר מצרף לחכמה)

כך נהגו הראשונים כמלאכים, רבנן קדישין, תקיפי ארעא דישראל של אותו הדור דעה, שעלו בחצרות בית ה' במירון שתי פעמים בשנה ולמדו שם זהר הקדוש בקדש, שפכו את לבם בבכי ומרירות לבם לתקון נפשם בתשובה עלאה. וכן מצינו שנהגו כן תלמידי גורי האריז"ל ושאר חכמי וגדולי התורה מצפת ת"ו לעלות מירונה שני פעמים בשנה ללמד שם ספרי זהר הקדוש.

(טעמי המנהגים, עניני הלולא דרשב"י)

– פרק ה –

העליה למירון מימי המשנה עד ימינו

א) השתטחות התנאים על קבר רשב"י במירון

א. תלמידי הרשב"י וסופרו הנאמן התנא רבי אבא (ראה ריש אדרא זוטא זהר חלק ג' רפז). השתטח על קברו, והזכיר שם ממעשיו הטובים (ראה פסיקתא רבתי פרק י"ב), ולמד שם מתורת רבו הרשב"י (ראה זהר הקדוש ח"א דף קנ"ו).

ב. מתלמידי הרשב"י ודבי אדרא קדישא התנא רבי חיא רבא (ראה זהר הקדוש ח"ב י"ד). השתטח על ציון רבו הקדוש במירון והזכיר ממעשיו ומגדלת מעלתו בשמים ממעל מה שראה בעיני קדשו, (ראה בזהר הקדוש בהקדמה דף ד.).

ג. רבי חיא אשתטח בארעא ונשק לעפרא (ראה בתם פז) ובכה ואמר עפרא עפרא וכו', בוצינא קדישא (ראה במקדש מלך על זהר הקדוש (ח"א דף ז') כי שם בוצינא בנוי לניצוץ משה רבינו עליו השלום), דהנה נהיר עלמא שליטא רברבא ממנא דזכותיה מקיים עלמא אתבלי בך. רבי שמעון נהירו דבוצינא נהירו דעלמין אנת בלי בעפרא ואנת קיים ונהג עלמא, ובאור החמה בשם הרב אברהם גלאנטי פרוש שמנהיג את העולם בתורתו שלמד, כי כל מאמר ומאמר שהיה אומר כשזוכרין אותם שפתותיו דובבות בקבר, ובזה הוא מנהיג את העולם כלו, עד כאן.

ד. אחד מתלמידי רבי שמעון בר יוחאי ששכח תלמודו, הלך למערת רבו במירון ובכה שם מאד, מתוך הבכי נרדם ונראה אליו רבו ואמר: "כד תהי רמי בי תלתא קלי אָנא אתי", מתוך שלא הבין מאמר רבו, הלך ל"פותר חלומות", וספר לו לשון רבו. אמר לו הפותר: למד למוֹדך ג' פְּעִמִים וּרְבַךְ יתראה אליך. התלמיד עשה כן והרשב"י נתראה אליו.

(תכן קהלת רבה י, י)

ב) אליהו הנביא לומד תורה עם התנאים במערת הרשב"י

א. רבי יהושע בן לוי אשכח לאליהו דהוו קאי אפתחא דמערתא דרשב"י, אמר ליה אתינא לעלמא דאתי, אמר ליה אם ירצה אדון הזה (שכינה היתה עמהם – רש"י). אמר רבי יהושע בן לוי שנים ראיתי וקול שלשה שמעתי (ראה מהרש"א בחדושי אגדות שם).

(סנהדרין דף צ"ח ע"א)

ב. איתא במדרש תהלים (מזמור ל"ו) מעשה ברבי יהושע בן לוי שהיה אליהו זכור לטוב עוסק עמו בדברי תורה, והיו עסוקין במערת רשב"י, ונתקשה רבי יהושע בן לוי בהלכה, אמר ליה אליהו מבקש אתה לשאל

אותה לרשב"י, בא ואני מעמיד אותו לך, מיד הלכו וקרא אליהו לרשב"י, עין שם.

ג. מכאן אנו רואים איך שתלמידי רבי שמעון בר יוחאי נהגו לעלות למירון, ומזה נמשך ששאר התנאים, ותחלת האמוראים, נהגו אחריהם לעלות למירון. וככה נמשך בכל הדורות שאחריהם, בזמן שהיה ישוב יהודי בארץ ישראל, עלו למירון כל דורשי ה' להתפלל שם לפני הרשב"י זכותו יגן עלינו, אמן.

ד. מנהג ארץ ישראל שנוהגין לילך על קברי רשב"י ז"ל ובנו רבי אלעזר ז"ל ביום ל"ג בעומר וכו'.

(עטרת זקנים על שו"ע או"ח סימן תצ"ג)

ג) רשב"י מברך לכל הבאים למירון

א. מקבל מהאר"י ז"ל שביום ל"ג בעומר עומד התנא האלקי הרשב"י על ציונו הקדוש, ומברך לכל אחד ואחד הבאים שמה למירון לכבוד שם קדשו לשמח שם בשמחת ההלולא רבתי שלו.

ד) השתטחות והקפות בד' מינים – ובטול גזרות – במירון

א. הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו] ורבו מרן הבית יוסף, וגיסו רבי שלמה אלקבץ בעל "לכה דודי", וחבורתם, המשיכו העליה למירון, כמבאר בספר הגרושין והמסעות להרמ"ק [רבינו משה קורדובירו] (דפוס ויניציא, דף ה') וזה לשונו:

בשנת ה' אלפים ש"ה, ואני בתוך המדרש רשב"י עליו השלום במירון, ונשתטחנו בקרבו בציון רבי שמעון ורבי אלעזר עליו השלום, ועדין מרחשי שפתי, ושם התפללתי תפלה קצרה מתוך קירות לבי.

ב. רבי אברהם גלאנטי (בספרו קול בוכים, סוף קינה ב') כותב: מה ששמעתי ממורי הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו] זלה"ה בהיותם על ציון הרשב"י עליו השלום בהר מירון.

ג. מֶרֶן הַבַּיִת יוֹסֵף רַבֵּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל חָגַג חַג הַסְּכוּת בְּמִירוֹן, וְהִתְפַּלֵּל שָׁם תְּפִלַּת הַחָג, וְהִקְיֹף שָׁם בְּד' מֵיָנִים הַצִּיּוֹנִים הַקְּדוּשִׁים הוּא וְתִלְמִידָיו, וְלָמְדוּ שָׁם זֶהֱר הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב בְּמַגִּיד מֵיִשְׂרָאֵל פְּרִשְׁתָּה אָמַר, בְּאוֹר לְיוֹם ז' כ' תִּשְׁרִי (בְּאַרְצָה יִשְׂרָאֵל הוּא לַיִל ה' דָּחַל הַמוֹעֵד סְכוּת) בָּא אֵלָיו הַמַּגִּיד וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:

ד. ה' עִמָּךְ וְכו', וְהָא גְשָׁמִים דְּאָתוּ לָא הוּת דְּגָמָא שְׁפַךְ לוֹ קִתּוֹן עַל פְּנֵי חֵס וְשְׁלוֹם (רָאָה סְפָה פ"ב מ"ט), אֲדַרְבֵּה נִתְקַבְּלוּ דְבָרֵיכֶם, וְרָשַׁב"י וּבָנוּ שְׁמַחוּ לְקִרְאָתְכֶם בְּקִרְוֹתְכֶם הַזֶּהֱר עַל מְעַרְתֶּם וּבִכְפֹר הַסְּמוּךְ לָהֶם, אֵלָא כִּיּוֹן שְׁהַקְפָּתֶם לְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּד' מֵיָנִים הַבָּאִים לְרַצוֹת עַל הַמַּיִם, נִתְעוֹרְרוּ הַמַּיִם וּבָאוּ, וְאֵלוּ הֵייתֶם מְקִיפִים פַּעַם אַחֲרַת, הֵיוּ רַב גְּשָׁמִים בָּאִים לְעוֹלָם כְּמוֹ בֵימֵי חוֹנֵי הַמְּעַגֵּל, וּמִפְּנֵי כֵךְ בָּאוּ גְשָׁמֵי בְרַכָּה רְצוּפִים, כְּדִי שְׁלֹא תִקְיֹפוּ יוֹתֵר עֲלֵיהֶם.

ה) וְכָלֵל זֶה יִהְיֶה נְקוּט בְּיַדְכֶם, כָּל זְמַן שֶׁהַעוֹלָם יִצְטָרֵךְ לְגְשָׁמִים, וְתִלְכוּ וְתִקְיֹפוּ צִיּוֹנֵי הַצְּדִיקִים הַנְּזַכָּרִים וְתַעֲנוּ (רָאָה בַּזֶּהֱר הַקְּדוּשָׁה ח"ג דף נ"ט) רָאָה גַם בַּזֶּהֱר הַקְּדוּשָׁה ח"ג ע"א). וְעַל כָּל צָרָה שְׁלֹא תִבּוֹא עַל הַצְּבוּר תִּקְיֹפוּ אוֹתָם ז' פְּעָמִים וְתַעֲנוּ (שָׁם).

וְדַעוּ כִּי הֵם שְׂמַחִים מְאֹד בְּקִרְוֹתְכֶם הַזֶּהֱר עַל מְעַרְתֶּם אוֹ הַסְּמוּךְ לָזֶה, וְכִשְׁתִּתְמַיְדוּ כֵן יִגְלוּ לָכֶם רְזִין עֲלָאִין וְכו', עֵינֵי שָׁם.

(רָאָה זֶהֱר הַקְּדוּשָׁה ח"ב דף פ"ו)

ד) תִּקְיֹפֵי אֶרְעָא דְיִשְׂרָאֵל שְׁבָאוֹתוֹ הַדוֹר עָלוּ לְמִירוֹן פְּעָמִים בְּשָׁנָה, וְלָמְדוּ שָׁם מֵאִמְרֵי הַרְשָׁב"י בַּזֶּהֱר. שָׁם בְּקִדְשׁ שְׁפָכוּ לִבָּם בְּבָכִי לְתַקוּן נַפְשָׁם בְּתִשׁוּבָה עֲלָאָה.

ה) בְּהֵיוֹת חֲבָרִים מְקַשְׁיָבִים אֶצֶל צִיּוֹן רְשָׁב"י וְעוֹסְקִים בְּאִמְרוֹתָיו אִמְרוֹת טְהוֹרוֹת כְּדָרְכֵנוּ פְּעָמִים בְּשָׁנָה מַעַת לַעַת וּמִפְּקִידָה לְפְקִידָה, שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינּוּ, צַעֲקוּנוּ בְּמִרְרִירוֹת לְבָנוּ וַיִּתְּכּוּ כַּמַּיִם שְׂאֵגוֹתֵינוּ, בְּרָאוּתֵנוּ אֵיךְ רְשָׁב"י וְחֲבָרָיו בְּדוֹרוֹתֶם הָיוּ מְצַטְעָרִים וְאוֹנְנִים וּבוֹכִים עַל רַב פְּשָׁעֵינוּ, וְאוֹתָם

הצדיקים לא היו גרמא בנזקין, קל וחומר לנו שאנחנו הגורמים, שיש לנו לבכות ולהצטער בכפלים.

(החרדים בהקדמתו).

ו) גם האור החיים הקדוש עלה למירוץ (נדפס האגרת מסע בעיר וויען בשנת תרצ"ג) שנמצא מכתב כתב יד מתלמידו שנסע עמו בשנת תק"ב בארץ ישראל למקומות הקדושים.

ה) הדר בארץ ישראל יעלה בל"ג לעומר למירוץ וישמח שם שמחה גדולה

א. אם דר בארץ ישראל ילך לשמח על קברו ושם ישמח שמחה גדולה. וכל שכן אם הוא פעם ראשונה שמגלח ראש בנו ומניח הפאות, שהיא מצוה. (משנת חסידים, מסכת איר)

ו) לא ילך על הציון לברך פי הש"ד ששמו תנ"י יכול לכופו ולהחטיאו

א. יזהר שאפלו בהיות שם החכמים הלומדים, שלא ילך על הציון שלו או של בנו לברכו אם לא יהיה צדיק גמור, כי הש"ד ששמו תנ"י יכול לכופו ולהחטיאו.

ב. מורי הזהיר לאדם אחד שלא ילך על קברי רשב"י ורבי אלעזר בנו ללמד שם יחידי אפלו בגמים שרגילים בני אדם לילך שם, ומכל שכן בשאר מקומות שאין בני אדם יושבים שם.

(שער המצוות פרשת ואתחנן דל"ו, משנת חסידים).

ז) כל הפמליא של מעלה ונשמות הצדיקים הם במירוץ בל"ג לעומר

א. הרב הקדוש רבי חיים בן עטר האור החיים זכותו יגן עלינו אמן, היה פעם אחד בהלולא פה עיר הקדש צפת ת"ו, וכשעלה למירוץ והגיע לתחתית ההר שעולים לציון הרשב"י ירד מהחמור והיה עולה על ידיו ועל רגליו, וכל

מאורות הזהר

צה

הדרך היה נועה כבהמה וצועק, היכן אני השפל נכנס, למקום אש שלהבת קודשא בריך הוא, וכל פמליא של מעלה הכא, וכל נשמות הצדיקים שמה, ובעת ההלולא היה שמח שמחה גדולה, עין שם.

(רבי שמואל העליר גאב"ד צפת בסוף כבוד מלכים).

ב. שמעו קלא עלו ואתו ואתכנשו להלולא דרבי שמעון.

(זהר הקדוש ח"ג דף רצ"ו)

ג. מדי שנה בשנה מתעוררת לבות רבבות ישראל לעלות למירון ביום ל"ג לעמר

(זהר הקדוש ח"ג רצ"ו: סוף האדרא זוטא קדישא).

ד. קול עליון זה שיצא אז בערך בשנת אלף הרביעי בפטירת רשב"י מתעורר עוד היום, ונכנס ומעורר לבות רבבות אלפי ישראל מדי שנה בשנה להיות עולין כל השנה להתפלל וללמוד חכמת הנסתר, ותאין ומתכנשין ביום ל"ג לעמר במירון למקום מנוחת קדשו דרשב"י, ולשמח שם בשמחת יומא דהלולא דרשב"י זי"ע ועל כל ישראל, אמן.

ה. בתשובת הגאונים מצאתי, כל הנך ריגלי דאמוראי, הינו יום שמת בו אדם גדול, קובעים אותו לכבודו, ומדי שנה בשנה, כשמגיע אותו יום, מתקבצים תלמידי חכמים מכל סביביו ובאים על קברו עם שאר העם להושיב ושיבה שם.

(רש"י יבמות דף קכ"ב).

ח) קדשת יום ל"ג בעמר

א. רבי אברהם מקאליסק זי"ע בעת טבילתו בצפרא דל"ג בעמר אמר בלהט אש קדש הריני מקבל עלי קדשת היום.

ט) טעם שנוהגין להרבות בנרות בל"ג בעמר

א. רבי שמעון כשהיה מגלה רזין ביום ההוא באדרא קדישא, אמר (דף רצ"א ע"ב) וזה לשונו: והשתא בעינא לגלאה רזין קמיה דקודשא בריך הוא

וכו', והאי יומא לא יתרחק למיעל לדוכתיה פיומא אחרא, דהא כל יומא דא
 בְּרִשׁוּתֵי קַיִמָא, עכ"ל. רצה לומר שְהֵיה הַיּוֹם מִתְאַרְךָ בְּאוּרוֹ וְלֹא הָיָה רְשׁוּת
 לְאוּר הַיּוֹם לְהִתְחַשֵּׁף, הֵינּוּ שְׂיִתְפַּנֵּה מִן הָעוֹלָם, עַד שְׁנַתְנָן לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן רְשׁוּת,
 וְזֶה יוֹרָה כִּי כָּל הָאוּרוֹת בְּטָלִים וּמְשַׁמְשִׁים אֶל הָאוּר כִּי טוֹב, הֵינּוּ רָזִין סְתִימִין
 דְּאוּרִיתָא אֲשֶׁר נִגְנַז בָּהּ אוֹר הַגְּנוּז לְצַדִּיקִים, וְהַצַּדִּיקִים הַמְּבִינִים בְּרָזִין
 דְּאוּרִיתָא הֵנָּם מְאִירִים בְּאוֹר הַגְּנוּז בָּהּ. עַל כֵּן אוֹר הַיּוֹם הַהוּא הֵיךְ מִתְאַרְךָ
 וְשֹׁמֵר פְּקוּדָתוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן. בְּעֵבוֹר זֶה מְרַבֵּין אוֹר בַּיּוֹם הַהוּא.

(בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר)

- פָּרְק ו - שְׂמִיחַת ל"ג בְּעֶמְר

א) הַטַּעַם לְשְׂמִיחָה וְחִדּוּהָ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּל"ג בְּעֶמְר

א. כָּל הַיָּמִים שְׁלֹא אוֹמְרִים בָּהֶם תַּחֲנוּן לֹא מִתּוֹ תַלְמִידֵי ר"ע, וְהֵם יָמֵי
 פֶּסַח, ב' יָמִים דר"ח אֵיךְ, וְא' דר"ח סִינּוֹן, ז' שַׁבְּתוֹת, בְּסֶךְ הַכֹּל י"ז יָמִים, וְאִם
 כֵּן נִשְׁאַרוּ ל"ב יָמִים עַד מִסְפַּר מ"ט, שְׁבָהֶם מִתּוֹ הַתַּלְמִידִים, וְעַל כֵּן שְׂמִיחִים
 בַּיּוֹם הַל"ג.

(מְהַר"ל)

ב. בְּסֶפֶר נִפְתַּת צוּפִים כְּתוּב, דְּתַלְמִידֵי רַבִּי עֲקִיבָא מִתּוֹ בְּל"ב יָמֵי הַסְּפִירָה,
 עַד שְׂמִיחַת רִשְׁב"י בְּל"ג בְּעֶמְר שְׁהֵיה הָאֲחֵרוֹן שְׁבָהֶם, וְנִמְתְּקוּ הַדִּינִים, וְל"ג
 בְּעֶמְר הוּא יוֹם שְׂמִיחָתוֹ עַד הַיּוֹם, כְּדוּעַ.

(ב) טעם למה נקרא יום פטירתו בשם "הלולא"

א. במועד קטן (דף כ"ה:): איתא רוכב ערבות שש ושמיח בבוא אליו נפש נקי וצדיק (זהר הקדוש חלק א' דף רל"ה) וביום ל"ג בעומר יש למעלה יחוד עליון ושמחה רבה מפלאה, ומזמנין כל פמליא של מעלה שישמחו בעטרין קדישין דמעטרוני בהון לרשב"י, כמו שכתב בזהר הקדוש (ח"א רי"ח) שאמר אבוקה דרבי יצחק לרבי יצחק, בהלולא רבא דרבי שמעון תהא מתקן פתוריה, כמא דאת אמר צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו.

ב. יום פטירתו נקרא הלולא, מפני שעל ידי אותה הנשמה יהיה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, חתן וכלה.

(אור החמה פרשת בא)

ג. יום ל"ג בעומר ירבה שמחה לכבוד רשב"י זי"ע, כי הוא יום הלולא דיליה, ונודע שרצונו הוא שישמחו ביום זה, כידוע ממעשה ממהר"א הלוי זלה"ה, ומעשים אחרים אשר שמענו ונדעם משם רבנן קדישי. ויש מי שנוהג לעשות הלמוד בליל ל"ג לעומר בי עשרה ללמד שבחי רשב"י המפזרים בזהר ואדרא זוטא והוא מנה יפה.

(עבודת הקדש, מורה באצבע (סימן ח' אות כ"ג).)

ד. הטעם שבז' אדר יום פטירת משה רבינו עליו השלום הוא יום אבל וצום, וביום ל"ג בעומר יום פטירת רשב"י הלולא חדוה ושמחה בעולם, לפי שמשה רבינו עליו השלום בכה על יום מותו, ולא חפץ בו, מטעם שרצה לקיים מצות הארץ, לכן הפל בוכין על מותו ומתאבלין עליו. ורשב"י שמח ביום מותו, ועמד ומצפה עליו: שאמר האידנא אסהדנא עלי. דכל יומין דקאימנא, תאיבנא למחמי יומא דא, הנה שמח וצפה עליו, עבדינן רעותיה, והיא הלולא לכל עלמא, כמו שכתוב באדרא זוטא (האזינו דף רל"א ע"ב).

(דבר יום ביומו)

ה. בישראל מתאבלים בפטירת משה על שלא נכנס לארץ, ובל"ג לעומר
אנו עושים משתה ושמחה, ששמחים שניצוצי נשמת משה שנכנסו ברשב"י.
(הלולא רבא דף כ"ב להרב יעקב אנהורי)

ו. ביום פטירת משה רבינו נשתכחו ג' מאות הלכות על ידי אבלם אחר
משה רבינו, על כן הוא תענית. מה שאין כן בפטירת רשב"י, שגלה הסודות
וכל האדרא זוטא ביום פטירתו, ועל ידי זה השמחה והחדוה ביום ההוא
שנתגלו הני רזין עלאין, לכן ל"ג לעומר הוא יום שמחה.
(שער יששכר מאמרי חדש איר, מאמר ג"ל עיני, אות כ"ג).

ז. רשב"י לאחר שנעשה לו נס ונצל מחרב המלכות והארץ ימים ושנים
אחר בטול הגזרה, לכן לזכר הנס שנצל קבעו יום פטירתו לשם שמחה, כי
הרוגי מלכות לא נתנו לקבורה, וכשבאים שמה על קברו יודעים ומכירים
בנסו.
(שו"ת שם אריה או"ח סימן י"ד).

ג) ל"ג לעומר שהוא יום ה' בשבוע החמישי הוא גמר הספירות הוא יום טוב

א. אנו ממליכין בז' מדות דלך ה' הגדולה וגו' והם ז' פעמים ז' גימטריא
מ"ט מדה, לפי גדל ברור המדות, ושךש המדות הם רק עץ החיים מהלך ת"ק
שנה הם ה' מדות. ואחר כך כל ופלה, לכן בל"ג בעומר שהוא יום ה' בשבוע
הה' כבר הוא גמר הספירות הוא יום טוב, כזה שמעתי ממורי הרב רבי לוי
יצחק נ"י וכו' והיחוד בשבועות.

(אור ישראל פרוש על התקונים סוף תקון ח"י)

ב. ראה באריכות בספר הקדוש עבודת ישראל פרשת בהר, קדשת לוי
סוף פרשת ויצא, סדור דא"ח מבצל התנאי (שער ל"ג).

ד) מעשה נורא מהאריז"ל ובעל החרדים שרקדו ביחד עם רבי שמעון בן יוחאי בל"ג בעמר

א. "החרדים" שהיה בזמן הבית יוסף והאר"י והאלשיך, היה משמש בבית המדרש בעיר הקדש צפת ת"ו, ואיש לא ידע מעצם גאונותו וקדשותו והחזיקוהו לאיש פשוט ותמים, פעם אחת בהיותו בל"ג בעמר במירון, והיו שמה האר"י עם החבריא ורקד עמם זמן רב לכבוד ההלולא.

ב. זקן אחד שהיה שם לבוש בגדים לבנים בעל צורה ובעל קומה משכמו ולמעלה, והזקן הזה רקד לעצמו שם בשמחה עצומה עם חברת לות אנשי בריתו שלא הפירום.

ג. בתוך הרקודין והמחולות קפץ האר"י ואחז ביד אותו הזקן הנזכר ורקדו שניהם יחדו זמן רב, אחר כך אחז האר"י ביד החרדים ורקד עמו גם כן הרבה, בשמחה ובטוב לבב. ואחר שיצאו משם, הרהיבו עז בנפשם תלמידי האר"י הקדוש לאמר: אל נא יחר בעיני אדוננו אם נשאל אותו בנוגע לכבודו הרם ובנוגע כבוד התורה בנגלה ובנסתר, כי מה שרקד עם הזקן, אין אנו מכירים אותו, ובודאי אדם גדול הוא. אבל מה שרקד עם השמש הרב רבי אלעזר אזכרי (החרדים) הגם שהוא ירא שמים. אבל אין זה כבוד רבינו, רבן של כל ישראל. האר"י שמע דבריהם ושחק. אחר כך השיב להם אם התנא האלקי רשב"י רקד עמו ביחוד שאני הצעיר לא יהיה לי לכבוד לרקד עמו? התלמידים הבינו שהזקן הנזכר הוא רשב"י בכבודו ובעצמו. ומאז נודע הדבר מי הוא המשמש הנזכר (החרדים) שמחמת צניעותו לא נודע צדקתו ומדרגתו, שכל ימיו קים מקרא מלא והצנע לכת עם אלקיך.

(יתכן דברי יחזקאל החדש)

ה) למוד הזהר בהלולא דרשב"י

א. בלקוטי הש"ס להאריז"ל [ברכות ו:]: כתב: אגרא דבי הלולי מילי, פרש שהנה זה סוד הלולא דצדיקיא שאמרו רבותינו זכרונם לברכה בו ביום

פְּטִירַת הַצְּדִיק מִן הָעוֹלָם אֵין הַעֶסֶק כִּי אִם בְּתוֹרָה וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים אֲשֶׁר חָדַשׁ הוּא. וְזֶה סוּד אֲגָרָא דְּבֵי הַלּוּלֵי מִלִּי, פְּרוּשׁ, מִלּוּלֵי וּדְבָרָיו אֲשֶׁר חָדַשׁ הוּא, עכ"ל.

ב. רבי יוסי תמה מדוע מזניחים אפלו רגע מלמוד הזהר הקדוש בל"ג. כה אמר תלמידו רבי יוסי תנוהנא על חכמי דרא היך שבקין אפלו רגעא חדא למיקם קמיה דרבי שמעון למלעי באורייתא בעוד דרבי שמעון קאים בעלמא.

(זהר הקדוש ח"ב קמ"ט ע"א)

ו) למוֹד הַתּוֹרָה הַנִּסְתָּר בְּמִירוֹן

א. תלמידי גורי האריז"ל ושאר חכמי התורה עלו למירון פעמים בשנה ללמד שם ספרי זהר הקדוש.

(רבי שלמה שלימל מצרף לחכמה דפוס ויניציא דף מ"ו:)

ב..... על קבר רשב"י לומדים הזהר באימה וביראה ובדבקות גדולה, כי כמה נסים ארעו שם וצריכים ללמד הזהר באימה וביראה ובדבקות גדולה, ואחר כך לשמח הלב בשמחה רוחנית, ולא שום אבלות ועצבות, כי לא באלה חפץ רשב"י, והוא בדוק ומנסה, ואחר כך נודרים נדרים ונדבות, ומתפללים שם תפלה וכו'. ושוב אודיעכם, כי היום יום ראשון הייתי במערת הצדיקים וכו' ורבי אלעזר בנו ושם למדתי הזהר.

(מסעות השל"ה בארץ ישראל - שפ"ח)

ז) תֵּבַת "שְׁמֵעוֹן" הִיא חֵיוֹת הַתְּנָא

א. כשלומד בגמרא אמר רבי שמעון, תבת שמעון הוא חיות התנא, וכן שם כל אדם הוא החיות שלו, ושם הוי"ה הוא מחיה ומקשר החיות עם המחין, והדין שאומר, הוא השכל שלו, דהינו המחין, ונמצא שכשלומד בדחילו ורחימו, הוא מקשר עצמו לרבי שמעון.

(המגיד ממעזריטש בספרו לקוטי אמרים)

ח) אתדבקות רוחא ברוחא

א. בדורות האחרונים פְּשְׁלוּמְדִים דְּבְרֵי שׁוּם תִּנָּא וְחָכַם מְדַבְרֵי הַקְדָּמוֹנִים, שֶׁהַדָּבָר הַהוּא הוּא חֵיּוֹת וְהַמַּחִין שְׁלוֹ, וְהָאֲדָם (מְלָמֵד) הַלּוֹמֵד וּמְדַבֵּר דְּבָרָיו מְדַבֵּק וּמְכַנֵּס חֵיּוֹת וּמַחִין שְׁלוֹ לְתוֹךְ הַדְּבוּרִים נִקְרָא אֶתְדַבְּקוֹת רוּחָא בְּרוּחָא, וְלִכְךָ מַחֲיָה אוֹתוֹ שֶׁמְכַנֵּס הַחֵיּוֹת בְּהַדְּבָרִים, שֶׁלִּכְךָ אָמְרוּ (יְבִמוֹת צו.). שִׁפְתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת בְּקָבֵר, שֶׁאֶפְשָׁר לוֹמַר כִּי זֶה בְּחֵינַת הַשְּׁתַטְחוֹת עַל קִבְרֵי הַצַּדִּיקִים, כִּי דְבוּרֵי הַצַּדִּיק שֶׁם הוּא קָבוּר וְטָמוּן הַחֵיּוֹת שְׁלוֹ, כְּאִמּוֹר, וְזֶה הַלּוֹמֵד בְּהַכְּנָסוֹ עִם הַחֵיּוֹת וְהַמַּחִין שְׁלוֹ לְתוֹךְ הַחֵיּוֹת וּמַחִין שֶׁל הַצַּדִּיק שֶׁטָמוּן בְּדְבָרָיו, נִקְרָא אֶתְדַבְּקוֹת רוּחָא בְּרוּחָא וְשִׁפְתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת בְּקָבֵר, כְּנוֹדָע זֶה מְדַבְרֵי הַבַּעַל שֶׁם טוֹב נִשְׁמָתוֹ בְּגַנְזֵי מְרוֹמִים. וְנִקְרָאת בְּחֵינָה זֹאת הַשְּׁתַטְחוֹת עַל קִבְרֵי הַצַּדִּיקִים שֶׁהֵן דְּבָרֵיהֶם שְׁלוֹמֵד וּמִזְכִּיר הַיּוֹם הַלּוֹמֵד, וְלִכְךָ מַחֲיָה מַחִין שֶׁל אוֹתוֹ הַצַּדִּיק.

(מאור עינים ריש מסכת שבת)

ב. כְּשֶׁאוֹמֵר דְּבַר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ שִׁפְתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת בְּקָבֵר, שֶׁמְעוֹרֵר חֵיּוֹת לְהַצַּדִּיק, וְעַל כֵּן נִחְשָׁב לְהַדּוֹר, וְהֵינּוּ שֶׁדָּרְשׁוּ אַגּוּרָה בְּאֶהֱלָךְ עוֹלָמִים, דְּהוּי כְּדָר בְּעוֹלָם הַזֶּה.

(ישמח משה, הפטרת פרשת תולדות)

ט) למווד אדם פשר תורת רשב"י גורם נשיקין הדרין

א. כְּשֶׁאֲדָם פֶּשֶׁר לוֹמֵד תּוֹרַת הַתִּנָּא, אִזּוֹ הַתִּנָּא נוֹשֵׁק אוֹתוֹ וְהוּא נוֹשֵׁק אֶת הַתִּנָּא וְגוֹרֵם תַּעֲנוּג גָּדוֹל לְהַתִּנָּא כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר שִׁפְתוֹתֵיהֶם דּוֹבְבוֹת בְּקָבֵר, וְזֶהוּ עַל יְדֵי בְּחֵינַת נְשִׁיקָה, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְדַבֵּק רוּחָם בְּרוּחָנוּ כו'.

(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ב)

ב. שְׁתוּלִים בְּבֵית ה' בְּחִצְרוֹת אֶלְקִינוּ יִפְרִיחוּ (תהלים צב). רֵאשֵׁי תְבוֹת שְׁתוּלִים בְּבֵית ה' רֵאשֵׁי תְבוֹת שֶׁב"י, שֶׁהוּא רֵאשֵׁי תְבוֹת שֶׁמְעוֹן בְּר' יוֹחָאִי, דְּמִבְקָשִׁים אֲנַחְנוּ מֵהַבּוֹרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ דְּאֶגְרוֹת הַקְדָּשָׁה שֶׁל רֵשֶׁב"י וְחִבְרֵי הַשְּׁתוּלִים בְּבֵית ה' בְּעוֹלָם הָעָלְיוֹן, בְּחִצְרוֹת אֶלְקִינוּ, לְאוֹתָן הַעוֹמְדִים מְרַחוּק

מבית ה' שהם בחצרות אלקינו, כמו החצר לפני הבית, כן עומדים מנגד, לפריחו, זריחו ויופיעו בתוכנו.

(דברי יחזקאל)

י) רבי ברוך ממעזיבוז נכד הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו אמן, נהג בכל ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש

א. הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו אמן, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "אין קען דין, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי].

(טעמי המנהגים)

יא) רבי יצחק איזיק מזידיטשוב למד ושנה בספר הקדוש "פרי עץ חיים" מאה ואחד פעמים

הנה לספר שבחו, תהלתו מי יספר, וגם הלא נודע ומפרסם לא לפי ישראל אשר הסתופפו בצלו גדל קדשתו ופרישותו, והיה מלא תורה וענוה וקדשה וטהרה, והיה בקי בש"ס ומדרשי רבותינו זכרונם לברכה ומכילתא, ספרא וספרי, וזהר הקדוש ותקוני הזהר ובכל כתבי האר"י זכרוננו לברכה עד להפליא, ונשמע מפי קדשו שהפרי עץ חיים למד ושנה מאה פעמים ואחד, וכן ספרי רבו הקדוש [רבינו צבי] היה רגיל על לשונו, ומסר נפשו על התורה והעבודה. והתפלל בעד כלל ישראל והמשיך להם שפע פרנסה והצלחה, ועד חצי שנותיו למד מתוך דחק ועני ונשמע מפי קדשו שהיה לומד בעמידה ובחרף נתבקעו צפרני ידיו מן הקר שהיה בביתו, ומזה תבין גדל קדשת עבודתו.

(עשר קדשות דף לא, מערכת ח', הרב הקדוש מורינו הרב יצחק איזיק מזידיטשוב)

— פָּרָק ז' —
גִּדְל מַעֲלַת הַתְּפִלָּה בְּמִירוֹן

(א) הַתְּפִלָּה עַל קַבְרֵי צְדִיקִים, אֶפְלוּ יַחִיד וּבְלֵי כּוֹנֵה שְׁלָמָה,
מִתְקַבֵּל כְּתַפִּלַּת צְבוּר.

א. נִתְבָּאָר שֵׁשׁ הַכְּנֵה גְדוּלָה לְשַׁפֵּע הָאֱלֹקִי בְּמִקּוֹם, וּכְמוֹ כֵּן הַמִּקּוֹם
שֶׁהוּא מוּכָן לְהַתְּפַלֵּל בּוֹ כְּבָר הוֹכֵן לְהִיּוֹת תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל נִשְׁמַעַת בּוֹ, וְלִכֵּן
הַמִּתְּפַלֵּל בּוֹ אֶפְלוּ יַחִיד, וְאֶפְלוּ בְּלֵי כּוֹנֵה שְׁלָמָה, הוּא קְרוֹב לְהִיּוֹת תְּפִלָּתוֹ
נִשְׁמַעַת, וּכְמוֹ שְׁנֵאמַר בְּכָלֵב שֶׁהֲלֹךְ לְהַשְׁתַּטַּח עַל קַבְרֵי אֲבוֹת שֶׁיִּצְיִלְהוּ ה'
מַעֲצַת הַמְּרַגְלִים, שֶׁהִיָּה בְּטוֹחַ שֶׁיִּשְׁמַע ה' תְּפִלָּתוֹ בְּאוֹתוֹ מְקוֹם הַמְּקַדָּשׁ מִצַּד
הִיּוֹת בּוֹ אֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים וְגוֹפְתֵם בְּהִיּוֹתֵם חַיִּים הִיוּ כְּלִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם
בְּדַבָּר שֶׁבְקִדְשָׁה.

(מב"ט ז"ה בספרו בית אלהים שער התפלה פ"ה)

(ב) זְכוּת הַרְשָׁב"י מְסִיעַת לְהַבָּא לְטָהָר

א. רְאוּי לְכָל אִישׁ הַיָּרָא וְחָרַד אֶל לְבוֹ יוֹם הַהוּא לְשׁוּב בְּתַשׁוּבָה כִּי זְכוּת
רַבִּי שֶׁמַּעוֹן בַּר יוֹחָאי מְסִיעַ לְהַבָּא לְטָהָר, וְלֹא לְבִלּוֹת הַזְּמַן בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים
בְּהַבְלֵי עוֹלָם אֲשֶׁר הוּא לְצַדִּיק לְטָהָר וְכו'.

(רבי יהונתן איבשיץ זצוק"ל)

ב. ל"ג בְּעֵמֶר מְסַגֵּל לְרַפּוּאָת הַגּוֹיף וְהַנֶּפֶשׁ.

(אורה ושמחה דף כ')

- פְּרָק ח -

"חאלאקע" בל"ג בעומר במירון

א) "חאלאקע" על קבר רשב"י בל"ג בעומר

א. הה"ר יונתן שאגי"ש העיד לי שבשנה הראשונה קדם שהלכתי אני אצלו ללמד עם מורי ז"ל, שהולך את בנו הקטן שם עם כל אנשי ביתו, ושם גלחו את ראשו "כמנהג הידוע" ועשה שם יום משתה ושמחה.

(שער הפנויות פז, ב)

ב. שרש מלת "חאלאקע" נובע מלשון המקרא, ואנכי איש חלק (בראשית

כ"ז, י"ב).

ג. הרב רבי חיים ויטאל זי"ע כותב שהוא "מנהג ידוע", פנראה מנהג קדמוני עוד מהראשונים. והנה האריז"ל בא ממצרים למירון לאשר ולקיים המנהג הידוע הזה ביום משתה ושמחה.

ד. כשמגלח בנו לעשות לו פאות שהוא מצוה, יעלה למירון וישמח שם שמחה גדולה.

(משנת חסידים מסכת איר)

ב) טעם למה התינוקות מורים בקשת בל"ג בעומר

א. בהוא יומא הוא הילולא דרשב"י, וכל יומא דרשב"י לא נראתה הקשת, והנה ביום עלותו למרום עושין הסימן בקשת לרמוז על זה.

(בני יששכר בשם הרב הקדוש מורנו הרב רבי מנחם מענדל מרימנוב זי"ע)

– פָּרְק ט – רושמי העליה למירון

א) רבינו עובדיה מברטנורא במירון

הראשון שכותב מהעליה למירון ביום ל"ג בעומר הוא רבינו עובדיה מברטנורא.

(במכתבו לאחיו בשנת רמ"ט, נדפס בספר דרכי ציון)

ב) רבי אברהם גלאנטי

א. בשעת פטירת הצדיק מתעוררים כל מעשיו שעשה בעולם וכל התורה שעסק בה וכל היחודים שיחד בתורתו ובמעשיו, כלם חוזרים ומתחדשים, והוא בסוד בהילולא רבה דרבי שמעון תהא מתקן פתוריה שנגמר לרבי יצחק, כי בודאי הוא הילולא רבה, וכן איתא במדרש רות, כשנפטר רבי חסדאי הלך רבי יוסי בריה ובת תמן בבי קבריה ההוא ליליא, שמע מגו חדון דכתות כתות דמתכנפי והווי אמרין ניזיל בחדותא דהילולא דאורייתא דרבי חסדאי, עד כאן המדרש.

ב. ושמעתי משמו של האלהי מהרר"י אשכנזי זלה"ה שבכל אותה ההילולא אין מי שידרש כי אם הנפטר ההוא, וזה אמרו ניזיל לחדותא דהילולא דאורייתא. וזה לדעתי שרמזו ז"ל בדבריהם, "אגרא דבי הילולא מילי", כלומר שכר דבי הילולא בההוא עלמא הוא מילי, כל אותן מילין דעביד ועסק בההוא עלמא, עכ"ל. ועין שם עוד מה שכתב בשם המגיד מה שאמר למרן הבית יוסף זלה"ה.

(רבי אברהם גלאנטי ב"קנינת סתרים" על הפסוק (איכה ה' ב') נחלתנו נהפכה לזרים)

ג) האריז"ל עלה למירוץ ביום ל"ג בעומר

א. אני ראיתי למורי ז"ל שהלך לשם פעם אחת ביום ל"ג לעומר הוא וכל אנשי ביתו וישב שם שלשה ימים ראשונים של השבוע ההוא (זהר הקדוש ח"א קנה: ועוד) וזו היתה פעם הראשונה שבא ממצרים וכו'. והה"ר יונתן שאגי"ש העיד לי שבשנה הראשונה קדם שהלכתי אני אצלו ללמד עם מורי ז"ל שהולך את בנו הקטן שם עם כל אנשי ביתו, ושם גלחו את ראשו, "כמנהג הידוע" ועשה שם יום משתה ושמחה.

(מורנו הרב רבי חיים ויטאל בספר שער הפנויות דף פ"ז ע"ב)

ב. ראיתי למורי זלה"ה זה ח' שנים שהיה שם עם אשתו וביתו הג' ימים ההם, גם הלך לשם לגלח בנו במשתה ושמחה בימים ההם.

(שלחן ערוך האריז"ל)

ג. ראה עוד בסדור האריז"ל להקדוש המקבל רבי שבתי מראשקוב זי"ע, בסדר ספירת העומר.

- פָּרָק י' - להיות במחצתו בעולם הבא

א) על ידי הפצת ספריו זוכה לישוב במחצתו בעולם הבא

א. המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחצת התלמידי חכמים מתברי הספרים, שהרי על גדו יצא החבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואלו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתים, לא היו לומדים בו.

ב. והנה אמרו חז"ל במסכת במוות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' פדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק פשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו.
(הגאון מהרח"א איסטורולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב)

(ב) הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק

בחלום וכו' עין שם, ונא לעין בהסכמת הגאון הצדיק מורנו הרב רבי יוסף חיים זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור.

(מורנו הרב חיים פאלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריו)

גם האדמו"ר מסדיגורה זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

מפתח הספרים

לספר "מאורות הזהר"

1. גורי האריות"ל, החיד"א, פלא יועץ, דגל מחנה אפרים, רבי חיים פלאג'י, שו"ת ישכיל עבדי, שו"ת פרחי כהנה, עצי עדן קומארנה, בן איש חי ספר בניהו, הספמת הרב הקדוש מאפטא, תקוני זהר דפוס מעזבוב, אור נערב להרמ"ק חלק ג' פרק ג', מטה אפרים סימן תקפ"א סעיף קטן י"ז, כף החיים סופר) סימן תקנ"ה, ועוד..... כד
2. רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד..... נו
3. רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד..... נח
4. רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד..... נח
5. רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד..... נח
6. רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד..... נח
7. רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד..... נט
8. רבי פנחס מקאריץ זי"ע, חכם הרזים..... נט
9. רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד..... נט
10. לקוטי תורה לבעל התניא, פרשת ויקרא דף ה' טור ב' ואילף..... סא
11. לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ג'..... סב
12. לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ג' ואילף..... סג
13. לקוטי תורה לבעל התניא, שיר השירים דף ג' סוף טור ג' ואילף..... סג
14. לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ד'..... סד
15. לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ד'..... סד
16. לקוטי תורה לבעל התניא שם דף ו' טור א'..... סה
17. לקוטי תורה לבעל התניא, שיר השירים דף ג' טור ג'..... סו
18. צנאת הר"ד מאיר ב"ר אהרן שווארץ זי"ע מפידהייץ..... סז
19. פלא יועץ אות ט' סוד..... סט
20. טעמי המנהגים, הלולא דרשב"י עמוד רס"ג..... פג
21. שיר השירים פרשה א' פסוק ד', על הפסוק נגילה ונשמחה בך..... פד
22. זהר ח"ב פרשת תרומה דף קס"ט סע"ב..... פד

מאורות הזהר

23. אגרת רבינו עובדיה מבִּרְטִנּוּרָא זל"ה לְאַחֵיו בְּשַׁנַּת רמ"ט, נִדְפְּסָה בְּסִפְר דְּרַבֵּי צִיּוֹן..... פד
24. אגרת כ"ק אדמו"ר רבי בן ציון הַלְבֶּרֶשְׁטַאם מְבַאבּוּב זְצוּק"ל, י"ט לְעַמֶּר תַּעֲר"ב..... פה
25. סֵפֶר מַגִּיד לְיִשׁוּעוֹת מַלְכוּת אוֹת נ"ה, בְּשֵׁם הָרַב הַקְדוּשׁ מְבַאֲרֵיב..... פה
26. אגרת מִסַּע אוֹר הַחַיִּים הַקְדוּשׁ, כְּתַב יָד אֶחָד מִתְלַמְּיָדוֹ, נִדְפַס בְּסִפְר טַעֲמֵי הַמְּנַהֲגִים, עֲנִינֵי הִילּוּלָא דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי..... פו
27. סֵפֶר הַחֲרָדִים בְּהַקְדָּמָה..... פו
28. טַעֲמֵי הַמְּנַהֲגִים סְעִיף י' מְכַתֵּב קִדְשׁ מֵרַבֵּי שְׁלֹמֹה שְׁלִימָל, סֵפֶר מִצְרָף לְחַכְמָה..... פו
29. טַעֲמֵי הַמְּנַהֲגִים, עֲנִינֵי הִילּוּלָא דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי..... פז
30. סֵפֶר לְקוּטֵי הַלְכוֹת הַלְכוֹת סִימְנֵי בְּהֵמָה וְחֵיה טְהוּרָה הַלְכָה ד..... פז
31. קוּל בּוֹכִים, סוֹף קִינָה ב'..... פז
32. מַגִּיד מִיִּשְׁרָיִם פְּרִשְׁת אָמַר..... פח
33. הַחֲרָדִים בְּהַקְדָּמָתוֹ..... פח
34. רַבֵּי שְׁמוּאֵל הָעֲלִיר גְּאֲב"ד צֶפֶת בְּסוֹף כְּבוֹד מְלָכִים..... פט
35. דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ..... פט
36. הִילּוּלָא רַבָּא דָּף כ"ב לְהַרְב יַעֲקֹב אֲנַהוּרֵי..... פט
37. שַׁעַר יִשְׁשַׁכָּר מֵאֲמָרֵי חֹדֶשׁ אֵינְר, מֵאֲמָר ג"ל עֵינֵי, אוֹת כ"ג..... פט
38. סֵפֶר לְקוּטֵי הַלְכוֹת הַלְכוֹת גְּבִית חוֹב מֵהִיתוּמִים הַלְכָה ג..... צ
39. סֵפֶר מִצְרָף לְחַכְמָה..... צ
40. טַעֲמֵי הַמְּנַהֲגִים, עֲנִינֵי הִילּוּלָא דְרַשְׁב"י..... צ
41. תִּכְנֵן קַהֲלַת רַבָּה י, י..... צא
42. סְנֵהֲדָרִין דָּף צ"ח ע"א..... צא
43. עֲטָרַת זְקֵנִים עַל שׁו"ע או"ח סִימֵן תצ"ג..... צב
44. רֵאזָה זְהַר הַקְדוּשׁ ח"ב דָּף פ"ו..... צג
45. הַחֲרָדִים בְּהַקְדָּמָתוֹ..... צד
46. מִשְׁנַת חֲסִידִים, מִסְכַּת אֵינְר..... צד
47. שַׁעַר הַמִּצְוֹת פְּרִשְׁת וְאַתְחַנֵּן דל"ו, מִשְׁנַת חֲסִידִים..... צד
48. רַבֵּי שְׁמוּאֵל הָעֲלִיר גְּאֲב"ד צֶפֶת בְּסוֹף כְּבוֹד מְלָכִים..... צה
49. זְהַר הַקְדוּשׁ ח"ג דָּף רצ"ו..... צה

50. זהר הקדוש ח"ג רצ"ו: סוף האדרא זוטא קדישא. צה
51. רש"י יבמות דף קב"ב. צה
52. בני יששכר. צו
53. מהרי"ל. צו
54. אור החמה פְּרִשֶׁת בא. צו
55. עבודת הקדש, מורה באצבע סימן ח' אות כ"ג. צו
56. דבר יום ביומו. צו
57. הלולא רבא דף כ"ב להרב יעקב אנהורי. צח
58. שער יששכר מאמרי חדש איר, מאמר ג"ל עיני, אות כ"ג. צח
59. שו"ת שם אריה או"ח סימן י"ד. צח
60. אור ישראל פרוש על התקונים סוף תקון ח"י. צח
61. תכן דברי יחזקאל החדש. צט
62. זהר הקדוש ח"ב קמ"ט ע"א. ק
63. רבי שלמה שלימל מצרף לחכמה דפוס ויניציא דף מ"ו: ק
64. מסעות השל"ה בארץ ישראל – שפ"ח. ק
65. המגיד ממעזריטש בספרו לקוטי אמרים. ק
66. מאור עינים ריש מסכת שבת. קא
67. ישמח משה, הפטרת פרשת תולדות. קא
68. לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ב. קא
69. דברי יחזקאל. קב
70. טעמי המנהגים. קב
71. עשר קדשות דף לו, מערכת ח', הרב הקדוש מורינו הרב יצחק אייזיק
מזידיטשוב. קב
72. מבי"ט זלה"ה בספרו בית אלהים שער התפלה פ"ה. קג
73. רבי יהונתן איבשיץ זצוק"ל. קג
74. אורה ושמחה דף כ'. קג
75. שער הפונות פז, ב. קד
76. משנת חסידים מסכת איר. קד
77. בני יששכר בשם הרב הקדוש מורינו הרב רבי מנחם מענדל מרימנוב זי"ע קד
78. במכתבו לאחיו בשנת רמ"ט, נדפס בספר דרכי ציון. קה

79. רבי אברהם גלאנטי ב"קינת סתרים" על הפסוק (איכה ה' ב' נחלתנו
נהפכה לזרים..... קה
80. מורנו הרב רבי חיים ויטאל בספר שער הפנונת דף פ"ז ע"ב..... קו
81. שלחן ערוך האריז"ל..... קו
82. הגאון מהרח"א איסטרוולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב..... קז
83. מורנו הרב חיים פאלאגי וצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריז..... קז

בְּסֵיעָתָא דְשִׁמְיָא זְכִינוּ לְהוֹצִיא לְאוּר סֵפֶר "מֵאוֹרוֹת הַזְהָר"

וּבו י"ב סְפָרִים - בְּנֶגֶד י"ב שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן

שֶׁכַּל הַמְפִיץ הַזְהָר הַקְדוּשׁ זוֹכָה לְכָף

[ש'מעון ב'ן יוחאי ראשי תבות י' ב' ש'ערים]

— הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוּלוֹת שֶׁל הַרְשָׁב"י (בוהר תרומה קכ"ח): —

אָמַר רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחַאי זִיע"א:

מַעֲיַד אֲנִי עָלֵי שְׁמַיִם וְאַרְצָא, שֶׁכַּל הַמּוֹזֵה אֶת הַרְבִּים [בַּהֲפָצַת הַזְהָר הַקְדוּשׁ]

מַתְעַלֶּה בְּשִׁלְשׁ מַעְלוֹת, מַה שְּׂאִין כָּל אָדָם זוֹכָה לָזֶה

א. כּוֹפֶה אֶת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה.

ב. עוֹשֶׂה נְחֻת רוּחַ וְעִלּוּי לְהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ.

ג. מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שְׁלֹא יִחַרְב, וּמְרַבֵּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְּטִיחַ לוֹ הַרְשָׁב"י:

א. זוֹכָה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנָיו.

ב. זוֹכָה לְעִשְׂרֵי רוּחַ בְּעוֹלָם הַזֶּה.

ג. זוֹכָה לְעוֹלָם הַבָּא.

ד. אֵין שׁוֹם אֶחָד שְׁיִכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהַרְעֵ לוֹ.

ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן - וְאֵין מוֹזֵה בִידוֹ.

ו. מְשַׁפֵּיעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה לוֹ בְּכָל עֲנִיָּנָיִם לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.

ז. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשָׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אֲבִרְהֶם אֲבִינוּ, שְׁגֵם הוּא קָרַב אֶת כּוֹלָם לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

ח. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרָא לְאַרְבַּע מַחְנֻנוֹת מְלֹאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלֹאִים אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שְׁלֹא זוֹכָה בָּהֶם שׁוֹם אָדָם אַחַר - וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

הַתְּגִלוֹת

הַזִּהָר

בוֹ יבֹאֵר סֵדֶר הַתְּגִלוֹת

סֵפֶר הַזִּהָר

וְהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת הַקְּבָלָה

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעיה"ק בית שמש תובב"א

ל"ג בעומר שנת תש"ע לפ"ק

הטיבה ה' לטובים

הספר "מאורות הזהר" נדפס

בנדבת הרה"ח מוהר"ר

חיים אברהם ישעיהו בן ביילא ושלמה

לרפואה שלימה במהרה

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו הקדושה תעמוד לו למליץ יושר, שימלא ה' כל משאלות לבו לטובה ולברכה, בבריות גופא, פרנסה בשפע וברווח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים בבריאות השלימות, אכי"ר.

התנצלות המוציאים לאור

היות והשקענו עמל רב ודמים מרובים שיצא הספר לאור מבורר ומנופה בלא שגיאות [לפי כוחותינו], ובכל זאת אמר נעים זמירות ישראל שגיאות מי יבין, ואפשר שנשארו אי אלו טעויות הדפוס וכדומה - לכן בקשתנו מכל לומד בספר באם ימצא טעות להודיענו, ותודה למפרע, כדי שנוכל לתקנו בהוצאה הבאה בעזרת ה'.

הבעלות וכל הזכויות אינן שמורות למחבר

כל אחד יכול לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, [וכל המעוניין יכול לקבל הטקסט חינם], לאחסן במאגר מידע, לסדר או לקלוט בכל דרך ובכל אמצאי אלקטרוני אופטי או מכני אחר - כל חלק שהוא מהחומר בספר זה ובכל הספרים שהוצאנו לאור, הן ליחיד, הן לשימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה מותר ומצוה בהחלט בלא רשות מפורשת בכתב, ואם אחד מעוניין להדפיס נעזור לו בכל כוחותינו להוציא לאור בפחות מדמי עלות הספר.

מפתח הפרקים

לספר "התגלות הזהר"

פרק א - לקוט מאמרי חז"ל אודות למווד סתרי תורה לפני התגלות הזהר קיט

פרק ב - סדר השתלשלות ומסירת סתרי התורה בספרי הקדמונים קבב

פרק ג - התגלות ספר הזהר קכו

פרק ד - מהווע לא נתגלה ספר הזהר להקדמונים קכט

פרק ה - תולדות רבי שמעון בן יוחאי ובנו רבי אלעזר קלא

פרק ו - הסתלקות וקבורת רשב"י קלז

פרק ז - הסתלקות וקבורת רבי אלעזר בן רשב"י קמב

פרק ח - חלקי הזהר קמה

פרק ט - מפרשי הזהר קנג

פרק י - הבקעת אור הקבלה בצפת קעא

מפתח הענינים לספר "התגלות הזהר"

- פָּרָק א – לקוט מאמרי חז"ל אודות למווד סתרי תורה לפני התגלות הזהר** קיט
- (א) לקוט מאמרי חז"ל, ראשונים ואחרונים אודות למווד סתרי-תורה עד להתגלות ספר הזהר קיט
- פָּרָק ב – סדר השתלשלות ומסירת סתרי התורה בספרי הקדמונים** קכב
- (א) ספר יצירה קכב
- (ב) בכח ספר יצירה אפשר לברא אדם, בהמה חיה ועוף קכג
- (ג) ספרי ה"היכלות" קכד
- (ד) ספר הבהיר קכד
- פָּרָק ג – התגלות ספר הזהר** קכו
- (א) קדמות ספר הזהר הקדוש קכו
- (ב) סדר גלוי ספר הזהר הקדוש קכח
- פָּרָק ד – מדוע לא נתגלה ספר הזהר להקדמונים** קכט
- מדוע לא נתגלה ספר הזהר להקדמונים קכט
- (א) רבי יהודה חיט מבאר מדוע בדורו נתגלה ספר הזהר קכט
- פָּרָק ה – תולדות רבי שמעון בן יוחאי ובנו רבי אלעזר** קלא
- (א) לדתו בגליל; רבי שמעון בן יוחאי תלמיד מבהק לרבי עקיבא קלא
- (ב) ישיבתו הקדושה בצידון וחבור ספריו קלב
- (ג) רבי שמעון ובנו רבי אלעזר התחבאו במערה י"ג שנה ולמדו שם תורה ביחד .. קלג
- (ד) יציאתם מן המערה פעם ראשונה קלד
- (ה) נגזר עליהם לחזור למערה קלה

התגלות הזהר

ק"ז

- (ו) איך יצאו לחפשי מן המערה קלה
- פָּרָק ו – הַסְתַּלְקוֹת וְקְבוּרַת רִשְׁבִּי** קלז
- (א) הַסְתַּלְקוֹת וְקְבוּרַת רִשְׁבִּי, וְגַלְוֵי רִזִּין לְפָנֵי הַסְתַּלְקוֹתוֹ קלז
- פָּרָק ז – הַסְתַּלְקוֹת וְקְבוּרַת רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן רִשְׁבִּי** קמב
- (א) חֲלִישוֹתוֹ, הַסְתַּלְקוֹתוֹ וְקְבוּרָתוֹ שֶׁל רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן רַבִּי שְׁמַעוֹן קמב
- פָּרָק ח – חֻלְקֵי הַזְהָר** קמה
- (א) זְהָר עַל הַתּוֹרָה קמה
- (1) סְפָרָא דְצְנִיעוּתָא קמה
- (2) "אַדְרָא רַבָּא" – הַכְּנוּס הַגָּדוֹל קמוז
- (3) אֵידְרָא זוּטָא קמוז
- (4) רַעֲיָא מְהֵימְנָא קמוז
- (5) מְדַרְשׁ הַנְּעֵלָם קמח
- (6) "אֵידְרָא דְבֵי מִשְׁכְּנָא", "הֵיכְלוֹת", "רִזָּא דְרִזִּין", "סְבָא דְמִשְׁפָּטִים", "תּוֹסְפָתָא" וְ"סְתָרֵי תּוֹרָה" קמט
- (ב) זְהָר חָדָשׁ קנ
- (ג) תְּקוּנֵי הַזְהָר קנא
- (ד) סְבוּם כָּל חֻלְקֵי הַזְהָר וְחֻלְקֵי קנב
- פָּרָק ט – מְפָרְשֵׁי הַזְהָר** קנג
- (א) רַבִּי שְׁמַעוֹן לְבִיא – "כְּתָם פֹּז", רֵאשׁ מְפִיצֵי הַתּוֹרָה בְּצַפּוֹן אֶפְרַיִקָא קנד
- (ב) רַבִּי מִשֵּׁה קוֹרְדוּבִירוֹ – "אוֹר יָקָר" – הָרֵם קוֹרְדוּבִירוֹ הוּא מְגֹדְלֵי הַמְּקַבְּלִים שְׁבָכַל הַדּוֹרוֹת קנה
- (ג) רַבִּי מְרִדְכֵי אֶזּוּלָאִי – "אוֹר הַחֲמָה" קנו
- (ד) רַבִּי שְׁלוֹם בּוּזְגָלוֹ – "מְקַדֵּשׁ מְלָךְ" קנח
- (ה) "נִיצוּצֵי אוֹרוֹת", לְהַחֲיֵד א קנט
- (ו) "עֲטָרַת צְבִי" לְרַבִּי צְבִי הִירֵשׁ מִזִּידִיטְשׁוּב, בְּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר "עֲטָרַת צְבִי", "פְּרִי קֹדֶשׁ הַלּוּלָאִים", "סוּר מֵרַע וְעֵשָׂה טוֹב" קס
- (ז) הַעֲטָרַת צְבִי הַחֲזִיק עֲצָמוֹ לְתַלְמִיד שֶׁל הַתַּנָּא הָאֱלָקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, וְגַם שֶׁל הָאֶר"י הַקְּדוֹשׁ קסא

ח) "זוהר חי", - לרבי יצחק איזיק מקאמארנא, בעמח"ס "זוהר חי", "היכל הברכה",
"נתיב מצוותיך", עצי עדן, "פני זקן", "שלחן הטהור", ועוד..... קסג

ט) "דמשק אליעזר" לרבי אליעזר צבי מקאמארנא - בעל מחבר ספר "אור
עינים", "בן ביתי" ועוד..... קסז

י) "דרך אמת"..... קסח

יא) "ניצוצי זוהר"..... קסח

יב) "הסלם" לרבי יהודה אשלג, פרוש על הוזהר בן ט"ז פרכים..... קסט

יג) "מתוק מדבש"..... קע

פָּרְקֵי י - הַבְּקָעַת אור הַקְּבֵלָה בַּצֶּפֶת..... קעא

א) מלך המשיח יתגלה בגליל תחלה..... קעא

ב) "כרם היה לידי בקרן בן שמן"..... קעא

ג) ה"אור יקר" גלה גדלת הרמ"ק ורבינו משה קורדובירו בקבלה..... קעב

ד) לא היה אדם שהשפיע על עם ישראל כהאר"י הקדוש..... קעב

ה) השפעת ופעולות האר"י נמשכה בשנה ומחצה בלבד..... קעב

ו) אליהו הנביא היה "סנדק" האר"י..... קעג

ז) האריז"ל למד נגלות התורה עם השיטה מקבצת והרדב"ז..... קעג

ח) האריז"ל בא לעולם הזה רק בשביל תלמידו הרב רבי חיים ויטאל זי"ע..... קעג

ט) תורת הח"ן - הברית המברית עולם הזה עם עולם הבא..... קעג

י) משה אמת ותורתו אמת - אף גבהו דברי האר"י מהרמ"ק ורבינו משה
קורדובירו..... קעה

יא) רבי חיים ויטאל נסמך להוראה מהאלשי"ך..... קעה

יב) לא זזה יד רבי חיים ויטאל מיד האר"י מעת שהחל לגלות תורת הח"ן..... קעו

יג) חכמי הקבלה בדורו אמרו על הרב רבי חיים ויטאל זי"ע שאין פמוהו במעלה
ובחכמה..... קעז

יד) רבי חיים ויטאל ובנו רבי שמואל נקבעו לערך תורת האר"י ולהוציאה לאור.. קפ

טו) רבי שמואל ויטאל כתב תורת האר"י ביעילות עליונה..... קפ

טז) דמיון וקרבה בין האב לבנו..... קפא

יז) רבי שמואל ויטאל היה גלגול התנא רבי מאיר..... קפא

סֵפֶר הַתְּגִלוֹת הַזֶּהָר

– פֶּרֶק א –

לְקוּט מֵאִמְרֵי חֲז"ל אֹדוֹת לְמוֹד
סְתָרֵי תוֹרָה לְפָנֵי הַתְּגִלוֹת הַזֶּהָר

א) לְקוּט מֵאִמְרֵי חֲז"ל, רֵאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים אֹדוֹת לְמוֹד סְתָרֵי–
תוֹרָה עַד לְהַתְּגִלוֹת סֵפֶר הַזֶּהָר

א. אֵין דוֹרְשִׁין ... וְלֹא בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּשָׁנִים, וְלֹא בְּמִרְכָּבָה בְּיַחֲדָה,
אֶלֶּא אִם כֵּן הִיָּה חֶכֶם וּמַבִּין מִדַּעְתּוֹ. כָּל הַמְּסַתְּפֵל בְּאַרְבַּעַה דְּבָרִים רְתוּי
[רְאוּי] לוֹ כְּאֵלוֹ לֹא בָּא לְעוֹלָם: מֵה לְמַעְלָה, מֵה לְמַטָּה, מֵה לְפָנִים וּמֵה
לְאַחֹר.

(מִשְׁנֵה חֲגִיגָה דִּף י"א ע"ב)

ב. מַעֲשֵׂה מִרְכָּבָה הוּא, שְׁעַל יְדֵי הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת שֶׁל קִדְשָׁה
מִשְׁתַּמְּשִׁים בְּכֶתֶר, וְצוֹפִין אֵיךְ מִשְׁמְרוֹת הַמְּלָאכִים בְּמַעֲמָדוֹ, וְאֵיךְ הֵיכַל
לְפָנִים מֵהֵיכַל, כְּעֵין הַסּוֹכִין בְּרוּחַ הַקִּדְשׁ.

(רַבֵּנוּ עוֹבְדֵי בְּרִטְנִירָא לְמִשְׁנֵה חֲגִיגָה שָׁם)

ג. אֵין סִפֵּק שֶׁהַמְּכוּן מֵה שְׁאֶסְרוּ מִלְּמַדּוֹ הוּא עַל כַּח פְּעֻלָּתוֹ
וּמַעֲשֵׂה שְׁעַל יְדוֹ נַעֲשֵׂה, דְּאֵלוֹ יְדִיעַת אוֹתִיּוֹת וּמְלוֹתֵיו בְּלִבְד הָרִי נוֹדַע,

וחלילה למחברים הקדושים שהיו כותבין אותו ומפרסמין אותו אלו הִזָּה בְּכֻלָּל הָאֲסוּר, אֵלֶּא שֶׁהָאֲסוּר הוּא עַל יְדִיעַת הַפְּעָלָה וְהַמַּעֲשֶׂה שֶׁעַל יָדוֹ. וכפרוש רש"י בפרק ד' דקדושין (דף ע"א.): שם בן י"ב כו' משרבו הפריצים המשתמשים בו וכו'.

(תוספות יום טוב למשנה חגיגה שם)

ד. תנו רבנן, **מעשה בתינוק אחד** שהיה קורא בבית רבו בספר חזקאל, **והיה מבין בחשמל** (לדרש מהו, רש"י), **ויצאה אש מחשמל ושרפתו**.

(חגיגה דף יג.)

ה. תנו רבנן, מעשה ברבן יוחנן בן זכאי שהיה רוכב על החמור והיה מהלך בדרך, ורבי אלעזר בן ערוך מחמר אחריו. אמרו לו: רבי, שנה לי פרק אחד במעשה מרובה. אמר לו: לא כף שניתית לכם, "ולא במרובה ביחיד, אלא אם כן היה חכם מבין בדעתו". אמר לו: רבי, תרשני לומר לפניך דבר אחד שלמדתיני. אמר לו: אמר. מיד ירד רבן יוחנן בן זכאי מעל החמור, ונתעטף וישב על האבן תחת הזית. אמר לו: רבי, מפני מה ירדת מעל החמור, אמר לו: **אפשר אתה דורש במעשה מרובה, ושכינה עמנו ומלאכי השרת מלוין אותנו, ואני ארכב על החמור? מיד פתח רבי אלעזר בן ערוך במעשה המרובה ודרש, וירדה אש מן השמים וסבבה כל האילות שבשדה, פתחו כלן ואמרו שירה ... נענה מלאך מן האש ואמר: הן הן מעשה המרובה.**

א [עמד רבן יוחנן בן זכאי ונשקו על ראשו, ואמר: **ברוך ה' אלקי ישראל שנתן בן לאברהם אבינו שיודע להבין ולחקר ולדרש במעשה מרובה.**

ב] כשנאמרו הדברים לפני רבי יהושע, היה הוא ורבי יוסי הפהן מהלכים בדרך, אמרו: **אף אנו נדרש במעשה מרובה.** פתח רבי יהושע ודרש. ואותו היום תקופת תמוז היה, נתקשרו שמים בעבים נראה כמין

התגלות הזהר

קכא

קִשְׁת בְּעֵנֶן, וְהָיוּ מִלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת מִתְקַבְּצִין וּבָאִין לְשִׁמְעוּ, כַּבְּנֵי אָדָם שְׁמֵת־קַבְּצִין וּבָאִין לְרֵאוֹת בְּמִזְמוּטֵי (בְּשִׁמְחַת) חֶתָּן וְכֻלָּהּ.

ג] הֵלֶךְ רַבִּי יוֹסִי הַכֹּהֵן וְסִפֵּר הַדְּבָרִים לִפְנֵי רַבִּן יוֹחָנָן בֶּן זַכָּאִי, וְאָמַר: אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי יוֹלְדֵתְכֶם, אֲשֶׁרִי עֵינֵי שְׂכָף רָאוּ.

(חגיגה דף י"ד ע"ב)

ד] מִהֵנָּה לֵאמֹר אָנוּ לְמַדִּים עַל קִיּוּם סוּדוֹת שְׁנִמְסָרוּ לְהַחְכְּמִים, הַמְּכִילִים רְזִים מִפְּלָאִים.

ו. תָּנוּ רַבָּנָן, אַרְבַּעַה נִכְנְסוּ לַפְרָדֵס (עָלוּ לְרַקִּיעַ עַל יְדֵי שָׁם, רַש"י), וְאָלוּ הֵן: בֶּן עֲזַאִי, וּבֶן זֹמָא, אַחֵר וְרַבִּי עֲקִיבָא. אָמַר לְהֵם רַבִּי עֲקִיבָא: כְּשֵׁאתֶם מִגִּיעִין אֶצֶל אַבְנֵי שֵׁשׁ טְהוֹר אֵל תֹּאמְרוּ "מִים מִים", מִשׁוּם שֶׁנֶּאֱמַר דּוֹבֵר שְׂקָרִים לֹא יִכּוֹן לִנְגַד עֵינָי. בֶּן עֲזַאִי הֲצִיץ וַיִּמַּת ... בֶּן זֹמָא הֲצִיץ וְנִפְגַּע ... אַחֵר קֶצֶץ בְּנִטְיַעוֹת. רַבִּי עֲקִיבָא יֵצֵא בְּשָׁלוֹם.

(חגיגה דף י"ד ע"ב)

וְאָכֵן, רַבִּי עֲקִיבָא שְׂיֵצֵא בְּשָׁלוֹם הִיָּה רַבּוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (רָאָה מִנְחוֹת דָּף כ"ט ע"ב).

ז. מִדְּבַרֵי חַז"ל שֶׁנֶּעֱתְקוּ בַּפֶּרֶק שֶׁלְפָנֵינוּ מוֹכַח, שֶׁבַתְּוֹרָה שְׁבַעַל פָּה כְּלוּלִים גַּם סִתְרֵי-תוֹרָה - "מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית" ו"מַעֲשֵׂה מְרֻכָּבָה", שֶׁהֵם כְּלָלוֹת הַעוֹלָמוֹת וְסוּדוֹת הַהוֹיָה.

– פָּרֶק ב –

סֵדֶר הַשְּׁתַּלְשֻׁלוֹת וּמְסִירַת סֵתְרֵי הַתּוֹרָה בְּסִפְרֵי הַקְּדָמוֹנִים

בַּד בְּבַד עִם תּוֹרָה שְׂבֻכְתָּב, שְׁנִתְּנָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי, נִמְסְרָה גַם תּוֹרָה שְׂבֻעַל פֹּה, הַכּוֹלְלֵת גַּם סֵתְרֵי תּוֹרָה, הַנִּקְרָא "מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית" ו"מַעֲשֵׂה מְרֻכָּבָה". וְכֵשֶׁם שֶׁהַתּוֹרָה הַנִּגְלִית טְעוּנָה בְּרוּר בְּקִשְׁר לְפָרְטִיָּה וְכַלְלוּתִיָּה, כֵּן הוּא, וּבִמְכַל שְׁכֵן וְקַל וְחוֹמֵר, בְּנוֹגַע לְמְסִירַת נִסְתֵּר דִּתּוֹרָה, שְׁנִמְסְרָה תְּנַמִּיד מִפֶּה לְאַזֵּן, וְרַק בְּ"רֵאשִׁי פְּרָקִים" וְרַק לְצַנוּעִין וְרֵאוּיִין בְּלִבָּד.

מִתְּאִים עִם הַנִּ"ל, נִבְיָא לְהֵלֵן כְּמָה פְּרָטִים עַל סִפְרֵי הַיְסוּד בְּתוֹרַת הַנִּסְתֵּר שֶׁהִגִּיעוּ לְדִינּוּ.

א) סֵפֶר יְצִירָה

א. סֵפֶר יְצִירָה נִתְיַחַס לְאַבְרָהָם אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם. וְכַתֵּב הָרַב שֶׁל"ה, דְּאַבְרָהָם אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם מְסָרוּ לְיִצְחָק, וְיִצְחָק לְיַעֲקֹב אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, וְהוּא מְסָרוּ לְבְנָיו הַגְּדוֹלִים בְּנֵי לָאָה, וְיֹסֵף שֶׁהִיָּה קֶטֶן לֹא נִמְסָר לוֹ, וְהַשְּׂבָטִים הָיוּ מִתְעַסְקִים וּבּוֹרְאִים נַעֲרוֹת וְטִלְאִים וְהָיוּ מְטִילִים עִם הַנַּעֲרוֹת וְאוֹכְלִים אָבֵר מִן הַחַי מִן הַכְּשָׁבִים, וְיֹסֵף לֹא יָדַע שֶׁנַּעֲשׂוּ בְּסִ' יְצִירָה.

(מִדְּבַר קְדָמוֹת לְהַחִיד"א מַעֲרַכַת ח' עַרְךְ חֲקָמָה אוֹת י"ב)

ב. גַּם בְּכּוּזָרִי (מֵאַמֵּר רְבִיעִי אוֹת כ"ה) יַחֲסֵ אֶת סֵפֶר יְצִירָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ שֵׁם: אָמַר הַחֲבֵר, סֵפֶר יְצִירָה וְהוּא לְאַבְרָהָם אָבִינוּ כו'.

גַם הָרַב רַבִּי חֲסֵדָאִי בְּסִפְרוֹ אוֹר ה' הַזְּכִיר סֵפֶר יְצִירָה, וְיַחֲסוּ גַם הוּא לְאַבְרָהָם אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם.

ג. גַּם בְּסִפְרֵי יְצִירָה עֲצֻמוֹ נִזְכָּר שֵׁם אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:

התגלות הזהר

קכג

כִּי־נָתַתְּ אֶת־הַלֵּב־לְעַמְּךָ אֲשֶׁר־בְּרַחֲמֶיךָ וְעָלְתָה בְּיָדְךָ וְנָגַלְתָּ עֲלֵינוּ אֲדֹנָי הַכֹּל יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ לְעַד, וּקְרָאוּ אַבְרָהָם אוֹהָבוֹ וְכָרַת בְּרִית לוֹ וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם, וְהֶאֱמַן בֵּה' וַיַּחְשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה ... וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גֹלָה לוֹ אֶת סוּדוֹ.

(ספר יצירה פ"ו משנה ח')

ד. אַבְל הַרְס"ג כְּתַב, שְׁאַבְרָהָם אַבִּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם הוֹצִיא רַק אֶת הָעֲנִינִים שֶׁבְּסֵפֶר יְצִירָה בְּשִׁכְלוֹ, אַבְל לֹא הוּא כְּתַבּוּ בְּצוּרְתוֹ הַנוֹכְחִית. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:

הַקְדָּמוֹנִים מְסֻרוּ, כִּי סֵפֶר זֶה אַבְרָהָם אַבִּינוּ חִבְּרוּ ... וְאַיִנָּם אוֹמְרִים שֶׁהוּא קָבַע מְלוֹת הַסֵּפֶר הַזֶּה כְּפִי הַסֵּדֶר הַזֶּה, אֲלֵא אוֹמְרִים שֶׁהוּא הוֹצִיא אֶת הָעֲנִינִים הַלְלוּ בְּשִׁכְלוֹ ... וְלִמְדָם לְעַצְמוֹ וְלִמְדָם לְמִיחֲדִים שֶׁהָיוּ עִמּוֹ, וְלֹא חָדְלוּ לְהִיּוֹת נִמְסָרִים בְּתוֹךְ אֲמַתְנוּ בְּלִתֵּי כְּתוּבִים ... וְכֹאשֶׁר הָיָה הַזְּמַן אֲשֶׁר נִתְקַבְּצוּ בּוֹ חֻכְמֵי הָאֱמָה וְרִכְזוּ עֲנִינֵי הַמְּשֻׁנָּה וְהַלְבִּישׁוּם מַלִּים מְשֻׁלָּה וְקִבְעוּם, עָשׂוּ ... עֲנִינֵי סֵפֶר זֶה בְּדוּמָה לְכַף.

(פרוש הרס"ג לספר יצירה)

ה. יֵשׁ הַמִּיחְסִים סֵפֶר זֶה לְרַבֵּי עַקִּיבָא שֶׁשָּׁנָה כֵּן מִפִּי הַקְּבֵלָה עַד אַבְרָהָם אַבִּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם.

(פרוש "קול יהודה" על הפזרי שם)

ו. סֵפֶר הַיְצִירָה הוּא מְפָרְסֵם מְאֹד, וְשָׁמוֹ וְתַכְנּוּ נִזְכָּר בְּש"ס, בְּמִדְרָשׁ, בְּזֵהָר וּבְסִפְרֵי הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים. וְהַרְבֵּה מְגֵאוּנֵי קְדָמָי חִבְּרוּ עָלָיו פְּרוּשִׁים, כְּגוֹן רַב הַאי גְּאוֹן, הַרְס"ג, הַרְאַב"ד, דוֹנָשׁ בֶּן תַּמִּים, שְׁבִתֵי דוֹנוֹלוֹ, יְהוּדָה בֶּן בְּרִזְלֵי הַבְּרַצְלוּנִי, רַבֵּי יַצְחָק סָגִי נְהוֹר, רַבֵּי עֲזַרְיָאֵל מְגִירוּנָה, רַבֵּי אֶלְעָזָר מְגַרְמִיזָא (בַּעַל הַרוֹקַח), הַרְמְב"ן, הַגְּאוֹן מוּוִילְנָא, וְעוֹד רַבִּים.

ב) בְּכַח סֵפֶר יְצִירָה אֲפָשֶׁר לְבְרָא אָדָם, בְּהֵמָה חַיָּה וְעוֹף

א. אָמַר רַבָּא, אִי בָּעוּ צְדִיקֵי בְּרוּ עֲלֵמָא, שְׁנַאֲמַר (יְשַׁעְיָה נ"ט) כִּי עוֹנוּתֵיכֶם הָיוּ מִבְּדִילִים (הָא אִם לֹא הָיוּ בְּהֵם עוֹנוּת אִין פֶּאן הַבְּדִלָה (בֵּינָם לְבִין ה'),

רש"י). ופרוש רש"י **רְבָא בְרָא גְבַרְא עַל יְדֵי סַפְר יְצִירָה**, שְׁלַמְדוּ צְרוּף שָׁל שָׁם. (סנהדרין דף ס"ה ע"ב ופרוש רש"י שם). וְעֵין עוֹד שָׁם בְּחֻדוּשֵׁי אַגְדוֹת מֵהַרְשֵׁ"א, וְבַס' הַבְּהִיר סִימָן קצ"ו.

ב. **רַבִּי חֲנִינָא וְרַב אוֹשְׁעִיא הוּוּ יִתְבִּי כָּל מַעְלֵי שְׁבִתָּא וְעַסְקֵי בְּסַפְר יְצִירָה, וְאִיבְרִי לְהוּ עֲגָלָא תִּילְתָּא וְאֶכְלִי לִיה.** ופרוש רש"י: וממילא אברו עגלא תילתא על ידי שהיו מצרפים אותיות השם שבהם נברא העולם, ואין כאן משום מכשפות, דמעשה הקדוש ברוך הוא הן על ידי שם קדשה שלו הוא. (סנהדרין שם ופרוש רש"י). וְעֵין שָׁם בְּדָף ס"ו ע"ב, וְהִגִּירְסָא שָׁם הִיא: **עַסְקֵי בְּהַלְכוֹת יְצִירָה.**

ג. וְאֲנִי שְׁמַעְתִּי וְלֹא אָבִין כּוֹנְתָם ז"ל, דְּאִיךְ יַעֲלֶה עַל הַדַּעַת דְּגַבְרֵי רְבָא כִּי הֵי הוּוּ עַסְקֵי כָּל מַעְלֵי יוֹמֵי דְשְׁבִתָּא בְּמַעֲשֵׂה שְׂדִים, וְהֵי נְהִינִים וְאוֹכְלִין הַדְּבַר הַנַּעֲשֶׂה עַל יְדֵי שְׂדִים. וְתוּ דְבְּסַפְר יְצִירָה הֵי עוֹסְקִין, וּבֵין שְׁיִהֵה פְרוּשׁ "סַפְר יְצִירָה" הַנִּמְצָא אֶצְלָנוּ שֶׁהוּא מִיַּחַס לְאַבְרָהָם אַבִּינוּ, אוֹ כְּפְרוּשׁ רִש"י ז"ל שֶׁהֵי מְצַרְפִּים אוֹתוֹת הַשֵּׁם וְכוּ'.

(שו"ת הרדב"ז ח"ג סימן ת"ב)

ד. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה, יְכִיל אֲנָא נְסִיב קַרְנִין וְאַבְטִיחִין וְעֵבִיד לָן (עַל יְדֵי סַפְר יְצִירָה) אֵיילִין טְבִין [אֵילִים וְצְבִיִּים] וְהִדְנִין [וְגַם הֵם בְּעַצְמָם] עֵבִידִין אֵיילִין טְבִין.

(ירושלמי סנהדרין פ"ק ז' הלכה י"ט)

ה. כְּתַב הַגָּאוֹן מוֹרְנוּ הַרַב רַבִּי צְבִי ז"ל בְּתִשְׁבֻּבָה הַנּוֹכַר [בְּקִנְטָרְס צְוֹאֲרֵי שְׁלָל לְהַחִיד"א בְּהַפְטָרָת וְאַתְחַנֵּן, הַנּוֹכַרְת לְעִיל מִיְנִיָּה] שֶׁזְּקֵנוּ מוֹרְנוּ הַרַב רַבִּי אֵלִיהוּ ז"ל בְּרָא גְבַרְא עַל יְדֵי סַפְר יְצִירָה, עֵין שָׁם. וְרִאִיתִי בְּשִׂאלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּנוּ בְּסַפְר שְׂאֵלַת יַעֲב"ץ (חֶלֶק ב' סִימָן פ"ב), שֶׁשְּׁמַע מֵהַרַב אָבִיו ז"ל מֵה שְׁקָרָה בְּאוֹתוֹ הַנוֹצֵר עַל יְדֵי זְקֵנוּ הַגָּאוֹן רַבִּי אֵלִיהוּ בְּעַל שָׁם ז"ל, כִּי אַחַר שֶׁרָאֵהוּ הוֹלֵךְ וְגָדַל מְאֹד, נִתְיָרָא שְׁלֵא יַחְרִיב הָעוֹלָם, עַל כֵּן לָקַח וְנָתַק מִמֶּנּוּ הַשֵּׁם שֶׁהֵי דְבוּק עֲדִין בְּמַצְחוֹ וְעַל יְדֵי כֵּן נִתְבַּטַּל וְשָׁב לְעַפְרוֹ, אֲבָל הַזִּיקוֹ וְעֲשֶׂה בּו שְׂרִיטָה בְּפָנָיו בְּעוֹד שְׁנַתְעַסֵּק בְּנִתְיָקַת הַשֵּׁם מִמֶּנּוּ בְּחֻזְקָה, עֵין שָׁם.

התגלות הזהר

קכה

(מדבר קדמות להחיד"א, מערכת יו"ד, אות כ"ז)

ו. ועין בפתחי תשובה יורה דעה סימן ז', שבהמה שנבראה על ידי ספר יצירה אינה צריכה שחיטה. והשל"ה הביא ראיה על זה ממה שכתוב שאחי יוסף עסקו בספר יצירה ומיברי להו בהמות ואכלו אבר אבר, כנ"ל סעיף א' אות א'. ועין גם כן בדרכי תשובה שם סעיף י"א שהאריך בזה.

ג) ספרי ה"היכלות"

ספרי ההיכלות, הנקראים "היכלות רבתי", "היכלות זוטרתתי", "פרקי היכלות", "פרקי מרכבה", "אגדת רבי ישמעאל", ועוד, מיחסים לתקופת התנאים, ובמיחד לרבי ישמעאל בן אלישע כהן גדול ולרבי עקיבא.

ספרי ההיכלות כוללים: סודות הרקיע, צבא השמים, כסא הכבוד והיכל ה', ובהם: שעור קומה של יוצר בראשית, שמותיו של הקדוש ברוך הוא, כיצד דן הקדוש ברוך הוא את עולמו, שמות המלאכים, שירתם ותפלותיהם ועניני משיח וגאולה.

ד) ספר הבהיר

א. ספר הבהיר מיחס להתנא רבי נחוניא בן הקנה, מחבר תפלות "אנא בכח", ונחשב לספר הראשון שבו נכתבו סתרי תורה על מנת לפרסמם בגלוי. ועין בחיד"א (שנסמן להלן בסמוך) שמתאר אותו בשם "ראש המקבלים".

ב. הוא התחיל לחבר ספר בקבלה בפרסום. כי האף אמנם שכל דברי רבותינו זכרונם לברכה הם בנויים על חכמת האמת ... מכל מקום הלבישו הדברים מאד, שאינו נפר כלל כי הם המדברים סודי תורה. אבל רבי נחוניא בן הקנה התחיל לחבר ספר שנפר שהם סודות.

(שם הגדולים להחיד"א מערכת ספרים בערכו)

ג. כל גדולי המקבלים הראשונים שאבו ממעינו והלכו לאורו הבהיר, אשר הבהיק את העולם, טרם הופיע עוד אור הזהר.

(הרב שמואל לוריא בהקדמתו לספר הבהיר, הוצאת וילנא תרמ"א)

ד. רבי מאיר בן שלמה אבן-סהולה (ה'צא), תלמיד הרשב"א כתב פרוש רחב לספר הבהיר, שנדפס לראשונה, מכתב-יד, בשנת תרמ"א.

* * *

הספרים הנ"ל, ספר יצירה, ספרי ההיכלות וספר הבהיר, שמשו יסוד לספר הזהר הקדוש, שנבנה על שני יסודות: על סודות שנתגלו באותם הספרים ובעוד ספרים, ועל סודות חדשים שנגלו להם על ידי אליהו, המלאכים וכו'.

- פָּרָק ג - התגלות ספר הזהר

(א) קדמות ספר הזהר הקדוש

א. מאז שנתגלה ספר הזהר, כאַלף שנים לאחרי שנגמרה עריכתו על ידי רשב"י וחבריא דיליה, השפיע לחיזוק האמונה, העמקתה, בסוּסָה וּהפְצָתָה בקרב עם ישראל.

האור הגדול כזהר הרקיע שהאיר וזרח מן ספר הזהר, האיר לארץ ולדרים עליה גם בתקופות החשך לעם בני ישראל, בזמנים קשים, כאשר החרב התנוססה מעל ראשי עם בני ישראל, וסבלו מחרפת רעב ומאויבים מבית ומחוץ.

ואין בזה פלא כלל, כי רשב"י וחבריא דיליה, משה רבינו רעיָא מהימנא ומלאכי עליון, הטבע והעולמות כלם, שתפים הם ליצירה חשובה זו שנקרא ספר הזהר.

התגלות הזהר

קכז

ב. יש הרוצים לאחר את זמן חבור ספר הזהר, מפני שלדעתם חלקים מספר הזהר מחברם היו מאחרים יותר מזמן רשב"י.

ג. אמנם כבר כתב על זה הרב הקדוש רבי ירוחם ליינער, האדמו"ר מראדזין זצ"ל, וזה לשונו:

מאחר שהטענות כבר נשמעו, ולא חשו להן, אנו מחזיקים שמצאו טעם נכון שלא לחוש להן.

(הקדמת ספר זהר הרקיע להאדמו"ר מראדזין זצ"ל)

ד. וממשיך שם:

שְׁלוּמֵי אַמוּנֵי יִשְׂרָאֵל הַמְּאֲמִינִים בַּה' וּבַתּוֹרָתוֹ, וְקָבְלוּ אֶת הַתּוֹרָה הַכְּתוּב בְּיַד מֹשֶׁה וְאֶת הַתּוֹרָה הַמְּסוּרָה עַל פִּה בְּיַד מֹשֶׁה, קָבְלוּ אֶת תּוֹרַת הַקְּבֵלָה וְהַסּוּד מֵאֵת הַתַּנָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחַאי.

וּמֵרֵן הָאֲר"י ז"ל הַקְּדוֹשׁ יָסַד כָּל יְסוּדֵי הַקְּבֵלָה שְׁלוֹ עַל סֵפֶר הַזֹּהַר וְכָתַב פְּרוּשִׁים עָלָיו. וּגְאוּן עֲזוּנו, קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל וּפְאָרוֹ, מוֹרְנוּ וּרְבִינוּ רַבִּי יִשְׂרָאֵל בַּעַל שֵׁם טוֹב זַלְה"ה, אֲבִיהֶם שֶׁל חֲסִידִים, שֶׁהָאִיר לְעוֹלָם בְּתוֹרַת שַׁעֲרֵי הַחֲכָמָה וְהַתְּבוּנָה וְהַדַּעַת, בָּנָה יְסוּדֵי הַחֲסִידוּת עַל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וְסִפְרֵי הָאֲר"י ז"ל. וְהוּא וְתַלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים אַחֲרָיו לְמַדּוּ אֶת צְנוּעִים חֲכָמָה בְּבִאוּר דְּבַרֵי הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ.

וּרְבִינוּ הַגַּר"א ז"ל אֲשֶׁר הָיָה כְּאֶחָד מִן הַרְאִשׁוֹנִים ... וְכָל רַז לֹא אֲנִיס לִיָּה ... כָּתַב פְּרוּשִׁים עַל הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהֵאדָרָא רַבָּה קְדִישָׁא וְהַסְפְּרָא דְצְנִיעוּתָא וְהַתְּקוּנֵי זֵהַר, וּבְבִאוּרִים עַל הַשְּׁלַחֵן עֲרוּךְ מִבֵּיא מְקוּרוֹת מְדַבְּרֵי הַזֹּהַר ... וְכָל תְּמִימֵי דְרֶךְ הוֹלְכִים בְּתוֹרַת הַזֹּהַר וּמְאֲמִינִים בּוֹ.

(הקדמת ספר זהר הרקיע להאדמו"ר מראדזין זצ"ל)

ה. רבים מיחסים את עריכתו של ספר הזהר לדורות שלאחר רשב"י, בימי האמוראים. על נוכחותם של אמוראים בספר הזהר כותב הר"י נחום מטשרנוביל, וזה לשונו:

מי שזוכה להשיג אור הגנוז שבתורה, שעל ידי זה מביט מסוף העולם ועד סופו, אז אין חלוק אצלו במה שהוא עתה בהנה מיד, ובין מה שיהיה לדורות. ולכן אמר רשב"י בזהר מה שאמר [האמורא] רבה בר בר חנה, שהיה אחר כמה דורות, וכן אמרו רבותינו ז"ל על משה רבינו עליו השלום, שראה את רבי עקיבא יושב ודורש, אף על פי שהיה אחר דורות הרבה, וכל זה מחמת שעל ידי תורתם באו לאור הגנוז, ושם אין חלוק בין מיד ולדורות.

(מאור עינים פ'רשת צו)

ו. יש הרואים את התקופה שבה נערך הזהר בצורתו כפי שהוא לפנינו - כתקופת הגאונים, מאות שנים לאחר פטירת רשב"י.

(הרב אברהם גלאנטי ב"אור החמה" לזהר פ'רשת וישלח דף קנ"ט ע"א)

ב) סדר גלוי ספר הזהר הקדוש

א. בספר יוחסין לרבי אברהם זכותא נדפס קטע מכתב יד של רבי יצחק דמן עכו (מקבל ידוע ותלמידו של הרמב"ן), המגלה לנו כמה עבודות חשובות ביותר בקשר להתגלות ופרסום ספר הזהר.

כאשר נכבשה עכו בידי המסלמים (בשנת ה' אלפים נ"א), יצא רבי יצחק דמן עכו לספר, "לחקר כיצד נמצא בזמנו ספר הזהר אשר עשה רבי שמעון ורבי אלעזר בנו במערה". וזה לשונו:

ב. ומפני שראיתי כי דבריו מפלאים, ישאבו ממקור העליון, הפענן המשפיע בלתי מקבל, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, רדפתי אחריו ואשאלה את התלמידים הנמצאים בידם דברים גדולים ממנו, מאין בא להם סודות מפלאים מקבלים מפה אל פה, אשר לא נתנו לכתב, ונמצאו שם מבארים לכל קורא ספר, ולא מצאתי תשובותיהם על שאילתי זאת מכונות, זה אומר בכה וזה אומר בכה...

שמעתי אומרים לי על שאילתי, כי הרב הנאמן הרמב"ן ז"ל שלח אותו מארץ ישראל לקטלונא לבנו, והביאו הרוח לארץ ארגון ... ונפל

בַּיַד הַחֶכֶם רַבִּי מֹשֶׁה דִּי לִיאָוֵן. וַיֵּשׁ אֹמְרִים שְׁמַעוֹלָם לֹא חֲבַר רִשְׁבִּי סֵפֶר זֶה, אֲבָל רַבִּי מֹשֶׁה זֶה הָיָה יוֹדֵעַ שֵׁם הַכּוֹתֵב, וּבִכְחוֹ יִכְתֹּב רַבִּי מֹשֶׁה זֶה דְּבָרִים מְפֹלְאִים אֵלֶּה.

(ספר יוחסין השלם דף פ"ז ואילך)

ג. על הסבֵּרָא בְּסֵפֶר הַיּוֹחֲסִין שֶׁסֵּפֶר הַזֶּה נִתְחַבֵּר עַל יְדֵי רַבִּי מֹשֶׁה דִּי לִיאָוֵן, כָּבֵר כָּתַב הַגָּאוֹן רַבִּי דָּוִד לוֹרְיָא בְּקִנְטְרֵסוֹ "קִדְמוֹת סֵפֶר הַזֶּה" לְהוֹכִיחַ, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת שֶׁהֵרַב מֹשֶׁה דִּי לִיאָוֵן חֲבַר אֶת סֵפֶר הַזֶּה. וְהוֹכְחוּתָיו לָזֶה: א) סִפְרֵי רַבִּי מֹשֶׁה דִּי לִיאָוֵן הִזְדוּעִים לָנוּ (סֵפֶר "הַמְשַׁקֵּל" וְסֵפֶר "הַרְמוֹן") שׁוֹנִים הֵם בְּאִפְיָם מִסֵּפֶר הַזֶּה, וַיֵּשׁ בֵּהֶם כַּמָּה דְּבָרִים הַסּוֹתְרִים לְדְבָרֵי הַזֶּה. ב) בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת כְּשֶׁרַבִּי מֹשֶׁה דִּי לִיאָוֵן מְבִיא אֶת דְּבָרֵי הַזֶּה כְּמִקּוֹר לְדְבָרָיו, לְפַעֲמִים מוֹכַח שֶׁלֹּא הִבִּין כְּרֵאוּי אֶת דְּבָרֵי הַזֶּה. ג) בְּכַמָּה סִפְרִים שֶׁקִּדְמוֹת לְתַקּוּפַת רַבִּי מֹשֶׁה דִּי לִיאָוֵן מוּבָאִים כָּבֵר דְּבָרִים הַמוֹפִיעִים בַּזֶּה, שֶׁמֶזֶה מוֹכַח שֶׁסֵּפֶר הַזֶּה קִדְמוֹ לְרַבִּי מֹשֶׁה דִּי לִיאָוֵן.

— פָּרָק ד' —

מִדּוּעַ לֹא נִתְגַּלָּה סֵפֶר הַזֶּה לְהַקְדְּמוֹנִים?

א) רַבִּי יְהוּדָה חֵיט מְבַאֵר מִדּוּעַ בְּדוּרוֹ נִתְגַּלָּה סֵפֶר הַזֶּה

א. אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֵלְקֵנוּ שְׂזַכִּינוּ אֶל סֵפֶר הַזֶּה, מֵה שֶׁלֹּא זָכוּ קִדְמוֹנֵינוּ אֲשֶׁר קִטְנָם עָבָה מִמִּתְנִינוּ, כְּמוֹ רַב הָאֵי גָאוֹן וְרַב שֶׁשֶׁת גָּאוֹן וְהֵרַב אֶלְיָעָזֵר מִגְרַמְזָא וְהַרְמַב"ן וְהַרְאֵב"ד וְהַרְשֵׁב"א וְהַחֲכָמִים אַחֲרֵיהֶם זוֹלָתָם, שֶׁלֹּא טַעְמוֹ מִדְּבָשׁוּ, כִּי בְּזַמְנָם לֹא נִתְגַּלָּה.

ב. ואל תתמה מזה, כי בודאי לא נתגלה עד הדור האחרון אשר אנחנו בו היום. וסיוע לזה מצאתי בספר התקונים [סוף תקון ו'] וזה לשונו: אמר ליה אליהו לרבי שמעון: רבי רבי כמה זכאה אנת דמהאי חבורא דילך יתפרנסו כמה עילאי עד דאתגלייא לתתא בסוף יומיא, ובגינה ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשבו, עכ"ל.

ג. מבאר מכאן שספר הזהר היה עתיד להיות גנוז, ובאותו זמן יתהנו ממנו העליונים והם המלאכים עד שיבוא דרא בתראה, שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים והמטפלים בו יבוא משיח, כי תמלא הארץ דעה את ה' בסבתו, אשר זה יהיה סבה קרובה לביאתו...

ד. ואני יהודה בן לאדוני החכם וחסיד רבי יעקב חיט עליו השלום, בהיותי בספרד טעמתי מעט דבש ואורו עיני, ונתתי אל לבי לדרש ולתור בחכמה, והלכתי מחיל אל חיל לאסוף כל מה שימצא מהספר הנזכר [בימיו לא נדפס עדין ספר הזהר, והיה נפוץ בצורת קנטרסים], ואספתי מעט פה ומעט פה עד שרבו היה בידי מהנמצא ממנו. ואני מאמין אמונה גמורה כי זכות זה עמד לי בכל התלאות הרעות אשר מצאוני בגרוש ספרד, אשר כל שומעם תצלנה שתי אזניו.

(הקדמת רבי יהודה חיט לספרו מנחת יהודה)

– פַּרְק ה –

תולדות רבי שמעון בן יוחאי
ובנו רבי אלעזר

א) לדתו בגליל; רבי שמעון בן יוחאי תלמיד מבהק לרבי עקיבא

א. רבי שמעון בן יוחאי, ראש ה"חבריא קדישא" שהשתתפו בחבור ספר הזהר הקדוש, היה אחד מן התנאים הגדולים בדור השני שאחר חרבן בית שני, בזמן גזרות קשות של מלכות רומי על עם ישראל. שאר חברי ה"חבריא" הם: רבי אלעזר בנו, רבי אבא, רבי יהודה, רבי יוסי בר יעקב, רבי יצחק, רבי חזקיה בר רב, רבי חיאי, רבי יוסי ורבי יוסא.

ב. התנא הגדול רבי שמעון בן יוחאי נולד בארץ ישראל, בארץ הגליל, ונאסף אל עמיו זקן ושבע ימים בכפר מירון, לא הרחק מעיר צפת, ביום ל"ג בעומר.

ג. היה תלמידו המבהק של התנא הגדול רבי עקיבא, שקרא אותו "בני" (מעילה דף ז' ע"א). תכף אחר נשואיו הלך רשב"י ללמד תורה בבני ברק בישיבת רבי עקיבא, שם ישב ולמד במשך י"ג שנה מבלי לבקר בביתו במשך כל זמן זה.

(ויקרא רבא פכ"א, ח)

ד. דבקוּתו ברבו הדגול היתה כל כך, עד שכשנאסף רבי עקיבא ונתפס בבית הסהר, מסר רשב"י נפשו לחדר לשם לשמע ממנו תורה.

(פסחים דף קי"ב ע"א)

ה. בעת שהותו אצל רבו רבי עקיבא הסתיר את גדלותו מעיני כל, עד שאמר עליו רבו "דיף שאני ובוראך מפירין כחך".

אמר רבי בא: בראשונה היה כל אחד ואחד ממנה [סומך בסמיכת חכמים] את תלמידיו ... ורבי עקיבא - את רבי מאיר ואת רבי שמעון. אמר: ישב רבי מאיר תחלה. נתכרכמו פני רבי שמעון [שהיה סובר שאינו חושב אותו לכולם - (פני משה)]. אמר לו רבי עקיבא: **דיך שאני ובוראך מכירין כחך** [כלומר, מכיר אני בך שכחך גדול הוא, ורבי מאיר שהוא יותר זקן ממך אמרתי שישב בתחלה, (פני משה)].

(ירושלמי סנהדרין פ"א ה"ב)

ו. רבי שמעון בן יוחאי היה מחמשת התלמידים של רבי עקיבא שנשארו בחיים אחרי שמותו כ"ד אלף תלמידים של רבי עקיבא, ואותם החמשה תלמידים העמידו והחזיקו את התורה בזמן הקשה ההוא, ומהם יצאה תורה לכל ישראל.

(במות דף ס"ב ע"ב)

ז. דבקותו ברבו רבי עקיבא היתה עד כדי כך, שפעם אחת, אחרי פטירת רבו, כשנפלט מפיו אמרה שלא היתה לכבודו של רבי עקיבא, נצטער על זה כל כך, והתענה כל כך תעניתים עד שנשחרו שניו מרב התעניות.

(נזיר דף נ"ב ע"ב)

ח. כל מקום שנזכר בש"ס "רבי שמעון" סתם - הוא רבי שמעון בן יוחאי.

(פרוש רש"י שבועות דף ב' ע"ב)

ב) ישיבתו הקדושה בצידון וחבור ספריו

א. רבי שמעון בן יוחאי יסד ישיבה גדולה בעיר צידון, ושם הרביץ תורה להרבה תלמידים.

ב. מלבד הלכותיו הנזכרות בש"ס, חבר גם מדרשים באגדה בלול עם הלכה, ונקראים "מכילתא דרבי שמעון בר יוחאי", "ספרי", וביחוד ספר "הזהר הקדוש", שהוא דרשות, מאמרים, רמזים, וסודות, **שנתגלה להם על ידי משה רבינו - רעיא מהימנא ואליהו הנביא, ועוד נשמות צדיקים**

ומלאכים עליונים, וכן מה שחדשו הוא ובנו רבי אלעזר ושאר התלמידים, ה"חבריא קדישא". כותב המאמרים העמקים והסודות הנוראים מפי רבי שמעון בן יוחאי, הִזָּה רבי אבא, לְפִי צווי הרשב"י ביום פְּטִירָתוֹ.

(זהר ח"ג דף רפ"ז ע"א)

(ועין הקדמת מוהרח"ו זי"ע בספר עץ חיים, בדפוס ירושלים תשמ"ח, דף י"ז ד"ה הלא

תראה).

ג) רבי שמעון ובנו רבי אלעזר התחבאו במערה י"ג שנה ולמדו שם תורה ביחד

א. לאחר שמת רבי עקיבא כשנהרג על יד המלכות נהגו תלמידיו ושאר חכמי ישראל להתאסף בקרם עיר "יבנה". פעם אחת ישבו שם יחד רבי יהודה בר אלעי, רבי יוסי ורבי שמעון בן יוחאי, ודברו מענינים שונים, עד שבא להם לדבר על דבר ממשלת רומי. רבי יהודה בר אלעי הִזָּה משבח, ואמר: "כמה נאים מעשים של אמה זו, תקנו שוקים, תקנו גשרים, תקנו מרחצאות". רבי יוסי שתק. אבל רבי שמעון לא יכל להתאפק, ענה ואמר: "כל מה שתקנו לא תקנו אלא לצרכם, תקנו שוקים להושיב בהם זונות, מרחצאות לעדן בהם עצמם, גשרים לקחת מהם מכס". בעת שדברו נמצא שם איש אחד, יהודה בן גרים שמו, כי תולדתו מן אב ואם שנתגירו, והוא לא הבין ולא ידע שנצרך להשמר בדברים פאלה, וספר דבריהם למיודעיו, ועל ידי זה נשמעו דבריהם לאחרים עד שנשמע למלכות רומי.

ב. מאד חרה אף הרומאים על רבי שמעון בן יוחאי, יען כי דבריו הם בזיון למלכות. עשו משפט על זה, ויצא הפסק: יהודה בר אלעי ששבח יתעלה, יוסי ששתק יגלה לצפורי, שמעון שגנה יהרג. מיד נודע הדבר לרבי שמעון שנחרץ משפטו להרג ויירא לנפשו, ברח מביתו ויתחבא בחדר נסתר שאצל בית המדרש, גם בנו רבי אלעזר ישב אצלו ללמד אתו ולשמשו, אשת רבי שמעון הביאה להם בכל יום לחם לאכל ומים לשתות, וכך ישב שם איזה ימים.

ג. ויהי כאשר נודע לרבי שמעון שהגזרה בתקפה ושמחפשים אותו, אמר לבנו: "תדע בני, שאני מפחד כל היום, יען כי נשים דעתן קלה עליהן, ויכול להיות כאשר יצערו אותה תודיע איה אנו נמצאים, לכן עלינו לברח מפאן". ויברחו משם בלילה ויתחבאו במערה שהיא במקום שממה וציה רחוק מן הישוב, ואין איש עובר שם, ונעשה להם נס שצמחו שם עצי חרובין ויתאנים, גם נגלה להם מעין של מים טובים, ונזונו מהם.

ד. וכאשר הבינו שלא בקרוב יוכלו לצאת משם, דאגו שבגדיהם לא יבלו, לכן בשעת למודם פשטו בגדיהם וכסו את גופם עד צוארם בחול הנמצא שם. וכאשר היו צריכים להתפלל לבשו בגדיהם. כל היום היו שניהם עמלים בתורה ללא הפסק. שום נפש חיה לא ידע מהם, מלבד אליהו הנביא שהיה רגיל לבוא אצלם לגלות להם סתרי תורה. ככה ישבו שמה י"ב שנה. לאחר י"ב שנה מת קיסר רומי, ושם היה חק המלכות שכאשר מת הקיסר נתבטלו גזרותיו. אז בא אליהו אל המערה ויבשר להם שהגזרה נתבטלה, ורשאים המה לצאת ולבוא אל ביתם. ויצאו מן המערה.

ד) יציאתם מן המערה פעם ראשונה

א. כאשר הלכו בדרך היו שמחים רק בבתי בראי, אבל לא היו טובי לב בבתי גואי. בקרבם היתה טמונה תרעמת, מדוע היו נחתכים מן העולם י"ב שנה על לא חמס בכפם. ואחר הליכתם איזו פרסאות ונתקרבו למקום ישוב נלאו, וישבו לנוח מעט.

ב. באותה שעה ראו, אשר לא רחוק ממקומם במקום שיח השדה בא איש אשר מלאכתו היא ללכד עופות השמים על ידי רשת שמפזר גרגרי תבואה בתוך הרשת, וכאשר נכנס הצפור בתוך הרשת לאכל הגרגירים נשמע קול דפיקת הדלת שנסגרת פתאם, והצפור נלכדה. לפעמים נכנסה הצפור ונלכדה, ולפעמים נכנסה ולא תלכד ויוצאת שלמה.

ג. הטו אזנם רבי שמעון ורבי אלעזר, וישמעו, שכאשר נכנסת צפור הנלכדת, נשמע תחלה בת קול מן השמים תבת "ספקלא", שמשמעותה היא שתספק דלת הרשת ותלכד הצפור. וכאשר נכנסת הצפור ואינה נלכדת,

נשמע תחלה בת קול מן השמים תבת "דימוס", שמשמעותה היא שנפטרות ממיתה. אז אמר רבי שמעון לבנו: "הלא תראה בני, כי גם את הצפור אינה נלקדת בלי גזר דין מן השמים, מכל שכן האדם שאינו נלקד בפח בלי גזרה מן השמים. זאת אומרת שאין לנו לחשב שנלקדנו במערה רק על פי גזרת קיסר רומי, כי אם בלתי ספק, שכן נגזר מן השמים, וסבת הדבר גלוי וידוע לפני הקדוש ברוך הוא, ואסור לנו להתרעם ולהרהר אחר מדותיו". ובכן נתישבה דעתם וילכו הלאה.

ה) נגזר עליהם לחזור למערה

א. כאשר התחילו להתקרב יותר אל הישוב, ויעברו לפני שדה ויראו והנה יהודים חורשים בשדה זורעים תבואה, ויתמיהו עליהם ויאמרו בכעס: "מה עושים האנשים המשגעים הללו?! מניחין עסק התורה, שהיא חיי עולם, ועוסקים בחיי שעה!" ובשביל חרון אפם כל מקום שנתנו עיניהם בכעס מיד נשרף. אז יצתה בת קול מן השמים ואמרה להם: "האם להחריב עולמי יצאתם?! חזרו למערתכם". ובעבור זה היו מכרחים לחזור ולשוב לאותה המערה, ונשתהו שם עוד י"ב חדש.

ב. לאחר שנים עשר חדש נשאו ידיהם לשמים ויאמרו: "אב הרחמן! הלא גם הרשעים אין נשפטים בגיהנם יותר מן י"ב חדש, אם כן די לנו להיות נדונים כמשפט הרשעים". תפלתם נתקבלה. שוב יצתה בת קול ואמרה: "צאו ממערתכם". ויצאו שניהם מן המערה ללכת לביתם.

ו) איך יצאו לחפשי מן המערה

א. כאשר התקרבו פעם שנית אל הישוב, עוד לא נחה דעתו של רבי אלעזר, ולא יכל לסבל התנהגות האנשים מבית ישראל, כיון שבזמן היותו במערה, לא ידע דבר מלבד עמל התורה, ולכן כמעט ששכח הצטרכות הגשמי של אנשי עולם הזה. ויבט עליהם בתמהון וברגז, וגרם בזה הזכות לאנשים. ובכל מקום שהיה רבי אלעזר מזיק במבטו, היה רבי שמעון אביו מרפא.

ב. כַּאֲשֶׁר רָאָה רַבִּי שְׁמַעוֹן מַעֲשֵׂי בְּנוֹ, הִתְחִיל לְדַבֵּר לְבָנוּ לְרַכֵּךְ לְבָבוֹ, וְהִמְלִיץ עַל יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: "תִּדְעוּ בָּנָי! כִּי דֵי לְעוֹלָם אֲנִי וְאַתֶּה שְׂיִתְקַיֵּם בְּזָכוֹת שְׁנֵינוּ".

ג. עוֹד נִזְדַּמְּנוּ לִפְנֵיהֶם שָׂרְאוּ בְּעָרֵב שֶׁבֶת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת, אִישׁ זָקֵן רַץ לְבֵיתוֹ, וּבָדָדוֹ שְׁתֵּי חֲבִילוֹת הַדָּס. וַיִּשְׁאַלוּ אוֹתוֹ: "לָמָּה לָךְ אוֹתָן שְׁתֵּי חֲבִילוֹת הַדָּס?" אָמַר לָהֶם: "לְהַרִיחַ בְּהֵן לְכַבּוֹד שֶׁבֶת". אָמְרוּ לוֹ: "וַיִּמְדוּעַ עֲשִׂיתָ מֵהֵן שְׁתֵּי חֲבִילוֹת, וְלֹא דֵי לָךְ שְׂיִהְיוּ חֲבִילָה אַחַת?". אָמַר לָהֶם: "אַחַת כְּנֶגֶד זְכוֹר וְאַחַת כְּנֶגֶד שְׁמוֹר".

ד. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְבָנוּ: "רָאָה כַּמָּה חֲבִיבִין מְצוּוֹת עַל יִשְׂרָאֵל! לָכֵן הִנֵּחַ רְגֵזְךָ מֵהֶם". וַיִּמְאֵז וְהִלָּאָה נִתְיַשְׁבָּה דַּעְתּוֹ וַיִּרְךָ לְבוֹ, וְלֹא הִזִּיק יוֹתֵר לְאִישׁ בְּמִבְטוֹ.

ה. רַבִּי פְּנַחֵס בֶּן יֶאִיר חוֹתֵן רַבִּי שְׁמַעוֹן שָׁמַע מֵהַתְּנָא הַקְּדוּשׁ רַבִּי רְחוּמַי שֶׁהָיָה זָקֵן מְאֹד שָׁאֵמַר בְּרוּחַ הַקְּדוּשׁ כִּי חֲתַנּוּ יֵצֵא מֵהַמְּעָרָה, הַלֵּךְ אֵלָיו לְקַבֵּל פְּנָיו. רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה מְלֵא פְּצָעִים מִן הַחוּל שֶׁכֶּסֶה אֶת גּוּפוֹ י"ג שָׁנִים בַּמְּעָרָה, וְעַל יְדֵי זֶה נֶחְלַשׁ כָּל גּוּפוֹ, וְהֵלֵךְ לְטַבְּרִיא לְרַחֵץ בְּחַמֵּי טַבְּרִיא לְחִזֵּק גּוּפוֹ וּלְהַתְרַפֵּא.

ו. כַּאֲשֶׁר הֵלֵךְ רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַחֵץ בְּחַמֵּי טַבְּרִיא, הֵלֵךְ עִמּוֹ חוֹתְנּוֹ וַיְסוּף אֶת גּוּפוֹ בְּשֶׁמֶן זֵית לְרַפֵּא אֶת פְּצָעָיו. כַּאֲשֶׁר רָאָה רַבִּי פְּנַחֵס אֶת פְּצָעֵי חֲתַנּוֹ, לֹא יָכַל לְהִתְאַפֵּק מִבְּכִי, כִּי נִתְמַלֵּא רַחֲמָנוּת עָלָיו, וְדַמְעוֹתָיו יָרְדוּ עַל גּוּף חֲתַנּוֹ, וְכַאֲשֶׁר נָפְלוּ דַמְעוֹתָיו שְׁמֵלוּחִין הֵן כְּמִי מֶלַח, הִרְגִישׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן עֲקִיצַת הַדַּמְעוֹת בְּמִקּוֹם הַפְּצָעִים וַיִּכְאַב לוֹ. שָׁאַל רַבִּי שְׁמַעוֹן אֶת חוֹתְנּוֹ: "עַל מָה חוֹתְנִי תִבְכֶּה?", וַיַּעֲנֶהוּ רַבִּי פְּנַחֵס: בּוֹכָה אֲנִי עַל צָרְתְּךָ וּמְכֵאוֹבְךָ, וְאוֹי לִי שְׂרָאִיתִיךָ בְּכָךְ!", וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי שְׁמַעוֹן: "לֹא כֵן חוֹתְנִי! כִּי אִם אֲשַׁרְיֵךְ שְׂרָאִיתְנִי בְּכָךְ, שְׂאֵלְמֵלֵא לֹא רָאִיתְנִי בְּכָךְ לֹא מְצֵאתָ בִּי תוֹרָה כָּל כָּךְ". הַדְּבָר יָדוּעַ כִּי טָרַם שְׁנֶפֶרְד רַבִּי שְׁמַעוֹן אֶל הַמְּעָרָה, כְּשֶׁהָיָה רַבִּי שְׁמַעוֹן מְקַשֶּׁה קוֹשְׂיָא בְּלִמּוּדָם, הָיָה רַבִּי פְּנַחֵס מְתַרֵץ לוֹ שְׁנֵים עָשָׂר תַּרְוּצִים. וְאַחַר כֵּן כַּאֲשֶׁר שָׁב מִן הַמְּעָרָה, כְּשֶׁהָיָה רַבִּי פְּנַחֵס מְקַשֶּׁה קוֹשְׂיָא בְּלִמּוּדָם, הָיָה רַבִּי

שמעון מתרץ לו עשרים וארבעה תרופים. (עין שבת ל"ג ע"ב והקדמת הזהר דף י"א ע"א וע"ב)

ז. לאחר צאתו מהמערות, הלך רשב"י לבחור 8 תלמידים (והם: רבי אבא, רבי יהודה, רבי יוסי בר יעקב, רבי יצחק, רבי חזקיה בר רב, רבי חי, רבי יוסי ורבי ייסא), אשר יחד עמו ועם רבי אלעזר בנו הווי את ה"אידירא רבא".

(זהר ח"ג, אידירא רבא, דף קכ"ז ע"ב)

לפני שנתפרדה ה"אידירא רבא", נפטרו שלשה תלמידים: רבי יוסי בר יעקב, רבי חזקיה בר רב ורבי ייסא. תלמידים אלו התמלאו באור האלקי, ולכן עברו לעולם הנצח. התלמידים שנשארו בחיים ראו כיצד שלשת חבריהם נשאים בידי מלאכים. ואמר רבי שמעון דבר ונשתפכו החברים. צעק ואמר, אולי חס ושלום נגזרה גזרה עלינו להעניש, כי נגלה על ידינו מה שלא נגלה מיום שעמד משה על הר סיני, ברגע זה יצאה בת קול מן השמים ואמרה אשריך רבי שמעון ואשרי חלקך וחלק החברים החיים עמך, כי נגלה לכם מה שלא נגלה לכל צבאות מעלה.

(זהר שם דף קמ"ד ע"א)

– פָּרָק ו –

הַסְתַּלְקוֹת וְקְבוּרַת רִשְׁבִּי

א) הַסְתַּלְקוֹת וְקְבוּרַת רִשְׁבִּי, וְגִלּוּי רִזִּין לְפָנֵי הַסְתַּלְקוֹת

א. כְּשִׁחְלָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי נִכְנְסוּ לְפָנָיו רַבִּי פְּנַחֵס וְרַבִּי חִיָּא וְרַבִּי אַבְיָא מִן הַחֲבֵרָא קְדִישָׁא, וּבְנֵו רַבִּי אֶלְעָזָר הִיָּה מְשַׁמֵּשׂ אוֹתוֹ. כְּשָׂרְאוּ שֶׁהוּא

נוטה למות אמרו לו: "האם מי שהוא יסודו של העולם, ימות?" אמר להם רבי שמעון: "תדעו שלא הבית דין שלמעלה מעיניי בדיני, כי רואה אני שאין אנכי נמסר לא למלאך ולא להדיינים שלמעלה, שאין אני כשאר אנשים, אלא שהמשפט שלי הקדוש ברוך הוא בעצמו ישפט, ולא בבית דינו. וזהו שבקש דוד המלך (תהלים מ"ג) שפטי אלקים וריבה ריבי. וכן שלמה המלך אמר "לעשות משפט עבדו", הקדוש ברוך הוא לבדו ולא אחר. שהרי למדנו כאשר האדם נוטה למות, אז הבית דין שלמעלה מעיניי בדינו, יש מהם נוטים לכף זכות, שמראים זכיותו של אדם, ויש מהם נוטים לכף חוב, שמראים העברות של אדם, ואין האיש יוצא מן הדין כמו שהוא מבקש. אבל מי שהדין שלו הוא מלך העליון על הכל, הרי זה משפט טוב, ואין יכול האיש לצאת אלא בטוב. מה הטעם?

לפי שמדותיו של מלך העליון נוטות לזכות תמיד, ובגדו סליחות עוונות פשעים וחטאים, כמו שכתוב (תהלים ק"ל) כי עמך הסליחה למען תנרא, עמך ולא אחר. ולפיכך אני מבקש מלפניו שהוא בעצמו ידין משפטי.

ב. אחר כך ראו שרבי שמעון היה אומר דבר מה, ופתאם נעלם רבי שמעון מאותו החדר ששכב בו, ויתמהו כל הנאספים שם, ומרב פחד ואימה לא יכלו לדבר דבר. לא ארכה העת, ופתאם פרץ הבינה ריח בשם חזק שהיה להם למשיב נפש ותחי רוחם. בתוך זה ראו שרבי שמעון נמצא על מטתו, ושמעו שהוא מדבר עם מישהו, אבל לא ראו עם מי.

ג. לאחר ששקט רוח החברים, שאלו לרבי שמעון על הנפלאות שראו, מה עיניכם? אמר להם רבי שמעון: "מה שראיתם שנעלמתי מכם, הוא ששלחו אחרי מלמעלה, כי בקשתי לראות מקומי בין מקומות הצדיקים שם, ולא הייתי שבע רצון מן המקום שהכינו עבורי, ובחרתי לי מקום אצל הנביא אחיה השילוני, ואחר כך נשלחתי בחזרה לביתי, ופרחו עמי שלש מאות נשמות צדיקים ללוות אותי עד ביתי, ועמם דברתי, זה הוא הקול ששמעתם, הוא ריח של גן העדן שבא עמנו."

ד. אז קרב אליו רבי אלעזר בנו ואמר אל אביו: "אבי. אבי! ואיה יהיה מקומי בגן העדן?" אמר לו רבי שמעון: "אשרי חלקך בני, זמן רב ימשך טרם שתבוא אלי, אבל שם בגן עדן ברתתי גם עבורך מקום טוב, אשרי חלקנו וחלק שאר הצדיקים בגן עדן, העומדים להודות ולהלל לרבון העולמים כמו מלאכי השרת, כפנתוב "אך צדיקים יודו לשמך".

ה. ויהי כאשר הגיע יום הנורא, יום המיתה, והחבריא קדישא הכירו בו שזה יום האחרון שלו, נאספו כלם וישבו לפני רבי שמעון, והוא היה מחזיר על למודו כל התורה שלמד. [עין ח"ג רצ"ו, ב - אדרא זוטא]. פתאם ראו אור גדול כמראה אש שהיה מקיף סביב לבית מבחוץ, נבהלו החבריא קדישא ויצאו החוצה, ובפנים נשארו רבי אלעזר בנו ורבי אבא. פתח רבי שמעון את עיניו ואמר לרבי אלעזר: "צא החוצה וראה אם יש שם רבי יצחק תלמידי החביב שהצלתי אותו משליטת מלאך המוות, ואמר לו שיכנס, ותושיבהו אצל מטתי שישמע חדושי תורה אשר אדבר, למען יוכל אחר כך לסדר החדושי תורה אשר ישמע ממני".

ו. אחר כך ישב רבי שמעון על מטתו ואור שמח היה מרחף על פניו, וישאל לרבי אלעזר איה המה החבריא קדישא, ומדוע אינם נכנסים. יצא רבי אלעזר וקרא להחברים שיכנסו, ודבורו עם כלם היה בהארת פנים של שמחה. אז נשא רבי שמעון ידיו לשמים והיה מתפלל תפלה. אחר תפלתו בחר איזה חברים מן החבריא קדישא שרק הם ישארו בביתו, והשאר יצאו החוצה. נשארו בפנים: רבי אלעזר, רבי אבא, רבי יהודה, רבי יוסי ורבי חייא. מיד בא ונכנס גם רבי יצחק. כאשר ראהו רבי שמעון שמח עמו ואמר לו: "אשרי חלקך! שמחה רבה וכמה מדרגות של קדשה יתוספו לך ביום הזה".

ז. אז אמר רבי שמעון להחברים שנשארו בפנים: "שמעו אלי חברים קדושים! כאשר עתה עת רצון ושכינה הקדושה בתוכנו, מבקש אני שלא אבוא לעולם העליון בבשת פנים, ובכן חפץ אני לגלות לכם היסודות של חכמת הקבלה, אשר עד עתה עוד לא גליתי אותם לאיש. ובכן ישב רבי אלעזר לפני, ורבי אבא ישב מאחורי, ויכתב כל מה שאדבר. ושארו החברים

שנשארו בפנים ישבו מן הצד וישמעו היטב את דברי, למען יכנסו לא רק באזנם, כי אם גם בעמק לבבם.

ח. אחר זה נתעטף רבי שמעון בטליתו והתחיל לדבר חדושי תורה בדרשות פסוקי תנ"ך על פי חכמת הקבלה העמקה. באמצע הדרוש הפסיק וצוה להעמיד כסא אצל מטתו, עבור רבי פנחס בן יאיר חותנו, שבא עתה מן גן העדן. אימה ופחד גדול נפל על החברים, ופחדו לשבת על כסאות וישבו על הקרקע, שוב התחיל רבי שמעון לדרש ולגלות הסודות של חכמת הקבלה העמקה, מארגים ומקשרים עם דרשות על פסוקי תנ"ך, ונקראים בשם "אדרא".

ט. רבי אבא ספר שכאשר הגיע רבי שמעון לדרש את הפסוק (תהלים קל"ג) "כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם", נשתתק אצל תבת חיים ולא נשמע ממנו יותר. רבי אבא אחז את העט בידו והטה אָזְנוֹ לשמע עוד ולכתב, אבל לא שמע. באותו רגע נבהל ונשתומם מן האור גדול כמראה אש אשר פרץ פתאם לבית, עורת אחזה עיני כל החברים מחמת האור הגדול מאד, ולא יכלו לראות מה נולד שם, כי הכרחו להשתטח על הקרקע ופניהם למטה. כך שכבו ובכו, כי הבינו שרגע האחרון בא.

י. אור החזק עמד עת קצרה עד שנקטן, וחלף ועבר לגמרי. אז קמו החברים מן הארץ ויראו שהמנורה הטהורה קדש קדשים כבתה, רבי שמעון בן יוחאי צדיק יסוד עולם סגר עיניו לנצח, מעטף בטליתו, שוכב על צדו הימנית, ואור שמח חופף על צורתו הקדושה. רבי אלעזר עם שאר החברים פרצו בבכייה, ומרב צער ואנחה לא יכלו לפתח פיהם לדבר דבר.

יא. אך רבי חיאת התחזק, קם על רגליו ואמר: "חברים! באה העת שאנו מחיבים לחלק כבוד האחרון לאדוננו מורנו ורבינו, מנורה המאירה קדש קדשים, נשתדל לעשות הלונה וקבורה פראוי לו".

יב. בתוך כך נפוצה השמועה במהירות בזק מפטירת רבי שמעון, הן בעיר והן בכל הגליל. מכל הסביבה התחילו המונים לזרם למירון לקחת חבל בהלונה שלו. אבל פרצה אז מחלקת גדולה בין ההמון, שהיו בהם חבורות

ואגדות מפמה מקומות, וכל אחת חפצה שרבי שמעון יקבר אצלם. ויהי כאשר היו מוכנים אל הלוגיה והקבורה, וחבריא הקדושה עם חכמי ישראל נשאו את מטתו החוצה, שקטה המחלקת, כי המטה התנשאה למעלה באויר פרוחה לאט לאט, וכל הנאספים הלכו אחרי המטה. גם נראה לפני המטה עמוד אש עד הארץ. וכך פרוחה המטה עד לפני המערה שבכפר מירון, אז הבינו כלם שנצרך לקברו באותו המערה. כאשר הכניסו המטה למערה נשמעה בת קול אומרת הפסוק "יבוא שלום ינחו על משכבותם". וגם הפסוק "ואתה לך לקח ותניח ותעמד לגרלך לקח הימין".

יג. על פי הקבלה ידוע ומפרסם שרבי שמעון בן יוחאי נפטר ביום ל"ג בעמר. עם ישראל הקדוש מרגיש גדל קדשתו של אותו התנא, הארז אשר בלבנון, הענק שבין התנאים, הארי שבחבורה שהשאיר אחריו אור גדול אור המאור לכל העולם, הוא ספר "הזהר" הקדוש עם שתי ה"אדרות", רבא וזוטא, שהם היסודות של חכמה האלוקית שנקראת חכמת הקבלה, לכן לא נשכח אור קדשתו מן העולם. ועד היום הזה כנסת ישראל חולקת לו כבוד גדול ביום היארצייט שלו, על ידי חגיגה גדולה מאת כמה וכמה עשרות אלפים אנשים מכל שכבות העם, שעושים הדלקה גדולה בשמן זית כל הלילה בכפר מירון, אצל מערת קברו. בחצר הגדול נבנה בית המדרש. ההדלקה נעשה בשמחה רבה על גג בנין המערה. ונקראת הלולא דרבי שמעון בר יוחאי. זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

(שם)

– פָּרָק ז' –

הַסְתַּלְקוֹת וְקְבוּרַת רַבֵּי אֶלְעָזָר בֶּן רֵשִׁיב"י

א) חֲלִישוֹתוֹ, הַסְתַּלְקוֹתוֹ וְקְבוּרַתוֹ שֶׁל רַבֵּי אֶלְעָזָר בֶּן רַבֵּי שְׁמַעוֹן

א. רַבֵּי אֶלְעָזָר בֶּן רַבֵּי שְׁמַעוֹן לָעַת זְקוּנוֹתוֹ נַעֲשֶׂה חֲלָשׁ, וְלֹא הָיָה לוֹ כַח לְלַכֵּת לְלַמֵּד בְּבֵית הַמְדַרְשׁ עִם הַיְשִׁיבָה. כִּאֲשֶׁר חָלָה וְלֹא יָכַל לָקוּם מִמַּטְוֵתוֹ נִתְגַּלָּה פַּעַם אַחַת גּוּפוֹ הַקְּדוֹשׁ, וְכִאֲשֶׁר קָרְבָה אֶשְׁתּוֹ לְכַסּוֹתוֹ שְׁחָקָה, אָבַל מִיָּד הִתְחִילָה לִבְכוֹת. שָׁאַל אוֹתָהּ רַבֵּי אֶלְעָזָר: "מִדּוּעַ שְׁחָקַת תַּחֲלָה, וּמִדּוּעַ עָתָה תִּבְכִּי?" עָנְתָה לוֹ אֶשְׁתּוֹ: "שְׁחָקַתִּי וְשִׁמְחַתִּי עַל שְׁזָכִיתִי שְׁצַדִּיק גָּדוֹל עִם גּוֹף קְדוֹשׁ כָּזֶה הוּא בְּעָלִי, וְעָתָה אֲנִי בּוֹכָה עַל זֶה שֶׁגַּם צַדִּיק גָּדוֹל כְּמוֹךָ מְכַרַח לְמוֹת".

ב. יָדוּעַ שֶׁרַבֵּי אֶלְעָזָר הָיָה כָּל יָמָיו בְּטַבְּעוֹ אִישׁ תַּקִּיף בְּדַעְתּוֹ, וְלֹא הָיָה נוֹשֵׂא פָּנִים לְכָל אִישׁ, לְכֵן הִבִּין שְׂיֵשׁ לוֹ הַרְבֵּה שׁוֹנְאִים בְּעִירוֹ. אַף גַּם בֵּין הַתַּלְמִידֵי חֲכָמִים הִרְגִישׁ שְׂיֵשׁ לוֹ שׁוֹנְאִים הַרְבֵּה. לְכֵן דָּאָג שְׁכַאֲשֶׁר יָמוּת לֹא יִקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּכָבוֹד תַּלְמִיד חָכָם. מִשּׁוֹם כֵּן קָרָא קִדְּם מוֹתוֹ לְאֶשְׁתּוֹ וְכֵן צָוָה עָלֶיהָ.

ג. "יָדוּעַ אֲנִי שְׂיֵשׁ לִי הַרְבֵּה שׁוֹנְאִים בְּעִיר, וְאֶפְלוּ בֵּין הַחֲכָמִים לֹא חֶסֶר לִי שׁוֹנְאִים. דּוּאָג אֲנִי שֶׁלֹּא יִקְבְּרוּ אוֹתִי לְפִי כְּבוֹדִי, לְכֵן אֲנִי רוֹצֵה לְמוֹת עַל מַטְוֵתִי בְּחֹדֶר הָעֲלִיָּה, שֶׁשָּׁם הָיָה מְקוֹם תּוֹרַתִּי, וְשָׁם תִּנְיַחִי אוֹתִי שׁוֹכֵב עַל מַטְוֵתִי. בְּכָל פַּעַם תּוֹכְלִי לְכַנֵּס לְחֹדֶר הַהוּא בְּלִי כָּל פֶּחַד כְּאֵלוֹ אֲנִי בַחַיִּים. אַךְ הַזְּהָרִי לֹא לְגַלוֹת סוֹד מוֹתִי לְאֶף אָדָם. וְכֵן תִּאֲמָרִי לְכָל שׁוֹאֵל: כִּאֲשֶׁר קָשָׁה עָלַי לְסַבֵּל הַתַּרְמִית וְהַשְּׁקָר הַשׁוֹרֵר בְּעוֹלָם, לְכֵן הִסְגַּרְתִּי עֲצָמִי לְהִיּוֹת פְּרוּשׁ מִן הָעוֹלָם בְּחֹדֶר תּוֹרַתִּי עַל הָעֲלִיָּה. וְכָל אִישׁ שֶׁיִּרְצֶה לְשַׁאֵל עֲצָה מִמֶּנִּי, אוֹ

התגלות הזהר

קמג

שִׁיבֹאוּ בְעֲלֵי דִינִים לְדוֹן בְּדִין תּוֹרָה, יַעֲמְדוּ בְּבֵית לְמִטָּה וַיִּקְרְאוּ אֵלַי בְּקוֹל רָם מֵהֵם מְבַקְשִׁים, וְאָנִי אֶעֱנֶה לָהֶם מִמַּעַל כְּמוֹ בְּחַיִּים.”

ד. אֲשֶׁתוֹ הִבְטִיחָה לוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרִצוֹנוֹ. וַיָּמַת רַבִּי אֶלְעָזָר עַל מִטָּתוֹ בְּחֹדֶר תּוֹרָתוֹ אֲשֶׁר עַל הָעֲלִיָּה. וְהִיא אֲמָרָה לְכָל כְּצוּוֵי בְעֲלָהּ. כִּאֲשֶׁר בָּאוּ בְעֲלֵי דִינִים לְבֵיתוֹ, סִדְרוּ טַעֲנוּתֵיהֶם בְּקוֹל רָם לְמִטָּה, אַחֵר כִּן נִשְׁמַע מִהָעֲלִיָּה הַפֶּסֶק דִּין “אִישׁ פְּלוֹנִי זָכָאִי, וְאִישׁ פְּלוֹנִי חָיִב”. גַּם הִיָּתָה אֲשֶׁתוֹ רָגִילָה לַעֲלוֹת לְחוּף אֶת רֹאשׁוֹ בְּמִים וְלִסְרֹק שְׁעֲרוֹתָיו, וְהָיָה נִרְאָה לָהּ כְּאִלוֹ הוּא יֵשֵׁן. כִּאֲשֶׁר לְפַעֲמַיִם נֶעֱקְרָה שְׁעָרָה בְּשַׁעַת סְרִיקָה, הָיָה נִרְאָה בְּמָקוֹם הַהוּא בְּצַבּוּץ דָּם.

ה. פַּעַם אַחַת רָאָתָה תּוֹלַעַת זּוֹחֶלֶת בְּאַזְנוֹ, נִתְבַּהֲלָה, וְהָיָה לָהּ צַעַר גָּדוֹל מְזֵה, וְאָמַר לָהּ בְעֲלָהּ בְּחִלּוֹם שֶׁלֹּא תִכְפַּחַד וְלֹא תִצְטַעַר עַל הַתּוֹלַעַת, כִּי זֶה עֲנִשׁוֹ, יַעַן כִּי פַעַם אַחַת שָׁמַע שְׂאִישׁ אֶחָד בְּזֵה לְתַלְמִיד חֶכֶם, וְהָיָה בִּיכְלָתוֹ לְמַנַּע וּלְעֲנִשׁוֹ, וְהַחֲרִישׁ, לְכֹן נֶעֱנַשׁ שֶׁתּוֹלַעַת תִּנְשָׁכְנוּ בְּאַזְנוֹ לְאַחַר מִיתָהּ, וְלֹא תִחַשֵׁשׁ לְיוֹתֵר מִתּוֹלַעַת זֹה.

ו. כִּכָּה שָׁכַב רַבִּי אֶלְעָזָר עַל מִטָּתוֹ שְׂמוֹנָה עֶשְׂרֵה שָׁנָה. יֵשׁ הָיוּ מֵאַמִּינִים לְדַבְּרֵי אֲשֶׁתוֹ שֶׁהוּא בְּחַיִּים, וַיֵּשׁ הָיוּ מְבִינִים שֶׁאֵין זֶה דְבָר פְּשׁוּט. פַּעַם אַחַת מִסְרָה אֲשֶׁת רַבִּי אֶלְעָזָר סוֹדָה לְשִׁכְנָתָהּ. בְּמִשְׁךְ הַיָּמִים נֶעֱשֶׂה רִיב בֵּין אוֹתָן הַנָּשִׁים, וְהִתְקַלַּל הַשְּׁכֵנָה לְאֲשֶׁת רַבִּי אֶלְעָזָר: “יְהִי סוֹפְךָ שֶׁלֹּא תִבּוֹא לְקַבֵּר יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ בְעֲלָרָה!”, כִּאֲשֶׁר נִשְׁמַע הַדְּבָר לְתַלְמִידֵי רַבִּי אֶלְעָזָר וְאוֹהֲבָיו, הִתְחִילוּ לְחַקֵּר וּלְדַרֵּשׁ בְּתַקְוָה בְּדַבְּרֵי הַזֶּה, עַד שֶׁנּוֹדַע לָהֶם הָאֱמֶת. הַשְּׂמוּעָה נִכּוֹצָה מִיַּד בְּכָל הָעִיר וּבְכָל הַגָּלִיל שֶׁרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן רַבִּי שְׁמַעוֹן מֵת. אֲבָל הַתַּלְמִידִים לֹא יָדְעוּ אֵיךָ לְקַבֵּר אוֹתוֹ, וְהִתְנַכְחוּ בְּדַבְּרֵי.

ז. בַּעַת הַהִיא בָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּחִלּוֹם הַלִּילָה לְהַתְלַמֵּידִים וְאָמַר: “פְּרִידָה אַחַת יֵשׁ לִי בֵּינֵיכֶם, מִדּוּעַ אֵין אַתֶּם מְבִיאִים אוֹתָהּ אֵלַי?” אָז הִבִּינוּ הַתַּלְמִידִים שֶׁנִּצְרַךְ לְקַבְּרוֹ בְּאוֹתָהּ הַמַּעֲרָה שֶׁל קְבוּרַת אָבִיו.

ח. וַיְהִי בַיּוֹם שֶׁהִגְבִּילוּ הַתַּלְמִידִים לְהִבְיֵאוֹ לְקְבוּרָהּ, נֶאֱסַף הַמוֹן אֲנָשִׁים שְׁבָאוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת הַלּוּיֹת הַמֵּת, וּפְתָאם הִתְרָאָה מִחֲנָה גְדוֹל מִן הַסְּבִיבָה, מְזַנְּנִים בְּמַקְלוֹת וּבְרַמְחִים, וְהָיָה בָהֶם עָרֵב רַב שֶׁל יְהוּדִים וְאִינָם יְהוּדִים שֶׁלֹּא

הניחו להוציא את המת מן הבית להביאו לקבורה, באמרם, שזה שמונה עשרה שנה שלא נראתה חיה רעה בעיר בכל הגליל, ואין זה כי אם בזכותו. ההמון הזה נצחו והיו מכרחים להשאיר המת בבית.

ט. באשר הגיע ערב יום הכפורים, שעה שכל האנשים טרודים בהכנות ליום כפור, ולא עלה על דעת אף אחד שביום כזה יחפצו להביאו לקבורה, והלכו משם שומרי הבית, אז באו התלמידים בלאט, והוציאו בהחבא את רבי אלעזר במטתו, וימהרו ללכת אל הדרך המוביל לכפר מירון. בדרךם ראו כמו שני נחשי אש הולכים לפניהם, אז הבינו כי נכון הדרך לפניהם, וכי יצליחו בקבורתו באין מונע ומעכב. באשר הגיעו לפתח המערה במירון, ראו והנה נחש גדול שנקרא "עכנא" הקיף לסגר את פתח המערה, והיה מנח זנבו בפיו, ויצעקו אליו: "עכנא, עכנא! הנח להביא את הבן אצל אביו" אז סר העכנא משם, ויקברו את רבי אלעזר אצל רבי שמעון אביו.

י. כשנפוצה השמועה שרבי אלעזר מת ונקבר אצל אביו, שלח רבי יהודה הנשיא, שהיה חברו של רבי אלעזר, לדבר נכבדות באלמנתו כי חפץ לקחתה לאשה. והשיבה: מעלין בקדש ואין מורידין, והוא לעמת רבי אלעזר כמו חל לגבי קדש. ויוסיף עוד רבי יהודה לשלח אליה בזה הלשון: "יכול להיות שבתורה היה רבי אלעזר גדול ממני, אבל האם גם במעשים הוא גדול ממני?!", והשיבה: "מי שהוא גדול יותר בתורה איני יודעת, אבל זאת ידעתי שבודאי במעשים טובים הוא היה יותר גדול, יען כי בקש וקבל עליו יסורין באהבה שיכפרו על כל ישראל".

- פְּרָק ח - חֲלָקֵי הַזֵּהר

(א) זֵהר עַל הַתּוֹרָה

א. חֲלָקֵי זֵה מְדַפֵּס בְּשֵׁלֶשֶׁה כְּרָכִים: כְּרָךְ א' - עַל סֵפֶר בְּרֵאשִׁית; כְּרָךְ ב' - עַל סֵפֶר שְׁמוֹת וְכְרָךְ ג' - עַל סֵפָרִים: וַיִּקְרָא, בַּמִּדְבָּר, דְּבָרִים.

ב. בְּרֵאשִׁית חֲלָקֵי זֵה, בְּכַרְךָ הִרְאִישׁוֹן - זֵהר עַל סֵפֶר בְּרֵאשִׁית - מְדַפֵּסֶת "הַקְּדָמַת סֵפֶר הַזֵּהר" (מִן דָּף א' ע"א עַד דָּף י"ד ע"ב). לְאַחֲרֵי הַקְּדָמָה זֶה פְּרוּשׁ הַזֵּהר עַל רֵב פְּרִשְׁיּוֹת הַתּוֹרָה. בְּסֵפֶר בְּרֵאשִׁית יִשְׁנֹו זֵהר עַל כָּל פְּרִשְׁיּוֹת חֲמֵשׁ זֵה, וְכֵן בְּסֵפֶר שְׁמוֹת וּבְסֵפֶר וַיִּקְרָא. עַל סֵפֶר בַּמִּדְבָּר חֲסֵר זֵהר לְפְרִשְׁיּוֹת הָאַחֲרוֹנוֹת שֶׁבְּחֲמֵשׁ זֵה: מִטּוֹת [אַף כִּי לְפָרֶשֶׁה זֶה יֵשׁ קִטְעַ קֶטֶן בְּדָף רנ"ט ע"ב] וּמִסְעֵי. וּבְסֵפֶר דְּבָרִים חֲסֵר זֵהר עַל הַפְּרִשְׁיּוֹת: דְּבָרִים, רָאָה, כִּי תָבֹא, נְצַבִּים, וְזֹאת הַבְּרָכָה.

(1) סֵפֶרָא דְצִנִּיעוּתָא

א. "סֵפֶר" קֶטֶן זֵה, בְּן שְׁלֹשָׁה דְפִים (ח"ב דף קע"ו ע"ב - קע"ט ע"א), שֵׁשׁמוֹ - "סֵפֶרָא דְצִנִּיעוּתָא" - מַעֲיֵד עַל חֲשִׁיבוֹתוֹ וְיַחֲדוֹ, הוּא מִן הַמְּקוֹרוֹת הַחֲשׁוּבִים בְּיוֹתֵר וְהַתְּמַצִּיתִיִּים בְּיוֹתֵר שֶׁבְּסֵפֶר הַזֵּהר. בּוֹ נִמְצְאִים יְסוּדוֹת תּוֹרַת הַסּוּד בְּרִמְזִים דְּקִים וְעִמְקִים.

בְּחִיצוֹנֵיּוֹתוֹ הוּא פְּרוּשׁ לְפִסּוּקִים מְרֻכְזִיִּים בְּכַרְשֵׁת בְּרֵאשִׁית (וְאַכֵּן בְּזֵהר מִהַדוֹרֵת קְרִימוּנָה נְדַפֵּס הוּא בְּכַרְשֵׁת בְּרֵאשִׁית), וּבוֹ חֲמֵשֶׁה פְּרָקִים, וּבְכִנִּימִיּוֹתוֹ הוּא מְכִיל, עַל-פִּי עֲדוּתוֹ שֶׁל רֶשֶׁב"י, אֵת הַיְסוּד שֶׁל תּוֹרַת הַקְּבֵלָה שְׁנַת־פְּרִשָׁה בְּהַרְחָבָה בְּסֵפֶר הַזֵּהר וּבְסֵפֶרִי הַקְּבֵלָה שֶׁלֹּאֲחֲרָיו.

ב. זֵה לְשׁוֹנוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁלוֹם בּוֹזְגָלוֹ בְּפְרוּשׁוֹ הַדְּרַת מְלָךְ:

רֶשֶׁב"י זי"ע אָמַר (זֵהר ח"ב דף קע"ו ע"א): סֵפֶרָא דְצִנִּיעוּתָא, חֲמֵשֶׁה פְּרָקִין אֵינוֹן, דְּכָלִּילָן בְּהִיכָל רַב וּמְלִיִּין כָּל אַרְעָא. פְּרוּשׁ, אֵלוֹ חֲמֵשֶׁה פְּרָקִים

כוללים כל חכמת הקבלה ... כי ספרא דצניעותא הוא מועט מחזיק את המרבה, לשון קצר בחכמה נפלאה ומפארה.

(הדרת מלך לספרא דצניעותא סוף פ"א)

ג. הנסיון הראשון לפרש את "ספרא דצניעותא" נעשה ב"אידרות" - אידרא רבא ואידרא זוטא. לספר קטן זה נכתבו מספר פרושים, (מפרסם הוא פרוש הגר"א [וילנא והורודנא-תק"פ] "נפש לדוד" לרבי דוד לוריא). מלבד הפרושים הכוללים לזהר, הכוללים גם פרוש לספרא דצניעותא הנמצא בגוף ספר הזהר.

ד. יש המיחסים את "ספרא דצניעותא" ליעקב אבינו, אמנם הרב הקדוש מקאמארנא בספרו "זהר חי" כתב, וזה לשונו:

ספרא דצניעותא חברו רשב"י ... וסדרם מבריתות שהיו מקבלות לתנאים מהר סיני מימות משה, כעין שסדר רבינו הקדוש ששה סדרי משנה ממה שהיו שנויות מקדמת דנא.

(זהר חי, בסיום פרושו לספרא דצניעותא)

(2) "אידרא רבא" – הכנוס הגדול

א. ה"אידרא רבא" נמצא בזהר חלק ג' פרשת נשא (מן דף קכ"ז ע"ב עד דף קמ"ה ע"א), ונקרא "אידרא רבא", שפרושו: הכנוס הגדול. "אידרא" הוא מקום מושב החכמים, בדרך כלל כגון עגלה, ותוספת המלה "רבא" בא כדי להבדילו מן הכנוס היותר קטן - "אידרא זוטא" - שהתקיים מאחר יותר, שבו נוכחו פחות חכמים, כדלהלן.

ב. ב"אידרא רבא" בא תאור דיוניהם של תשעה מהחבריא של רבי שמעון בן יוחאי, שהתכנסו יחד עמו לדון בסודות הגדולים והעמקים של הקבלה. התשעה הם: רבי אלעזר בנו, רבי אבא, רבי יהודה, רבי יוסי בר יעקב, רבי יצחק, רבי חזקיה בר רב, רבי חיאי, רבי יוסי ורבי ייסא.

לאחרי פתיחת הדרוש בפ"י רשב"י, קמים החכמים, האחד אחר חברו, ודורשים בסוד האלקות, כאשר רשב"י משלים ומגיב על דבריהם.

התגלות הזהר

קמז

ג. עקרון של הדרשות בחלק זה באות לבאר את דברי ה"ספרא דצניעותא", המשמש לחלק זה מעין "משנה" ביחס ל"גמרא". ולכן לעתים נמצא ב"אידרא רבא" לשון "הספרא דצניעותא" כבסיס להסברם של חכמי האידרא.

ד. בסיומו של ה"אידרא" נפטרים שלשה מן החכמים, רבי יוסי בר יעקב, רבי חזקיה ורבי ייסא.

(3) אידרא זוטא

ה"אידרא זוטא" נמצא בזהר ח"ג פרשת האזינו (מן דף רפ"ז ע"ב עד דף רצ"ו ע"ב), ונקרא "אידרא זוטא", שפרושו: הפנוס הקטן, להבדילו מן הפנוס הגדול - "אידרא רבא". ב"אידרא זוטא" נתכנסו שוב החכמים בני חברתו של רשב"י, והפעם שבעה במספר, לאחר פטירתם ב"אידרא" הקודמת - "אידרא רבא" - של שלשה מן החכמים הנ"ל.

ב"אידרא" זו זוכים החבריא קדישא לשמע תורה מרשב"י שתכנה, סכום הדברים שהתבררו ב"אידרא רבא".

(4) רעיא מהימנא

א. הספר "רעיא מהימנא", שהוא ה"ספר" הגדול ביותר הנכלל בספר הזהר, הוא מה שלמד וגלה משה רבינו, הרועה נאמן, לרשב"י וחבריא דיליה, שפלה תנאים ואמוראים. בכנוס חבריא קדישא זה, שהתקיים בבית מדרשו של רבי שמעון בן יוחאי, נתבררו ונתלבנו סודות וגלויים על מצוות התורה, שרשיהו וטעמיהו.

ב. "רעיא מהימנא" מפזר במספר פרשיות בגוף הזהר, חלקו גלוי ונדוע לנו ואף הדפס בדפים ועמודים נפרדים, וחלקו בא משלב בגוף הזהר. ה"רעיא מהימנא" נמצא בחלק ב' וג' של ספר הזהר (הכולל חמש שמות, ויקרא, במדבר, דברים), אבל לא נמצא, בגלוי, בחלק א' של ספר הזהר (חמש בראשית).

ג. כִּמָּה גְדוּלַי יִשְׂרָאֵל וְחֻכְמֵי דוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים עָמְלוּ לְמַצֵּא אֶת הַ"רְעִיָּא מְהִימְנָא", שֶׁהִיָּה בְּמִקּוּרוֹ סֵפֶר גְּדוּלַּ עַל כָּל הַתְּרִי"ג מְצוּוֹת, וְלִסְדְּרוֹ עַל-פִּי סֵדֶר שֶׁל מְצוּוֹת עֲשֵׂה וּמְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, וְאֵף לְהַדְפִּיסוֹ כְּסֵפֶר בְּפָנֵי עֲצָמוֹ - רֹאה, לְדַגְמָא מֵאִמֶּר "רְעִיָּא מְהִימְנָא" - סֵפֶר הַמְצוּוֹת", הַנִּדְפָּס בְּרִישׁ סֵפֶר הַזֶּהר מִהַדְרֵת הָרַב רַבִּי רְאוּבֵן מְרְגְלִיּוֹת. וְרֹאה גַם נְתִיבוֹת יָאִיר לְהַרְבֵּ מִשֶּׁה יָאִיר וּוְיִנְשְׁטָאק, שֶׁבּוֹ אִסְף דְּבָרֵי הַרְעִיָּא מְהִימְנָא בְּהוֹסְפָה פְּרוּשׁ.

ד. תוֹךְ כְּדֵי הַרְצָאת הַדְּבָרִים, מִשְׁתַּמֵּשׁ הַרְעִיָּא מְהִימְנָא לְפַעֲמִים בְּסוּף הַזֶּהר, הַנִּקְרָא בְּלִשׁוֹנוֹ "חִיבְרָא קַדְמָאָה".

ה. מִחֻלְק הַ"רְעִיָּא מְהִימְנָא" שֶׁבְּסֵפֶר הַזֶּהר, שְׁעוֹסֵק בְּמְצוּוֹת, אֶפְשָׁר לְלַמֵּד כִּמָּה הַלְכָתָא רַבּוּתָא בְּהַשְׁנָאָה לְשִׁטוֹת רַבּוּתֵינוּ, וּבִפְרָט מֵאִפְסֵי הַרְצָאת הַדְּבָרִים הַקְדוּשִׁים בְּרְעִיָּא מְהִימְנָא אֶפְשָׁר לְלַמֵּד הַרְבֵּה הַכְרָעוֹת בְּהַלְכָה.

ו. דַּע כִּי חֲבוּר הַזֶּה הַנִּקְרָא רְעִיָּא מְהִימְנָא, שְׁעֲשֶׂה רִשְׁב"י עִם הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר בְּגוֹן עֲדוֹן, הִיָּה לְתַקוּן הַשְּׂכִינָה וְסַעַד וְסִמְךָ לָהּ בְּגִלוּתָא, כִּי אֵין סַעַד וְסִמְךָ לְשְׂכִינָה אֲלָא בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה ... וְכָל מָה שְׂיֵאמַר פֹּה מִהַסּוּדוֹת וְהַעֲנִינִים, הַכֹּל הִיָּה כּוֹנֵנֵת לִיחַד הַשְּׂכִינָה וְלִסְעֵדָה בְּגִלוּתָא.

(אזר החמה לזהר ח"ב דף קט"ו ע"ב, בשם הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו])

(5) מִדְרַשׁ הַנֶּעְלָם

א. "מִדְרַשׁ הַנֶּעְלָם" נִמְצָא בְּגוֹף סֵפֶר הַזֶּהר (פְּרִשְׁת וִירָא, חֲזִי שְׂרָה, תּוֹלְדוֹת), וּבַזֶּהר חֲדָשׁ (מִן דְּרַב' ע"ב עַד דְּרַב' ל' ע"ב; מִן דְּרַב' מ"ו ע"ב עַד דְּרַב' מ"ז ע"ב) בַּזֶּהר חֲדָשׁ הוֹצֵאת הָרַב רַבִּי רְאוּבֵן מְרְגְלִיּוֹת) וּבִפְרָשִׁיּוֹת בְּלֶק, כִּי תַצֵּא, וְכָל זֶהר חֲדָשׁ לְשִׁיר הַשִּׁירִים, רוֹת וְאִיכָה).

ב. עַל הַטַּעַם שֶׁנִּקְרָא בְּשֵׁם "מִדְרַשׁ הַנֶּעְלָם" כּוֹתֵב הַרְמ"ז, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:

אֲתַן טַעַם לְשִׁבַח אֶל שֵׁם מִדְרַשׁ זֶה שֶׁקְרָאוּהוּ נֶעְלָם, וְהוּא שָׂרֵב עֲנִין זֶה הוּא עַל הַנִּשְׁמָה שֶׁמְקוּרָה בְּבְרִיאָה, שֶׁשֵּׁם גּוֹן עֲדוֹן הָעֲלִיוֹן. וְכַתֵּב בְּפִרְדָּס שֶׁהַדְרַשׁ הוּא בְּבְרִיאָה ... וּמִדְרַשׁ הַנִּגְלָה הוּא סוּד הַחִיצוֹנִיּוֹת, וּמִדְרַשׁ הַנֶּעְלָם

התגלות הזהר

קמט

הוא סוד הפנימיות, שהם הנשמות. ודרוש זה המיסד על הנשמה, שמו נאה לו מדרש הנעלם.

(רמ"א, הובא במקדש מלך לזהר פרשת וירא, מהדורת זלקווא עמוד ק')

ג. לשונו של "מדרש הנעלם" הוא לפעמים לשון-הקדש, לפעמים ארמית, ולפעמים גם בלול משניהם.

ד. שלא כגוף ספר הזהר, הרי הדרשות שב"מדרש הנעלם" הם דרשות קצרות, ולא באריכות כבשאר חלקי הזהר. גם הענינים בהם דן ב"מדרש הנעלם" - מעשה בראשית, תורת הנפש, ימות המשיח ועולם הבא - אינם מסוג הענינים שבספר הזהר, שהם תורת האלקות, אצילות העולמות, כחות הרע ועוד.

(6) "איִדְרָא דְבֵי מִשְׁפָּנָא", "הִיכְלוֹת", "רְזָא דְרִזְיוֹן", "סְבָא דְמִשְׁפָּטִים", "תּוֹסְפָתָא" ו"סְתָרֵי תּוֹרָה"

א. בספרי הזהר ישנם עוד חלקים העומדים בפני עצמם בסגנונם, בתכנם ובחשיבותם. והם:

א) "איִדְרָא דְבֵי מִשְׁפָּנָא", העוסק בעקר בסודות התפלה, והוא נמצא בזהר ח"ב פרשת משפטים (מן דף קכ"ב ע"ב עד דף קכ"ג ע"ב).

ב) "הִיכְלוֹת", העוסק בתאור היכלות הגן-עדן והגיהנם, ובו עניני תפלה רבים. ה"היכלות" נמצאים בזהר ח"א פרשת בראשית (מן דף ל"ח ע"א עד דף מ"ה ע"ב); ח"ב פרשת פקודי (מן דף רמ"ד ע"ב עד דף רס"ב ע"ב - היכלות מסטרא דקדושה; מן דף רס"ב ע"ב עד דף רס"ח ע"ב - היכלות מסטרא דטמאה).

ג) "רְזָא דְרִזְיוֹן", העוסק בגלוי מהותו של האדם על-ידי תוי פרוצופו וידי. ה"רְזָא דְרִזְיוֹן" נמצאים בזהר ח"ב פרשת יתרו (מן דף ע' ע"א עד דף ע"ה ע"א).

ד) "סְבָא דְמִשְׁפָּטִים", שהוא פרוש רב ייבא סבא בעניני גלגולי נשמות וענשי הגוף שבקבר. ה"סבא" נמצא בזהר ח"ב פרשת משפטים (מן דף צ"ד ע"א עד דף קי"ד ע"א).

ה) **"תוספתא"**, הם קטעים ובהם ראשי פרקים בחכמת קבלת הזהר, והוא מפזר בכל ג' חלקי הזהר.

ו) **"סתרי תורה"**, הם דרשות פסוקים מן התורה על ענייני הנשמה וסוד האלקות, והם מפזרים בזהר חלק א' (ספר בראשית).

עוד ספרים ומקורות שנזכרו בספר הזהר, עין גם כן להלן בסוף הפרק.

ב) זהר חדש

א. לאחרי שנדפס ספר הזהר (במונטובה וקרימונה, בשנים שי"ח-ש"כ), נמצאו עוד כתבי-יד רבים הכוללים קטעים השזיכים לפי תכנם לספר הזהר, שלא נכללו במהדורות ספר הזהר שנדפסו.

כתבי-היד שנמצאו שזיכים לכל חלק הזהר, מהם דומים לזהר על התורה, מהם לחלקים הפנימיים שבהר (מדרש הנעלם, סתרי אותיות ועוד), ומהם שזיכים בתכנם ובמהותם לתקוני הזהר.

ב. כשלים שנה לאחרי הדפסת המהדורות הראשונות הנ"ל של ספר הזהר, קבצו את כתבי-היד וערכו אותם על-פי סדר פרשיות התורה והמגלות (כפי הנראה נעשתה העריכה על ידי המקבל רבי אברהם הלוי מעיר צפת), והדפיסום לראשונה בשאלוניקי (שנת שני"ז), ולאחר מכן בקראקא (שנת שס"ג), ומאז הדפס פעמים רבות במהדורות שונות.

ג. **"זהר חדש" על התורה** נמצא על מספר פרשיות מכל חמש. על חמש בראשית: בראשית, נח, לך לך, וירא, ויצא, וישב. על חמש שמות: בשלח, יתרו, תרומה, כי תשא. על חמש ויקרא: צו, אחרי, בהר. על חמש במדבר: נשא, חקת, בלק, מטות. על חמש דברים: ואתחנן, כי תצא, כי תבוא.

ד. בקטעי הזהר הנ"ל משלבים, בעמודות נפרדות: **"סתרי אותיות"** ו**"מדרש הנעלם"**. אחרי כן באים מדרשים - **"מדרש הנעלם"** - למגלות: שיר השירים, רות ואיכה. ובסוף מדפסים תקונים **["תקוני זהר חדש"]**, כדגמת התקוני זהר.

התגלות הזהר

קנא

ג) תקוני הזהר

א. **"תקוני הזהר"**, שנדפס כספר בפני עצמו, מכיל שבעים תקונים, ועוד י"א תקונים. ובמהדורות אחדות נדפסו עוד "תקונים" הנדפסים כבר ב"זהר חדש", שעל פי תכנם וסגנונם שייכים גם הם לתקוני הזהר.

ב. כל אחד משבעים התקונים שב"תקוני הזהר" מתחיל בבאור המלה "בראשית", וממשיך בבאור פסוקים אחרים, בעקר מפרשת בראשית, אך גם מן התנ"ך. וכל זאת על דרך הסוד, בדרשות המגלות צפוני וסתרי תורה.

ג. על מהות הספר ותכליתו, ובעקר על שמו "תקונים", כותב רבי שלום בוזגלו, וזה לשונו:

ספר תקונים, כי תקוני העשיה עקר כל תקוניה, ואם לא תתקן ותעלה מהעשיה, איך יהיה תקון יצירה ובריאה, כי תחלת הכל הוא תקון העשיה.

הנה מצינו ועלה בדינו טעם הגיון לשם ספר התקונים, שכל פונת הרשב"י לתקן השכינה בעולם העשיה ... כי סגלת חבורא דא להביא גאלה וחרות מהגלות.

והגם שכל חבורי הרשב"י מקרבין הגואל ... הנה ספר התקונים בפרט, שלכונה זו חבורו, לתקן המלכות בעולם העשיה.

... מן השמים הרשוהו ועזרוהו לחבר זה ספר התקונים ... אמר רבי שמעון: זכאה חולקנא דעלאין ותתאין אינון באסקמותא לסייעא לן ... ובהקדמת התקונים ... רבי שמעון וחבריו, כד אתפנשו למעבד האי חבורא, רשותא אתיהיב לון ולאליהו עמהון ולכל נשמתין ... ולכל מלאכיה ... לגלאה לון רזין טמירין דלא אתיהיב רשו לגלאה עד דייתי דרא דמלכא משיחא.

(הקדמת פרוש כסא מלך לתקוני זהר)

ד. בריש ספר "תקוני הזהר", כמו בספר הזהר, באה הקדמה, ובראשה תמצית מהות הספר. וזה לשונו: "תקוני הזהר, דאינון שבעין אנפין לאוריתא

דפריש רבי שמעון בר יוחאי במלת בראשית מסתרי אורייתא, עכ"ל. לאחרי ה"הקדמה" באים באורי השבועים תקוננים, מהם ארפים ומהם קצרים.

ה. בכמה מהדורות של ספר "תקוני הזהר" מדפס בשולי העמודים תאריכי הימים מר"ח אלול עד יום הכפורים, שבהם קוראים קטעים אלו שבספר תקוני הזהר - על פי המנהג (הובא גם בהקדמת פרוש כסא מלך לתקוני זהר), ללמד ולקרא את התקוני זהר בארבעים הימים שמר"ח אלול עד יום-הכפורים, כדלעיל פרק י'.

ו. פרושי התקוני זהר. ל"תקוני הזהר" לא נדפסו פרושים רבים. ואלו הם הפרושים המפרסמים לתקוני הזהר: "אור יקר לרבנו הרב הקדוש רבי משה קורדבירו" **"כסא מלך"** לרבי שלום בוזגלו; **"אור ישראל"** להמגיד הקדוש רבי ישראל מקוזניץ; **"באורי הגר"א"** לתקוני זהר (וילנא, תרכ"ז), **"חמדת צבי"** לרבי צבי הירש; **"באר יצחק"** לרבי יצחק איזיק מפאלצק; **"באר לחי רא"י"** לרבי צבי הירש שפירא מדינוב; **"כגן הירק"** לרבי פליפא ג'יג', **"נצוצי זהר"** להרב ראובן מרגליות.

ד) סבום כל חלקי הזהר וחלקיו

א. כל חלקי הזהר וחלקיו הפנימיים שכתבנו אודותם בפרק זה, רבם נתחברו על ידי רבי שמעון בר יוחאי, והנותרים - חלקם קדמו לרשב"י, ובהם השתמש רשב"י (כמו "ספרא דצניעותא"), וחלקם נכתבו או נערכו בדורות שלאחרי פטירת רשב"י (עין גם פן לעיל פרק כ"ב סעיף א' אותיות ה'- ו').

ב. אמנם מלבד חלקי הזהר הנ"ל, מזכרים בזהר עוד עשרות מקורות קדומים שהיו בידי רשב"י וחבריא דיליה, והם היו, ככל הנראה, היסוד לקבלת הזהר. לדגמא: "ספר רזיאל", "ספרא דאגדתא", "ספרא דאדם הראשון", "ספרא דאשמדאי", "ספרא חכמתא עלאה דבני קדם", "ספרא דחנוך", "ספרא דשלמה מלכא", "ספרא קדמאי", "צרופי דאתנון דאתמסרו לאדם בגן עדן, ועוד.

ג. ידעתי דבר זה מוכיח עוד יותר, שתורת הסוד שבספר הזהר, לא נתיצר בתקופת התנאים, כי אם היא מסרת עתיקת יומין שהשתמשו בה רשב"י וחבריו דיליה, בנו ויסדו עליה את קבלתם, ומקורה עוד בתורה שנתנה מאת השם למשה בסיני.

- פרק ט - מפרשי הזהר

א. בבואנו להתחקות על ספרות הפרוש ליסוד הקבלה - ספר "הזהר". עומדים אנו מול מספרם הדל של הפרושים שנכתבו לספר זה. בל נשכח שמאז גלוי ספר זה עברו כשבע מאות שנים - תקופה די ארפה, שעשתה פרות ופירי פרות כלפי כל ספרות אחרת ביהדות. (נשוה לדגמא את הזהר, לפרשנות רש"י על התורה, ולספר ההלכתי של הרמב"ם "משנה תורה". על ספרו של רש"י נכתבו למעלה ממאה פרושים ידועים, ועל ספרו של הרמב"ם - מספר מאות!)

ב. הטעם העקרי להעדר פרשנות רחבה לזהר, ככל הנראה נובע מאפנה הנסתר של תורה זו, ומן החשש לגלות אף לא טפח מסודותיה הכמוסים, בבחינת - "סוד השם ליראיו".

ג. טעם נוסף, הוא החשש מן הטעות בפרוש דברים העומדים ברומו של עולם, אשר כל חסר דיוק משנה ומשדד מערכות בכל העולמות! על כן יפה השתיקה, ובמיחד, וכל שכן הכתיבה!

א) רבי שמעון לביא – "כתם פז", ראש מפיצי התורה בצפון אפריקה

א. רבי שמעון לביא נולד בספרד בשעת בין הערבים, ערב וסמוך לשקיעתה של יהדות גדולה ומפארת. בשנת רנ"ב בעודו ילד, נטל את מקל הנדודים יחד עם כל יהודי ספרד, ושם פעמיו לצפון אפריקה הסמוכה. תחנתו הראשונה הייתה העיר פאס שבמרוקו, שם גדל ונתגדל, וספג לתוכו הרבה תורה ויראה, קדשה וטהרה. רבי שמעון [הר"ש] לביא - כרבים מבני דורו שגלו מארץ מולדתם - שאף להגיע לארץ ישראל. ואכן, אחר תקופה ארפה (רנ"ב - ש"ט), פנה הוא בדרך לארץ הקדש, בעברו דרך לוב, בעיר טריפולי. נוכח הוא לדעת עד כמה גדולה היא בורותם של יהודי המקום בידיעת התורה, וממילא עד כמה רחוקים הם מקיום תורה ומצוות בשלמות. הרגשת אחריות אישית לגורל יהודי הקהלה ויהדותם, הביאה את רבי שמעון [הר"ש] לביא לדחות את עלייתו לארץ ישראל, לשהות במקום, ולהשתדל לשנות את פני הדברים העגומים. ואכן רבי שמעון [הר"ש] לביא החל להפיץ את התורה ולמודה בלוב, ותקן תקנות בתחומי היהדות השונים.

ב. וזה לשון החיד"א (ב"שם הגדולים" בערכו): "ואני שמעתי דהרב הנזכר היה דעתו לסע לארץ ישראל, וכשבא לטריפולי ראה שלא היו יודעין דת ודין, ואכלו תפלה וברכות כתקנו, ואמר בלבו כי טוב לו לקרבם לתורה וללמדם תורה וליראה את השם, וזה יותר מהליכת ארץ ישראל, וכן עשה והצליח כמעט לגיגם והרביץ תורה שם".

ג. רבי שמעון [הר"ש] לביא האריך ימים, ונפטר בשנת שמ"ה, ומקום קבורתו בעיר טריפולי. מפרסם הוא שירו "בר יוחאי נמשחת אשריך, שמן ששון מחברריך" - על רבי שמעון בר יוחאי. רבי שמעון [הר"ש] לביא כתב פרוש רחב ועמק - "כתם פז" - לספר הזהר, שממנו נותר וידוע לנו רק פרושו לספר בראשית. שלא כשאר פרושי הזהר שנכתבו לאחר שנדפס הזהר, פרושו של רבי שמעון [הר"ש] לביא נכתב על בסיס כתבי יד של הזהר

שְׁהִיּוּ בְּיָדוֹ, וְעַל כֵּן חָשׁוּב מְאֹד פְּרוּשׁוֹ, גַּם מִן הַבְּחִינָה הַזֹּאת שֶׁכֵּן יָכוֹל לְשַׁמֵּשׁ לָנוּ מְקוֹר לְגִרְסָאוֹת וְנִסְחָאוֹת שׁוֹנִים וְקְדוּמִים שֶׁל סֵפֶר הַזֹּהַר.

ד. סִפְרוֹ - "כְּתָם פֶּזֶז" - הַדְּפָס כְּמֵאתִים וְחֲמִשִּׁים שָׁנָה לְאַחַר פְּטִירָתוֹ, בְּעִיר לִיוֹרְנוֹ, בְּהַשְׁתַּדְּלוֹת גְּבִירֵי הָעִיר טְרִיפּוֹלִי. מְעַנְנֵן לְצִיָּן שֶׁהַשֵּׁם "כְּתָם פֶּזֶז" לַחֲבוּר, נִתֵּן עַל יְדֵי הַחֵיד"א, שֶׁשָּׁהָה בְּאוֹתָהּ עֵת בְּעִיר לִיוֹרְנוֹ, (בְּשֵׁם הַגְּדוֹלִים עָרַךְ שִׁמְעוֹן בֶּן לֵבִיא מוּבָא: "וְנִקְרָא הַסֵּפֶר "כְּתָם פֶּזֶז" גִּימְטְרִיא - שִׁמְעוֹן לֵבִיא ז"ל. גַּם פֶּ"ז רֵאשִׁי תַבּוֹת פְּרוּשׁ זֹהַר"). הַסֵּפֶר הַדְּפָס בְּשָׁנֵי כְּרָכִים. קִבְּלָתוֹ שֶׁל רַבִּי שִׁמְעוֹן [הַר"ש] לֵבִיא מְבַסְּסֵת עַל כְּתָבֵי הַמְּקַבְּלִים שֶׁקָּדְמוּ לוֹ, (וְאִין בָּהּ כָּלֵל מֵהַשְּׁפָעַת מְקַבְּלֵי צֶפֶת: מֵהַר"ם קוֹרְדוּבִירוֹ וְהָאֶר"י ז"ל) כְּגוֹן: הַרְמַב"ן (בְּעֶקֶר בְּפְרוּשׁוֹ לַתּוֹרָה), הַרִיקָאֲנִטִי, פְּרוּשׁוֹ שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה חֵיט - מִנְחַת יְהוּדָה לְסֵפֶר "מַעַרְכַּת הָאֱלֹהוֹת", רַבִּי יוֹסֵף גִּיקְטִילֵיא, רַבִּי מִנְחֵם הַצִּיּוֹנִי, רַבִּינוּ בְּחַיִּי בֶן אֶשֶׁר, וְעוֹד.

ב) רַבִּי מֹשֶׁה קוֹרְדוּבִירוֹ - "אֹר יֶקֶר" - הַר"ם קוֹרְדוּבִירוֹ הוּא מֵגְדוּלֵי הַמְּקַבְּלִים שֶׁבְּכָל הַדּוֹרוֹת

א. רַבִּי מֹשֶׁה נוֹלַד כְּדוֹר לְאַחַר גְּרוּשׁ יְהוּדֵי סִפְרָד (רפ"ב), אֲךָ מְקוֹם לִדְתוֹ אִינּוֹ יְדוּעַ (יֵשׁ הַמְּשַׁעְרִים בְּסִפְרָד). מִלְבַּד גְּדֻלְתוֹ בְּקִבְּלָהּ - שְׁאוּדוֹת לָהּ זָכָה לְפָרְסוּם וּשְׁמוֹ נַחֲקַק לְדוֹרוֹת בֵּין גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל - הִזָּה הַר"ם קוֹרְדוּבִירוֹ גְּדוֹל בַּתּוֹרָה וְשִׁמְשׁ אֶף כְּדִין. כֵּן יְדוּעַ שֶׁהִזָּה תִּלְמִידָם שֶׁל רַבִּי יוֹסֵף קָאֵרוֹ וְרַבִּי שְׁלֵמָה אֶלְקָבָץ.

ב. תּוֹרָתוֹ בְּקִבְּלָהּ הֵנָּה סִכּוּם בְּהִיר וְנִפְלֵא שֶׁל כָּל סִפְרוֹת הַקִּבְּלָהּ שֶׁקָּדְמוּ לוֹ, דָּבָר הֵבֵא לִידֵי בְטוּי בְּסִפְרוֹ הַגְּדוֹל "פְּרֵדֵס רְמוּנִים" שֶׁבּוֹ סִכּוּם אֶת עֵקְרֵי תּוֹרַת הַקִּבְּלָהּ, (מִסֵּפֶר זֶה נַעֲשׂוּ שְׁנֵי קְצוּרִים: "פְּלַח הַרְמוֹן" - לְרַבִּי מִנְחֵם עֲזַרְיָה מִפְּאַנּוֹ, וְ"עֶסִיס רְמוּנִים" - לְרַבִּי שְׁמוּאֵל גְּלִיקוֹ). סִפְרוֹ בְּתַחוּם הַמוּסָר מְפָרְסֵם בְּשֵׁם - "תִּמְרֵי דְבוּרָה", שֶׁשִּׁמְשׁ בְּסִיס לְסִפְרוֹת הַמוּסָר שֶׁהַשְּׁפָעָה מִן הַקִּבְּלָהּ, וְשֶׁהַתַּפְתָּחָה בְּדוֹרוֹת הַבָּאִים, (כְּגוֹן "רֵאשִׁית חֲכָמָה" לְתִלְמִידוֹ רַבִּי אֵלִיָּהוּ דִּי וִידְאֵשׁ, וְעוֹד).

הרב משה קורדובירו עסק כל ימיו בכתיבת פרוש לכל חלקי הזהר, אולם לא זכה שספר זה ידפס בימי חייו. ספר זה שעד כה היה בכתיב יד (הכתב יד מכיל כשלוש עשרה אלף עמודים!), הנקרא בשם "אור יקר", מדפס בשנים האחרונים בירושלים, כארבע מאות שנה לאחר כתיבתו, ולעת עתה יצאו לאור כ"ב כרכים (תשכ"ב - תשנ"ד), על ידי הרב החסיד רבי מאיר אֶלְבוּם, מחשובי חסידי אֶלְכַסְנֶדֶר מדור העבר.

ג. הפרוש מתחסס לכל מלה ומלה שבזהר, מדקדק בה ומפרשה לארפה ולרחבה. לא פלא, שכל מי שיזע על ערכו של ספר זה נתאוה ללמדו. מפרסם הוא נסיונו של הרמ"ע מפאנו שהזיל "אלף זהובים אדמים" לאלמנת הרב משה מקורדובירו, שתשאיל לו את הכתיב יד על מנת להעתיקו, (ראה שם הגדולים להחיד"א בערך "אור יקר" שב"מערכת ספרים").

ד. נצטט מספר שורות מהקדמת הרב משה קורדובירו לספרו "אור יקר", בהם סכס מגמתו בכתיבת פרושו לזהר: "ובראותי אני משה... קורדובירו עצם חובת האדם בידיעת התורה וטעמיה... ראייתי לבא ללקט קצת שושני וורדי נרדי סודות תורתנו הקדושה, בפרוש הפסוקים, וטעמי המצוות, ולחבר מהם מגלת ספר יקרא שמו "אור יקר" לסבות רבות... מפני שעקר הכונה בו לבאר דברי הרשב"י עליו השלום בכל פרטיו... מאיר ומבאר דברי הזהר בכלל ופרט, בסיעתא דשמיא... להיות סודות התורה יקרי הערך לא יערכם זהב וזכוכית... לבאר דברי הרשב"י עליו השלום בזהר ואו"ר יקר, ירצה אור מאיר, דהינו היות הזהר מתבאר לבד, בלי להוסיף כלל, אלא כפי מה שנלמד מתוך דבריו, וכפי מה שאנו יונקים משדי חכמתו... להיות פונת הספר להורות אל האדם דרך יעבד להקדוש ברוך הוא ושכינתיה, פי זה כל האדם".

ה. השפעתה העצומה של קבלת האר"י דחתה את למוד הקבלה על פי שיטתו ודרך של הרב משה מקורדובירו לא נתבאר אלא על פי שיטת האר"י ז"ל. והגאון בעל החיד"א שם כותב: "וראייתי בספר חזיונות כתב יד לרבינו מורנו הרב רבי חיים ויטאל זצ"ל, שחלם [על] הרמ"ק [רבינו משה

התגלות הזהר

קנו

קורדובירו] ז"ל, ובחלום ידבר בו הרמ"ק ז"ל שקבלת רבו האר"י ז"ל אמתית ופנימית. ושם בעולם הבא הוא (הרמ"ק) לומד חכמת הקבלה על דרך רבו האר"י ז"ל.

ו. מורנו הרב רבי משה קורדובירו נפטר בצפת בשנת ש"ל, ונטמן סמוך לקברו של האר"י ז"ל.

ג) רבי מרדכי אזולאי – "אור החמה"

א. המקבל רבי אברהם אזולאי נולד לאביו רבי מרדכי אזולאי, שהיה ממשפחת המקבלים מקטלוניה שבספרד, בעיר פאס שבמרוקו (ש"ל).

עיר זו הייתה אז מרכז תורני גדול בארץ ומשפעת בחכמיה הרבים והגדולים. שם עלה ונתעלה בידיעת התורה על כל חלקיה: מקרא, תלמוד, קבלה. כמו כן נתודע אז לקבלת רבי משה קורדובירו - המבארת בספרו הגדול "פרדס רמונים".

רבים מספריו בקבלה יש להם גם שיטת הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו].

ב. הרב אברהם אזולאי אזולאי החליט לעלות לארץ ישראל - ככל הנראה לאחר פרענות שעברה באותה עת במרוקו, ובפרט בעיר פאס. בהגיעו לארץ ישראל (בשנת ש"ה) התישב אז בעיר חברון, שהייתה מרכז לתורה וללמוד הקבלה, ושם כתב את ספריו הקדושים, לתקופות קצרות התישב בערים ירושלים ועזה.

ג. הרב אברהם אזולאי אזולאי נפטר בשנת ת"ד (כ"א מרחשון וי"א כ"ה) בחברון, ושם נטמן.

ד. ספרו הגדול "אור החמה" הוא בין הפרושים החשובים ביותר שנכתבו על הזהר. בספר זה באו פרושי הזהר לרבי משה קורדובירו ולרבי חיים ויטאל (קדם שנתודע לתורת האר"י ז"ל). הפרוש הדפס בשלשה כרכים גדולים, ובהם פרוש לשלשת חלקי הזהר (בראשית - דברים). כמו כן כתב

הרב אברהם אזולאי את הספר "זהרי חמה", והוא קצור מן הספר "ירח יקר" - פרושו הגדול של רבי אברהם גלנטי לזהר.

ה. בשנת תרנ"ו הדפס הפרוש "אור החמה" בשלוב עם "זהר חמה", על ידי הרב הקדוש רבי יחזקאל שרגא הלברשטאם בן ה"דברי חיים" זי"ע, וכעת מצויים בו שלשת הפרושים של המקבלים: הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו], רבי חיים ויטאל, ורבי אברהם גאלאנטי. מדבריו בהקדמתו לפרושו: "... והחלק ב' [מן הספר "קריית ארבע" - הכולל את רב חבוריו בקבלה] נקרא שמו "אור החמה", והוא מאיר המעין באור החמה הבהיר להבין לשונות הזהר הבלתי עמקים, ונהנים ממנו כל העם מקצה, המבין והבלתי מבין".

ו. רבי אברהם בן רבי מרדכי אזולאי נולד בפאס (בשנת שכ"ה - שצ"ח) למשפחת מקבלים, הנה מקבל מפרסם, אשר פרח בתור הזהב של התקופה ההיא. הוא כתב שלשה מדרשים המבססים על הזהר עם פרושו האריז"ל, "אור הלבנה", "אור החמה", ו"אור הגנוז". הרב אברהם אזולאי גם כתב ספר הנקרא "חסד לאברהם", בו הוא מציג נתוח עקרונות הקבלה.

ז. בנו של הרב הקדוש רבי אברהם אזולאי הנה הרב הקדוש רבי יצחק אזולאי, בעל זרע יצחק מקושטאנדינא (הוא אבי הרב הקדוש רבי ישעיה, אבי הרב הקדוש רבי יצחק ורחיה, אבי מרן החיד"א ז"ל).

ח. חתני הרב הקדוש רבי אברהם אזולאי ז"ל היו הרב הקדוש רבי בנימין זאבי (אבי הרב הקדוש רבי אברהם ישראל זאבי), והרב הקדוש רבי דוד יצחק (אבי הרב הקדוש רבי אברהם ישראל זאבי), הרב הקדוש רבי אברהם אזולאי ז"ל נפטר, בשנת ת"ד לפ"ק כ"א (וגיש אומרים: כ"ה) מרחשון זיעועכ"א.

(תו"ד מליצי אש)

ד) רבי שלום בוזגלו - "מקדש מלך"

א. רבי שלום בוזגלו נולד - במאה הי"ח - בעיר מראכש שבמרוקו, עיר קדומה ששמשה מאות בשנים כמרכז רוחני ליהודי דרום מרוקו. ארבעה

התגלות הזהר

קנט

מגדולי חכמי מרוקו שבדורו: רבי אברהם אזולאי, רבי יעקב פינטו, רבי ישעיה הכהן, ורבי יעקב גדליה - היו רבותיו בקבלה, כפי שידוע לנו מדבריו בהקדמתו, ומהבאת דבריהם ופרושיהם בפרושיהם על הזהר.

ב. פרוש "מקדש מלך", ושאר פרושיהם לחלקי הזהר הנוספים: "הדרת מלך", "פני המלך", "הוד מלך", "כבוד מלך" (על מאמרים קשים שבזהר, על האידרות - רבה וזוטא - ועל ספרא דצניעותא), ו"פסא מלך" (על תקוני הזהר) - מבססים כלם על קבלת האר"י ז"ל, כפי שבאה בכתבי תלמידיו, ובראשם מורינו רבי חיים ויטאל. ואף שקבלת האר"י היא הקובעת בפרושיהם, הרי שבמקומות רבים נטה להסביר המאמרים על פי פשוטם של כתובים ברוח הזהר וכונותיו הנגלות.

ג. בפרושו שלב הר"ש [רבי שלום] בוזגלו גם מפרושיהם של הרב משה זכות על הזהר, פרוש שהיה מצוי בכתב יד, והוא שהדפיסו והוציאו לאור עולם.

ד. ספריו כתב לאחר שעזב את מרוקו והתישב בלונדון, אבל הדפיסם באמסטרדם (תק"י).

פרוש הר"ש [רבי שלום] בוזגלו לזהר, שני תכונות לו:

א. הוא הפרוש הראשון המקיף את כל חלקי הזהר.

ב. נכתב רק על פי קבלת האר"י ז"ל, שנתקבלה בלמוד הקבלה, על כן זכה הספר למהדורות רבות, (אגב, פרושו לזהר נפוץ ביותר בחוגי החסידים, ובמהדורות זאלקאו והבאו הסכמותיהם של האדמו"רים: רבי לוי יצחק מברדיטשוב ורבי יששכר דב מזלאטשוב).

רבי שלום בוזגלו נפטר בשנת תק"מ בלונדון.

ה) "ניצוצי אורות", להחיד"א

א. "ניצוצי אורות" הוא ספרו של החיד"א על הזהר, ובו אסף הערות, הגהות ופרושים קצרים, אשר נאספו ממפרשי הזהר השונים, (מהם:

אספקלריה המאירה, רבי שלום בוזגלו, זהר חמה, והערותיו הוא עצמו תחת החתימה: מאי"ן [- מהצעיר יוסף אזולאי נר"ו]. ספר זה מדפס בשולי הזהר במהדורות רבות, ובו הערות מאירות עינים מסוגים שונים: פרושים בתחום הפשט ובתחום הקבלה, הערות עניניות, תקוני לשון, השואות למקורי חז"ל, ועוד.

ו) "עטרת צבי" לרבי צבי הירש מזידיטשוב, בעל מחבר ספר "עטרת צבי", "פרי קדש הלולים", "סור מרע ועשה טוב"

א. הגאון הקדוש הרב האלקי רצ"ה מזידיטשוב זללה"ה בעל מחבר "עטרת צבי" פרוש על הזהר הקדוש, "פרי קדש הלולים" על הפרי עץ חיים, "סור מרע ועשה טוב" הקדמה ודרך לעץ החיים, ועוד.

ב. הוא היה מסמך מרבו הקדוש והנורא מורינו הרב יעקב צחק מלובלין זללה"ה ומשאך צדיקים, והחשיב עצמו כשלישי לבעל שם טוב הקדוש זללה"ה, כי בימי חרפו נסע תלמיד אחד מתלמידי הבעל שם טוב דרך מקומו, ועכבו רבינו רצ"ה אצלו כמה ימים, ולמד ממנו הרבה.

ג. הגאון הקדוש רבי משה טיטלבוים מאוהעל בהסכמתו על ספר עטרת צבי לרבינו הנ"ל כותב עליו בזה הלשון: איש אלקים קדוש, צדיק יסוד עולם, רבן של ישראל, דעתו נאמנה שהיה מלא וגדוש בחכמה זו בחכמה בינה דעת עד להפליא, ועם קדושים נאמן, ועשה פרוש על כל הזהר, ואולי הוא מהשלמת התגלות חבורו דהזהר הקדוש דעל ידו ייתי פרקנא דישראל.

ד. הגאון הקדוש מורנו הרב רבי צבי אלימלך מדינוב בהסכמתו על עטרת צבי הנ"ל כותב בזה הלשון: וידוע לכל אשר עם גדל קדשתו ופרישתו וחסידותו, זכה שנפתחו לו שערי חכמה ובינה, והיה יחיד בדורו בחכמת האמת, ילאה הקלמוס מלספר עמק השגתו בחכמת האמת הלזו, והנה הוא הקדוש עשה לה אונים, עכ"ל שם. ובהוספותיו לספר סור מרע כתב בזה הלשון: וכמעט לא ראיתי ולא שמעתי בדורנו מי אשר העמיק בחכמה הנפלאה כמוהו.

ה. הגאון האמתני בשו"ת אמרי אש חלק אורח חיים סימן י"ט כותב על רבינו הנ"ל בזה הלשון: הגאון איש אלקים מורנו הרב צבי, וכותב שם ומי בדורנו זה אשר ישא אחריו לבבו לדמות את עצמו להרב הגאון רבי צבי הירש.

ו. אחיו הגאון הקדוש מורינו הרב אלכסנדר סענדר מקאמנא בספרו זכרון דברים (דף כ"ח ע"א) כתב בזה הלשון: ואחי מורי הקדוש בעשר מיני קדשות מורנו הרב רבי צבי זללה"ה באר מאמר הלז כפי תקף קדשותו ועצם בינתו והתפשטות דבריו עד רום שמי המעלות, והרוצה לטעם נפת צוף ודבש, יעין בדבריו הקדושים ויאירו עיניו.

ז. אחיו הקדוש והנורא מורינו הרב משה מסאמבור בספר תפלה למשה, בהקדמתו כתב בזה הלשון: מה ששמעתי מאחי אמ"ו איש אלקים קדוש מורינו הרב צבי הירש, ואקדם בהקדמתי אשר השגתי בו מחסידותו ופרישתו וענותנותו ומעינות חכמה אשר בו, לו אספר בשבחו כל הימים לא אוכל לספר אפס קצהו, וזאת השגתי אשר כל השגתי בו מאפס ותהו נחשבו מגדל עמקות החכמה והקדשה והפרישות והענוה אשר בו וכו'.

ח. הגאון הקדוש מורינו הרב יודא צבי מראזלא [תלמידו וחתנו וכן אחיו הרב רבי משה מסאמבור הנזכר] אמר, כי אין שום פסוק בכל התנ"ך אשר מורו דודו רבי צבי הירש לא גלה לו סודו.

ט. מורינו שאר בשרי הגאון הקדוש מורינו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב [תלמידו וכן אחיו הרב הקדוש רבי יששכר בעריש] בהספמתו על עטרת צבי כותב בזה הלשון: וכאשר שמעתי מפיו הקדוש שהוא מתלמידי רשב"י.

(עשר קדשות מערכת ב' מורינו הרב צבי הירש מזידיטשוב)

ז) העטרת צבי החזיק עצמו לתלמיד של התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי, וגם של האר"י הקדוש

א. בהספמת תלמידו וכן אחיו הרב הקדוש רבינו מורינו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זי"ע על ספר הקדוש העטרת צבי כותב בזה הלשון:

וכאשר שמעתי מפיו הקדוש שהוא מתלמידי רבן שמעון בן יוחאי, זכותו יעמד לנו. ובספר עטרת יעקב וישאל להרב הקדוש רבי יעקב האגר זי"ע תלמידו של רבינו מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב, כותב בזה הלשון: ודע כי רבינו זה [העטרת צבי] למד תורה מפי הרשב"י והאר"י ל"ממש, כאשר העיד בעצמו, והעיד לנו מורי [מורנו הרב רבי יצחק אייזיק] ז"ל מזידיטשוב, עד כאן.

פעם אחת שלח העטרת צבי מכתב לקברו של רשב"י והאר"י, וחתם "אני תלמידך צבי בן הינדא".

ב. פעם איקלעו לזידיטשוב אנשי צורה, שבאו מארץ הקדש לקבץ מעות לטובת רבי מאיר בעל הנס, שלח העטרת צבי עמהם קנטרס שניניחוהו במערת ציון רשב"י, ותלמידו הרב הקדוש רבינו מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זי"ע ראה את הקנטרס בידם, וראה בו פרושים על מאמרי הזהר הקדוש, ובחתימת הקנטרס חותם תלמידך צבי בן הינדא, ומבקש העטרת צבי את רשב"י, שיגלה לו אם כון בפרושו לאמתו. נתן להם רבינו מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מעות שיקתבו אליו מה שארע עם הקנטרס במירונו. כאשר חזרו לארץ הקדש כתבו אליו, כי אחר שהניחו את הקנטרס במערה יצאו החוצה, ואחר כמה רגעים כשנכנסו שנית לא מצאוהו עוד, ושום אדם לא נכנס לשם בין כך.

ג. פעם בליל שבת קדש, רצה חתנו הרב הקדוש רבי יודא צבי מראזלא זי"ע להגיש לו משקה לשתות, ושמע מבצע דלת חדרו קולם של כמה אנשים, וכאשר הסתכל דרך חור המפתח שבתוך הדלת, ראה איש זקן ואיש צעיר מפלפלים עם חותנו העטרת צבי, ובשבת קדש בסעדה שלישית כשהעטרת צבי פתח במאמר מהזהר הקדוש כדרך, אמר: מימרא זו פרשו רבינו שמעון בן יוחאי בעצמו כך, ואמר הפשט של רשב"י, ואחר כך אמר והאר"י הקדוש פרשה כך, ואמר הפשט של האר"י הקדוש, ואחר כך אמר ואני מפרש כך וכך, ושניהם רשב"י והאר"י הקדוש מסכימים לפשט שלי, וסיים "אין טאמער גלייבט עטץ מיר נישט, פרגעט'ס דעם שווארצן גנב, ער

התגלות הזהר

קסג

האט אריין געקוקט דורך די קלאמקע" (= ואם לא תאמינו לי, תשאלו הגנב השחור, הוא הסתפל דרך חור המנעול), כי הרגיש ברוח קדשו שחתנו הביט לתוך החדר.

ד. הוא הקדוש היה גאון בנגלה ובנסתר, ובעת אמירת התורה בסעדה ג' של שבת קדש, גלה סודות וענינים רמים וגבוהים.

ה. הרב הקדוש בעל דברי יחזקאל משינאנא זי"ע היה רגיל לספר, כי בעת שהעטרת צבי אמר תורה בסעדה ג', והמורה שעות שעל הקיר התחיל להקיש, צעק העטרת צבי "שא דרך ארץ", ותכף פסקו מלהקיש, וכן בכל פעם, ואחר אמירת התורה השלים כל הנקישות שחסר במשך שעת אמירת התורה. וסיים הרב הקדוש משינאנא: תראו מזה שאפלו דומם כמורה שעות יש לו דרך ארץ לדבורו של צדיק.

(עבודת עבודה דף רע"ט)

ח) "זהר חי", – לרבי יצחק איזיק מקאמארנא, בעמח"ס "זהר חי", "היכל הברכה", "נתיב מצוותיך", עצי עדן, "פני זקן", "שלחן הטהור", ועוד

א. הגאון הקדוש המקבל האלקי מארא דרזין, מורינו הרב יצחק יהודה יחיאל, המכנה רבי איזיק מקאמארנא (תקס"ו - תרל"ד), בן הגאון הקדוש רבי אלכסנדר סנדר, אחי הקדוש רבי צבי מזידיטשוב.

ב. היה גאון מפלג קדוש ובעל מקבל נורא, שחבר ספרים הרבה ה"ה, ספר עשירית האיפה על התורת כהנים, אוצר החיים על תרי"ג מצוות, והיכל הברכה על המסרת, וזהר חי על הזהר הקדוש ה' פרכים, ונתיב מצוותיך, ומעשה אורג, ופני הזקן, ועצי עדן על המשניות, ופני זקן על ירושלמי שקלים, וספר נוצר חסד על אבות, ואלו נדפסו.

עוד נשארו ממנו בכתובים ספר שלחן הטהור על שלחן ערוך אורח חיים, והגהות על ש"ס בבלי וירושלמי, ופרוש על כמה מסכתות מירושלמי זרעים, והגהות על תקוני הזהר, (מגלת יוחסין שבספר בן ביתי תהלים).

ג. הגאון הקדוש רבי יצחק אַזיק יחיאַל הִיה נהירין ליה שְבילין דַרְקיע דְנַהר-דְעָה, הִיה צַדִיק יְסוּד עוֹלָם, וְשַׁר בֵּית הַזְהַר, עִיר וְקַדִישׁ, וְזָכָה לְבֵן גְּדוֹל, הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר צְבִי סַאפְרִין, שֶׁהוּצִיא גַם כֵּן סְפָרִים הַרְבֵּה, הוּא בַעַל הַמַּחְבֵּר סֵפֶר בֶּן בֵּיתִי עַל הַתּוֹרָה וְחֻמֵּשׁ מַגְלוֹת, וְדַמְשֶׁק אֱלִיעֶזֶר עַל זֶהר הַקְּדוֹשׁ ו' חֻלְקִים, וְסֵפֶר אוֹר עֵינַיִם ב' חֻלְקִים וְעוֹד.

ד. פְּרוּשׁוֹ עַל הַזְהַר מִבְּסָס עַל קַבְּלַת הָאֶרֶץ ז"ל, וּבוֹ גַם הַשְּׁפַעַת תּוֹרַת מְאוּרֵי הַחֲסִידוֹת - הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְתַלְמִידָיו. פְּרוּשׁ זֶה הַדְּפָס בְּחֻמְשָׁה כְּרָכִים גְּדוֹלִים בְּלַעַמְבֶּעֶרְג, וְהֵנוּ חֲבוּרוֹ הָאַחֲרוֹן שֶׁנִּכְתַּב בְּעֶרֶב יָמָיו, וְלֹא זָכָה לְהַשְׁלִימוֹ, וְאָכֵן עַל זֶהר חֻמֵּשׁ דְּבָרִים לֹא כָּתַב פְּרוּשׁ. הַכֶּרֶךְ הַחֲמִישִׁי מְסִיִּם בְּפְרוּשׁ לְקַטֵּעַ הַמְּצוּי בְּתַחֲלַת הַזְהַר לְסֵפֶר דְּבָרִים - בְּבֹאוֹר הַפְּסוּק: "רַב לָךְ אֵל תּוֹסֵף", וּבִזְהָ הוּא מְצָא רְמֵז בַּעַת מַחֲלָתוֹ, שֶׁעָלָיו לְהַפְסִיק בְּכַתִּיבַת פְּרוּשׁוֹ. וְאָכֵן, סְמוּךְ לְכַתִּיבַת שׁוֹרֹת אַחֲרוֹנוֹת אֵלֶּה נִפְטַר. סִפְרוֹ - "זֶהר חִי" - הַדְּפָס לְאַחַר פְּטִירָתוֹ עַל יְדֵי בְּנוֹ הַצַּדִּיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי אֱלִיעֶזֶר צְבִי סַאפְרִין, כְּצוֹאֵת אֲבִיו הַמַּחְבֵּר.

ה. פַּעַם אַחַת אָמַר שֵׁישׁ בְּחֻלְק נִשְׁמַתוֹ הַטְּהוֹרָה חֻלְק אֶחָד מִנְשֻׁמַּת הָאֶרֶץ"ל, וְאַפְלוֹ הַצּוֹנָה שֶׁל הָאֶרֶץ"ל יֵשׁ לִי שְׁנֵה בְּשׁוּה. וְגַם חֻלְק אֶחָד מִנְשֻׁמַּת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב ז"ל, לְכֵן כָּל יָמָיו לֹא הָיָה יוֹם אֶחָד שֶׁלֹּא הָיָה מְדַבֵּר מִן הַבַּעַל שֵׁם טוֹב ז"ל וְיִמְהָאֶר"י ז"ל. וְגַם הָיָה לוֹ חֻלְק אֶחָד מֵהֵינּוּקָא הַנִּזְכָּר בַּזְהַר וְכו'. וְאָמַר שֵׁישׁ לוֹ עוֹד כְּמָה חֻלְקֵי נִשְׁמוֹת מִנְשֻׁמַּת תְּנָאִים וְאַמּוֹרָאִים, אֲבָל לֹא רָצָה לְגַלוֹת.

(עֶשֶׂר קְדוּשׁוֹת מַעֲרַכַת ט' עֲמוּד מ"ג)

ו. מוֹרֵי דוּדֵי הַקְּדוֹשׁ [רַבֵּינוּ צְבִי] נִשְׁמַתוֹ הָיָה שְׁרָשׁ הַרְבַּ רַבִּי חַיִּים וַיִּטְאַל מִשְׁרָשׁ שֶׁקְרוּב אֵל נִשְׁמַת רַבִּי עֲקִיבָא, שֶׁנִּתְבָּאָר זֶה בְּסֵפֶר חֲזִיוֹנוֹת עֲנִין הַמַּתְחִיל בְּעֵנִין אֲשֶׁתִּי אָמַר לִי מוֹרֵי, מְלַבֵּד שְׁאַחַר כֶּךָ עַל יְדֵי מַעֲשָׂיו הַמְּפֹלְאִים עֲלָה עוֹד לְכַמָּה מַדְרָגוֹת, וְכֵן נִשְׁמַת הַרְבַּ הַקְּדוֹשׁ מוֹרֵינוּ הַרְבַּ לוֹי יְצַחֵק מִבְּרַדִּיטְשׁוּב הָיָה מִשְׁרָשׁ הַרְבַּ רַבִּי חַיִּים וַיִּטְאַל. וְעַם שְׁרָשִׁים אֵלוֹ עָבְדוּ

התגלות הזהר

קסה

מִלֶּךָ עֲלִיּוֹן בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, בְּהִתְלַהְבוֹת וַיְחֻדִים, כְּמַעַט שְׁלֹא נִמְצָא בַיָּמֵי
הַתְּנָאִים כָּךְ. (מגלת סתרים).

(עֶשֶׂר קִדְשׁוֹת מְעַרְכֵת ט' הָרַב הַקְּדוֹשׁ מוֹרְנוּ הָרַב רַבִּי יֶצְחָק אֵיזִיק מִקְאֵמָרְנָא)

ז. תִּפְלְתוּ הֵיטָה בְּדַבְּקוֹת נִפְלְאָה, וּפְעַל הָרַבָּה בְּתִפְלְתוֹ לְטוֹבַת יִשְׂרָאֵל.
הוּא כּוֹתֵב בְּסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ זֶהֲרֵ חַי (בְּרֵאשִׁית דָּף רט"ו ע"ב): פְּעַם אַחַת בְּחַג
הַשְּׁבוּעוֹת בְּשֵׁנֵת תַּקַּע"א לִפְרֵט, הִתְחִיל מוֹרֵי דוּדֵי רַבִּינוּ הַקְּדוֹשׁ [הַעֲטָרַת
צְבִי] לְהִתְפַּלֵּל קִדְם הַנֶּחֱץ הַחֲמֵה, וְעַמַּד בְּתִפְלַת לַחֵשׁ שֶׁל שְׁחָרִית שְׁשֵׁה שְׁעוֹת,
וְהֵיךְ שֵׁם בְּעַל הַבַּיִת אֶחָד [שְׁהֵיךְ שְׁמוֹ יוֹסֵף], וְאָמַר תְּהִלִּים עַד שְׁסָיִם כָּל
הַתְּהִלִּים, וְאַחֲרֵי כֵן הִלֵּךְ לִישׁוֹן וּבָא לְבַיִת הַמְּדַרְשׁ וְעַדִּין לֹא סָיִם הַצַּדִּיק תִּפְלַת
הַלַּחֵשׁ, וּבִעַת הַסְּעָדָה לֹא נָתַן לוֹ הַמְּשָׁרֵת לְאָכַל כְּרָאוּי, וְהֵיךְ יוֹשֵׁב בְּאִיזָה
זוֹיֵת, וְאָמַר לְהַמְּשָׁרֵת, רַבִּי מְצַעַר אוֹתְנוּ בְּאַרְיִכוֹת, וְאַתָּה בְּמִנְיַעַת הַמַּאֲכָל,
וְשָׁמַע הַעֲטָרַת צְבִי זֹאת, לְקַח כּוֹס שֶׁל יַיִן וְנָתַן לוֹ, וְאָמַר: יוֹסֵף אַתָּה אוֹמֵר
שְׂאֵנִי מְצַעַר אוֹתְךָ, הִתְדַע שְׂיִישׁ כָּאֵן אִיזָה מְאוֹת בְּנֵי אָדָם, וְאַנִּי צָרִיךְ לְתַקֵּן
לְכָל אֶחָד תַּקּוֹן נֶפֶשׁוֹ וְכָל הַצְּטֻרְכוֹתוֹ מִהַחֵל וְעַד גְּמִירָא. הֵאֱמַת שְׁהַנְּחַת
בְּבֵיתְךָ שְׁנֵי יְלָדִים בְּרִיאִים, וְהַיּוֹם נִחְלוּ שְׁנֵיהֶם, הָאֶחָד נִחְלָה שְׁהֵיךְ קָרוֹב
לְמוֹת, וּבְתִפְלַתִּי פְעַלְתִּי שְׁהַמְּשַׁכְּתִי לוֹ חַיִּים, וְתִהְיֶה לְאֵל חֹזֵר לְאִיתְנוּ, וְהַשְּׁנִי
לֹא הִשְׁגַּחְתִּי כָּל כֵּן וְהוּא כְּעַת בְּסִפְנֵה גְדוּלָה. וְנִתְּבַהֵל זֶה הָאִישׁ, וְתַכְךָ
בְּמוֹצָאֵי יוֹם טוֹב אֶץ לְבַיִתוֹ, וְהֵיךְ מִכּוֹן כְּמוֹ שְׂאֵמַר לוֹ הַעֲטָרַת צְבִי.

ח. הַעִיד עַל עֲצֻמוֹ, שְׁהַכְּנִיעַ אֶת הַשֵּׁר שֶׁל אוֹנְגָּאָרֵן, וְעִשָּׂה לוֹ חֲרִיץ בְּמַצְחוֹ.

ט. אַרְעֵ שְׁבָאוּ אֱלֹוֹ מְאוֹת מְשַׁפְּחוֹת בְּבִכְיָה גְדוּלָה, שְׁהַשֵּׁר גָּזַר עֲלֵיהֶם
גְּזֵרָה שְׂאֵסוֹר לָהֶם לְדוֹר בְּכַפְרִים, אֶלְא מְכַרְחִים לְגוֹר בְּתוֹךְ הָעִיר, וְכָל
פְּרִנְסָתָם הוּא מִהַכְּפָרִים. הַמָּה בְּכוּ לְפָנָיו שְׁיַרְחֵם עֲלֵיהֶם לְבַטֵּל הַגְּזֵרָה הָרְעָה.
אָמַר לָהֶם הַעֲטָרַת צְבִי, לִינוּ פַה הַלִּילָה וּבוֹאוּ לְפָנַי בְּבִקְרָה, וְכֵן עֲשׂוּ.

בְּבִקְרָה כְּשִׁבְאוּ אֱלֹוֹ, אָמַר לָהֶם: בְּלִילָה זוֹ הֵיטָה לִי עֲלִית נִשְׁמָה, וְהַלְכְּתִי
לְתַנְאִים, אֲמוֹרָאִים, רַבֵּנָן סְבוּרָאִי, וְכֻלָּם אָמְרוּ שְׁכֵן צָרִיךְ לְהִיֹּת שְׁתַּדּוּרוֹ
בְּתוֹךְ הָעִיר, לְפִי שְׁבַכְפָּרִים אֵין מְנִינִים, וְאֵין שׁוּמְעִים קְדָשָׁה וּבְרָכוֹ, וְאֵין שֵׁם
מְקוּהָ. רַק הַתְּנָא הָאֶלְקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי אָמַר שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְגוֹזֵר זֹאת:

שָׂאם יסע יהודי דְרֵךְ כְּפָר וְלֹא יִהְיֶה עִמּוֹ טְלִית וּתְפִלִּין, אוּ פֶת לַחֵם לְסַעֵד לְבוֹ, מֵאִין יִקְחֻ? וְאָמְרוּ בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה, שִׁישְׂאָלוּ פִּי צְדִיק אֲשֶׁר נִמְצָא עַדִּין בְּעוֹלָם, עָנָה רִשְׁבִּי הֲלֹא יֵשׁ כָּאֵן רַבִּי הָעֵרְשׁ'לֵע זִידִיטְשׁוֹבֵעֵר, נִשְׂאֵל אֶת פִּיו, וְשִׂאָלוּ אוֹתִי, וְאָמְרְתִי כְּרִשְׁבִּי, וְעֵתָה סֵעוּ לְבֵיתְכֶם לְשָׁלוֹם, כִּי הִשָּׁר שְׂגוֹר גְּזָרָה זֹאת מֵת פֶּתָאִם וּכְבָר בְּטֵלָה הַגְּזָרָה, וְכֹךְ הוּהוּ.

י. רַבִּינוּ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר צָבִי מִקְאֲמֵאֲרָנָא בְּהַקְדַּמְתּוֹ לְסִפְרֵי הַקְדוּשָׁה זֶהֱרָ חַי (מֵאֲבִיו הַקְדוּשָׁה רַבִּינוּ מוֹרְנוּ הֶרֶב רַבִּי יִצְחָק אֵיִזִיק מִקְאֲמֵאֲרָנָא זִי"ע), מִסִּפְרֵי שְׁפַעֲמֵם אַחַת רָאָה הָעֵטְרֵת צָבִי בְּחִלּוֹם הַלְיָלָה, שְׁנַכְנַס לְהִיכָל שֶׁל רַבִּינוּ הַבֵּית יוֹסֵף, וְרָאָה הַרְבֵּה תַלְמִידֵי חֲכָמִים יוֹשְׁבִים בְּמֵתִיבְתָא זֹו שֶׁל רַבִּינוּ הַבֵּית יוֹסֵף, וּבְתוֹכָם הָיָה יוֹשֵׁב אַחִיו הֶרֶב הַקְדוּשָׁה רַבִּינוּ אֶלְכְּסַנְדֵּר סְעֵנְדֵּר מִקְאֲמֵאֲרָנָא זִי"ע, וּכְשֶׁנַּכְנַס הָעֵטְרֵת צָבִי עִמָּד הַבֵּית יוֹסֵף מִכְסָּאוֹ, וְאָמַר "בְּרוּךְ הֵבֵא רַבִּי הָעֵרְשׁ'לֵע זִידִיטְשׁוֹבֵעֵר", וּבִקְשָׁה מֵהָעֵטְרֵת צָבִי שִׂיאֲמַר דְּבַר תּוֹרָה, הִשִּׁיב הָעֵטְרֵת צָבִי, כָּאֵן יוֹשְׁבִים תַלְמִידֵי חֲכָמִים גְּדוֹלִים שְׁעוֹסְקִים בְּנִגְלוֹת הַתּוֹרָה, וְאֵנִי כָּל עֵסְקִי בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, אֲבָל אֵף עַל פִּי כֵן אֶגִּיד לְכֶם דְּבַר חֲדוּשׁ אֶחָד עַל פְּרִשְׁתָּנוּ זֹו פְּרִשְׁתֵּי וַיִּגַּשׁ, וְאָמַר: כְּתִיב (בְּרֵאשִׁית מ"ז י"ד) וַיִּלְקֹט יוֹסֵף אֶת כָּל הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנַעַן בְּשַׁבָּר אֲשֶׁר הֵם שֹׁבְרִים, וְאָמְרוּ חַז"ל (פְּסָחִים קי"ט ע"א) שִׁיּוֹסֵף לִקֵּט כָּל כֶּסֶף וְזָהָב שֶׁנִּמְצָא אֲזִי בְּכָל הָעוֹלָם, וְקִשָּׁה הֲלֹא בֵּין הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב הָיוּ גַם צְלָמִים וְעַבּוּדָה זָרָה, וְהַאִיךְ הִתֵּר לְיוֹסֵף לִקַּח עַבּוּדָה זָרָה שְׁלָהֶם, הֲלֹא הִילַכְתָּא הִיא (בְּיוֹרָה דְּעָה סִימָן קל"ט ס"א) שֶׁאֲסוּר לְהַנּוֹת מֵעַבּוּדָה זָרָה, לְזֶה מְסִים הַכְּתוּב בְּשַׁבָּר אֲשֶׁר הֵם שֹׁבְרִים, הֵינּוּ לְשׁוֹן שְׁבִירָה וְכִתִּיבָה, שְׁהַעֲכוּ"ם בְּעַצְמָם שְׁבָרוּ אֶת הַצְּלָמִים קִדָּם שְׁנִתְנוּם לְיוֹסֵף, וְהַהֲלָכָה הִיא (שֵׁם סִימָן קמ"ז ס"א) שֶׁאִם הַעֲכוּ"ם בְּעַצְמוֹ מִבְּטֵל הָעַבּוּדָה זָרָה שְׁלוֹ מְכַל וְכֹל, מִתֵּר לְיִשְׂרָאֵל לְהַנּוֹת מִמֶּנּוּ. כֹּה אָמַר הָעֵטְרֵת צָבִי שֵׁם. עַל זֶה עָנָה הַבֵּית יוֹסֵף לְהָעֵטְרֵת צָבִי, "טוֹב דְּבַרְתֶּם וְחֲדַשְׁתֶּם בַּתּוֹרָה".

יא. אַחַר כֵּן אָמַר הַבֵּית יוֹסֵף בְּזֶה הַלְשׁוֹן: אַחִיךָ רַבִּי סְעֵנְדֵּר הַיּוֹשֵׁב כָּאֵן בִּקְשָׁה אוֹתָנוּ לומר לָךְ שִׁישׂ לוֹ בֶּן קֶטָן בְּעוֹלָם הָעֲשִׂיָה, [הֲלֹא הוּא הֶרֶב הַקְדוּשָׁה רַבִּינוּ מוֹרְנוּ הֶרֶב רַבִּי יִצְחָק אֵיִזִיק מִקְאֲמֵאֲרָנָא זִי"ע], וְאִין מִי שִׁישְׂגִיחַ עֲלָיו

התגלות הזהר

קסז

ללמדו תורה, ומבקש ממך שתשגיח עליו ללמד עמו תורה הקדושה. השיב העטרת צבי, הריני מקבל עלי ללמד עמו, עד כאן תכן דבריו.

יב. קדם שנסתלק לחיי העולם בכה מאד, וכששאלוהו למה הוא בוכה, אמר שהתבונן האם נמצא עוד צדיק שיוכל לתקן נשמות כמו שהוא היה מתקן, עד שמצא מרגוע לנפשו, באמרו שרואה כי הרב הקדוש רבי יהודה צבי מסטערעטין זי"ע יוכל עוד לתקן נשמות כמותו.

(עבודת עבודה)

ט) "דמשק אליעזר" לרבי אליעזר צבי מקאמארא - בעל מחבר ספר "אור עינים", "בן ביתי" ועוד

א. רבי אליעזר צבי (תק"צ - תרנ"ח), היה בעל מקבל גדול ונורא, וחבר ספרים נוראים על פי סוד וקבלה, והם ספר בן ביתי על התורה, על תהלים ועל חמש מגלות, זקן ביתו על אבות, בן ביתי על סיומי הש"ס, דמשק אליעזר על הזהר הקדוש ו' חלקים, אור עינים סודות וקבלה ב' חלקים, וראש בית על תקוני הזהר, הוא היה שר בית הזהר בדורו.

ב. הוא בנו וממלא מקומו באדמורות של האדמו"ר הראשון אור עינים, ראש בית אב לבית קאמארא - רבי יצחק איזיק בעל "זהר חי".

ג. פרושו לזהר "דמשק אליעזר" שנדפס בו' כרכים (תרט"ב - תרפ"ב), נכתב בכונה להיות פרוש שיובן על ידי הלומדים הבאים להבין את הפשט דברי הזהר, ועל פן השתדל לבאר ולפרש כל תבה ותבה בהרחבה. פרושו, כפרוש אביו, מבסס על קבלת האר"י ז"ל, וספרי גדולי החסידות.

ד. בהקדמתו הוא כותב "שמעתי מאמו"ר זלה"ה ששמע מפה קדוש רבינו יעקב יצחק בן מאטיל מלובלין, שרצונו הטוב היה שיהיה איש אחד בעולם שיפרש דברי הזהר הקדוש על פי פשט פשוט, בכל מקום שיכול לפרש על פי פשט, וכן אני בעצמי שמעתי גם כן מהרב הצדיק הגאון מורנו הרב צבי זצ"ל... שחשקה נפשו לראות בעיניו איזה פרוש על הזהר הקדוש שיהיה על פי פשט פשוט לזה.

בכח אלה הצדיקים הקדושים, בא לי עזר לי ברוך הוא וברוך שמו. קבלתי עלי בלי נדר לילה בדרך זה לפרש על פי פשט בכל מקום שיוכל לסבל פשט פשוט, והוא כדי שיוכל לדבק כל אחד מבני ישראל הקדושים בדברי הזהר הקדוש הזה, כי ידוע הוא שעקר קניית דבקות הבורא ברוך הוא באין ממש ובשמחה, הוא בא מלמוד דברי הזהר."

ה. הספר - מכתב יד - יצא לאור על ידי בנו וממלא מקומו - האדמו"ר רבי יעקב משה סאפרין מקאמארנא.

(י) "דרך אמת"

א. הספר "דרך אמת" שנדפס עם רב מהדורות הזהר בשולי העמודים זה מאות בשנים, נכתב ברבו על ידי רבי יששכר בער בן רבי משה פתחיה ז"ל (מחבר הספר החשוב "יש שכר", ובו לקט כל מקורות הזהר הנוגעים להלכה). שם הספר שנתן על ידי המחבר היה "אמרי בינה", אולם באחת ממהדורות הזהר הדפס ספר זה ונתלוו אליו הגהות והערות מגדולי המקבלים (ביניהם: האר"י, מהר"ם קורדובירו, ועוד), סגורים בסוגר מרבע, על מנת להבדיל בין הספר "אמרי בינה", להערות הנוספות. ברבות הימים בהדפסה אחרת של הזהר, השמטו הסוגרים, וכל ההערות נצטרפו ליחידה אחת שנקראה בשם "דרך אמת", על שם ספר שיחס להאריז"ל, וזאת כדי לתת ערך מיוחד לספר זה (ואכן נמצא בשערי זהר שונים כתוב: "ובגליון הגהות מרן מורנו הרב רבי חיים ויטאל - תלמיד האריז"ל - "דרך אמת").

ב. בספר זה, במיוחד פצת לאחר שנקוו אל תוכו הגהותיהם של גדולי המקבלים על הזהר, ישנן הגהות, הערות והארות יקרות ערך, מהן: פרושי ענין, מהן פרושי מלים, מקבילות לספרות הזהר, מראה מקום למפרשי הזהר העוסקים בנדון, ועוד.

(יא) "ניצוצי זהר"

א. אף שיש הרבה מן המשתתף בין ספרות הזהר לספרות חז"ל, לא טרח מי מהעוסקים בזהר להראות - בהקף רחב - על הנקודות שבהן קים המכנה

התגלות הזהר

קסט

המשפּתָר, וּלְהַצְבִּיעַ עַל מְקַבְּלֵי בְּרַעֲיוֹנוֹת, בְּכוּוּנֵי הַחֲשִׁיבָה, וּלְעֵתִים אַף בְּמִשָּׂא וּמִתֵּן דּוֹמָה בֵּין שְׁנֵי הַתְּחוּמִּים.

ב. עַד שֶׁקָּם הַגָּאוֹן רַבִּי רְאוּבֵן מְרַגְלִיּוֹת ז"ל וְחָבַר סֵפֶר נִפְלֵא "נִיצוּצֵי זֹהר" עַל כָּל חֻלְקֵי הַזֹּהַר: זֹהַר עַל הַתּוֹרָה, הַתְּקוּנִים וְ"זֹהַר חֲדָשׁ" (ת"ש-תשי"ג).

תְּכַנּוּ: א. מְקַבְּלֵי בֵּין הַזֹּהַר לְכָל מְקוּרֹת חַז"ל: תְּלֻמוּדִים - בְּבִלִי וִירוּשְׁלָמִי - וְהַמְדַרְשִׁים הַשּׁוֹנִים.

ב. מְקַבְּלֵי בַזֹּהַר עֲצָמוּ מִמְּקוֹם לְמְקוֹם.

ג. הָעֲרוֹת חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹתֵם הַשֵּׂיכִים לְהַזֹּהַר.

ד. צִיּוּנִים וְהָעֲרוֹת הַלְּכֵתִיּוֹת שֶׁהַזֹּהַר עוֹסֵק אוֹ מְרַמֵּז לָהֶם.

ה. פְּרוּשִׁים, הָעֲרוֹת וְהָאֲרוֹת לְהַבְנֵת דְּבָרֵי הַזֹּהַר בְּמְקוֹמוֹת רַבִּים.

יב) "הַסְּלָם" לְרַבִּי יְהוּדָה אֶשְׁלָג, פְּרוּשׁ עַל הַזֹּהַר בֶּן ט"ז פְּרָכִים

א. הַמְּקַבֵּל הָאֶלְקִי רַבִּי יְהוּדָה אֶשְׁלָג, נוֹלַד בְּנִרְשָׁה בְּשַׁנַּת תרמ"ו. בְּתַרְע"ט עָלָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהִתְיַשֵּׁב בִּירוּשָׁלַיִם. הֵגֵם שְׁעֵמֶל הַרְבֵּה בְּנִגְלוֹת הַתּוֹרָה, בְּכָל זֹאת עָקַר כַּחוֹ מִתְבַּלֵּט בְּתוֹרַת הַסוּד - הַזֹּהַר וּשְׂאֵר סֵפְרִים וְכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל.

ב. מַגְדוּלֵי הַמְּקַבְּלִים בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן הָיָה רַבִּי יְהוּדָה אֶשְׁלָג ז"ל. הוּא פָּתַח גִּישָׁה חֲדָשָׁה לְהַבְנַת שֵׁיטַת הָאֲרִיז"ל. כְּתַבּוּ הָעֲמֻקִּים וְהַמוֹבְנִים סִפְקוֹ מִפְּתֻחוֹת הַנְּחוּצִים לְהַבְנַת הַזֹּהַר. פְּרוּשׁוֹ הַשְּׁלָם לַזֹּהַר הִזְדוּעַ כְּפְרוּשׁ "הַסְּלָם" הַקַּל בְּהַפְּצַת הַלְמוּד בְּכַתְבִּים הַנִּשְׁגָּבִים וְהַסְּתוּמִים שֶׁל הַזֹּהַר, שֶׁכֵּן תִּרְגַּם כָּל הַזֹּהַר לְלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ הַמְדַבֵּר כִּיּוֹם. הוּא פָּתַח אֶת הַשְּׁעָרִים לְסוּד תּוֹרַת הַח"ן, דְּרַךְ 16 פְּרָכִים הַמְהוּיִם אֶת הַסֵּפֶר הַנִּקְרָא "תְּלֻמוּד עֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת".

מִסְפְּרָיו רְאוּי לְצִיּוֹן: "תְּלֻמוּד עֶשֶׂר סְפִירוֹת" בְּנֵי שְׁשֵׁה עֶשֶׂר פְּרָכִים, וְבוֹ סְכוּם בְּהִיר שֶׁל תּוֹרַת הָאֲרִיז"ל בְּמַהוּת "עֶשֶׂר סְפִירוֹת" וּשְׂאֵר עֲנֻפֵיהָ שֶׁל שֵׁיטָה סְבוּכָה וּמְסַעֶפֶת זוֹ. כְּמוֹ כֵּן כָּתַב הַרְבֵּי יְהוּדָה אֶשְׁלָג סִפְרֵי בְּאוֹר לְעֲרִכִים וּלְמַנְחִים בְּמִשְׁגַּח הַקְּבֵלָה ("פְּנִים מִסְּבִירוֹת"). סִפְרָיו שֶׁל הַר"י אֶשְׁלָג

הם הנסיון המצליח ביותר להגיש לבן דורנו את תורת הנסתר בשפתו ובדרך הגיונו, ואין כמותם מבוא לכל המבקש לטעם ולדרך בשבילי הסוד.

הר"י אשגל נפטר בעצומו של יום הכפורים שנת תשט"ו.

על אף הגדול בהשפעת החסידות במקביל להתענינות המחדשת בקבלה, עדין נוכל לומר שרוב היהודים נשארו בורים בלמודי הקבלה. מצב זה החל להשתנות כאשר הרב אשגל סלל דרכו להבנת כתבי האר"י. בספרו "עשר הספירות" תאר בבהירות את כתבי האר"י ז"ל, שהיו מקשים להבנה לדורנו.

(ג) "מתוק מדבש"

ואחרון אחרון חביב זכינו בעשרות שנים האחרונות להבאור הקדוש "מתוק מדבש" להמקובל הגה"צ רבי דניאל פריש זצ"ל. נולד לאביו הרה"צ רבי נפתלי הירצקא זצ"ל.

בצעירותו עבר את מוראות השואה האיקמה רח"ל ופעמים עמד ממש לפני מיתה ונצל בנסי נסים.

זכה ועלה לארץ הקדש ופה הביא לאור את המעיין הגדול אשר בקרב בלומדו סתרי קבלה וזהר הקדוש ברבים. לנגדו עמדו דברי החוזה מלובלין זי"ע שאמר: רצוני שיהא אחד שיחבר פרוש בהיר ופשוט על הזהר הקדוש, שכל יהודי יוכל ללמד את הזהר, וכך נתחדש פירושו על כל חלקי הזהר ועל ספרי האריז"ל ועוד ספרים.

נתבקש לישיבה של מעלה במיתת נשיקה, אור לי"ד שבט תשס"ה, ומנוחתו כבוד בעיר הקדש ירושלים תובב"א.

– פּרָק י – הַבְּקֵעַת אור הַקְּבֵלָה בְּצִפֹּת

בְּרֵאשִׁית הַמַּאֲהָה הַט"ז גָּדַל הַיְשׁוּב הַיְהוּדִי בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי אַחֲיֵינוּ שְׂבַגּוּלָה שְׁעָלוּ לְחוּנֵן עֲפָרָה, הַיְשׁוּב בְּאַרְץ הַתְּרַכְּזוּ בְּעֵקֶר בְּשָׁנֵי מְרַכְּזִים, צִפֹּת וִירוּשָׁלַיִם. יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל אוֹתָהּ עַת עֲטָרָה לְרֵאשֶׁה כְּתָר גְּאוֹנוֹת וְהִלְכָה, בְּדַמוֹתֵם שֶׁל רַבֵּי עוֹבְדֵיָה מִבְּרִטְנֹרָה וְעוֹד. צִפֹּת הִפְכָה לְעֶרֶשׁ הַקְּבֵלָה וְתוֹרַת הָרִז הַמִּתְחַדֶּשֶׁת.

(א) מִלֶּךְ הַמּוֹשִׁיחַ יִתְגַּלֶּה בְּגִלְיָל תַּחֲלָה

א. עֵקֶב סְמִיכוּתָהּ שֶׁל צִפֹּת לְמִירוֹן וְלִטְבְּרִיָה, לְרֶשֶׁב"י וְלְרַבֵּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּסֶס, וְכֵן עֵקֶב מְסֻרַת הַמְּדַרְּשׁ שֶׁמֶלֶךְ הַמּוֹשִׁיחַ יִתְגַּלֶּה תַּחֲלָה בְּגִלְיָל, נִהְרִו לְצִפֹּת חֲסִידִים וְקְדוֹשִׁים, בְּעֲלֵי זָקָה מְבַהֶקֶת וְחוֹבְקֶת לְעוֹלָם הַסּוּד וְתוֹרַת הַקְּבֵלָה.

(ב) "כֶּרֶם הָיָה לִידֵי בְּקָרוֹן בֶּן שָׁמוֹן"

א. רַבֵּי יוֹסֵף קֶאֱרוֹ הַנּוֹדֵעַ יוֹתֵר בְּכַנּוּי "מֶרֶן הַבַּיִת יוֹסֵף" רוֹאֵה בַּיְשׁוּב הַיְהוּדִים בְּצִפֹּת חֶסֶד עֲלִיוֹן מִיַּחַד, וְכֵן הוּא כּוֹתֵב: "כֶּרֶם הָיָה לִידֵי בְּקָרוֹן בֶּן שָׁמוֹן, כִּי כֹאֲשֶׁר רָאָה ה' עֲנִי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הָיָה זֶה קְרוֹב לְאֶלְף וְחַמֵּשׁ מֵאוֹת שָׁנָה נִדְּחוּ מֵעַל אֲדָמָתָם, מִגּוֹי אֶל גּוֹי וּמִמְּמַלְכָה אֶל עַם אַחֵר, בְּכַמָּה שְׁמִידוֹת וְכַמָּה גְרוּשִׁין. (כּוֹנְתוֹ לְגְרוּשׁ סֶפְרֵד הַנּוֹדֵעַ – שֶׁהָיָה מְקוֹם הַלְדָּתוֹ) זָכַר לָהֶם בְּרִית אֲבוֹתָם וְשָׁב אֶת שְׁבוּתָם וְקִבְּצָם מֵאַפְסֵי אֶרֶץ, אַחַד מֵעִיר וְשָׁנִים מִמִּשְׁפָּחָה, אֶל אֶרֶץ הַצְּבִי וְנִתְיַשְׁבוּ בְּצִפֹּת תוֹבֵב"א, צְבִי הִיא לְכָל הָאֶרְצוֹת".

(אֲבָקֶת רוֹכֵל סִימֵן א')

ג) ה"אור יקר" גלה גדלת הרמ"ק ורבינו משה קורדובירו בקבלה

א. רבי משה קורדובירו ידועה גדלותו העצומה בחכמת הקבלה. בשנת שע"ב למד בצפת עם רבי שלמה אלקבץ, ונשא את אחותו לאשה. רבי משה קורדובירו כתב את הפרוש הראשון הנתן להבנה של הזהר "אור יקר". ספריו הנוספים הם "אור נערב", "שעור קומה", "תמר דבורה", ו"פרדס רמונים".

ד) לא היה אדם שהשפיע על עם ישראל פהאר"י הקדוש

א. רבים היו הענקים שגרו אז בצפת, ארזי לבנון שהטביעו חותמם ומשנתם על דורם ודורות הבאים. אך יותר מכלם זכה לכה לכה פהאר"י הקדוש. למן חתימת התלמוד ועד לדורנו, אין לה אדם שהשפיע פה רבות וכה נצורות על חיי העם היהודי בכל תפוצותיו כמו פהאר"י. השפעת פהאר"י על צביון העם היהודי, הנהגתו ודמותו - אין לה אף ורע, ואין לה הסבר טבעי כלל. מעטים וקצרים היו שנות חיי פהאר"י.

ה) השפעת ופעולת פהאר"י נמשכה פשנה ומחצה בלבד

א. תלמידיו מעטים במספרם, יתכן מאד שלא הגיעו למנון חמשה עשר איש. ולא עוד אלא שעקר השפעת ופעילות פהאר"י לא היתה אלא במשך פשנה וחצי בלבד, ובכל זאת זכה להטביע חותמו על כל פהמה הישראלית, בצורה פה מעוררת פבוד וקדשה שאין בדומה לו. ללמדך שהדברים הרוחניים הנעלים אינם זקוקים לפרסום, ואינם קשורים כלל לזמן בהתהוותם והתפתחותם. רצון הבורא לא נהיר לבני אנוש כמותנו.

ב. פהאר"י"ל נולד באף הנוכחי בשנת רצ"ד בירושלים. הוא היה ניצוץ מנשמת משה רבינו.

ג. בהיותו פבן שלשים ושמונה בלבד נסתלק מן העולם, ונתעלה לגנזי מרומים, [יומא דהילולא ה' מנחם אב של"ב].

(ו) אליהו הנביא היה "סנדק" האר"י

א. על פי האגדה הופיע אליהו הנביא בברית המילה של האר"י ושמש כסנדק. באותו מארע אמר אליהו הנביא לאבי האריז"ל, שעליו לשמור היטב על בנו מאחר שהוא צפוי להיות למקור אור גדול.

ב. בהיותו בן שמונה נפטר עליו אביו, אמו עברה להתגורר בבית אחיה הגדול במצרים, שהיה גאון עצום בנסתר ובנגלה. בביתו חנך וגדל ונתעלה בתורה, כשלאחר זמן הוא נושא את בת דודו לאשה.

(ז) האריז"ל למד נגלות התורה עם השיטה מקבצת והרדב"ז

א. במצרים למד האריז"ל עם הרבנים המפרסמים רבי בצלאל אשכנזי בעל ה"שיטה מקבצת" ורבי דוד בן זמרה (הרדב"ז). האר"י היה לסמכות תלמודית ורוחנית עוד לפני הגיעו לגיל 20. הוא קלט כל מה שלמדוהו מוריו. תוך למודיו נתגלה לו אור הזהר. הוא חי בקדושה וטהרה, מתבודד במקום נדח קרוב לנילוס במשך 31 שנה, בהן למד את סודות הקבלה.

(ח) האריז"ל בא לעולם הזה רק בשביל תלמידו הרב רבי חיים ויטאל זי"ע

א. בשנת ש"ל נצטוה האר"י מפי אליהו הנביא לעלות ממצרים לצפת, "שם תמצא חכם אחד, אשר כל ביאתך לעולם לא היתה אלא בשבילו" - הוא התלמיד הנאמן רבי חיים ויטאל (המהרח"ו). לפי דברי רבי חיים ויטאל, נצטוה האר"י לעלות לצפת על ידי רוח הקדש, וכך הוא כותב: "שני שנים קדם פטירת הרב זלה"ה בא אנוס ממצרים על פי הדבור, כי כן הגד לו ברוח הקדש".

(ט) תורת הח"ן – הבריח המבריח עולם הזה עם עולם הבא

א. הרב רבי שלמה אלקבץ, מחבר המזמור לשבת "לכה דודי", (שנה"ה - תל"ד) הקים בסלוניקי מרכז ללמוד הקבלה, אך זמן קצר לאחר מכן נמשך אף הוא לצפת לקחת חלק בתהליך החיזוק התורה שהחל אז. מקבלי צפת

חתרו במאמצים גדולים לשמור את התורה בשלמותה על עקרונותיה היסודיים וחקיה, על ידי כך שהראו כי נתן לישראל בכל שטחי החיים. דרך הקבלה נעשו מאמצים להראות שהדברים בהשם רואים אור רוחני וששים ושמחים בכל מעשיהם.

ב. עוד קדם ביאת האר"י לצפת והתגלותו, הייתה בצפת חבורת מקבילים, קדושי עליון, בראשם עמדו רבי שלמה אלקבץ מחבר הפיוט "לכה דודי", וגיסו רבי משה קורדובירו - המכנה הרמ"ק.

ג. הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו] כבר הספיק אז לחבר ספרים רבים בתורת הקבלה, וביניהם ספריו הענקיים: "פרדס רמונים" - ספר המקביל לספר "עץ חיים" שחבר רבי חיים ויטאל, וכן ספר "אור יקר", והוא פרוש נרחב ביותר על ספר הזהר.

העיד האר"י כי בנשמת הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו] נתלבשה רוח בניהו בן יהוידע.

באותה השנה שעלה האריז"ל לצפת. - נפטר הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו]. זה היה בכ"ג תמוז שנת ש"ל.

ד. האריז"ל והרמ"ק [רבינו משה קורדובירו] הספיקו להפגש מספר פעמים ואהבת אמת שררה ביניהם.

ה. כאשר לוו את הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו] למקום קבורתו, הלך לפני המטה עמוד אש (אשר מובא בגמרא כתובות דף י"ז, שרק יחיד בדור זוכה לכה), כאשר נעצר העמוד מלכת, הבינו כי מקום זה הוא מקום קבורת איש האלקים הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו].

ו. תורת הקבלה והסוד שגלה האר"י הקדוש, אינה מקבילה לתורת הסוד שגלה הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו]. דומות הן בעקרי הדברים ושרשיהן, אך תורת האר"י מתעמקת ומסתעפת לשרשים גנוזים עמקים ורחבים.

**(י) משה אמת ותורתו אמת – אך גבהו דברי האר"י מהרמ"ק
[רבינו משה קורדובירו]**

א. רבי מנחם עזריה מפאנו מגדולי חכמי איטליה הנחשב לגדול מפיצי תורת הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו], מגדיר את ההבדל בין קבלת הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו] לקבלת האר"י, באמרו: "משה אמת ותורתו אמת (הוא הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו]) לפי פשוטן של דברי הזהר והגאונים. פי פתח לנו החכם הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו] עליו השלום שערים מצוינים בחכמת האמת, אמנם גבהו דרכי האר"י"ל מדרכי הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו], ויש לכל אחד מהם שיטות עמקות זה מזה עד להפליא, ואסור ונמנע לצרף ולערבב חכמת האר"י"ל לא מיניה ולא מקצתיה בחכמת הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו]. פי הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו] דרש כל ימיו בעולם הבלימה ששנינו בספר יצירה, והיא מכלל חכמת האמת, בה דרכו רב המקבלים אשר היו לפנינו. אמנם האר"י"ל היה דורש ביסודי האדרא וספרא דצניעותא, שהן עוסקין במתקלא ממש ובדגמא של מעלה". באור הדברים בקצרה: תורת הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו] מכוננת לעולמות התהו, ותורת האר"י"ל מכוננת לעולמות התקון.

(יא) רבי חיים ויטאל נסמך להוראה מהאלשי"ך

א. רבי חיים ויטאל ז"ל נולד בצפת בשנת ש"ג לפ"ק, לאביו הרב המקבל רבי יוסף שהיה סופר סת"ם מפאנו. ולמד בישיבת רבינו מהר"ם, ונסמך ממנו להוראה בכ' אלול שנת ש"נ. בשנת של"א כשהיה בן כ"ח שנה הלך ללמד אצל רבינו האר"י"ל חכמת האמת.

ב. הרב חיד"א בשם הגדולים כתב, שנשמת הרב רבי חיים ויטאל זי"ע הייתה גדולה מאד ונקיה יותר מכל בני דורו, והיה גלגול הרב המגיד. ורבינו האר"י"ל צנה ששום אחד מתלמידיו לא יכתב את תורתו וחדושו זולת הרב רבי חיים ויטאל זי"ע.

יב) לא זזה יד רבי חיים ויטאל מיד האר"י מעת שהחל לגלות תורת הח"ן

א. הרב רבי חיים ויטאל זי"ע כותב בספרו שער הגלגולים וזה לשונו: דע מן היום אשר מורי האר"ז"ל החל לגלות זאת החכמה לא זזה ידי מידו אפלו רגע אחד, וכל אשר תמצא כתוב באיזהו קנטרסים על שמו ז"ל, ויהיה נגד מה שכתוב בספר זה, טעות גמור הוא, כי לא הבינו דבריו, ואם יש בהם איזה תוספות שאינו חולק עם ספרינו זה אל תשית לבך בקבע אליו, כי שום אחד מהשומעים את דברי קדשו לא ירדו לעמק דבריו וכוננתו. ולא הבינום, בלי שום ספק.

ב. ואם יעלה בדעתך לחשב שתוכל לברר הטוב ולהניח הרע, אל בינתך אל תשען, כי אין הדברים האלו מסורים ללב האדם כפי שכל האנושי, והסברא בהם סכנה עצומה, ויחשב בכלל קוצץ בנטיעות חס ושלום, לכן הזהרתיך. ואל תסתכל בשום קנטרסים הנכתבים בשם מורי זלה"ה, זולתי במה שכתבתי לך בספר הזה, ודי לך בהתראה זאת, עכ"ל.

ג. הרב רבי חיים ויטאל זי"ע חבר ספר שמונה שערים מסדרים על ידי בנו הרב המקבל האלקי רבי שמואל. אך זהו מהדורא קמא שכתב רבי חיים ויטאל. כתבים נבחרים (מהדורא בתרא מהשמונה שערים) הטמין רבי חיים ויטאל בתכרוך מיוחד - אותם צנה להטמין בתוך קברו ביום פטירתו. אמנם עשו וקימו צואתו, אבל אחר קבורתו, קימו תלמידיו סדר תעניות ועשו שאלת חלום והשבעות השמות הקדושים לקבל רשות רבם, והוציאו את הכתבים מתוך קברו. התלמידים רבי יעקב צמח ורבי מאיר פאפריש - הנקראים גורי האר"י, ערכו כתבים אלה. הספר שסדר מהר"ם פאפריש נקרא עץ חיים, שהפך להיות הספר המרכזי והמקיף ביותר לתורת הקבלה במכלול מאמריו, הקפם ועמקם. מה שסדר מהר"י צמח נקרא אוצרות חיים.

ד. רבינו בעל השל"ה כותב אודות ספר "עץ חיים", שזכה לראותו בדמשק בכתב יד: "מיום שנתנה תורה לא היה ספר כזה".

ה. עוד העתק מכתביו על ידי רבי אברהם בן אשר, ספר בשם שערי קדשה, עוד נדפסו ממנו ספר ארבע מאות שקל כסף, וספר הגלגולים מענין נשמות וגלגולים.

יג) חכמי הקבלה בדורו אמרו על הרב רבי חיים ויטאל זי"ע שאין פמוהו במעלה ובחכמה

א. החיד"א בשם הגדולים כתב, שראה בכתב יד הרב רבי חיים ויטאל זי"ע ספר עץ הדעת טוב, דרשות על כל התורה על דרך פרדס, וגם חדושים על ש"ס ותוספות.

ב. בספר שבחי הרב רבי חיים ויטאל זי"ע כותב הוא עצמו כל מה שארע עמו עוד קדם יצירתו עד סוף ימיו. הוא מתחיל משנת ש"א ליצירה, ומסיים ביום כ' אדר שס"ט.

ג. בשנת שי"ז צוה רבינו הבית יוסף בשם המגיד הדובר בו למהר"ם אלשיך, שיזהר בתלמידו הרב רבי חיים ויטאל, כי הוא עתיד למלאות מקומו.

ד. חכמי ומקבלי דורו אמרו על הרב רבי חיים ויטאל זי"ע שאין פמוהו אדם גדול בישראל במעלה ובחכמה בדורו.

ה. רבי חיים ויטאל לא למד לפני האר"י מיד עם בואו לצפת - אלא כעבור חצי שנה. בה' אב שנת של"ב, פחות משנתיים מאז עלה עלה האר"י ונתישב בצפת - נפטר האר"י בחטף. מקום קבורתו נכרה ליד הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו] ורבי שלמה אלקבץ. במשך תקופה זו של כשנה וחצי או שנה ועשרה חדשים לדעת החיד"א, הספיק האר"י ללמד את תלמידו הרב רבי חיים ויטאל זי"ע את כל תורת הקבלה על בוריה.

ו. רבי חיים ויטאל מספר, כי לא זכה לחכמת האמת ולא נקלטה בלבו, עד שפעם אחת לקחו האר"י לימה של טבריה, שם שָׁכְרוּ ספינה קטנה ושטו על פני הכנרת, לפתע במקום מסים נטל האר"י כוס ומלא מים מן הכנרת, נתנו לרבי חיים ויטאל, וצוהו לשותות עד תמו. לאחר מכן אמר לו, כי היו

אלה מים מבארה של מרים, מאז נפתח לבו וקלט תעלומות חכמה ודעת לרב.

(ספר הגלגולים)

ז. בשנת של"ו היה במצרים, ומשנת של"ח עד שנת שמ"א ישב בירושלים, ובעת ההיא היתה המעשה המובא בשם הגדולים מהחיד"א, דשר העיר ירושלים ידע שחזקה המלך סתם את מי גיחון מפני סנחריב, ושאל אם נמצא איש גדול ורחם שיוכל לפתחו, ואמרו הגויים יש חכם מקבל אלקי רבי חיים ויטאל שמו, הוא בודאי יכול לפתחו, וגזר השר על הרב רבי חיים ויטאל זי"ע לפתח מי גיחון שנצרך לעיר מאד, ואם לאו ימיתהו.

ח. רבי חיים ויטאל עשה קפיצת הדרך, וברח לדמשק, ובא אליו רבינו האר"י בחלום ואמר לו הספלת עשו, כי השר הוא גלגול סנחריב, ואתה יש בך ניצוץ חזקה המלך, והיתה אז שעת הכשר לתקן ולפתח מי גיחון, כי שלא ברצון חכמים עשה חזקה המלך דבר זה, (שהוא מג' דברים שלא הודו לו חכמים), ובזה היתה אתחלתא דגאולה. השיבו הרב רבי חיים ויטאל זי"ע, לא רציתי להשתמש בשמות הקדש. אמר לו האר"י, הרי כבר השתמשת בשמות בקפיצת דרכך לדמשק. אמר רבי חיים ויטאל, אם כן אחזור לירושלים לפתחו, אמר לו האר"י, כבר עבר זמנו.

ט. בשנת שס"ד נחלה רבי חיים ויטאל במחלה מסכנת מאד, והיה נוטה למות ממש. אז הסתכל בב' עמודי אש שהיו סביבותיו, וגלו לו מן השמים שעדין לא הגיע זמן פטירתו, כי לא נגמר עדין בגן ביתו בגן עדן. וכשהקיץ משנתו הוסר ממנו החלי לגמרי.

י. ב' חשוון שנת שכ"ו נשא רבי חיים ויטאל את בת הרב הקדוש רבי משה סעדיה לאשה.

יא. בנו הרב הקדוש האלקי רבי שמואל, היה חתנו של מהר"י פינטו, הוא היה אחד מרביי דמשק, ואחר כך במצרים, וחבר חמשה קבצים דרושים ושו"ת, וספר חכמת נשים בענייני גטין וחליצה, ועוד כמה ספרים בכל החכמות.

התגלות הזהר

קעט

יב. כמעט כל חכמי דורו של רבי חיים ויטאל היו תלמידיו, והיותר גדולים שבהם היו הג"ר חיים הכהן מארם צובה בעל טור ברקת על שו"ע, ור"י צמח, ור"מ פאפריש, מהר"ם אלשיך, ורבי אברהם אזולאי.

יג. תלמידו הגדול רבי יעקב צמח כשמנה חכמי המקבילים שנמסר להם חכמה זו מדור לדור, כשהגיע לרבינו האריז"ל, כתב וזה לשונו (בהקדמה ושבהי הרב של ספר שער הגלגולים): וברוך אלקי ישראל אשר לא עזב אמתו וחסדו שמוחץ ורופא, בידו הציץ והפרח, האיר וזרח, להאיר על הארץ, אל עבר פניו אור גדול הוא אבי החכמה אשר מלא ידיו לשבת על כסא מלכות האריז"ל תלמידו ותיק חי המדבר איש אלקי בוצינא דנהורא, החסיד הקדוש והענו מעלת כבוד רבינו חיים ויטאל ז"ל, ועשה לנו מודעה רבא לאורייתא קדישתא, וחלק מחכמתו ליראי השם, האיר פרקיו ומשפטיו באמרים שפרים מספרים שונים, פרושים על כל מאמרי הזהר הקדוש כמה דרושים תלי תלין על כל קוץ וקוץ וכו'.

יד. בנו רבי שמואל ויטאל בספרו שו"ת באר מים חיים כותב, שאביו רבי חיים ויטאל נכנס לפרדס רק אחר שמלא כרסו מהויות דאביי ורבא, והרביץ תורה ברבים בנגלה ואחר כך בנסתר. חמש תשובות (פ"ב-פ"ו) בספר הנ"ל נכתבו למר אביו רבי חיים ויטאל. הרבה ספרים חבר רבי חיים ויטאל שאינם מצויים בינינו. כתבו עליו שמ"ח ספרים חבר בקבלה, וגם את ספר הגורלות מיחסים לו, ובשנת ש"פ ביום ל' ניסן א' דראש חדש איר סליק נשמתו לאביו שבשמים בן ע"ז שנה, זכותו יגן עלינו ועכ"א.

טו. בערב שבת אחד, רבי משה אלשיך, הדרשן החשוב ביותר בזמן ההוא, בא אל האר"י ושאלו: "למה הוא (רבי משה אלשיך) גדול בשנים יותר ממני (רבי חיים ויטאל), והיה משעבד לי (רבי חיים ויטאל) לשמע הדרוש ממני... והשיב לו, כי הוא (האר"י) ז"ל לא בא לעולם אלא ללמד אותי (רבי חיים ויטאל) בלבד, ושכל שאר החברים לא היו יכולים ללמד אפלו אות אחת ממנו (האר"י), אלא כלם היו צריכים ללמד עמי (רבי חיים ויטאל).

(שער הגלגולים)

טז. כַּאֲשֶׁר שָׁאַל רַבֵּי חַיִּים וַיִּטַּל אֶת הָאֵר"י אוֹתָהּ הַשְּׂאֵלָה שֶׁנִּשְׁאַלָה עַל יְדֵי הָרַב אֶלְשֵׁיךָ, עָנָה לוֹ הָאֵר"י שֶׁלְמוּד הַקְּבֵלָה אֵינּוּ תְלוּי בְרַמַּת הַבְּנֵתוֹ שֶׁל הַתְּלָמִיד, בְּהִשְׁכַּלְתּוֹ אוֹ בְהִגְיוֹן שְׁלוֹ, אֶלָּא תְלוּי בְנִשְׂמָה מִדְרָגָה גְבוּהָה הַמְגֻלְגֶּלֶת בּוֹ.

(שער הגלגולים)

יד) רַבֵּי חַיִּים וַיִּטַּל וּבְנֵו רַבֵּי שְׁמוּאֵל נִקְבְּעוּ לְעֶרְךָ תּוֹרַת הָאֵר"י וּלְהוֹצִיָאָה לְאוּר

א. לְתַלְמִידוֹ הַנְּאֻמָּן וְהָאֵהוּב רַבֵּי חַיִּים וַיִּטַּל, וְכֵן לְבָנוֹ שֶׁל רַבֵּי חַיִּים וַיִּטַּל - רַבֵּי שְׁמוּאֵל, הוֹתִיר הָאֵר"י אֶת עֲבוּדַת עֲרִיכַת רְעִיוֹנוֹתָיו וְהִעֲלָאֲתָם עַל הַכְּתָב, מִפְּעֵל אֲשֶׁר הִנְצִיחַ אֶת שְׁגִשׁוּגוֹ שֶׁל תּוֹר הַזֶּהָב שֶׁל הַקְּבֵלָה בְּצַפְתָּ. שְׁנֵי מִמְּשִׁיכָיו הַנְּאֻמָּנִים סִכְמוּ כְּמֹה שְׁאֶפְשֶׁר מַעֲשֵׂי רַבָּם וְאֶת חֲכָמָתוֹ בְּסִפְרִים הַמְכֻנָּים "כְּתָבֵי הָאֵר"י".

ב. רַבֵּי חַיִּים וַיִּטַּל הִפְךָ לְדָמוֹת אֲגַדְתִּית וּמְקוֹר חֲכָמָה לְמִקְבָּלִים בְּתַקּוּפוֹת מְאַחֲרוֹת יוֹתֵר. אֵלָּה יָכְלוּ לִפְנוֹת לְעֲבוּדָה הַמְרַכְּזָת וְהַבְּהִירָה שְׁלוֹ, עֲבוּדָה אֲשֶׁר פְּתַחָה וְחִשְׁפָּה אֶת הַתִּכּוֹן הַסְּתוּם וְהִנְסִתָּר שֶׁל יְסוּד תּוֹרַת הַקְּבֵלָה - סֵפֶר הַזֶּהָר.

טז) רַבֵּי שְׁמוּאֵל וַיִּטַּל כָּתַב תּוֹרַת הָאֵר"י בִּיעִילוֹת עֲלִיוֹנָה

א. רַבֵּי חַיִּים וַיִּטַּל וְרַבֵּי שְׁמוּאֵל בְּנוּ עֲבָדוֹ יַחַד עַל מְנַת לְהוֹצִיָא אֶת כְּתָבֵי הָאֵר"י לְאוּר. רַבֵּי שְׁמוּאֵל וַיִּטַּל כָּתַב כָּל מְלָה אֲשֶׁר הִעֲבָרָה לוֹ מֵאֲבִיו בִּיעִילוֹת שֶׁל סוֹפֵר מְשֻׁלָּם, וְהַסְּפָרִים שֶׁנִּכְתְּבוּ הִכְרוּ כְּסִפְרֵי הַלְמוּד הַמְּפָרְסָמִים בְּיוֹתֵר שֶׁל הַזֶּהָר.

ב. בְּדִיוֹק כְּמוֹ בְּמִקְרָה שֶׁל בְּחִירַת הָרַב חַיִּים וַיִּטַּל, גַּם בְּנוֹ הָרַב שְׁמוּאֵל וַיִּטַּל נִבְחַר בְּצוּרָה זֶהִירָה מְאֹד לְמִלָּא אֶת הַתְּפָקִידִים אֲשֶׁר הִטְלוּ עָלָיו בְּמִשְׁךָ חַיָּו.

טז) דמיון וקרבה בין האב לבנו

א. בספר הגלגולים מתאר האר"י את ההתפתחויות בנשמתו של הרב שמואל ויטאל, את משמעותו ואת הקשר שלה לתפקיד אשר יעד לרבי שמואל במשך תקופת חייו עלי אדמות. לפי האר"י היה דמיון וקרבה מיוחדים בין הרב חיים ויטאל לבין בנו רבי שמואל.

ב. אשתו ראשונה של רבי חיים ויטאל הייתה גלגול של כלבא שבוע, חמיו של רבי עקיבא. מאחר ונשמתה של אשת רבי חיים ויטאל הייתה של זכר, לא הייתה יכולה ללדת ילדים, כפי שהאר"י הסביר, חנה אשת רבי חיים ויטאל, תמות, והוא ישא אשה שניה. כאשר דרגת ה"נפש" (הדרגה הנמוכה של הנשמה) תתקן, אז יקבל רבי חיים ויטאל את דרגת הרוח (הדרגה השניה של הנשמה). וכאשר ה"נפש" שלו תצטרף לזו של רבי עקיבא, ה"רוח" שלו אף היא תצטרף לזו של רבי עקיבא, ורק אז ירשה הרב חיים ויטאל לשאת את בת זוגו האמתית. זאת תהיה בדרגה רוחנית כמו דרגתה הרוחנית של בת זוגו של רבי עקיבא, מאחר שנפשו ו"רוחו" של רבי חיים ויטאל זו של רבי עקיבא הן מאחדות לגמרי בדרגות אלה. אז ישא את גלגולה של רחל בתו של כלבא שבוע ויתברך בבו אשר יקרא שמואל.

(שער הגלגולים)

יז) רבי שמואל ויטאל היה גלגול התנא רבי מאיר

א. ברור שהרקע הרוחני של רבי שמואל ויטאל היה מסוג מאד נדיר: אף עדין לא נראית שום סבה מיוחדת, פרט להצטינוות כללית, מדוע נבחר הרב שמואל ויטאל למלא את התפקיד המיוחד של רשום כתבי האר"י כפי שדווחו לו על ידי אביו.

ב. לשם קבלת תשובה על כך, עלינו לפנות חזרה לבחינת דמותו של הרב חיים ויטאל עצמו: יום אחד גלה רבי חיים ויטאל לבנו, רבי שמואל, שהוא גלגול רבי מאיר, התנא המפרסם. בחלומו חלם רבי שמואל כי רבי מאיר אומר לו זאת בעצמו. במשנה נאמר שרבי מאיר היה סופר גדול בדורו.

רבי יוסף ויטאל, סבו של הרב חיים ויטאל התברך אף הוא בניצוץ מנשמת רבי מאיר, וגם הוא נודע כסופר גדול בקיא ואמן שלא קם כמוהו.

ג. האר"י אמר על רבי יוסף ויטאל כי: "חצי העולם היה נזון בזכות זקני עליו השלום (הרב יוסף ויטאל), באמצעות התפלין הכשרים שהיה עושה, ואחר כך נתגלגל זקני בי הצעיר שמואל ויטאל, ולכן גם אני יש בי יכלת בכתיבה". וזהו הטעם מדוע היה מכשר ומסגל הרב שמואל ויטאל לערוך את כתבי האר"י בצורה כל כך מהימנה ומדויקת. (שער הגלגולים)

ד. מאז החלה תורת הקבלה מיסודו של האר"י הקדוש, להתפשט ולהתרחב. מספר לומדיה והוגיה גדל משנה לשנה והקיף רבדים מברורים מבני העליה שבכל ארצות הפזורה מזרח ומערב. נציג האישים שתורמו תרומה מכרעת להתפשטות תורת הקבלה: רבי יעקב צמח ורבי מאיר פאפריש תלמידי רבי חיים ויטאל, רבי אברהם גלאנטי תלמיד הרמ"ק [רבינו משה קורדובירו], רבי ישראל סרוק תלמיד האר"י לפני ביאת רבי חיים ויטאל, ותלמידו רבי מנחם עזריה מפאנו, הם שהפיצו את מורשת האר"י ברחבי אירופה. רבי משה חיים לוצאטו - הרמח"ל, שנתן לתורת האר"י לבוש וגון מקורי מיחד משלו. הבעל שם טוב מיסד החסידות ובחירי תלמידיו, שמלבד שהנהיגו הנהגות האר"י בקרב עדת החסידים, גם נתנו לתורת האר"י לבוש וגון ופנים חדשות. הגר"א מוילנא מנהיג עדות אשכנז והמתנגדים, יצק כל תורת האר"י לתוך ספריו, הגר"א היה מגדולי מעריצי האר"י, כעדות תלמידו רבי חיים מוולוז'ין, הכותב "עיני ראו יקר תפארת קדשת האר"י ז"ל בעיני רבינו הגדול (הגר"א) נשמתו עדן. כי מדי דברי עמו אודותיו היה נרתע כל גופו, ואמר: מה נאמר ומה נדבר מקדוש השם, איש אלקים קדוש ונורא כמוהו" (בהקדמת ספרא דצניעותא). רבי שלום שרעבי - המכנה השמ"ש, ראשי תבות שמו הרב ש'לום מ'זרחי ש'רעבי (הוא הרש"ש הקדוש), ראש חכמי מדרש בית אל בעיר העתיקה בירושלים שגלה רבדים עמקים חדשים בתורת האר"י בספריו המפלאים: "נהר שלום", ו"רחובות הנהר".

מפתח הספרים לספר "התגלות הזהר"

1. משנה חגיגה דף י"א ע"ב..... קיט
2. רבנו עובדיה ברטנורא למשנה חגיגה שם..... קיט
3. תוספות יום טוב למשנה חגיגה שם..... קב
4. חגיגה דף יג..... קב
5. חגיגה דף י"ד ע"ב..... קבא
6. חגיגה דף י"ד ע"ב..... קבא
7. מדבר קדמות להחיד"א מערכת ח' ערך חכמה אות י"ב..... קבב
8. ספר יצירה פ"ו משנה ח'..... קבג
9. פרוש הרס"ג לספר יצירה..... קבג
10. פרוש "קול יהודה" על הכוזרי שם..... קבג
11. שו"ת הרדב"ז ח"ג סימן ת"ב..... קבד
12. ירושלמי סנהדרין פרק ז' הלכה י"ט..... קבד
13. מדבר קדמות להחיד"א, מערכת י"ד, אות כ"ז..... קבה
14. שם הגדולים להחיד"א מערכת ספרים בערבוב..... קבה
15. הרב שמואל לוריא בהקדמתו לספר הבהיר, הוצאת וילנא תרמ"א..... קבה
16. הקדמות ספר זהר הרקיע להאדמו"ר מראדזין וצ"ל..... קבו
17. הקדמות ספר זהר הרקיע להאדמו"ר מראדזין וצ"ל..... קבו
18. מאור עינים פרשת צו..... קבח
19. הרב אברהם גלאנטי ב"אור החמה" לזהר פרשת וישלח דף קנ"ט ע"א..... קבח
20. ספר יוחסין השלם דף פ"ז ואילף..... קבט
21. הקדמת רבי יהודה תיט לספרו מנחת יהודה..... קל
22. ויקרא רבא פכ"א, ח..... קלא
23. פסחים דף קי"ב ע"א..... קלא
24. ירושלמי סנהדרין פ"א ה"ב..... קלב
25. יבמות דף ס"ב ע"ב..... קלב

26. נְזִיר דָּף נ"ב ע"ב..... קלב
27. פְּרוּשׁ רַש"י שְׁבוּעוֹת דָּף ב' ע"ב..... קלב
28. זֶהָר ח"ג דָּף רפ"ז ע"א..... קלג
29. זֶהָר ח"ג, אֵינְדָּרָא רַבָּא, דָּף קב"ז ע"ב..... קלז
30. זֶהָר שָׁם דָּף קמ"ד ע"א..... קלז
31. שָׁם..... קמא
32. הַדְרַת מְלָךְ לְסַפְרָא דְצְנִיעוּתָא סוּף פ"א..... קמו
33. זֶהָר ח"י, בְּסִיּוּם פְּרוּשׁוֹ לְסַפְרָא דְצְנִיעוּתָא..... קמו
34. אֹר הַחֲמֵה לַזֶּהָר ח"ב דָּף קט"ו ע"ב, בְּשֵׁם הָרַמ"ק וְרַבִּינוּ מִשֶּׁה קוֹרְדוֹבִירוֹ. קמח
35. רמ"ז, הוֹבָא בְּמִקְדָּשׁ מְלָךְ לַזֶּהָר פְּרִשְׁת וַיֵּרָא, מִהַדְרַת זְלָקוּא עֲמוּד ק'..... קמט
36. הַקְדָּמַת פְּרוּשׁ כֶּסֶא מְלָךְ לְתַקוּנַי זֶהָר..... קנא
37. תו"ד מְלִיצֵי אֵשׁ..... קנח
38. עֶשֶׂר קְדָשׁוֹת מְעַרְכַּת ב' מוֹרְנוּ הָרַב צְבִי הֵיְרֵשׁ מִזִּידִיטְשׁוֹב..... קסא
39. עֲבוּדַת עֲבוּדָה דָּף רע"ט..... קסג
40. עֶשֶׂר קְדָשׁוֹת מְעַרְכַּת ט' עֲמוּד מ"ג..... קסד
41. עֶשֶׂר קְדָשׁוֹת מְעַרְכַּת ט' הָרַב הַקְדוּשׁ מוֹרְנוּ הָרַב רַבִּי יִצְחָק אֵיזִיק
מְקַאמְאֲרָנָא..... קסה
42. עֲבוּדַת עֲבוּדָה..... קסז
43. אֲבָקַת רוּכַל סִימָן א'..... קעא
44. סֵפֶר הַגְּלָגוּלִים..... קעח
45. שַׁעַר הַגְּלָגוּלִים..... קעט
46. שַׁעַר הַגְּלָגוּלִים..... קפ
47. שַׁעַר הַגְּלָגוּלִים..... קפא

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר

אגרות הזֶהר

בו נקבעו

מכתבי ברכה וחזוק

מגדולי וחכמי דורנו שליט"א, ובני תורה נכבדים
ידידי ותומכי ולומדי המפעל הקדוש מזכי הרבים
בלמוד והפצת "הזֶהר הקדוש"

תוכנן אור מבהיק על התועלת הגדול
בהוצאת הספרים והעלונים של ספרי הזֶהר הקדוש
לרבנים, בני ישיבות, יושבי אהל
וקל איש ישראל בכל קצות תבל

יוצא לאור על ידי "מפעל הזֶהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
ל"ג בעומר שנת תש"ע לפ"ק

הַקְדָּמָה

בְּסֵפֶר זֶה נִקְבְּצוּ קְרוֹב לַמָּאָה מִכְתָּבֵי בְרָכָה וְעֵדוּד מְגֹדֹלֵי וְחֻכְמֵי דוֹרֵנוּ וּבְנֵי תוֹרָה נִכְבְּדִים שְׁלִיט"א, יְדִידֵי וְתוֹמְכֵי "מִפְעַל הַזּוֹהַר הָעוֹלָמִי" שְׁע"י חֲבֵרָה מְזִבֵּי הַרְבִּים הָעוֹלָמִי, הַדּוֹרְשִׁים וּמִבְקָשִׁים בְּהַפְצַת הַזּוֹהַר הַקְדוֹשׁ עַל מְנַת לְפָרְסָם וּלְהַרְבוֹת כְּבוֹד הַזּוֹהַר. – אַגְרוֹת תְּהִלָּה הִלְלוּ מִרְבְּנֵי גְאוּנֵי וְצַדִּיקֵי זְמַנְנוּ, ד' יְאָרִיךְ יָמֵי כָּלֶם בְּטוֹב וּבִנְעִימִים, נִדְפְּסוּ לְדַעַת וּלְהַרְאוֹת שְׂאֵמָנָם עַדִּין ב"ה חֵי וְקַיָּם אֲתָנוּ מִחֲנֵה גְדוֹל שֶׁל יְרֵאֵי הַשֵּׁם הַלּוֹמְדִים תּוֹרַת הַרְשָׁב"י וּמְחַפְּשִׁים אֶת הָאֱמֶת וְחֹפְצִים לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל וּלְהַחִישׁ הַגְּאוּלָּה לְמַעַן כְּבוֹד שָׁמַיִם.

הַרְבֵּנִים הַגְּאוּנִים וְהַצַּדִּיקִים שְׁלִיט"א הִרְשׁוּמִים בְּמִכְתָּבֵים הִלְלוּ, מוֹכִיחִים לָנוּ אִיךְ שֶׁכָּלֶם דְּבָקִים בְּדַעַת הָאֱלֹף גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל (שֶׁנִּדְפְּסוּ בְּאוֹר הַזּוֹהַר) וּמְאֻשְׁרִים עֲמֻדָּה חֲזָקָה וְיִשְׁרָה שֶׁהִיא הִיא הֵיחָד הַנֶּאֱמָן הַיְחִידִי לְגְאוּלַּת עַם יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי הַפְּצַת הַזּוֹהַר הַקְדוֹשׁ.

עֲנֵג כְּפוֹל וְשִׁמְחָה מְרֵבָה לְחֻזוֹת וּלְרְאוֹת אִיךְ שְׂמֵאוֹת אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל מִתְאַרְגְּנִים לְמִפְעַל הַזּוֹהַר הָעוֹלָמִי, וְחֻרְתוֹ עַל דְּגֻלְיָהֶם "בְּלִתֵּי לֵד" לְבִדּוֹ" (רְאָה בְּסֵפֶר הַרְמַח"ל וְהַזּוֹהַר) וּבְדִגְלֵ הַזֶּה דוֹגְלִים עַל עַרְי יִשְׂרָאֵל וּמִתְרִיעִים בְּקוֹל חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ "מִי לֵה" אֲלֵי", וּמִתְקַבְּצִים סְבִיבָם בְּכָל תְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל יְרֵאֵי ה' שֶׁנִּשְׁאָרוּ לְפִלִּיטָה שִׁשְׁנָם עַדִּין בְּדוֹרֵנוּ דוֹר עֲקֻבְתָּא דְּמִשְׁיחָא הַחֹפְצִים בְּאֱמֶת לְהִתְקַרֵּב לְרְשָׁב"י זי"ע וְעוֹשִׂים קְבוּץ וְרְבוּץ וּפְעִילִים לְהַקִּים שְׁעוּרִים בְּאֶרֶץ, וּבְכָל הָעוֹלָם כּוֹלוּ, וְהַמוּנֵי יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים, פּוֹעֵם בְּלֶבָם זִיקַת יְהוּדִי, וְנִמְשָׁכִים בְּעִבּוֹתוֹת אֲהָבָה אַחֲרֵיהֶם לְרַגֵּל הַחֶפְרָה כִּי הָאֱמֶת נֵר לְרַגְלָם וְאִין שָׁמַיִם לֵב כָּלֶל וּכְלָל לְחַצִּים וּבְלִיִּסְטֵרְאוֹת הַנְּזָרְקִים לְמוֹלָם, מְשֻׁלּוּחֵי הַסְּטֵרָא אַחְרָא וְכַת דִּילִיָּה כְּמַבְאָר בְּזוֹהַר הַקְדוֹשׁ (פ' נִשְׂא דָף קכד ע"א) מְעַנֵּן הָעֶרֶב רַב, וּבְכָל פְּעַם מְחַלִּיפִים צוּרָה וְתַמוּנָה אַחֲרַת וּמִשְׁנָה כְּדִרְכוֹ שֶׁל הַיֵּצֵר הָרַע מְעוֹלָם, כְּמֵאֵמֶר חו"ל: שְׁבַע שְׁמוֹת לַיֵּצֵר הָרַע (סְפָה פָּרַק הַחֲלִיל, עֵי"ש).

הַבְּרָכָה אַחַת הִיא לְרַבְּנֵים הַצַּדִּיקִים גְּאוּנֵי וּגְדוֹלֵי הַדּוֹר, רְאֵשֵׁי יִשְׁיבוֹת, תְּלִמִּידֵי חֻכְמִים, אוֹהֲבֵי הַתּוֹרָה וּמְחֻזְקֵי לְמוּד הַסּוּד, מְגִידֵי הַשְּׁעוּרִים בְּתוֹרַת הַרְשָׁב"י, וּמְזִבֵּי הַרְבִּים בְּאֱמֶת, יִפְתַּח ה' לָהֶם אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב וְיִתֵּן לָהֶם כֹּחַ וְעֲצָמָה, וְיִזְכּוּ לַעֲשׂוֹת גְּדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת לְמַעַן הַרְבוֹת כְּבוֹד שָׁמַיִם, וּלְהַצִּיל עַם יִשְׂרָאֵל, לְפָרְסָם תּוֹרַת הַרְשָׁב"י זי"ע, וְיִזְכּוּ לְרְאוֹת בְּנִים וּבְנֵי בְנִים עוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּבְמִצּוֹת, יְאָרִיכוּ יָמֵים עַל מַמְלַכְתָּם מִתּוֹךְ שְׁפַע וְרוֹב נַחַת דְּקְדוּשָׁה וְכָל הַבְּרָכוֹת הָאֲמוּרוֹת בְּתוֹרָה "וְתִחְזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים" בְּגְאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה ב"ב"א.

ספר אגרות הזהר

בו נקבצו חלק ממוכתבי ברכה עדיד וחזוק שנתקבלו
במערכת מפעל הזהר העולמי מהתרשמוותם של גדולי
וחכמי דורנו ובני תורה נכבדים לומדי זהר הקדוש

תוכנו אור מבהיק על התועלת הגדולה של התעוררות
בלמוד ספר הזהר הקדוש בכל קצוות תבל לזקנים עם נערים

– מכתב א –

מכתב ברכה מאת הגאון האדיר בנגלה ובנסתר המקבל בעל
שערי זבול שליט"א

הרב זבולון המבורגר, מחבר ספרי שערי זבול י"ד חלקים ושי"ס
בכתב יד, בעיה"ק ירושלים תובב"א

ב"ה כ"ג אדר תש"ע פעיה"ק ירושלים תובב"א

הנה הגאון הצדיק המפרסם אב"ד האלמין רבי שלום יהודה גראס
שליט"א העוסק בלמוד הזהר הקדוש והפצת הזהר הקדוש דרך למוד
ברבים, ודוע שזהר הוא מעולם האצילות, ובכתבי האריז"ל מבואר שיש

עולם עשיה ועולם יצירה ועולם הבריאה ועולם אצילות, ומי שלומד זהר הקדוש זוכה לעולם האצילות, וידוע שיש נפש רוח ונשמה, ומי שרק לומד נגלה הוא זוכה בנפש רוח ולא בנשמה ומי שלומד זהר הקדוש זוכה לקבל נשמה מעולם אצילות, ולאחר מאה ועשרים זוכה לישוב בעולם עליון מאד מאד ולקבל נשמה גבוהה, והזהר הקדוש נתחבר על ידי התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, וכך אחד ואחד צריך ללמד כל יום חוץ מלמוד הנגלה זהר הקדוש וגם חשוב מאד לכנס בתורת האריז"ל כתבי האריז"ל ספר עץ חיים ושער הכוונות, וזה צריכים ללמוד דוקא עם ר"מ מקובל שיהא בקי בכל כתבי האריז"ל, וזהו מקרב הגאולה, ולכך דבר גדול מאד עשה הגאון הצדיק שמרביץ תורת הזהר ברבים ומקים שיעורים ברבים בכל מקום ומקום, ושכרו גדול מאד, ולכך מצוה גדולה לחזקו על הזכוי הרבים הזה, וזכותו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי גן עליו ועל כל משפחתו ולכל העוזרים לו.

הכותב וחותם למען כבוד התורה ולומדיה:

הרב זבולון המבורגר, מחבר ספרי שערי זבול י"ד חלקים

- מכתב ב -

**מכתב ברכה וחזיק מאת הגאון האדיר בנגלה ובנסתר המקבל
בעל "יום החכמה" שליט"א**

**יצחק מאיר מארגנשטערן
ראש ישיבת "תורת חכם", לתורת הנגלה והנסתר
פעיה"ק ירושלים תובב"א**

בסיעתא דשמיא, שני בתרא כ"ז למטמוני"ם תש"ע לפ"ק, פעיה"ק
תובב"א.

הן נודע ביהודה ובישראל גדול שמו של כ"ק המאור הגדול המפרסם
לשו"ת הגה"צ מוה"ר שלום יהודה גראס שליט"א אדמו"ר מהאלמין
שליט"א, וכאשר יעידון עשרות חבוריו המעידים על מעשה תקפו וגבורתו
בתורה, ועל פעלת צדיק לחיים לגדור פרצי החומה בפרם בית ישראל זה
רבות בשנים כן ירבו, והנה זה עתה יהוד'ה יעלה להרבות פעלים בקרב העם
על דבר למוד ספר הזהר, והגדיל לעשות ביסדו שעורים רבים בספר הזהר
בכמה ערים, ואסף איש טהור מכל דברי רבותינו קמאי ובתראי המדברים
בסגלת למוד הזהר וקראו בשם ספר 'אור הזהר', גם זכה לההדיר ולהדפיס
מחדש ספרי הזהר והתקונים, ולמותר לעלות בהסכמה על גברא רבא כגון
דא דאיתמחי גברא ויהללוהו בשערים בכל תפוצות ישראל, גם מן המותר
להלל ולשבח הדבר הטוב שעשה בעמיו בקרוב נפשות ישראל לעסק הקדוש
דלמוד ספר הזהר, ומקדמת דנא מצינו לרבנו האר"י ז"ל עצמו בשער רוח
הקדש (דף י"ב) שאמר למהר"א הלוי "שילמד בזהר דרך בקיאות בלבד בלי
שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום ושיקרא בספר הזהר פעמים רבים",
ובספר שבחי האר"י (הנד"מ עמוד נ"א) כתב שנתן תקון לבעל תשובה אחד
לומר בכל יום עשרה דפים מספר הזהר הלשון לבד בלתי שום הבנה, והן
הובא בספר שבחי האר"י דפוס ישן שנתן תקון לבעל תשובה אחד ללמדו

בְּכָל יוֹם ד' או ה' דְּפִים, וְהַחִיד"א בְּשֵׁם הַגְּדוֹלִים (מַעֲרַכַת סְפָרִים עֶרֶךְ סֵפֶר הַבְּהִיר) הִבִּיא מִשְׁמִיָּה דְרַבְּנֵי הָאָר"י שְׁנֵתָן תַּקּוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לומר כָּל יוֹם ה' דְּפִים זָהָר, וְכִיּוֹצֵא בּוֹ כְּתַב הַגְּה"ק מְקַאמְרָנָא בְּסֵפֶר נְתִיב מִצּוֹתֶיךָ (נְתִיב הַתּוֹרָה שְׁבִיל א' אוֹת ל"א), וְכְתַב שֵׁם שְׁגָם הַגְּה"ק מוֹרְנוּ הָרַב צְבִי הִירְשׁ מְזִידְטְשׁוּב נְהַג כֵּן, וְכֵן מְצִינוּ לַהֲגַה"ק מוֹרְנוּ הָרַב רַבִּי פִּנְחָס מְקַאֲרִיץ (אֲמַרִי פִּנְחָס הַנִּמ"ח ח"א עֲמוּד רס"ד) שְׁצָרֶיךָ לומר ב' או ג' דְּפִין בְּכָל יוֹם, וְעֵין עוֹד הַמַּעֲשֶׂה הַנּוֹרָא הַמּוּבָא בְּסֵפֶר בֵּן בֵּיתִי עַל אָבוֹת, וְאֵין כָּאֵין מְקוֹמוֹ לְהֶאֱרִיךְ.

וְהַגָּם דְּבַהֲיוֹתוֹ קוֹרָא סֵפֶר הַזֶּהָר לֹא יָדַע מֵאֵי קֶאֱמֶר, כְּבָר כְּתַב הָרַב חִיד"א בְּסֵפֶר מוֹרָה בְּאֶצְבַּע אוֹת מ"ד "לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר מְרוֹמָם עַל כָּל לְמוֹד בְּשֵׁגָם לֹא יָדַע מֵאֵי קֶאֱמֶר, וְאֵף שְׁיִטְעָה בְּקִרְיָאֲתוֹ הוּא תַּקּוּן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה". וְכֵן כְּתַב בְּסֵפֶרוֹ שֵׁם הַגְּדוֹלִים מַעֲרַכַת סְפָרִים שֵׁם, וְעוֹד בְּשׁו"ת חִיִּים שָׁאֵל ח"א סִימָן ע"ה סוֹף אוֹת ב', וּמִקְדָּמַת דִּנָּא כְּבָר כְּתַב מַעֲיָן זֶה מְהַר"י צֶמַח בְּסֵפֶרוֹ לְחָם מִן הַשְּׁמַיִם בְּסֵדֶר הַלְמוּד דְּלִיל שְׁבוּעוֹת (דָּף ל"א רִישׁ ע"ב), וְהַרְמַח"ל בְּשִׁלְהִי קוֹנְטָרַס דְּרַךְ עֵץ חִיִּים, וְהַמְקַדָּשׁ מְלָךְ בְּסֵפֶרוֹ כֶּסֶף מְלָךְ עַל הַתַּקּוּנִים (תַּקּוּן מ"ג אוֹת ס') כִּי "לְמוֹד הַזֶּהָר בְּגִירְסָא בְּעֶלְמָא בּוֹנָה עוֹלְמוֹת וְכָל שָׁכֵן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין פְּרוּשׁ מֵאֶמֶר אֶחָד יַעֲשֶׂה בּוֹ תַּקּוּן לְמַעְלָה בְּשַׁעָה אַחַת שְׁלֹא יַעֲשֶׂה לְמוֹד הַפְּשֻׁט שְׁנָה תְּמִימָה", וְעֵין עוֹד בְּסֵפֶר זְכִירָה לְחִיִּים לְהַגְּאוֹן רַבִּי חִיִּים פְּלֶאגִ' ח"ב דף ע' ע"ד, וּבְשׁו"ת אֶפְרָקְסֵתָא דְּעֵנְיָא סִימָן ע"ד.

אֵיבְרָא, כְּבָר הָעִיד הַגְּה"ק אֲדַמו"ר הָאֲמַצְעִי זִיע"א בְּאֲגֵרַת הַקְּדָשׁ (נְדַפֵּס בְּרִישׁ סֵפֶר בְּאוּרֵי הַזֶּהָר לַהֲגַה"ק הַנִּ"ל) "שְׁמַעְתִּי מִפִּי קְדָשׁוֹ ז"ל [דְּהַגְּה"ק בְּעַל הַתְּנִיָּא זִיע"א] לֹא פַעַם וּשְׁתַּיִם, שְׁכָּל יָמָיו עָשָׂה קִבְעָה לְלַמּוֹד הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ בְּשִׁבְתָּ וְכו' בְּעֵינָן גְּדוֹל, וְכֵה אֶמֶר דְּמָה שְׁאֶמֶר בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא בְּזָהָר פְּרִשְׁתָּ נִשְׂא דְּבַהֲאֵי חַבּוּרָא דְּסֵפֶר הַזֶּהָר בִּיהַּ יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא כּו', הֵינּוּ בְּלַמּוֹד בְּעֵינָן גְּדוֹל דְּוָקָא וְכו', בְּדַקְדוּק הַלְשׁוֹן בְּכָל מְלָה שְׁיִהְיֶה מְכֻּן עַל פִּי אֲמַתּוֹת חֲכָמַת הַקְּבֵלָה". וְעֵין שֵׁם שְׁהֶרָאָה מְקוּרוֹ בְּדַבְּרֵי רַבְּנֵי הָאָר"י בְּשַׁעַר רוּחַ הַקְּדָשׁ (שֵׁם) שְׁמָה שְׁזָכָה לְהַשְׁגָּה יִתֵּר עַל כָּל בְּנֵי דוֹרוֹ "כִּי כַּמָּה לִילוֹת הָיָה נִשְׂאָר בְּלַתִּי שְׁנָה עַל מֵאֶמֶר אֶחָד שֶׁל סֵפֶר הַזֶּהָר, וְלַפְעָמִים שְׁשָׂה לִילוֹת

של ימי החול שבשבוע הזה מתבודד ויושב על עיון מאמר אחד בזהר בלבד, לא היה יסן כל הלילות ההם". ואכן ירא שמים יוצא ידי שניהם, מזה וגם מזה בל יניח ידו, ואשרי לו ואשרי חלקו בזה ובבא.

ועל כל אלה ועוד טובא יש לומר כי כמה גדולים מעשי כ"ק הגה"צ מהאלמין שליט"א אשר גדול זכותו עד מאד בזכוי הרבים, ויהא רענא דתירום רישיה אכולא כרְכא, ויזכה להגדיל תורה ולהאדירה פאות נפשו הטורה, ויארץ ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל עד כי מלאה הארץ דעה את ה' פמים לים מכסים בביאת גואל צדק במהרה דידו, אמן כן יהי רצון.

והנני בזה דורש שלומו ושלום תורתו באהבה רבה:

הק' יצחק מאיר מארגנשטערן

– מכתב ג –

הרב מאיר שטרן

הרב דאתרא קדישא מירון ואזור מרום הגליל

טל' 046987107 046990382 ת.ד. 33

ח' שבט תש"ע.

ביבמות (צ.א.) בכורות (לא.): דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בר יוחאי, כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתינו דובבות בקבר. ורש"י שם ביבמות וזה לשונו, שיהא שפתי נעות בקבר כאלו אני חי. ורש"י שם בכורות וזה לשונו: והנאה הוא לו שדומה כחי. רבינו גרשום שם דובבות בעולם הזה ושפתינו דובבות בעולם הבא. ואמרתי לפרש תכן של "שפתינו דובבות", מהו המשמעות ומה הנאה יוצא לו ולנו על ידי זה, כי אנו באים להרשב"י ומבקשים כל אחד בבקשתו הרוחנית והגשמית, ששניהם אחד, כי אי אפשר זה בלי זה, ובמה נתרצה לפני הרשב"י

שיתפלל ויעתיר בעדנו שהשם יתברך ימלא בקשתנו, וזה על ידי שאנו לומדים תורתו כבקשתו "למדו תורתי" [גטין ס"ז] ועושים לו נחת רוח, ועל ידי זה הוא מחזיר לנו נחת רוח ומתפלל בעדנו, וכחו גדול, כמו שאמר על עצמו: יכולני לפטר את כל העולם מן הדין. וכמבאר בזהר הקדוש (חלק ג' ע"ד קכ"ח) וזה לשונו: אנו קיומי עלמין, דעלמא מתברך בגינן.

על כן בואו ונחזיק טובה להרב הצדיק רבי שלום יהודה גראס, כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א, שזוכה ומזכה רבים בהשתדלותו יומם ולילה להפיץ "אור הזהר" ולהלהיב את לבות בני ישראל קדושים, לעסק וללמד תמידין כסדרן את תורת הרשב"י בזהר הקדוש, ומלבד גדל ההתעוררות שנשמת בני ישראל מקבלים על ידי למוד זהר הקדוש להתקרב להקדוש ברוך הוא באמונה שלמה ולתשובה שלמה באמת, להטהר ולהתקדש בקדשה של מעלה, זוכים גם לעורר התנא הקדוש הרשב"י שימליץ טוב בעדנו לפטר אותנו מן הדין, ויגלו עלינו מדת הרחמים, שנזכה לגאולה שלמה במהרה, אמן כן יהי רצון.

כה דברי ידידו עז מוקירו כערכו הרמה, מברכו בהצלחה גדולה בעבודתו הקדושה הנ"ל:

מאיר שטרן

- מכתב ד -

הרב אברהם מרדכי יצחקי

רב מקומי מושב פרת

טלפון 097963061 מושב פרת ד.ג. לב השרון

בסיעתא דשמיא, לחדש שבט, שנת "יצוה השם" ה'תש"ע, והינו
"קבלה" התש"ע" – גימטריא הזהר"ר הקדו"ש.

המלצה ובכרה, לכבוד תורתו הגאון הצדיק רבי שלום יהודה גראס
שליט"א האדמו"ר מהאלמין, מזכה הרבים, בית המדרש "עטרת ישעיה"
ק"ק רמת בית שמש.

**שמחו השמים ותגל הארץ. שמחתי ויגל לפי בראותי את המפעל
הפביר אשר ידו עשתה, ונעלה שמו "מפעל הזהר העולמי" – לזכות
את הרבים במי עדן דברי הזהר הקדוש מתורת רבי שמעון בר יוחאי,
זכותו תעמד לנו ולכל בית ישראל אמן כן יהי רצון.**

הנה נודע בשערים גדל מעלת וחישיבות למוד חכמת הקבלה, כמאמר
רשב"י זיע"א בזהר הקדוש [בהעלתך קנ"ג]: "והמשפילים גבינו אינון מארי
קבלה דאתמר בהון והמשפילים זיהירו כזהר הרקיע, אילין אינון דקא
משתדלין בזהר דא דאתקרי ספר הזהר דאינו כתבת נח דמתכנשין בה שנים
מעיר ושבע ממלכותא דבהון יתקים כל הבן הילוד היארה תשליכהו ודא
אורה דספרא דא". ודברי גאון עזנו המקבל האלהי רבי יוסף חיים בן איש
חי זיע"א [בראש ספרו דעת ותבונה]: "ישמע השומע ויבין המשפיל את
אשר חכמים הגידו ואשר הזהירו והודיעו לכל איש ישראל לגשת אל
הקדש בעסק סודות התורה ונסתריה עץ חיים היא למחזיקים בה",
ועוד מפרשים דברי הרעיא מהימנא נשמת משה רבינו לרשב"י [זהר נשא,
חלק ג' דף קכד:]: "והמשפילים זיהירו כזהר הרקיע, בהאי חבורא דילך,

דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה, תשובה, באילין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי... "וכו'. והם דברי מורנו ורבנו קדוש ישראל הרש"ש זיע"א אשר מסר לבנו הרב חזקיה יצחק זיע"א טרם עלית נשמתו לגנזי מרומים. גם נודעו דברי חכמי הדורות במעלה הרבה של הלמוד בזהר הקדוש ותורת ח"ן שהם זכו לנשמה, ואמרו כי כל ההשגה הראויה בתורה מתחילה בלמוד הזהר הקדוש וסתרי תורה ורק אחר כך יבין שמועה במה שיגלה. לפיכך הרבו לחזק לקרא בזהר הקדוש ואפלו בגירסא, ואף על פי שלא יבין נשמתו בודאי תבין לו, ובלבד שיהא ביראת שמים וטהרת הלב והגוף.

וברוך השם זכנו השם יתברך ללמוד וללמד בספר הזהר הקדוש זה כמה שנים רבות, ובכל מוצאי שבת קדש זוכים להסתופף עם למעלה מחמש מאות לומדים קבועים בבית מדרשנו "דוד המלך" מושב פרת, מלבד שעורי ח"ן בלילות השבוע. עוד נודע מנהגנו בחבורא קדישא אשר מקבלים על עצמם מדי חדש בחדשו למוד דף ליום בכל חלקי הזהר הקדוש ובסמוך לראש חדש עורכים סיום ביומא טבא לרבנן ותלמידיהו.

וכבר זכה כבוד תורתו להפיץ בהמון את ספרו "אור הזהר" סובב ומקיף על מעלת הספר הקדוש, ומעלת הרשב"י זיע"א וזכות הלמוד בו. ועוד הדפיס את הספר הקדוש "תקוני הזהר", וחלקו לש"ס"ה ימי השנה, למען יתגו בו הגורסים והלומדים דף ליום ויעלה להם לשנה תמימה. וכן את יזמתו הברוכה בעידוד שעורי "אור הרשב"י" ללמוד הזהר הקדוש בכל מקום וישוב, ומה שהיה לפני כחדשים כ-180 שעורים, עלה והתרבה כיום למנין למעלה מ-550 שעורים שהתקבלו בכל מקום. והדברים מתפרסמים בעלוני "אור הזהר" המתחזקים ומקשרים את הלומדים להיות עם אחד. ועתה עלה ונתעלה להוסיף חילים ולהדפיס מהדורת הזהר הקדוש ולהפיצו בהמון בית ישראל.

"אשרי אדם שומע לי לשקד על דלתותי יום יום". דבר גדול הוא לזכות הרבים בזהר הקדוש, וסגלתו רמה ועליונה לחזק לבבות המוני בית ישראל ולבטל גזרות. ונתפרסמו דברי מורנו ורבנו המקבל האלהי הרב מרדכי שרעבי זיע"א, כי למוד הזהר הקדוש וקבלה שעה אחת בשבת שנה ללמוד 75 שנים בימות החל! ומנן "הזהר הקדוש" הוא גימטריא "תורה חביבה", "בן דוד משיח צדקו", "ה' עליון על כל הארץ", "ויתבוננו חסדי ה'", "ומעשה ידינו כוננהו". ובפרט בשנה הזו – ה"תש"ע – כמנן "אור חדש על ציון". שוטטו רבים ותרבה הדעת כמים לים מכסים בכל פרד"ס התורה.

ואפריון נמטייה להאי גברא רבא ויקרא הרב הגאון מעוז ומגדול מזכה הרבים, אשר אותה נפשו לפעל גדולות ונצורות מזיו קדש הזהר הקדוש לעם קדוש. ואמינא אישר חילה לאורייתא באשר השם אתו. והננו לברך מברך שחפץ השם בידו יצלח. תרב גדלתו, יפוצו מעינותיו חוצה להגדיל פרד"ס התורה ולהאדירה.

ונזכה כלנו בסיעתא דשמיא שכל למודינו יהא להקים שכנתא מגלותא בקרוב, אם הבנים שמחה, במהרה בימינו אמן.

בברכת התורה:

אברהם מרדכי יצחקי – החונה פה פורת

- מכתב ה -

הרב משה נחשוני

רחוב הרב קוק 12 ראשון לציון

טל' 0548481181 039648512

בסייעתא דשמיא, כ"ד אדר תש"ע

לכבוד ידיד נפשי הגה"צ המפרסם שזכה לזכות את עם ישראל ולהעמיד הדת על תקנה בכשרות, בשחיטה, בנקור, בטרה, ועוד. והוציא ספרים רבים שעל ידם השיב רבים מעוון כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גראס מהאלמין שליט"א היושב בבית שמש.

רציתי בזה להעלות ולהודות על זיכוי הרבים שהנכם עושים בשנים האחרונות בהפיצכם את למוד הזהר בעולם ובחיבור הספרים והחברות הרבים הן להלהיב ההמונים והן לתועלת הלימוד המקרבת הגאולה ואשרי חלקיכם.

ובזהר הקדוש פרשת נשא דף קכ"ב ברעיה מהימנא מתואר הצרות הקשות שיהיה בגלות לפני ימות המשיח הן בגלות עשיו הן בגלות ישמעאל שנקראים כלב ונחש ובפירוש מתוק מדבש מבואר שישמעאל נקרא נחש ועשיו כלב. ונראה להסביר כי יש בחז"ל שאומרים לנחש מה הנאה יש לך שהנך יורק ומטיל ארס, ובאמת כף רואים שהישמעאלים נהרגים ומתפוצצים כשהעיקר להרוג יהודים, ואילו עשיו לא יתאבדו ואת עצמם לא יהרגו בשביל יהודים. אלא ככלב. ועל זה מוסיף שם בזהר הקדוש "מי יוכל [בזמן שלפני המשיח להינצל באמונה] בגינם איתמר [בשבילם נאמר] והמשפילים יזהרו כזהר הרקיע" בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר וכו' ובגין דעתידין ישראל למיטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון מן גלותא ברחמי [דהיינו משה רבנו רעיא מהימנא מגלה לנו שבזכות למוד

הזהר הקדוש ברוך הוא יפקוד מהגלות] וכן בתקוני זהר סוף תיקון ו' וכו' "מהאי חבורא דילך כד אתגליא לתתא בדרא בתרא בסוף יומיא ובגיגיה [ויקרא כ"ה י'] וקראת דרור בארץ". ובספר הקדוש בני יששכר מאמר ט' איר ל"ג בעומר מסביר, שהאור הגנוז נחבא בתורה והוא מוסיף שרבי שמעון גלה את האור הגנוז ולכן מדליקים אורות ומדורות עד שיתגלה אור משיח צדקנו כמאמר חז"ל ויאמר אלוקים יהי אור זה אור של משיח ובזכות התעסקות בהאור כי טוב וכו' נזכה לברכה לחיים ולהאיר לעיני כל ישראל. וגם כבודו הוציא הספר אור הזהר ובו לקט מגדולי ישראל מכל החוגים הן מיוצאי המזרח והן מיוצאי אשכנז וליטא והן מגדולי האדמורי"ם ורבני קהילות החסידים על חשיבות למוד הזהר ומעלתה הנשגבה, וטובה מרובה המגעת ללומדיה ואשריכם שזכיתם לזה.

כמוכן יש לדעת שאמנם למוד הזהר מקרב הגאולה וכו' אבל יש תמיד ללמוד ולשאול אצל חכמים מסמכים כדי שלא ילמדו בצורה שאינה נכונה.

בכבוד רב:

משה נחשוני, ראשון לציון

– מכתב ו –

הרב מנחם מנדל טובינאס

בן הגאון מוהר"ר שמואל אב"ד דק"ק שטפנשט

כ"ו תמוז התשס"ט, לכבוד המפעל הקדוש הזהר העולמי.

הנני ממהר לענות להיות נמנה לדבר מצוה, מפחד טרדות שונות.

אמרין לפעלא טבא אישר, כבוד אדוני אבי הרב המבוק החסיד הקדוש **היה מזהיר הרבה השפם והערב על למוד הקדוש זהר בשנות השמד**, בימי סטלין ותלמידיו שם רשעים ירקב, נהג בקדשו להקהיל קהלות ברבים ולדרש בפניהם דברי תורה, ומצטט להם מאמרי זהר לטהר נשמתם, **היו נאספים הרבה יהודים בשבתות הקיץ וישבו כארבע, ארבע וחצי שעות רצופות**, לפעמים נדירות היה השמש רבי ישראל בן רבי טוביה עליו השלום מביא לרב כוס מים.

כשהיה מצטט מזהר הקדוש בעל פה, ובפנים היו מרגישים שהחשך מתגרש.

כמו כן נהג בקדשו להושיב על ידו ילדים בני חמש שש שישמעו ויסתכלו בפנים הספר הזהר הקדוש.

היה מצטט את הגאון הקדוש משרי מעלה רבי איזיק מקומרנא זצ"ל שאמר בקדשו: "לו עמי שומע לי ישראל בדרכי יהלכו" וגו', ילדים בני שש לקדו זהר הקדוש ויכנס בהם יראת שמים.

כמו כן נהג ללמד ראשית חכמה עם קטנים, היה אומר שמה שאומרים לא ללמד ילד [זהר] מקורו מהמשכילים רחמנא לצלן.

הרב מנחם מנדל טובינאס

בן הגאון מורנו הרב רבי שמואל אב"ד דק"ק שטפנשט

– מכתב ז –

הרב שלמה יודא שוויינער

מלפנים רב דקהל דרכי נעם בעיר התורה מאנסי ארצות הברית
בעת חונה פה עיר הקדש אשדוד, ארץ ישראל

בסייעתא דשמיא, כ"א אדר יומא דהילולא קדישא של הבעל "נעם אלימלך" הצדיק הקדוש רבי ר' אלימלך מליז'ענסק זיע"א

החיים והשלום וכל טוב סלה לכבוד האי גברא רבא ויקרא כבוד שמו תפארתו הרב הצדיק המזכה הרבים העולמי מורנו הרב רבי שלום יודא גראס שליט"א אב"ד דק"ק האלמין.

הנה כבוד הרב הצדיק ידוע לי עוד מגלות אמעריקא, זה כארבעים שנה בימי נעוריו כשלהם נגד מזוזות הפסולות ש 90% אחוז בארצות הברית היו פסולות, ופרסם הרבה קול קורא'ס ועשרות ספרים על פשרות הסת"ם, ואחר כך לחם על קדשת בתי כנסיות שלא ידברו בעת התפלה, והדפיס על זה גם כן פחמשים ספרים וקונטרסים, ואחר כך כשהתקבל בבית השחיטה הגדולה להתחיל את מלאכת השחיטה נתברר לו שאין השוחטים נוהגים בשחיטה ובבדיקת הסכינים כמבאר בשלחן ערוך, ויש חשש באכילת נבלות וטרפות, אז הרים כשופר קולו כמאמר הנביא, בקול מחאה אדירה, ובמסירות נפש, ולא נח ולא שקט, והוציא מאות ספרים על עניני פשרות ולהזהיר על כל הפרצות, ויחד עם להבדיל בין חיים לחיים הגאון הצדיק מדברעצין זצ"ל [בעל שו"ת באר משה] יסד את "ועד הכשרות העולמי" לבדק את מצב הכשרות במפעלים שונים, ועל ידי בדיקתם הקפדנית נתגלה במאפיה גדולה ["בעקערי" בלע"ז] בויליאמסבורג, ביצת נבלה שרכשו ממפעל שמספק בזול, שמקבצים את הביצים הנמצאות במעים של עופות הנהרגים בבתי המטבחיים הגדולים, שמוכרים בזול, שמדינא אסור להשתמש בהם אפלו בנמצאים בעופות השחוטים, שדינם כדין בשר, ואסור

לשים אותם במיני מאפה, כמבאר ביורה דעה סימן פ"ב ובסימן פ"ז.
והנמצאים בעופות ההרוגים דינם כנבלה.

ועוד מצאו שבכל המאפיות (בעקעריס) הכשרים השתמשו
בפלעיונער"ס שהרבה מהם באים ממדינות אחרות, ושום רב לא היה בא
לשם לבדק את כשרותן. ועוד מצאו שהממתקים שמוכרים לתינוקות של
בית רבן היה ההכשר לא טוב, ועל ידי פעילות הועד נכנסו תחת הכשר טוב.

גם הוציאו ספרים שתארו שם את ההזנחה הגדולה בבשר בהמה
ובעופות, והירא את דבר ה' הפסיקו תכף לאכל בשר, ורק אותם שפבר
שקעו בחמשים שערי טמאה של אמריקה ומשקעים רק בזלילה וב"פרעסס"
אמרו שהכל רק פוליטיק, כדי שימשיכו את ה"פרעסס", ולא אכפת להם אם
כשר או לא, העקר שאומרים שכשר. [וכידוע מכתב החזון איש זצ"ל שכתב
עוד בוילנא, על אלו שלא אכפת להם אם בכלל כשר, אלא רק שיש חתימה
של רב פלוני אלמוני, ולא שבאמת כשר].

ואם לא די בזה, אחר זמן נתגלה שאוכלים לא רק בשר נבלה, אלא גם
חלב ודם שהם אסורי כריתות, [כפתוב בסדר ויקרא (פרק ז' כד-כו) "וחלב
נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלו כי כל אכל חלב מן
הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה וכל
דם לא תאכלו בכל מושבתים לעוף ולבהמה כל נפש אשר תאכל כל דם
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה"]. וזה היה תחת השגחות המהדרות של מהדרין
מן המהדרין, וזה נתגלה על ידי הגאון הצדיק רבי מרדכי מלאכי זצ"ל רב
בתל אביב, ששמש שם כמפקח ראשי על המנקרים ששם תחת הרבנות
הראשית, שהנקור היה תחת פקוח גדול ויש עליהם ממנה מטעם הרבנות,
שמבקר את מעשיהם אם הם כהלכה.

ובארצות הברית [אמריקה] תחת הפקוח של הקוראים לעצמם
"קנאים" מאכילים בשר נבלה וחלב ודם, ומסתירים את עצמם מאחורי
השם "קנאים" ובכח השם הזה מבזים גדולי וצדיקי ארץ ישראל שמוסרים
נפשם על קדשת וטהרת ישראל, ונתעלמה מהם רש"י על הגמרא בראש

השנה דף י"ז ע"א אפיקורוס - מבזה תלמידי חכמים. וכן במסכת סנהדרין (דף צ"ט ע"ב): אפיקורוס: רבי ורבי חנינא אמרי תרנוייהו "זה המבזה תלמיד חכם", וכן איתא במסכת שבת (דף קי"ט ע"ב): אמר רב יהודה אמר רב כל המבזה תלמידי חכמים אין לו רפואה למפתו, אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו אל תגעו במשיחי אלו תינוקות של בית רבן ולנביאי אל תרעו אלו תלמידי חכמים, עכ"ל.

ואף שיש לו דעה אחרת בעניני השקפה, הרי מאז שחלקו שמאי והלל, עד היום יש מחלקת בין גדולי הדור, ומכריעים לפי גדולי הרבנים שמקבלים על הצבור, וכמו דאיתא במסכת יבמות דאף שיש מחלקת בהלכה קימו "האמת והשלום אהבו" וחס ושלום לא בזו אחד את חברו בשביל שיש לו דעה אחרת ויש להאריך בזה ואין פאן מקומו להאריך.

ונחזור לפרשת הפשוטות כי גם כשצעק הרב מלאכי היה קולו כקול קורא במדבר אמעריקא, וכבר היה הרב על דרכו חזרה לארץ ישראל עם הסוד הגדול והנורא שמטמטמים את ישראל בטמאות חמורות* ומה יעשה אם

(א) וכמה נראים דברי הזוה"ק: א. כל מה שסובל האדם בעולם הזה הוא מפני שלא נזהר במאכלות אסורות (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ב. יוצא מרשות הקדושה ונכנס לרשות הסטרא אחרא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ג. אוי להם ואוי לנפשם כי לא יתדבקו בצרור החיים כלל ודנין אותו לאחר מיתתו באדם מגעל, פי הקדוש ברוך הוא גועלו בעולם הזה ובעולם הבא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"א). ד. מדבק נפשו בסטרא אחרא וגועל נפשו ורוחו, ורוח הטמאה שורה עליו (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ה. נעשה פני חיה רעה (זהר הקדוש ח"ב דף קכ"ה). ו. כל מה שסובל האדם בעולם הזה הוא מפני שלא נזהר במאכלות אסורות (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ז. יוצא מרשות הקדושה ונכנס לרשות הסטרא אחרא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ח. אוי להם ואוי לנפשם כי לא יתדבקו בצרור החיים כלל ודנין אותו לאחר מיתתו באדם מגעל, פי הקדוש ברוך הוא גועלו בעולם הזה ובעולם הבא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"א). ט. מדבק נפשו בסטרא אחרא וגועל נפשו ורוחו, ורוח הטמאה שורה עליו (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). י. נעשה פני חיה רעה (זהר הקדוש ח"ב דף קכ"ה).

והעוין של מאכלות אסורות מעכב בנין בית קדשנו כמו שכתוב בספר האביב מהנוגע לדעת בדרנו וז"ל: ר' נתן אדלר ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקבלים בנסתר, ר' נתן אדלר רצה לפסל השוחטים ופרנקפורט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על הרבה תחיה וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אף הס"ם העמיד עליו רודפים קצבים והצריך לברוח ותלמידו החת"ס רץ אחריו י' פרסאות. וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמו על זה ב"זע"ם" תצעד ארץ, ראשי תבות וביחה עירובין מקראות.

ובדי להבין קצת ביתר באור, מי החריב את ביתנו אשר עדין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדין בעווננו ומדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום? ראה בספר "ברית משה משה" על הגדה של פסח בדרך האחרון ונדפס לפני ד' מאות שנה! וזה לשון קדשו: ועכשו שאיתרע חזקתם ראינו למפרע שדבר זה החריב את ביתנו אשר עדין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדין בעווננו. וכאשר נמצא כמה קלוקלים אשר אין להעלות על הספר פי קצר היריעה מלהשתרע, וכו', ובפרט בשחיתת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחט הרבה אינו מודקדקים כל כך, וממקרים לשחט, וקרוב לודאי שמאבילין גבלות וטרפות פאשר נתברר... ומי שיהיה מותמה בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכל בשר ואל תקרי וישטחו אלא וישטחו שנתחייבו שונאיהם של ישראל בליה על שבקשו לאכל בשר תאנה הינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם, ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלקדים בעוונם חס ושלום, ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר, ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות, ולא ידעו ששטחו לעצמם בסכין פגומה, כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבלה וטרפה לכלל הוא הקלפה רח"ל תשליף אותם, ומכרח להיות מגלגל בכלב וכו' עיי"ש באריכות גדול.

וידוע שעל ידי בשר פגול יצאו מן הדת לערף ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבאר בשו"ת דברי חיים" (י"ד ח"א סימן ז') שאין עברה במאכלות אסורות שטמטם הלב הישראלי, ובעוונותינו הרבים ראינו על ידי זה יצאו מן הדת כמה קהלות בארץ לועז' שאכלו ונתפטמו בנבלות וטרפות על ידי השוברים הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שאנאבדו מן הקהל (עיי"ש דבריו החוצבים להבות אש).

וב"דגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל) ששבועים אלה איש פפרו בתחית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כלם רח"ל.

וידוע דהענש בחבובת הקבר על האוכל מאכלות אסורות: כתב בספר אור צדיקים (פרק י"ט), וזה לשון קדשו: דע כי מי שלא היה מודקדק במאכלים בעולם הזה ולא היה נזהר להבחין בין אסור להתר, ואפלו אינו אסור מפרש בתורה אלא מחכמינו ז"ל. ענשו שלאחר מותו בא הממונה על חבור הקבר ומכה על בטנו בשרביטו של ברזל ואש, עד שפרסו נבקעת ויוצא פרשנדא, ואז מהפכין אותו על פניו ומכים אותו, ואומרים לו בלע מה שהוצאת, השם ישמרנו ויצילנו מדין הקשה הזה ומדכוותיה, ובפרט באסור בשר בחלב שהוא עון חמור, עד כאן לשונו.

וכבר אמרתי בדרשה מה שמעתי בשם הרה"ק האלקי רבי אהרן רקח מבעלז זי"ע: כי כל כחו של הרשע הגרמני ימ"ש בא על ידי שאכלו מאכלות אסורות שהיו שוחטים קלים ומזה נולד עמלק הגרמני, והיה במדה כנגד מדה מפני שלא השחיו הספינים בדבעי, השחיו את החרב של הבעל דבר שהוא שר של עמלק ועל ידי זה היה כחו לשחט מיליוני יהודים רח"ל.

וכן הכשילו עשרות אלפי יהודים עשרות שנים בנבלות וטרפות - בעיר קראקא כשהיה הרב הקדוש בעל "מגלה עמקות" הגאון הקדוש המקבל רבי נתן נטע שפירא זצוק"ל אב בית דין קראקא - מארע מסעיר שהתרחש בתקופת הגאון הצדיק ר' נתן נטע שפירא זצ"ל בעל "מגלה עמקות" זצ"ל, והרב הקדוש בעל "מגלה עמקות" נתן תקון גדול להבעלי תשובה.

אין שומעים לו אפלו בחמורות שבחמורות עד שגנח מכאב לב ואמרו לו אנשים תלך אל אנשי ועד הכשרות, הם לא כהרבנים של הקנאים שמעשיהם להשתיק את הכל שלא יתפרסמו מעשיהם המתעבים, תדבר אל ועד הכשרות הם לא יעברו על זה בשתיקה ושלחו אותו אל הרב שלום יהודה גראס וספר לו הכל. ותכף יצא בדבר לרחוב ובעתונים והודיע להגאון הצדיק מקאשוי זצ"ל. והוא הושיב בית דין ובררו את הדבר שכן הוא, ואז יצא עם מכתב לתלמידיו שלא לאכל בשר בהמה ובעל פה אמר הרבה פעמים שעד ביאת המשיח לא יהיה בשר בהמה כשרה, [וכמו כן אמר הרידב"ז על ירושלמי כשלחם לפני מאה שנה נגד הקצבים בשיקאגוי, אמר: שבארצות הברית לעולם לא יהיה בשר בהמה כשרה] וזה הכל הודות לפעולותיו הכבירים של מצפה הרבים העולמי הרב הצדיק רבי שלום יודא גראס שליט"א, ומי יודע כמה זמן היה עובר ואם בכלל שהיה מתגלה אי פעם.

כמו מעשה הזנות והריגת בחורי וילדי ישראל שמנסים להסתיר במוסדות התורה ובהעלמת הרבנים זה ארבעים שנה, ואם אחד הרים קולו להזהיר את העם, יצאו נגדו כאלו היה אחד מן הריקים בהוצאת כתב פלסטר עליו, וזה גרם שרוצח חסידי טרוויסקי ותאמאסי ירה בו להרגו, ובדרך נס נצל.

נחזר להרב גראס, שהודות לפעולותיו הכבירות בסור מרע לאפרושי מאיסורא זכה לעלות לארץ ישראל, ופה בארץ ישראל התחיל לעורר ל"ועשה טוב", בתעמולה עולמית, ונתלבש בו ניצוץ מנשמתו של רשב"י הקדוש להדפיס ולהפיץ הזמר הקדוש ותקוני זמר ואור הזמר ועוד הרבה ספרים על הזמר בחנם, לעורר בני ישראל ללמד תורת הרשב"י הקדוש, שמסגל ליראת שמים ולקרוב הגאולה, כמובא בספרים אלו.

ודבר גדול עשה, בפרט בדור העכור הזה ובפרט באמריקה שרבו בו מהקוראים עצמם קנאים, "עושים מעשה זמרי ומבקשים שכר כפנחס", ולאחר שנתפסמו בנבלות ואסורי כריתות [שהאטליזים - ה"בוטשערס" הטמאים, מלעיטים אותם], שהם הכי גרועים, כמבאר במסכת סוטה (דף

כב): אָמַר לָהּ יֵנְאִי מִלְכָּא לְדַבְרֵיתִיהּ אַל תִּתְיָרְאִי מִן הַפְּרוּשִׁין וְלֹא מִמֵּי שְׂאִינָן פְּרוּשִׁין אֲלֵא מִן הַצְּבוּעִין שְׂדוּמִין לְפְרוּשִׁין, שְׂמַעְשִׂיהֶן כְּמַעֲשֵׂה זְמָרִי וּמִבְקָשִׁין שְׂכָר כְּפִנְחָס. וְרֵאָה בְּרַשׁ"י שָׁם: אֲלֵא מִן הַצְּבוּעִים - כְּלוּמַר שְׂאִין מֵרְאִיתֶם כְּתוּלְדוּתֶם אֲלֵא צְבוּעִין מִבְּחוּץ וְאִין תּוֹכֵן כְּבָרָם. שְׂמַעְשִׂיהֶם כְּמַעֲשֵׂה זְמָרִי - שֶׁהֵן רְשָׁעִים וּמִבְקָשִׁים שְׂכָר כְּפִנְחָס אוֹמְרִים לְבְרִיּוֹת לְכַבְּדֵן כְּפִנְחָס, וְאִיכָּא דַּמְפָּרֵשׁ לָהּ לְעִנְיָן צְנִיעוּתָא. וְאֵלּוּ הַצְּבוּעִים וְהַחֲנֻפִים וְהַטְּמָאִים חוֹשְׁבִים עֲצָמָם כְּצַדִּיקִים, הֲלֵא בְּאִים לְבֵית הַכְּנֻסָּת וּמְנִיחִים עַל רֹאשׁם הַטְּמָא תַּפְלִין, וְעוֹשִׂים צְדָקָה וְעוֹשִׂים כְּנֹבֵכְדָּנְאֶצֶר מְלֶךְ בְּבֵל שְׁ"חֲטָאוּ בְּצַדָּקָה יִפְרָק", אֲבָל הֵם נְטֻמָּאִים בְּקִלְפַת עֲרִיּוֹת, וְשׁוֹרָה עֲלֵיהֶם רוּחַ הַטְּמָאָה שֶׁל הַסְטֵרָא אַחֲרָא, [כְּמִבְּאָר בְּזֵהַר הַקְּדוּשׁ פְּרֻשֶׁת מִשְׁפָּטִים (דף קכ"ה ע"א וע"ב), וְכֵן כָּתַב הַגֵּר"א בִּי"ד סִימָן פ"ז בְּהַגְהוֹתָיו ב' פְּעָמִים שְׂמַצִּין עַל עִנְיָן בְּשֵׁר בְּחֻלָּב אֶת הַזֵּהַר הַזֶּה], אֲךָ מִצְוֹת אֵלּוּ מְאוּסִים לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁנַּעֲשׂוּ עִם קִלְפַת עֲרִיּוֹת, כְּמוֹ שִׁכְתוּב בְּאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ (בְּסוּף פְּרֻשֶׁת אַחֲרֵי).

עַל כֵּן לְאַחַר שֶׁזָּכָה בְּאַמְרִיקָה לְגַרֵשׁ אֶת הָרַע עַל כָּל פְּנִים מְאוּתָם הִירָאִים אֶת דְּבַר הַשֵּׁם שֶׁנִּתְעוֹרְרוּ עַל יָדוֹ וְהִחֲלוּ לְהַזְהֵר בְּכַשְׁרוֹת הַמְּאָכְלִים זָכָה עַל יָדֵי זֶה לְעוֹרֵר לְלַמֵּד אֶת סִפְרֵי הַזֵּהַר שֶׁל הַרְשָׁב"י הַקְּדוּשׁ וּלְהַכְנִיסָם בְּלֵב רַבִּים וּלְקַרֵב הַגְּאֻלָּה.

עַל כֵּן אֲנִי מְאַחֲלִים לוֹ שֶׁיִּצְלִיחַ בְּעִבּוּדוֹתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְאִם יַעֲבֹד בְּמַמְדֵי כַּחוֹת הַגְּדוּלִים לְהַכְנִיס יְרֵאת שָׁמַיִם, יְכוּלִים אֲנִיחֵנוּ לְהַכִּין עֲצָמָנוּ לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, שֶׁיִּתְגַּלֶּה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

בְּבִרְכַת חֹג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה וּבְבִרְכַת כָּל טוֹב:

שְׁלֵמָה יוֹדָא שְׁוִיִּצְעֵר

- מכתב ח -

הרב שלום יהודה גראס
אבדק"ק עטרת ישעיה האלמין בית שמש

ב"ה, ערב שבת קודש לסדר "למען תהיה תורת השם בפיך" "למען" גימטריה "קץ" חדש שבט שנת "תש"ע" לפ"ק. - "ספר אור הזהר" בגימטריה תש"ע חושבן דדין פחושבן דדין.

החיים והשלום וכל טוב סלה, אל כבוד אדמורי"ם, ראשי הישיבות, מרביצי התורה, ורבנים, מגידי השעורים בדף היומי ובשלחן ערוך יומי, ודי בכל אתר ואתר, וכל העוסקים במלאכת הקדש שליט"א.

באנו להציע לפניכם הצעה נפלאה לזכות את הרבים בלמוד תורת הרשב"י זי"ע ולקרוב הגאולה, כמובא בספרים הקדושים החובה הקדושה המטלת על כל אחד ואחד ללמד הזהר הקדוש.

לכן היות שהצבור מתאסף בזכותכם לקבוע עתים לתורה בתורת הנגלה, יש ביזכם לזכותם בתורת הנסתת והיו לאחדים, דהינו להתחיל את השעור או לסים את השעור בלמוד ספר הזהר הקדוש על פרשת השבוע משך חמש דקות כמבאר בספר סור מרע ועשה טוב (דף ט"ז): וזה לשונו: תדבק נפשך בספרי יראים שתראה בכל עת חיובך לבורא כל עולמים, ובפרט בספר הזהר שהוא עקר כל ספרי מוסר, והוא ילהב לך בשלהבת אש לעבודה התמימה, ספר הזהר הוא המפתח והוא הסוגר. עד כאן לשונו.

ובספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פאלאגי זצ"ל (חלק א' דף לג עמוד ג'), "מוסר השם שיש בזהר הקדוש מוסר השכל יתר על כל בעלי ספרי מוסר, וכל תבה ותבה נוקב ויורד בתונוי דלבא", עד כאן.

ובקל אפשר ללמד הזהר "חק לישראל", שתקן האריז"ל, מידי יום ביומו ועל ידי זה להטעים את נפת צוף דברי הרשב"י זי"ע לצבור הלומדים,

כמו שפכתב החיד"א זצ"ל, שאין עוד למוד בעולם המזכך הנשמה כמו למוד הזהר הקדוש.

והלומד הזהר, אפלו אינו יודע ואינו מבין מה שמוציא מפיו, הקדוש ברוך הוא מתקן דבריו. וכך אמרו קמאי וסמכוהו אקרא ודגלו עלי אהבה, אל תקרי ודגלו אלא ודלוגו. ועין בהרב חיד"א בקונטרס טוב עין בשם ה"א ז"א וכו'.

וכתב הרמ"ק בספר אור הנערב כי בעת למוד סתרי תורה מתעורר בנפש רגש נפלא להשם ותברך כי עזה כמות אהבה, ומובא ברעיא מהימנא בזהר פרשת נשא, (יד קכ"ד): והמשפילים יזהירו כזהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל "למטעם" מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ויתקיים בהון, (דברים לב) ה' בדד נחננו ואין עמו אל נכר. [תרגום ללשון הקדש]: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר הזה, על דו יצאו מן הגלות ברחמים.

ובמקדש מלך (לרעיא מהימנא כאן) דיוק לישניה דקאמר למטעם, לומר שעתידי להתגלות פרוש מאמרי הזהר בטוב טוב השם, ואז יפקון ביה מן גלותא כשיטעמו פרושי אמריו כי נעמו, כמו בזמננו זה שהוא אחרית הימים וזמן הגאולה. ועל פי זה אפשר להבין מה שכתב החיד"א זצ"ל, ועוד, כי אמירת הזהר לבד בלי להבין מועיל מאד, כמו שדיק המקדש מלך "למטעם" שזה מורה על אמירה לבד שאם טועמים רק את הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי.

ובתקונים סוף תקון ו', מהאי חבורא דילך, פד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה, י) וקראתם דרור בארץ וגומר. ובתקון ל' בספר פסא מלך, וזה לשונו: "כמה גדול חיוב על תלמידי חכמים ללמד קבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם מעפבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה."

ובתקון מ"ב שם בפסא מלך, "כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. ואין נחת רוח להשם כעסק בנשמת התורה שהיא החכמה האמתית המקבלת פי ממנה יודע רצונו יתברך בעבודתו ומצוותיו...". עד כאן.

וכתוב באבן שלמה (פרק ח' אות כ"ו להגר"א ז"ל) פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. וכתב עוד שם (בפרק י"א אות ג') דהגאולה לא תהיה, רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה בלמוד הקבלה.

וכתב בספר יסוד ושרש העבודה (שער ו' פרק ג') וזה לשונו: אין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדלתו ורוממותו יתברך שמו מכל למודנו, כמו מלמוד חכמת הקבלה, ובחיוד מלמוד ספר זהר הקדוש והתקונים, חכמת אדם תאיר פניו וכו'.

והרב החסיד בעל חובת הלבבות כתב בשער אהבת השם (פרק ו' וזה לשונו): וראוי לה, אחי, לדעת כי זכות המאמין אפלו אם יהיה מגיע אל התכלית הרחוקה בתקון נפשו לאלהים יתברך, ואלו היה קרוב למלאכים במדותיהם הטובות ומנהגייהם המשבחים והשתדלותם בעבודת הבוהר ואהבתם הזכה בו אינם כזכיות מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומישרם אל עבודת הבוהר, שזכיותו נכפלות בעבור זכיותם בכל הימים ובכל הזמנים וכו'. עד כאן דברי קדשו.

וכאור לעינים באורו של השל"ה הקדוש, שכתב על כך: "הנה מבאר מכאן שחבור הזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגינה "ושבתם איש אל אחזתו" וכו', כדי שבזכות זה יגאלו

ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצרך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם הפסח ובדם המילה, כן הגאולה העתידה לא יהיה הגאולה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאולה ברחמים, מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן.

וכידוע רבנו הקדוש הרמח"ל, רבנו משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישראל" ועוד, תקן בישיבתו סדר למוד מיוחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה כפתקנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובנדאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד..."

... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתנישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

ומי לנו גדול כהרמח"ל זכותו יגן עלינו אמן אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים.

וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים (חסד לאברהם מעין ראשון נהר כ"ד).

הפל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחור ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים).

ואחרי שזכינו להפיר מעלת דברי הזהר הקדוש ופעלם הנפלא והשפעתם הברוכה, לא יפלא אם כן שבכל החוגים נמצאו גדולי הדורות שקבעו למודם ועיונם בזהר הקדוש, ואף המליצו לרבים ולשומעי לקחם על התועלת מהלמוד בו כמו שיתבאר.

ולשון דגל מחנה אפרים פרשת שמייני: וזהו דרש דרש משה, הינו כשיתגלה (כי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואיתא דרבי שמעון בן יוחאי ה"ה בחינת משה), וידרש מה שדרש כבר משה, **הינו רבי שמעון בן יוחאי, ספר הזהר, אז והנה שרף, הינו שיתבטלו כל הקלפות וממילא יהיה הגאולה שיבנה במהרה בימינו אמן סלה ועד.**

בספר אמרי קודש (פרק ט"ו), שחבר בעל פרוש המשניות מהרי"ח (שהיה מרואי פני אדוננו הגר"א ז"ל), וזה לשונו: "והלמוד ביום יהיה וכו' וספרי מוסר, חיובם גדול ממש, כמו להתפלל או להניח תפלין וכו', **וזהר – טוב מאד ללמוד, פשיטא למי שמבין עמקותו מעט, אלא אפילו ללמד לפי פשוטו גם יש בו מוסר גדול, ולשונו מסגל",** עד כאן.

ובצנאות רבנו הגאון רבי יעקב מליסא (אות ג'), "גם בכל שבת תקבעו ללמד שעור בזהר הקדוש", עד כאן.

והגאון רבי אברהם ענתבי זצ"ל בספרו "אהל ישרים" (שער התשובה, פרק א'), כתב וזה לשונו: מצאנו ראינו משם האריז"ל שלמוד בספר הזהר והתקונים הם יועילו לנשמה להזדכך מאד, אף על פי שאינו מבין האדם עומק פונתו, דאפילו לפי פשטות דבריו הם דברי מוסר השכל וכל דבריו כגחלי אש ונכנסים בלב הלומד והשומע, ובפרט אם יתעורר בבכיה ושברון לבב כשלומד בספר הזהר, אין ספק שנמחלים עונותיו, ויברחו המזיקים והסטרך אחרא ממנו הרחק כמטחוי קשת, ומכל שכן אם ילמדו למוד זה בלילה מחצות לילה ואילך, שיועיל מאד לזכך נשמתו, אחר שבוכה על גלות

השכינה והחרבן והגלות, ואחר כך ישוב וילמד עד שיעלה עמוד השחר, ויחבר לילה ויום, ועליו נאמר "יומם יצוה השם חסדו", שחוט של חסד משוף עליו כל היום משום ד"בלילה שירה עמי". וגם בשבתות לא ילמד אלא בספר הזהר, שהשבת קדש וספר הזהר קדש, ואם לאל ידו בחכמת הקבלה ילמדו ביום השבת, ויהיה לו סיוע גדול בלמודו.

וכתב בשבחי האריז"ל על אחד רשע שבא לפניו ורצה תקון לעונותיו ממנו, ומכלל התקונים שמסר בידו שילמד בכל יום כמה דפים מספר הזהר, וסגלת למוד ספר הזהר יועיל לאדם להכניס יראת השם בלבו.

ועד כמה היה חביב למוד תורת הסוד על תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו, יש ללמד ממה שהרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זכותו יגן עלינו אמן, העיד בעצמו ואמר, שלמד ושנה הפרי יצא חיים מאה פעמים ואחד.

ובספר "אביר הרועים" (חלק א' עמוד פ"ג אות קס"ח), מספר שפעם אחת בשעה שהתבודד עצמו רבנו הקדוש ונורא אדמו"ר מסוכטשוב זצ"ל ללמד הזהר הקדוש וכו', והנה משך את כובע השטריימל שעל ראשו למטה עד גבות עיניו באופן שכל המצח שלו היה מכסה, ואחר כך התחיל ללמד בהתלהבות עצומה ובאימה ויראה שאין לשער ובנהימה בקול דממה דקה מאד, ורק לפרקים התפרץ מלבו הטהור נהימה גדולה על איזה רגעים, ולא רמו עיניו הטהורים ולא הגביה את גבות עיניו להביט חוצה מן ספר הזהר הקדוש בכל משך למודו וכו', וכשהביט אחר כך על המורה שעות ראה שלמד רבנו הקדוש כן יותר מארבע שעות שלמות, והכל היה בהתעוררות וחד קטירא מתחלה עד סוף בלי הפסק רגע אחת ובלי הבט חוצה מספר הזהר הקדוש בכל זמן רב שהוא, עד כאן.

ובמשנה ברורה (סימן א סעיף קטן יב), כתב בשם ברפי יוסף וזה לשונו: "וצריך האדם לקבץ לו עת ללמד ספרי מוסר בכל יום ויום אם מעט ואם הרבה כי הגדול מחברו יצרו גדול הימנו, ותבלין היצר הרע הוא תוכחת

מאמרי חז"ל". ובשער הצינון (אות כ"ו), כתב בשם החיי אדם שהוא יותר חיוב מלמוד משניות, עד כאן.

ובספר "מאיר עיני ישראל" (כ"ג עמוד תקנ"ו), מובא שמקורבו של רבי שלמה בלון זצ"ל (תלמיד החפץ חיים) כותב, שרבי שלמה ספר לו על רבו מרן החפץ חיים זי"ע, שכל שבת קודש למד את הזהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזהר של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרבו כמדרש.

ובמכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג' בדפוס החדש), שספר בנו הרב אריה ליב על אביו מרן החפץ חיים, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים (וכעין מאמרם "דבר גדול מעשי מרובה"), ומרגלא בפומיה תמיד **כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה**, ואי אפשר לבא עד חקר אלוה בהנהגתו עם הבריאה, אמנם דאג כי לא יספיק לו הזמן להתעמק בה, בשביל למועדיו הנגלים שהם צרך רבים, ועין בספרי הקבלה רק לפעמים, ועל פי רוב בלילה בשעה מאחרת, כה זוכר אנכי מימי נעורי, ספרי קבלה היה לו רק מהמחברים הקדמונים, כמו ספר יצירה, וספרא דצניעותא עם באורי הגר"א, כן ספר התמונה, וספרי הזהר, כן ספר הפרדס משה לקורדובירו, וספרי עץ חיים ופרי עץ חיים, כן ספר עבודת הקדש להגבאי, וספרי הרבי יוסף גיקטליא הלא הם שערי אורה וגינת אגוז וספר שפע טל, זולתם לא (ועוד עין שם עמוד קע"ב אות צא, ראה אור הזהר דף 82).

ובספר מעשה איש (חלק ג' עמוד צ"ח) מובא: שמרן החזון איש זצ"ל אמר להגאון רבי שמריהו גריינימן זצ"ל, שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזהר ופעם אמרו ללמד זהר, ואף הוא עצמו למד ספר הזהר עם הגאון רבי שמריהו זצ"ל, עד כאן.

ועוד שם (חלק ד' עמוד צג) מובא: שהגאון רבי שמואל הלוי וואזנר שליט"א שאל פעם את מרן החזון איש זצ"ל אודות למוד הזהר הקדוש למי שלא הגיע לחכמה זו, והשיב מרן ז"ל, למען הלמוד אסור, אבל למען יראת

אלקים מתר ומצוה גדולה היא, כי אין לך מאמרי חז"ל שמלהיבים כל כך כמו מאמרי הזהר הקדוש.

ועוד שם (בשולי העמוד) מובא: שהרב רבי שמואל עקיבא שלזינגר שליט"א (אב"ד שטרסבורג) מספר: בהיותי עדין בחור צעיר לאחר בר מצוה נתליתי פעם להגאון רבי שמואל וואזנר שליט"א, ואז זכרונני שהיה מנח על השלחן ספר "הזהר" (שהיה ללא פריכה), ואמר הגאון רבי שמואל וואזנר: נראה שלומדים הרבה בספר זה. והחזון איש חיד (ראה אור הזהר דף 86).

ובספר לב אליהו חלק א' (במעשים והנהגות עמוד ע"ה) מובא: שהגאון רבי אליהו לאפגאן זצוק"ל בכל יום אחר הצהרים היה לומד זהר הקדוש בנעימות קולו והתלהבות גדולה.

ובספר "המשגיח דקמניץ" (פרק ו' עמוד פ"ח), מובא: שהגאון רבי משה אהרן שטרן זצ"ל בהיותו תלמיד בישיבת קמניץ היתה לו קביעות בכל לילה לפני השינה בספר זהר הקדוש עין שם.

והרב הגאון רבי חיים קמיל זצ"ל ראש ישיבת אופקים, נהג אחר סעודת ליל שבת ללמד דברי הזהר הקדוש ומדרש תנחומא על פרשת השבוע.

ועוד ישיג תועלת מרבה מלמוד הזהר אפילו בדרך בקיאות, כמו שכתב מורנו הרב רבי חיים ויטאל זצ"ל בשער רוח הקדש (דף יא:), וזה לשונו: "וכן אמר מורי ז"ל (דהינו האר"י הקדוש) להרב רבי אברהם הלוי עצה טובה לענן השגה שילמד בזהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום, ושיקרא בספר הזהר פעמים רבים", עד כאן לשונו.

ובספר עבודת הקדש להגאון חיד"א ז"ל (מונה באצבע אות מ"ד), למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שייטעה בקריאתו והוא תקון גדול לנשמתו וכו'. (ראה אור הזהר דף 76, 82).

וּכְתַב הַגָּאוֹן רַבֵּי חַיִּים פֶּאלֶאגִ'י זצ"ל בְּסִפְרוֹ "לוֹחַ אֶרֶז" (פֶּרֶק ו'), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: הַגֵּם דְּבַכָּל הַתּוֹרָה שְׁלוֹמֵד הָאֲדָם הֵינָה שְׂכָרוֹ אִתּוֹ, מִכָּל מְקוֹם בְּלוֹמֵד בְּדַבְרֵי קִבְלָה זֶה־הוּא הַקְדוּשׁ חֲדָשׁ וַיִּשָּׁן וְתַקּוּנִים וְכַתְבֵּי גּוּרֵי רַבְּנֵי הָאֶרֶץ יִזְעֵ"א וְכַדוּמָה לָהֶם, נִשְׁגָּב הַלְמוּד מֵאֵד, כִּי אֶפִּילוֹ אֵינּוּ מִבֵּין מֵה שְׁלוֹמֵד, שְׂכָרוֹ מְרַבָּה, וּמְסַגֵּל לְהַבְרִיחַ מִמֶּנּוּ הַיְסוּרִין.

וּבִסְפָר: "זְכִירָה לְחַיִּים" (בַּהֲקֻדְמָה), כְּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְאֵת זֶה כְּתַב הָרַב ז' לְבַגְלִיּוֹן הַזֶּה־הוּא הַקְדוּשׁ סֵדֶר חַיֵּי שְׂרָה (קל:), דְּמִי שֵׁיִשִּׁיג בְּלְמוּד סֵפֶר הַזֶּה־וּפְרוּשׁוֹ בְּדִיוֹק וּבְעִיוֹן מְבֻטָּח לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הַבָּא, עַד כָּאֵן דְּבַרְיֵי.

נְקוּט מִיְהֵא פִלְגָא דְּבַלְמוּד מֵה שְׁיֻכַּל לְהַבִּין אֶפִּילוֹ שֶׁהוּא לְפִי הַפְּשֻׁט בְּלִתֵּי דִיוֹק וְעִיוֹן כְּמִנֵּי וְכוּ' דְּאֵין לָנוּ עֵסֶק בְּנִסְתָּרוֹת כְּבֶן זֹמָא מִבְּחוּץ אֶהְיֵי לִיָּה מִיְהֵא דְמִסְתַּמָּא לֹא יִרְאֶה פְּנֵי גֵיהֶנָם. וְעַיִן סֵדֶר וַיְחִי (רַכָּה). מֵה שְׂכַתְבַּ שֵׁם. וַיִּרְאֶה עוֹד מֵה שֶׁהִבִּיא בְּסִפְרֵי הַלּוּלָא רַבָּא (ג"ו:), דְּכָל הַעוֹסֵק בְּסִפְרֵי הַזֶּה־יְהֵא נִשְׁמָר מִכָּל דְּבַר רָע, דְּרֵאשֵׁי תַבּוֹת ר"ג לִי ח" סִידְיוֹ? "שְׁמוֹר גִּימְטְרִיָּה זֹה־ר".

עוֹד כְּתַב (בְּדָף נה:): דְּהַלּוּמֵד בְּסִפְרֵי הַזֶּה־מְכַנְיַע אֶת יְצָרוֹ הָרַע וְקוֹנֶה שְׁלֵמוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא יַעֲזֵן שֵׁם. וְעַל הַכֹּל דְּלְמוּד הַזֶּה־מְקַרֵּב הַגָּאוּלָּה, וְהַקְלָפוֹת כָּרַת יִכְרַתוֹן כְּמוֹ שְׂכַתְבַּ שֵׁם פְּעָמִים רַבּוֹת.

וּבְקוּיִנְטֵרַס חַיִּים וּמִזּוֹן (חֶלֶק ב' אוֹת מ"ד), הִבְאֵתִי מִסְפֵּר קָרְבַּן מִנְחָה "גֵּם כִּי יִתְּנוּ בְּגוֹיִם" גִּימְטְרִיָּה סִפְ"ר הַזֹּה־ר, כִּי עַל יְדֵי זֶה עֵתָה אֶקְבָּצֵם עֵין שֵׁם. וְהֵא שְׁמִיעַ לִי דְּבִסְפֵּר הַזֶּה־יִרְגִּיל יוֹתֵר מֵהַתְּקוּנִים בְּיוֹם, וּבַתְּקוּנִים יִרְגִּיל בְּלִילָה יוֹתֵר מִבְּיוֹם, לְפִי מֵה שְׂכַתְבַּ "מְאֹר הַגְּדוֹל" הוּא סֵפֶר הַזֶּה־וְ"הַמְּאֹר הַקָּטָן" הוּא סֵפֶר הַתְּקוּנִים, כְּמוֹ שְׂכַתְבַּ שֵׁם בְּסִפְרֵי הַלּוּלָא רַבָּא (דָּף נ.).

וּכְתַב עוֹד שֵׁם (חֶלֶק א' דָּף י"ד עֲמוּד ד'), עַל מֵאֵי דְאָמַר רַשְׁבֵּי עֲלִיו הַשְּׁלוֹם "אֲנָא שְׂכִיחַ בְּעֲלָמָא, דְּהֵא בְּחַיֵּי לֹא יְתִיב עֲלָמָא בְּצַעְרָא" (זֶה־רַבֵּי אֶרְשֵׁיטִית דָּף רַכָּה.), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: מִזֶּה תִּבְיִן דְּהַלּוּמֵד בְּזֶה־יִשָּׁן וְחֲדָשׁ וְתַקּוּנֵי הַזֶּה־בְּקַבְיַעוֹת וְרַגְלִלוֹת מְבֻטָּח לוֹ דְּיִגַּן עֲלָיו דְּגְדוּלִים צְדִיקִים בְּמִיתְתָּן... וְעַיִן סֵדֶר יִתְרוֹ (דָּף ס"ח.) מֵה שְׂכַתְבַּ הַרַמ"ז (רַבֵּי מֹשֶׁה זְפוֹתָא) דָּאֵם אֵינּוּ לּוֹמֵד בְּזֶה־הַקְדוּשׁ יִכְסִיפוּ

לו בעולם הבא, יעין שם, ועוד יתרה על זאת דברי מורנו רבי חיים ויטאל זי"ע, וזה לשונו: אמר עוד (ירמיה ד כד): "וכל הגבעות התקלקלו", כי הגבעות הם התלמידי חכמים הבחורים הנקראים גבעות אצל בחינות ההרים הנזכר, הנה הגבעות אלו נתקלקלו לגמרי, כי בראות התלמידים הקטנים את הגדולים ההרים הרמים רודפים יומם ולילה אחרי הפשטים ואינם עסוקים בחכמה הזאת ואינם יודעים כי מיראתם לפנס בהם הם נמנעים מלהתעסק בה כנזכר, ועל כן גבעות אלו נתקלקלו ולבם שרש פורה ראש ולענה ועלתה בהם חלודת טיט ורפש לכפר בחכמת האמת, ואומרים שאין בתורה אלא פשטיה ולבושיה בלבד על דרך הנזכר לעיל בפרשת בהעלתך, ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא כנזכר שם בזהר. וכבר נתבאר למעלה הסבה כי תורת עולם הבא איננה כפשטה רק עד שם עוסקים ברוי התורה וסודותיה, וזה שלא בחר בה ולא טרח בעולם הזה מערב שבת לא יאכל בשבת, ועליהם נאמר "הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו" וגו'. (אור הזהר דף 493).

חיזון השתא עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמצ' וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסייע בכל מה דאפשר, והוסיפו לעשות חיל ולהרבות חילים לקודשא בריך הוא ואורייתא לאוקמא שכינתא מעפרא.

ועוד למדנו מורנו הרמח"ל אגרת ט"ו (רמח"ל לרב"ד) וזה לשונו: ואודיעך בזה סוד גדול מה שאמר הכתוב: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וכו' ושבת עד השם אלהיך" וכו' (דברים ד, ל), דע, כי התגברות הסטרא אחרא לגזר חס ושלום גזרות על ישראל, נמשך לפי עליתה להתאחז ולינק במדרגות, כי כפי עלותה כך מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות זו"ן, ואז נדחקים ישראל דוחק אחר דוחק. עד שהיא מגעת ל"אימא", והיא חושבת להתדבק שם גם כן, בסוד "אימא דינין מתערין מינה" (זהר חלק ג' סה.), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חרות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה ובורחין בסוד התשובה, ולכן הנה צריך המלך שגזרותיו קשות, שהולך

ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאימא ושם נשבר כחו, כי אדרבה מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפני שבר גאון" (משלי טז, יח), ועל כן גם בריחת משה ורשב"י היו על ידי הגזרה, וכיון שבבריחה זאת נעשה ספר הזהר, הנה כבר ענן התבה קים ועומד לכל מי שיזדמן אליו, דהינו: הנדבק בספר הזהר כבר מגיע ל"אימא" ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משיח, כמזכר ברעיא מהימנא פרשת נשא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה. והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, כי הלא הפעלה הזאת אינה צריכה להמצא אלא בזמנה, פרוש: שיברחו ישראל בסוד הזהר הזה, כי פעלתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלכא משיחא - בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח. (אגרות רמח"ל אגרת ט"ו, רמח"ל לרב"ך).

והנה, בימינו אנו, זכינו שספר הזהר מצוי לכל אדם בכל קצוות תבל, וכפי הנראה שזו פונת הדברים, שפעלת ספר הזהר (שאמנם נתגלה בתקופה מאחרת יחסית לתקופת רשב"י) צריכה להמצא לכלל ישראל בסוף הימים, בדורו של משיח, כלומר בדורנו אנו, וכקריאת כל גדולי הדור את הצבור ללמוד בספר הזהר דוקא בתקופה זו. ואמרו רבותינו, **שנכון שאדם יקציב לעצמו אפילו קריאה של דבר מועט בספר הזהר מדי יום, ובכך יוכל בעזרת השם לדבק בספר הזהר. ומלבד כחו של ספר הזהר לבטל את חבלי משיח עבור האדם הדבק בו, הרי ידוע שספר הזהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגולה לכל הישועות וההצלחות.** (אגרות רמח"ל אגרת ט"ו, רמח"ל לרב"ך).

וידרשו דורשי רשומות ... וגם מי שאינו מבין, נרמז לו, דאף על גב שאדם הוא כבהמה ואינו יודע לקרות, עם כל זה משמאי יכפלו לו שברו. ויש רמז בפסוק (תהלים לו ז) 'אדם ובהמה תושיע הו"ה', דתבות 'תושיע הו"ה' עם התבות ושתי כוללים של תבות יעלו כמספר תבות 'זה"ר תקוני"ם' בדקדוק צ"ח. (הקדמת המוציאים לאור ספר התקונים דפוס ליוורנו)

ואמרו חז"ל במשנה מסכת סנהדרין (פרק י' משנה א') כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר

מטעי מעשה ידי להתפאר. "חל"ק" ראשי תבות "חזוק למוד קבלה",
 ללמדנו שלכל ישראל יש חלק בזהר הקדוש, ועוד, שעל ידי למוד הקבלה –
 ספר הזהר הקדוש יזכו לעולם הבא, [ראה לעיל] ועוד "חלק" גימטריה
 "צמח" דעל ידי זה נזכה ל"את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", וקרנו תרום
 "בישועתך" - בישועתך – גימטריה [עם האותיות] "תש"ע גאולה". ולפי זה
 מובן מה שכתב מורנו רבי חיים ויטאל זי"ע, דכל חלקו בעולם הבא תלוי
 בלמוד זה, ועוד כתב הרמ"ז (רבי משה זכותא) דאם אינו לומד בזהר הקדוש
 יכסיפו לו בעולם הבא, יעין שם,

נשאר לנו איפה לברככם, הוסיפו לעשות חיל להרבות חילים
לקודשא בריך הוא ואורייתא, ויהי הברכה במעשי ידיכם עד אשר תשלם
 כל המלאכה, להביא את העולם לשלמותו האמתית, ויהי שם ה' שלם
 והכסא שלם ותכון מלכותו לעד בביאת מלכנו ומשיחנו במהרה בימינו אמן.
 וכדאי הוא רשב"י, התנא האלקי זכותו יגן עלינו אמן, לפטר את כל העולם
 פלו מן הדין ולקרב את הגאולה, ועינינו תחזינה בהגלות נגלות אור השם
 ומלאה הארץ דעה את השם בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

שלום יהודה גראס

אבדק"ק עטרת ישעיה האלמין בית שמש

- מכתב ט -

מתוך מכתב חזוק שכתב

ב"ק אדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א

**לְכָל הַמִּתְנַדְּבִים בְּעַם הָעוֹסְקִים בְּמִלְאֶת הַקֹּדֶשׁ בְּהַפְצַת הַזֵּהָר
בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ - עַל יְדֵי מַפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי!**

אשרי חלקכם שזכייתם לסייע למפעל קדוש ויקר המזרז ומקרב הגאולה
כהבטחת משה רבנו עליו השלום לרשב"י זכותו יגן עלינו אמן בזהר הקדוש
פרשת נשא, "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא
ברחמי". שבזכות חבורך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות
ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

ואף משמים הסכימו לך! כמבאר בספר תקוני הזהר (תקון שתיתא
בסופו), **שבשעה שאליהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי
ולחבריא קדישא שעמו ולמד עמהם סתרי תורה בענין תקוני נשמות,
יצאה בת קול משמים ואמרה להם "כמה רב פחו וקדשתו של רבי
שמעון בר יוחאי בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון,
"וכמה בני נשא לתתא ותפרנסון מהאי חבורא דילך כד יתגלו לתתא בדרא
בתראה בסוף יומיא, ובגיניה, "וקראתם דרור בארץ".** ובלשון הקדש: כמה
בני אדם למטה ותפרנסון מזה החבור שלך כאשר יתגלה למטה בדור
האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקים הפסוק "וקראתם דרור בארץ"-
המרמז על הגאולה השלמה.

גדולי ישראל בכל הדורות הכירו בגדל המעלה שבלמוד ספר הזהר,
שמבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא.
הם, שיזדעו את עצם קדשתה אפלו באמירה בעלמא. ומי לנו גדול כהרמח"ל
זכותו יגן עלינו אמן - רבי משה חיים לוצ'אטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו

יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישירים", אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים.

לכן תקן בשיבתו סדר למוד מיחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה בתקנה הראשונה בשיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובנדאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו כי רב הדבר ועצום מאד... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות כי אין פמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

גם אצל תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו מצינו חביבות מיחדת ללמוד תורת הסוד, כבוד הרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זכותו יגן עלינו אמן אשר העיד על עצמו ואמר: למדתי ושניתי ה"פרי עץ חיים" מאה ואחד פעמים.

ב"כסא מלך" תקון מ"ג כתב, כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא.

גם בתקון ל' כתב, וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארץ גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

כָּאן הַמְקוֹם לְהַאַרִיךְ מִכַּמָּה וְכַמָּה מְקוּרוֹת הַמַּחְשִׁיבִים מֵאֵד אֶת לַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּהר דּוֹקָא בְּיַמֵּינוּ, דּוֹר עֵקֶבֶתָא דְמַשִּׁיחָא, כֵּן מוּבָא בְּסֵפֶר אֹר יִשְׂרָיִם מִיָּרָא דְכִיָּא שְׁכַתְּבָ: קִדָּם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ תַּתְּגַבֵּר מֵיְנוּת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלוּ בְּעוֹלָם. הַעֲצָה לָזֶה לְהַזְהֵר בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים הַלְלוּ, הֶאֱחָד לְאִמּוֹר בְּכָל יוֹם זֶהר אֶף עַל פִּי שְׂאִינּוּ מִבֵּין מַה שְׂאוּמֵר, כִּי אֲמִירַת זֶהר מְסַגְּלַת לְטְהַרַת הַלֵּב.

וּמוֹסִיף לְבָאָר בְּמִקְדָּשׁ מְלֻךְ לְתַקוּנֵי זֶהר, **שְׁכַל הַעוֹסֵק בְּסֵפֶר זֶה מְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה וְעוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ גָּדוֹל לְיוֹצְרוֹ**, כְּמוֹ שְׁכַתְּבוּב: כְּאֵלוּ פְּדָאֵנִי אֲנִי וּבְנֵי מִן הַגְּלוּת כּו'. כִּי כֶּף גָּזַר הַבּוֹרָא שְׁלֵא יִתְגַּלֶּה וְיִהְיֶה גְנוּז עַד סוּף יוֹמֵיָא דְבְּגִינָה יְבוּא דְרוּר, **כִּי סִגְלָה זֹו בּוּ וְלֹא בְּזוּלְתוֹ**.

בְּרֵאוֹת רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּרוּחַ קִדְשׁוֹ עֲנִין זֶה, צִוָּה לְרַבֵּי אֲבָא לְכַתֵּב סֵפֶר הַזֶּהר בְּדֶרֶךְ הָעָלָם לְהִיּוֹתוֹ מִצְנַע לְמַשְׁמֶרֶת עַד דְּרָא בְּתָרָא קָרִיב לְיוֹמֵיָא מְלַכָּא מַשִּׁיחָא, כְּדִי שְׁבִזְכוּת הַמַּתְעַסְקִים בּוּ תִצְמַח הַגְּאֻלָּה בְּיַמֵּינוּ בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם כְּנִזְכָּר בְּפֶרֶשֶׁת וַיְחִי (דף ר"ז), עַל דָּא כְּתִיב: קַח צְנֻצָּת אַחַת וְתֵן שְׁמָה מְלֵא הָעֶמֶר מִן כּו' לְמַשְׁמֶרֶת, לְאַצְנֻעוּתָא, וְהִבֵּן זֶה מֵאֵד. (הַרְבַּ חַיִּים וַיִּטָּאֵל זֶה"ה בְּהַקְדַּמְתּוֹ לְשַׁעַר הַהַקְדָּמוֹת).

הִנֵּה מְבָאָר בְּשִׁלְ"ה, עֲשֶׂרָה מְאֻמְרוֹת, מֵאֲמֵר רֵאשׁוֹן, שְׁהַחֲבוּר מֵהַזֶּהר הִיָּה עֲתִיד לְהִיּוֹת גְנוּז וְכו' עַד שְׁיָבוּא הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים שְׂאֵז יִתְגַּלֶּה לְתַחַתְנוּנִים, וּבְזְכוּת הָעוֹסְקִים יְבוּא מַשִּׁיחַ, כִּי אֵז תִּמְלֵא הָאֶרֶץ דְּעָה בְּסִבְתּוֹ, אֲשֶׁר זֹו תִהְיֶה סִבָּה קְרוּבָה לְבִיאַתּוֹ. וְזֶהוּ שְׂאֵמֵר וּבְגִינָה וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתּוֹ וְכו', **כְּדִי שְׁבִזְכוּתוֹ יִגְאֻלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֵׁם שְׁלֵא נִגְאֻלוּ יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים עַד שְׁהַצֶּרֶף הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם פְּסַח וּבְדָם מִילָה, כֵּן גְאֻלָּה הַעֲתִידָה לֹא תִהְיֶה הַגְּאֻלָּה עַד שְׁיִזְכּוּ לְתוֹסְפוֹת הַקְדָּשָׁה הַזֹּו, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאַשְׁרֵי הַזּוֹכֶה בָּהּ**.

וּלְשׁוֹן דְּגַל מַחֲנֵה אֶפְרַיִם פְּרִשְׁת שְׁמִינֵי: וְזֶהוּ דְרֵשׁ דְּרֵשׁ מִשָּׁה, הִינּוּ כְּשִׁיתְגַּלֶּה (כִּי בְּכָל דּוֹר וְדוֹר יֵשׁ בְּחִינַת מִשָּׁה, וְאִיתָא דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הִיָּה בְּחִינַת מִשָּׁה), וַיְדַרְשׁ מַה שְׁדַרְשׁ כְּבָר מִשָּׁה, **הִינּוּ רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי**,

ספר הזהר, אז והנה שרף, הינו שיתבטלו כל הקלפות וממילא יהיה הגאלה שיבנה במהרה בימינו אמן סלה ועד.

וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים (חסד לאברהם מעין ראשון נהר כ"ד).

הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועכוב בנן בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים).

אם עד כדי כך גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמצ' וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסייע בכל מה דאפשר.

נשאר לנו איפה לברככם, הוסיפו לעשות חיל להרבות חילים לקודשא בריך הוא ואורייתא, ויהי הברכה במעשי ידיכם עד אשר תשלם כל המלאכה, להביא את העולם לשלמותו האמתית, ויהי שם השם שלם וכסאו שלם ותכון כסאו לעד בביאת מלכנו ומשיחנו במהרה בימינו אמן.

- מכתב י -

בית המדרש מורשת התורה

רחוב העצמאות 30, בנימינה

בסייעתא דשמיא, לסדר ממלכת כהנים וגוי קדוש, ה'תש"ע.

מזמור לתודה לכבוד תורתו והדר הגאון הצדיק רבי שלום יהודה גראס כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א, מקים עלה של תורה ב"מפעל הזהר העולמי", נעם השם יתברך בישועתו.

"זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו", לראות פלאות שעושה כבוד תורתו במפעלו הכביר אשר ידן עשתה, להגדיל תורה ולהאדירה, לזכות עם ישראל קדושים, לטעם מנהר יוצא מעדן הזהר הקדוש, אשר כונן מרנא ורבנא רבי שמעון בר יוחאי זיע"א.

הנה זכה כבוד תורתו וזכה בעשרות חבוריו היקרים, הן בעניני קדשת פשרות המאכלים והן בעניני טהרת הנפש רוח נשמה שבאדם הערוכים קש'לחן הפנים בענינים רבים. וכביר ידו מצאה בהקמה וחזוק שעורי "אור הרשב"י" לקבע למונים בזהר הקדוש בכל רחבי הארץ, וברוך השם התרבו לכמה מאות. והדברים מתפרסמים בעלוני "אור הזהר" המחזקים ומקדשים את הלומדים להיות עם אחד. והגדיל תורה בספרו "אור הזהר" המקיף באלפיו ממקורות כל גדולי ישראל שדברו בשבחי הרשב"י זיע"א ומעלת הזהר הקדוש והזכות הרבה מאד לכל ההוגה בו. וזכה גם להדפיס את הספר הקדוש "תקוני הזהר" המחלק לימי השנה ללמד בו דף ליום.

וידועים ומפרסמים דברי הזהר הקדוש, כי בהאי ספרא יפקון עם ישראל מגלותא ברחמים מהרה [נשא קכד:]. ולפיכך עמל בהם מרנא האר"י החי, ובזה הלשון ממש התפרסמו דברי רבנו הרש"ש זיע"א, שאמר לבנו הרב חזקיה יצחק זיע"א בראגי הקדש טרם עלית נשמתו: "יודע אני שבזכות

הזהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלמוד זה תלויים גאולתנו וביאת משיח צדקנו" [ספר הרש"ש].

וברוך השם זכנו השם יתברך לקבץ עצמנו בחבורת קהלתנו השם ישמרם ויחיים, לקרא בזהר הקדוש כמדת נשמתנו, **ומדי שבת קדש אנו לומדים בקביעות דף לאחד בתקוני הזהר**, בבחינת נר לאחד נר למאה, ועוד מרחיבים למוד בספר אור-הזהר, ובמוצאי שבת קדש זוכים להסתופף בשעורו השבועי הגדול בזהר הקדוש של מורנו ורננו המקבל הרב אברהם מרדכי יצחקי שליט"א, הרב מפנת. מלבד מה שגם בימי שבוע אנו מוסיפים למוד בלמוד היומי ובשעורי הקהלה.

ושמחה רבה שמחנו להודיע כי כבוד תורתו עומד להדפיס עוד את כל חלקי הזהר הקדוש ולהפיצם בשוה לכל נפש יהודי, ועוד את חבורו החדש על גדולי ישראל וזהר הקדוש, ומי יתן ויוסיף חילים גם לחדש חבורי הראשונים, **ונזכה בהם ללמד וללמד דברי תורת השם באהבה**.

ובאמת קטנתי מכל החסדים, ובקשתנו רק להתקרב אל הקדש כצעירי התלמידים המתחילים, להודות ולהלל ולשבח להשם יתברך על שזכינו לכל זה בדורנו.

וממקור הברכות יברך כבוד תורתו שליט"א על כל העידוד והחזוק להעמדת התורה והנחלתה לרבים, וחזוק לבבות רבים המתעוררים בכל זה ומתקרבים לאבינו שבשמים, ובודאי מאיר תקון גדול בעליונים ובתחתונים לפעל ישועות בקרב הארץ. יברך כבוד תורתו שליט"א וזכות הרשב"י וזכות הזהר הקדוש וזכות הרבים עומדת לבריאות גופא ונהורא מעלמא, להרבות חילו בתורה ובתלמידים ובכל המפעל הגדול.

ונזכה כלנו מהרה לאור חדש על ציון זאיר, ויתקומו בנו דברי הזהר הקדוש לאקמא שכינתא מגלותא ברחמי, ולעלוי שכינתא עזנו, ומהרה תחזינה עינינו בשוב השם ציון, בביאת הגואל ובבנין אריאל במהרה בימינו אמן.

בִּיקְרָא זֶהר אורִיתָא:

משה עמיאל

– מכתב יא –

בְּסִיעָתָא דְשְׂמַיָא, לְסֹדֵר וְאַתָּה תְצַוֶּה ה'תש"ע

לכת"ר וְהָדָר, מְקִים עָלֶיהָ שֶׁל תּוֹרָה בְּ"מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי", כ"ק
הָאֲדָמוֹר מֵהַאֲלָמִין הַגַּה"צ רַבִּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְרָאס שְׁלִיט"א, נֶעַם הַשִּׁי"ת
בִּישׁוּעָתוֹ.

מְבַקְשִׁים אֲנִי לְהַבִּיעַ אֶת בְּרַכַּת הַלֵּב לַכַּת"ר הָאֲדָמוֹר שְׁלִיט"א, עַל
פְּעֻלוֹ הַנִּמְרָץ בְּהַפְצַת אֹר הַרְשָׁב"י בַּזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ, בְּסַפְרֵי הַיְקָרִים וּבְמִפְעָלָיו
הַכְּבִירִים – עַד שֶׁכָּל מְקוֹם וְאַתֵּר זֹכֶה לְהִיּוֹת מוֹאֵר בְּאוֹר לַמּוֹד הַזֶּהָר.

וּבְזֶה בְּוֹדָאֵי מִתְכַּוֵּן עֲלֵינוּ מֵאֲמֵר הַתְּפִלָּה: "אוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן תִּאֲדֹר
וְנִזְכֶּה כְּלָנוּ בְּמַהֲרָה לְאוֹרוֹ". וְהוּא פְּיָדוּעַ וּמְפָרְסֵם מֵאֲמֵר מִשֶּׁה רַבְּנוּ רַעֲיָא
מֵהִימְנָא לְרַשָּׁב"י זִיע"א כִּי "בְּהַאי סַפְרָא יִפְקוֹן עִם יִשְׂרָאֵל מְגֻלוֹתָא בְּרַחֲמִים
מֵהֲרָה" (נְשֵׂא קַכְד:).

זְכוֹר אֲזָכֹר אֶת אֲשֶׁר זְכַנִּי הַשִּׁי"ת לְקְרוֹב אֶצֶל מו"ר הַגַּה"צ הַרְבַּ יוֹסֵף
צוֹבִירִי זצ"ל זִיע"א בְּעַל סֵפֶר "אַמוֹנַת ה'" עַל מַעֲלַת הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ וְתוֹרַת
הַסּוּד וְהַקְּבֵלָה. וּמֵהִיּוֹתוֹ בֶּן 16 שָׁנִים!!! מְנוּהוּ כָּל חַכְמֵי תִימָן לְלַחֵם מְלַחֲמַת
הַקְּדָשׁ נֶגֶד הַמְּעַרְעָרִים וְהַמְּרִיעִים עַל מַעֲלַת הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ, וְהוּא אֲשֶׁר
בְּשִׁלְחוֹת מֶרְנָן וְרַבְּנָן חַכְמֵי תִימָן זִיע"א כָּתַב אֶת הַסֵּפֶר הַנִּ"ל תַּחֲלָה בְּעֵלֶם
שְׁמוֹ מִפְּנֵי גִילוֹ הַצְּעִיר, וְרַק בְּאַרְצָא כְּעֵבוֹר שָׁנִים רַבּוֹת פְּרָסֵם שְׁמוֹ כְּמַחְבֵּר
הַסֵּפֶר. וּב"ה זְכִיתִי בְּעֵתְךָ מִן הַסֵּפֶר, וְהוּא כְּלוּ מוֹאֵר בְּמִלְחַמַת קִדְשׁ לְהוֹכִיחַ
צְדָקַת הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ מִרַשָּׁב"י זִיע"א, וּמַעֲלָתוֹ וְחִשְׁבֻּבוֹתוֹ לְעַם יִשְׂרָאֵל וְלַעוֹלָם
כְּלוּ. וְכַמְעַשְׂהוּ עֲלֵי סֵפֶר, כֵּן הִיָּה בְּהִנְהַגְתּוֹ כָּל חֲיָיו מִמֵּשׁ, מוֹסֵר נִפְשׁוֹ
בְּתַקִּיפוֹת שֶׁל קְדָשָׁה לְחֻזֵק אֶת מַעֲלַת הַזֶּהָר וְהַלְמוּד בּוֹ. וְכֵן אֲזָכֹר אֶת מו"ר
הַמְּקַבֵּל הַרְבַּ סְעֵדִיא ב"ר יְחִיאָ נַחוּם זִיע"א, שֶׁהִיָּה הוֹגֵה תְדִיר בַּזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ,
וּמְאוֹרוֹ הִיָּה פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת וְנִפְלְאוֹת. וּבְדַרְכָם הִיָּה נוֹהֵג מו"ר אַבִּי יְחִיאָ בֶּן
עוֹוָאד עוֹאמֵי זִיע"א, שֶׁהִיָּה הוֹגֵה בַּזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ, וּפְעָמִים רַבּוֹת שְׁמַעְתִּי מִפֶּה

קדשו התפעלות רבה על ספרי הזהר הקדוש עם פרוש מקדש מלך, שהיה יקר המציאות וכל מי שזכה בו היה פזוכה במנת חלקו בגן עדן עלי אדמה.

ובאמת, נשית לבנו כי בזה סדר סדר חק-לישראל, והוסיף בו החיד"א זיע"א גם מאמר בזהר הקדוש, למען יהגו בו הכל ויהיה שנה נפש לכל, ויהיו תדירים בו בכל יום ויום.

ובזה דרך פוכב מיצקב במפעלו העצום של כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א, להמשיך בדרךם של גדולים אלה וכל גדולי הדורות, אשר פעלו רבות ותקנו סדרי למוד בזהר הקדוש למען יהגו בו הכל. ובנדאי עקר מגמתם להגדיל תורה ולהאדירה בקרוב הגאולה השלמה.

ובזכות כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א זכינו גם אנו לקבץ סדר למוד קבוע בשעור הקהלתי בשבת קדש: תחלה – כל אחד זוכה לעצמו להגות בעמוד מספר "תקוני הזהר", באופן שביחד משלימים כמה וכמה דפים בכל שבת. ואח"כ ממשיכים למוד והרחבה בספר "אור-הזהר", לדעת את אשר קראו חכמי ישראל במעלת הזהר, ומדברי קדש אנו מלקטים עקרי יסודות שהן לנו מפתח-הקדמות לזהר הקדוש.

זכני השי"ת ואתבונן: זהר בגי' 218 = שנה בגי' "אלהי עולם ה'", והוא עקר תכלית למוד הזהר הקדוש לידע ולהודע באמונת אמן זו. וכן שנה בגי' "הוא בן עולם הבא", היינו כל הזוכה והוגה בזה"ק הוא בן העוה"ב. שנה בגי' "וה' היה עמנו", ובגי' "והלא זו טובה כפולה", ובגי' "חסד עולם".

זהר בגי' 218 ועם הכולל 219 = שנה בגי' "עם דוד המלך", היינו מ"ש במאמר הרעיא מהימנא הנ"ל כי למוד הזוה"ק מקרב ביאת משיח בן דוד צדקנו.

הזהר בה' הידיעה בגי' 223 = שנה בגי' "אין עוד מלבדו", והוא היסוד הנודע מכלל הלמוד בתורת ח"ן. שנה בגי' "בכסופי גאולה" כנ"ל במאמר הרעיא מהימנא על קרוב הגאולה בכל פרק ובכל תבה שזוכים להגות בזה"ק. "שנה בגי' "כי אני ה' אלהיכם".

הזהר הקדוש שְׁוה בגי' $223 + 415 = 638$. שְׁוה בגי' "ה' עֲלִיוֹן על כָּל הָאָרֶץ". וְשְׁוה בגי' לְשִׁמּוֹת שְׁלִשֶׁת הָאָבוֹת "אֲבָרָהּם יִצְחָק יַעֲקֹב". שְׁוה בגי' "בְּרִית ה'", לְהוֹרוֹת כִּי עֵקֶר בְּרִית ה' עֲמָנוּ הִיא עַל אֲבֹן הַשְּׁתִיָּה הַזֶּה שֶׁבְּלִמּוֹד הַזֶּה"ק, וְהֵינּוּ שְׁוה בגי' גַּם "כִּי אוֹת הוּא לְעוֹלָם". שְׁוה בגי' "וּבְשִׁירֵי דָוִד עֲבָדָךְ" וּבְגִי' "לְמַשִּׁיחַ צְדָקְנוּ" וּבְגִי' "כֵּן דָוִד מְשִׁיחַ צְדָקָךְ". וּבְכָל זֶה שְׁוה גַּם בְּגִי' "וּמַעֲשֵׂה יְדִינּוּ כּוֹנְנֵהוּ" כֵּן יְהִי רְצוֹן.

וְעַל כֵּן יְבָרַךְ כ"ק הָאֲדָמוֹר שְׁלִיט"א מִמְּקוֹר הַבְּרָכוֹת, לְבְרִיאוֹת גּוֹפָא וְנִהוּרָא מַעֲלִיא, לְהַמְשִׁיךְ חֵילוֹ בְּמַפְעַל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי, לְמַעַן יִתְבַּסֵּם הָעוֹלָם כְּלוֹ מְאוֹר הָרֶשֶׁב"י שְׁעָקְרוּ לְקַיִם "וְהִיא ה' לְמַלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי ה' אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד".

סִימָן הַתְּבוּנָה בְּפִרְשָׁה, וּבְאַמֶּת נֶכוֹן הוּא לְהַתְגַּלוֹת בְּכָל פְּרָשָׁה וּפְרָשָׁה. וְהַשְּׁבוּעַ: "תְּצִוָּה" (501) = הַזֶּהר (223) + אוֹר הַגְּנוּז (278). וּבְלִמּוֹד "אוֹר הַגְּנוּז הַזֶּהר" (501) תְּגַלֶּה בַע"ה = שְׁוה בגי' "אִם הַבְּנִיִּים שְׁמַחָה" עַל עֲלוֹי הַשְּׁכִינָה, בְּגִי' "דַע אֶת ה'", וּבְגִי' "כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי".

בִּיקָר וְהִדָּר הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ וְזִכּוֹת הָרֶשֶׁב"י זִיע"א

בְּשֵׁם הַחֲבָרִים הַלּוּמְדִים בְּבֵיהֶמ"ד מוֹרְשֵׁת הַתּוֹרָה בְּנִימִינָה:

מִשָּׁה עֲמִיאל

- מכתב יב -

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמַיָא, יוֹם ג' לְסֻדְר "וְאַלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תַּשִּׁים לְפָנֵיהֶם"
 - כ"ה שְׁבַט יוֹמָא דְהִילולָא דְמֶרְנָא הָאֲדָמוּ"ר רַבֵּי יִשְׂרָאֵל סַלְנֶטְר
 זְצוּקְלָה"ה.

לְכַבּוּד הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק הָאֲדָמוּ"ר מֵהָאֲלָמִין שְׁלִיט"א.

אַחַר דְּרִישַׁת שְׁלוֹמוֹ הַטּוֹב, בְּטָרָם אֲעֵלֶה עַל הַכֶּתֵב מְלִים מְזַעֲרִי, אֲמַרְתִּי
 לְלִבִּי לֹא עֵת לַחֲשׂוֹת עִתָּה, וְכַמְאָמֵר הַרְשָׁב"י עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּהַקְדָּמָה לְאֲדָרָא,
 עֵת לַעֲשׂוֹת לֵה' הַפְּרוֹ תוֹרָתָךְ.

וְכִידּוּעַ דְּבָרֵי קִדְשׁוֹ שֶׁל בַּעַל הַהִילוּלָא. [הַגָּאוֹן רַבֵּי יִשְׂרָאֵל סַלְנֶטְר זי"ע],
 דְּבִדּוּרְנֵי אָנּוּ אֵין אֲפִשְׁרוּת לְהִיּוֹת צַדִּיק נְסֻתָר דְּהַעֲקָר הוּא זְכוּי הַרְבֵּים,
 וְאֲפִילוֹ עַל חֲשָׁבוֹן עֲלִיוֹת רוּחֲנִיּוֹת. וְאֲדָרְבָּה, יְדוּעַ מֵאָמֵר הַגָּאוֹן הַעֲצוּם מֶרְנָא
 דְּרִאשֵׁי הַיְשִׁיבוֹת מוֹרְנוֹ הַרְבֵּי שְׂמֵעוֹן יוֹדָא הַכֶּהֵן שְׂקָאֵפ זְצוּקְלָה"ה, דְּכָל
 עֲלִיתוֹ הַרוּחֲנִית הֵיטָה עַל יְדֵי שְׁנַתָּן מַעֲשֵׂר מְזַמְנוֹ לְאַחֲרִים - מַעֲשֵׂר רוּחֲנִי -
 וְכַנְרָאָה שְׁגָם בְּזֵה מְבֻטָח עֵשֶׂר בְּשָׁבִיל שְׂתַתְּעֵשֶׂר, כַּמּוּבָא בְּהַקְדָּמָה לְסַפְרוֹ
 שְׁעָרֵי יִשְׂרָאֵל עֵין שָׁם. וְכַבֵּר לְמַעַלָּה בְּקוּדָשׁ מוּבָא עַל הַקְדוּשׁ רַבֵּי שְׂמֵעוֹן לְבִיא
 זִיע"א, בַּעַל כְּתָם פֶּז וּמְחַבֵּר הַשִּׁיר בֵּר יוֹחֲאֵי הַיְדוּעַ, שְׁבַדְרָךְ הַלוּכוֹ לְאַרְצָךְ
 יִשְׂרָאֵל לְהַתְעַלּוֹת בְּקִדְשִׁתָּה, עֵבֶר בְּקַהֲלַת טְרִיפּוּלִי וּמְצָאָם נְבוֹכִים לְלֹא מוֹרָה
 רוּחֲנִי, גִּנְזָא אֶת רְצוֹנוֹ הַקְדוּשׁ וְנִשְׂאָר שָׁם לְלַמְדָם תּוֹרָה וּמְצוּוֹת, וְשָׁם נִגְנְזָא אַרוֹן
 הַקְדָּשׁ.

אֲשֶׁר עַל כֵּן, כַּעַת יֵאָמֵר לִיהוּדָא וְיִשְׂרָאֵל, אֲזִר כְּגַבְר וְהַחֲלֵץ חוּשִׁים, כִּי לֹא
 עֵת מְחֻשִׁים.

בַּעַת אֲשֶׁר קוֹל דּוּדֵי דּוּפֵק בְּגַעְגּוּעִים, הוּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 לְהַעֲלוֹת מִבּוֹר אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה אֲשֶׁר הִיא בְּגִלוּת עִתָּה עִם כְּנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל.

יהיו לרצון אמרי פי בעזרת צורי וגואלי.

וראוי לפתח בדברי רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום בתקונים תקון

כ"א דף ג"ן:

בִּיה זִימְנָא וְיוֹנָה יֵרֵד אֶל יִרְכַּתִּי הַסְּפִינָה דָּא שְׂכִינְתָּא תַּתְּאָה, פִּירוּשׁ: שְׂפָאֶשֶׁר יִשְׂרָאֵל יוֹרְדִים, הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה יוֹרְדַת עִמָּהֶם, וְעוֹד מֵאֵן רַב הַחוּבֵל – הֵהוּא דְאִיתְּמַר בִּיה אִם חָבַל תַּחְבֵּל שְׁלֵמַת רַעְף, חָבַל בְּבֵית רֵאשׁוֹן תַּחְבֵּל בְּבֵית שְׁנֵי וְכוּ', יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו עֲלֵיהּוּ בְּשִׁבְתָּא וְיוֹמִין טְבִין וְכוּ' וּבְגִין דָּא קוּם קָרָא אֶל אֱלֹקֵיךָ דְאִיהִי שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה דְאִיהִי תִיּוּבְתָא דִילְךָ וְכוּ' עֵין שָׁם. הָרִי מְבֹאֵר שָׁם דְּמִתְרִין בְּאָדָם שְׂיִזְהַר שְׁלֵא יִגְרֹם לְגָלוּת הַשְּׂכִינָה [זֹאת אוֹמְרַת, לְכָל אֶחָד בְּצוּרָה פְּרֻטִית וּבּוֹדָאִי לְהַעֲלוּתָהּ כְּלָלִית לְתַקוּן הַשְּׁלָם]. כְּמוֹ שֶׁהִיא בְּבֵית רֵאשׁוֹן וּבְבֵית שְׁנֵי. וְעוֹד, יֵשׁ תּוֹסֶפֶת וְעֲלִיָּה לְשְׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה בְּשִׁבְתוֹת וְיָמִים טוֹבִים. וּבּוֹדָאִי לַמּוֹד הַזֶּה הַקְּדוּשׁ בְּשִׁבְתָּא קוּדְשׁ מְעֵלָה אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה מְעֵלָה מְעֵלָה, וּלְפִי זֶה מוּבֵן גְּדֹל הַפְּעַל הַנִּעְשָׂה בְּלַמּוּד בְּשִׁבְתָּא קוּדְשׁ שְׁנַחֲשֵׁב כְּפוּל אֶלְף כְּמוֹ שְׂמַבִּיא הַבֵּן אִישׁ חַי וּבְשִׁמְחָה מְכַפִּיל הַכֹּל שׁוּב בְּאֶלְף [אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, שְׁעַר הַשְּׂמֻחָה] וְאִין לָךְ שְׂמֻחָה גְּדוּלָה יוֹתֵר מִלַּמּוּד זֶה הַקְּדוּשׁ בְּשִׁבְתָּא שְׁעוּלָה לְעַרְךָ מְלִיּוֹן שָׁנָה, מְבַהִיל עַל הָרַעִיוֹן!!!

וּבַהֲמִשָּׁךְ שָׁם "בְּהֵוּא זִימְנָא וְיִמֵּן ה' דְּג גְּדוּל לְבַלְעַ אֶת יוֹנָה", דָּא גְלוּתָא קְדַמָּא דְאִתְּמַר בִּיה וְיוֹנָה יֵרֵד אֶל יִרְכַּתִּי הַסְּפִינָה, וְדָא הוּא אֲנָכִי אֲרֵד עִמָּךְ מִצְרִימָה וְכוּ' עֵין שָׁם דְּבִרְיוֹ וְתַרְאָה נִפְלְאוֹת, וְעוֹד וְיִמֵּן ה' דְּג גְּדוּל דָּא סְמ"ךְ מ"ם, דְּגָה דָּא נַחֲשׁ פְּלוּנִית בַּת זֹוגִיָּה, מֵהֵוּא רַב חוּבֵל דְאִיהוּ עֲרַב רַב דְאִתְּמַר בִּיה וְגַם עֲרַב רַב, וְטַחוּל הוּא שְׁחוּק הַכְּסִיל עֲלֵיהּ אִתְּמַר כִּי כַּעַס בַּחִיק כְּסִילִים יְנוּח, לְבַלְעַ אֶת יוֹנָה דָּא נִפְשָׁא וְכוּ' עֵין שָׁם [לְפִי גִירְסַת הַגְּר"א]. וּבַהֲמִשָּׁךְ שָׁם וּבְזִמְנָא דְנִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קְטִיל מְנִיִּיהוּ סְגִיאִין – בְּאוּר שְׁהַסִּיגִים הֵם הִרְשָׁעִים מֵתוּ בְּמִצְרַיִם, וּבְגְלוּתָא בְּתַרְאָה עֲתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַטְלָא לוֹן – בְּאוּר, אֶת הִרְשָׁעִים שְׁהֵם הָעֲרַב רַב.

וּבַהֲמִשָּׁךְ – כְּגוֹנוּנָא דָּא בְּגְלוּתָא בְּתַרְאָה – שְׂיִגְאָלוּ מִמְּנָה עַל יְדֵי לַמּוּד – הַזֹּהֵר"ר – בִּיה – רְמוּז – הַזֹּהֵר"ר – שָׁאֵם יִלְמְדוּ בְּסִפְרֵי הַזֶּהֱר – דְאִיהוּ אוּר

דפּוּרְקָנָא בְּתַרְיָתָא – עַל יְדֵי זֶה יֵאִיר לָנוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אֹר
הַגְּאֻלָּה הָאַחֲרוֹנָה – לְקַיֵּם כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת –
שִׁיזְכוּ לַעֲמֹק סוּדוֹת הַתּוֹרָה כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת
מִתּוֹרָתְךָ – וְדָא אִיהוּ כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיֵּאֲרָה תִּשְׁלִיכֵהוּ – שִׁיִּלְמְדוּ אֶת
פְּנִימִיּוֹת אֹר הַתּוֹרָה וְכוּ'. וְעוֹד שֵׁם: דְּבַר אַחַר: וַיִּמֶן ה' דָּג וְכוּ' בְּהֵוֵא זִימְנָא
וַיֹּאמֶר ה' לְדָג וַיִּקָּא אֶת יוֹנָה בְּדוּחְקָא דְדַאָּגָה דְלֵהוֹן דְּדוֹאָגִין מִן עֲנִיּוֹתָא –
מִהַדְחַק הַגְּדוֹל שֶׁדוֹאָגִים מִפְּנֵי הָעֲנִיּוֹת – מִדוּחְקָא – שֶׁדְּחַק זֶה יִשְׁלִים
הַסָּאָה שֶׁל הַגְּלוּת – יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וְאֵת עִם עֲנֵי תוֹשִׁיעַ –
כְּשִׁיְהִיו בְּתַכְלִית עֲנִיּוֹת [כְּמֹאֲמַר חַז"ל תַּכְלֵה פְּרוּטָה מִן הַפִּיס] אֲזַ תוֹשִׁיעַ
אוֹתָם, עַיִן שֵׁם.

וְכַל הַרוֹאֶה דְבַרֵּי הַזֵּהר הַקְדוּשׁ שֵׁם, מִשְׁתוֹמֵם לְרֵאוֹת אֵיךְ הַכֹּל רְמוּז,
שְׁגָלוֹת אַחֲרוֹנָה זֹו דְעָרַב רַב, הִיא גְלוּת דְּדוּחְקָא וְלַצְנוּתָא.

וַיֵּשׁ לָנוּ עֲצָה אַחַת וּבְרוּרָה, לְרוּץ לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי עַל יְדֵי לַמוּד
וְעַסְק בְּסִפְרֵי הַזֵּהר הַקְדוּשׁ, שְׁבֹזָאֵת מִבְּטִיחַ לָנוּ הַרְשָׁב"י שֶׁנִּצָּא בְּרַחֲמִים
מִהַגְּלוּת, וְלֹא צָרִיךְ נִסְיוֹן [וְלֹא נִסְיוֹן שֶׁל עֵנִי]. וְכִידוּעַ דְּבַרֵּי הַמַּקְבָּלִים, מוֹרְנוּ
הַרַב רַבֵּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל, הַרְשָׁ"ש, הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, וְהַבֵּן אִישׁ חַי וְעוֹד, דְּעַתִּיד
לַמוּד זֶה לְהַתְּפָרֵס וְלְהַגְּלוּת, וְעַל גְּדוּ תַּגְּאֵל הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה וְתִבּוֹא
הַגְּאֻלָּה.

וּבַתּוֹךְ דְּבַרֵּי גַם זֹאת אֲזַכְיָרָה, דְּבַרֵּי מוֹרְנוּ הַגְּאוֹן הַצַּדִּיק רַבֵּי שְׁמוּאֵל דְּרָזִי
אֲצַלְלָה"ה

דְּהַרוּצָה לְהַאָרִיךְ יָמִים יַחְזִיק בְּעֵץ הַחַיִּים, כְּלוֹמַר יִלְמַד בְּתוֹרַת הַסו"ד
וּבְזָה יֵאָרִיכוּ יָמָיו, וְקַבְּלָה זֹו מִפִּי מְרַנָּא רַבֵּי יְאוּדָה פְּתִי"ה זִי"ע נֶאֱמָרָה וְכוּ'
הָוֵה גַם לְמַעֲשֵׂה כְּמָה וְכְמָה פְּעֻמִּים [הוּבָא דְּבַרֵּיו בְּקוּנְטְרַס זְכָרוֹן].
וּמַעֲשֵׂה בְּחָכְם אַחַד שְׁחָלָה וְלֹא אָבָה לְשַׁמַּע, וְאַכֵּן לְאַחַר כְּמָה יָמִים שְׁבַק
חַיִּים לְכָל חַי רַחֲמָנָא לִיְצָלוּ.

וְכַל גְּדוּלֵי הַסְּפָרְדִּים שְׁלָבָם הָיָה רַחַב כְּאוֹלָם – הַשִּׁיגוּ כָּל מַעֲלָתָם עַל יְדֵי
לַמוּד הַזֵּהר הַקְדוּשׁ תְּמִידִים כְּסִדְרָם.

וכידוע שכל הקהלות הקדושות בחאלב, עירק, מצרים מרוקו ועוד, תמיד היו חבורות חבורות שלמדו שעות בכל לילה ובכל יום בזהר הקדוש, ובפרט בדור האחרון, בדורו של מרנא הבן איש חי זיע"א, על כל מעשה מצוה למדו עניני הזהר הקשור למצוה, ובכל סעדה בשבת קדש ובמים טובים, וכן באזכרות על נפטרים, למדו זהר הקדוש סבא דמשפטים והאדרות, ובברית מילה וכל שמחה – פי זאת ידעו, שאין לנו כתורת הרשב"י לפתח הלב ולטהרת הנשמה, ולפני כל תפלה – פתח אליהו זכור לטוב [שהובא בהקדמה לתקונים]. ולכן אנו מתעוררים ומתחזקים להוסיף עוד ועוד לומדים בזהר הקדוש, כי הוא הפותח והוא הסוגר, ועל ידי למוד הזהר הקדוש רואים ברכה בלמוד הנגלה כידוע וכמרגש בחוש, ומתרבים חדושי תורה ונפתחים מעינות החכמה כי ממנו תוצאות חיים. כמבאר ברבי חיים ויטאל וברמח"ל והגר"א והחיד"א הקדושים, ועין עוד ב"אור הזהר" באריכות.

ואחר כל זאת – הנה זכינו דבדורנו אנו יש מפעל כביר ועצום –
"מפעל הזהר העולמי" - שמפיץ ומגלה את הלמוד הקדוש הזה,
והעומד בראשו כבוד קדשת האדמו"ר הגאון הצדיק מהאלמין
שליט"א.

אשר מצוה להתחזק ולהתחבר לקדש, להפיץ ולהרבות עוד חילים לקדשה. וביוזעני שהאדמו"ר שליט"א הידוע ברב חבוריו הקדושים ומהפכת העולם שעשה בענין כשרות המאכלים וכשרות הסת"ם וספריו הרבים לזכוי הרבים, ובענין קדשת הברית וקדשת בית הכנסת, וספריו שכר וענש ועוד ספרים, והכל לשם שמים. אזור כל חילו – ימים ולילות ממש, במעוט מאכל ומעוט שנה – העקר לזרז הגאלה שתבוא במהרה ברחמים ובאהבה.

ויסד כמה שעורים בזהר הקדוש, וטופח על מנת להטפח, שמרגישים ממש כל כלל ישראל את רחמי השם יתברך על ידי רבוי למוד הזהר הקדוש, ובפרט פרסום דברי הבן איש חי זיע"א והרב מרדכי שרעבי זיע"א, שלמוד בשבת קדש עולה אלף פעמים יותר מביום חל, ודברי הכסא מלך, ששעה

בזהר הקדוש עולה לשנה בלמוד הפשט. כל זה מלהיב לבות בני ישראל, ומיום ליום מרבים חגלים ומתוספים שעורים לאין מספר, עד שכל הארץ תמלא זיהרא עלאה, ועל ידי כל הלומדים והמלמדים בזהר הקדוש תבוא הגאולה בששון ושמחה בח"ן ואהב"ה.

ומצנה רבתי לעזר ולסייע להדבק בקדשה למפעל קדוש זה בכל הכח, כמו שהבאנו בראשית דברי, דברי הגאון רבי ישראל סלנטר זי"ע, דעת לעשות לה' הפרו תורתך, ומי פתי לא יסור הנה, לאחז בחבל הצלה בדור זה.

ועל ידי פן נזכה להבטחת הזהר הקדוש ברעיא מהימנא [נשא קכ"ד] דיפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בנו הפסוק "ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר" במהרה בימינו אמן.

בברכת התורה, חד זעירא דמן חבריא:

מאיר חיים

בן אאמו"ר רבי משה יום טוב זלה"ה

בן אאזמו"ר רבי יוסף זלה"ה

נ.ב. ואספר נס הצלה שהיה לסבי זצ"ל, מרבני קהלת "אהבה ואחווה", בעודו במצרים, בתקופת המלחמה העולמית, כשהגרמנים ימח שמם נכנסו למצרים באחת הנסיעות ברכבת, הכריזו שכל היהודים ירדו כאן בתחנה הקרובה, ומי שלא ירד אחת דתו להמית. סבי זצ"ל עשה עצמו כלא משים ולא ירד בתחנה, ואלו כל היהודים ירדו – אך כל מי שיירד נהרג, ואלו סבי שהרגיש כאלו מן השמים מורים לו לא לרדת, וכך נצל.

אחר הודעי דסבי זצ"ל היה לומד פסדון חברותא בזהר הקדוש עם הרב חמוי זצ"ל, וכן למד עם יבדל לחיים טובים מן הגאון רבי עובדיה יוסף שליט"א קבלה וזהר הקדוש – אשר גדלותו בנסתר אינה ידועה לרבים – פי רבה היא!

בנדאי עמד לו זכותו של הרשב"י הקדוש להצילו.

דזהו ידוע ומפרסם, שהרשב"י הקדוש ובכח תורתו הקדושה מלמד זכות ומגן ומציל.

אגרות הזהר

רלא

וְדַרְשׁוּ דִּרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת – מֵאֲשֶׁר שְׂמֵנָה לְחֵמוֹ, מֵאֲשֶׁר רְאֵשֵׁי תְבוֹת
מִלְמוֹד אֶמֶר רִבִּי שְׁמֵעוֹן – שְׂמֵנָה לְחֵמוֹ – הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת וְהֵן
בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְכָל הַדְּבוּק בְּחַיִּים יִכְתֹּב לְחַיִּים.

בְּבִרְכָה:

הק' מאיר חיים

– מכתב יג –

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמַיָא, מוֹצְאֵי שְׁבֵת קוֹדֵשׁ לְסֵדֵר "אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קִרְבָּן
 לַה'" תש"ע לְבְרִיאת הָעוֹלָם פּוֹה ק"ק בֵּית שְׁמֵשׁ.

כְּבוֹד הָאֲדָמוֹ"ר מֵהַאֲלָמִין רַבֵּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס שְׁלִיט"א.

מְגַלְגְּלִין זְכוּת עַל יְדֵי זַפְאֵי, מִצְוָה גּוֹרְרַת מִצְוָה, לוֹחֵם מִלְחָמוֹת הַשֵּׁם עַל
 פְּשָׁרוֹת וְחִינוּךְ וְכִיּוֹצֵא בְּזָה, וְכַעַת "צְדִיק פֶּתַח יִפְרָח" "אָוֶה לְמוֹשֵׁב לוֹ" בְּתוֹךְ
 הָעִיר בֵּית שְׁמֵשׁ.

טוֹבִים מְאֹד מְאֹד שְׁבָרָא יוֹצְרֵינוּ, וְזָכָה דוֹרְנוּ כְּמִבּוֹאֵר בְּזָהֵר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשֵׁת
 וַיֵּרָא אֲשֶׁר בְּאֶלְף הַשִּׁישִׁי בְּכָל שְׁתֵּין שְׁנֵין תִּתְעַלֶּה הַמְּלָכוֹת שֶׁהִיא חֲכָמָה
 תִּתְאַה חֲכָמַת שְׁלֹמָה מְדַרְגָּא לְדַרְגָּא עַד שִׁתְּפַתְחוּ מִבּוֹעֵי הַחֲכָמָה, וַיִּתְקַיֵּם
 רְמֵז הַפְּתוּב בְּשְׁנַת שֵׁשׁ מֵאוֹת לַחֲיֵי נֹחַ יִתְּפַתְחוּ מִבּוֹעֵי הַחֲכָמָה וְגו', עֲלֶה
 הַשַּׁחַר וְהָאִיר תִּבְל עִם מְאוֹרֵי יִשְׂרָאֵל מְגִינֵי הָאֱמוּנָה הַרְבֵּי הַמְּקוּבָל הַקְּדוֹשׁ
 הָאֱלוֹקֵי רַבֵּי מֹשֶׁה חַיִּים לְצֵאטוֹ, הִרָה"ק הָאֱלוֹקֵי רַבֵּי חַיִּים בֶּן עֶטֶר, וְהִרָה"ק
 אֹר יִשְׂרָאֵל מוֹרִינוּ בְּעַל שֵׁם טוֹב, וְהִגְאוּן הַחֲסִיד מוֹרִינוּ אֵלֵינוּ מוֹיִלְנָא זִי"ע
 וְעַל יְדֵי בְּאוֹרֵיהֶם בְּסִפְר הַזֶּהֵר וְכִיּוֹצֵא בּוֹ, וְנַעַן כִּי סִפְר הַזֶּהֵר הַקְּדוֹשׁ מוֹרֵם
 וְנִשְׁגָּב וְגִבּוֹה מִמְּדַרְגַּת הָעַם בְּזִמְנֵי הַזֶּה, קִרְבּוֹ אֶת הַמְּאֹדוֹת אֵלֵינוּ, (וְלֹא לַחֲיִים
 עוֹרְרוּ גְדוּלֵי הַדּוֹרוֹת עַל לִימוּד חֲכָמַת הָאֱמֶת כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב בְּתַקּוּנִים (תַּקּוּן ל' דף עג:): אֶפְלוּ כָּל
 אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵייתָא כָּל חֶסֶד דְּעִבְדִּין לְגְרַמֵּייהוּ עִבְדִּין, בְּהִוָּה זְמַנָּא
 (תְּהִילִים עח טל) וַיִּזְכּוֹר כִּי בְּשֶׁר הִמָּה רִיחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יִשׁוּב, לְעֵלְמָא, וְדָא אִיהוּ
 רִיחָא דְּמִשְׁחָא. [תַּרְגוּם לְלִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ]: אֶפְלוּ כָּל אֵלוּ הָעוֹסְקִים בְּתוֹרָה כָּל
 חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים לְעַצְמָם (הֵם) עוֹשִׂים. בְּאוֹתוֹ זִמְנֵי (פְּתוּב) "וַיִּזְכּוֹר כִּי בְּשֶׁר הִמָּה
 רִיחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יִשׁוּב", (רוֹצֵה לֹאֵר שֶׁלֹּא יִשׁוּב לְעוֹלָם, וְזֶהוּ רִיחַ שֶׁל מִשְׁחָא).

וַי לֹן מָאן דְּגְרַמִּין דִּיזִיל לִיה מִן עֵלְמָא וְלֹא יִתּוּב לְעֵלְמָא, דְּאֵלִין אֵינּוֹן
 דְּעִבְדִּין לְאוֹרֵייתָא יִבְשָׁה, וְלֹא בְּעָאן לְאִשְׁתַּדְּלָא בְּחֲכָמָה דְּקַבְּלָה, דְּגְרַמִּין

דאסטילק נביעו דחכמה דאיהי י' מינה, ואשתארת ב' יבישה. [תרגום ללשון הקדש]: אוי להם מי שגורמים שילך מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה ואינם רוצים לעסק בחכמת הקבלה, שגורמים שמסתלקת ממנה נביעת החכמה שהיא י'. והב' נשארת יבשה. וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא. [תרגום ללשון הקדש]: אוי להם שגורמים עניות וחרב וביזה והרג ואבדן בעולם).

על כן בואו ונחזיק טובה ונחזק את כבוד האדמו"ר שליט"א וינישר כחו וחילו ויזכה לקבל פני משיח צדקנו על ידי הפצת ספר הזהר כרצונו הטהור, כמו שכתוב בזהר הקדוש "והמשפילים יזהרו כזהר הרקיע" "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר וכו' ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון מן גלותא ברחמי [דהיננו הזהר עצמו אומר שבזכות למוד הזהר הקדוש ברוך הוא יפקון מהגלות] וכן בתקוני זהר סוף תקון ו' וכו' "מהאי חבורא דילך כד אתגליא לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא ובגיניה [ויקרא כ"ה י'] וקראת דרור בארץ.

כעתירת:

הרב שלמה דוד פישר, מחבר ספר אריגת שביעית, בית שמש

– מכתב יד –

הרב חיים אייזנבאד, מח"ס "יקר טוטפּהא" ועוד

ר"מ בבית המדרש "קהל חסידים", 08-8650360

רחוב רשב"י 21 אשדוד, 057-3150360

בסיעתא דשמיא, פה אשדוד, ר"ח איר תש"ע לפ"ק

אָל רום מעלת כבוד הגאון הצדיק המפרסם, חסידא ופרישא חובר
חיבורים מחוכמים בתורה, הרבני איש האשכולות ורב התבונות, מגדולי
עומדי בפרץ ומעמיד הדת על תילה מרחיב גבולות הקדושה, כבוד שמו
תפארתו מורינו רבי שלום יודא גראס, רב אב"ד ואדמו"ר מהאלמין
שליט"א.

אחר דרישת שלומו הטוב באהבה רבה ובכל הכבוד הראוי!

ראשית, אודה ואומר אודות מפעלכם הגדול והנשגב למען הזהר, ומלא
פי תהלה ושינה לגודל רום ערכה כי רבה, הדבר התחזק בכל תפוצות ישראל
בארץ ובגולה, כלל ישראל זוכים לכל הסגולות האורות והישועות בזכות
למוד הזהר הקדוש, ובפרט שעומדים אנו כעת בחודש של ההילולא רבא של
התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, שהבטיח: בספרא דא יפקון מן
גלותא", ויוצא איפוא שרבנו שליט"א זוכה לקרב ביאת משיח צדקינו,
ובנדאי יזכה לצאת לקראת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן, ומובטחני
שיאחוז בידי הקדוש, ויאמר בפה מלא, הוא הגבר שקרב ביאתי, והגאולה
השלימה של כלל ישראל, אשרי לו ואשרי חלקו בזה ובבא.

ספרים רבים וחיבורים מחוכמים בתורה ויראה הוצאתם לאור עולם,
ביניהם על מערכות הפשרות למיניהם בכמה עשורים האחרונים, בארץ
ובתפוצות. ועתה הגדלתם עשות, בהוצאת הזהר על כל מהדורותיו, ובפרט

לאחרונה הוציא לאור עולם את החבור הנפלא, "אור הזהר" ו"כח הזהר", מה טוב ומה נעים גורלכם.

כאשר קבלתי את ספר "אור הזהר" לא עזבתי עד אשר עברתי על הספר הנפלא מגב אל גב, אוצר יקר הלצה, לא בכדי הגיע, אלא נכר את השקעה הרבה, היגיעה העצומה בהתמדה גדולה עד אין סוף, וכבר אמרו חז"ל במסכת מגלה "יגעת ומצאת תאמין", עצם הלמוד בספר הזה מוסיף חשק ואור גדול ללמוד בספר הזהר הקדוש.

מידי דברי בו, אמרתי להעלות הצעה, בדרך אפשר, אם ענין למוד הזהר הקדוש כה גדול ורב הוא, מה טוב ומה נעים להוציא לאור את קטעי הזהר המובנים, שכתוב גם הגורסים ללא הבנה מעלתם רבה - והלומדים בהבנה את נגלות הזהר הקדוש מינה יעלה חשקם ותקותם גם ללמוד את כל חלקי הזהר הקדוש שבנה ושאו מעלתם רבה והיה זה שכתבם, שיוכלו כל בית ישראל להגות בספרי הזהר הקדוש.

היות ואין מכתב בלא חדוש, מדוע דווקא הוריד אדם הראשון משנותיו לדוד המלך?

בנסח הזמר שמשוררים בליל שבת קדש (אמר י-ה רבנו): "לו יחיה גבר שנין אלפין לא יעול גבירתך בחושבניא", ביאור הענין הוא בהקדם מה שהקשה הגאון רבי יוסף שלמה פהנמן גאב"ד פונוביז זצ"ל, אדם הראשון היה אמור לחיות אלף שנה, וכשאמרו ליציר אחד ודוד המלך שמו עליו לחיות רק שלושים יום, מיד הפריש מחייו שבעים שנה עבור דוד המלך עליו השלום, לכאורה נשאלת הקשיא, הרי כלום חסר מבית המלך שעות וימים עבור דוד המלך עליו השלום, הרי מליונים של גויים בכל רחבי תבל להם יש די והותר שנים לחיות, ולדוד המלך רק שלושים יום להיות נפל, אתמהה?

כל יהודי מסובב רבות עם דוד המלך עליו השלום - אלא הענין אומר הפונוביזער רב, הרי אדם במשך היום סביב ומסובב עם ספר תהלים שחבר נעים זמירות ישראל דוד המלך עליו השלום, אדם קם ומתפלל תפילת שחרית רבו ככלו מפרקי תהילים מהודו עד ישתבח, וכן מאשרי עד אחרי

תפילה לְדוֹד וְעוֹד, וְכֵן הַסֵּדֶר בְּתַפִּילוֹת מִנְחָה וְעֶרְבִית, כְּאֲשֶׁר יֵשׁ לַיהוּדִי שְׂמִיחָה בְּבֵיתוֹ הוּא מְזַמֵּר פְּרָקֵי תְהִלִּים, חֲלִילָה וְחָס לַיהוּדִי צָרָה בְּבֵיתוֹ הוּא מִתְחַנֵּן לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ כְּשִׁתְּהִלִּים בְּיָדוֹ וּפְרָקָיו עַל שְׁפָתָיו, הַכֹּל סוֹבֵב סָבִיב דָּוִד הַמֶּלֶךְ עֲלָיו הַשְּׁלוֹם, אִם כֹּה, אֵין מִן הָרְאוּי שְׁשֵׁנוֹת יָמֵי חַיָּו שֶׁל דָּוִד יִהְיֶה שֶׁל גּוֹי אוֹ אֶפְיָלוֹ שֶׁל יְהוּדִי פְּשׁוּט, אֲדַרְבָּא וְאֲדַרְבָּא רַק שְׁנַיִם שְׁנֵבְרָאוּ בִּיצִיר כְּפִיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֶצְמוֹ, כְּרָאוּי וְכִפְאוּת לְדָוִד הַמֶּלֶךְ עֲלָיו הַשְּׁלוֹם כְּאָמוּר.

לְפִי זֶה יִמְתַּק לְבָאֵר מֶה שְׂאוּמְרִים בְּנִסְחַ הַזְּמֵר י-ה רַבּוֹן עֲלֵם בְּלֵיל שַׁבָּת קוּדֶשׁ: "לוֹ יַחֲיֶה גִבֹּר שְׁנֵינן אֶלְפִין, לֹא יִיעוֹל גְּבוּרְתְּךָ בְּחוּשְׁבְּנֵיָא". לֹולֹא אָדָם הָרְאוּשׁוֹן הִיָּה מִי הִיָּה מְזַמֵּר וּמְנַגֵּן זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לְמֶלֶךְ הָעוֹלָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְאַסִּיִּים מַעֲיִן הַפְּתִיחָה, שְׁתַּזְכּוּ לְהַמְשִׁיךְ בְּעַבּוּדַת הַקּוּדֶשׁ לְאוּרֶךְ יָמִים וְשָׁנִים, לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָהּ, וּלְקָרֵב בִּיאַת מְשִׁיחַ צְדָקֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

הַכֹּה דְּבַרֵי יְדִידְכֶם מוֹקִירִים דּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ הַטּוֹב בְּאַהֲבָה רַבָּה כֹּה"י.

הַצֵּעִיר בְּיִשְׂרָאֵל:

חַיִּים אֵיִיזְנַבְאָה, פֹּה עִיר אֲשֶׁדוּד יַע"א

- מכתב טו -

ברוך השם - לכבוד המפעל הקדוש מפעל הזהר העולמי!

אספר לכם עובדה נפלאה הראויה לכל אחד לחקוק על לבו, ומהם יראו וכן יעשו. באחד הימים האחרונים הגעתי למושב "פורת" והנה בבית המדרש של הישוב יושבים כ-500-600 יהודים ולומדים בהתמדה רבה ובשמחה את הזהר הקדוש!!! מה אומר ומה אדבר - אשריכם ישראל!!! איזה זכות שזכינו לה בדורנו אנו ש-500-600 יהודים יושבים יחד בזמן קבוע ולומדים את הזהר הקדוש ממש רואים בחוש שהגאולה כבר מגיעה וכמו שכתוב בזהר הקדוש שבזמן שמשו עומד להגיע ילמדו אפילו הקטנים את סודות התורה ויתגלה הקבלה לכל.

וברוך השם אשר לא הסיר חסדו מאתנו וזכיתי לקבץ למוד בזהר הקדוש. ובפרט שפאשר חפשתי בהיותי בטיול קטן שערכתי למקומות הקדושים מקום שיש שעור ללמוד זהר והנה בכל ארץ הקדש אין פנה אשר אין שם זהר!!! בכל מקום ומקום מתקבצים יהודים יחד מכל הגונים והעדויות, חסידים, ליטאים, ספרדים, תוניסאים, תימנים, שאמים, באלאדים, ירושלמים, בוכרים, ויזניץ, נדבורנא, גור, חב"ד, בעלז, ברסלב, ביאלא, טשרנוביל, לעלוב, קרעטשניף, קרלין, וכו' וכו', כלם איש אחד בלב אחד, כפי שהיה לפני מעמד הר סיני.

וכן בישיבות הקדושות הרבה בחורים קוראים יום יום בזהר הקדוש וכל רואיהם ומגידי שיעוריהם ורבניהם ומשגיחיהם וראשי ישיבותיהם כולם יכירו וידעו - לא ראי זה כראי זה - ער איז ניט דער זעלבער - כל לומד זהר הרי קרן עור פניו בחוש!!! אפשר לראות את זה על הפנים!!! כזה קדושה! כזה טהרה! כזה שמחה! כזה אהבת תורה! - אשריכם ישראל! - לפני מ"י אתם מטהרים! ומ"י מטהר אתכם! אביכם שבשמים!!! -

מקוה ישראל השם!!! - אשרינו שזכינו בדורנו אנו לכל הזכותים הגדולים והנפלאים האלה, וכפי שהיה המעשה אצל רבן של כל ישראל מורנו אור שבעת הימים רבנו הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן, אשר עשה בראש השנה עלית נשמה ועלה עד להיכלו של משיח ושאלו אימתי קאתי מר (מתי יבוא מר?) וענה לו משיח לכשיפוצו מעינותיך חוצה וידעו ליחד יחודים כמותך, ואכן זה נעשה על ידי הפצת למוד החסידות והזהר הקדוש אשר מפיצים את המעינות חוצה ועד אשר אפשר ליחד יחודים ועל ידי כן תבוא כבר הגאולה האמתית והשלמה ברחמים רבים בקרוב מאד במהרה בימינו אמן.

בברכת התורה:

אברהם ישעיהו לברסקי - בני ברק

– מכתב טז –

בסיעתא דשמיא, מוצאי שבת קדש משפטים א' דראש חדש אדר ה'תש"ע

לכבוד המפעל הזהר הקדוש העולמי

הנני רואה ברוך השם כבר זמן רב את פעלותיכם החשובות מאד בהפצת הזהר הקדוש. רציתי לומר לכם, הרי כל תקופה קצרה מגיעים אל פתחנו לדאבונו הרב, עלונים עם מקרים קשים הזקוקים להרבה תרומות כדי להחלץ מהמצב הקשה כל כך, (השם יתברך יעזר שכבר לא נזדקק לזה ולא יהיו עוד מקרים קשים כאלה ודומיהם). והרי אם היו לומדים את הזהר הקדוש הרי לא היו מגיעים כלל וכלל לזה, אם כן הרי יכולים כך לפעל שכל אחד יעסק בזהר הקדוש וכך כבר לא יהיו צרות כאלה ודומותיהן (כפי שמפרש כן בזהר הקדוש עצמו). ואבקשכם באמת לפעל על כך, וכך לא נשמע עוד צרות.

בשורות טובות והרבה הצלחה:

מ.ד. גרינברג, ירושלים עיר הקדש

אגרות הזהר

רלט

תגובת המערכת: אכן הננו פועלים על כף שילמדו כלם את הזהר הקדוש, וכך לא יהיו עוד צרות חס ושלום.

וכן ידועה קריאת רבני ירושלים משנת תרפ"א אשר חתומים עליה כל הבית דין דאז, וכתוב שם **כי למוד הזהר הוא מעורר הרחמים ונשמתו של משיח, ויתגלה ויבנה המקדש וישראל ישכן לבטח, והלומד בו בטוח שלא יסבל צער חבלי משיח.**

ומהרבנים הגאונים בד"ץ עדה החרדית תשס"ב, הרב ישראל יעקב פיישר זכר צדיק לברכה, הרב מאיר בראנדסדארפער זכר צדיק לברכה, הרב משה הלברשטאם זכר צדיק לברכה, הרב בנימין ראבינאוויטש זכר צדיק לברכה, הרב ישראל משה דושינסקיא זכר צדיק לברכה. ולהבדיל בין חיים לחיים: הרב משה שטרנבוך שליט"א, הרב אברהם יצחק אולמן שליט"א: דבר גדול מאד הוא להנהיג ללמד דף זה בכל יום, והוא פתריס בפני הפרעניות ולבטל גזרות קשות וכו' ולהשפיע שפע קדש על עם הקדש, ואשרי המקימים כן בכל יום אמן.

וכן מהרב הגאון פוסק הדור הרב שמואל הלוי ואזנר שליט"א בשם החזון איש זצ"ל שאין לה מאמרי חכמינו זכרונם לברכה המלהיבים כל כף ליראה כמו מאמרי הזהר הקדוש".

וכן מתוך קריאת הגאונים הצדיקים: רבי יצחק פדורי זכר צדיק וקדוש לברכה, רבי יחיאל פישל אייזנבאך זכר צדיק וקדוש לברכה. ולהבדיל בין חיים לחיים הגאונים הצדיקים: הגאון הצדיק רבי עובדיה יוסף שליט"א, הגאון הצדיק המקבל רבי בניהו יששכר שמואלי שליט"א, רבי ראובן אלבז שליט"א, ועוד:

שים להתחזק בדברי קדשו של התנא האלהי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזהר הקדוש יצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל, כידוע מדברי רבותינו). וכדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק.

לְכֹן כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִשְׁתַּדֵּל מִדֵּי יוֹם לְקַרְא מִסְפָּר דְּפִים מִסְפָּר
הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ לְהַצְלַחַת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל וּלְקִרְוֵב הַגָּאֻלָּה

וּמִהֶרֶב הַגָּאוֹן הַמְקַבֵּל רַבֵּי יַחִיאֵל פִּישֵׁל אֵיִיזֶנְבֶּאף זָכַר צְדִיק לְבִרְכָה רֵאשׁ
מְתִיבֶתָא שְׁעַר הַשָּׁמַיִם לְהַנְהִיג לַמּוֹד עֲמוּד הַיּוֹמִי בְּסִפְרֵי הַזֶּהר, וְעַל יְדֵי
הַפְּצַת לַמּוֹד הַזֶּהר בְּכָל תְּפֻצוֹת יִשְׂרָאֵל, נִזְכָּה לְסוּף וְקֶץ לְכָל צְרוּתֵינוּ
תַּחלָּה וְרֵאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ וּלְהוֹשֵׁעַ בִּישׁוּעַת עוֹלָמִים.

וּמִהֶגָּאוֹן הַצְדִיק הַמְקַבֵּל רַבֵּי דְנִיָּאֵל פְּרִישׁ זָכַר צְדִיק לְבִרְכָה רֵאוּי
לְקַבֵּעַ לְיִסַּד שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּסִיעֶתָא דְשִׁמְיָא בְּסִפְרָא קְדִישָׁא הַדִּין (סִפְר
הַזֶּהר) מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עֲמוּד אֶחָד בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא פְתָרִיס בְּפְנֵי
הַפְּרָעֲנוּת לְבַטֵּל גְּזוּרוֹת קְשׁוֹת וְחִלָּאִים רְעִים, וּלְהַשְׁפִּיעַ שְׁפַע קְדֵשׁ בְּרִכָּה
רַבָּה רְפוּאוֹת וְיִשׁוּעוֹת עַד בְּלֵי דֵי.

וְיַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנִזְכָּה בְּאַמְתָּ לְלַמֵּד הַיֵּטֵב אֶת הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ לַעֲשׂוֹת
נַחַת רִיחַ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְיָבוֹא הַמְשִׁיחַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

– מכתב יז –

לְכַבּוֹד הַרְבָּנִים הַחֲשׁוּבִים מִזְכֵּי הַרְבִּים מִמְּפָעַל הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ הָעוֹלָמִי.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה!

אַחַר דְּרִישַׁת שְׁלוֹמְכֶם הַטוֹב - וּבְרוּן וּבְרַנְנִים - לְרַגֵּל הַיּוֹם הַזֶּה הַנִּכְבָּד
וְהַנּוֹרָא מְשֻׁנְכָנֵס אֶדְר מַרְבִּים בְּשִׁמְחָה - וּכְפִי שְׁמִסְבִּיר הַמְּאֹרַ עֵינַיִם שְׂאֵד"ר
הֵינּוּ: א' דָּר, אֵלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם דָּר, וְכָל הַרוּצָה שֶׁיִּתְקַיְּמוּ נְכִסְיוֹ יֵטַע בְּהֵן אֶדְר"ר
וְכוּ' פִּדְיוֹעַ לְלוֹמְדֵי הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ. אֲשַׁרְיָהֶם וְאֲשַׁרֵי חֲלָקָם ! חֲלָק הַוּי"ה
נַחֲלָתָם ! כִּי חֲלָק הַוּי"ה עֲמוּ ! יַעֲקֹב חֲבֵל נַחֲלָתוֹ ! פִּדְיוֹעַ וְכוּ'.

(מְבוֹאֵר בַּזֶּהר הַקְדוֹשׁ עַל הָאוֹשְׁפִיזִין הַיּוֹרְדִים בְּחַג הַסְּכּוֹת לְשַׁבַּת עֲמֻנוּ
בְּסִפְרָה הַקְדוֹשָׁה הַמְקִיפָה וּמְסַבֶּבֶת אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל - עֵינֵי שֵׁם

בזהר הקדוש ותראה דברים נפלאים ועצומים, מזהב ומפז מבהיקים, ברוך וברננים זהרים, לאין קץ ולאין תכלה שמחים, ככלה [היא התורה, יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ביחוד השלם. אורייתא וקודשא בריך הוא וישראל חד]. מקשטת בהינומים, מ"ה יפית ומ"ה נעמת בתענוגים).

מה נכבד העת הזה כאשר בכל מקום ומקום יושבים יהודים ולומדים את הזהר הקדוש ומקרבם את הגאולה בפועל ממש, ובכל המחשבה דבור ומעשה שלהם, אשרינו מה טוב חלקנו!!!. הרי רשב"י הקדוש יושב עם כל פמליא של מעלה – הם הצדיקים שכבר אינם בינותינו – ומהם צדיקים קדושי עליון החיים עמנו עכשו – ונראים כאילו הם בתוך מלבוש של בשר גידים ועצמות – אך כל מהותם מאד נשגבה, ויושבים יחד ומשיחים ואומרים, הראיתם את פלוני זה הלומד את הזהר הקדוש? ועולים אל היכלו של משיח, ואומר להם משיח, הנה הנני מוכן וכבר ארד לגאולה, הכל בזכות פלוני זה ודעמיה הלומד ולומדים את הזהר הקדוש.

הרי בכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך, הוא מלכו של עולם, מגיעים, שמחה וששון ליהודים, כולם לומדים וגורסים בזהר הקדוש, וכמאמר מרדכי, הוא הצדיק דבכל דרא ודרא, אשר אסתה, היום בזמן הגלות אשר יש הסתה, וכדאיתא אסתה מן התורה מנין דכתיב ואנוכי הסתה אסתה, עושה, ומשתה ויום טוב ליהודים.

תגידו לי אתם! - כן אתם הקוראים את דברי אלו ברגע זה ממש! האם ראיתם מימיכם מי שהוא שלומד זהר ואין כל מהותו מקשה של שמחה ומשתה ויום טוב ליהודים "ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר" (אסתה ח, טז).

הרי כל לומד זהר מרגיש בעצמו כי זה "משתה ויום טוב ליהודים"!!!

ואספר עובדה נפלאה:

באחד מן הימים העבר עלינו לטובה נסעתי לציון קדשו של הקדוש מורנו רבי ליב בעל היסורים זיע"א ועכיע"א, ומה עושה יהודי כשמגיע למקום כזה? - לומד זהר!

בקצור, לקחתי אל ידי את הזהר הקדוש ששלחתם לי לפני 3 חודשים, והתחלתי לקרא, ומיד התחיל הצר הצורך הידוע ה"קלפת המן עמלק" היצר הרע ימח שמו וזכרו והסיתני לחשוב מחשב גאון לאמור - כי אני חשוב ונכבד הנה אני היחיד [חס ושלום] שלומד כאן את הזהר הקדוש,

וכמעט שלא נפילתי לרשת הפרוסה הלזו.

מיד רחם עלי מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, והזכיר לי כי עדין לא התפללתי את תפילת המנחה, לכן נגשתי מיד אל הישיבה של העיר צפת וראיתי מול עיני מחזה אשר לא ישכח מלבי ימים רבים - 120 בחורים ואברכים (בעבר היית עושה כאן סימן של: !!!!!, אך היום אני יודע שאין זה פלא כלל!). יושבים ולומדים בהתמדה עצומה את הזהר הקדוש. אשריכם ישראל!!! אשריכם ישראל!!! אשריכם ישראל!!! אשריכם ישראל!!! ומה טוב חלקנו!!!

זכות רבי שמעון בר יוחאי יגן עלינו ועל כל ישראל אמן!

בשמחה עצומה על שזכיתי להיות נמנה עם מזכי הרבים ועם לומדי הזהר הקדוש.

ובברכה שנופה כולנו יחד בהאי שתא [בשנה הזאת] לגאולה השלמה, ברחמים ובחסדים גלויים נראים ונגלים.

יוסף דוד בורוכוביץ

נכד רבנו הרב הקדוש, אשר מלאכים ושופרים יראים מגשת אליו הרבי רבי אלימלך מליז'נסק זצוקללה"ה זיע"א ועכ"א, ונכד הרה"ק רבינו אור שבעת הימים אשר כל צבא השמים חלים ורועדים מפניו רבי ישראל בעל שם טוב זצוקללה"ה זיע"א ועכ"א.

החונה פה חיפה יע"א – על יד מערת אליהו הנביא ז"ל אשר עלה משם בסערה השמימה, וידוע שזקני הקדוש רבי נחמן מברסלב זצוקללה"ה זיע"א ועכי"א כשבא לארץ ישראל הלך תכף ישר למערת אליהו, ושם התבודד ועשה עבודתו הקדושה, ואין כאן המקום להאריך, ומובא באריכות בכל ספרי מוהר"ן.

– מכתב יח –

לכבוד הרבנים החשובים מזכי הרבים על ידי מפעל הזהר הקדוש העולמי.

שלום וברכה!

אחר דרישת שלומכם הטוב,

מצאתי דבר נפלא מאד מהמקבל האלקי, רבי חיים סינואני זצוק"ל, ראב"ד סנואן (וסביבותיה) שבתים, יהוד, בספרו "תורת חכם", התשס"ו).

ואומרו ולחם עצלות לא תאכל, הענין הוא, פי נודע מרבתינו ז"ל (תענית, פרק ראשון) שהתורה נמשלה לשלשה דברים, למים ולזין ולחלב, כמבאר שם. וגמרו ליה מקראי (וכנזכר לעיל). ואפשר שרמז משל התורה לשלשה דברים הנזכרים, הוא להורות לנו מוסר על עסק התורה, שצריך שיהא עסק התורה בבחינת החסד, שהוא סוד מים וחלב, בסוד חסד לאברהם שאמר יקח נא מעט מים וגו', וכתוב ויקח חמאה וחל"ב וגו'. ועוד פי החלב הוא לבן, והחס"ד הוא סוד חור. ורמז הזין הוא פי נודע שאין שמחה אלא בזין. וזה להורות שיהא עסק התורה בשמחה ובטוב לבב, וכתוב פקודי ה' ישרים משמחי לב:

ועוד רמז הזין הוא, פי זי"ן גימטריא שבעים. ואמרו, נכנס זי"ן יצא סו"ד (גימטריא שבעים). וזה להורותינו שיהא עסק התורה בפרד"ס (פשוט רמז

דְרָשָׁה סוּד) בְּכֻלּוֹ. שְׁלֵא יִלְמַד בְּפֶרֶד לְבַד וַיִּנְיַח הַסוּד, כִּי הוּא מִפְרִי"ד אֶלּוֹף חֵס וְשְׁלוֹם. וּכְאֵלוֹ הַפְרִיד הַנְּשֻׁמָּה מֵהַגּוֹף, כִּי הִנֵּה פֶר"ד הֵם גּוֹף הַתּוֹרָה, וְהַסוּד הוּא נְשֻׁמָּתָהּ. וְכִיּוֹן שְׁעוֹסֵק בְּפֶרֶד שֶׁהוּא הַגּוֹף וַיִּנְיַח הַסוּד, הָרִי הַפְרִיד הַנְּשֻׁמָּה מֵהַגּוֹף. וְלָכֵן יִזְהַר יוֹתֵר בְּזִהְרֵי גְדוּלָּה, שְׂיֵהֵא עֹסְקוֹ בְּפֶרֶד"ס בְּכֻלּוֹ:

וְלֹא יַחוּשׁ לְלַעַג הַשְּׂאֲנָנִים שֶׁמְלַעְגִים עֲלָיו וְאוֹמְרִים, רְאוּ פְלוֹנֵי שְׁעוֹסֵק בְּרִזְיוֹן דְּאוֹרִיתָא, וְאוֹמֵר בְּלִבּוֹ כְּבָר הַשְּׁלִים הַפֶּר"ד. לֹא יַחוּשׁ לְלַעְגֵיהֶם, וַיֵּאבְדוּ הֵם וְאֶלֶף פִּיּוּצָא בָהֶם, וְאַתָּה לֹא תִתְבַּטֵּל יוֹם אֶחָד מִיְמֵיךָ שֶׁתַּעֲסֵק בְּפֶרֶד"ד וְלֹא בְּסוּד, אֲךָ יֵהֵא לִמְ[ו]ן דְּךָ בְּפֶרֶד"ס בְּכֻלּוֹ, בְּאַרְבַּעַתָּן יַחַד:

וְלֹא יִכְנַס בְּלִבְךָ מוֹרָא וּפְחַד לּוֹמַר לֹא אֶלְמַד בְּסוּדוֹת, שְׂמֵא אֶטְעָה וְאַבּוּא (לֹא) [לִידִין] קַצוּץ חֵס-וְשְׁלוֹם בְּנִטְיֵעוֹת, וַיֵּאמְרוּ עָלַי צָלַל בְּמִים אֲדִירִים וְהַעֲלָה חֶרֶס בְּיָדוֹ, וְאַהֲיָה בּוֹנֵה טַפַּח וּמְקַלְקֵל תְּשַׁעָה טַפָּחִים חֵס-וְשְׁלוֹם, לֹא כֵן אַחִי. הֲלֵא יִדְעַת שֶׁשְּׁלוּחֵי מִצְוָה אֵינָן נִזְוָקִים. וְאַמְרוּ, הֲבֵא לְטַהַר מְסִיעֵין אוֹתוֹ:

אֲךָ אַתָּה לֹא תִירָא מְזָה, וּדְפַק עַל דְּלַתֵי בֵית הַמְדַרְשׁ לְלַמַּד בְּפֶרֶד"ס, וְהַשְּׁלֵם נַפְשֶׁךָ בְּאַרְבַּעַתָּן. כִּי כְּתַב הֶרֶב הָאֶל-הִי, עִיר וְקַדִּישׁ מִן שְׂמֵיָא נְחִית, הֲלֵא הוּא הֶרֶב הַקְדוּשׁ ק"ק הָאֶר"י זְוֹק"ל (אֲשֶׁר אֲנִי מְכַנֶּה אוֹתוֹ בְּשֵׁם אֶר"י דְּת"א, כִּי הוּא וְדָאֵי אֶר"י גְדוֹל הַלּוּחִם בְּמַלְחַמְתָּהּ שֶׁל ד"ת הַתּוֹרָה) כִּי מִי שְׂאִינוּ מְשֻׁלִּים נִפְשׁוֹ בְּפֶרֶד"ס, שְׂאִינוּ עוֹסֵק בְּאַרְבַּעַתָּן, וְהוּא מְבַטֵּל אֶחָד מֵהֶן, הָרִי הוּא חוּזֵר בְּגִלְגוּל פְּעַם שְׁנִית לְהַשְׁלִימוֹ:

לָכֵן יִזְהַר לְלַמַּד בְּפֶרֶד"ס כְּלוּ. כִּי אֵינוּ יוֹדְעֵ אִם הוּא בְּגִלְגוּל שְׁנֵי אוֹ שְׁלִישֵׁי וּכְבֵר בָּא בְּגִלְגוּל רֵאשׁוֹן, וְלֹא בָּא עֲכָשְׁיוֹ לְעוֹלָם אֶלָּא לְהַשְׁלִים אֶחָד מֵהַפְרִד"ס שֶׁחֲסַר בְּתַחֲלָה, וְהוּא אֵינוּ יוֹדְעֵ כִּי נִחְסַר מִמֶּנּוּ מִקֶּדָם דְּרָךְ הַפְּשֻׁט, אוֹ רְמֵז, אוֹ דְרָשָׁה, אוֹ סוּד. לָכֵן יִלְמַד בְּאַרְבַּעַתָּן, וְטוֹב לוֹ סָלָה:

וְהַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פִּיָּהֶם שְׁוֵא יִדְבֵר עַל סְפָרֵי הַסוּדוֹת, לּוֹמַר שְׂאִין לְלַמַּד בָּהֶם, כִּי הֵם מְטָרִיפִים דְּעֵתוֹ שֶׁל אָדָם, וְשְׂמֵא יִטְעָה וַיִּקְצֹץ בְּנִטְיֵעוֹת חֵס-וְשְׁלוֹם, וַיֵּצֵא מִדְּעֵתוֹ מִפְּנֵי עִמְקֵי הַדְּבָרִים, וַיֵּהֵא כְּבֹן (עֲזָאֵי שֶׁהֲצִיץ וְמַת, אוֹ

אגרות הזהר

רמה

כָּבוֹד זֹמַא שְׁהַצִּיץ וְנִפְגַּע. כָּבֹד גְּלוּתֵי חֲרָפְתָם בְּסִפְרֵי מִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ פְּרוּשׁ
תִּקְוֵי זֶהר, תִּקְוֵי חַד וְעֵשְׂרִין, עֵין בְּדַבְרֵינוּ שָׁם.

אֲבַקֵּשׁ לְפָרְסָם מִכָּתֵב יָקָר זֶה לְגַדֵּל נְחִיצוּתוֹ.

בְּתוֹדוֹת וּבְבִרְכָה:

ד. ב. יוסף

– מכתב יט –

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, לְכַבּוֹד מַפְעַל הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ.

אֵיזָה שְׂמִיחָה עֲצוּמָה לְלִמּוּד כָּל יוֹם בַּזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, בְּבִקּוּר רַק מִתְחִילִים
וְלוֹמְדִים זֶהר, וְכָל הַיּוֹם רַק שְׂמִיחָה!

תוֹדָה רַבָּה לָכֶם עַל מַפְעֲלֵיכֶם הַקְּדוֹשׁ - שְׂמִיפִיץ אֶת הַזֶּהר!

בְּזָכוֹתְכֶם אֲנִי כָּל הַיּוֹם - רַק בְּשְׂמִיחָה!!

אֲשַׁרְיֶכֶם וְאֲשַׁרֵּי חֻלְקְכֶם!

בְּתוֹדוֹת:

ח. רוזנברג

נִכְד רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ הַנַּחֲל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה רַבִּי נַחְמָן מִבְּרֶסְלָב זְכוּתוֹ יִגַּן
עֲלֵינוּ אָמֵן, פֶּה אֶרֶץ הַקְּדוֹשׁ

– מכתב כ –

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמִיָא, כ"ח אָדָר תש"ע

לְכַבּוּד הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק מְזַכֵּה הַרְבֵּים לְזִירוֹ הַגָּאוֹלָה רַבִּי שְׁלוֹם יְהוּדָה
גְּרָאס הָאֲדָמוֹר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

בְּרוּךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁזַּכְנִי לְהִיּוֹת יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בְּתוֹרָתוֹ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל
חִלְקִיהָ. וּבְזָכוֹתֵכֶם זְכִיתִי לְעֵסֵק יוֹתֵר בְּסִפְרֵי הַזֶּהֱרָה הַקְּדוּשָׁה. "צִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת
לְעַד".

בְּרָצוֹנִי לְהוֹדוֹת וּלְבָרַךְ עַל הַדְּפָסֶת וְחִלּוּקַת הַסְּפָרִים: אֹרֵחַ הַזֶּהֱרָה, תִּיקוּנֵי
זֶהֱרָה, וְגִדּוּלֵי יִשְׂרָאֵל וְהַזֶּהֱרָה, מִמֶּשׁ מְלֵהִיבִים וּמְרוֹמָמִים אֶת הַנֶּפֶשׁ, נִפְלְאִים
וּמְהוֹדָרִים מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ. מִמֶּשׁ פְּלֵאֵי פְּלֵאִים. תּוֹדָה רַבָּה רַבָּה.

יְהִי רָצוֹן שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִתֵּן לָכֶם כּוֹחוֹת בְּפוּעֵלְכֶם לְזִיכּוּי הַרְבֵּים. וְתִזְכּוּ
לְאוֹרֵךְ יָמִים וְשָׁנִים בְּטוֹב וּבְנִיעִמִּים לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם עִם כָּל יוֹצְאֵי חִלְצִיכֶם
בְּרוּב נַחַת דְּקְדוּשָׁה.

וְאֶפְתַּח בְּדַבְרֵי הַרְמַב"ן עַל פְּרִשְׁת כִּי-תִשָּׂא (שְׁמוֹת לֵד, י): אָמַר, נִגְדַּד כָּל
עֲמָךְ, וַיֵּרָאָה כָּל הָעָם אֲשֶׁר אֵתָּה בְּקִרְבּוֹ. כִּי הִגְדּוּלוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת הָאֵלֶּה עִם
מִשָּׁה יַעֲשֶׂה אוֹתָם וּבַעֲבוּרוֹ, וְהָעָם יִהְיוּ בְּבֵרִית. וְלֹא יִתְכַּן לְפָרֵשׁ שְׁיִבְטִיחַ
לְעִשׂוֹת עִם יִשְׂרָאֵל עֵתָּה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא נִבְרָאוּ מִקּוֹדֶם בְּכָל הָאָרֶץ וּבְכָל
הַגּוֹיִם, כִּי לֹא נַעֲשׂוּ לָהֶם נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת אַחֲרֵי זֶה יוֹתֵר מִמָּה שֶׁנַּעֲשֶׂה עִמָּהֶם
מִתְחִלָּה בְּמִצְרַיִם וְעַל הַיָּם, אֲבָל נִבְרָאוּ וְנַעֲשׂוּ עִמָּהֶם מִתְחִלָּה יוֹתֵר גְּדוּלוֹת.
אֵלֶּה שֶׁהַעֲנִין יְרֵמוּז אֵל שְׁכֻן הַשְּׁכִינָה בָּהֶם, וְעַל הַיּוֹתוֹ עִם מִשָּׁה לְכַבּוֹד
וּלְתַפְאָרֶת בְּנַעֲלָם וּבְמוֹפְלָא, כְּאֲשֶׁר אָמַר (שֵׁם) וְנִפְלִינוּ, וְכִמוֹ שֶׁפָּרַשְׁתִּי (לְעִיל לֹג
ד-טו דְּבוּר הַמִּתְחִיל אֲבֵל). וְהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא יִרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתוֹ:

הנה שהשם יתברך לאחר הסליחה לעם ישראל הבטיח שייעשה אתם נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים. ונפלאות אלו יהיו בתורתו ובהשראת שכינתו יתברך ביננו.

בענין שדברנו על הוצאה לאור של תיקוני הזהר עם ביאור הגר"א. חשבתי שיהיה תועלת גדולה להוציא לאור גם גירסה של תיקוני הזהר מתוקנת עם פרוש ביאור הגר"א ולצדה הבאור. הדבר יקל מאד על אותם "ליטאים" הלומדים בספר זה שהוא פידוע קשה מאד בגלל שבושי הגרסאות והקפיצות ממקום למקום. כמו כן על ידי הקלדה מחדש של באור הגר"א נתן לעשות מפתח לפניות הגר"א לגמרא ומדרשים. וכך גם בעת למוד הגמרא אפשר לעין במשמעות הסוד של הדברים. אוּדָה לך אם תשלח לי קובץ של התקוני זהר כדי שאוכל להתחיל מיד בעבודה בסייעתא דשמיא. כדאי להעתיק כמה מאמרים מרבנו הגר"א שהמגלה עמוקות אמר סימנים של משיח צדקינו, משיח השם, והסימנים האלו ראו אצל אצל הגר"א ז"ל:

א. העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם.

(פרוש הגר"א על משלי (ה' י"ח))

ב. פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם.

(אבן שלמה פרק ח' אות כ"ו)

ג. הגאולה לא תהיה, רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה בלמוד הקבלה.

(אבן שלמה פרק י"א אות ג')

ד. שאלתי ממנו: איך הדרך לצאת ידי חובתו השעור למוד שאמרו רבותינו זכרונם לברכה? והשיב: ללמד ספר הזהר ושערי אורה כדי להבין קצת הכנתיים בזהר הקדוש, רק בלי הפרוש, כי הוא מבלבל ומסיע לענין אחר.

(אבן שלמה פרק י"א אות ג')

רואים מזה כמה חובה גדולה מוטלת עלינו ללמוד ספרי הזהר כדי להינצל מתחלואי הדור, וכל הגאולה תלויה בזה.

בענין שדברנו אודות הספר "מחנה דן" – פירוש על כל הזהר הקדוש לרבי שמשון אוסטרופולער. הספר יצא כנראה בדפוס בחיי הרב המחבר הקדוש, ובעוונותינו הרבים נלקח ונגזז מאתנו. יש לשער שבספר זה מרבה רבינו הקדוש רבי שמשון לפענח נעלמות מנפלאות הזהר הקדוש וכתבי האריז"ל. כיצד נוכל להראות רצוננו והשתוקקותנו לאותם דברים נפלאים שכבר יצאו לאור העולם ונעלמו מאתנו...

באמת רציתי לברך את כבוד תורתו הרמה, שפוצו מעינותיה חוצה, אבל כפי שאני רואה זה מופץ כל כך חזק בכל הארץ, כי כמעט באיזה מקום שאני הולך, רואים את הספרים ברוך השם, ובוודאי זה זכות הרשב"י והבטחתו שפך? היא טרם ביאת המשוח, ומשמים זכו לכם, ויתקיים בדרא דידן "בדא יפקון מן גלותא ברחמי" במהרה בימינו אמן.

ויהי רצון שנזכה מהרה שכסא דוד לתוך ירושלים ותכונן, ויבא לציון גואל.

בכבוד רב:

גיל פת, מודיעין עילית

האם כבודו ראה את הספר מחנה דן? אנחנו רוצים להדפיס את הפרוש על הזהר הקדוש!

אם יש לכבוד תורתו הרמה ידיעה איפוא אפשר להשיג הספר הזה, אני מוכן לשלם טוב על זה בעזרת השם.

- מכתב כא -

בִּיּוֹדְעֵי וּמְכִירֵי קְאֻמִּינָא שְׁתַּהֲלוֹת לְאֵל יִתְבָּרַךְ לִפְנֵי לְמַעְלָה מִשְׁנָה יִסַּד
 הָרַב הַצַּדִּיק רַבֵּי דָב קוֹק שְׁלִיט"א בִּישִׁיבְתוּ מְאֻרוֹת רְפָאֵל סֵדֵר הַלְמוּד
 שֶׁל הַרְמַח"ל שָׁבוּ לומְדִים בְּרַצִּיפוֹת כָּל שְׁעוֹת הַיּוֹם מִזְמַן נֶץ הַחֲמָה עַד
 הַלֵּילָה זֶהֱרֵה הַקְדוֹשׁ מְחַלֵּק עַל יְדֵי אֲבָרְכִים.

הָרַב שְׁלִיט"א אָמַר שֶׁזֶה מוֹנֵעַ מִכָּל מֵינֵי גְזֵרוֹת וְאַסוּנוֹת כִּידוּעַ.

הֵייתִי מְצִיעַ לְכָל יְשִׁיבָה וְיִשִּׁיבָה שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת הַסֵּדֵר שֶׁל רַבְנֵי הַרְמַח"ל
 זצ"ל שְׁכַיְדוּעַ הֵנָּה נִשְׁמַת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וְיַדַּע אֶת הַסוּד אִיךָ לְקָרֵב אֶת
 הַגְּאוּלָּה, שְׁנַת הַגְּאוּלָּה, אֲזִי אֲנִי בְּטוֹחַ שָׁאֵם עוֹד 26 יְשִׁיבוֹת יַעֲשׂוּ אוֹתוֹ הַסֵּדֵר
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחַם עָלֵינוּ וְיִשְׁלַח לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

דוד ע. – טבריה

נ.ב. לְכֹן הָיִיתִי וְאַנְחֵנוּ בְּשְׁנַת תש"ע שֶׁזֶה לְפִי הַזֶּהֱרֵה הַקְדוֹשׁ פְּרַשְׁתָּ בְּלֶק
 (דף ס"ט.) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: (עַם בְּאוֹר): **וְעַל הַהוּא זְמַנָּא כְּתוּב** [וְעַל אוֹתוֹ הַזְמַן
 כְּתוּב יַעֲנֶךָ הַשֵּׁם בְּיוֹם צָרָה], **דְּאִינוּן תַּשַּׁע פְּסוּקִים כִּי־רַחֵן דִּי־לִדְהָ**
 [שְׁבַמְזֻמוֹר זֶה יֵשׁ תַּשַּׁע פְּסוּקִים כַּמְסַפֵּר תַּשַּׁעָה יִרְחִי לִידְהָ] **וְשִׁבְעִים תִּיבִין**
 [וְיֵשׁ בּוֹ שִׁבְעִים תְּבוֹת, לְהוֹרוֹת] **דְּהָא לְשִׁבְעִין שְׁנִין בְּאֶלְף שְׁתִּיתָאָה** (הַשְּׁנָה
 תש"ע 770 לְאֶלְף הַשִּׁישִׁי שֶׁזֶהוּ סוּד 70 בְּעֶשְׂרוֹת ו 70 בְּמֵאוֹת) [כִּי לְשִׁבְעִים
 שְׁנָה בְּאֶלְף הַשִּׁישִׁי] **יוליד וְיִשְׁלַט עַל כָּל עֲלָמָא** [יוליד מְשִׁיחַ אֶת כָּל
 מְמַשְׁלָתוֹ וְיִשְׁלַט עַל כָּל הָעוֹלָם], **וּבִגִּין כֹּךְ בְּאִינוּן תַּשַּׁעָה יִרַחֵן** [וּלְכַךְ בְּאֵלוֹ
 הַתַּשַּׁע יִרְחִים], **יִתְחַזּוּן בְּכָל לַיְלָה מִפְּלָגוֹ וְאֵילָךְ וְכוּ'** [יִתְרָאוּ בְּכָל לַיְלָה
 מִחֲצוֹת וְכוּ'].

– מכתב כב –

יום ב' לסדר כי תבוא תשס"ט, לכבוד מפעל הזהר העולמי.

בשמחה גדולה קבלתי אמש את הספר הקדוש ספר הזהר, אשר כבר תקופה ארפה שברצוני להגות בספר הקדוש "הזהר" אך מפאת עכובים שונים לא יצא הדבר אל הפעל.

ועתה בעזרת השם יתברך על ידי ספר הזהר שקבלתי ממכם אוכל ללמד בספר הזהר, ומעלה גדולה יש בזה שזה מהדורת כ"ס, וכו'...

חשיבות למוד וקריאת ספר הזהר ידועה ואין צריך לי ולדכותי רק לא אכלא שפתי מלהודות, ולברך בברכת הדיוט שתזכו להפיץ תורה וקדושה בישראל, ויזכה ליעוד כל הנביאים וכו'... וכדאיתא בזהר הקדוש בספרא "יפקון מן גלותא" כל אחד בגלותו הפרטית והכללית.

בברכת הצלחה מרבה:

י.י. הקר

– מכתב כג –

למפעל החשוב ה"זהר העולמי".

תזכו למצוות ותודה רבה על שהענקתם לי את הסט של הזהר עם כל הפרטים במהדורת כ"ס שאני יכול ללמד גם בדרך.

בזכותכם אלמד בלי נדר כל יום 15 דקות ויותר כל יום. – הסט מפאר ומרשים.

הי רצון שאכן יקרב את הגאולה בזכות פעלכם ולמוד הזהר והפצתו בקרב עם ישראל.

בירנבאום דב

– מכתב כד –

לכבוד מפעל הזהר העולמי שעל ידי "חברת מזכי הרבים"

באמת תודה גדולה ומכפלת שזכיתם אותי, בקבלת סט שלם של ספרי הזהר סט חלקים, וכן ספר תקוני הזהר מנקד, וכן ספר אמירת הזהר כהלכתה.

אהרן ליברטי

לכבוד ראשי מנהלי ותורמי המפעל העולמי להפצת הזהר הקדוש כל אחד ואחד בשמו הטוב יברך מפי עליון.

שלום וברכה.

ברגשי גיל ושמחה קבלתי את סט הזהר שבנדיבות לבכם נתתם לי את זה חנם אין כסף למען הפצת הלמוד בספר הקדוש הלז ולמען להרבות העסוק בלמוד הספר הזה ולמעלה בקדש מה ששלחתם לי את זה דיקא בחדש זה אלול, חדש הרחמים והסליחות, אשר מנהג ישראל קדושים לעסק בלמוד התקונים שבהר הקדוש. וידוע מספרים הקדושים ענינים גדולים ונשגבים על ענין זה, ובודאי יהיה זה לזכותכם ולזכות התורמים החשובים.

הא רעוא מן קדם אבוהון די בשמיא, שבזכות רשב"י זיע"א בעל הזהר תזכו להמשיך בפעלותיכם הענפות, וזכות למודי וזכות כל הלומדים שנתרבו על ידיכם בספר הזהר יעמדו לכם ולתורמים החשובים להתברך בכל מילי דמיטב במהרה בימינו אמן.

אסאף הצלחה, כעתירת:

מרדכי ד. קליין – בית שמש

- מכתב כה -

יום שלישי י"ט אלול תשס"ט

לכבוד מפעל הזהר העולמי! השלום והברכה!

א. אני רוצה להודות לכם מקרב לב על החסד הגדול שעשיתם עמי, שקבלתי מכם סט שלם של הזהר הקדוש בפורמט פיס בחנם. אשריכם שזפיתם עוד יהודי ללמד בזהר הקדוש לקרוב הגאולה בב"א. זכות המצוה תעמד לכם ולזו ולכלל ישפט, להפתב ולהחתם בספרם של צדיקים גמורים ולשנה טובה ומברכת ולכל מילי דמיטב מתוך בריאות איתנה וכל טוב סלה אמן.

ב. הייתי שמח להשתתף במפעל שלכם בהפצת הזהר, ואם תוכלו לשלח לי כמה סטים שאוכל לחלקם לאנשים הגרים סביבי ובשכונות הקרובות, כדי שיהא גם לכם קל יותר לחלק את הזהר.

בברכה:

יעקב אביטן, בית שמש

- מכתב כו -

בסיעתא דשמיא, ט"ז אלול תשס"ט

לכבוד מפעל הזהר העולמי! שלום רב.

ברצוני להודות לכם מעמק לב על המתנה הנפלאה "ספר הזהר במהדורת פיס", תורה מפארת בכלי מפאר, וכבר קבלתי על עצמי בלי נדר ללמד בו החל מראש השנה הבא עלינו לטובה תמידין כסדרן, ומבטחני שביא תועלת גדולה לי אישית ובעקור לכלל ישראל ולאוקמי שכינתא מעפרא.

כה יתן השם לכם פח וכה יוסיף להמשיך לזכות את הרבים במפעלכם
הנהדר, ולזרז ביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

בברכת התורה:

יחיאל פליסקין, ירושלים

– מכתב כז –

אני ... א.ד. מאשקלון רחוב... רוצה לקבל עלונים בשביל לחלק אותם
בבתי מדרש באשקלון - טל/פקס: ... כן מתקיים שיעור קבוע בזהר
הקדוש פעם בשבוע ביום ראשון על ידי הרב יהודה בן דוד באשקלון,
אפשר לפרסם את השיעור הזה בעלונים. כתבת המקום: חובבי ציון 451
אהל רחל.

א.ד. מאשקלון

– מכתב כח –

בסיעתא דשמיא. א' דראש חדש מר-חשוון ל' תשרי תש"ע.
לכבוד "מפעל הזהר העולמי" שעל ידי "חברת מזכי הרבים".
הנדון: תודה מקרב לב ובקשה קטנה.
שלום וברכה.

תהלות לאל עליון ששתל בדורנו צדיקים כמוכם אשר מזכים (גם
מלשון זכור) את הרבים ומקורבים הגאלה. יהי רצון שהשם יתברך יתן
לכם עז ותעצומות להאיר לכל עם ישראל מאורה של תורה, וחפץ השם
בידכם יצלח!

שמי יוסף נחום מעפולה. ביום שלישי האחרון נתקלתי בחסדי השם
בעלון שלכם. בו ביום נרשמתי למסלול ד'. לאחר יומים הגיע לביתי שליח

ובידו סט מפאר של ספרי הזהר ועלונים. ברוך השם התחלתי ללמוד וחלקתי העלונים.

בקרטון היתה עטיפת ניילון אחת לכריכת ספר - שאלתי ובקשתי: האם אפשר לקבל/לרכש עוד עטיפות כאלו לשאר ספרי הסט למען ישמרו בשלמותם לאורך ימים?

מצדפים עוד 3 טפסי הרשמה של חברים שלי.

חדש מברך מלא בגשמי ברכה, ושנזכה לגאלת עולמים במהרה בימינו אמן.

תודה מקרב לב:

יוסף נחום, עפולה

– מכתב כט –

יום הששי א' אלול תשס"ט, לכבוד "חברת מזכי הרבים" שלום וברכה!
רצינו להודות לכם מקרב לב על הטובה שאתם עושים לעם ישראל ומזכים אותנו ללמד את הזהר הקדוש, ובטח הוצאתם על זה כסף רב. משכרתכם תהיה שלמה מעם השם, תזכו למצוות רבות, וזכות המצוה הגדולה הזאת תעמד לכם וליוצאי חלציתכם, אמן.

לפני כמה ימים קבלנו גם אנו את הסט המהדר של הזהר הקדוש, וכל כך שמחנו, כיון שיש לנו בבית זהר ישן בכתב רש"י, ורצוני להתחיל ללמוד כל יום קצת, אבל היה קשה מאד כיון שזה קשה לקריאה. עד שברוך השם מצאנו את הדפים שלכם וזה היה לנו כעלים לתרופה. ומיד כשהתאפשר לנו מלאנו את הדפים ושלחנו לכם, ואכן מיד כשנודע לכם שהזמנו זהר, באותו לילה זכינו לקבל כבר את כל הסט לבית אחרי דקות ספורות ממש - שרות שאין בשום מקום, והפלא העצום שהכל בחנם אין כסף!!

בהתחלה כשקראנו את הדפים שלכם, ממש לא האמנו למראה עינינו שאתם מחלקים בחנם ללא מטרת רווח כלל, ואחר כך ממש התפעלנו מהנשמה הקדושה (או הנשמות הקדושות) שעומדת מאחורי דבר נשגב זה, ממש יחידי סגולה, לא אלמן ישראל.

(הוספנו לתרומות 200 ש"ח כדי שתמשיכו בהפצה הקדושה).

תזכו למצוות וישר כחכם ותהי משכרתכם שלמה מעם השם, ובזכותכם נזכה כבר לגאולה שאנו מצפים לה מאות שנים, אמן כן יהי רצון.

חזקו ואמצו!

החפץ בעלום שם

– מכתב ל –

ראש חדש אלול, לכבוד חברת מפעל הזהר העולמי.

ברצוני להודות לכם על פעלתכם הנכבדה והחשובה שזכיתם להכניס את הזהר הקדוש בתוך אחינו בני ישראל, שכלם יזכו ללמד את הזהר הקדוש מדי יום ביומו, ועל ידי זה נציל את עם ישראל מכל הצרות ונוכל לקרב את ביאת המשיח במהרה בימינו אמן.

אין בפי מלים על יזמתכם הברוכה להביא את הזהר בקבץ מהדר כל כך.

ישר כחכם, והמשיכו להרבות חיל לזכוי הרבים.

בברכת התורה:

שמעון ש. בית שמש

– מכתב לא –

כ"ד לחדש שבט תש"ע לפ"ק, כבוד הרבנים של "מפעל הזהר העולמי" שליט"א.

אשריכם שזכיתם לפרסם הזהר הקדוש ובפרט מכתבי הגאונים הצדיקים של העדה החרדית משנת תרפ"א.

אספר לכם מה שקרה בבית מדרשנו יום אחד לאחר תפלת שחרית, כדלהלן:

יעקב: למה ממציאים דברים חדשים ללמד זהר הקדוש? מיעד רק לצדיקים!!!

שמעון: מי אומר לך שזה רק לצדיקים, הרי כל יהודי צריך ללמד זהר הקדוש כמו שתקן האריז"ל ב"חק לישראל", שכל יהודי פשוט ילמד כל יום זהר הקדוש?

יעקב: אז למה אני לא רואה איך הרבנים מפרסמים, שכל אחד ילמד זהר הקדוש?

שמעון: כמה תשובות בדבר:

א. יש לך מכתבים מכל הגאונים הצדיקים מדור העבר של העדה החרדית, שכלם צועקים בקול רעש גדול, שמחייב כל אחד מישראל ללמד זהר הקדוש, ומבקשים לגמור אלף פעמים כדי להציל את כלל ישראל, ולקרר הגאולה השלמה במהרה בימינו אמן.

ב. אם לא שמעת אין זו ראייה שלא אמרו, לך ותראה מה שכתבו, חלקם מקבצים בספר "אור הזהר", וזה רק חסרון ידיעה.

ראיתי גם בעלון "אור הזהר" וב"גדולי ישראל וזהר", שישנם כבר לערך 900 שעורים בכל ארץ ישראל שלומדים זהר הקדוש, [ותתאר לך כמה

יושבים בכל שעור, וכמה לומדים בלי שעור] ואתה אומר שהרבנים לא עושים כלום, מי אם כן הם המגידי שעורים? לא הרבנים הגדולים!...!

למהלך הוכוח האזינו עוד אנשים, ומעז יצא מתוק, הקימו שעור **בזהר הקדוש בבית מדרשנו.**

בברכת צלח רכב על דבר אמת:

נחום שלמה גרין

ואצרך למכתבי מכתב עתיק שבא לידי:

ברוך השם, ערב שבת קדש תרצ"ו לפ"ק, קהלת ישראל קאשוי יע"א שלום וכל טוב לכבוד הגאון המבנהק צדיק כבוד שמו תפארתו מו"ה עקיבא נ"י שרייפער האב"ד דקהלת ישראל פּרעשבורג יע"א

יקבל ברכת מזל טוב לנשואי בנו היקר, ויהי רצון שיעלה הזווג יפה בכל ענינים ודור ישרים יברך ולא ייבש המעין עד ביאת הגואל בקרוב ... קארלסבאד איני יכול לעשות יותר ממה שעשיתי עד הנה בימים בא ההנה איש אחד מביסטיריץ והיה צועק מרה על רבני סלאוואקי שהם רואים רבבות נכשלים במאכלות אסורות ואין עושים מאומה, ואם אין להם כח לפעל אצל הממשלה על כל פנים היה להם לעורר ולשלח לכל רב וקהלה למען יצילו לפחות אותן שאין רוצים לאכל טרפות, ואמר לי שג' הצויבאק טרפה וזה במה נתתי לקלאהז הבשר בלי קבלת פרס, ואיני ידוע מאיזה סבה פסק ולעשות צויבאק כשר. ואם היו מעוררים לקהלות שיאספו חתימות מיחידים והיו שולחים בזאת גם בלי אמצעות הקאנצליי היו מצליחים. והנ"ל אמר לו שהוא ישתדל שהקגלייען ממדינות או אחרות יעריכו בקשה בענין זה לרעגירונג שלנו והלואי יצליח.

והנני דורש שלומו וש"ת מוקירו: הקטן שאול בראך מנייטרא יע"א

– מכתב לב –

בְּסִיעָתָא דְשְׁמַיָא. יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרָא וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בְיָמִים זֶה בְּרוּךְ אֶת
אַבְרָהָם בְּכָל, שְׁנַת "770", שְׁנַת "בִּיאַת מְשִׁיחַ" (עִם הַכּוֹלָל).

לְכַבּוֹד הַרְבָּנִים הַחֲשׂוּבִים עוֹרְכֵי הָעֵלּוֹן "אוֹר הַזֶּהר" שְׁיַחֲיוּ, שְׁלוֹמְכֶם
יִסְגָּא וַיִּפְרַח בְּטוֹב וּבְנֵעִימִים.

בְּרֻצוֹנֵי לְסַפֵּר לְכֶם עוֹבְדָא מְעַנִּינָת,

אֲשֶׁר סְבוּרְנוּ כִּי תִהְיֶה לְתוֹעֵלָת,

מִצְפִּיחִית בְּדָבָשׁ מִתְקַנֶּת מִמָּשׁ מְטַעֶמַת,

מִעֲשֵׂה מֵהִיּוּדִים בְּתִימֹן מִפְּאֶרֶת.

לְאַחַרְוֹנָה יֵצֵא לָנוּ לְהַפְגִּישׁ עִם יְהוּדִים צְדִיקִים עוֹבְדֵי הַשֵּׁם בְּאַמֶּת
וּבְתִמִּים מִתִּימֹן, אֲשֶׁר עָלוּ לְאַרְצָא הַקְּדוּשָׁה תוֹבָב"א מִתִּימֹן יצ"ו בְּחֻדָּשׁ אֵיזֵר
שְׁנַת תש"ד.

וְסִפְרוּ לָנוּ דְבָרִים נִפְלְאִים, מְזֻהָב וּמְפֹז נְחֻמְדִּים,

מֵה יָפִים וּמְבִהִיקִים, עַל כָּל שׁוֹמְעִים חֲבִיבִים,

עַל הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ סְפוּרִים, כְּאוֹר הַחֲמָה מְזֻהָרִים,

אֶת קְדֻשַׁת הַזֶּהר מִפְּלִיאִים, בְּקִשׁוּטֵי כָּלָה מְקֻשָּׁטִים,

כְּמָה וְכְמָה שְׁעוֹת לַמּוֹדִים, בְּשִׁבְתָא קְדֻשָׁנוּ לּוֹמְדִים,

וּבְהִכְנָסַת הַזֶּהר לְבִתִּים, כְּבִהֲכֻנְסַת סֵפֶר תּוֹרָה שְׁמֵחִים,

לְזֶהר הַקְּדוּשׁ פְּרוֹכַת מְשִׁימִים, וּבְזֻכוֹת רִשְׁבִּי מְבַקְשִׁים,

וְכֹן הִלָּאָה כְּפִי שֶׁתְּקִרְאוּ בְּרִנָּים.

וְנִסְפֵר בְּפְרוּט אֶת שְׁשֻׁמְעֵנוּ מֵהֶם דְּבָרִים נִפְלְאִים הַמְּלֵהִיבִים כָּל
שׁוֹמְעֵיהֶם.

בְּכֹל שַׁבָּת וְשַׁבָּת לִפְנֵי הַבְּדֵלָה, כָּל אֶחָד וְאֶחָד הִזָּה בְּבֵית הַכְּנֻסֶת וְלֹמֵד שְׁנַיִם וּשְׁלֹשָׁה שְׁעוֹת בַּזְהָר הַקְּדוֹשׁ. וְכֵן בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה כָּל הָעִיר הוֹלְכִים לְבֵית הַמְּדַרְשׁ לְלַמֵּד אֶת הַזְהָר. וְלֹא הִזָּה אֶחָד מִבְּנֵי הָעִיר אֲשֶׁר בִּטַל אֶת הַלְמוּדִים הָאֵלֶּה בַּזְהָר הַקְּדוֹשׁ, אֲלֵא כָּלֵם, כָּל בְּנֵי הָעִיר לְמַגְדוֹלָם וְעַד קֶטְנָם הוֹלְכִים אֶל בֵּית הַמְּדַרְשׁ וְלֹמְדִים בְּסֹפֶר הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ. וְתַמִּיד הִזָּה לֵב הַקִּיסָר שֶׁם לְטוֹב עַל כָּל הַיְהוּדִים, וְנִטָּה לָהֶם רַב חֶסֶד, וְנָחוּ בְהַשְׁקָט וְשִׁלוֹה עַל אֲדַמְתָּם מֵאִין מִפְּרִיעַ וְאוֹיֵב.

(וְרַק בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים בְּשָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת נִתְבַטַּל לְמוֹד זֶה, וּמֵאִזְ הַחֲלוּ צְרוּרוֹת מְהוֹמְשָׁלִים שֶׁם יִמַח שְׁמֵם וּמִהַפּוֹרְעִים הַשְּׂכָנִים הָעָרְבִים יִמַח שְׁמֵם שֶׁם רְשָׁעִים יִרְקַב, אֲךָ עַד אַזְ לֹא הָיוּ שׁוֹם צְרוּרוֹת וְהַחַיִּים הַתְּהַלְכוּ עַל מִי מִנּוּחֹת בְּלֹא פֶחַד וּבְלֹא אֲנַחָה).

וְזָכוּ תוֹשְׁבֵי הָעִיר הַזֹּאת לַעֲלוֹת תְּהִלָּה לְקַל לְאַרְץ הַקְּדוֹשׁ, וְאִף הַזְּקֵנִים הַמְּפֹלְגִים שִׁבְהֵם נִתְבָּרְכוּ בְּאַרְיִכוֹת יָמִים מְפֹלְגָה עֶקֶב לְמוּדָם הַקְּבוֹעַ בַּזְהָר הַקְּדוֹשׁ, וְהֵם חַיִּים וְקַיָּמִים וּמִמְשִׁיכִים אֶת הַלְמוּדִים הָאֵלֶּה כָּאֵן בְּמִקּוֹם מוֹשְׁבָם בְּאַרְץ הַקְּדוֹשׁ.

וּבַעַת הַכְּנֻסֶת סֹפֶר הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ אֶל הַבַּיִת עוֹשִׂים שְׂמִחָה גְּדוֹלָה כְּבִהְכְּנֻסֶת סֹפֶר תוֹרָה, וּמִיַּחֲדִים אַרְוֹן עֲבוּר הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ וּמַעֲטָרִים אוֹתוֹ מִבְּחוּץ בְּפֶרֶת נָאָה כְּפִי שְׂמַעֲטָרִים לְאַרְוֹן הַקְּדוֹשׁ.

וְתַמִּיד הַנְּשִׂים אוֹמְרוֹת עַל כָּל דְּבַר יְשׁוּעָה שִׁיְהִי בְּזָכוֹת הַרְשָׁב"י, וְכִשְׂיוֹצָאִים לְדַרְךָ נוֹשָׁקִים אֶת הַפְּרִכָּת שֶׁל אַרְוֹן הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ וּמִתְפַּלְלִים וְאוֹמְרִים בְּזָכוֹת הַרְשָׁב"י. [וְכִמוּ כֵן הִזָּה בְּמַרוֹקוֹ].

וּרְבָם הַרְבַּ הצַּדִּיק שְׁלִיט"א אָמַר, שֶׁבְּזָכוֹת הַלְמוּד הַזְהָר שְׂעוּדָם מִמְשִׁיכִים בְּזָה כָּאֵן וְכַנ"ל, כְּמַעַט וְלֹא הָיוּ שׁוֹם נִפְגָּעִים בְּהַמְלַחְמָה הָאֲחֵרוֹנָה.

וְיֵהָא רַעְוָא {וְיֵהִי רַצוֹן} מִן קָדָם עֲתִיקָא קַדִּישָׁא דְכָל קַדִּישֵׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכוּלָּא, דִּיתַמְשַׁךְ מִן קָדָם עֲתִיקָא קַדִּישָׁא דְכָל קַדִּישֵׁין

טמירא דְּכָל טְמִירִין סְתִימָא דְּכוּלָּא רְעוּתָא {רְצוּן} חֲנָא וְחֶסֶדָא {חֵן וְחֶסֶד} וְרַחֲמֵי {רַחֲמִים} בְּנֵהִירוּ עֲלָאָה וּבְרְעוּתָא וְחִידוּ {שְׂמֻחָה} עָלֵי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵיתִי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְיִתְנַחְדוּ הַדּוּדִים, וְתִהְיֶה כְּבָר קֶץ הַגְּאֵלָה בְּרַחֲמִים רַבִּים, וְעַתָּה שְׂכָבָר נְפֻצוּ הַמְעֵינֹת חוּצָה הֲרֵי זֶה כְּבָר עַת הַגְּאֵלָה, וְיֵהִי רְצוּן שְׂיִתְגַּלֶּה כְּבָר מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ וְיִגְאֵלְנוּ גְּאֵלָה שְׁלֵמָה בְּרַחֲמִים רַבִּים, אֲפִלוּ לְמִטָּה מְעֻשְׂרָה טַפְחִים בְּקֶרֶב מִמֶּשׁ.

ש. ז. כ. אשקלון יצ"ו

- מכתב לג -

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, קִבְּלֵנוּ בְּחֶסֶדִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶת הַסֵּט הַמְחַלֵּק שֶׁל כָּל הַזֹּהֵר הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר שָׁלַחְתֶּם אֵלֵינוּ.

אָנוּ מוֹדִים לָכֶם עַל כֵּן מִקְרָב לֵב.

וּבְרְצוֹנֵנוּ לֹמֵר וְלֵהוֹדִיעַ לָכֶם, שְׂאִין לָכֶם מִשָּׁג כְּמָה הַתּוֹעֵלֶת הִיא רַבָּה בְּזֹהֵר מְחַלֵּק זֶה. כְּשֶׁהִסְפְּרוּן קָטָן וְאֲפֹשֶׁר לְקַחְתּוֹ לְכָל מְקוֹם, הוּא תּוֹעֵלֶת וְנוּחוֹת גְּדוֹלָה אֲשֶׁר נֹתְנֶת תַּמְרִיץ גְּדוֹל לְקִרְא הַרְבֵּה מִדְּפֵי הַזֹּהֵר בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל שְׁעָה פְּנוּיָה, וְלִקְרוֹב הַגְּאֵלָה וְלִהְקִים הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה מְעַפְרָה.

רַב תּוֹדוֹת, וְשִׁתְּזָכוּ לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וְלֵהֲאֲדִירָה.

אָבֵד לָנוּ מִסְפֵּר הַטְּלָפוֹן שְׁלָכֶם, וְאִם תּוּכְלוּ לְהַתְקִי שֶׁר אֵלֵינוּ עַל עֵנִין חָשׁוּב, נוֹדֶה לָכֶם בְּמֵאֵד מֵאֵד. מִסְפֵּר הַטְּלָפוֹן:

בְּבִרְכָה וְהַצְּלַחַה רַבָּה

מִשֵּׁה יַעֲקֹב וַיְגִדְרוּבֵיץ

– מכתב לד –

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמַיָא, לְכַבּוּד מִפְעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי.

בְּאוֹר לְיוֹם ו' טֵבֵת הַשְּׁתַּתְּפָתִי בְּשִׂמְחַת נְשׂוּאִין בִּירוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ, וְחִלְקוּ שָׁם לְמִזְכָּרַת אֶת הַסְּפָרִים "אוֹר הַזְהַר" וְ"תְקוּנַי זְהַר" שֶׁבְּהוּצָאתְכֶם.

וְעֵלָה בְּדַעְתִּי שְׂכַעַת, כְּאֲשֶׁר מִתְקַרֵּב הַיָּאֲרָצִיִּט (יוֹם הַהִילּוּלָא) שֶׁל זְקֵנֵי זְצוּק"ל, שְׂאַחֲלַק לְכָל הַנְּכָדִים וְהַנִּינִים כֹּן יִרְבוּ בְּלֵי עֵין הָרַע אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלּוּ.

(וּבַעֲצֵם אֵין כָּאֵן שְׂאַלָה עַל הַמַּחִיר כָּלֵל, כִּי רְאִיתִי שְׂמוֹכְרִים אֶת הַסְּפָרִים הַנִּ"ל ב־5 ש' לְסִפְרָא, וְהָרִי זֶה פְּחוּת מִמַּחִיר שֶׁל חִפְּיִסַת שׂוֹקוֹלָד אוֹ בְּקִבּוֹק קוֹלָה וְשָׂאֵר שְׂטִיּוֹת שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה, כְּאֲשֶׁר בְּמַחִיר הַזֶּה אֶקְבַּל שְׂכָר נְצָחִי לְעוֹלָמִי עַד).

לְכֹן אֲבַקֵּשׁ שְׂמַכְיִין וְהַנִּי זְקוּק לְ-150 אוֹר הַזְהַר וְתְקוּנַי זְהַר, אִם תּוּכְלוּ לְהוֹדִיעַנִי כַּמָּה הַמַּחִיר וְאֲשַׁלְּמֵנוּ בְּשִׂמְחָה, וְהָרִי עֲשִׂיתִי בְּזֶה אֶת הַנְּחַת רוּחַ הַגְּדוּלָה בְּיוֹתֵר לְסִבֵּי זְצוּק"ל. עוֹד עֵלָה בְּדַעְתִּי, שְׂבַעַת שְׂיִתְקַבְּצוּ כָּלֵם עַל הַהִילּוּלָא (וְאֵלָה שְׂבַחוּץ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּתְּכּוּ בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן, עַל כָּל פְּנִים) לְלַמְּדוּ כָּלֵם יַחַד לְמִשְׁךָ 12 דְּקוֹת אֶת הַזְהַר הַקְּדוּשׁ, (מִכְיִין שְׂהַעֲמוּד הַיּוֹמִי בְּזְהַר הַקְּדוּשׁ לּוֹקֵחַ 2 דְּקוֹת וְ-10 שְׁנִיּוֹת לְלַמְּדוּ כָּל יוֹם, וְלַמְּדוּ 10 עֲמוּדִים, יוֹצֵא 12 דְּקוֹת) וְיִהְיֶה זֶה הַנְּחַת רוּחַ הַגְּדוּלָה בְּיוֹתֵר לְזְקֵנֵי זְצוּק"ל.

בְּכַבּוּד רַב וְהַצְּלָחָה רַבָּה בְּהַמְּשֵׁךְ הַפְּצַת הַזְהַר הַקְּדוּשׁ:

מִשֶּׁה יַעֲקֹב וִיגְדְרוּבִיץ

– מכתב לה –

בְּסִיעָתָא דְשְׂמִינָא, בְּאֵר הַחַיִּים, הַמְרֻכָּז לְבֵית הַמְקֻדָּשׁ וְהַמְשָׁכָן

טל: 02-9924486 ת.ד. 8031 בית שמש

בְּרוּךְ הַשֵּׁם. אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל שְׁיֵשׁ לָנוּ בְּדוֹרְנוּ כְּאֵלֶּה יְהוּדִים צְדִיקִים כְּמוֹכֶם מְזַכֵּי הַרְבִּים אֲשֶׁר מְקַרְבִּים אֶת הַגְּאֻלָּה, וּבְזִכְוֹתְכֶם יָבֹא מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּרַחֲמִים רַבִּים. וּבִפְרָט כְּאֲשֶׁר רְאִינוּ עִתָּה בְּכָל בְּתֵי הַמְדַרְשִׁים אֶת הָעֲלוּנִים הַמִּפְאָרִים עַל הַזֵּהר הַקְּדוֹשׁ וְעַל הַחֲשִׁיבוֹת הַגְּדוּלָּה שֶׁבְּלִמּוּד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, וְאִפְלוּ לִפְשׁוּטֵי עַם בְּגִירְסָא, (אֲמַנָּם אֵין לְכַתֵּב עַל יְהוּדֵי שֶׁהוּא פְּשׁוּט, אֲךָ הַכּוֹנֵה עַל אֵלוּ שְׁנֹרָאִים פְּשׁוּטִים אֲבָל בְּאֲמַת גְּדֻלָּה מִעֲלֵתֶם וְגַם נִשְׁגָּבָה לְמַאֲד) וְכַמְבָּאֵר אֶצְלָכֶם מֵאֵת הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים מְדוֹרוֹת עֲבְרוּ. וְכֵן כָּעַת כְּאֲשֶׁר הַדְּפֵס מַחְדָּשׁ אֶת תַּקּוּנֵי הַזֵּהר הַמְחַלֵּק לִימֵי הַשָּׁנָה, וּבִשְׁלֹשָׁה דְקוֹת בְּיוֹם יְכוּלִים לְגַמֵּר אֶת כָּל הַתַּקּוּנֵי זֵהר בְּשָׁנָה אַחַת, הָרִי זֹז זְכוֹת עֲצוּמָה וְגְדוּלָּה וַיְהִי חֵלְקֵנוּ עִמָּכֶם. וְאַחַר שֶׁרְאִיתִי בְּעֲלוּנִים שְׁיֵשׁ לָכֶם כְּמָה מֵאוֹת מִחֻלְקֵי הַזֵּהר וְהָעֲלוּנִים בְּכָל הָאָרֶץ, וַיְדוּעַ רוּם מִעֲלֵתְכֶם וּמִעֲלֵתֶם שֶׁעַל אֵלוּ הַמְזַכֵּי הַרְבִּים נֶאֱמַר - וְהַמְשַׁכִּילִים יִזְהִירוּ כְּזֵהר הַרְקִיעַ וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד, הָרִינוּ רוּצִים גַּם כֵּן בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם לְהַצְטַרֵף וּלְחַלֵּק אֶת הַזֵּהר הַקְּדוֹשׁ וְהָעֲלוּנִים. וְעַל יְדֵי כָּל הַפְּעֻלִים הַגְּדוּלִים הָאֵלֶּה תִּגִּיעַ כְּבֵר הַגְּאֻלָּה וַיִּבְנֶה בֵּית הַמְקֻדָּשׁ בְּרַחֲמִים רַבִּים, וּבִודָאֵי שְׁכַבְרַ עִתָּה כְּדָאֵי לְהַתְכוּנֹן וּלְדַעַת אֶת הַלְכוֹת בֵּית הַמְקֻדָּשׁ, וְכִמוּ שֶׁהַחֲפֵץ חַיִּים הוֹרָה וְכוּ', וְעַל כֵּן נִתֵּן לְרְאוֹת אֶת תַּעֲרוּכַת כְּלֵי בֵּית הַמְקֻדָּשׁ שֶׁעַל יְדִינוּ, אֲשֶׁר אָנוּ מְגִיעִים לְתַלְמוּדֵי הַתּוֹרָה וּלְקַבּוּצוֹת וְכַדוּמָה בְּכָל הָאָרֶץ, לְהִרְאוֹת אֶת תַּעֲרוּכַת כְּלֵי בֵּית הַמְקֻדָּשׁ בְּפֶאֶר וּבִהֲדָר, וְנִתֵּן לְלַמֵּד מִמֶּנּוּ וְעַל יְדוֹ אֶת צוֹרַת הַכְּלִים לְפָרְטֵי פְּרֻטִים, צוֹרַת הַמְּנוּרָה וְכֻלְיָהּ, וְהָעֲבוּדָה בָּהּ, צוֹרַת הַכִּיּוֹר וְכֻלּוֹ וְנִטִּילַת הַיְּדִים בּוֹ וְכוּ', צוֹרַת הַמְּנוּרָה וְכֻלְיָהּ וְהָעֲבוּדָה בָּהּ, וְעוֹד וְעוֹד כְּאֲשֶׁר יִרְאֶה כָּל הַרוּאֶה אֶת דְּגָמַת כְּלֵי הַמְקֻדָּשׁ שֶׁעַל יְדִינוּ. הַנְּנוּ מְגִיעִים לְתַלְמוּדֵי הַתּוֹרָה וּלְקַבּוּצוֹת וְכַדוּמָה בְּכָל הָאָרֶץ לְהִרְאוֹת אֶת דְּגָמֵי כְּלֵי בֵּית הַמְקֻדָּשׁ, בְּתוֹסַפַּת הַסִּבֵּר וּבִאֹוֹר רַחֵב וּמְקִיף עַל כָּל הַכְּלִים

(בשפות לשון הקדש אידיש ואנגלית לבחירתכם). לתאום זמן יש להתקשר לטל: 02-9924486 ובעזרת השם נבוא אליכם בזמן הנח לכם להראות את התערוכה. ויעזר השם יתברך ונזכה כבר על ידי למוד והפצת הזהר הקדוש ולמוד הלכות ועניני בית המקדש לגאולה השלמה בקרוב ממש ברחמים רבים, אמן כן יהא רצון.

בכבוד רב:

”באר החיים”- המרכז לבית המקדש והמשכן

- מכתב לו -

לכבוד מפעל הזהר העולמי

ראיתי שיש לכם כבר 200 ”כוכבי אור” (מתנדבים לחלוקת הזהר) וחשבתני שעליהם כון דבריו הרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ זצוקללה”ה זיע”א, (באמרי פנחס עמוד ע”א אות קמ”ז דפוס שנת תשמ”ח) וזה לשון קדשו: אמר **אותן בני אדם שיש להם נשמה מעשר ספירות דעגולים** אינם יכולים לעמד על מדרגה אחת כמו הגלגל וכו’ ולכך רבי מאיר ... שהיתה לו נשמה מעשר ספירות דעגולים, ... רבי יהודה ... שהיתה לו נשמה מעשר ספירות דישר וכו’ וגם שעשר ספירות (דעגולים) גבוהים מאד וכו’ מלכות שבמלכות הוא גבוה מאד. (מדתו של דוד המלך עליו השלום), עד כאן לשונו הקדוש. ולכן אמרתי לפרש אשר זהו מעלתם הגבוהה והעצומה שלכם ושל כל הכוכבי אור, ומסתמא זכו ונשמתם היא מעשר ספירות הקדושות דעגולים. (עין בספר הקדוש אוצרות חיים למורנו הרב רבי חיים ויטאל שער הראשון שער העגולים, והבן.) אנשיכם ישראל.

בהערצה עצומה:

ד. רבינוביץ’ - ברכפלד פה ארץ הקדש

– מכתב לז –

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמַיָא, ל"ג בְּעֶמֶר הַתֶּשֶׁס"ט.

לְכַבּוּד מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי שֶׁעַל יַד חֲבֵרַת "מִזְכֵּי הַרְבֵּים", שְׁלוֹם וּבְרָכָה.

קָרָאנוּ אֶת הָעֵלוֹן הַנִּפְלֵא "עֵלוֹ וְאַתְּכַנְשׁוּ לְהִילוּלָא דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן" וּבּוֹ פּוֹנִים לְצַבּוֹר לְהַצְטָרֵף לְמַעְגַל לּוֹמְדֵי הָעֲמוּד הַיּוֹמִי בַזְהַר הַקְּדוֹשׁ.

הַיּוֹת וְלִי יֵשׁ כָּבֵד בְּרוּךְ הַשֵּׁם זֶה֩ר קֶטָן אֲבִיקְשְׁכֶם רַק לְשַׁלַּח לִי טַבְּלַת – לּוֹחַ עֲמוּד הַיּוֹמִי בַזְהַר הַקְּדוֹשׁ, עַל מִנַּת שְׂאוּכַל בְּלִי נֶדֶר לְהַצְטָרֵף כָּבֵד מִהַיּוֹם לְמַעְגַל הַלּוֹמְדִים, וְזִכּוֹת רֶשֶׁב"י הַקְּדוֹשׁ תִּגַּן עֲלֵיכֶם וְעַל כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

בְּתוֹדָה מֵרֵאשׁ:

אַרְיֵאל דִּין - בְּנֵי בָרַק

– מכתב לח –

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמַיָא, לְכַבּוּד מִפְּיֵצֵי תַקּוּנֵי הַזְהַר הַדִּף הַיּוֹמִי, שְׁלוֹם רַב...
 בְּרִצּוֹנֵי לְהַזְמִין כְּמוֹת גְּדוּלָה שֶׁל תַּקּוּנֵי זֶה֩ר וְאוֹר הַזְהַר, כְּמוֹ כֵּן אִם
 אֲפֹשֶׁר לְשַׁלַּח לָנוּ גַם רַב שִׁילְמִד כָּאֵן אֶת הָאֲנָשִׁים בַּזְהַר הַקְּדוֹשׁ.

רְצִיתִי לְדַעַת מַה הָעֲלוֹת שֶׁל הַהוֹצָאָה הַנ"ל.

בְּתוֹדָה מֵרֵאשׁ:

צוֹפִיָה

[הָעֵרַת הַמַּעֲרֶכֶת: הַמִּכְתָּב הַזֶּה נִשְׁלַח אֵלֵינוּ הַרְבֵּה פְּעָמִים בְּפִקֶּס לְלֹא שֵׁם בְּרוּר וּלְלֹא כְּתֻבַת וְטִלְפוֹן, בְּמַצֵּב הַזֶּה אֵינָנו יְכוּלִים לְטַפֵּל בְּבִקְשַׁת הַשּׁוֹלַח, אֲנֵא הַתְּקַשֶּׁר אֵלֵינוּ בְּכַדִּי לְדַעַת יוֹתֵר פְּרָטִים עֲלֶיךָ.]

– מכתב לט –

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֹר לַיּוֹם שְׁנֵי פְרָשֶׁת בַּמִּדְבָּר כ"ד לְחֹדֶשׁ זִיו, ט"ל אֹרוֹת ל"א-ל חי", ת'הא שְׁנֵינַת ס'ימָן ט'וֹב לַפְּרִט קָטָן.

בְּאֵתִי הִנֵּה לְהוֹדִיעְכֶם עַל חֻלְקַת הַזֵּהר הַקְּדוֹשׁ לְהַמְקַבְּלִים עַל עֲצָמָם בְּלִי נֶדֶר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כְּסֻדֵּר הַלּוּחַ יוֹמֵי מוֹרֵי וְחֻמֵי הַגָּאוֹן הַצְּדִיק רַבִּי י. י. ה. שְׁלִיט"א - מִמְשָׁפִיעֵי בְּעִיר הַתּוֹרָה וְהַחֲסִידוֹת - בְּגֵי בְּרַק, אָמַר לִי שֶׁבְּרָצוֹנוֹ לְלַמֵּד בְּזֶה, אָבֵל אֵינּוּ יָכוֹל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִמֶּשׁ כְּבְּעַרְבֵי פְסָחִים וְכוּ', וְאִמְרַתִּי אֵלָיו שֶׁיָּכוֹל לְהַשְׁלִים [אָף שֶׁמִּמִּילָא לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם קָצַת בְּסֵפֶר הַזֵּהר הַקְּדוֹשׁ הַמּוּבָא ב"חַק לְיִשְׂרָאֵל"].

עַל כֵּן הִנֵּנִי מִבְּקֵשׁ לְמַעַנּוֹ אִם אֶפְשֶׁר לְקַבֵּל סֵפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, וְתוֹכְלוֹ לְהַתְקַשֵּׁר אֵלָיו בְּצִהְרִים אֹ אוֹ מֵאַחַר בְּעַרְב בְּמִסְפֵּר טְלָפוֹן.... בְּגֵי בְּרַק.

וְיֵהִי רָצוֹן שֶׁבְּזִכּוֹת הַפְּצַת רְזִי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה נִזְכָּה לְבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּקִרּוֹב בְּמַהְרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן כֵּן יֵהִי רָצוֹן.

– מכתב מ –

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמַיָא - בְּקִשְׁת עֲזָרָה.

לְכַבּוֹד רַבְּנֵי וְעַד זְכוֵי הַרְבֵּים הָעוֹלָמִי וּמְכוֹן הַזֵּהר, הַמוֹצִיא לְאוֹר שֶׁל הָעֲלוֹנִים הַמְּאִירִים וְהַמְּהַדְרִים בְּצַבְעִים. אֲבָרַךְ בְּדָבָר נְחִיצוֹת לַמּוֹד וְשִׁנוֹן סֵפֶר הַזֵּהר הַקְּדוֹשׁ וְהַתְקוּנִים, לְתוֹעֵלַת הַנְּשֻׁמָּה וְקִרּוֹב הַגָּאֵלָה בְּרַחֲמִים בְּקִרּוֹב, הַכֹּל מִפִּי סְפָרִים וְסוּפְרִים, בְּסִגְנוֹן מוֹשָׁף וּמִסְקָרָן. אֲשֶׁרִיכֶם שְׁזִכִּיתֶם לְכָךְ.

בְּתוֹךְ עַמִּי אֲנִכִּי יוֹשֵׁב בִּישִׁיבַת הַיֵּכַל - הַתּוֹרָה (הַר נוֹף) תְּצִ"ו הַמוֹנָה מְעַל מְאֵתִים בְּחוּרִים וְאַבְרָכִים, וְרֵאִיתִי בְּמוֹ עֵינַי אֶת הַתְּכוּנָה

הרבה אשר עוורו הדפים, ושיחת הרבים בנבכי המאמרים אשר הביאה.

והנה, למרבה הפלא אין בהשג יד אוצר הספרים כי אם סט זהר הקדוש יחיד חסר וקשה לקריאה, והחסר זועק. וכבר דברתי עם חברים, והכל מודים שאם היה כאן סט יפה – כל שכן המתרגם ללשון הקדש, אין לשער גדל זכוי הרבים שבדבר. **על פן הנני בבקשה חשובה לשלח גם אלינו סט כזה, פרי מעשיכם, וכאשר פרסמתם, וכן, נא לשלח מודעת – ענק (כמו העלון) כמו שתליתם במקומות אחרים בבית שמש ובבית המדרש "שארית יוסף" אשר ברחוב הקבלן כאן הר נוף, וגם מאד יועיל עלונים באנגלית עבור בני חוץ לארץ המעדיפים שפה זו!** [אם אפשר].

תודה מראש:

א. ב. ר.

– מכתב מא –

בסייעתא דשמיא - יום כ"ה איר תשס"ט לפרט קטן.

לכבוד "מפעל הזהר העולמי" הקדוש – תשואות חן חן לכם על המפעל הקדוש הזה.

מקרא מלא הוא "כי קרוב יום השם" – אשרי לכם שאתם מקרבים את "יום השם" בפעלתיכם חובקות זרועות עולם – ואשרי לי שאני חי בזמן כזה שנמצא בעולם מפעל אדיר כזה.

כי אנחנו עומדים קרוב מאד מאד ליום השם, קץ זמן הגאולה, ביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן, נשמת רשב"י הקדוש כמובא בזהר, ונשמת רעיא מהימנא קדישא משה רבינו.

וְזֶה בְּרוּר לְכַלְנֵנוּ שֶׁהַמַּפְעֵל הַקְּדוֹשׁ שְׁלַכְּם יְמַהֵר מְאֹד מְאֹד קֶץ הַגְּאֻלָּה, וְצִרְפְּתִי פֶה אֵיזָה סָכּוּם קֶטָן, פְּשׁוּט לְהִרְאוֹת אִיךָ חָשׁוּב בְּעֵינֵי הַדְּבָר הַזֶּה וּבְעֵינֵי כָּל הַצְּדִיקִים וְכָל הַפְּמֻלְיָא שֶׁל מַעֲלָה.

וְנָא לְשַׁלַּח לִי סֵט זֶהֱר הַקְּדוֹשׁ בְּחִנּוּם, וְאֲנִי מְקַבֵּל עָלַי בְּלִי נֶדָר לְלַמֵּד בְּאַפְן יוֹמִי.

כְּתוּב בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ "שִׁיחוֹת הַר"ן" מֵרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלַב זִיע"א (אוֹת ק"ח): "יְדוּעַ שְׁלַמּוּד הַזֶּהֱר מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד. וְדַע, שֶׁעַל יְדֵי לַמּוּד הַזֶּהֱר נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מֵינֵי לַמּוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַלְשׁוֹן שֶׁל הַזֶּהֱר מְעוֹרֵר מְאֹד לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ."

לְמַדִּים אָנוּ מֵזֶה, שֶׁלַמּוּד סֵפֶר הַזֶּהֱר הַקְּדוֹשׁ, הוּא כְּלִי גְדוֹל לְקַבֵּל דְּרָכּוֹ תּוֹרָה וְעֲבוֹדַת הַשֵּׁם, וּמִי לֹא מַחֲפֵשׁ הַיּוֹם חֶשֶׁק לְלַמּוּד הַתּוֹרָה וְהַתְּעוֹרְרוֹת לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם – וּבִפְרֵט הַצְּעִירֵי צֶאֱן קְדָשִׁים לַחֲנֹךְ אוֹתָם לְחַשְׁקוֹת הַתּוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם וּמַדּוֹת טוֹבוֹת, הוּא דֶּרֶךְ טוֹב וּמוֹעִיל, לַחֲנֹךְ אוֹתָם לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּסֵפֶר הַזֶּהֱר הַקְּדוֹשׁ, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכּוּ בְּנִקֵּל לְחַשְׁקוֹת הַתּוֹרָה לְכָל מֵינֵי לַמּוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֵין לָנוּ שִׁיּוֹר רַק הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְיִתְעוֹרֵר לְבָם כְּאֵשׁ לְהִבָּת שֶׁלְהִבָּת לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

כֵּן יַעֲזֹר הַשֵּׁם לְכֶם לַפְּעַל גְּדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת בְּעֵנֶן הַפְּצַת לַמּוּד סֵפֶר הַזֶּהֱר הַקְּדָשׁ – וּבְזָכוֹת זֶה, יִשְׁפִּיעַ לְכֶם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁפַע וְרַב טוֹב.

הַק' שְׁמוּאֵל נִתְנָאֵל בְּלוּם

נֶכַד כ"ק הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ מְקַאֲשׁוּי זִיע"א

פֶה עִיר הַקְּדָשׁ בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א

נ.ב. יִישֵׁר כַּח לְכֶם עַל הַעֲלוּנוּיִם הַיְפִים שְׁרְאִיתִי בְּבֵית הַכְּנֶסֶת "נַחֲלַת חוֹן"

בְּרֶסֶלַב, פֶה בְּרַמַּת בֵּית שְׁמֵשׁ ב'.

– מכתב מב –

בְּסִיעֵתָא דְשִׁמְיָא – כְּבוֹד הָעֶסְקָנִים שֶׁל מְפַעַל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי שִׁיחִיו –
שְׁלוֹם וּבְרָכָה!

בְּהַמְשָׁךְ לְשִׁיחַתְנּוּ הַטְּלֵפוֹנִית, נָא לְשַׁלַּח בְּדָאָר 100 סְפָרִים תַּקוּנֵי הַזֶּהר,
עֲבוּר:

א. ק. – ראשון לציון

בְּתוֹדָה וּבְבְרָכָה.

– מכתב מג –

בְּסִיעֵתָא דְשִׁמְיָא – לְכְבוֹד הַמְּפַעַל הַקְּדוּשׁ וְהַיָּקָר שֶׁבִּיְקָרִים לְקָרוֹב
הַגָּאֵלָה בְּרַחֲמִים, "מְפַעַל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי".

מָה מְאֹד שִׁמְחַתִּי לְקָרָא עַל הַמְּפַעַל הָאֲדִיר שֶׁלְכֶם לִפְנֵי כְּחֻדָּשִׁים בְּעֵלוֹן
מִסְפָּר 6, וְשִׁמְחַתִּי שִׁמְחָה גְּדוֹלָה וְאַחַר כֵּן זָכִיתִי לְקָרָא גַם אֶת עֵלוֹן 10
וְעֵלוֹן 11, וְשִׁמְחַתִּי לְרְאוֹת בְּעֵלוֹן 10 שֶׁהוֹצֵאתֶם אֶת הַסֵּפֶר שֶׁאֵין לְתֵאָר אֶת
שְׁבִיחוֹ, סֵפֶר אוֹר הַזֶּהר וְבוּ מֵאַמְרִים מְגֹדְלֵי הַסֵּפֶר־דִּים וְהַחֲסִידִים.

[בְּיָדֵי כְּמָה מֵאַמְרִים שֶׁל גְּדוֹלֵי הַלִּיטָאִים בְּחִשְׁבוֹת לַמּוֹד הַזֶּהר,
וּכְבֵּר הָרֵאִיתִי אוֹתָם לְדוֹדֵי הָרֵב בְּנִיְהוּ שְׁמוּאֵלִי שְׁלִיט"א, וְשִׁמַּח מְאֹד. וּבְלִי
נֶדֶר אֲשַׁלַּח לְכֶם אוֹתָם בְּקָרוֹב].

וְכֵן רֵאִיתִי בְּעֵלוֹן הַנִּי"ל שֶׁאַתֶּם מְחַלְקִים אֶת הַסֵּפֶר חֲנִים לִישִׁבוֹת וּלְכָל
לוֹמְדֵי הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ, וּבְרַצוֹנִי לְהוֹדִיעְכֶם שֶׁבְּרוּךְ הַשֵּׁם בִּישִׁיבְתֵּנוּ, "יְשִׁיבַת
בְּאֵר יְהוּדָה" הַגְּדוֹלָה בְּאֵזוֹר "בֵּר אֵילָן" יְרוּשָׁלַיִם, יֵשׁ הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה
מְאֹד לְלַמּוֹד וְגֵרֶסֶת הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם חֲלָקוּ כֹּ-40 סְטִים שֶׁל
הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ 70 חֲלָקִים לְבַחֲוִרִים שֶׁקָּבְלוּ עֲלֵיהֶם לְגַמְרוּ תוֹךְ שָׁנָה
שְׁנַתִּים, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם חֲלָקִים הוֹלְכִים לְגַמְרוּ וְחֲלָקִים בְּאַמְצַע וְחֲלָקִים

בהתחלה. וחוצץ מזה יש עוד בחורים רבים שלומדים זהר הקדוש, ובפרט בימי הרחמים והסליחות ובימי השובבי"ם, לכן נשמח מאד לקבל את ספרי "אור הזהר".

מאתי:

י. ר. – רוממה ירושלים

תודה רבה

– מכתב מד –

בסיעתא דשמיא – ט"ז שבט תש"ע

לכבוד "מפעל הזהר העולמי" רמת בית שמש – שלום רב וכל טוב סלה.
כפי שנתבקשתי הנני שולח אליכם בפקס את בקשתי לקבלת ספרי זהר המתרגמים ללשון הקדש, תקוני הזהר וכו'. נא לספק את הנ"ל דרך...

בכבוד רב וכל טוב:

י. א. ש. הפהן

– מכתב מה –

בסיעתא דשמיא – כ"ח טבת התש"ע

לכם מפעלי הזהר העולמי – שלום רב!

תודה לכם על המשלוח של ספרי אור הזהר.

אין ספק אצלי, שמעשיכם וטרחכם יפעלו את הפעלות המקורות. הפצתי את כל המלאי, ויש בקוש לעוד ספרים, בעקר אצל חנות ספרים בעיר. לכן תשלחו לי עוד כ-10-20 ספרים נוספים ואני אשתדל להפיץ עוד משבחי למוד הזהר.

תודה רבה על מפעלכם. ובאם יש לכם עוד ספרי זהר לגירסא, אנא
מכם תשלחו אלי כדי להרחיב את מעגל לומדיה.

בתודה וחדש טוב:

ש. ל. חיפה

– מכתב מו –

יום ג' לסדר וישכון כבוד ה' על הר סיני,

מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלקים וזה שער השמים.

לכבוד הגאונים הצדיקים מזכי הרבים לאין שיעור וחקר עד בלי די.

שלומכם יפרח יסגא ואף יזרח בטוב ובנעימים.

באתי לגני אחותי כלה. עליתי לרכבת בדרך לעבודה בתל אביב,
והתבישתי בלבי שאני אברך ליטאי העובד קצת לפרנסה (והפרנסה "הולך"
עים הראש למטה שהבעל הבית מאים על הפועלים שלו שיזרק אותם, והיות
נראיתי באור הזהר במכתב הבית דין צדק של העדה החרדית משנת תרפ"א
שעל ידי הזהר מתפטרים מכל הצרות על כן התחלתי ללמוד תקוני זהר כל
יום [שקניתי בחמש ש" את אור הזהר והתיקוני זהר בבית המדרש]) אלמד
בזהר הקדוש לעיני קהל ועדה? והנה ראיתי שהנני צריך להתביש משום
סבה אחרת!! רבים מיושבי הקרון במשך כל הנסיעה הארוכה כל מעשם
הוא לקרא בזהר הקדוש, מיד כבשתי פני בקרקע ובושה מלאה את לבי
האין העזתי לחשוב מחשבות משנות כאלה חס ושלום על הזהר הקדוש.
הנה אני רואה אברך העובד בבורסה שהיום נוסע לצורך פגישה עסקית
והנני רוצה להתניעץ עמו בדבר מה והוא משתיקני נו נו נו בטול תורה רק
נפנתי להביט איזה ספר הוא מחזיק שם ומוחי ולבי נעימות ירגישו, זהר! וכן
גם רבים משאר יושבי הרכבת, זהר! זהר! כל אחד ואחד לפום שיעורא דיליה
אשרי מי שזוכה לדבק בספר הזהר. מיד הוצאתי מתיקי את התקוני זהר

שְׁבִהוּצָאת "מִפְעַל הַזְהָר" וְקִרְאתִי כִּךְ בְּהִנְסִיעָה (כִּי אֲנִי גוֹמֵר בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֶת הַתְּקוּנֵי זְהָר כֹּל 3 חֳדָשִׁים – דְּהֵינּוּ שְׁהֵנְנִי לִלְמֹד 9 עֲמוּדִים כֹּל יוֹם – וְזֶה לִּי לְעֶרְךָ 18 דְּקוּת) וְכֵן הֵנְנִי עוֹשֶׂה מְאֹז וְעַד הַיּוֹם בְּכָל פַּעַם בְּדֶרֶךְ לְעִבּוּדָה וְכִךְ הִקְרוֹן נִהְיָה "א בֵּית, אֹוֹן א מְקוֹם, פּוֹן תּוֹרָה" (בֵּית וּמְקוֹם שֶׁל תּוֹרָה) כְּפִי שְׁהֵי זֹעֵק מוֹרֵי וְרַבֵּי רַבֵּן שֶׁל כָּל בְּנֵי הַגּוֹלָה הֵרָאשׁ יִשְׁיבָה זְצוּקִלְלָה"ה. וְכֵן כְּפִי מַה שְּׂאוֹמֵר הַגְּאוֹן מוֹוִילְנָא זצ"ל בְּסִפְרָ אָבֹן שְׁלֵמָה שְׁכָל הַלּוּמֵד הַסִּפְרָ הַזְהָר לֹא יִסְבֵּל חֲבֵלֵי מְשִׁיחַ וְכֵן אוֹמֵר הַחֲפֵץ חַיִּים זצ"ל שְׁכָל הַבַּחּוּרִים יִלְמְדוּ בְּכָל שַׁבָּת כָּל הַזְהָר עַל הַפְּרָשָׁה, וְהָרִי הֵם הַפּוֹסְקִים אֲשֶׁר עַל פִּיהֶם נוֹהֲגִים כָּל יִשְׂרָאֵל. וְיַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ בְּהַפְצַת וְלִמּוּד הַזְהָר עַל פִּי הוֹרָאתֶם וְיָבֹוא מְשִׁיחַ צְדִיקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵנוּ בְּעִגְלָא דִּידָן אָמֵן.

בְּכַבּוּד וּבְשִׂמְחָה:

מִשֶּׁה ג. יוֹסֵקוּבִיץ

– מכתב מז –

חֲדָשׁ תַּמּוּז תשס"ט, לְכַבּוּד הַמִּפְעַל הַקְּדוֹשׁ לְהַפְצַת הַזְהָר הָעוֹלָמִי.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה.

רְאִיתִי אֶת הָעֲלוֹנִים הַמְדַבְּרִים בְּעֵנֶן חֲשִׁיבוֹת לִמּוּד הַזְהָר גְּדוֹלִים וְקִטְנִים וְכָל הַכָּלל יִשְׂרָאֵל. הַדְּבּוּרִים הַקְּדוֹשִׁים מְאֹד הִלְהִיבוּ אֶת נַשְׁמָתִי וְהַרְגָּשְׁתִּי שְׂזָה מִמֶּשׁ תְּרוּפָה וְהַצְּלָה, וְתַכְךָ וּמִיָּד הִתְחַלַּתִּי לְלַמֵּד זְהָר הַקְּדוֹשׁ כְּמַעַט בְּכָל יוֹם.

בְּרִצּוֹנִי לְצִיֵּן שְׂאֵנִי אֲבָרְךָ לִוְמֵד בְּכוֹלֵל לִיטְאֵי, וְלֹא רְאִיתִי מִיִּשְׁהוּ שֵׁם שְׁיִלְמֵד בְּסִפְרָ הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ, אֲבָל קִרְאתִי מַה שְּׂכַתְּבָתֶם עַל הָעֲלוֹנִים, וְנִשְׁתּוֹמַמְתִּי אִיךְ יָכוֹל לְהִיּוֹת שְׁכָל גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹתֵקִים וְלֹא מְגַלִּים לָנוּ אֶת הַסּוּד הַגְּדוֹל הַזֶּה שְׁגְדוֹלֵי עוֹלָם שְׂאֵתֶם מְבִיאִים, בְּפִרְט הַחֲזוֹן אִישׁ וְהַחֲפֵץ

חיים, איך שדבקו בזהר, וגדולי הספרדים גם כן כותבים, וגדולי ירושלים פסקו כבר מזמן שרק זה יציל אותנו.

אני מקוה כמו שרבינו נחמן זכותו יגן עלינו אמר, שעקר הגאולה יבוא על ידי ובזכות החילים ואנשים פשוטים... בזכותכם אני לומד ברוך השם כל יום לערך שעה עד שעתים זהר הקדוש בחק לישראל, וגם זהר על פרשת השבוע, ואני מנסה בעזרת השם לגמור כל שבוע כל הזהר על פרשת השבוע. [האמת שאני רוצה ללמוד יותר, אבל יש לי הרבה שעורים]. וכן הגידים שלי התחילו ללמוד זהר כמעט בכל יום.

אני צריך להדגיש, כי למדתי הרבה תורה [לפי המצב שלי], אבל כמעט ולא הרגשתי חיות, הכל היה יבש. עכשו אני בן אדם אחר, הנשמה מתחילה לבער יום ויום יותר ויותר, כשאני קם מלמוד הזהר אני בריה חדשה. זה ממש כל כך מתוק שאי אפשר בכלל לתאר.

ואני בן אדם פשוט אמריקאי [והלואי והייתי בן אדם פשוט], ואני מתאר לעצמי, אלו לומדי הכולל שלומדים כבר 30 שנה בכולל היו לומדים זהר, היו בוערים כמו אש לעשות נחת רוח להבורא יתברך שמו.

הכותב וחותם מתוך שמחה גדולה שזכיתי להכנס ולהרשם בחברת תלמידי הרשב"י זכותו יגן עלינו. ונא פשיהיה ביכלתכם לשלח לי הזהר, ואני מוכן לעזר לכם גם כן בהפצת הזהר בעזרת השם:

אליהו פלדמן

– מכתב מח –

יום א' ד' באלול, תשס"ט.

לכבוד... ועד מפעל הזהר העולמי שיחיו עד מאה ועשרים שנה.

הנני מודה לכם על זכוי הרבים של הפצת הזהר הקדוש חנם אין פסוף. לאחר שמלאתי טפס, ותוך חצי שעה כבר קבלתי לידי את 70 חלקי זהר

הקדוש. וכן 7 ספרים של תקוני זהר הקדוש ועלונים לחלקה לבית המדרש.

יהי רצון שהקדוש ברוך הוא ימלא שנתיכם בטוב ובנעימים, וזכות הרבים תגן בעדכם ובעד הנדבנים והתורמים, ובזכות זה בנדאי מבטח קרוב הגאלה השלמה במהרה בימינו אמן נצח סלה ועד

על החתום:

ע"ה יעקב שבח ס"ט, בית שמש

– מכתב מט –

המרכז לאבחון לקויזת למידה בישראל

ת.ד. 90041 מיקוד 99190, בית שמש

054-6860053 ,02-9991214

בסיעתא דשמיא – אלול תשס"ט – לכבוד הרב גרוס לבית האלמין.

רציתי להביע את הערכתי הרבה למפעל הגדול לחזוק אמירת הזהר הקדוש שהרב לקח על עצמו, בנוסף על אמירת אמן ואי דבור באמצע התפלה שהם מאבני היסוד של בית המדרש ועוד עשרות ספרים שהרב כתב בנושאים העומדים ברומו של עולם לחזוק יסודות הדת בארץ הקדש ובחוץ לארץ...

אני אברך שעובד ולומד חצי יום בכולל בעלי בתים ברמת בית שמש ומתפלל קבוע בבית המדרש בשבתות וימים טובים, כחלק מעבודתי אני נמצא הרבה בדרכים, במכונית, אוטובוס, או מטוס, וכעת שקבלתי את הספרים על הזהר, אני מרגיש שאני מנצל יותר את הלמוד בדרכים ומקים את "ובלכתך בדרך.." בצורה יותר משלמת.

חשוב לזרז לכל מי שייכול לסייע ולתת מזמנו והונו לחזוק למוד הזהר
 בארץ ובחוץ לארץ למען אחדות העם וביאת גואל צדק במהרה בימינו
 אמן...

החותם בהערךה רבה:

אהוד פריס

מאבחן דידיקטי מסמך MA

אבחון לקויי למידה

– מכתב נ –

ברוך השם, לכבוד מערכת "מפעל הזהר העולמי".

בראש וראשונה אני מחיב להעריך ולהוקיר מפעליכם הקדוש שעוסק
 בזכות הרבים הכי גדול בעולם שמקרב גאלתנו ופדות נפשנו כמו שמשה
 רבנו בעצמו הבטיח לרשב"י: "בזהר דא יפקון בה מן גלותא ברחמי" – אי
 אפשר לשער ולתאר איזה מהפכה זה עשה בארץ, כפי ששמעתי מאנשים
 מכמה מקומות מפזרות בארצנו הקדושה שהגיע להם העלונים המהדרים
 של הזהר שאתם מפיצים בחנם, וגם ראיתי הספר "אור הזהר" – שלא
 ראיתי אף פעם ספר נפלא כזה שיש שם כל כך ענינים נפלאים על למוד
 הזהר וכו' מקבצים במקום אחד בסדר נפלא – אני ממש מקנא בכם על
 הזכות הגדולה הזו – ואני בעצמי נתעוררתי מזה, בפרט כשהייתי פעם אחת
 בליל ששי בכתל המערבי ושמעתי שם שיעור בספר הזהר שאתם ארגנתם –
 אני בטוח ש"הנה הוא עומד אחר פתלנו" – שמשיח צדקנו עומד שמה
 ושומע השעורים בפרט אצל הכתל שלא זזה משם השכינה הקדושה – וזה
 מביא כל הישועות וכל ההשפעות בגשמיות וברוחניות שכל כך אנו צריכים
 היום לרחמי שמים.

ומענין לענין באותו ענין לא אמנע טוב מבעליו לצטט כּאן מה שראיתי
בספרים קדושים דבורים חשובים בעניני ארץ ישראל, ואביאם כּאן אחד
לאחד.

א. יושבי ארץ ישראל נקראים קהל, ולא יושבי חוץ לארץ.

הנה הפליגו חז"ל מאד בשבחון של יושבי ארץ ישראל, עד שאמרו שהם
נקראים קהל ולא יושבי חוץ לארץ כדאיתא במסכת הוריות (ג).

וזה לשונם שם: דתנאי רבי שמעון בן אלעזר אומר משמו: חטאו ששה
והן רבו של קהל, או שבעה אף על פי שאינן רבו של קהל, חביבין.

אמר רב אסי: ובהוראה הלך אחר רב יושבי ארץ ישראל, שנאמר (מלכים
א, טו): "ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא
חמת עד נחל מצרים" למה לי? שמע מינה, הני הוא דאיברי קהל אבל הנך
לא אברי קהל.

ב. חכם אחד מארץ ישראל כשנים שבחוץ לארץ.

ידוע מה שאמרו חז"ל שחכם אחד מארץ ישראל כשנים שבחוץ לארץ.
וזה לשון הגמרא כתבות (עה). אמר אביי: חד מינייהו (מארץ ישראל) עדיף
כתרי מינן (מבבל).

ויתרה מזו איתא בספר שארית יעקב (לאביו של הגאון מהרי"ט אלגאזי זצ"ל)
בשם המדרש פרשת וירא, דמשמע שם שצדיק אחד בארץ ישראל שקול
כנגד עשרה צדיקים שבחוצה לארץ, וזה לשונו: אולי פמצאון שם עשרה,
רבי יהודה ברבי סימון ורבי חנין בשם רבי יוחנן אומר כּאן עשרה,
ובירושלים אפלו אחד הנה מגין עליהם, דכתיב שוטטו בחוצות ירושלים, עד
כּאן.

ג. חביבה פת קטנה בארץ ישראל מסנהדרין בחוץ לארץ.

וכן מובא בשם הירושלמי נדרים (פ"ג ג). חביבה פת קטנה בארץ ישראל
מסנהדרין בחוץ לארץ.

כתיב (ירמיה כט, א): "ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל יתר זקני הגולה", אמר הקדוש ברוך הוא: ביותר חביבין הן עלי זקני הגולה, חביבה עלי בת קטנה שבארץ ישראל מסנהדרין שבחוץ לארץ.

חזקו ואמצו מחיל אל חיל להפיץ ולפרסם מקצה העולם ועד קצהו גדל מעלת למוד הזהר הקדוש – (אגב – שלחתי העלונים לכמה חברים בחוץ לארץ, והם מאד מאד מבקשים שישלחו בקביעות גם שם) – ובזכות זה ישלח לנו השם משיחו הטוב ברחמים וברצון אמן ואמן.

נ"ב. רצוף פה נדבה קטנה של 180 ש"ח לכבוד התנא האלקי רשב"י זיע"א ולכבוד השכינה הקדושה לאוקמה מעפרא – נא להתפללו עלי שאזכה לישוב ארץ ישראל בישוב הדעת בלי חובות. (כפי ששמעתי שאם לומדים ספר הזהר בארץ ישראל – אז הזכותים נכפלים ונשתלשים בלי שעור ובלי ערך, וזה בנוי על מאמר חז"ל "אין תורת כתורת ארץ ישראל", ועוד כמה מאמרי חז"ל).

הפסוק שאני שולח לכם, היא ממעות מעשר, וכידוע שההצלחה בטוחה כמו שכתוב (בראשית כו, יב) ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו ה' (ועין בספר "בינה לעתים").

הכותב וחותם יום רביעי לסדר הקול קול יעקב תש"ע לפרט קטן:
הק' חיים משה בלכמן - אלעד ת"ו

– מכתב נא –

בסיעתא דשמיא, לכבוד הצדיקים מזפי הרבים "מפעל הזהר הקדוש העולמי".

ראיתי את העלונים ומאד מאד שמחתי.

מזה כבר זמן רב שבוערת בקרבי אש ללמוד הזהר הקדוש. ולכן מאד שמחתי שהנכם מוציאים מן הכח לפעל, את מה שחשקתי מזה זמן רב.

ובפרט שזה מאד מאד מתאים, וזה רצונו של מורי ורבי הצדיק הקדוש רבינו הבבא סאלי זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

ואיך שנהרו פניו וכל צורתו הקדושה בעת למודו בזהר הקדוש.

הרי רק למזכרת הדברים נפשי תהמה, וארוצה אל הארון ללמד את הזהר הקדוש.

ולהגות בו יומם ולילה לא אשבת.

ובפרט בעת כאשר הנני עוסק בעת באמצע לכתב צנאה לאחר 120 שנה, וראיתי גדל ענין למוד הזהר, שבשעה אחת בשבת קדש הוא שנה לאלף שנה למוד הפשט.

ולפי דברי קדשו של מורי הצדיק רבי מרדכי שרעבי, זכרונו וזכר כל הצדיקים לברכה לחיי העולם הבא, לכן בדעתי להקים קרן קימת לעזר למפעל הזהר העולמי, ובפרט לחלק ספרים ועלונים וזהר, שזה הזכות היותר גדול בעולם, וכן אעתיק פה קטעים מספרי קדש אודות חשיבות ונחיצות של ה"קרן קימת".

מנהג קדום הוא שבעלי זכרון עושין בחיים חיותו "קרן קימת" שיפזרו ממנו לצדקה בי"ב חדש להסתלקותו וכן בכל יום בארצייט שלהם.

ועצה טובה לנהג כדרך בני אדם לקנות בטוח חיים (לי"י אינשורנס פאליס"י) כדי להניח ממון ליורשיו, כמו כן יקנה בטוח חיים (פאליס"י) מיחדת על שם מוסד של צדקה (שיהיה רשום עליה שהיורש לזה (בענעפישער"י) הוא קפה של צדקה שתכף ומיד אחר מותו ילך ממון זה לקפה של צדקה, ואז יהיה נכון לבו ובטוח שיקים אצלו והלך לפניו צדקה וגו'.

מספר הקדוש קב הישר:

כתב בספר קב הישר (פרק ל') שיתן בחייו צדקה בעין זפה ויעסק בגמילות חסדים, כי מי יודע אם יקימו בניו צנאתו, וטוב שישליש הסכום ביד איש מהימן יעין שם (ובכהאי גונא שהשלישו ביד אחר לכולי עלמא מחיבין הבנים לקיים הצנאה במלואו מצד מצוה לקיים דברי המת).

וכן כתב החפץ חיים:

שלא יסמך על בניו שהם ישלימו אחריו במעשיהם ויעלו את נשמתו... וזה שאמר הלל: אם אין אני לי מי לי. ועין שם תוכחה מגלה שלא יסמך בנפשו שפשיהיה סמוך לכטיירתו אז יעשה צוואה ויצוה לבניו אחריו... על כן טוב שעוד בחייו יוציא מרשותו המעות לקנות איזה דבר שיביא רוח בשביל תלמוד תורה או גמילות חסדים, ויברר איזה בטוחים ונאמנים מן העיר שימסר הענין על ידם וכו'.

מספר הקדוש יש נוחלין:

וכבר כתב בהקדמה לספר יש נוחלין: דמה שבני אדם שמחים כשמנחילין עשר לבניהם אחריהם, הוא שמחה של שטות, כי מה יתן ומה יוסיף שלמות לנשמתו העלובה במה שיניח לבניו כל טרחו ומאודו, הוא יהא משלך בבור תחתית והם ישבו בביתו הגדולים והטובים ובעליותיו מרוחים בקול זמרים ושבחים, והוא ישב בדרך וידם ביגל וגנוחים, ויוריד לארץ ראשו ביגון וקול בוכים, וישכן בין קמוש וחוחים, הם ממונו אוכלים למעדנים, והוא עפר לחמו. אשפלת מרדת למו, חמת תנינם עם ראשי פתנים, הם ממונו יהיו האמנים עלי תולע, והוא יחבק אשפתות ורמה ותולע וכו'. ואם אין הוא לו מי לו, ואם לא עכשו אימתי, כי אין מעשה בשאול אשר הוא הולך שמה, על כן אין דוחין נפש מפני נפש, דהינו נפשו מפני נפשות בני ביתו... ולבזבז הרבה והרבה מן ממונו, והשאר יניח לבניו, כדי שיהיה לו גם כן נחת רוח מממונו, ויקח עמו לבית מלונו לצרף פרנסתו ומזונו, כי רב ממנו הדרך וכו'.

...ויעשה בענין שצדקתו תעמד לעד ולדורות עולם ויאכל מפרותיהן בעולם הזה והקרן קיימת לו גם כן לעולם הבא.

מהגאון הצדיק הקדוש בעל חפץ חיים ז"ע:

מעצתו שיעץ לאיש נבון לעוררו מה שיעשה בחיים חיותו בממונו לאחר מאה ועשרים שנה לטובתו.

זֶה לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ: וְהוּא נְחוּץ מְאֹד... שְׁמַחֵב לְהִתְבּוֹנֵן לַעֲשׂוֹת סֵדֵר מֵה שְׂיִתְנַהֲגוּ בְּנִכְסָיו אַחֲרֵי מְלֵאוֹת יָמָיו. כִּי לְמִי אַתָּה עֹמֵל?

וְהֵינּוּ שְׂצָרֶיךָ הָאָדָם בְּעֲצָמוֹ בִּימֵי חַיָּיו לְהִתְחַזֵּק וּלְתַקֵּן הַכֹּל. וְעֲצָתִי הִיעֲצָה, אִם כְּבוֹדוֹ הָיָה שׁוֹמֵעַ לִי, שְׂיִחַלֵּק נִכְסָיו, וְחִלַּק אֶחָד מִזֶּה יִנִּיחַ לַעֲצָמוֹ לַעֲשׂוֹת בְּזֶה דְּבָרִים טוֹבִים, וּלְמַנּוֹת עַל זֶה אֲנָשִׁים מְפָרְסָמִים בְּיִשְׂרָאֵל לִי"א וְנֶאֱמָנִים שְׂיַעֲשׂוּ כְּפִי רְצוֹנוֹ בְּהַעֲזָבוֹ, אוֹ שְׂיַעֲשֶׂה "קָרֵן קֵימָת", וְהָרוּחַ יִלָּךְ עַל דְּבָרִים טוֹבִים. וּבְזָכוֹת זֶה יֵאָרֶיךָ הַשֵּׁם יָמָיו וַיִּחַזַּק אֶת כְּחוּמָתָיו וְיִגּוּב בְּשִׁיבָה טוֹבָה, וַיִּצְלִיחֵהוּ בְּכֹל מַעֲשָׂיו וַיִּזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּנַחֲמַת צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם כְּחֻפְצוֹ וְכַחֲפֵץ אוֹהֲבוֹ נֶאֱמַן הַדּוֹרֵשׁ טוֹבָתוֹ...

הַעֲתֵק מִסֵּפֶר פְּלֵא יוֹעֵץ:

טוֹבָה לַגֹּבֵר כִּי יִצְוֶה אֶת בְּנָיו וְאֶת בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשִׁמְרוּ דְרָךְ ה'... לְכֹן זֹהִי דְרָךְ יִשְׂרָאֵל, שֶׁבְעוֹדְנוּ בְּבַחֲרוּתוֹ וּבְבִרְיָאוֹת יִכְתֹּב צוּאָתוֹ וַיִּצְוֶה בְּכֹל תַּקְוָה לְקַיֵּם אֶת אֲשֶׁר יִמְצָאוּ כְּתוּב... וְכִשְׁמַחֵלֵק נִכְסָיו יִטַּל לַעֲצָמוֹ חֵלֶק בְּרֵאשׁ לְהִיּוֹת קָרֵן קַיִם בְּיַד נֶאֱמָן וְהַפְּרוֹת יִשְׁלַחוּ לוֹ מַעֲדָנִים לְנַפְשׁוֹ. זֹהִי דְרָךְ יִשְׂרָאֵל תַּפְּאֶרֶת לַעֲוֹשֶׂיהָ וְתַפְּאֶרֶת לוֹ מִן הָאָדָם. וְרֵאוּ לְכֹל אָדָם לְחוּשׁ וּלְקַיֵּם צוּאָת הָרַב רַבֵּינוּ יְהוּדָה הַחֲסִיד כִּי הַדְּבָרִים עֲתִיקִים, וּמִי שְׂיִוָּדַעַם וְעוֹבֵר עַל דְּבָרָיו הֵרִי זֶה מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ, וְשׁוֹמֵעַ לוֹ שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹ.

נִדְהַמְתִּי לְרֵאוֹת אֵיךְ שָׁיֵשׁ לָכֶם קָרוֹב לְ 200 שְׁעוּרִים וְכוּכְבֵי אוֹר כֵּן יָרְבוּ, זֹאת אוֹמְרֵת שְׁלֵא אֶלְמָן יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ בְּרוּךְ הַשֵּׁם לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֵילִים אֲמִתִּיִּים שְׁמוּכְנִים לְמַסֵּר נַפְשָׁם וְלַעֲשׂוֹת כָּל מֵה שְׂאֶפְשֵׁר לְגַאֵל אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְזָכוֹת זֶה נִזְכֶּה בְּקָרוֹב שְׂיִתְקַיֵּם דְּבָרֵי הַרְשָׁב": "בְּזֹהֵר דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי", זֹאת אוֹמְרֵת שְׁנִזְכֶּה לָזֶה בְּקָרוֹב מִמָּוֶשׁ בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם.

לְכֹן פְּדִי שִׂיחָה לִי קֶצֶת חֵלֶק בְּעֲדַתְכֶם הַקְּדוּשָׁה, אַעֲתִיק כְּמֵה עֲנִינִים בְּגִדְל מַעֲלַת מִזְכֵי הַרְבִּים לְשִׁכָר הַגָּדוֹל שֶׁהֵם זֹכִים, וְהִי חֵלְקֵי עִמְכֶם.

מבאר באור החיים הקדוש: דהמזכה את הרבים להראות לחברו דרך הישר, יבוא למדרגת מלאך מט"ט, שאין מדרגה משבחת מזו.

ובאבות דרבי נתן, ומורנו הרב יצחק אבוהב בעל מנורת המאור, מגדולי חכמי ספרדי כתב: "דהמזכה את הרבים השם יתברך משגיח עליו ועל בניו וזוכה לבנים צדיקים".

ובספר חסידים (סימן תר"ז): "המזכה את הרבים גם כשכבר כלו שני חיייו הקצובים לו, מאריכין לו שנותיו עבור טובת דורו".

במסכת שמחות כתב: "המזכה את הרבים מבטח לו שהוא בן עולם הבא".

וזה לשון הטור ביורה דעה סימן רמ"ז: "ומי שאי אפשר לו ללמד די מפני טרדת הזמן, יספיק לאחרים הלומדים ותחשב לו כאלו הוא לומד בעצמו".

ועין בזהר הקדוש פרשת ויחי, שכתב בענין שתפוח יששכר וזבולון, לפיכך הקדימו זבולון ליששכר, על שהוציא לחמו מתוך פיו ונתנו לפיו של זבולון. מי שתומך בבעלי תורה נוטל ברכות מלמעלה ומלמטה וזוכה לשתי שלחנות, מה שאין זוכה לזה אדם אחר זולתו, עין שם. וכל שכן במזכה את הרבים, שעל ידי זכוי הרבים באים אלפים מישראל לעשות תשובה, ולפיכך זוכה על ידי זה לטל כל ברכות שלמעלה ושלמטה וכנ"ל.

ונסים בדברי החכם המקבל מורנו הרב אלעזר שמואל ׳ן סיניור זצ"ל, שכתב: דהראשי תבות מפסוק **'ואל"ה המשפטיים אש"ר תשי"ם לפניה"ם'** הוא ׳חייב אדם לזכות הרבים, הישכר מרבה (או הימזכה מבטח) שיוליד פרי טוב יראה מ'זרעו (כדאיתא בפרשת תרומה זוכה לראות בנים לבניו) ארך שנים רבים תפלתו שומע י מהרה, לעולם פ'רנסתו נ'כונה ימלא השם מ'שאלותיו.

ואפשר לבאר דבריו, דאיתא בזהר הקדוש על פסוק ואלה המשפטים "דא רזא דגלגוליא", וצריך באור. ועל פי הנזכר לעיל יש לפרש, אף על גב

דלפּעמױם על פי הגלגול מְכַרַח הָאָדָם לְהַתְיַסֵּר בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּגִלְגּוּל זֶה בְּעַד חֲטָאֵיו בְּגִלְגּוּלִים קוֹדְמִים, אֲמַנָּם על יְדֵי שְׂיִזְפָּה אֶת הַרְבִּים יְכוּל לִפְטוֹר אֶת עַצְמוֹ מִן הַדִּין הַזֶּה, כִּי הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ, וּמִמִּילָא לֹא יִחְטָא עוֹד בְּגִלְגּוּל זֶה, וּבְזֶה גּוֹפֵא מַה שְּׂאִינוּ חוֹטֵא עוֹד מִתְקַן מַה שְּׂפָגַם בְּגִלְגּוּלִים הַקּוֹדְמִים, וְעַל יְדֵי זֶה יִפְטוֹר מִן הַיְסוּרִים, וְאִף אִם נִגְזַר עָלָיו חֵס וְשָׁלוֹם יְסוּרִים לֹא עָלִינוּ, כְּדֶרֶךְ הָעוֹלָם שְׂסוּבָלִים כָּל מִינֵי יְסוּרִים רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן בְּעוֹלָם הַזֶּה, מִכָּל מְקוֹם עַל יְדֵי זְכוּי הַרְבִּים יִפְטוֹר מִכָּל אֱלֹהִים, וְיִהְיוּ לוֹ חַיֵּי נַחַת וְשִׂמְחָה וְיִזְכֶּה לְכָל הַבְּרָכוֹת הָאֲמוּרוֹת בְּתוֹרַת הַקְּדוּשָׁה, וּכְדַבְּרֵי הַמְקַבֵּל הַנִּ"ל שְׂמָסִים שְׂיולִיד פְּרִי טוֹב מְזַרְעוֹ, וְאֶרֶךְ יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִּים, וְתִהְיֶה פְּרִיָּסְתוֹ נְכוֹנָה וַיִּמְלֵא הַשֵּׁם כָּל מִשְׁאֲלוֹת לְבוֹ לְטוֹבָה וְלַבְּרָכָה.

בְּבְרָכָה מְרֻבָּה, אֶרֶךְ יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִּים בְּבְרִיאוֹת שְׁלֵמָה, עָלִי, עֲלֵיכֶם, עַל הַמְּפִיִצִים, וְעַל כָּל עַם בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבְכַבּוּד רַב:

עוֹבְדֵיָה כְּהֵן - בְּאֵר שֶׁבַע יצ"ו

אֶרֶץ הַקְּדוֹשׁ תוֹבֵב"א

– מכתב נב –

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, לְכַבּוּד "מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" – שְׁלוֹם וּבְרָכָה !

בְּנֵי בָּא הַבֵּיתָה מִיִּשְׂבִּיתוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לְחַג הַסִּכּוֹת, וּבְגִדוֹ סֵט זֶהָר הַקְּדוֹשׁ שְׂקִיבֵל מִכֶּם בְּחֵנִם, לְאַחַר שְׂמֵלָא טַפְס וְקִיבֵל עַל עַצְמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם אֶת הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ. עוֹד רְאִיתִי אֲצִלוֹ כְּמָה עֲלוֹנִים יָפִים מְאֹד וְנִחְמָדִים בְּיוֹתֵר שְׂהוּצֵאתֶם לְאוֹר וְאֶת סִפְרָכֶם "אוֹר הַזֶּהָר", וּמַעַת שְׂרֵאִיתִים לֹא יִכְלַתִּי לְהַנִּיחֶם מִיָּדִי, וְהַתְחַלַּתִּי לְלַמֵּד אֶת הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ בְּהַתְלַהֲבוֹת וּבַחֲשֶׁק גְּדוֹל, אַחֲרֵי קְרִיאַתִּי אֶת הַדְּבָרִים הַמְעוֹרְרִים שְׂבַעֲלוֹנֵיכֶם וְאֶת הַסֵּפֶר "אוֹר הַזֶּהָר". כֵּן גַּם כֵּן הוֹרִיתִי לְכָל בְּנֵי הַנְּשׂוּאִים וְלִילְדֵיהֶם כֵּן יִרְבוּ, לֹא לְפָחוֹת בְּכָל יוֹם מִלְּמֹד לְפָחוֹת רְבַע שָׁעָה זֶהָר, וּבְשִׁבְתֵּי קְדוֹשׁ לֹא יִפְחַתוּ מִלְּמוּד שָׁעָה אַחַת בַּזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ. וְהִנֵּה מִמְּקוֹם מוֹשְׁבֵי כָּאן בְּמִנְהֶטֶן נְיוֹ יֶאֱרָק הַנְּנִי זוֹכָה כְּבָר

שנים רבות לתמוך בהרבה ישיבות קדושות בסכומים גדולים מאד, ואף ישנם ישיבות וכוללים אשר כל אחזקתם במשך חדשים ואף שנים הנם מתמיכתי. וכגון ישיבת ... בבני ברק אשר קבלה מידי רק בפעם האחרונה סך \$180,000, וישיבת ... בעיר הנ"ל קבלה \$330,000, וכולל ... בירושלים מקבלים לא פחות מסך \$120,000 לשנה, ועוד הרבה מוסדות מקבלים סכומים יותר קטנים. וכן איזה חצרות חסידים בארץ ישראל שיש להם כמה אלפי חסידים. ולאחרונה היה המצב קשה בעסקים, וכמעט נפלתי לגמרי, ולפתע פתאם התחיל הביזנעס שלי לצמוח, ולא הבנתי מדוע, רק עתה זכיתי לראות שבדיוק כאשר בני החל ללמד את הזהר הקדוש החלו העסקים לעלות מעלה מעלה ברוך השם. וכעת באשר שבני למד היטב את "ספר אור הזהר הקדוש", והראה לי שכתוב שם מהצדיק רבי מרדכי שרעבי ומהבן איש חי זצ"ל, שבשעה אחת למוד הזהר מקבלים שכר של למוד הנגלה של אלף שנים, חשבתי לעצמי שבכל עסקי הנני מסתכל איך להרויח כמה שיותר, ובודאי שבשכר נחתי בעולם הבא על למוד התורה הקדושה צריך לנצל את הצורה שמרויחים בה הכי הרבה, וכמו שכתב החפץ חיים בספרו. ואם אתמוך בישיבות ובכוללים שלומדים שם את הזהר, יהיה שכרי בעולם העליון פי מיליון אלפי פעמים יותר לפי החשבון של הצדיקים הנ"ל. לכן אבקש מכם שתודיעוני איזה הם הישיבות והכוללים שלומדים שם את הזהר, בכדי שאוכל לתמוך בהם גם כן. וכן אבקש שתודיעוני באיזה חצרות חסידים והמוסדות לומדים את הזהר הקדוש בכדי שאתמוך גם כן בהם. נא אבקש שתשלחו אלי תשובה אל הכתבת הרשומה מטה.

נא אם תוכלו להעביר לפחות ל-10 מלומדי הזהר להתפלל על א... בן ... י... , שאצליח בכל הענינים. [השם השמט מכאן עקב בקשתו המפרשת של הנגיד להלן].

אגב, אני קשור מאד לספרי החיד"א זצ"ל, לכן אעתיק מה שכתב רבנו חיים יוסף דוד אזולאי, החיד"א, בספרו הקדוש מורה באצבע, (אות מד).

למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד, בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שייטעה בקריאתו. והוא תקון גדול לנשמה, לפי שהגם דכל התורה שמוותיו של הקדוש ברוך הוא, מכל מקום נתלבשה בכמה ספורים, ואדם הקורא ומבין הספורים נותן דעתו על פשט הפשוט. אבל ספר הזהר הן הסודות עצמן בגלוי, והקורא יודע שהם סודות וסתרי תורה, אלא שאינו מוכן מקצת המשיג ועמק המשג.

וכדי שיהיה לנו קצת משג מה היה גדל קדשת רבנו החיד"א אעתיק מהספר "אהל אלימלך" (סימן רפ"א) בשם הרבי רבי אלימלך מליז'נסק זצוק"ל וזה לשונו: שם באיטליא יש צדיק אחד גדול, אשר על ידי חבוריו הטוהרים מבטל כל ספרי המינוח, ומי יתן והיה לבבם של ישראל, לשקד על דלתי ספרי החיד"א, לא יזיזו אותם כלום מאמונתם.

בתקנה לתשובה מידיית, בכדי שאזכה לשכר הגדול הנ"ל, ולהצלחה בכל העסקים,

(-) מנהטן ניו יארק ארצות הברית.

[השם, הכתבת המלאה, והפרטים, השמטו עקב בקשתו המפורשת של הנגיד להלן].

נ.ב. אם תרצו תוכלו לפרסם את מכתבי, אך נא ונא להשמיט את כל הפרטים, וגם להשמיט את פרטי הישיבות אשר הנני תומך בהן.

- מכתב נג -

מכתב מאת נכד המגיד הקדוש מקוזניץ זיע"א לרגל יומא דהולוא רבא, ולעלוי נשמתו.

לכבוד הרבנים הצדיקים רבני "מפעל הזהר העולמי".

תודה רבה לכם עבור הסט הזהר שקבלנו, והננו לומדים הרבה זהר בעזרת השם ותפירה. זכות עצומה זכה דורנו זה על שיכולים ללמוד זהר בכל מקום שהולכים. ואפלו בהמתנה לרופא (דאקט"ר בלע"ז) אפשר להוציא מהכיס את ספר הזהר הקדוש (שאגב מגיע עם שני כסויים שנתן לעטף את הספר בהם) וללמד ולהגות בספר הזהר הקדוש, וכן בהמתנה בצרכניה (גראסער"י סטא"ר בלע"ז) במקום להמתין ולבזבז את הזמן בהביל ריק (אגב: בעל הבית הצרכניה בקש להמציא לו סט שיוכל לגמר הזהר הקדוש בזמנו הריק). הרי אפלו הגראסער"י סטא"ר או מקום ההמתנה לדאקט"ר נעשה לבית מדרש ונתקדש בלמוד הזהר הקדוש, וכל הנצוצין קדישין אשר נפלו בשבירת הפלים מהז' מלכין דמיתו, עקב שכל אחד רצה להיות "אנא אמלך" ולא נכללו זה בזה, (כמבאר בכתבי זקני הקדוש המגיד רבי ישראל מקאזניץ זיע"א, ובנו זקני הקדוש הרה"ק מרן אדמו"ר רבי משה אלקיים בריעה מקאזניץ זיע"א), ונפלו לבור תחתיות בעולם הזה הגשמי, מתעלים ועולים למקומם הראוי המתקן והשלים, וכל הרפ"ח נצוצין קדישין שנפלו מתעלים ומתיחדים ונתקנים במקומם ביחודא שלים. וכך זוכים בכל מקום שנמצאים ואפלו בעת הטיול וכדומה להמשיך האורות דתהו בכלים דתקון, ולהרגיש מציאות השם בפעל ממש, וכמאמר הידוע "זי זאגט, און איך ווייס", (היא אומרת, [דהינו היא רק אומרת], אבל אני לאחר למוד החסידות והזהר) און איך ווייס [אני יודע ומרגיש במציאות ממש "איך פיל דעם ג-א-ט", "איך ווייס דעם ג-א-ט"]. ובפרט דלאחר ובעת שלומדים הזהר הקדוש הרי כל עבודת השם נראית אחרת לגמרי, בדבקות ובשמחה גדולה ועצומה, באהבה ויראה. וכמו שכתוב בתורה הקדושה (דברים כ"ח), תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל, שצריך

לעבד את הבורא ברוך הוא בשמחה גדולה, וזה משיגים על ידי למוד הזהר הקדוש.

וכן ראיתי בספר דעת שלום להרב הקדוש מרן אדמו"ר רבי שלום משאץ זצוק"ל זיע"א מלאנדאן וזה לשונו: מתנה ממני לנכדי היקר המפלג בתורה ויראת שמים מענדלי יחיה [מכתב ידו הקדושה].

מסתמא ידעת מנהג אבותינו הקדושים וכל החסידים ללמוד ולעין בחדש אלול בהמצאו בכל יום ויום עד ערב יום הכפורים בתקוני זהר הקדוש, לעורר לבנו האטום לשוב לפניו יתברך לפקח עינינו פוקח עורים, צאי בעקבי הצאן. ועיון כאן לא הרבה, רק שעור שיירתים די, או קדם התפלה, או בתפלין דרבינו תם. ולא תאמר כי אינך מבין, היום ומחר ומחרתים תבוא להבנה. וכן תמיד, ובפרט בשבת קדש, תלמוד מעט בספר הזהר הקדוש והוא מאירת עינים לידע מעט גדלות הבורא וגדלות הבריאה כלה בדומם צומח חי מדבר שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו, כי מי שאינו לומד כלל ספרי קבלה הוא סומא שלא ראה מאורות מימיו. אם תלמוד אם ירצה השם אז תבין כי מה שכתבתי כאן הוא אמת וצדק.

...ונזכה לתשובה שלמה וקדשה וטהרה, ותורה לשמה מחזרת על אכסניא שלה, שאל אביר ויגדר כבוד לשאל, עין יורה דעה (סימן ר"מ סעיף קטן י"ט).

שנה טובה ומברכת, ריש אלול שנת תשי"ב חיים ושלום. - עד כאן לשון ספר הנ"ל.

בברכה מרבה ורב שלומים:

הק' אברהם האפשטיין

נכד המגיד הקדוש מקאזניץ זיעוכי"א, ונכד הרב הקדוש רבי משה אלקים בריעה מקאזניץ זיעוכי"א, עיר התורה ליקווד במדינת ניו ג'רסי ארצות הברית.

– מכתב נד –

ברוך השם, קבלנו בחסדי השם יתברך את הסט המחלק של כל הזהר הקדוש אשר שלחתם אלינו.

אנו מודים לכם על כך מקרב לב.

וברצוננו לומר ולהודיע לכם, שאין לכם משג כמה התועלת היא רבה בזהר מחלק זה. כשהספרון קטן ואפשר לקחתו לכל מקום, הוא תועלת ונוחות גדולה אשר נותנת תמריץ גדול לקרא הרבה מדפי הזהר בכל מקום ובכל שעה פנויה, ולקרוב הגאלה ולהקים השכינה הקדושה מעפרא.

רב תודות ושתזכו להגדיל תורה ולהאדירה.

אבד לנו מספר הטלפון שלכם, ואם תוכלו להתקשר אלינו על ענין חשוב, נודה לכם במאד מאד, טל:...

בברכה:

ג. ש.

– מכתב נה –

**מכתב עז חביון מהרב הגאון הרב חיים יעקבזון שליט"א
נכד רבנו הגר"א, ירושלים תובב"א**

בסיעתא דשמיא, לכבוד רבני המפעל הקדוש "מפעל הזהר העולמי".

א. מאד מאד שמחתי ויגל לבי בהגלות נגלות האור הגדול והנורא על ידכם של אדוננו התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע, אשר נגלה אליו בגלויים עצומים ונפלאים במתיבתא דרקיעא, ועל ידי משה רעיא מהימנא, ועל ידי אליהו הנביא התשבי והגלעדי זכור לטוב, אשר יבוא לבשרנו במהרה בימינו בקרוב במהרה אמן. ובפרט בפרושי האדירים והנפלאים של אדוני אבי זקני הגר"א ז"ל זיע"א, ובפרט על זה דמבאר דבדור הזה דוקא אפלו

קטני קטנים ילמדו את הזהר הקדוש, ועל ידי כן תבוא הגאולה מיד. ובפרט כהנהגתו של אדוני אבי זקני הגר"א ז"ל, ועל ידי כן הוראתו לדורות, ללמד זהר תמידים כסדרם. ובדאי נודה לכם רבות על הארת וההנחלה לרבים את תורתו של אדוני אבי זקני הגר"א ז"ל ופרושי לוספר הזהר הקדוש והנפלא מאד נעלה, אשר על דו נגאל ברחמים גדולים ועצומים מיד עכשו. אשריכם הרבנים שליט"א, ובפרט הגאונים הצדיקים רבני העדה החרדית בירושלים עיר הקדש שליט"א אשר קראתי המכתבים הנוראים המעוררים מאד מאד, ובפרט הקריאה הקדושה משנת תשס"ב ומשנת תשס"ה וגם כן המכתב של הגאון הצדיק הרב וואזנר שליט"א אב"ד זכרון מאיר, שזה מעיד על עבודתכם וזכותכם הגדולה, אשר בזכותכם ועל ידכם תבוא הגאולה שלמה ברחמים גמורים עצומים ונפלאים, כמו שהיה ביציאת מצרים, כאמרם ז"ל בסנהדרין פרק חלק שהנסים יהיו כמו ביציאת מצרים, וכמו שבאר השל"ה הקדוש, שכמו שהיה במצרים זכות דם מילה ודם פסח, כן יהיה בגאולה האחרונה רק על ידי הזהר הקדוש, ונגאל במהרה גאלת עולמים.

ב. ובפרט שזהו הסוד המבאר גם בכתבי אדוני אבי זקני הקדוש הגר"א ז"ל, בהענין של הקו האמצעי, קו הרחמים גמורים. וזה הוא גם כן סוד יחוד זעיר אנפין ונוקבא, פנים בפנים, כדכתיב ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, ביחוד שלם בלא פרוד חס ושלום וחס ושלום כלל וכלל, כידוע לעוסקים והלומדים בספר הזהר עם פרושי של אדוני אבי זקני הגר"א ז"ל מוילנא.

ג. שמחתי מאד כשראיתי שהתחלתם לעשות שעורים בזהר הקדוש 24 שעות בקבר רחל אמנו שבוכה ומבכה על בניה, ועין בספר של אדוני אבי זקני ז"ל הגאון מוילנא "לקוטי הגר"א ז"ל", המבאר שם ענינים נפלאים, וזה לשונו: "...סוד אלה השביעי תליסר יקים כו' הוא מזל הי"ג..." ובדבור המתחיל שם: "ענין לאה ורחל ... בחינת שנית כשנתגלה מלכותו בעולם מצד אותות כמו במצרים ולעתיד לבא והוא גאותו של הקדוש ברוך הוא ונקרא גם כן ענין כידוע וכמו שאמרו כל מקום שאתה מוצא גדלתו כו'..." עין שם ותמצא פלא נפלא.

ועין עוד בכתבי זקני הגר"א שמציין לתקוני בזהר הקדוש בתקון י"ג על השראת השכינה בקבר רחל אמנו עליה השלום.

ד. מובא מהצדיק הקדוש רבי יעקב אבוחצירא זצוק"ל בספרו "גנזי המלך", ש"מצוה" עם הכולל בגימטריא "הקבלה", עד כאן. משום שמצוה בלא למוד הקבלה כגוף בלא נשמה. וכל יודע ומבין יעיד על זה דכן הוא באמת, כמו שכתב בכתבי הרמח"ל באריכות על זה, ועל כן כל הקורא מכתבי הזהר יראה לחזק עצמו בדרך של אדוני אבי מורי זקני הגר"א מוילנא זצוק"ל, וילמד זהר בכדי לעבד את השם יתברך באמת, ולפדות את כנסת ישראל מהגלות וליחד הדודים. (רק יזהר שלא לגשם את הדברים חס ושלום, רק יזכר דאין שום צורה ומציאות גשמי בעולמות העליונים חס ושלום, וכל הכנויים הם רק משלים לסבר את האזן, ואם יזכר זה יוכל ללמד בשפי, כדכתב מורנו הרב רבנו חיים ויטאל ז"ל באחד מן הקדמותיו בתחלת ה"עץ חיים").

ה. ידוע שזקני רבינו הגדול הגר"א ז"ל היה כאחד מן הראשונים, עד שגדולי ישראל העידו עליו שהיה נהורא דמשיח בן יוסף, כך כתב בעל ה"מגלה עמקות", ומביא את דברי האריז"ל אשר "אחד מג' דברים שנצרך משיח בן יוסף לבוא בכל דור ודור הוא לגלות רזי התורה... ולבי אומר לי בברור אשר לזה נשלח לנו עיר וקדיש משמאי נחית הרב הגאון הגר"א ז"ל לגלות לנו את התורה בנגלה ובנסתר".

ו. עוד ידוע ומפורסם אצל נכדי הגר"א ז"ל, שהיה אחד שצחק על ספרי זקני זצ"ל על חבורו שכתב על התקוני זהר, ורב אחד שמו בחרם. מזה אנו רואים, שאחד שצחק על הזהר הקדוש מגיע לו חרם, ואם אין מי שיכניסו אותו בחרם, ראיתי באיזה ספר שמחרימים אותו בשמים. על כן בזמננו זה, אם רואים אחד שמתנגד לזהר הקדוש תתרחקו ממנו, כי הוא אולי מחרם מן השמים חס ושלום.

ז. אשריכם שזכיתם ומזכים אתם, ועל ידכם מתגלה לאור עולם, בסוד העלם צמצום והגבלה בעולם העשיה הגשמי הלזה, אשר אסורים בו בכבלי

הגוף, והיצר הרע הצר הצורר הידוע. ועל ידכם האור הגדול והנורא "אור הזהר הקדוש" "אור הרשב"י" בהתגלות עצומה בגלוי שלם ביחודא שלים. ודוקא כאן במקום החשך והקלפות בעת רבוי הצרות לא עלינו ולא עליכם, ותגלה האור הנפלא הזה כרצון אבי זקני הגר"א ז"ל, ויהיה קץ גאלתנו בקרוב בימינו. עוד אציין לכם מה שראיתי בקול קורא מרבני ירושלים (שנת תרפ"א) וזה לשונו: כל נפש מישראל למגדול ועד קטן מחיב ללמוד ספר הזהר דבר יום ביומו, ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בכל שנה ושנה, חק ולא יעבר, לתקון הגאולה האמתית, ובשעה אחת יזכה להיות בן עולם הבא.

וייעזר השם ותברך ובזכות אדוני אבי זקני אור העולם הגאון מוילנא זכר צדיק וקדוש לברכה, תצליחו בכל מעשי ידיכם, ותפיצו את למוד וקריאת הזהר הקדוש כרצון אבי זקני הגר"א ז"ל, ונזכה כבר לגלוי השלם וליחוד השלם, התלוי בלמוד וקריאת הזהר הקדוש, במהרה בימינו אמן.

החותם בברכה וביראת הכבוד קדם רבני מפעל הזהר העולמי שעל ידיהם תבוא הגאולה שלמה במהרה בימינו אמן.

הרב חיים יעקבזון

בין ונכד לאדוני אבי זקני הגר"א ז"ל
 חונה פה קהלת ירושלים עיר הקדש תובב"א

נ.ב. אבקש מהרבנים שליט"א אם תוכלו להדפיס את מכתבי בעלונים הבאים, ויהיה לתועלת ולזכוי הרבים, בדרך של מורי אבי זקני רבנו הגר"א ז"ל.

- מכתב נו -

בְּסִיעָתָא דְשִׁמְיָא, יוֹם שְׁנֵי לְפָרְשַׁת שְׁמוֹת, י"ח טַבַּת תַּש"ע, פּה עִיר
הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם ת"ו.

לְכַבּוֹד רַבֵּנֵי "מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" שִׁיחִיו.

בְּאֵתִי בְקִצְרָה לְעוֹרֵר מַה שְׂרָאִיתִי בְּגִלְיוֹנְכֶם "אוֹר הַזֶּהָר" הַחֲשׂוּב, גְּלִיוֹן
מִסְפָּר 13, שִׁיפָּא לְאוֹר בְּחֻדָּשׁ שְׁעֵבֵר. יֵשׁ שֵׁם מִכְתָּב נִפְלָא מֵאֵת הָרַב הַגָּאוֹן
חַיִּים יַעֲקֹבֶזוֹן שְׁלִיט"א, נִכְדָּ מְאוֹר עֵינֵינוּ הַגָּר"א נִשְׁמָתוֹ עֲדָן, שִׁינֵשׁ בּוֹ כַּמָּה
דְּבָרִים חֲשׂוּבִים. אוּלָם מַה שֶּׁכָּתַב בְּאוֹת ה', לֹא נִכְתַּב בְּדִיקְנוֹת בְּכָלֵל,
בְּמַחֲלֵת כְּבוֹדוֹ. דִּהְנֵה מִן הַפְּתוּב שֵׁם מִשְׁמַע, שֶׁבַעֵל הַמְּגַלָּה הַעֲמֻקוֹת אִמְרַעַל
רַבֵּנוּ הַגָּר"א שֶׁהִזָּה הַ"מְּשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף", שֶׁנִּשְׁלַח בְּדוֹרוֹ לְגַלוֹת לָהֶם סִתְרֵי
הַתּוֹרָה. כֵּן מִשְׁמַע מְרַהִיטֵת לְשׁוֹן הַמִּכְתָּב הַנ"ל. וּפְשׁוּט דְזָה אֵי אֶפְשָׁר, דִּהְרִי
הַגָּאוֹן רַבִּי נֶתָן נֹטַע שֶׁפִּירָא זַצ"ל מִקְרָאקָא בַעַל "מְגַלָּה עֲמֻקוֹת" נִפְטָר מִן
הָעוֹלָם בְּשָׁנַת שַׁצ"ג, וְרַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ הַגָּר"א נִשְׁמָתוֹ עֲדָן נוֹלַד בְּשָׁנַת ת"פ -
שְׁמוֹנִים וְשֶׁבַע שָׁנִים אַחֲרֵי פְטִירַת הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ בַּעַל מְגַלָּה עֲמֻקוֹת!!

וְכִבֵּר רָאִיתִי בְּמָקוֹם אַחֵר שֶׁהוּבָא דְבַר זֶה אוֹדוֹת הַגָּר"א וּבְאוֹתָהּ
מִשְׁמַעוֹת, וּשְׂגִיאוֹת מִי יָבִין.

וְרַק שֶׁפְּשָׁר הַדְּבָרִים הוּא: דְּמָקוֹר דְּבַר זֶה אוֹדוֹת הַגָּר"א - וּבְאוֹתוֹ לְשׁוֹן
שֶׁהַעֲתִיק בְּמִכְתָּב הַנ"ל - הוּא מִהַסְפָּר הַנִּפְלָא "תּוֹלְדוֹת יַצְחָק" עַל בְּאוֹר
הַגָּר"א לְסִפְרֵי הַיְצִירָה, שֶׁחֲבַר הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יַצְחָק ב"ר יְהוּדָה לֵיב פְּהֵנָא
זַצ"ל [מִירוּשָׁלַיִם - בְּסוּף יָמָיו], שֶׁהִזָּה תִּלְמִידוֹ הַגְּדוֹל שֶׁל הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ
הַמְּפָרָסֵם רַבִּי יַצְחָק אֵיזִיק חֲבַר זַצ"ל [הַמְּבָאֵר הַגְּדוֹל שֶׁל תּוֹרַת הַסוּד דְּרַבֵּנוּ
הַגָּר"א, בַּעַל מְחַבֵּר סִפְרֵי פְתָחֵי שְׁעָרִים, בְּנִין עוֹלָם, מְגוֹן וְצָנָה וְעוֹד הַרְבֵּה],
שֶׁהוּא הִזָּה תִּלְמִיד הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְנַחֵם מְעַנְדֵּל מִשְׁקֵלָאוֹ זַצ"ל, תִּלְמִיד
אֲדוֹנָנוּ הַגָּר"א זִי"ע.

וְשֵׁם בְּסִפְרֵי תּוֹלְדוֹת יַצְחָק, בְּחֻלְק שְׁנֵי מִסְפָּרוֹ (נִדְפֵס יְרוּשָׁלַיִם ת"ו שְׁנַת תַּרמ"ד)
בְּעַמּוּד ק"מ:-קמ"א. מוֹפִיעַ לְשׁוֹן הַנ"ל אוֹדוֹת הַגָּר"א, שֶׁבְּתַחֲלָה הִבִּיא דְבָרֵי

בעל מגלה העמקות בשם האריז"ל דאחד מג' דברים שנצרך משיח בן יוסף לבוא בכל דור ודור, הוא לגלות רזי התורה" – עד כאן דברי המגלה העמקות - ואז בעל תולדות יצחק ממשיך וכותב "דלפי אומר לי בברור אשר לזה נשלח לנו עיר וקדיש כו' הגר"א" עין שם, והדברים ברורין.

ואשמח אם תוכלו להעמיד הדברים על אמתתן, וגם להודיע לרב הכותב מכתב הנ"ל גרו יאיר, ותזכו לסייעתא דשמיא בעבודתכם החשובה.

ממוני:

**חיים דב גרונער מענגלאנד
פעת בירושלים עיר הקדש**

תגובת המערכת: [הפונה שלו היתה בדיוק כמו שכבוד תורתו הרמה קתב, ובאריכות, בעזרת השם בגליון הבא ישיב על זה].

— מכתב נז —

ערב שבת קדש פרשת משפטים לסדר "ואנשי קדש תהיון לי וגו'" חדש שבט תש"ע.

לכבוד הרב הגאון המרביץ תורה רב שלום יהודה גראס שליט"א מרא דאתרא דבית מדרש "עטרת ישעיה" בית שמש.

שלום וברכה!

רציתי לעורר על גדל חשיבות הזהר הקדוש ומקומו בחיי יום יום. בורה דעה חלק א' (סימן פ"ט סעיף א') מדבר על האסור לאכל חלב אחרי בשר, ופוסק המחבר שצריך להמתין שש שעות. ומקורו מהגמרא בחלין (דף קה). "בהא סעודתא הוא דלא אכילנא לסעודתא אחריתא אכילנא", וזה על פי הרמב"ם שבין סעודה לסעודה הוא שש שעות. אבל בהג"ה שם פוסק מעקר הדין כהראשונים שלא מצריכים שש שעות דוקא אלא כל זמן שברך ברכת המזון והתחיל סעודה חדשה מתר אחר קניוח והדחה. ואז כותב שהמנהג

הפשוט במדינות אלו להמתין שעה אחת. ולא מובן המנהג הזה, דמה ענין סעדה אחריתי לשעה אחת ומה מקורו. ועל זה בא הגאון מוילנא זצ"ל בבאור הגר"א שמקור הדברים הוא מהזהר הקדוש פרשת משפטים, ששם כתוב "דכל מאן דאכיל האי מיכלא כחדא או בשעתא חדא או בסעודתא חדא וכו'" וממשיך הזהר הקדוש לתאר גדל הפגם ואין שהוא מעורר דין רחמנא ליצלן עין שם בארץ.

ועוד שם בסמוך (בסעיף ב') בנוגע להלכה שאחרי חלב אין שעור זמן להמתין לאכל מאכלי חלב, מביא הרמ"א שיש בזה מחמירים. ועין בספר בדי השלחן (סעיף קטן ס"ה) שמסביר שיש כאן ב' חמרות נפרדות. האחד הוא שבכל מאכל חלב יש להמתין שעה לפני שיאכל בשר, והשני בגבינה קשה להמתין כמו אחרי אכילת בשר. וההלכה השנייה מפרסמת ותלויה בסברה פשוטה, שגם גבינה קשה ממשיך טעם כמו בשר, אבל ההלכה הראשונה באמת קשה להבין דבגמרא מבאר דאחר חלב אין צריך להמתין, ולפי ה"יש מחמירין" חמור כמו אחרי בשר ממש. ועל זה בא הגר"א עוד פעם ופרש דגם זה בנוי על דברי הזהר הקדוש הנ"ל. דשם לא מחלק בין איזה אכל קדם חלב או בשר, וגם לא מחלק בין איזה מאכל חלב, כל שאכלן בשעתא חדא. ועין בערוך השלחן שיש חולקים אם חומרא זאת נוהגת גם בבשר עוף, וחולקים במשמעות הזהר.

ומוסיף הגר"א שאין כאן סתירה בין הזהר הקדוש והגמרא, שזההר הקדוש בא להוסיף חומרא, וכבר ראינו בגמרא עצמה מעלת המחמיר בדברים אלו (דאבא של מר עוקבא המתין מעת לעת עין שם). ולכאורה זה הולך עם שיטת הגאון בזה שלעולם אין סתירות בין הגמרא והזהר הקדוש, רק שאין יודעין הפרוש בזהר או בגמרא על כן אומרים שהם מחלקים (מרבני חיים וולאזין בספר עץ חיים).

חפץ השם בינדכם יצליח להגדיל תורה ולהאדירה, הדורש שלומכם

תמיד:

אפרים ווייס, רמת בית שמש

– מכתב נח –

א' דראש חדש אדר שנת תש"ע לפ"ק

לכבוד "אוצר היהדות", חברה מצפי הרבים העולמי, מפעל עולמי להצלת הדת, מיסודו של הגאון הצדיק רבי שלום יהודה גראס כ"ק מרון אדמו"ר מהאלמין שליט"א.
שלום רב וכל טוב סלה.

זוכרני כד הוינא טליא ספר לי מר זקני שיחיה לארך ימים ושנים, שהיה מנהגם בעיר בגדד בימי שבת קדש אחרי סעדה שניה בשבת קדש היו מתאספים בבית הכנסת ילדים וזקנים. חלקם קוראים אדרא רבא ואידרא זוטא ומסימים כל שבת, חלקם משניות, וחלקם מסימים את כל ספר תהלים, וכך נהגו בעידודו של מרון רבן של כל בני הגולה ה"בן איש חי" זצ"ל.
מי יתן ונזכה להחזיר עטרה ליושנה.

בברכת התורה, ממני:

סיאג ניר

– מכתב נט –

לכבוד המפעל הגדול "מפעל הזהר העולמי", שלום רב!

ראיתי את העלון החשוב שפרסמתם והתפעלתי מאד מהפתיחה והעריכה.

לגבי מה שכתבתם בסוף שנתן לקבל את ספר הזהר המחלק חנם יתכן והכונה את בתי מדרש וכו', אך באם והכונה היא גם אל אנשים פרטיים. אבקש אם תכלו לשלח לי סט אחד.

הרב מ.ז. ירושלים

– מכתב ס –

ו' שָׁבַט תש"ע.

לכבוד "מפעל הזהר העולמי".

בהאי פקודא יפקון מן גלותא.

זכיתם לקרב את הגאולה על ידי הפצת תורתו של רבי שמעון בר יוחאי זכותו תגן עליכם ועל כל עם ישראל שנוצה כלנו לראות מלך ביפיו תחזינה עינינו במהרה בימינו אמן !!!

בברכת תורה ולומדיה:

הרב המקבל, שלמה וקנין שליט"א

– מכתב סא –

אָל כְּבוֹד הַמַּפְעֵל הַחֲשׁוּב "מִפְעֵל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" הַפּוֹעֵל לְהַפְצַת וְלְהַחֲדֵרֵת סֵפֶר הַזֶּהָר הַקְדוּשׁ בְּתוֹךְ צְבוּר כָּלֵל יִשְׂרָאֵל.

שְׁלוֹם רַב!

רְאִיתִי כִּי פָרְסַמְתֶּם עֲלוֹנִים וְסִפְרִים בְּעִנְיַן הַחִיּוּב לְלַמֵּד סִפְרֵי קִבְלָה וְזֶהָר בְּכָל הַגִּילָאִים וְהַרְמוֹת עִם פְּנִינִים יְקָרִים וְדַבָּרִים מְגִדוּלֵי הַדּוֹרוֹת, עֲבָדוֹת וְסִפּוּרִים וְכוּ'.

אֲמַרְתִּי שְׂמָא לֹא הִגִּיעַ לְיַדְכֶם מִסֵּפֶר עֲבָדוֹת וּמְשׁוּם אֵל תִּמְנַע טוֹב מִבְּעָלְיוֹ, רְאִיתִי לְשַׁלַּח אֵלֵיכֶם.

(א) כִּידוּעַ שְׂרַבִּי יְהוּדָה אַרְיָה דִּי מוֹדִינָא שְׁבָאִיטְלִיָּה שְׁחִי לִפְנֵי כַּמָּה מֵאוֹת שָׁנִים וְעוֹד לֹא הִפִּיר בְּגִדְלַת הַזֶּהָר הַקְדוּשׁ [שְׁעוּד לֹא הוּכַח בְּאוֹתָם דּוֹרוֹת, כִּידוּעַ] וּבְגִלְלָה זֶה לֹא הִפִּיר בְּתוֹרַת הַגְּלָגוּל, עַד שְׁבָא מַעֲשֵׂה לְיָדוֹ.

וכך פתב החיד"א [שם הגדולים א' סימן י' סעיף י"ב] הרב בתחלה לא היה מאמין בגלגול ויקר מקרה ששכנתו ילדה בן וכמעט בתוך חדש ללדתו חלה היילד בחלאים קשים שונים ולסוף ששה חדשים ללדתו הגיע קצו והיה גוסס, ושכנתו קראה להרב הנזכר שיאמר פסוקים ודברי תורה כמנהג המורים באיטליה, והוא הלך וראה היילד מצטמק ורע והוא גוסס, וקרא איזה מזמורים והיילד פתח עיניו ואמר שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד ויצאה נשמתו באחד והוא פלא. ומהיום ההוא והלאה האמין בגלגול עד כאן לשונו.

[הספור הנ"ל הסמך על פי הספרים דלהלן: תולדות גדולי ישראל, ענה כסיל, אימת מפגיע, קנאת סופרים, מגן וצינה לרבי יצחק איזיק חבר זכרונו לברכה].

(ב) כתב הרמ"ק [אין הוא בידי עכשו ואני מעתיק מספר ארי נוהם בגלגל] "אותם אשר נתגלו אליכם אפן הספירות ומציאותם ויכחישום מפני רע תבונתם כי הרגלו בחכמות חיצוניות ובילדי הנכריות יספיקו, ואלו אם לא יקראו כופרים ומכחישים מפאת כי הם מאמינים בכל עניני האלהות, עם כל זה יקראו כופרים מפני שהם מכחישים פרוש תורה שבעל פה, והוא גם כן מכחיש דברי חז"ל וכו', סוף דבר האדם מכרח להאמין בספירות כדי שיצדק בעקרי האמונה ופנותיה שאי אפשר להאמין ולהעמיד פנות תורה אלא בהם, עד כאן לשונו [שם, שער פ"ט].

(ג) יש באמתחתי שיחה של אחד מצדיקי הדור הקודם זיע"א שדרש בארקה לבחורי ישיבה על חובתם ללמד החכמה הנ"ל, ואמרתי שלא אמנע טוב מבעליו ואעתיק קטע מהשיחה:

"אנשים בנויים לזה הרבה יותר ממה שהם חושבים, הרוח הזאת, שהחדירו בכמה מקומות, שצריך להיות מלאך ה' צבאות ובלי זה אסור לנגע בדברים הקדושים האלה - זה לא הכוונה הרצויה, והקדוש ברוך הוא שמח כשבניו מכירים את גדלתו ובמסתרי רזיו יתאמצו - לשון האר"ל"

והרמח"ל, אין נחת להקדוש ברוך הוא אלא שיכירו גדלתו... עד כאן לשונו הקדוש והטהור ז"ל.

ד) ועתה תחזק ידכם כי מלאכת שמים בינכם והפיצו תורתם של כל רבותינו והאבות הקדושים ומשה רבנו עליו השלום עד רשב"י והאריז"ל, שפמו שכתבתם בארכה בספר "אור הזהר השלם" על גדלת העסק הזה, ואין אני צריך להאריך בזה.

על הכתב ועל החתום כסלו שנת תש"ע לפ"ק.

הרב מ. מ. ז.

נ.ב. אוֹדָה לָכֶם עַל שְׁשַׁלְחַתֶּם אֵלַי אֶת הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ "תְּקוּנֵי הַזְהָר", "אור הזהר". [ובעת כתבי את מכתב הנ"ל עוד לא קבלתי ועל כן לא הודיתי שם]. בתקופות "ל"ג בעמר" שלחתי אליכם מכתב בקשה לקבל סט זהר הקדוש, ומפאת המניעות שרבו לא זכיתי לבוא ולקבלו, ואבקש אם אוכל לקבלו באחד ממוקדי החלקה שבשכונת רמות יצ"ו ואבקש שתשלחו אלי מענה.

הנ"ל

– מכתב סב –

כסלו תש"ע.

כל הכבוד לזהר העולמי וכל העוזרים, ובפרט לאדמו"ר הקדוש העומד בראש כל דבר!!!

איזה ענג ואיזה תענוג נפלא היה לנו בזה השנה בחדש תשרי בפרט הלאה בחשוון בפרשיות הארפות של ספר בראשית, וכן יזכה אותנו השם הלאה עד סוף כל החמשה חמשי תורה להשלימו מדי שבוע בשבוע, ועשרות ומאות פרושי התורה, וזכות קדימה על כלם הלא הוא ספר הקדוש והנורא הזהר הקדוש שאין לשער ולספר אפילו מקצת גדלו ומקצת דמקצת.

הלא אנו תלמידי ותלמידי תלמידי של רבותינו הקדושים תלמידי בעל שם טוב שמקבלים כל כך הרבה דברי הזהר הקדוש, רב ספריהם מלא וגדוש כלו בספרי הזהר (והקבלה שאין לנו כל כך עסק בזה בצעירי הצאן). והלא בכל חסידות בכלל ופרט מקבלים אצלם ספרים מיוחדים שהיו רבותיהם כותבים אותם מקדשת הזהר כגון ספר הקדוש אור החיים מאור עינים, נעם אלימלך ועוד ועוד לעשרות.

ואם כן למה לא נלך ביחד עם ספרים הנ"ל לספר שעולה על כלנה ונלמד ונעסק ונעבר מעט מפיהם כמה שנבין, הלא בספרים הנ"ל וכגון בנעם אלימלך גם כן קשה ועמק להבין כל עמקו. אבל מאמינים שיש בזה חלקים נגלים ונבונים לכל אחד כפי השגתו, ואם כן וכל שכן ספר הזהר הקדוש ששיך להבין כפי השגתנו, לפחות נגלות הזהר הקדוש והנסתר עוברים בלשונו הקדוש מקדש את כל הגוף והנשמה!

נהדר ונחמד היה לי פרטי להחזיק בימי ימים הנוראים שנה זו הזהר הקדוש הקטנים פורמט כיס בצרוף למחזור אם לפני התקיעות או לאחריו, ולחטף אמירת וגמירת ספר תקוני זהר אם לפני הטיש, הפסקה, נסיעה לעיר, לכתל, ועוד לפני כל נדרי ולפני נעילה, ואם כן לפני חזרת הש"ץ נפלא ונפלא הרעיון הקטן הזה גדול הוא למאד ולשמח ולפקד בשמחת תורה ועוד עם ספר התקונים, זכותכם וזכות כל המזכים אתכם להמשיך לגדל ולפרס לכל העולם כלו גם בארץ וגם בארבע בשות העולם!

ממני:

פ. ב.

רפז ומפיץ קצת עד היכן שידי מגעת על ידיך.

נ.ב. רצינו להודות לכם בשם חברים שקבלו בזמן ובעתו ספר התקונים והזהר הקדוש. וכמו כן מודיע שחלקתי והפצתי כל סוגי העלונים ששלחתם אלי בסכות ולפניו, וזאת אודיע, שפמה וכמה טלפונים מגיעים אלי בקשר לזהר. אנשים רוצים ואין בידי שום ספר, כבר פלו ותמו מזמן, ואם ברצונכם להוסיף ולשלח אלי עוד ספרי זהר וכדומה להם, הנני מוכן ומזמן להמשיך

וְלִהְפִיץ הַסְפָּרִים הַקְדוּשִׁים עַל יְדִיכֶן רַק לְהוֹדִיעַ לְאֲנָשִׁים (שְׂוֹדָאֵי רַבִּים הֵם) שְׂפֹנִים אֲלֵיכֶם שֶׁהִגִּיעַ הַסֵּפֶר כְּשִׁיגִיעַ!

זֹאת אֵמַר וְאֲסִים שֶׁהֶצְלַחְתֶּם מֵה שְׂאֲחָרִים לֹא יוּכְלוּ וְלֹא עָשׂוּ! שְׂאֲפָשֶׁר לְהוֹסִיף רְעִיוֹן בְּלִי שׁוּם שְׁעוּרִים וּדְרָשׁוֹת (שֶׁגַם נְחוּץ) רַק פְּנִימִי אֶל כָּל אֶחָד בְּכִיסוֹ וּבְכּוֹסוֹ (עַל שְׁלַחְנוֹ) לּוֹמֵד וְעוֹסֵק בְּסִפְרִים וּקְבָצִים וְקוֹנְטְרַסִים הַקְּטָנִים וְהַגְּדוֹלִים שֶׁזְכִּיתֶם לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל כְּהַמְשִׁךְ פּוֹרָה וְהַצְּלָחָה!!!

יֵשׁ לְצִיָּן שְׂבָדִיוֹק חֲדָשִׁים לְפָנֵי הַפְּצַת הַזֶּהָר עַל יְדְכֶם פֹּה בְּעִיר בְּחֻדָּשׁ סִיּוֹן הַתְּקָיִם כָּאֵן כֶּנֶס גְּדוֹל שֶׁל זֶהָר הַקְּדוּשׁ "מֵתוֹק מִדְּבַשׁ" בְּגִדְל נְחִיצַת לַמּוֹד הַזֶּהָר... וְכִמוֹ כֵּן נִרְאֶה לְכָל אֶחָד וּבִפְרָט הַצְּעִירִים שְׂאֵי אֶפְשֶׁר כָּלֵל לְהַתְּחִיל זֶהָר הַקְּדוּשׁ הַגְּדוֹל בְּכִמוֹת וְאֵיכוֹת בְּפְרוּשִׁים שׁוֹנִים וְאֲרָכִים, וְאַתֶּם הַגְּעֵתֶם וְהִרְאִיתֶם לָנוּ אֹרֶז הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ בְּעֶצְמוֹ בְּלִי שׁוּם פְּרוּשׁ רַק אוֹתִיּוֹת זָהָב אֹרֶז וְאֵשׁ שְׁחֹר עַל גְּבִי אֵשׁ לְבָנָה וְזֶה לְבַד דִּי וְהוֹתֵר לְהִלְהִיב הַנְּשִׁמָּה כָּלוּ וּבְמִשְׁךְ הַזְּמַן נִזְכָּה לְפְרוּשִׁים שׁוֹנִים וְעוֹד נַעֲלָה מַעֲלָה רְמוֹת!!!

תּוֹרָתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ.

פ. ב.

- מכתב סג -

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמִיָּא, לְכַבּוֹד הַמְּפָעַל הַקְּדוּשׁ וּמְצַדִּיקֵי הָרַבִּים!!!

תּוֹדָה רַבָּה וְרַב שְׂמִחָה!!!

בְּסִפְר "אֹרֶז הַזֶּהָר" הַנּוֹבֵא דְבְּרֵי רַבִּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל זִיע"א, דְּבַלְמוֹד הַזֶּהָר" קְתוּבָא הַגְּאֵלָה וְעַל זֶה לֹא נֶאֱמָרוּ בְּשְׂבוּעָה שֶׁלֹּא לְזַרְזֵי הַגְּאֵלָה - אֶלָּא אֲדַרְבֵּה כְּמָה שִׁיּוֹתֵר לְהוֹסִיף וּלְפָרְסֵם כְּדִי לְקַרֵּב וּלְזַרְזֵי פְּעַמֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ.

אָמֵשׁ - וּבַחֲלוּמֵי אֲנִי רוֹאֶה אֵיךְ שֵׁיט כָּל כֶּךָ צָעַר לִיהוּדִים, וּמְפִיצִים סִפְרִים וּמְחַלְקִים, הַתְּקַרְבְּתִי לְרֵאוֹת - וְרֵאִיתִי זֶהָר הַקְּדוּשׁ וּבְכֶךָ מִגֵּן וּמְסוּכָה עַל הַיְּהוּדִים וְשׁוֹמְרֵם - וְהַתְּעוֹרְרֵתִי.

אגרות הזהר

רצט

ועוד חשבתני, הרי כלם הולכים לרשב"י לבקש ישועות - ומקבלים. הנה הרשב"י הקדוש נמצא כאן אצל כל אחד רק תלמד הזהר הקדוש - ובדאי יגן עלינו וימליץ טוב בעדנו.

כמה רבה זכותכם בזה ובבא.

בברכה:

שלום יוספי, פתח תקוה

– מכתב סד –

ב"ה, לכבוד האדמו"ר הצדיק מייסד "מפעל הזהר העולמי"

שלום וברכה!

קבלתי הספרים לחלקה, ותנך ישבתי לכתב מכתב תודה וברכה.

כל היהודים ובפרט כאן בארץ ישראל חזבים לברך אתכם, תחזקנה ידיכם. הרי מאז ההפצה ההמונית בכלל ישראל רואים כל יום ישועות ממש, איך שנצולים יהודים מכל מיני פגועים רח"ל. וממש מתקיים בנו "ה' צלף על ד ימינך"

אנא שלחו עוד סטים, כי ממש נגמר הכל, והצמאון גדול.

תודה וברכה – לה' הישועה.

ברוך בן משה, מעלה אדמים

- מכתב סה -

בס"ד, י"ז בשבט תש"ע

לכ' "מפעל הזהר העולמי" העומד בנשיאות האדמו"ר מהאלמין שליט"א

תודה רבה ויישר כחכם!!!

על הזריזות בה מקבלים את הספרים הנפלאים - רק מתקשרים ולמחרת מקבלים.

ברצוני לספר איך נהפך כולל שלם ללמוד הזהר.

רק קבלתי 20 סטים ו- 120 עלונים, לחלקם לבתי מדרשים, התחלתי לחלק בביהמ"ד שיש שם כולל חצות.

ראש הכולל בקש ממני ספר אור הזהר ותקוני זהר, ואמר שרוצים כלם ללמד זוה"ק אם אפשר לתת לכל אברה. תכף הסכמתי, וכך נגמרו לי כל הסט - 20 ספרים. על כן אבקש אם אפשר לקבל עוד לחלקה.

בברכה:

אהרן יקטר, בני ברק

- מכתב סו -

ד' אדר תש"ע לפ"ק

לכ' "מפעל הזהר העולמי" העומד בנשיאות האדמו"ר מהאלמין שליט"א.

ממקום מושב טוב דהרשב"י זיע"א - ראיתי ושמתתי בספרים הקדושים שלומדים בהם כלל ישראל, היות ואני נמצא הרבה אצל הרשב"י

אגרות הזהר

שא

הקדוש - אבקש אם אפשר לשלח לי 300 סטים כדי לחלקם במירון לתועלת כלל ישראל.

בברכה:

אהרן יקטר - מירון, בני ברק

נ.ב. ברצוני להוסיף, שיש ממש קדוש ה' עצום "ונורא הוד", איך שעשרות אנשים לומדים בתקוני זהר היומי.

תחזקנה ידיכם להרויח את הצמאון הגדול בברכה.

א.י.

– מכתב סז –

לכ' מפעל הזהר העולמי, שלום לכם! ושלומכם ישגא מאד!

תודה וטעם לשבח! רק אתמול התקשרתי וכבר היום קבלתי את כל הספרים "אור הזהר", וכן "תקוני זהר יומי". כל יום לפני הקפה, קורא דף בתקוני זהר - ומעורר יותר מהקפה. אח! יום אחר למוד זהר יומי מצלח יותר ומדק יותר - ממש מרגישים סיעתא דשמיא.

תודה ובברכה:

מ.ל. - אלעד

– מכתב טח –

ב"ה, לכבוד הגאון הצדיק מחבר ספר "אור הזהר" שליט"א
 תודה ורב ברכה על התועלת העצומה והעלילה הרוחנית שאני מרגיש,
 זכות הרשב"י הקדוש תגן עליכם ועלינו ועל כל ישראל אמן.
 לפני כחדשים דברתי עם אחד מראשי הכוללים החשובים שליט"א על
 חשיבות למוד הזהר"ק ונפלאתי מהיותי רחוק מכם. לפני כמה ימים שוב
 פגשתי ודברתי על לבו ומה מאד שמחתי לשמע שכבר קובע שעורים בשבת
 קדש בלמוד הזהר"ק ונהנה מכך.
 אין ספק כי פעלכם פעל פעלתו, ונתרבו הלומדים זקנים עם נערים,
 חדשים עם ישנים, תלמידים ומגידי שעורים.
 יהי רצון ונזכה לביאת משיח צדקנו בב"א.
 בברכת הגאולה:

נהוראי שמחנוביץ, אשדוד

– מכתב טט –

בס"ד, לכבוד המפעל הקדוש בנשיאות כ"ק האדמו"ר מהאלמין
 שליט"א
 שמחתי מאד לקבל את סט הספרים "אור הזהר" ו"תקוני זהר" –
 ולומד אני בהם כסדרן, ממש מחיה נפשות. גם זכיתי להפיץ הספרים בקרב
 אחינו בני"י, וזכות היא לי להיות שתף במפעל קדוש זה.
 תעלו ותצליחו! כה לחי!

ח. מושקוביץ, בני ברק תובב"א

- מכתב ע -

בס"ד, ח"י שבט תש"ע

לכ' "מפעל הזהר העולמי"

שלום וברכה! וכל טוב סלה!

ל'יהודים היתה אורה - אורה זו תורה, "אורה" גי' "זהר". משנכנס אדר מלשון חדר חדרי התורה זה למוד הסוד, ועוד רומז לאיךרא מקום גלוי הסודות על ידי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, מרבים בשמחה, מתרבים השעורים בלמוד הזהר הקדוש, בכל אתר ואתר, וכל הארץ מלאה כל טוב כגן ה'.

אספר עובדא ברורה אשר לפני זמן כמעט ולא נשמע ונתקבל אצל לומדי הפשט - גדל חיוב ועצם הזכות שיש בלמוד הזהר"ק ואחרי שכבוד המפעל הגדול מפיץ את ספרי אור הזהר ועוד עלונים מפארים, אנשים צמאים וחפצים להרבות בשעורים כדי לזכות לקרב הגאולה.

ואסים בברכה ותפלה: יהי רצון שחפץ ה' בידכם יצליח ותרבה הדעת כמים לים מכסים.

בברכת התורה:

מ. בן דוד, חדרה

- מכתב עא -

לכ' מפעל "אור הזהר הקדוש העולמי".

קבלתי סט הספרים הקדושים, ואני לומד בהם בתמידות, ממש מחיה נפשות.

ראיתי בספר "אור הזהר" שמביא בשם "סמא דחיי" - שחיוב גדול ללמד זהר הקדוש בכל יום ואפלו בגירסא, ומטהר ומקדש עצמו ואת כל העולם אתו, ועוד ראיתי בשם "הכסא מלך" - כמה גדול חיוב הלמוד הקדוש הזה וכמה ענש גדול למי שלא לומד קבלה, והוא גורם אריכות הגאולה ומעכב את ביאת המשיח, עיי"ש.

מיד אמרתי ללבי, כמה חובה קדושה להיות נמנה עם עוזרי ומסייעי מפעל הקדש הזה, ולכן מבקש לשלח לי עוד סטים ולהפיצם כדי לטהר ולקדש את ארץ ישראל ולקרר הגאולה.

בברכה:

יצחק בר נתן, אילת

– מכתב עב –

בס"ד, חודש טבת תש"ע לפ"ק

לכ"ק האדמו"ר שליט"א מהאלמין יצ"ו, שלום וברכה וכט"ס!

ברצוני להודות לאדמו"ר שליט"א על העצה הנפלאה והעזרה העצומה. כל מיני בעיות ודברים שאי אפשר להעלות על הכתב – פשוט נעלמו.

והכל בזכות למוד הזהר הקדוש כל יום. ועוד נוספה גם ברכה גדולה בביתי, והתברכה הפרנסה וגדלה הישועה.

ועל כן אחינו בני ישראל שמעו! לטוב לנו כל הימים. אנא החזיקו בעץ החיים ולמדו תורת חיים היא תורת הרשב"י זיע"א.

ונזכה לגאולה השלמה במהרה.

דוד הלחמי, עפולה

– מכתב עג –

בס"ד, יום ה' אדר תש"ע

לכ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א "נשיא המפעל העולמי ללמוד הזהר הקדוש" מזכי הרבים ללמד הזהר הקדוש.

ברצוני להודות להשם יתברך שמו ששלח לנו בדור יתום כזה מי שמחדיר ונותן שכל לכלל ישראל להנצל על ידי הזהר הקדוש.

ומצוה לפרסם הנס: איך שאשה מעברת נדבקה בחידק נדיר וכל הרופאים לא נתנו סכויים רח"ל - מיד הלכתי לרשב"י הקדוש בתפלות נוראות - והחלטתי לפרסם ולהוסיף ביותר את למוד הזוה"ק דמגנא ומצלא ובזכות הרשב"י הקדוש אנו בטוחים, וממש מעשה נסים - ששלום לולד ורפואה לאשה שכל הרופאים משתוממים ומתפללים איך נעשה נס כזה, אבל אנו לא מפתעים, כי גדול כחו של הרשב"י זיע"א. טוב להודות לה' ולזמר לשמו עליון.

וממני ילמדו כל היהודים, קדם כל צרה - פשוט לא רק ללמד זוה"ק שזה דבר גדול ועצום - אלא לזכות את הרבים ולהפיץ ולפרסם ולשדל כל אחד להרבות בלמוד הקדוש הזה. וטוב לנו כל הימים.

בתודה וברכה:

יהושע ברון, תל אביב

– מכתב עד –

בס"ד, י' אדר תש"ע

לכב' הרבנים הגאונים המפיצים ומיסדים שעורים ללמוד הזוה"ק שע"י "חברת מזכי הרבים העולמי", תזכו לאור הזך ודעת העליון

ברצוני לספר לכם ספור מדהים בלתי נתפס - מבהיל הרעיון

חבר שלי במונסי שחלה ל"ע במחלה הידועה רח"ל – בצר לו התקשר לאחד הצדיקים בארץ ישראל שיצא לו לקנות 200 תקוני זהר ולחלקם בבתי מדרשות בחו"ל.

אותו יהודי כך עשה - ולאחר מכן הלך לבדיקה. מה אמר לכם - הרופאים יצאו מקליהם, לא נאמן, פשוט נעלם, אין גדול, ואין כלום! הם לא מבינים, אבל אנחנו מבינים איך פח הרבים הלומדים בזוה"ק מציל מפל פרענות אפלו לאחר שקרה - וכל שכן, המקדים שלא תבוא, בודאי יועיל. אבקש לפרסם מכתב נס הזה, כדי לזכות הרבים

א.ד. מונסי

- מכתב עה -

בס"ד, חודש שבט תש"ע

למוד תקוני זהר מציל חיים ומזכה במשפט!

לכבוד הרבי מהאלמין שליט"א

אני נהג מונית, רציתי לספר איך שבאתי לרבי, והרבי נתן לי תקוני זהר ללמד עמוד יומי, והתחלתי ללמד בפעם הראשונה בחיי זוה"ק. אֶתְמוֹל נסעתי בשמחה עם משפחה שישבו מאחורה, ולפתע נעצרה המונית - מה שלא מובן - האשה שנסעה אתי במונית אמרה לי: ממש עצרת בזמן! - כי יש לה ילד קטן מתחת לגלגלים! מה אמר, ממש נבהלתי ולא הבנתי איך ומדוע נעצרה המונית, כי אני בכלל לא לחצתי על בלמים! - אך כנראה שבורא עולם שמר עלינו, שלא הרגתי את הילד, ובודאי בזכות למוד הזוה"ק נצלו חיים יקרים. ועוד באותו היום נצלתי במשפט קשה בענין אחר - בדרך פלאות.

עכשו שאני יודע מה כחו של למוד הזוה"ק - אבקש מכ"ק הרב שליט"א לתת לי 70 ספרי תקוני זהר לחלק לכל נהגי התחנה, שמי כמונו יודעים כמה צריכים וזקוקים אנו לנסים בכל יום.

בברכה:

מרדכי בן חיים, נהג מונית

– מכתב עו –

למוד הזהר הקדוש מביא שלום בית

בס"ד, ג' אדר שנת תש"ע

לכבוד הרבנים הגאונים "חברת מזפי הרבים העולמי" שליט"א.

אברך חשוב מפה עירנו סבל רבות מפעיות שלום בית. רבנים גדולים וחשובים התערבו ונתנו עצות ולא עזר כלום, עד שהחליטו על גרושין - וזהו! אותו אברך אמר לעצמו, אולי ננסה עוד רב. והפעם רב ספרדי, אולי הוא מבין יותר טוב... אמר ועשה!

וכך נשאל על ידי הרב, האם אתה קונה לאשתך בגדים חדשים? - לא. לא ידעתי, מאיפה אשלם וכו' - בא ואיעצך עצה נכונה, תתחיל ללמד כל יום בביתך זהר הקדוש בקול ובנעימה, ועוד תאמר לאשתך - ששמעת חדוש גדול שלא ידעת, והוא שצריך לקנות מתנות לאשה ולתת לה סכום גדול לקנות שמלה וכובע ונעלים ועוד.

סוף מעשה, שמשפחה עם ששה ילדים חזרו לחיות בשלום בית, וזה בזכות הרשב"י הקדוש שמסלק המקטרגים ומשרה מדת הרחמים.

בברכה:

אחד מהלומדים

עיר העתיקה ירושלים

הרב נחום ראזענבערג - רב המקוואות ובעמח"ס "אש יצאה מחשבוך" - פה ברוקלין, נוא יארק

עמ"י עש"י - אתרא קדישא מירון - יומא דהילולא.

לכבוד האי גברא רבא ויקריא המפורסם לשם ולתהלה, המאור הגדול מעוז ומגדול, חריף ובקי, משנתו קב ונקי, מאיר עיני העולם, מגלה אור הנעלם, ממנו ישקו כל העדרים, ובנרו יאירו כל המחשכים, ממצדיקי הרבים, זכותו לעד בשחקים, כבוד הרב הרבני המפורסם, כ"ק האדמו"ר מהאלמין, הרה"צ רבי שלום יהודה גראס שליט"א, שלומו לעד ישגיה, מנהוריה אהני לן שריגיה, רוב ברכותי וכל טוב לעד סלה.

אפתח פי במיילי לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי.

כנודע לכל אשר ל"ג בעומר - יום קדוש ונורא. ומכל תפוצות ישראל מתקבצים ועולים מירונה לשמוח עם התנא האלוקי רשב"י ולהוושע, כל אחד אומר תהילים כפי כוחו, מתחנן מבקש בקשתו ומייחל לישועתו, אכן יש לדעת שביום ההילולא יש ענין גדול מאוד מאוד ללמוד בספר הזוהר שחיברו התנא האלוקי, שאז מדבק, כביכול, עם הצדיק, ושפתותיו דובבות ובודאי יוושע. כמו כן כדאי ונחשו שיקבל על עצמו ללמוד מן ספר הזוהר גם במשך השנה כולה מידי יום ביומו, וכך כל ההשפעות הטובות של יום נשגב זה תמשכנה לכל השנה.

אזכרה בימי חורפי אשר זכיתי ושמעתי מפי בעל ה"סולם" זצ"ל בעצמו, וכך סיפר לי: כשהרשע הגדול ימ"ש רצח 6 מליון יהודים באירופה, אמרתי לבולם: "אי אפשר לנצח רשע זה, ומלחמה זו לא תסתיים אלא אם כן יקומו יהודים וילמדו זוהר הקדוש", לכן ישב בעל ה"סולם" ותרגם הזוהר ללשוה"ק שיהי' מובן ליהודים פשוטים כפי השגתם. ואכן בסיום עבודתו, ביום שגמר התרגום על ספר הזוהר, נחל היטלר ימ"ש תבוסה קשה במלחמה, וכך ניצלו מעט היהודים ששרדו, ובנסים גלויים ניצלה ארץ ישראל מציפורניו של אותו רשע ימ"ש. - בזכות הזוהר הקדוש.

ואכן כך נכתב מפורש בזוה"ק פרשת נשא בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי - בזה הספר (הזוהר הקדוש) יצאו מן הגלות ברחמים.

בשנת תשכ"ז, עת מלחמת "ששת הימים", למדתי בישיבת וויזניץ ב"ב אצל הגאון וקדוש בעל ה"אמרי חיים" זצוק"ל, בימים דאז, יצאו 4 מדינות נגד עם ישראל: מצרים, ירדן, סוריה ולבנון החליטו להלחם נגדינו, הסכנה היתה גדולה והפחד ממש נורא - שלושה ימים לפני תחילת המלחמה כבר היו סגורים כבישי הגליל מפני פחד האויב, שמא התקוף לבנון את הצפון. ולא הרשו לנוע בדרכים. האדמו"ר מוויזניץ ביקש וקיבל רשיון מיוחד להגיע למירון, ואמר: כשאגיע לרבי שמעון אפעל כל מה שצריך. וכך עלה לציון הקדוש של רשב"י. כשכנס לציון הקדוש לקח ספר הזוהר פתח דף ראשון ואמר: כאן כתוב "ספר הזוהר מהתנא האלוקי רשב"י", ופירש: דאס איז די לעבטוגע ספר "ספר הזוהר" וואס לערנט אונו "מהתנא" געטליכקייט "האלוק" פון וועס? פון רשב"י, [תרגום ללשה"ק: זה הספר המואר (הזוהר) שמלמד אותנו (מהתנא) אלוקות, ממי? מרשב"י]. אח"כ ניגש לציון הקדוש נשק ואמר: כבר ניתקתי כל הקשרים של כל האומות הרוצות להרע לישראל. היאך עשיתי זאת? כי דבקתי בתנא הקדוש רשב"י. וכולנו יודעים על הניסים הגדולים שקרו במלחמה זו.

כיום כשארץ ישראל נמצאת בסכנה גדולה מאירן, מובא בגמ' על אמורא שאמר, בהגיע זמן פטירתי ראו לקבור אותי עמוק עמוק באדמה, כי לא יהיה קש בישראל שהסוס הבבלי (שהוא אירן) לא יאכל. על כן מוטלת עלינו החובה להזדרז בלימוד הזוהר הקדוש, כי עם ישראל יזקוק לישועות גדולות, וכשנדבק בספר הזוהר נמתיק כל חבלי משיח. רק צריכים שהלימוד יהיה בקדושה ובטהרה.. הגמ' אומרת ברכות נ"ב, עזרא הסופר תיקן "תפילת עזרא", ועד כמה גדולה תפילה זו, מספרת הגמ', על אדם שרצה לחטוא ח"ו, אמרה לו האשה: אם אין לך מקוה היאך תטהר? ופרש מן העבירה ולא נכשל.

(עיין גמרא ברכות דף ט"ז על הפסוק "כנחלים נטיו כגנות עלי נהר - ראיתי מהצדיק הקדוש רבי פנחס מקארין ז"ע בספר אמרי פנחס השלם דף קס"ד: אמר: קצת בני אדם אומרים בעבור שיושבין בכפרים ואין להם מקוה אינם רוצים ללמד זוהר, ואני אומר להם אדרבא - על דרך ששמעתי מהרב שאמר כחלל יום טוב בערב שבת אין צריך לטבול על השבת. כי מה צריך מקוה גדולה מקדושת יום טוב. (יש לחלק בין גירסת הזוהר להעמקה בקדושת הקבלה).

וכל שכן ללימוד הזוהר הקדוש, כפי שמביא ה"מאור ושמש" פרשת אחרי, על כת ש"ץ ימ"ש, שהיו כולם צדיקים גדולים, רק שלמדו קבלה שלא בטהרה לכן נהיו אפיקורסים וכופרים בה' רח"ל. אבל אם נלמד בזוה"ק בקדושה ובטהרה נהיה משומרים מכל חטא ועון ונביא בכך הגאולה השלימה.

הקב"ה גלגל הזכות ע"י זכאי, אדם קדוש שיש לו הזכות להמתק לכלל ישראל חבלי משיח, הרב הצדיק רבי שלום יהודה גראס שליט"א, שמסר נפשו כמשוטע ממש לשחיטה, למקוואות, למצות, ולכל דבר שבקדושה, משיח צדקינו וראי יראה עליו באצבעו, שסייע לביאתו.

יחד עם כלל ישראל נברכו לזכות לאריכות ימים ושנים ולקבל פני משיח צדקינו, ותחינה עינינו בשמחה זו, בב"א.

מכבדו ומוקירו כערכו הרם, עבד לעבדי ה' הרב נחום ראזענבערג, רב המקוואות

[הערת המערכת: טרם היכנס הספר לדפוס, הגיע מכתב חשוב זה, ומפאת נחיצותו נדפס כאן]

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

הַרְמָח"ל

וְהַזְהַר

גְּלוּיֵי הַרְמָח"ל

תַּקְנֹת הַרְמָח"ל בְּעֵנֵן
לְמוֹד הַזְהַר 24 שָׁעוֹת

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזְהַר הָעוֹלָמִי"
בַּעִיָּה"ק בֵּית שְׁמֹשׁ תּוֹבֵב"א
ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תש"ע לפ"ק

בסייד

מפעל הזווה העולמי

שיעורי אור הרשב"י לפי שיטת רמח"ל
מהנץ החמה עד צאת הכוכבים

פרטי הלומד

שם משפחה _____ שם פרטי _____

טלפון _____

נייד _____

רחוב _____ מס' בית _____ מס' דירה _____ שכונה _____ עיר _____

יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	שבת ק'
19:00	18:00	19:00	18:00	19:00	18:00	19:00
18:30	17:30	18:30	17:30	18:30	17:30	18:30
18:00	17:00	18:00	17:00	18:00	17:00	18:00
17:30	16:30	17:30	16:30	17:30	16:30	17:30
17:00	16:00	17:00	16:00	17:00	16:00	17:00
16:30	15:30	16:30	15:30	16:30	15:30	16:30
16:00	15:00	16:00	15:00	16:00	15:00	16:00
15:30	14:30	15:30	14:30	15:30	14:30	15:30
15:00	14:00	15:00	14:00	15:00	14:00	15:00
14:30	13:30	14:30	13:30	14:30	13:30	14:30
14:00	13:00	14:00	13:00	14:00	13:00	14:00
13:30	12:30	13:30	12:30	13:30	12:30	13:30
13:00	12:00	13:00	12:00	13:00	12:00	13:00
12:30	11:30	12:30	11:30	12:30	11:30	12:30
12:00	11:00	12:00	11:00	12:00	11:00	12:00
11:30	10:30	11:30	10:30	11:30	10:30	11:30
11:00	10:00	11:00	10:00	11:00	10:00	11:00
10:30	9:30	10:30	9:30	10:30	9:30	10:30
10:00	9:00	10:00	9:00	10:00	9:00	10:00
9:30	8:30	9:30	8:30	9:30	8:30	9:30
9:00	8:00	9:00	8:00	9:00	8:00	9:00
8:30	7:30	8:30	7:30	8:30	7:30	8:30
8:00	7:00	8:00	7:00	8:00	7:00	8:00
7:30	6:30	7:30	6:30	7:30	6:30	7:30
7:00	6:00	7:00	6:00	7:00	6:00	7:00
6:30	6:00	6:30	6:00	6:30	6:00	6:00

"מפעל הזווה העולמי" ש"י"י "חברה מוזי הרבים העולמי" רחוב נחל לכיש 24/8 - רמת בית שמש 99093 טל: 054-843-6784 פקס: 02-995-1300

סֵפֶר הַרְמָח״ל וְהַזְהַר

– פָּרְק א –

גְלוּי הַרְמָח״ל – תַּקְנוֹת הַרְמָח״ל
בְּעֵינַי לְמוֹד הַזְהַר 24 שָׁעוֹת

א) הַרְמָח״ל [ר' בְּנו מ' שָׁה ח' יוֹם ל' וְצֵא טוּ הַקְדוּשׁ] מְגַלָּה, בְּסֵפֶר
הַזְהַר נִצָּא מֵהַגְלוֹת בְּרַחֲמִים

דוּעַ מֵה שְׁנִכְתַּב בַּזְהַר הַקְדוּשׁ, שְׁבָאֲמָצְעוֹת סֵפֶר הַזְהַר אֶפְשֶׁר לְזַכּוֹת
לְצֵאת מֵהַגְלוֹת בְּרַחֲמִים, דְּהֵינּוּ לֹא יִסּוּרֵי חֲבָלֵי מְשִׁיחַ. הַרְמָח״ל בְּסֵפֶרוֹ
״אֲדִיר בְּמָרוֹם״ מְסַבֵּיר אֶת פְּנִימִיּוֹת הַדְּבָרִים הַלְלוּ שֶׁל פֶּחַ הַזְהַר. הָעוֹלָה
מִדְּבָרָיו: כִּדָּאֵי מְאֹד דְּוָקֵא עֲכָשׁוּ לְדַבְּק בְּקִרְיַת סֵפֶר הַזְהַר הַקְדוּשׁ (כִּידוּעַ,
אֲמָרוּ הַמְּקַבְּלִים שֶׁסֵּפֶר הַזְהַר פּוֹעֵל גַּם אִם לֹא מְבִינִים אֶת הַמְּלִים
שְׁקוֹרָאִים).

לְהֵלֵן חֵלֶק מֵהַדְּבָרִים שְׁמַבִּיא הַרְמָח״ל:

״תְּנִיָּא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחַבְרַיָּא עַד אֵימַת נְתִיב בְּקִימָא דְחַד

סַמְכָא״ (בְּפִתְיַחָה לְאֲדָרָא).

ב) הַגְאָלָה מוּכַנָּה, וְהִישׁוּעָה תְלוּי בִּידֵינוּ

מִן הַתְקוּנִים הַגְדוֹלִים שֶׁנִּתְקַנּוּ בְּעוֹלָם הָיָה סֵפֶר הַזְהַר, כְּאֲשֶׁר נֶאֱמַר שֶׁבְּחֵיו בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת מִמֶּנּוּ עֲצָמוּ, כִּי הוּא לְגֵאָלָה הוֹכֵן, וְלְהַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל. וַיִּתְבָּאֵר בּוֹ דְבַר זֶה בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת בְּרַעֲיָא מִהֵימְנָא, וּבַתְקוּנִים כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, וְגַם בְּפִרְשֵׁת נְשָׂא (קכד:): **"וּבִגִּין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעָם מְאִילְנָא דְחַיִּי דְאִיהוּ הַאי סֵפֶר הַזְהַר, יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי"** (וּבִגְלַל שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מַעֲצָ הַחַיִּים שֶׁהוּא סֵפֶר הַזְהַר הַזֶּה, יֵצְאוּ בְּזָכוּתוֹ מִהַגְלוֹת בְּרַחֲמִים).

וְהַעֲנִין הַזֶּה תְלוּי הוּא בְּעֵקְרִים גְּדוֹלִים מִעֵקְרֵי הַחֲכָמָה, וּמִשְׁרֵשׁ בְּעֵמְקֵי הַהֲנַהֲגָה, אֲשֶׁר הַכִּין וּפָעַל הָאָדוֹן הַיְחִיד עַל עַמּוֹ וְעַל נַחְלָתוֹ, לְנַחֲוֹתָם הַדְרָךְ אֲשֶׁר יִגִּיעוּ בּוֹ אֵל רַב טוֹב הַמְכֹּון בְּרֵאשִׁית הַמַּחְשָׁבָה. וְצָרִיךְ שֶׁתִּדְעַ כַּמָּה חֲסָרוֹ יִשְׂרָאֵל בְּגְלוּתָם, וַיִּמָּה תְקוּנִים צְרִיכִים הֵם לָהֶם לְהַחְזִירָם לְקַדְמוּתָם. וּבַחֲשָׁב הַמְשׁוֹרֵר (דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם) עַל הַעֲנָן הַזֶּה, וְהַבִּין הַחֲסָרוֹנוֹת הַגְּדוֹלִים הָאֵלֶּה, הָיָה מְתַאֲוֵן וְאוֹמֵר: "אוֹתוֹתֵינוּ לֹא רָאִינוּ, אֵין עוֹד נְבִיא" וְכו' (תְּהֵלִים עד, ט). כִּי בְּאֶמֶת חֲכָמָה רַבָּה וַיִּקְרָא אֲבָדָה מִיִּשְׂרָאֵל, וַחַז"ל אָמְרוּ "מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שָׁרוּ חֲכָמֵי לְמַהוּי כְּסַפְרֵיָא" כּו' (סוֹטָה מט.). וְהָיָה הַמְשׁוֹרֵר מְתַפְלֵל עַל זֹאת וְאוֹמֵר: "עַד מְתֵי אֱלֹהִים יַחַרֵּף צָר" כּו' (שֵׁם עד, י). וּבְפִסּוּקִים אֵלֶּה נִכְלָלִים סוּדוֹת גְּדוֹלִים מְאֹד בְּעֲנָן הַזֶּה, שֶׁמַּע וְהִבֵּן

ג) בְּרִיחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי עֲשֵׂתָה עֲנִין הַתְּבָה, וְכַלְנוּ נְבָרַח לְהַתְּבָה הַזֹּאת וְנִנְצֵל

וְנִמְצָא שֶׁבְּרִיחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי עֲשֵׂתָה עֲנִין הַתְּבָה, שֶׁבְּסוּדָה נַעֲשָׂה הַזְהַר, אֲשֶׁר בּוֹ נִכְלָלוּ כָּל הַשְּׂשִׁים רַבּוֹא נִשְׁמַתִּין, כְּמִזְכָּר בַּתְקוּנִים, וְאִזּוּ נַחֲשָׁב זֶה לְבְרִיחָה כְּלָלִית לְכָל יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁבְּסוּף הַיָּמִים לֹא יִצְטָרֵךְ אֵלָּא יִצְיָאָה, וְזֶהוּ שֶׁנֶּאֱמַר (יְשַׁעְיָה נב, יב): "כִּי לֹא בַחֲפֹזוֹן תִּצְאוּ וּבְמִנוּסָה לֹא תֵלְכוּן כִּי הַלֵּךְ לְפָנֵיכֶם ה' וּמֵאִסְפְּכֶם אֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל" ...

ד) כָּל מִי שִׁיתְדַּבֵּק בַּזֵּהָר הַקְדוֹשׁ בּוֹרַח מִן הַסְטֵרָא אַחֲרָא, וַיִּנְצֵל מִחֲבָלֵי מְשִׁיחַ

וְהֶאֱמַת, כִּי סֵפֶר הַזֵּהָר נִשְׂאָר אַחֲרָיו (אַחֲרֵי רִשְׁבִּ"י) לְבִרְכָה, שְׁכַל מִי שִׁיתְדַּבֵּק בּוֹ נִקְרָא שְׂבוֹרַח מִן הַסְטֵרָא אַחֲרָא, עַד שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ לוֹ (בְּאַחֲרִית הַיָּמִים) אֶלֶּא יִצִּיאָהּ, וְאוֹדִיעָךְ מֵהַ תּוֹעֵלֶת נִמְצָא בָּזָה, וְהֶאֱמַת כִּי תוֹעֵלֶת גְּדוֹל הוּא, כִּי הוּא הַצֵּלָה מִחֲבָלֵי מְשִׁיחַ.

ה) סוּד הָעֲנִיָּן "הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְעַמִּיד עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ שְׂגוֹרוֹתָיו קְשׁוֹת כְּהֶמָן וּמַחְזִירֵם לְמוֹטָב".

וְהֶעֱנִין: כִּי חֲבָלֵי מְשִׁיחַ לֹא הָיוּ צְרִיכִים, אֶלֶּא כְּמוֹ חֲבוּט הַקֶּבֶר הַצָּרִיךְ לְהַפְרִיד מִן הָאָדָם הַזֶּהֱמָא שְׂנֵדְבֵק בּוֹ, כֵּן הָיוּ צְרִיכִים הַחֲבָלִים (חֲבָלֵי מְשִׁיחַ) כְּדֵי לְהַפְרִיד מִיִּשְׂרָאֵל [אֶת] זְהַמַּת הַגְּלוּת, כְּדֵי שְׂיֻכְלוּ לְבִרְחַ כַּנְ"ל, וְאַחַר כֵּן יִחְזְרוּ לְצֵאתָ. וְזֶה סוּד [מְאָמַר חֲכָמֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה] "הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְעַמִּיד עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ שְׂגוֹרוֹתָיו קְשׁוֹת כְּהֶמָן וּמַחְזִירֵם לְמוֹטָב" (סִנְהֶדְרִין צו:), כִּי זֶהוּ כָּלֵל גְּדוֹל: בְּעוֹד שֶׁהָאָדָם תּוֹךְ תַּגְּבֵרֶת הַסְטֵרָא אַחֲרָא אֵינּוּ יָכוֹל לְתַקֵּן הַתַּקּוֹן הַצָּרִיךְ. וְצָרִיךְ שֶׁהַסְטֵרָא אַחֲרָא תִּשְׂאָר כְּפוֹתָהּ וּקְשׁוּרָה תַּחַת יִשְׂרָאֵל כַּנְ"ל.

וְלָכֵן צָרִיךְ לָהֶם שְׁתֵּי הַפְּעֻלוֹת:

לְצֵאת מִן הַקְּלָפוֹת הֵם בְּדֶרֶךְ בְּרִיחָה, כִּי בְּדֶרֶךְ יִצִּיאָהּ אִי אֶפְשָׁר בְּרֵאשׁוֹנָה.

וְאַחַר כֵּן שִׁיִּצְאוּ מִמֶּשׁ מִן הַקְּלָפוֹת בְּיַד רָמָה, שֶׁהַקְּלָפוֹת תִּשְׂאָרָנָה כְּפוֹתוֹת תַּחְתָּם.

אֲךָ פִּינּוֹן שְׂנֵדְבֵק הַרְבֵּה בָּהֶם הַזֶּהֱמָא, לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לָהֶם לְבִרְחַ אֶלֶּא עַל יְדֵי הַחֲבָלִים (חֲבָלֵי מְשִׁיחַ), שְׂאָז הָיוּ חוֹזְרִים בְּתִשְׁבוּבָה שֶׁהִיא "אִימָא" עִיר מִקְלָט, וְזֹאת הִיא הַבְּרִיחָה.

וְאוֹדִיעָךְ בָּזָה סוּד גְּדוֹל מֵהַ שְׂאָמַר הַכְּתוּב: "בְּצַר לָךְ וּמְצָאוּךְ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְכוּ' וְשִׁבֵּת עַד ה' אֱלֹהֶיךָ" וְכוּ' (דְּבָרִים ד, ל), דַּע, כִּי הַתַּגְּבֵּרוֹת הַסְטֵרָא

אחרא לגזר חס ושלום גזרות על ישראל, נמשך לפי עלייתה להתאחוז ולינק במדרגות, פי כפי עלותה כך מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות זו"ן, ואז נדחקים ישראל דחק אחר דחק. עד שהיא מגעת ל"אימא", והיא חושבת להתדבק שם גם כן, בסוד, "אימא דינין מתערין מינה" (זהר חלק ג' סה.), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חרות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה ובורחין בסוד התשובה.

ולכן הנה צריך המלך שגזרותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאימא ושם נשבר כחו, כי אדרבה מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפני שבר גאון" (משלי טז, יח), ועל כן גם בריחת משה ורשב"י היו על ידי הגזרה, וכיון שבבריחה זאת נעשה ספר הזהר, הנה כבר ענין התבה קיים ועומד לכל מי שיזדמן אליו, דהינו: הנדבק בספר הזהר כבר מגיע ל"אימא" ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משיח, כמזכר ברעיא מהימנא פרשת נשא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה.

והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, כי הלא הפעלה הזאת אינה צריכה להמצא אלא בזמנה, פרוש: **שיברחו ישראל בסוד הזהר הזה, כי פעלתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלכא משיחא** [בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח].

והנה, בימינו אנו, זכינו שספר הזהר נגיש לכל אדם בכל קצוות תבל, בקלות ובפרוטות ממש, בפרט בזכות מזכי הרבים של מפעל הזהר העולמי, ונראה שזו פונת הדברים שפעלת ספר הזהר (שאמנם נתגלה בתקופה מאחרת יחסית לתקופת רשב"י) צריכה להמצא לכלל ישראל בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח, כלומר בדורנו אנו, ולכן נראה שהנגישות הגדולה של ספר הזהר בימינו אינה מקרית כלל ועקר.

וכבר קראו כל גדולי הדור את הצבור לקריאה בספר הזהר בתקופה זו. ושמעתי בשם גדולים, שנכון שאדם יקציב לעצמו אפלו קריאה של דבר מועט בספר הזהר מדי יום, ובכך יוכל בעזרת השם לדבק בספר הזהר. והאמת, שמעבר לדברים האמורים למעלה בענין כחו של ספר הזהר לבטל

אֶת חֲבִלֵי מְשִׁיחַ עֲבוּר הָאָדָם הַדְּבֵק בּוֹ, הָרִי יְדוּעַ שְׂסָפֵר הַזְהַר מִמֶּרֶק אֶת
נְשֻׁמַת הָאָדָם מִכָּל דְּבַר רַע, וְהַקְרִיָּאָה בּוֹ הִיא סְגֻלָּה לְכָל הַיְשׁוּעוֹת
וְהַהֲצָלָחוֹת.

– פָּרֶק ב – אֲגֻרוֹת הַרְמַח"ל

(א) אֲגֻרַת ט"ו (רמח"ל לרב"ך)

אָמְנָם, לִיקַר נֶפֶשׁ כְּבוֹד תּוֹרַתוֹ אֲשֶׁר יְקָרָה מְאֹד, מִכְרַח אֲנִי לְגִלוֹת לוֹ
מִסֻּתְרֵי אֱלֻקִּים, כְּאֲשֶׁר הִרְשִׁיתִי וְכֵאֲשֶׁר יוֹכַל הַמְּכַתֵּב שְׂאֵת. וַיִּרְאֶה וַיִּבִּין עֵין
שְׂכָלוֹ הַיָּקָר וְהַטְּהוֹר עִמָּק הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר עִמְקוֹ מִחֲשָׁבוֹת הַשָּׁם:

(ב) הַשְּׂתַלְשְׁלוֹת הַחֲכָמָה אַחֲרֵי הַחֲרָבָן

כְּאֲשֶׁר פְּתוּחַ לְרוּחָה הָיָה פֶּתַח הַהִשְׁפָּעָה בְּהִיּוֹת בֵּית הַמְּקַדָּשׁ קָיָם, כֵּן
נִסְתָּם בְּזִמְנוֹ חֲרָבָנוּ, וְלִקַח הַסֵּטְרָא אַחֲרָא כַּח, כִּכְחֵךְ אֲשֶׁר לְקַחָה עַל פִּי חֲטָאֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֲשֶׁר חֲטָאוּ. וּמֵאוֹתָהּ הַשְּׁעָה גִלְגוּלֵי דְבָרִים נִתְגַּלְגְּלוּ לְמַעְלָה, לְפִי
הַמְּדַרְגּוֹת הַצְּרִיכוֹת לְהַתְקוֹן. וְכָל יוֹם מְאוּר חֲדָשׁ הוּא, וּלְפִי טִבֵּעַ הַמְּאוּר
הַהוּא, וּלְפִי הַפְּגָם הַנִּפְגָּם בּוֹ, וּלְפִי הַתְקוֹן הַפְּרָטִי הַצְּרִיךְ לוֹ, כִּךְ נִמְשָׁכוּ דְבָרִים
לְמִטָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְכֵמָּה תְקוּנִים נִתְקַנּוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּזִמְנוֹ גְלוּתָם, הֲלֹא הֵמָּה
תְקוּן הַמְּשֻׁנָּה, תְקוּן הַגְּמְרָא, תְקוּן הַמְּדַרְשִׁים, שְׂפָלָם הֵם תְקוּנִים פְּרָטִים,
כָּלֵם צְרִיכִים אִישׁ בְּזִמְנוֹ דְוָקָא, וְהֵם נַעֲשִׂים בְּזִמְנוֹ שְׁבוֹ הַגִּיעָה לְהַאִיר מְדַרְגָּה
אַחַת, שְׁבָה תְלוּי הַתְקוּן הַהוּא לִיתְקוֹן.

ג) עקר התקוין על ידי הזהר

אך תקוין הזהר הוא העולה על כלם. והנה סודו הוא הוא הפנימיות עצמו, כי כל הפשט בחיצוניות הוא, וכאשר כל ההנהגה עקרו בפנימיות על כן עקר התקונים הוא הזהר. ויותר בפרט אבאר הדבר. כי הזהר הוא דוקא בחינת הטפה היוצאת מן היסוד, ועל כן נקרא זה הרקיע. וכבר נודע, שכל ההנהגה על ידי הזווג היא, וכלה נכללת בהשפעת הטפה. והנה כשיהיה זכות, שהטפה הזאת תגיע בחינתה עד למטה בעולם השפל, הנה כל הדברים יהיו מתתקנים על ידה תקוין גדול. כי בה נעשה הכל לכל הצדדין. והנה זכה רשב"י להיות הכלי האמצעי להמשיך תקוין זה, ועשה הזהר.

אבל האמת, שלא יצא אלא חלק אחד אור מאותה הבחינה, וזה לצורך מה שיקים ישראל וכל העולם בזמן הגלות. אך התקוין האמתי הוא שיהיה ענין זה קים תמיד, שלא יפסק. כי כן ההשפעה תצא חדשה, בסוד "חדשים לבקרים" כי זה סוד המן הבא בזכות משה, שהוא כללות הששים רבוא, וממשיך השפעת הזווג בכח כלם כאחד.

והנה אחרי הרשב"י עליו השלום חזרה הסטרא אחרא וסיתמה, כי לא היה תקוין אלא לשעה. וסוד הענין: כי התקונים הנעשים לפי ההכנה שמשלמה במקבלים, זה יעמד, כי נמשך מכח היות הדברים בהקבלתם כראוי. אבל יש פעמים שלפי המדרגה המתעוררת, תתגבר הארה העליונה, ומבלי הכנת התחתונים תתגבר ותעבר ותעשה הדבר ההוא. ואז לא תעמד הרבה, כי תסתלק אחר כך. אלא שתקונה ישמר לימים ארפים להתגלות. והאות על זה: גדלות יציאת מצרים. ועל כן אחר רשב"י נסתמו הדברים. ואחר כך בהגיע מדרגות הארות להאיר נראו תקונים אחרים. עד שבא האר"י זכרונו לחיי העולם הבא, ואז האירה הארה מבחינת ההארה הראשונה, שהאירה בזמן הרשב"י עליו השלום. ואז נתן לו לפרש דוקא ענין הזהר של רשב"י עליו השלום, והוא שלמות הארה הראשונה.

והנה יראה כבוד תורתו, שלא דמתה ההכנה שהצרכה לרשב"י להכנת האר"י. כי לזה הצורך מערה ועל ידי בריחה ובזקנותו, ולזה הצורך פרישות

מבחינתו בילדותו. וכמה אחרים, שעשו פרישות וסגופים וחסידות יותר שנים ממה שעשה האר"י זכרונו לחיי העולם הבא, ואף על פי כן לא היו כמוהו, ולא קרוב אליו.

אף האמת, כי כמו שיש הרבה קצים לגאולה, כי בהרבה מדרגות יכולים להגאל, כמו שכתב האר"י עצמו בענין "וירא ה' כי סר לראות" ולפי המדרגה הגואלת, כך הם סדרי הגאולה. כך הוא בכל הארה, שלפי המדרגה המאירה, כך היא ההכנה הצריכה לה. והנה מזמן האר"י והלאה עמדו גדולים בישראל, וכלם מבחינת ההארה ההיא שנסתלקה באותו הזמן. והלכו הדברים מדור לדור.

והנה עתה אגיד להדרת כבוד תורתו אמרים אמת, כאשר הודיע ה' אלי על דברת כבוד תורתו, כי ראש שבטי ישראל הוא. וכבר זכה השם להיות שמו הטוב הולך עד אפסי ארץ. אף תלמידים מבהקים לא זכינו שיעמדו לפניו. ומאת השם כל דבר, אם קטן ואם גדול הוא. אף אומרים מקצת שבחו של אדם בפניו. על כן לא אומרים אלא ראשי פרקים, מה שאי אפשר זולתם, להראות לכבוד תורתו אמתו של דבר: כי עד כבוד תורתו הגיעה ההארה מהארת האר"י זכרונו לחיי העולם הבא, ובהיות כבוד תורתו משרש קין, משרש יחזקאל הנביא, ובו נשלם תקון ההארה הראשונה. על כן הנה בעוונותינו חטאינו הוא נשא, ומכאובינו הוא סבלם. וגם העברת הערלה נמסרה לו. כי "האי מאן דבמאדי"ם" וכו', והוא משרש גבורה אשר זכרתי.

אמנם בהיות כבר שלם התקון הראשון, על כן לא היה צורך לתלמידים אחרים, כי אין צורך לאותה ההארה להתפשט עוד.

(ד) רמח"ל – הארה חדשה מעין הארת הזהר

ועתה ברצות ה' להיטיב לעמו רצה לגלות עוד אורה חדשה מבחינת הזהר גם כן, שהיא מהארת הטפה כנ"ל. והוא בחסדו בחר בי. ומה אמר בזה, אם על הכנתי ידרש? הן אמת, שרק חסד השם עשה זאת, ולא כהכנתי. אף

האמת הוא, כי שנים שקדתי על ענין היחודים ליחד יחודים, כמעט בכל רביע שעה יחוד אחד, כאשר אני מתמיד גם עתה תודה לאל. וגם ראיתי לעמד בטרה. אך תעניות לא עשיתי הרבה, כי אם זאת היתה לי, התמדת היחודים. ושרש הכל, הארת המדרגה אשר שלטה בזמן ההוא, ולקח הקדוש ברוך הוא אותי לכלי כאשר חפץ.

(ה) גלוי המגיד לרמח"ל

אך הצעת המעשה בקצור. ביום ראש חדש סיון התפ"ז, בהיותי מיחד יחוד אחד, נרדמתי ובהקיצי שמעתי קול אומר: "לגלאה נחיתנא רזין טמירין דמלכא קדישא". ומעט עמדתי מרעיד, ואחר נתחזקתי. והקול לא פסק, ואמר סוד מה שאמר.

ביום השני בשעה ההיא השתדלתי להיות לבדי בחדר, וחזר הקול ואמר סוד אחר. עד שאחר כך ביום אחד גלה לי שהוא מגיד שלוח מן השמים, ומסר לי יחודים פרטים לכוון בכל יום. ואז גבא. ואני לא רואה אותו, אלא שומע קולו מדבר מתוך פי. ואחר כך נתן לי רשות לשאל גם כן. ואחר כך כמשלש חדשים נתן לי תקונים פרטים לעשות בכל יום, כדי שאזכה לגלוי אליהו זכרונו לברכה. ואז צוה לי לחבר ספר על קהלת, שהוא היה מפרש לי הסוד של הפסוקים כל אחד. ואחר כך בא אליהו, ואמר סודות מה שאמר. והוא אמר שעתה יבוא מט"ט שרא רבא. ובבואו ידעתי שהוא הוא, מפני

ב. ראה הגלויים של המגיד שנכתבו באותו יום, אוצרות רמח"ל עמוד רנו-רסו.

בעזרת השם נעשה ונצליח אמן, יום ד' ראש חדש סיון ה תפ"ז:

לגלאה נחיתנא רזין טמירין דמלכא קדישא. ופאין אינון עמא דקדשא בריהו הוא חפי לאוטבא להו, הדיא הוא דכתיב, "ולכן יחפה ה' לחננכם ולכן ירום לרחמכם" (ישעיה ל, יח). דהא טיבו לא אתמשך לישראל לתתא עד דאתהנו מניה בלהו עלמין לעילא, בגין כך, "יחפה לחננכם", יחפה ודאי. וכל כך למה, בגין דמאתר עלאה דעלאין שרי לאוטבא להו ולרחמא עליהו, ובגין דא, "ולכן ירום לרחמכם", "ירום" – לעילא... ". ענינים של הגלויים הנ"ל היה הגאולה ותרין משיחין.

ג. שם המגיד שהתגלה לרמח"ל הוא: ושמועיא"ל, ראה אגרות כט, ראה גם בן החיד"א קונטרס מסעות, אור הגנוז עמוד קח.

דברי אליהו שאמר לי. ומאז והלאה הפכתים, כל אחד בפני עצמו. וגם יש נשמות מתגלות, שאיני יודע שמם. ובכתבי החדושים אשר אומרים, אכתב היום האחד אתי. וכל הדברים האלה בנפלי על פני אני עושה. ורואה את הנשמות האלה הקדושות, כמתוך חלום ממש בצורת אדם.

ובאמת ובאמונה אני אומר, שעדין לא הגעתי עד מחצית השגת האר"י זכרונו לחיי העולם הבא, רק שהוא לא הרשה לכתב, ואני צויתי לכתב. ואני גלה לי, תודה לא-ל, המגיד בפנימיות החכמה דברים נפלאים, אשר לא נודעו מהרבה. כי דברי האר"י סתומים מאד. ובפרט ענין הקשיא איך קו האין סוף יעבר בתוך עשיה.

ו) פללות החכמה: שלשה דברים

ובכללות הענין ג' דברים הם פללות החכמה: פרטיות ההנהגה, ירידת האור בהדרגת כחו, והרכבת המאורות. כי כל הצורות מה שאנו מצירים לא מראות ערך הכמות, אלא ערך האיכות. והוא הפך מעניני הגשמיות, כי כל החכמה היא רק סדרי ההנהגה לפי מציג החד"ר [חס"ד די"ן רחמי"ם]. וכבר כל הדברים האלה יראה כבוד תורתו בכללים אשר שלחתי למורי ורבי כבוד מורנו הרב רבי חתנו נר"ו. כל אלה הדברים דחקתי וכתבתי להפיק רצון כבוד תורתו. ומאשר יהיה בסוף הדברים, אין לי רשות לדבר פלל, כי סתומים וחתומים.

ז) אגרת פ"ו (רמח"ל למהר"י בסאן) – שרפת פרה אדמה ושרפת התורה

ואל אשר שאלני על ענין גזרת הספרים אשר במדינת הכמר^ה, כבר יודע כבוד תורתו אשר אני משכתי ידי מדבר דבר בענינים האלה. אך אם כך אני לאחרים, לא אהיה כך עם כבוד תורתו כל אשר אוכל, כל שכן שאין זה דבר

ד. עין קל"ח פ"ח, עמוד כז. עין גם בן אגרת מ"ו של הרב יוסף אירגס. ראה גם בן אגרת נ'.

ה. בכ"ב איר שנת ה' תצ"א היתה גזרת הכמר ברומי לשרף בפמבי ספרי קדש רחמנא ליצלן, ראה ברלינר פתבים נבחרים, ירושלים תש"ט, פרק א' עמוד 9.

קטן אלא גדול מאד. ובפתחלה אמר ענין זה של גזרות התורה שהיו בעוונותינו הרבים מאין יצאו, כי אין דבר בלא שרש'. וסוד זה "זאת חקת התורה" ותרגומו 'דא גזרת אורייתא', ונודע שפאן נרמז ענין זה. וסוד הדבר הוא ממש ענין הפרה האדמה, שהשכינה מוסרת עצמה לשרפת הדין החזק להציל את ישראל, והיא הנתנת לטהרת טמאים שאין להם טהרה אלא היא. הם הנטמאים בטמאה היותר תקיפה, דהינו טמאת מת, שלכן אין להם תקון אלא זה. והיא עצמה הטמאה של הגלות בסוד "הושיבני במחשכים כמתי עולם", ועל כן "היא העולה על מוקדה כל הלילה" כו'. אבל צריך שיהיה התעוררות לזה למטה, ולכן בזמן שהיה בית המקדש קיים היתה אפר הפרה. וכיון שחרב הבית ואין פרה, הצרכה התורה עצמה בעוונותינו הרבים לימסר כך לשרפה בעבור ישראל, וזה מתקן גם כן גלות התורה. והנה כמו שכתבתי פרה אחת היה צריך לעשות אחרת, כך תקון אחד מתקנים עד זמן שמתקנים, אבל בהתגבר הקטרוגים חס וחלילה צריך תקון אחר. והאמת, כי הגדר לזה הוא שיהיו ישראל ממיתים עצמם על דברי תורה, ולכן נאמר "זאת התורה אדם כי ימות באהל" כמו שדרשו זכרונם לברכה. ועל כן הושם זה הפסוק לידרש כן בפרשה זאת ולא בפרשה אחרת.

ועתה אמת הוא ודאי, שקטרוג גדול נתעורר על ישראל והיתה צריכה התורה לימסר על ישראל חס וחלילה אפלו לשרפה, לא תעלה ולא תבוא. ובזה לא אוכל לגלות הרבה כי לא עתה התחיל, והיה לו זמן. וזה אמת, כי התורה מראה עצמה כאלו נמסרת לזרים ושם נאמר: צור תעודה חתום תורה בלמדי (ישעיה ח, יז), כי אדרבא מסתלקת מידם ונתנת תחת שמירה עליונה של גבורים מגבורי ישראל, ולכן "וחפיתי להשם המסתיר פניו" וכו' (שם ח, יז), כי על כל פנים אי אפשר לימלט מהסתר פנים. אך יש תקנה, כי לא נתנה ביד טמאים, והדברים עתיקים. ואת הכל תהלה לאל הראנו אלקינו, ולא אוכל להרחיב. והאמת, כי במקומות האלה היו קטרוגי התורה יותר, כי יותר לא המיתו עצמם והלכו אחרי הנאות העולם, כי כן בכל איטליא.

ח) בטול הגזרות על ידי למוד הזהר בלי הפסק

זאת ידעתי אגיד, כי ודאי כבר נתרבה הקטרוג עד שהיה יכול להגיע חס וחלילה אל מקום גדול. ואנו תודה לאל הקדמנו וירצה השם, יהיה לכל ישראל רפואה למכה. כי זה ה' חדשים בקרוב¹ כבר ראינו את הנולד והתחלנו בתקון גדול, כאשר אמר עתה לכבוד תורתנו. וזאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש בני איטליא, ישמרם צורם, לינצל מרשת זו טמנו שונאיהם. ובדאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד. זה הסדר אשר שמנו בבית מדרשנו, כי כבר ידענו מה שכתב רשב"י בספר הזהר פרשת ויצא (דף קנא): 'בעוד דהאי קול לא פסק דבור שלטא ויכלא ועל דא לא אצטריך אורייתא למפסק', ושם למעלה מעט: 'כל זמנא דחכימא יחדון בה באורייתא לא יכיל סמ"ך מ"ם בהו'. ועל כן שמנו עצמנו לקבע למוד שלא יהיה לו הפסק כלל.

זה משפטו [של בית המדרש]². שבעה בחרנו אשר התנדבו לזה לקיים להם להיות בין כלם לומדים תמיד מן הבקר עד הערב, כל הימים לא יחשו. והם עשו ביניהם תנאי, שהלמוד הזה לא יהיה אלא לתקון כל ישראל. ועל כן כלם כאיש אחד יחשבו, ולא יעשה שום אחד בשביל עצמו, אלא בשביל כל ישראל.

ובסדר זה יתחילו: מיז אחר תפלת שחרית ישב אחד במקום אחד אשר הוכן לזה ושם ילמד שעור קבוע לו עד בוא השני ויקח ממנו הספר עצמו, וממקום שהוא מסים שם יתחיל, עד בוא השלישי ויקח ממנו. וכן יקיפו ויכלו עד צאת הכוכבים, דבר יום ביומו. וכל אחד בשעת למודו יהא דינו כמתפלל שמונה עשרה, שלא יוכל להפסיק בשום מין הפסק שבעולם. ולא יסיים למודו עד שיתחיל השני, באפן שרגע אחד לא יפסק קול התורה. והלמוד הוא ספר הזהר, תקונים וזהר חדש, ונמצינו לומדים בכל שבוע כל

ז. זאת אומרת (לפי תאריך המכתב: כ' סיון ה' תצ"א) שבשלהי טבת – שבט ה' תצ"א קמה החבורה הקדושה של הרמח"ל שהעמידו תקנות הישיבה, ראה תעודה ג'.

ח. השווה עם תקנות הישיבה, תעודה ג', אות א, ב, ד.

זה. וזה ידענו כי בחר השם בזה לבטל כל גזרות קשות, ובפרט להיות לחומה אל הגזרה הקשה חס וחלילה.

ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא אישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום. אבל כבוד תורתו יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יוכל לעשותו, כי לא דבר קשה הוא כלל. ואנחנו מצליחים בזה תודה לאל, ועוד לנו סדרים רבים ונאים בענין הלמוד הזה.

ט) אגרת ג' – תקנות הישיבה של הרמח"ל

בעזרת השם נעשה ונצליח אמן. אלה דברי הברית החקים המשפטים והתורות אשר קבלו עליהם החברים הקדושים, אשר באו על החתום, לקיים עליהם לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, כלם יפתח בדורו כשמואל בדורו, כי נעשו כלם להיות כאיש אחד לעבד את העבודה הזאת עבודת השם להחשב אחד מהם ככלם לכל העבודה הזאת.

וזה אשר קבלו עליהם:

ראשונה, לקבוע למוד תמידי אשר לא יפסיק בבית התפלה הקדוש הזה בספר הזהר הקדוש. ללמוד כל איש מהם חלקו זה אחר זה מאחר תחלת הבקר ועד עת תפלת מנחת ערב כל הימים תמיד, חוץ משבת, יום טוב ופורים, תשעה באב וערב תשעה באב, ומערב שבת וערב יום טוב מנחות והלאה, לפי התנאים אשר התנו בלמוד הזה לפני השם:

א: שלא יהיה הלמוד הזה עליהם נדר, דהינו שלא להתפשט חס ושלום בעיון נדרים, אבל יהיה עליהם בכל תקף וחמר גדול שיוכל לדבר ולב להרהר.

ב: שלא יפסיק הלמוד כלל אלא בבא אחד למלא מקום חברו, יתחיל השני הבא טרם יפסיק הראשון למען לא יפסיק הלמוד כלל.

ג: שאם אחד מהחברים ילך בדרך רחוקה או קרובה, חבריו הנשארים ישלימו בעדו ויחשב לו כאילו היה גם הוא עמיהם.

ד: שְׁלֵא יִהְיֶה הַלְמוּד הַזֶּה לֹא עַל מַנְת לְקַבֵּל פְּרָס בְּשׁוּם צַד צְפוּי שְׂכָר אוֹ לְשׁוּם צַד מַחְשָׁבָה וּפְנִיָּה אַחֲרֵת חֲלִילָה, כִּי אִם רַק לְתַקּוֹן הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה וּלְתַקּוֹן כָּל יִשְׂרָאֵל עִם הַשָּׁם לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרָם וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שְׂכָר מְזֶה כִּי אִם לְזָכוֹת לַעֲשׂוֹת עוֹד תְּקוּנִים כְּאֵלֶּה וְכֵאלֶּה וּלְיַחַד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיה וּלְתַקּוֹן כָּל יִשְׂרָאֵל.

ה: שְׁאֵם חֶסֶד וְשָׁלוֹם אֵיזָה אֲנִס אוֹ טְעוּת אוֹ שְׂכָחָה יֶאֱרַע לְהַפְסִיק הַלְמוּד הַזֶּה בְּאֵיזָה צַד שְׂיִהְיֶה, לֹא יַעֲשֶׂה הַפְּסֵק זֶה שׁוּם רֶשֶׁם רַע לֹא לְמַעַלָּה וְלֹא לְמַטָּה כָּלֵל וְעַקֵּר, וְיִהְיֶה מַעֲשִׂיהֶם בַּלְמוּד הַזֶּה רַק לְתַקּוֹן וְלֹא לַעֲוֹת כָּלֵל וְעַקֵּר.

ו: שְׂיֻכְלוּ לְצַרְף לַלְמוּד הַזֶּה הַלְמוּד הַכְּלָלִי שֶׁל כְּבוֹד מוֹרְנוּ הַרְבֵּי רַבִּי מִשָּׁה חַיִּים רַבָּם נר"ו, הַלְמוּד שֶׁהוּא לוֹמֵד בִּישִׁיבָה בַּחֲצֵי הַיּוֹם.

ז: שְׂיֻכְלוּ כָּל אֶחָד מֵהַחֲבָרִים לְזָכוֹת לַפְּעָמִים גַּם לְאַחַר אֲשֶׁר לֹא מְכַלֵּל הַחֲבָרָה הַקְּדוּשָׁה הוּא. שְׂיֻכַּל לְלַמֵּד בְּמִקוּמוֹ בְּשַׁעֲתוֹ וַיַּחֲשֹׁב כְּאֵלוֹ לְמַד אֶחָד מֵהַחֲבָרִים הַקְּדוּשִׁים עֲצָמָם.

ח: קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם לְחַבֵּר גַּם כֵּן יוֹם בְּלִילָה בַּלְמוּד הַזֶּה.

ט: שְׁלֵא יַחֲשֹׁב הַלְמוּד הַזֶּה לְשׁוּם אֶחָד מֵהַחֲבָרִים לְתַקּוֹן פְּרָטִי אֲפֹלוּ לְכַפְרֵת עוֹוֹנוֹת, רַק תִּהְיֶה בּוֹ הַפְּנִיָּה שְׁלֵמָה לְגַמְרֵי לְתַקּוֹן הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה וּלְתַקּוֹן כָּל יִשְׂרָאֵל.

י: שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוּם זְמַן קְבוּעַ לְשׁוּם אֶחָד מֵהַחֲבָרִים לַלְמוּד הַזֶּה, אֶלֶּא כָּל אֶחָד יָבֹוא כְּכֹל אֹתוֹ נִפְשׁוֹ בְּזְמַן שְׂיִהְיֶה בִּיכְלָתוֹ.

וְיִהְיוּ הַחֲתוּמִים כּוֹרְתֵי אֲמוּנָה עַל הַבְּרִית הַזֶּה:

כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל חֲזָקִיָּה בֶן כְּבוֹד מוֹרְנוּ רַבִּי מִיכָל טְרַוִּיִס, כְּבוֹד יַצְחָק בֶּן כְּבוֹד מוֹרְנוּ הַרְבֵּי רַבִּי שְׁבִתִי מְרִינִי, כְּבוֹד מוֹרְנוּ הַחֲשׁוּב רַבִּי יְקוּתִיאֵל בֶּן כְּבוֹד מוֹרְנוּ הַרְבֵּי רַבִּי יְהוּדָה לִיב מוּיִלְנָה, כְּבוֹד מוֹרְנוּ הַחֲשׁוּב רַבִּי יַעֲקֹב יִשְׂרָאֵל בֶּן כְּבוֹד מוֹרְנוּ הַחֲשׁוּב רַבִּי אַבְרָהָם חֲזַק, כְּבוֹד שְׁלֵמָה בֶּן כְּבוֹד מוֹרְנוּ רַבִּי אַבְרָהָם דִּינָה, כְּבוֹד מִיכָל בֶּן כְּבוֹד מוֹרְנוּ גַד טִירְנִי, כְּבוֹד יַעֲקֹב חַיִּים בֶּן כְּבוֹד מוֹרְנוּ רַבִּי אֲשֶׁר קְאָסְטִיל פְּרַאנְקוֹ.

מפעל הזדה העולמי

טופס קליטת שיעור חדש

בס"ד

מס' טלפון 1. _____ מס' טלפון 2. _____

מס' טלפון 1. _____ מס' טלפון 2. _____

מס' טלפון 1. _____ מס' טלפון 2. _____

שם הרב 1. _____

2. _____

שם איש קשר _____

נושא השיעור _____

פרטי השיעור

עיר _____

שכונה _____

בית מדרש _____

רחוב _____

מס' בית _____

מס' דירה _____

כמה משתתפים _____ עד- _____ מ- _____

כמה משתתפים _____ עד- _____ מ- _____ שעות: _____ יום ב' שעות: _____ מ- _____

כמה משתתפים _____ עד- _____ מ- _____ שעות: _____ יום ג' שעות: _____ מ- _____

כמה משתתפים _____ עד- _____ מ- _____ שעות: _____ יום ד' שעות: _____ מ- _____

כמה משתתפים _____ עד- _____ מ- _____ שעות: _____ יום ה' שעות: _____ מ- _____

כמה משתתפים _____ עד- _____ מ- _____ שעות: _____ יום ו' שעות: _____ מ- _____

כמה משתתפים _____ עד- _____ מ- _____ שעות: _____ שבת ק' _____

הערות _____

טלפון 2 _____ טלפון 1 _____

שם _____

פרטי הרישום

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר

עֵת לַעֲשׂוֹת לַה'

מַעֲמַד הַר סִינַי

בְּאֶרְצָא

בְּלִמּוֹד "הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ"

נִנְצַח אֶת הָעָרֶב רַב,

כָּלֵב, נָחֵשׁ, אָדוּם וַיִּשְׁמָעֵאל

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
ל"ג בעומר שנת תש"ע לפ"ק

הקדמה

ישראל הטהורים ואחינו הנוכחים, ידעו ויתבוננו לעסק בלמוד הווה"ק שכידוע מטהר את הנשמה ומסגל לכל ברכה וטובה כמו שכתב החיד"א זלה"ה בספרו "מורה באצבע" (ב, מד) וזה לשונו: "לימוד ספר הזוהר מרוזם על כל לימוד, בשם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה... עכ"ל זלה"ה – על פן התעוררו להתחזק בלמוד הווה"ק כמו שכתוב (תהלים קיט) עת לעשות לה' הפרו תורתך, ובאורו: בשהעבר רב מפירים את התורה מוטל עלינו להתחזק ולעשות עת וזמן לכבוד השכינה הקדושה, וליחידא קב"ה ושכינתיה, משום שזהו זמן הגאולה, וכידוע כל הגאולה תלויה בלימוד הווה"ק, וכמו שאמרנו בזה"ק (זוה"ח ח"ב מ) על דורו: "וכו דררא דא יקם עלמא עד דייתי מלכא משיחא" וכידוע שבזכות לימוד הווה"ק והאדרות יפקון מן גלותא ברחמים ועוד לא יצטרכו לנשיון. כמ"ש בזה"ק ובתקונים. ובתקון ו' איתא: "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך בד' תגלי לתתא בדררא בתראה בסוף יומיא, ובגיגיה וקראת דרור בארץ וגו'". ובפרשת נשא אמר רעיא מהימנא "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי".

וגם ידוע מה שכתב מהר"ח"ו בשם האר"י (עין בשערוה"ק יא): "ול'ש: "גם אמר לי הרב אברהם הלוי יצ"ו, שאמר לו מורי ז"ל עצה לענן ההשגה הזאת זו: שלא ישיח שיחה בטלה ושיקום בחצי הלילה ויבכה על חסרון הידיעה ושלמוד בזה"ה דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון, ארבעים או חמשים עלים בכל יום שיקרא בספר הזוהר פעמים רבים" עכ"ל ז"ל. – וע"כ נהגו ישראל עם קדושים לקרא את האדרות הקדושות בימים הקדושים בימי שנה, הן בראש השנה, כפי שנהגו רבים ושלמים לקרא ספר התהלים והאדרות, וכתב הכף החיים (תקפג, לח) שג"מ א' דראש השנה קוראים אדרא רבא וביום ב' אדרא זוטא. והן בחג השבועות זמן מתן תורתנו, שקוראים האדרא רבא וכנזכר מנהג זה בפע"ח לרבנו האר"י"ל שנהגו החברים ללמוד אדרא רבא, ובהושענא רבא נהגו לקרא אדרא זוטא. ובפרי עץ חיים (בש" חג השבועות פ"א בהגהת מהר"י צמח בשם המהר"ח"ו): שאמר שבלילות שביעי של פסח וחג השבועות וליל הושענא רבה מצוה לפרש ולגלות עומק החכמה לפי שבאלו הימים הזמן גרמא ויהא זמן מוכן לסודות וראוי לפרש א"ז. – ובפרט על קברו של התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי ז"ע, וידועה הסגולה הגדולה לקרא האדרות על קברו אשר בזה שפותחיו דובבות והמשיך עלינו השפע העליון, וכמואמר חז"ל (בבבא ז"א): "דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועצה מפיו בעולם הזה שפותחיו דובבות בקבר". ולפי זה, הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחצתו, שהיה הוא גרם להחיותו, ואין ספק בשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי ויצאין לקראתו לקבל פניו. (הג' מהר"ח"א איטרולטה בספרו בן אברהם פ' וישלח כג). וכן האדמו"ר מסדיגורה ז"ע, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, ו"הספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק". (ס' תורה וחיים מע' ס' אות ר"ז, לרבי חיים פלאגי ז"ע).

העולה מהדברים דבכל מקום שלומד תורת הרשב"י הרי הוא כאילו נמצא אצל ציונו הקדוש, והעולים הזוכים להשתטח באתרא קדישא מירון, בודאי שחובה קדושה ללמוד את תורת הרשב"י אצל ציונו יותר מכל לימוד אחר, וזה מתקשר לנשמת הרשב"י, ועל ידי פן תפלתו עושה רושם, וכמו שאמר דוד המע"ה אגורה באהלך עולמים... ובודאי יכיר לו הרשב"י טובה על כך. (ועין מאורות הזוהר פ"ו). – ובפרט ביום ל"ג בעומר שהוא יום הלולא דיליה, וכידוע שג"מ פטירתו גילה האדרא זוטא ודבר בעתו מה טוב. – וספר הרב הצדיק המקובל הר"ר בניהו שמואלי שליט"א (ר"י נהר שלום) מפי מור"ר ועטר זקן המקבילים המקובל האלקי כמור"ר יצחק פדורי וללה"ה ששמע מפי המקובל האלקי ח"ר סלמאן אליהו וצ"ל שהיה קורא כל האדרא רבא בכל שב"ק, ושאל אותו מפני מה עושה בן והשיב לו שכל "עץ חיים" לרבנו האר"י"ל מקורו באדרא רבא וברגע שאני קורא האדרא רבא הוא כמו שאני חוזר על כל הספר הנורא "עץ חיים" לרבנו האר"י"ל, ז"ע א. – וכן ידוע מה שתקן הר"י"ח הטוב ז"ע"א לאיצרייט או לתקוני הנפש והגוף, אשר בהרבה מקומות תקן לאמר או אדרא רבא או אדרא זוטא להתם כל פשע, ולהמשיך השפע העליון. – ובפרט לזכות לקבלת התורה בחג השבועות שאז מתנוצץ הארת "האור פי טוב" הגנוז בתורה, על ידי הרשב"י הקדוש שנקרא "בוצינא קדישא", ובבלמוד "האדרא רבא" שפיע על הלומדים אור עליון מזהירא עילאה (בנ"י מ' ל"ג בעומר אות ב'), ובזכות הלומדים והמתעסקים בזה"ה הקדוש נגצל "מאל נבר" ונזכה לגאולה השלימה בחן בחסד וברחמים, ביום ההוא יהיה ה' ארך רשמו אחד"בב"א.

א. והרמ"ק כתב כמו כן, כל אחר חצות לילה ובימים השבת וימים טובים מסגלים להשכיל בחכמת הקבלה. ובספר אור צדיקים (כ"ב, כח-ל) כתב שעסק חכמת הקבלה היצולחה בערבי שבתות אחר חצות ובחג הסוכות בחוף הספק, ובחג השבועות.
ב. פוק חיי מי הוא בעל המימרא הרשב"י ז"ע – והיאך הבאים לציונו הקדוש לא מקימים את דבריו הקדושים ללמוד את תורתו "הזוהר הקדוש", והרי זה מרפסין אגרי.
ג. וכתוב בזה"ק: תלת דרגין אינו מתקשרן דא ברא. קדישא בריך הוא אורייתא וישראל, וכי (ח"ג עג). והלומד בתורת הרשב"י מעורר התדבקות בנשמת התנא האלקי, וכאשר מוציא האדם מפיו דברים, הנה הכל פיו עולה למעלה ועושה רושם, ובודאי בשלומד בתורת הרשב"י ע"ה, פועל למעלה התעוררות ושמה לנשמת רשב"י ותבדיו, והרי הוא כאילו ממש משתתף עמהם והרי הוא מבני היכלא מדמימנותא וזכה גם לעתיד לבוא להשתתף ולראות בשמחתו של הרשב"י, שהוא שרש נשמתם של ישראל כעניין משה רבינו ע"ה. והרי שמחתו של רשב"י היא שמחת כלל ישראל. (ועין מאורות הזוהר דף ק-קא).

סֵפֶר עַת לַעֲשׂוֹת לַה'

— פָּרָק א —

מַעֲמַד הַר סִינַי בְּגִלּוּי סוּדוֹת הָאֲדָרָא

(א) מַעֲמַד הַר סִינַי בְּגִלּוּי סוּדוֹת הָאֲדָרָא

בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם בּוֹ עָמַד רִשְׁבִּי לְהַסְתַּלַּק מֵעַת הָעוֹלָם, הִגִּיעוּ לְבֵיתוֹ רַבִּי אַבְאָה, בְּנֵי רַבִּי אֶלְעָזָר וְשֶׁאֵר הַחֲבֵרָא קְדִישָׁא. הַבַּיִת הָיָה מְלֵא וְאִשׁ הַקִּיפָה אֶת הַבַּיִת סָבִיב.

א. א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ אָדָר שְׁנַת תש"ע לפ"ק – לְכַבּוֹד "אוֹצֵר הַיְהוּדוֹת", חֲבֵרָה מְזַכֵּי הַרְבִּים הָעוֹלָמִי, מַפְעֵל עוֹלָמִי לְהַצֵּלֶת הַדָּת, מִיִּסּוּדוֹ שֶׁל הַגָּאוֹן הַצְּדִיק רַבִּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס כ"ק מֶרֶן אֲדַמוֹר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א.

שְׁלוֹם רַב וְכָל טוֹב סְלָה – זוֹכְרֵנִי כִּד הוּיָנָא טְלִיא סְפֵר לִי מֵר זְקֵנִי שִׁחִיָּה לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים, שְׁהִיָּה מְנַהֵגִם בְּעִיר בְּגֵדֵד בִּימֵי שַׁבָּת קֹדֶשׁ אַחֲרֵי סְעֻדָה שְׁנִיָּה בְּשַׁבָּת קֹדֶשׁ הָיוּ מִתְאַסְּפִים בְּבֵית הַפְּנִסָּה יְלָדִים וְזָקֵנִים וְכָל הַקְּהָל. חֲלָקִים קוֹרְאִים אֲדָרָא רַבָּא וְאֲדָרָא זוּטָא וּמְסִימִים כָּל שַׁבָּת, חֲלָקִים מְשַׁנְיִוֹת, וְחֲלָקִים מְסִימִים אֶת כָּל סְפֵר תְּהִלִּים, וְכָף נְהִיגוּ בְּעִירוּדוֹ שֶׁל מֶרֶן רַבֵּן שֶׁל כָּל בְּנֵי הַגּוֹלָה ה"בֵּן אִישׁ חַי" וְצ"ל. מִי יִתֵּן וְנִזְכָּה לְהַחֲזִיר עֲטָרָה לְיִשְׁנָה.

בְּכַרְפַּת הַתּוֹרָה, מִמְּנֵי: סִיאַג נִיר.

נענה רבי שמעון ואמר: הנה פעת היא שעת רצון, ישנם דברים קדושים שעד היום לא גליתי לאיש והיו נסתרים בלבי, פעת אגלה אותם לפני השכינה.

דברות קדש נוראיים, סודות תורה נסתרים, גלה רבי שמעון בר יוחאי ורבי אבא כתבם מפיו, אחר כך נסדרו בשם "אדרא זוטא". "אדרא" זו נאמרה כהמשך ל"אדרא רבא" בו נכתבו רזין עליונים על ידי רשב"י והחבריא בעת שנתאספו יחד ללמד בסודות התורה.

וכך אמר רשב"י ביום פטירתו: ב"אדרא" נודמן הקדוש ברוך הוא ומרכבותיו וכעת הקדוש ברוך הוא כאן עם הצדיקים שבגן עדן וכו' ב"אדרא רבא" היו כל החברים אומרים ואני אומר יחד אתם, וכעת אני אומר לבדי וכלם מקשיבים לדברי, עליונים ותחתונים, אשרי חלקי בזה ובבא!

ביום זה גלה רשב"י סתרי תורה רבים, רזין דרזין זפים בתכלית הזפוף, אורות עליונים, הנשגבים מבינת אדם, ואינם נתפשים בשכל אנוש. ("אדרא רבא" מובא בזהר פרשת נשא, ו"אדרא זוטא" מובא בזהר פרשת האזינו)

על כן סגלה לקרא וללמד ב"אדרות" על קבר רשב"י בבחינת שפתותיו דובבות בקבר, במיוחד ביום ל"ג בעומר, יום ההילולא קדישא.

וכתב ה"פ החיים" (תקפ"ג, ל"ח) ביום א' דראש השנה קוראים אדרא רבא וביום ב' אדרא זוטא וכן בחג השבועות. גם בספר "פרי עץ חיים" מזכר מנהג זה שנהגו ללמד בליל שבועות ה"אדרא רבא" ובהושענא רבא ה"אדרא זוטא".

כמו כן נדפס בסדר תקון ליל שבועות אדרא רבא ובתקון ליל הושענא רבא אדרא זוטא.

וצריך באור למה נוהגים לומר האדרא רבא דוקא בשבועות?

(ב) האדרא רבא קדישא שאומרים בליל שבועות

תרגום המאמר, כדי שיהיה מוכן ללמוד בציון הרשב"י זיע"א.

זהר חלק ג דף קכ"ז ע"ב:

תניא, אמר רבי שמעון לחברייא, עד אימת ניתיב בקיומא דחד סמכא. [עד מתי נשב ולא נגלה את סודות התורה, שעל זה כתוב] **כתיב** (תהלים קיט) **עת לעשות לה' הפרו תורתך. יומין זעירין, ומארי דחובא דחיק.** [הימים קצרים והיצר הרע מפריע לעסק בתורה] **פרוזא קארי כל יומא, ומחצדי חקלא זעירין אינון.** [הפרוז מכריז כל יום אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, והצדיקים מעטים הם] **ואינהו בשולי (נ"א: בשורי) פרמא. לא אשגחו, ולא ידעיו, לאן אתר אזלין כמה דיאות.** [וגם הם עדין בתחלת הפרם, כלומר שלא יודעים איך ללמד את סודות התורה].

אתפנשו חברייא לבי אדרא, מלובשין שריין, סייפי ורומחי בידיכון, [התאספו החברים לבית הגרן, מלבשים במגנים וחרבות ורמחים בידיכם, שדברי תורה נקראים חרב פיפיות להלחם בסטרא אחרא] **אזדרזו בתקוניכון, בעיטא, בחכמתא. בסוכלתנו. בדעתא. בחיזו. בידין. ברגלין** (נ"א בחילא דידין ורגלין). [תזדרזו בתקונכם, בעצה כנגד הפתר, בחכמה, בבינה, בדעת, במראה דהינו תפארת ויסוד, בידיים – חסד וגבורה, ברגלים – נצח והוד] **אמלכו עליכון [כנגד מלכות] למאן (ס"א למלכא) דברשותיה חיי ומותא.** [למי שברשותו החיים והמות] **למגזר מלין דקשוט.** [לומר דברי אמת] **מלין דקדישי עליונין צייתי להו, וחדאן למשמע להו, ולמנדע להו.** [דברים שהמלאכים הקדושים, מקשיבים להם ושומחים לשמע ולדעת אותם].

יתיב רבי שמעון ובכה, ואמר ווי אי גלינא, ווי אי לא גלינא. [ישוב רבי שמעון ובכה, ואמר אוי לי אם אגלה את הסודות הגדולים שהם סודות גנוזים, ואוי לי אם לא אגלה, כי אז יהיו החברים חסרים מידיעת סודות אלו] **חברייא דהוה תמן אשתיקו.** [החבריא שתקו מגדל יראת רבם] **קם רבי אבא ואמר ליה, אי ניחא קמיה דמר לגלאה,** [קם רבי אבא ואמר: לכבוד השם יתברך, אם נוח לפני רבינו לגלות את הסודות, רק שרבי שמעון חושש מהפסוק כבוד אלקים הסתר דבר, יש לזה תשובה] **הא כתיב** (תהלים

(כה) סוד ה' ליראיו, והא חברייא אלין דחלין דקודשא בריה הוא אינון, וכבר עאלו באדרא דבי משכנא, מנהון עאלו, מנהון נפקו. [הרי יש פסוק נוסף "סוד ה' ליראיו" שמצווה לגלות סודות התורה ליראי ה', וכאן כל החברים יראי ה' הם, ועוד, כבר למדנו סודות אדרא דבי משכנא, וידעו לכנס ולצאת מהם בשלום].

דף קכ"ח ע"א:

תאנא, אתמנו חברייא קמיה דרבי שמעון, ואשתכחו, רבי אלעזר בריה. ורבי אבא. ורבי יהודה. ורבי יוסי בר יעקב. ורבי יצחק. ורבי חזקיה בר רב. ורבי חייא. ורבי יוסי. ורבי ייסא. ידן יהבו לרבי שמעון, ואצבעו זקפו לעילא. ועאלו בחקלא ביני אילני ויתבו. קם רבי שמעון וצלי צלותיה, יתיב בגווייהו ואמר, כל חד ישוי ידוי בתוקפיה. שוו ידייהו, ונסיב לון פתח ואמר (דברים כז) ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה מעשה ידי חרש (דף קכ"ח ע"א) ושם בסתר וענו (ס"א כל העם) כלם ואמרו אמן.

פתח רבי שמעון ואמר, (תהלים קיט) עת לעשות לה', [פתח רבי שמעון לפרש את הפסוק, ושואל] אמאי עת לעשות לה'. [מה הצרך לגלות סודות התורה] משום דהפרו תורתך. [משום שיש הרבה בני אדם שהפרו תורתך] מאי הפרו תורתך, תורה דלעילא. [איזה תורה הפרו, את התורה שלמעלה, זאת אומרת סודות התורה], דאיהי מתבטלא אי לא יתעביד בתקונוי (ס"א שמא) דא. [שהיא מתבטל אם לא יהיה נעשה התקון הזה, כלומר אם לא אגלה את הסודות] ולעתיק יומין אתמר. כתיב (דברים לג) אשריך ישראל מי כמוך. וכתיב, (שמות טו) מי כמוך באלים ה'. [הרי התורה משבחת את ישראל וגם שבח הקדוש ברוך הוא מי כמוך, מכאן שהשנה הכתוב את שבחם של ישראל לשבח קונם, אם פן ראויים ישראל לגלות להם סודותיו].

גלוי !

קרא לרבי אלעזר בריה, [בנו] אותביה קמיה, [הושיבו לימינו] ולרבי אבא מסטרא אחרא, [הושיבו לשמאלו] ואמר אנו כללא דכולא. [אנו

עת לעשות לה'

שלא

כָּלֵל הַפֶּל, שְׂרָבִי שְׁמֵעוֹן בְּחִינַת כְּתָר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּחִינַת חֲכָמָה, וְרַבִּי אַבְא בְּחִינַת בִּינָה] **עַד הַשְּׁתָּא אַתְתָּקְנוּ קַיִמִין. אַשְׁתִּיקוּ, אַשְׁתִּיקוּ** [שְׁתִּיקוּ הַחֲבֵרִים לַחֲזוֹת בְּנֵעַם בִּיאַת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה וְנִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים] **שְׁמַעִי קְלָא, שְׁמַעוּ** קוֹל שֶׁל פְּמִלְיָה שֶׁל מַעְלָה שְׂיָרְדוּ לְשִׁמְעַת תּוֹרַתוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן] **וְאַרְכּוּבְתָן דָּא לְדָא נְקִשׁוּ.** [וּבִרְכִיָּהֶם רְעָדוּ וְנִקְשׁוּ זֶה לְזֶה מֵאִימַת הַשְּׂכִינָה] **מַאי קְלָא.** [מְפָרֵשׁ מֵהוּ הַקּוֹל] **קְלָא דְכְּנוּפִיָּא עֲלָאָה דְמַתְכַּנְפִּי.** [זֶהוּ הַקּוֹל שֶׁל פְּמִלְיָה שֶׁל מַעְלָה שֶׁנִּתְקַבְּצוּ לְשִׁמְעַת סוּדוֹת שְׂיִגְלָה רַבִּי שְׁמַעוֹן, וּבְזָה רָאָה רַבִּי שְׁמַעוֹן הַסִּכְמָה וְעַת רְצוֹן לְגִלּוֹי הַסוּדוֹת].

חֲדֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאַמְרוּ, [שְׂמַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאַמְרַת לְחֲבֵרָא גַם אַתְּמַם תִּשְׂמַחוּ וְאַל תִּפְחָדוּ] (חֲבִיקוּק ג) **ה' שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יְרֵאתִי.** (אֲמַר) **הֵתִם יְאוֹת הָוָה לְמַהוּי דְחִיל.** [כִּי מָה שְׂאֲמַר חֲבִיקוּק הַנְּבִיא יְרֵאתִי מִשּׁוּם שְׂאָז רָאָה מִרְאוֹת נְבוּאָה בְּבְחִינַת גְּבוּרוֹת, וְלָכֵן רָאוּי לְהִיּוֹת יְרֵא] **אֲנִן בְּחִיבֻתָא תְלִיָּא מְלִתָּא,** [אֲבָל אֲנַחְנוּ בְּאַהֲבָה תְלוּיִים כִּי נִשְׁמוֹתֵינוּ הֵן מֵהַחֲסָדִים שֶׁהֵם בְּחִינַת אַהֲבָה] **דְּכְתִיב, וְאַהֲבַת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ,** [וְאַנַּחְנוּ אוֹהֲבִים אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ] **וְכְתִיב (דְּבָרִים ז) מֵאַהֲבַת ה' אֶתְכֶם, וְכְתִיב (מְלָאכִי א) אַהֲבַתִּי אֶתְכֶם וְגו'.** [וְגַם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתֵנוּ, וְלָכֵן אֵין לָנוּ לִירָא מַעֲנֵשׁ].

עַד כָּאֵן אוֹמְרִים בְּתַקּוֹן לַיִל שְׁבוּעוֹת – כְּנֻדְפֵס בְּתַקּוֹן לַיִל שְׁבוּעוֹת הוֹצָאת סְלֵאוּיטָא שְׁנַת תַּקְצ"ו.

ג) גִּלּוֹי הַסוּדוֹת עַל יְדֵי הַרְשָׁב"י – כְּמַעֲמַד הַר סִינִי

אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, לְשִׁמְיָא לֹא אִימָא דִּיצִיתָנוּ (ס"א דִּיצִיתָנוּ), **לְאַרְעָא לֹא אִימָא דְתִשְׁמַע, דְּהָא אֲנִן קִיּוּמֵי עֲלָמִין.** [אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אֲנִי לֹא אוֹמֵר לְשִׁמִּים שְׂיִאֲזִינוּ וְגַם לֹא לְאַרְצָא שֶׁתִּשְׁמַע כְּמוֹ שְׂאֲמַר מֹשֶׁה רַבִּינוּ, כִּי מֹשֶׁה רַבִּינוּ הִזְהִיר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יַחְטְאוּ וְעַל זֶה הָעִיד בָּהֶם שְׁמִים וְאַרְצָא, אֲבָל אֲנַחְנוּ עוֹסְקִים בְּתוֹרַת הַסוּד שֶׁהִיא קִיּוּם הָעוֹלָם] **תְּנָא רְזִין דְּרְזִין, כַּד פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרְזִי דְּרְזִין, אִזְדַּעַז אַתְרָא,** [לְמַדְנֵנוּ בְּבִרְיָתָא שֶׁבְּסִפְרֵי רְזָא דְּרְזִין, וּכְפֹאֶשֶׁר פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן לְפָרֵשׁ אֶת הַסוּדוֹת נִדְעָזַע הַמְּקוֹם שֶׁשָּׁבוּ שֵׁם כְּדַמְיוֹן הַר סִינִי שְׁנֶאֱמַר בּוֹ וַיַּחֲרַד כָּל הָהָר מְאֹד] **וְחֲבֵרִין אַתְחַלְחֵלוּ.**

[והחברים התחלחו ונרעדו כדמיון ישראל במתן תורה שנאמר בהם ויחרד כל העם אשר במחנה].

ד) על ידי למוד הזהר הקדוש ננצח את הערב רב, כלב, נחש, אדום וישמעאל

זהר פרשת נשא דף קכ"ד ע"א:

אמר רעיא מהימנא: אליהו, קום אפתח עמי בפקודין, דאנת הוא עוזר לי, בכל סטרא. דהא עלך אתמר בקדמיתא, פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן. ובן אהרן ודאי איהו אח דילי, (משלי יז) אח לצרה יולד.

[באור: משה רבינו אמר לאליהו הנביא קום פתח עמי ותסייעני לבאר טעמי המצוות כי אתה עוזר לי בכל צד, ואתה נקרא אח שלי.]

... כגוונא דא בישראל, כד אינון מחללין אורייתא, קודשא בריך הוא ייעול לון בגלותא דבני עשו ובני ישמעאל, תחות שעבודא דלהון, דדרגיהו כל"ב ונח"ש, ואתדנו תמן, ובהון יתבררו ויתלבנו ויצרפו כצורף הכסף וכבחון הזהב, הדא הוא דכתיב, (זכריה יג) וצרפתים כצורף את הכסף ובחנתים כבחן את הזהב, עד דיתקיים בהו, (ישעיה א) אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו.

[באור: כעין זה בישראל כשהם מחללים את התורה אז בעוון חלול התורה, הקדוש ברוך הוא יכניס אותם בגלות ובשעבוד של בני עשו וישמעאל, שמדרגתם כלב ונחש, עשו כלב, וישמעאל נחש, ושם יתלבנו ויצטרפו ישראל עד הגאולה.]

ואילנא דטוב ורע, בגיניה אתמר, (שמות טו) ויורהו ה' עץ וישלך אל המים וימתקו המים וגו'. בגין דהווי ישראל עם ערב רב, כלהו הווי אילנא דטוב ורע, ועל דא, חציו מתוק מסטרא דימינא. וחציו מר, מסטרא דשמאלא. ובזמנא דערב רב הווי מחטיאין לון לישראל, הווי כאילו הווי כלהו מסטרא דרע. ומיא אתהדרא כלהו מרירין, כההוא עץ

מר במיָא, הדא הוא דכתיב, (שמות טו) וַיבֹאוּ מִרְתָּהּ וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת מִיַּם מַמְרָה כִּי מָרִים הֵם.

באור: ועץ הדעת טוב ורע, שבשביל עץ הדעת נאמר במרה ולא יכלו לשותות מים ממרה כי מרים הם, ויורהו ה' עץ וגו', לפי שהיו ישראל מערבים בערב רב שהם רעים, ומחטיאים את ישראל, לכן היה צריך לברר את הטוב מהרע, ובזמן שערב רב מחטיאים את ישראל היו כלם מצד הרע ולכן המים היו מרים.

והאי עץ מר, איהו כגוונא דנסינא דסוטה, אי סטת תחות בעלה, אינון מיין דאשקייין לה אתהדרו מרירין, ובהון וצבתה בטנה ונפלה יריכה, ואי לא סטת מה כתיב, ונקתה ונזרעה זרע, ואולידת בר. אוף הכא וימתקו המים.

[באור: ועץ המר שהשליך משה רבנו לתוך המים, היה כמו הנסיון של הסוטה, שאם סטתה תחת בעלה, אותם המים שהשקו אותה חזרו להיות מרים, ועל ידם התקיים הכתוב "וצבתה בטנה ונפלה יריכה", ואם לא סטתה תחת אישה אז כתוב שתוליד בנים קדושים, גם כאן במרה המים בדקו את ישראל, ונמצאו כלם טהורים. כמו שבאר רבי אלעזר במאמר הזהר לעיל דף קכ"ד ע"ב.]

כגוונא דא, יתעביד לנסאה לון לישראל בפורקנא בתרייתא, הדא הוא דכתיב, (דניאל יב) יתבררו ויתלבנו ויצרכו רבים, דאינון מסטרא דטוב, וקיימין בנסינא. והרשיעו רשעים אינון מסטרא דרע, ויתקיים בהון (יחזקאל יג) ואל אדמת ישראל לא יבאו וקטיל לון.

[באור: כעין זה יעשה הקדוש ברוך הוא לנסות את ישראל לפני הגאולה האחרונה, כדי לברר את הנשמות הקדושות מן הנשמות הטמאות, על ידי שיכביד עליהם על הגלות והצרות, והצדיקים המאמינים בה' שכל הצרות הן רק נסיונות והן לטובה, יתלבנו ויטהרו מטמאתם ויתדבקו בהשם יתברך ביתר שאת בתשובה ותפלה, והרשעים יצאו מכלל ישראל וישתמדו ויאבדו ולא יראו בטובה, וזה מה שכתוב "והרשיעו רשעים" אלו שמצד הרע,

ויתקיים בהם הפסוק ביחזקאל (יג, ט) "ואל אדמת ישראל לא יבואו" ולא יזכו לבוא לארץ ישראל, וארץ העמים הורגת אותם].

ה) לזכות לגאולה ברחמים, ותשובה מאהבה – על ידי למוד הזהר הקדוש

והמשכילים יבינו (דניאל יב), מסטרא דבינה, דאיהו אילנא דחיי, בגינייהו אתמר, (דניאל יב) והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה, תשובה, באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון, (דברים לב) ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר.

[באור: והמשכילים אלו הצדיקים יאירו בלמוד ספר הזהר שהוא מאימא עלאה שנקראת תשובה, ואלו שזכו לסודות ספר הזהר הם לא צריכים נסיון, ולא יכבד עליהם על הגלות, כי יזדככו על ידי קדשת ספר הזהר.]

ולפי שעתידים ישראל הם תלמידי – חכמים הפשטנים שלמדו רק פשט, אבל עכשו באחרית הימים לפני הגאולה גם הם יטעמו מעץ החיים שהוא ספר הזהר, ועל ידו יצאו מהגלות ברחמים וחסדים, ויתקיים בהם הכתוב (דברים לב יב) "ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר" פרוש: השם הוי"ה - זה רחמים, יוציאם מהגלות בלי קטרוג של אל נכר].

ו) בואו נתחזק ונלמד זהר הקדוש

על כן יצאו גדולי ישראל בקול חוצב להבות אש להרבות ולעסק בלמוד זהר הקדוש בדורנו האחרון, מפני שאליהו הנביא ומשה רבינו והרשב"י וחבריא קדישא נתנו לנו את עץ החיים להחזיק בו בגלות האחרונה הזו, ולהנצל מישמעאל אדום וערב רב. ורק מי שהוא מהערב רב לא מאמין בדברי אלקים חיים.

תקוני זהר דף נ"ג ע"ב:

עת לעשות לה'

שלה

דג גדול אֵיהו עֵרֵב רֵב, דְּאֵינֹן (נ"א דְּאֵיהו) רֵב הַחֹבֵל, מֵאֵן חֹבֵל אֶלֶּא רֵב מְכַל מְלֹאכֵי חֲבָלָה, אֵיהו חֹבֵל, וְאֵיהִי חֲבָלָה, עֵרֵב רֵב בְּנִין דְּלִילִית חֵיבָא, דְּבַהֹן חֵאבוּ יִשְׂרָאֵל וְחֲבִילוּ יַת בְּשָׂרֵיהוּ בְּאֵת בְּרִית, אֵינֹן רֵב עַלֵּיהוּ בְּגִלוּתָא, וְאֵינֹן דְּגָה לְיִשְׂרָאֵל, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ (בְּמִדְבָר יא ה) זְכַרְנוּ אֵת הַדְּגָה וְגו'.

[בְּאִוּר: מְבַאֵר הַפְּסוּק (יֹנָה ב' א'), דְּג גְּדוֹל רוּמָז עַל הָעֵרֵב רֵב שֶׁהֵם תַּחַת מִמְּשַׁלְתֵּנוּ שֶׁל הַסֵּמ"ךְ מ"ם, הַנִּקְרָא רֵב הַחֹבֵל שֶׁהוּא רֹאשׁ לְכָל מְלֹאכֵי חֲבָלָה, וּבֵת זִוּגוֹ נִקְרָאת חֲבָלָה, וְהָעֵרֵב רֵב נִקְרָאִים בְּנִים שְׁלֵה, שֶׁעַל יָדָם חֲטָאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְל וְחֲבִלוּ וְהִשְׁחִיתוּ אוֹת בְּרִיתָם, וְאֵלוּ הָעֵרֵב רֵב נַעֲשׂוּ רֹאשִׁים עַל יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּת מִפְּנֵי שֶׁשָּׁמְעוּ לָהֶם, וְהֵם מְבִיאִים דְּאָגוֹת לְיִשְׂרָאֵל בְּצַעַר שֶׁמְצַעְרִים אוֹתָם, וְזֶה שֶׁאָמַר הַכְּתוּב (בְּמִדְבָר יא ה) "זְכַרְנוּ אֵת הַדְּגָה" – מִלְּשׁוֹן דְּאָגָה].

וּבְזִמְנָא דְּנִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קָטִיל מִנֵּיהוּ סְגִיאִין, וּבְגִלוּתָא בְּתַרְאָה עֵתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַטְלָא לֹון, וְדָא אֵיהוּ (שְׁמוֹת ז יח) וְהַדְּגָה אֲשֶׁר בִּיאוּר מֵתָה.

[וּבְזִמְן שֶׁיֵּצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, נִהְרָגוּ הַסִּיגִים – הֵם הַרְשָׁעִים שֶׁמֵּתוּ בְּמַכַּת חֹשֶׁךְ, וְכֵן בְּגִלוּת הָאֲחֵרוֹן קָדָם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ, עֵתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַרוֹג אֵת כָּל הַרְשָׁעִים שֶׁהֵם הָעֵרֵב רֵב, שֶׁזֶהוּ זִמְן הַבְּרוּר. וְזֶה שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת ז יח), "וְהַדְּגָה אֲשֶׁר בִּיאוּר מֵתָה" – שֶׁאֵז תַּמּוּת וְתַתְּבַטֵּל הַקְּלָפָה פְּלוּנִית שֶׁנִּקְרָאת דְּגָה].

וַיִּבְאֵשׁ הַיָּאוּר דָּא אוֹרֵייתָא, דְּאֵתְמַר בֵּה (מִשְׁלִי ו כג) וְתוֹרָה אוּר, סְרַחַת לְגַבֵּיהוּ, וְאֵתְמַר בְּיִשְׂרָאֵל (שְׁמוֹת א כב) כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיְאוּרָה תִּשְׁלִיכוּהוּ, אוּר אֵיהוּ ר'ז, הַיְאוּרָה בַת זִוּגִיה דְּהֵוּא אוּר, דְּאֵתְמַר בֵּה (שֵׁם י כג) וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִיָּה אוּר בְּמוֹשְׁבוֹתָם.

[בְּאִוּר: וּמְבַאֵר "וַיִּבְאֵשׁ הַיָּאוּר" זֶה הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּקְרָאת יָאוּר מִלְּשׁוֹן "וְתוֹרָה אוּר", וְזֹאת הַתּוֹרָה הִיָּתָה מְבֹזָה בְּעֵינֵי הָעֵרֵב רֵב כְּמֵאמַר חֲז"ל

(בסוף סוטה) בעקבות הפשיח... וחכמת סופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו, והאמת תהא נעדרת.

וכן בסנהדרין (צ). תנאי, רבי יוסי אומר, דור, שכן דוד בא בו, בית הועד יהיה (לזנות) [לזנות], והגליל יחרב, והגבלו (ישתומם) [יאשם], ואנשי (גליל) [גבול] יסובבו מעיר לעיר ולא יחננו, וחכמת הסופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו, ופני הדור כפני כלב, והאמת נעדרת, שנאמר, (ישעיה נט) "ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתלל".

אבל בישראל נאמר "כל הבן הילוד היאורה" וגו', כלומר, שאת כל הבן הילוד – ישראל שנקראו בנים מתי שלומדים התורה הקדושה בנגלה ובנסתר – כי או"ר בגימטריה ר"ז², שזהו סודות התורה, והיאורה זה נגלות התורה והם יאירו לבני ישראל בכל מושבותם.]

ב. 1. ראה בהקדמה השנייה לספר אור החמה, וזה לשונו: וזהו עצמו היתה עקר כונת רבי שמעון בן יוחאי בחבור ספר הזהר, להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך ואין עוזר, ורצה ליחודה עם התפארת יחוד מועט על ידי חבור זה כמה שהיה הוא עם חבריו עוסקים בסוד, שזה גורם ליחוד קודשא בריה הוא ושכינתו על ידי הסוד שהוא ר"ז דהינו או"ר, וגם על ידי חבור זה הוא בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת קטרוגם שהם לוחמות בכל עת ובכל שעה נגד השם ונגד שכינתו ונגד בניה שהם ישראל הנתונים בגלות בין האמות הנקראים חיון, חיון בישין ודבין דאכלין ענא שהם ישראל, ועסק התורה נקרא קלע והחרב והרמח, והם בחינת הסודות להצילם מרעתם בחבור זה כו', והספר הזה עתיד להתפרסם בימי מלכא משיחא. והנה כל אותם שיזכו אליו יזכו לגאולה בעזרת השם, ובהשם בטחנו שנהיה בכלל הזוכים, אמן כן יהי רצון.

2. בתוספת לאברהם (מעין ראשון נהר כ"ד) וז"ל: ודע, כי עקר כונת הרבי שמעון בן יוחאי עליו השלום בחבור הזהר היה לה להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך ויבאין עוזר לה, ורצה לעשות לה סוף ליחודה בבעלה יחוד גמור על ידי החבור הזהר כמה שהיה הוא וחבריו עוסקים בסודות התורה שזהו גורם ליחוד קודשא בריה הוא ושכינתא על ידי הסוד שהוא סוד ר"ז בגימטריה או"ר, וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים אשר החיצונים לוחטים בכל עת ובכל שעה נגד מדת הקדושה, והשמות הקדושים הם בסוד השכינה ונגד בני ישראל הנתונים בגלות בין אמות העולם הנקרא חיון בישין אריות ודבין וכו', והעוסק בתורה נקרא קלע וחרב ורמח, והם בחינת סודות כדי להצילם מרעתם על ידי חבור זה כנזכר, וספר זה עתיד להתגלות בימי מלכא משיחא כדי לתן סעודא לשכינתא. והנה כל אלו שיזכו אליו יזכו לגאולה, כי עבודה זו המועטת בזמן הזה הוא יותר חשוב מכל אילי נביות שהיה בזמן שהיה בית המקדש קיים.

התופס חלק מן האחדות כאלו תופס בלו

3. בתולדות יעקב יוסף פרשת קדושים. וכן כתוב בספרו בתנת פסים פרשת קדושים וזה לשונו: כל התורה בלה, חלק הנגלה והנסתר, הכל אחדות אחד, והדוחה חלק הנסתר שאינו חפץ בה, דוחה בלה ונענש, כי הדוחה חלק מן האחדות כאלו דוחה בלו. ומפל שכן המלעיג על דברי חכמים העוסקים בחקמה זו להשפיע להשכינה, כמו שכתב בספר הקנה לו חכמו ישפילו זאת, כי הלומד כל התורה בלה לא נקרא חכם רק למדן, כי אם הלומד כדי להשפיע למדה הנקראת זא"ת וכו'. וזה שכתוב הנעור בלילה, הינו שהוא נעור ועוסק רק בלבושי התורה בחלק הנגלה הנקרא לילה כידוע, ואינו חפץ באו"ר התורה, כי או"ר גימטריה ר"ז, הינו ברזי התורה וסודותיה, שהיו בחינת תורת השם שנקרא יום, הרי זה דומה כאלו דוחה את האחדות בלו ומתחייב בנפשו, מה שאין בן אם חפץ גם בחלק הנסתר שבתורה, הגם שאי אפשר לו להשיגו, על זה נאמר כי אם בתורת השם חפצו, וכמו שפירש האלשיך, וכאלו השיג גם חלק זה שבתורה, כי התופס חלק מן האחדות כאלו תופס בלו כו'.

סוד תקוני הזהר שגלה הרבי שמעון בן יוחאי

4. פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין וכותו יגן עלינו, (סימן ח' דף נ"א.) וז"ל: רבי שמעון בן יוחאי גלה ופתח הע' פנים שבמלת בראשית, וקרא אותם תקוני זהר, מפני שהוא לשון אור, ואו"ר גימטריה ר"ז, והוא האור הגנוז שגנוז הקדוש ברוך הוא בתורה וכו', שעל ידי זה יהיה ביכלת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי זה יברך אותו השם יתברך שיהיה חטאיכם פשנים הללו, שסדורות ובאות מששת ימי בראשית, ואז בשלג ילבינו. ולכן נודעין ישראל ללמד בספר התקונים בחדש אלול ועשרת ימי תשובה, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז נתנו הלוחות שניות למשה רבינו עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה. (הוזה"ק אימא עילאה - תשובה).

או"ר בגימטריה ר"ז

5. בספר אור ישראל על תקוני זהר להמגיד מקאונגין וכותו יגן עלינו - (תקון ל"ו - דף ע"ז), וזה לשונו: עקר הגאולה הוא מרזי דאורייתא, פי או"ר גימטריה ר"ז, וזה נקרא ב"ן שגימטריה סו"ד מיסוד. וזה שכתוב במדרש, אני אמרתי יהי בן, והרשעים אומרים לא בן, שהם אומרים שאין בתורה אלא הפשט, על ב"ן לא יקומו. ועקר היא חכמת התורה ורזיה שיתגלה לנו במהרה בימינו כו', ועל דור שלנו נאמר משד עניים גופייהו, עתה אקום, בזכות אמרות השם המזקקות שבעתים, אף השם ישמרנו מהרשעים אשר סביב יתהלכון ואינם רוצים ברזי וסודות התורה, שהם ברום זלות, דברים העומדים ברומו של עולם והקדוש ברוך הוא ירומם.

או"ר בגימטריה אי"ן סו"ף; אדו"ן עול"ם; ר"ז

6. באגרא דכלה למורינו הרב צבי אלימלך מדינוב (הפטרת פרשת תבוא). וזה לשונו: קומי אורי פי בא אורף (ישעיה ס א). או"ר בגימטריה אי"ן סו"ף, אדו"ן עול"ם, ובגימטריה ר"ז, שהוא סודות התורה אשר הוא או"ר לנו. וזהו קומי אור"י, שיתגלה כבוד מלכות אדו"ן עול"ם, פי בא אור"י, כי כבר נתגלה להם חכמת סודות התורה שהוא ר"ז, אור התורה, ועל ידי זה תהיה גאולה להתגלות בסוד מלכותו בנודע.

כְּנוֹנָא דָא בְּגִלוּתָא בְּתִרְאָה (הַיְאוּרָה) הִזְהֵר בֵּיה הוּה ר"ז, דְּאִיהוּ אֹר
 דְּפוּרְקָנָא בְּתִרְיִיתָא, לְקִיִּים (מִיכָה ז טו) כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ
 נְפִלְאוֹת, וְדָא אִיהוּ כָל הַבֵּן הַיְלוּד הַיְאוּרָה תְּשְׁלִיכוּהוּ, וְכָל הַבֵּת תְּחִיּוּן,
 אֲלִין דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרִייתָא דְּבַעַל פְּהַ.

[בְּאוּר: כְּמוֹ כֵן בְּגִלוֹת הָאֲחֵרוֹנָה יִתְגַּלֶּה אֹר רְזִי הַתּוֹרָה, וְזֶהוּ הַזְהֵר
 הַקְּדוּשׁ שֶׁהוּא אֹר הַפְּדוּת שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וְעַל יְדֵי לְמוּד זֶה תִּבְא הַגְּאוּלָּה, וְכֵן
 יִתְקַיֵּם הַפְּסוּק: "כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נְפִלְאוֹת", שְׁגַם כְּאֵן בְּסוּף
 הַגְּלִיּוֹת שֶׁזֶה גְּלוֹת עֵרֶב רַב, נִנְצַל עַל יְדֵי עֶסֶק בְּלִמּוּד הַזְהֵר הַקְּדוּשׁ, וְזֶה כָּל
 הַבֵּן - מִי שֶׁהוּא בְּבַחֲנִית בֵּן - שְׁלוּמֵד אֶת סוּדוֹת הַתּוֹרָה - הַיְאֹר"ה תְּשְׁלִיכֵהוּ
 - לְצִלוֹל בְּיָם חֲכַמַת הַסּוּד, וְכָל הַבֵּת תְּחִיּוּן - אֵלוּ שְׁעַד עֵתָה עֶסְקוּ בְּנִגְלָה -
 גַּם הֵם יִלְמְדוּ וְיִגְרְסוּ בַּזְהֵר הַקְּדוּשׁ.]

דְּבַר אַחַר וַיִּמְן יְהו"ה דָּג גְּדוֹל לְבָלוּעַ אֶת יוֹנָה (יוֹנָה ב א), דָּא עֲנִיּוּתָא,
 דְּאִיהוּ עֶצֶב, וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה עֶצְבוֹן, דְּכוּרָא דָּג נּוֹקְבָא דָּגָה, דָּא הוּא (שֵׁם ב)
 וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל יְהו"ה אֱלֹהֵי"ו מִמְעֵי הַדָּגָה, מִכְּפָנָא דְּעֲנִיּוּתָא דְּמִטִּי
 לְמַעוּי דִּישְׂרָאֵל, בְּהֵהוּא זְמַנָּא וַיֹּאמֶר יְהו"ה לְדָג וַיִּקַּא אֶת יוֹנָה וְגוֹמֵר
 (שֵׁם יא), בְּדוּחְקָא דְּדָאָגָה דְּלֵהוֹן דְּדוּאָגִין מִן עֲנִיּוּתָא, מִדוּחְקָא יִפְקוּן מִן
 גְּלוּתָא, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב (שְׁמוּאֵל ב, כב-כח) וְאֶת עִם עֲנִי תוֹשִׁיעַ. דָּא נְבוּאָה
 דִּיוֹנָה דְּנִתְנַבָּא דִּיִּפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּדָאָגָה (ס"א בְּדוּחְקָא) דְּעֲנִיּוּתָא.

[בְּאוּר: בְּאוּר נּוֹסֵף לְפְסוּק: הַדָּג נִמְשַׁל לְדָאָגָה, שְׂרוּצָה לְבַלְעַ אֶת יוֹנָה -
 הֵם יִשְׂרָאֵל, וְדָאָגָה זֶה עֲנִיּוּת, שְׂבָא עַל יְדֵי הַסְמ"ךְ מ"ם וּפְלוֹנִיּוּת בֵּת זֹגוּ רַח"ל,
 שְׂיָדוּעַ שֶׁהַפְּעַס וְכֵן פְּגַם הַבְּרִית גּוֹרְמִים לְדָאָגָה זֶה, וְזֶה תְּהִיָּה פְּעֻלַת הָעֵרֶב רַב.
 וְעַל כֵּן הַתְּפִלָּה יוֹנָה הַנְּבִיא אֶל ה' אֱלֹקָיו שְׂיַצִּיל אֶת יִשְׂרָאֵל מִעֲנִיּוּת וְרַעַב
 שְׂמֹגִיעַ אֶל הַמְּעִים, וּבִאוֹתוֹ הַזְּמַן כְּאֲשֶׁר יִתְמַלֵּא סֵאת הַצְּרוֹת יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל
 מִהַגְּלוּת, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (שְׁמוּאֵל ב כב-כח), "וְאֶת עִם עֲנִי תוֹשִׁיעַ" רוּמְזוּ שְׂכַאֲשֶׁר
 יְהִיוּ יִשְׂרָאֵל בְּעֲנִיּוּת אֲזִי יוֹשִׁיעֵם וְיִגְאָלֵם.]

ובימינא יפקון, (דף נד.) בגין דצדיק ח"י עלמין איהו עני דאתקשר
בימינא, דאיהו פסח, כגוונא דישראל דאתמר בהון (יחזקאל טז ז) ואת
ערום ועריה, והאי יונה איהי יונה דתיבת נח.

[באור: ובימינא יפקון – שצאו בחדו וברחמים בזכות הצדיק שמשים
עצמו כעני כמו שאמרו חז"ל בברכות (דף יז:): אמר רב יהודה אמר רב בכל יום
ניום בת קול יוצאת מהר חורב ואומרת כל העולם פלו נזנין בשביל חנינא
בני וחנינא בני די לו בקב חרובין מערב שבת לערב שבת, וכמו בפסח שדלג
השם על מצב ישראל וגאלם, כך יגאלנו בגאלה האחרונה אפלו שאין לנו
זכיות, על ידי שנתדבק בצדיק שיש לו כח להגן ולהיות תבת נח של ישראל,
הוא הרשב"י הקדוש שהבטיח (ספח דף מה:): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה
משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטר את כל העולם פלו מן הדין מיום
שנבראתי עד עתה, וכו', כן נזכה לגאלה ברחמים במהרה בימינו אמן].

– פֶּרֶק ב –

כ"ק מַרְן אַדְמו"ר מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א
מֵתוּךְ דְּרֵשָׁה לְסְלִיחוֹת תַּשְׁס"ט

א) כ"ק מַרְן אַדְמו"ר מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א, מֵתוּךְ דְּרֵשָׁה לְסְלִיחוֹת
תַּשְׁס"ט

יהודים הספיתו ושמעו, "היום אם בקולו תשמעו": כך אמר המשיח
לרבי יהושע בן לוי (סנהדרין דף צח.). זכה דורנו להשתוקקות מחדשת לתורת
הנסתר ולצמאון אלקי להודיה וזיוה המבשרים את פעמי הגאלה, כמו
שכתוב בזהר: "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילני דחיי דאיהו האי ספר

הזהר, יפקון מן גלותא ברחמי", ובתקונים (דף מ') איתא: ובדרא בתראי בסוף יומיא, בגיניה וקראתם דרור בארץ וכו'. ובזהר הקדוש פרשת נשא (דף קכ"ד): "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר כו' יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

באור הדברים: בזכות החבור שילך, שהוא ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח! ואף משמים הסכימו לך! בספר תקוני הזהר מבאר, שבשעה שאלהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבראי קדישא שעמו, ולמד עמהם סתרי תורה בענין תקוני נשמות, יצאה בת קול משמים ואמרה להם: כמה רב כחו וקדשתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם, ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון: 'וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך פד יתגלו לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה, וקראתם דרור בארץ'.

באור הדברים: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבור שילך כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק "וקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאולה השלמה. וכתב בספר הקנה על הפסוק "ושבתם וראיתם כו', לאשר לא עבדו", כי מי שעוסק דוקא בנגלה ולא בזהר הקדוש נקרא לא עבדו. גם אינו נקרא תלמיד חכם, רק בשם תלמיד, כי שם חכם אינו רק על חכמה הפנימית יעין שם... (כמובא מהמגיד מקאזניץ)

ובספר פסא מלך כתב: וכיון שידעת כמה גדולה מעלת למוד חכמת האמת כו'... ינדע גדל החיוב וגדל השכר למי שלומד הקבלה, כי למוד הזהר גם בגירסא בעלמא בונה עלמין, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פרוש

א) וכן אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זצ"ל משם רבו התפץ חיים זצ"ל שעל למוד ספר הזהר אין שום הגבלה כי רבו מדרשו, והיה התפץ חיים מעורר לכלם שילמדו כל שבת את הזהר של אתה פרשה ואפלו לבחורים. (רבי יוסף בן שלמה מפוז'ין, הוספות בבנין יוסף).

וכן רבנו מרן החזון איש זצ"ל הורה לשואליו ללמוד זהר בספר מוסר ואף למד בעצמו עם בן אחותו, הגאון רבי שמריהו גריינמן זצ"ל. ובספר מעשה איש, (עבודות על מרן הגאון הקדוש החזון איש זצ"ל): שאמר, לשון הזהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל.

עת לעשות לה'

שמוא

מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה (פסא מלך תקוני זהר מ"ג).

היודים יקרים, את אחי אנכי מבקש, כידוע אנו דור עקבתא דמשיחא, ואשר על כן זכות היא לנו וחובה קדושה לזרז ולהביא את משיח צדקנו כמה שיותר מהר!!! - כיצד נקרב את ביאת המשיח? "כי הם חיינו וארץ גמינו ובהם נהגה יומם ולילה" - עלינו מטלת החובה של למוד התורה יומם ולילה עשרים וארבע שעות ביממה, כל דקה פנויה להקדיש ללמוד התורה הקדושה, כך העולם מתקיים, כמאמר התנא באבות: "על שלשה דברים העולם עומד על התורה..." - יסוד היסודות אשר תבל ומלואו נתמכים בו ונשענים עליו, הוא למוד התורה הקדושה! - אין אנו מבינים מה הפעל הנעשה בעולמות העליונים על ידי למוד דבור תורה אחת, אך בכל זאת לשבר את האזן נאמר משל: נציר לעצמנו נמלה, מרב קטנותה היא אינה יכולה לראות מה שפן אנוש רואה מלמעלה למטה. היא מכירה את הקן שלה ואת אדמות החול מסביבה, אך פעם לא ראתה מחוזות חדשים ולא מכירה מרחבים. בודאי שלא מסגלת להבין מה ששכל אנוש מבין. כך אנו כלפי מעלה; מרב קטנותנו איננו מבינים מה מתרחש בשמים, איננו מסגלים להבין כהוא זה ממה שרואים מלמעלה למטה, מן השמים לארץ, כשיהידי עושה רצונו של מקום ומתישב ללמד התורה הקדושה, כמה מלאכים יושבים ומקשיבים לקולו הערב, למתיקות הלמוד, איזה ענג הוא מסב למלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.

כמה גדול כחו של רבי שמעון בר יוחאי: כמו שאמר הרשב"י הקדוש במסכת ספח (דף מ"ה:), וזה לשונו: "ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטר את כל העולם כלו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואלמלי אלעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשו ואלמלי יותם בן עזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו".

(ד) "ל'יהודים הייתה אוירה", אוירה זו תורה, (מגלה ט') או"ה נוטריקון א"ר ה'זהר..

בואו וראו כמה מעלת למוד הזהר הקדוש, ובפרט למי שלא לומד קבלה, שבלומדו את הזהר הקדוש אפלו בגירסא נחשב לו כלמוד הקבלה. [כף החיים סימן קנ"ה].

אחי ורעי, רבותי!!! האם אנו יודעים מהי ערכת המגן האמתית של עם ישראל? מהו הנשק הסודי שלנו להשבת את אויבינו? - מהי הגנה הטובה ביותר של עם ישראל בכל הזמנים!?

זאת ועוד? יהודים יקרים, מצאנו מכרה יהלומים! נדיר ואדיר! ממש בזיל הזול! בהשג יד של כל אחד! רק לרצות ולהאמין!!!

בואו וראו כחו העצום של למוד התורה בשבת קדש!

מִרְן הֶבֶן איש חי פִּרְשֵׁת שְׁמוֹת שָׁנָה שְׁנִיָּה כּוֹתֵב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כְּתָבוּ הַמְּקַבְּלִים זְכוּרִים לְבִרְכָה דְּגָדוֹל הַפֶּעַל הַנֶּעֱשֶׂה בְּעֶסֶק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבָּת אֶלֶף פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנֶּעֱשֶׂה בְּעֶסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל יְמֵי הַחֹל, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. זֹאת אוֹמְרֵת, שְׁעָה אַחַת שֶׁל שַׁבָּת שְׁוֶה אֶלֶף שְׁעוֹת בְּיוֹם חֹל, וְכִבֵּר לְמִדְּנוֹ הַכֶּסֶף מְלֶךְ דְּשָׁעָה אַחַת שֶׁל לְמוֹד זֶהר הַקְּדוֹשׁ בְּיוֹם חֹל, יוֹתֵר מִשְׁנֵה שְׁלֵמָה שֶׁל לְמוֹד פְּשֻׁט.

צֵא וּלְמַד: שְׁעָה אַחַת שֶׁל לְמוֹד זֶהר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבָּת קְדֹשׁ, יוֹתֵר מֵאֶלֶף שָׁנִים פְּשֻׁט בְּיוֹם חֹל. "עַל כֵּן יֹאמְרוּ הַמוֹשְׁלִים בּוֹאוּ חֲשׁבוֹן".

הִבֵּה וְנִתְבַּוְּנוּ: כַּאֲשֶׁר לּוֹמְדִים זֶהר הַקְּדוֹשׁ שֶׁשׁ שְׁעוֹת בְּשַׁבָּת קְדֹשׁ, מִתְקַן אֶת כָּל שְׁשֵׁת אֲלָפִים הַשָּׁנִים שֶׁל הָעוֹלָם.

עַל יְדֵי לְמוֹד שְׁעָה אַחַת זֶהר בְּשַׁבָּת קְדֹשׁ אֶפְשָׁר לְהִבִּיא הַגְּאֻלָּה שְׁלֵמָה: בְּסִפְרֵי יִשְׁעִיָּה (פָּרָק ס פְּסוּק כב) נֶאֱמַר: "הַקִּטָּן יִהְיֶה לְאֶלֶף וְהַצָּעִיר לְגוֹי עֲצוּם אֲנִי ה' בְּעֵתָהּ אַחִישְׁנָה".

וְצָרִיךְ בְּאוֹר, מֵה פּוֹנֵת הַפְּסוּק שֶׁהַקִּטָּן יִהְיֶה לְאֶלֶף, אֵיךְ יְכוּל לְהִיּוֹת שָׁבוֹן אָדָם קָטָן יִזְכֶּה לְהִיּוֹת לְאֶלֶף וְהַצָּעִיר לְגוֹי עֲצוּם? - וּנְפָרֵשׁ בְּהַקְדָּם אֶת פְּסוּק כ"א, שֶׁאֵמַר: "וְעַמְּךָ כָּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נָצַח מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר", דִּהְנֵה אֵיךְ יְכוּל לְהִיּוֹת וְעַמְּךָ כָּלָם צְדִיקִים וְכוּ', הֲלֹא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

עת לעשות לה'

שמוג

הוא נתן לנו יצר הרע די גדול, וצריך לנהל אתנו מלחמה כבדה, וקשה מאד לנצח אותו, ומי יימר דהוי צדיק? – ולבאר זאת נקדים דברי המפרשים: בתרגום יונתן על ישעיה (פרק ס פסוק כב): "דזעיר בהון יהי לאלפא ודחלש לעם תקיף אנא ה' בזמנה איתינה". ובמלבי"ם שם: "הקטן יהיה לאלף" – ברבוי הכמות, "והצעיר" – בכח "יהיה לגוי עצום" – ברבוי האיכות בכח ועצמה, והגם שאני מתמהמה עתה והעם חלשים ומעטים, הנה אני ה' בעתה אחישנה – בבא העת המיעד אעשה הדבר בזרזות (כי זה גדר פעל חיש) ואמלא את הבטחתי, עד כאן לשונו.

והבאור הוא, על פי דברי ה"בן איש חי והפסא מלך זי"ע בענין למוד בשבת קודש, שעל ידי שילמד בשבת קודש שעה אחת זהר, זה כמו שילמד אלף שנים, ואם לומד שש שעות בשבת, נחשב כמו שילמד ששת אלפים שנה כנגד ימי בריאת העולם. ועל ידי כך נזכה ל"אני ה' בעתה אחישנה" – בבא העת המיעד אעשה הדבר בזרזות כמו שכתב המלבי"ם. ובזה יבארו הפסוקים "ועמך כלם צדיקים", שאם פלנו נתחיל ללמוד ולגרס בזהר, נזכה להיות צדיקים, "לעולם ירשו ארץ" ונזכה לירשת הארץ, "נצר מטעי מעשה ידי להתפאר", שהקדוש ברוך הוא יוכל להתפאר אתנו במה שזכינו בלמוד של שש שעות לקיים את כל הבריאה ששת אלפים שנה, ועל ידי כך נזכה למה שאמר בפסוק הבא "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה", ושאננו איך יכול להיות שהקטן, אפלו ילד קטן, פשוטו כמשמעו, יהיה לאלף, והצעיר לגוי עצום? אפשר לפרש, שעל ידי שילמד שעה אחת בזהר הקדוש בשבת קודש, שנחשב כפול אלף¹.

עוד מצאנו ענין למוד הזהר הקדוש במשך שש שעות וסגלתו, (בספר אגרת מסע אור החיים הקדוש, כתב ד' אחד מתלמידיו), וזה לשונו, ולמדנו עד ששה שעות, ובסוף ו' שעות נתמלא הבית ריח טוב אשר כמוהו לא נהיה¹.

(ה) ובלמדו בשמחה, שוב מכפיל באלף, זאת אומרת, שנחשב ללמוד של מליון שנה (אורחות צדיקים, שער השמחה).

(ו) למוד ספר הזהר הקדוש במירון:

ועוד מצאנו ענין למוד שש שעות זהר הקדוש (באגרת הרמח"ל)... והגאון ר"י באסאן רבו של רבנו שאל את רבנו לבאר לו סוד הענין שיהיה כח כזה להסטרא אחרא נגד התורה, ורבנו השיב לו בבאור מספיק סוד כל הענין, וכן כותב לו רבנו, כי הוא ראה זאת מקדם והקדים רפואה למכה, ותקן בהישיבה שלו שילמדו זהר ותקונים וזהר חדש בלי הפסק מעלות השחר עד צאת הכוכבים. ועוד הוסיפו בלמוד התמידי של הזהר הקדוש ללמד כל היום פלו ועוד שש שעות בלילה, חוץ מן הלילות ממוצאי יום כפור וכו', וכן הוסיפו שלא לפסק מן הלמוד של הזהר אפלו בזמן הלמוד הכללי של כבוד מורנו הרב רבי משה חיים (זללה"ה). (זרים משה משפט הבה"ת אות יד)¹

פלאי פלאות: מכאן יכולים להבין את גדל הכח של יהודי פשוט הלוקח על עצמו ללמד זהר הקדוש בשבת קדש שש שעות, שבכך הוא מחזיק את כל הבריאה כלה, מיום בריאת העולם עד ביאת המשיח שיתגלה במהרה בימינו אמן. מכאן יכולים להבין איזה כח גדול יש בזהר הקדוש שמתקן את כל העולם פלו. האם נוכל לשער גדל העצמה של למוד כזה?! האם נוכל לאמץ את כחו הרב?! האם נוכל לדמין מה קורה ברקיע בעת למוד הזהר הקדוש?!

הרי זה אש להבת שלהבת² שמנקה ומזכך את האדם עם כל העולם פלו, ומביא אותו לדרגות עליונות וסיעתא דשמאי בכל.

... ולמדנו שם בחשק גדול ובאהבה גדולה ובשמחה ספר הזהר עד ד' שעות מהלילה, ועמדנו לאכול, וחזרנו תכף אחר האכילה למודינו כפי שנתן הרב לכל אחד מהחברים שהיו שם ספר אחד של הזהר. והיה חלקי ספר בראשית, ולמדנו עד ששה שעות, ובסוף ו' שעות נתמלא הבית ריח טוב אשר כמוהו לא נהיה וכו'. (אגרת מסע אור החיים הקדוש, כתב יד אחד מתלמידיו, נדפס בספר טעמי המנהגים, עניני הלולא דרשב"י).

ז) ולשון דגל מוחנה אפרים פרשת שמייני: וזהו דרש דרש משה, הינו כשיתגלה (פי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואיתא דרבי שמעון בן יוחאי היה בחינת משה), וידרש מה שדרש כבר משה, הינו רבי שמעון בן יוחאי, ספר הזהר, אז והנה שרף, הינו שיתבטלו כל הקלפות וממילא יהיה הגאולה שיבנה במהרה בימינו אמן..

ח) (עץ חיים - הקדמת מורנו הרב רבי חיים ויטאל זיע"א על שער ההקדמות) "הם רזי התורה דבריהם בגחלי אש להבת שלהבת".

השם יתברך יעזר שנוזפה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ויקים בנו הבטחת הרעיא מהימנא: "בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

— פָּרָק ג —

הגאון הצדיק המקבל

רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א
במעמד "תורתו מגן לנו" תשס"ח

(א) הגאולה הכללית והגאולה הפרטית

הגאון הצדיק המקבל רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א
במעמד "תורתו מגן לנו" תשס"ח

מאת השם היתה זאת היא נפלאת בעינינו, שבדור המבול כזה, דור הפלגה כזה, זמן של הסתר פנים שישאל דוויים, סחופים ומטרפים תחת שולטנותיה דערב רב, הולך ונגלה אור חדש כאור נגה הולך ואור, כאשר תלמידי חכמים רבים וצורבים מדרבנן עוסקים בכתבי האריז"ל וספר הזהר ורבים מישגי הזמן מקיצים לחיי עולם, אשרי הדור שפכה לו.

הגם פי מאד עמקו ושגבו דברי הזהר, ופעמים נעלמת כוננתם מעיני המעיין, הנה כל עסק הספירות בכלל טמיר ונעלם, כפתוב בספר יצירה "עשר ספירות בלימה" ובארו הראשונים "בלי לדעת מהותם" שהם למעלה מן המקום והזמן והשכליים, אף על פי כן פתח הקדוש ברוך הוא פתח לנשמה להתבונן בדברים ולהתעלות על ידם. כן דברי הזהר הקדושים, כאשר עוסקים בהם בקדשה ובטהרה, הנשמה מתענגת בהם ומתרגשת ביותר, כשם שכתב הרמ"ק בספר אור הנערב, כי בעת למוד סתרי תורה מתעורר

בנפש רגש נפלא להשם יתברך, כי עזה כמות אהבה. ואף על גב דאיהו לא חזי מזליה חזי ונפשו יודעת מאד חשיבות רוממות הענינים הנפלאים שעוסק בהם, ונעשה מזה נחת רוח גדול לעילא, כמבאר בהקדמת רבי חיים ויטאל לספר עץ חיים. גדל התענוג והנחת והשעשועים העולים למעלה בהתאסף נדיבי עם ללמד ולפלפל במעשה מרכבה וסתרי תורה.

שנים ארפות היו הדלתות נעולות ויהי השער לסגור בחשך אין יוצא ואין בא בהיכל הסוד, לבד מתי מעט יחידי סגלה מהשרידים אשר ה' קורא. רבים אמרו מי יראני טוב ונשאוי נפשם לעלות בחומה בלמוד ספר עץ החיים, אף כאשר באו אל הפרק השלישי ולא ידעו להדביק תבה אחת לחברתה, רפו ידיהם ושובו לבייתם בפחי נפש. ולא היו יודעים הסוד כי תחלה יש ללמד את המהדורא תנינא המפזרת בעץ חיים ואחר ללמד זה הפרק הקשה.

מורי ורבי אשר זעליג מרגליות זצ"ל, כנס בשנותיו המקדמות חבורה שלמה של אנשים יראים ושלמים על מנת ללמד עמם בספר אוצרות חיים, ויהי כאשר באו אל שער הנקודים והשבירה לא יכלו המחוחות לסבל ונתפרדה החבילה. ומי יודע פשר הדבר הזה?

ראה ראינו מה שכתב רבי ישראל משקאלוב מתלמידי הגר"א בהקדמה לספרו פאת השלחן בשם המקבל רבי הירץ: הטעם מדוע מתגלים בדורות האחרונים ספרי קבלה קדושים ונוראים אשר לא שערום הראשונים כמלאכים, כי לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים!

והנה עיניו הרואות היום הזה איך מתקיימים דבריו הנוראים של רבי שמעון בר יוחאי, כי בדרך דמלכא משיחא ימצאו תינוקות סודות עליונים שלא היו יודעים אבותיהם ואבות אבותיהם, ומבאר כי הפונה לתלמידי חכמים מארי משנה ומארי גמרא החשובים פתינוקות בתורת הסוד, שיפקחו עפעפיהם ויבינו במקרא רזין טמירין ממעשי מרכבה ומעשי בראשית. כי מיום ליום גוברת החכמה ונגלה הנסתר ונפתח הסתום, עד שרחובות הנהר מלאים ילדים משחקים ברחובותיו וכדברי הזמר הקדוש: זמין קודשא בריך הוא לגלגה רזין עמיקין דאורייתא בזמנא דמלכא

עת לעשות לה'

שמוז

משיחא, בגין ד"מלאה הארץ דעה את ה' פמים לים מכסים" (ישעיהו י"א), וכתוב "ולא ילמדו עוד איש את-רעהו ואיש את-אחיו לאמר דעו את ה', כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם" (ירמיהו ל"א), אמן בן יהי רצון.

החיד"א כותב בשם הגדולים, שאין עוד למוד בעולם המזכך הנשמה כמו למוד הזהר הקדוש, ואפלו בקריאה בעלמא! במקום אחר אומר, כי כשגורסים בקריאה בעלמא יקר יותר בבחינה אחת מלמוד בהבנה, שכשם כשולמד בהבנה יכול לדמות בנפשו שמשגי את תכן הדברים, אך כשולמד בגרסה בלתי הבנה קושר נפשו בפנימיות הדברים הנעלמת גבוה מעל גבוה, ונקשר ממש ברוח הקדש שבזהר, עד שמקבל זכור נפלא מאד ונשמתו מבהיקה באור יקרות עין לא ראתה, וזה הגדול והיקר שבתקונים. **בן מובא שנתן האר"י הקדוש לאדם אחד תקון לחטאיו, ללמד בכל יום חמשה דפים זהר בקריאה בעלמא.**

בספר אדיר במרום להרמח"ל (ספר קדוש ונורא שהגאון מוילנא ראה ללבש בגדי שבת לכבוד הגיעו לדיו) מבאר, כי בין הגאולה השלמה באה תחלה על דרך בריחא מהסטררא אחרא ורק לאחר מכן על דרך יציאה ונצחון גמור. והנה ספר הזהר הוא אור של אימא עלאה, עלמא דחרות, וקדשתם את שנת החמשים וקראתם דרור בארץ וגו', ועל דיו היא הבריחה משעבוד הסטררא אחרא קדם התגלות הגאולה השלמה.. זהו שמצינו ברשב"י שמלט נפשו מן המלכות, שכל עקר פעלתו היתה **כי ספר הזהר הוא דמיון תבת נח להנצל על דיו מפני מי המבול, והיה אם נשך הנחש את איש ובא אל התבה וחי להמציא עיר מקלט אל הנפשות המענות באחרית הימים לבוא בתוכה מפני המשחית לחבות כמעט רגע עד יעבר זעם.**

הנה מה טוב ומה נעים שיקבלו על עצמם עם רב מישראל להדבק בזהר ולהתחיל בלמוד עמוד יומי בזהר. ומי שיצרף ללמד יותר מזה ישלים בפרשיות אחרות, כי למוד עמוד היומי הוא בבחינת "קבץ על יד ירבה". גם מי שהחסיר השעור יום אחד, לא יתעכב מחמת כן, וימשיך להשלים העמוד עם הצבור, ואם יעזרנו השם ישלים החסר בזמנים אחרים, כי כאשר

מתחילים להשלים על חשבון הלמוד היומי מתבטל השעור מכל וכל. העקר
שה"עמוד היומי" צריך להיות חזק!

פנה אור נפלא כמוס בדברי הזהר הקדוש! אשרי מי שזוכה להדבק
בספר הזהר בין בלמוד ובין באמירה ולהחזיק ב"עמוד היומי", כי אין ערוך
לחזרה ולשעשועים שנעשים למעלה כאשר עם רב מישראל עוסק בענין
אחד לעשות נחת רוח לבוהא ותברך שמו.

איתא בזהר הקדוש: ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי
דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ויתקיים בהון "ה' ביד
ינחנו ואין עמו אל נכר" (דברים ל"ב). אין ספק כי על ידי הלמוד הזה אפשר
לצאת מגלות הכלל והפרט. זכור אצלך מה שהראני הגאון הצדיק רבי דניאל
פריש זצ"ל בדברי הרמ"ק, כי בשנים קדמוניות היו הגליות של ישראל
בבניות כלליות יותר, כי דרי כפר אחד היו סובלים מענין אחד ודרי כפר
אחר מענין אחר, וכן על זה הדרך. אך קדם ביאת משיח צדקנו תהיה לכל
אחד ואחד מישראל גלות פרטית שלו, הינו המניעות "שלו" ברוחניות
והמניעות "שלו" בגשמיות, והמצרים הפרטיים שהוא הולך ותועה בהם עד
שדומה בעיניו שאין מהם יציאה עולמית. ובדאי כאשר הזהר הקדוש אומר
כי בזכות הלמוד הזה יצאו מן הגלות ברחמים, מבטח כל העוסק בלמוד
הקדוש הזה שעד מהרה יזכה לגאולה וישועה בכל בחינותיו ויצא מחשכה
לאור גדול.

– פָּרָק ד –

**הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי יִצְחָק מֹשֶׁה אֶרְלֵנְגֵר
בְּמַעֲמַד "תּוֹרָתוֹ מִיָּגוֹן לָנוּ" תַּשִּׁס"ח**

(א) כָּל שׁוֹרֵה בַּזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ מִמָּסַה אֶת הַלְּבָבוֹת, וְשׁוֹבֵרֵת אֶת
הַחוּמוֹת, וּמְזַכֵּירָה לְנִשְׁמָה אֶת יְפִיָּה וְזִיוָה וְחַמוּדָתָהּ.

הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי יִצְחָק מֹשֶׁה אֶרְלֵנְגֵר

בַּזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ (ח"ג קכ"ד): "וּבִגִּין דַּעֲתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מֵאִילָנָא דְחַיִּי
דְּאִיהוּ הַאי סִפֵּר הַזֶּהָר, יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי וְיִתְקַיֵּים בְּהוֹן "ה' בְּדַד
יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל נְכָר" (דְּבָרִים ל"ב), וּבִתְקוּנַיִם (כ"ג): "וְכַמָּה בְּנֵי נֶשֶׁא לְתַתָּא
יִתְפָּרְנִסוּן מֵהַאי חַבּוּרָא דִּילְךָ, כַּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמֵיָא
וּבְגִינְיָה "וּקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ וְגו'" (וּקְרָא כ"ה). מְבַאֵר כִּי לְמוּד הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ
הוּא עֲנִין גְּלוּי וְקָרוּב הַגָּאֵלָה הַשְּׁלָמָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

טַעַם הָעֲנִין הַזֶּה, כִּי הֵנָּה הַנִּשְׁמָה הַקָּדוֹשָׁה שְׁבַתּוּכְנוּ הֵיטָה יוֹשְׁבַת בְּאוֹצַר
הַנִּשְׁמוֹת שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁחֲקַת בְּתַבֵּל אֲרָצוֹ וְשַׁעֲשׂוּעִיָּה אֶת בְּנֵי אָדָם
לְאִין עָרוּף לְחַדְוָה וְהַשְׁמַחָה הַנוֹפְלִים בְּחַבְלָהּ. וְכֵּן אֵלֶיהָ מְלָךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
וְצוּהָ עָלֶיהָ לְרַדְתָּ אֵל אֲרָץ עֵיפְתָה כְּמוֹ אֶפֶל צַלְמוֹת, לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּאַרְבַּע יְסוּדוֹת
שְׁפִלִים גְּשָׁמִיִּים וְלַתֵּת נִשְׁמָה לְעַם וְרוּחַ לְהוֹלְכִים. וְהֵנָּה הַנִּשְׁמָה בּוֹכָה בְּמַר עַל
גְּלוּת זֹאת הַקֶּשֶׁה שֶׁנִּכְפַּתָּה עָלֶיהָ וְיִלְלָתָהּ הוֹלְכַת מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, כְּשֵׁם
שְׂאֵמְרוּ חַז"ל (יוֹמָא כ'): אֲרַבְּעָה קוֹלוֹת הוֹלְכִין מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ וְכוּ' וַיֵּשׁ
אוֹמְרִים אֵף לִידָהּ. וּמָה הַנִּשְׁמָה בּוֹכָה? "עַל אֵלָה אֲנִי בּוֹכֶיָה עֵינֵי עֵינֵי יִרְדָּה
מִיָּם כִּי רַחֵק מִמֶּנִּי מְנַחֵם מְשִׁיב נֶפְשֵׁי... נִתְנַנְּי ה' בִּידֵי לֹא אוֹכַל קוּם!" הַנְּנִי
מִתְּגַעְגַּעַת לְשַׁעֲשׂוּעִים שְׁלִי: מִשְׁתַּוְּקַקַת לְתַעֲנוּגֵי, אֵל כָּל מַחְמַדֵּי אֲשֶׁר הֵיוּ
מִיָּמֵי קֶדֶם. אֵף חֲזָקָה עָלֶיהָ פְּקַדַת הַבּוּרָא וְהִיא מְעוֹלְלַת קַרְנָה בְּקָרֵב שׁוֹכְנֵי
בְּתֵי חֹמֵר אֲשֶׁר בְּעַפְרָא יְסוּדָם לְעִשׂוֹת לְבוּרָא יִתְבָּרַךְ דִּירָה בְּתַחְתּוּנַיִם. וּמִי זֶה

יוכל לשער גדל הצער והיסורים של בת המלך שהלכה בגלות כה רחוקה ואין מושיע לה, בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מכל אהביה.

והנה הנשמה אינה נשמה אחת לבד, כי אם אשכולי נשמות נאחזות ומשתרגות זו מזו לאין מספר, אלו נשמות ישראל אשר בהתאחדותן נעשות "כנסת ישראל", כנסת ישראל כלה קרואה בנעימה. וזו היא פנימיות גלות כנסת ישראל בין שבעין עממין.

אמנם, מתקף גלות הזאת מתגלגלת הנשמה הגולה בגוף גולה אחר גולה, וגם הגוף גולה בין שבעים עמים שפלים ואובדים הרודפים אותו ומצערים אותו, אך הכל אינו אלא מחמת הרחוק הגדול של הנשמה ממקור תענוגיה באוצר הנשמות.

וכאשר הקדוש ברוך הוא רוצה לגאל את השכינה הקדושה מגלותה כאשר הבטיחנו על ידי נביאינו זה כמה ולהוריד לנו בית מקדש של אש מן השמים אשר ביה יחדון רוחין ונפשין, צריך להכין את הדרך לך. כי מתקף הגלות והשעבוד אפשר שכבר התנאשו הלבבות מן הקץ רחמנא ליצלן ושכחו את יפי החדוה והתענוגים והשעשועים שהיו לנשמה מקדמת דנא. לזה גלה הקדוש ברוך הוא באחרית הימים את ספר הזהר הקדוש, על ידו מפיצה הנפש מעט מעט בתרדמת הגלות ונתקפת געגועים נוראים ותוחלת ממשכה מחלת לב אל הטהר והקדשה הפשוטים שלה. קומי רני בלילה לראש אשמרות שפכי כמים לברך נכח פני ה'... למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארץ ימים? השיבנו ה' אליך ונשובה, חדש ימינו כקדם! אז מתעוררת האהבה, ואשיות הגעגועים מכלים את הקוצים.

וכל שורה בזהר הקדוש ממסה את הלבבות, ושוברת את החומות, ומזכירה לנשמה את יפיה וזיוה וחמודתה. ומעט מעט היא נזכרת מאין באה והיכן ביתה ואיך ירדה פלאים, אוי מה הנה לנו, איך שדדנו מדור לדור ומקץ לקץ! וכך מפציעה גאלתן של ישראל קמעה קמעה, עד שהנשמות זוכרות היטב את מקור מחצבתן, צופיות הליכות ביתן, ומתקף הגעגועים נשברים מסכי הפרזל שבין ישראל לאביהם שבשמים ובא לציון גואל.

עת לעשות לה'

שנא

ואמנם כאשר לא לומדים זהר הקדוש, הלב ריקן והגעגועים אינם הומים, ואזי קשה להמשיך הגאולה. הרב הקדוש רבי פנחס קוריזער נתן סימן למי ששקוע במרה שחורה - שאינו חפץ ללמד זהר... כי שרש היאוש והמרה שחורה שהוא מה שאינו מאמין שיכול להיות טוב. ואלו הזהר הקדוש הוא ראש המבשרים שיכול להיות טוב. ראש המבשרים של הגאולה השלמה.

קדם שזוכים לגאולה יש לזכות למבשר הגאולה. "מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלקיך, קול צפנך נשאו קול יחדו ורננו כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון" (ישעיה נ"ב). משל למה הדבר דומה? לעבד איש מקנת כסף, שמיום לדתו היה יושב בבור שבי של אדון אחד ומקבל מדי בקר לחם צר ומים לחץ להשביע רעבון נפשו. כלום יש דבר ערב לעלוב ממנת הלחם והמים שמקבל מדי יום ביומו? הלא על הדבר הזה לבד ינשק ידי אדונו ויודה לו בכל לב. ומי יגלה את אָזְנו שאינו אלא בבור מחשכים ומצולות תחת ידי אדון חסר לב...

כל עוד אין זוכים לאור הזהר הקדוש, חושבים שכל העולם הוא רק גשמיות, והצלחות החומר הן תכלית התענוג. אך כאשר זוכים רק לטפה אחת מן הזהר הקדוש, יודעים תכף שיש עולם אחר לגמרי, עולם של "מלכותו בכל משלה": עולם של הגאולה השלמה ואורו של משיח. אזי זוכים להבין כי התורה הקדושה אינה "גוטע קנייטש" גרידא וסברא טובה, כי יש אור תורה שהיא חמדת כל החמדות ותענוג כל התענוגים בזה ובבא, הדבקות במקור מוצא התורה שאין ערוף לה ואין דומה לה. ואיך משורר האור החיים הקדוש בהקדמתו לספרו: "המכתב מכתב אלקים הוא ואמרות ה' בהם ה', והאותיות יגידו למו וקוצייהם למעלה מהם, את זו דרש רבי עקיבא עם נקדות הכסף, אל סודם נכספו ואל רוח החיה כמהלכת, אות נפשם שאפה רוח דעת יראת ה' לחיים!" - - -

לכל זה אפשר לזכות בדור הזה, בעולם הזה ובגופים אלו בלי ספק!

וּכְשֶׁלּוֹמְדִים בְּסֵפֶר הַזֶּהר יוֹצְאִים מִן הַגְּלוּת וְנִכְנָסִים בְּעוֹלָם שֶׁל אֱהָבָה בְּתַעֲנוּגִים. אֲפֹלוּ אֵינּוּ מְרַגֵּשׁ כָּלוּם, וְאֲפֹלוּ לוֹמֵד מֵאֲמָרִים פְּשׁוּטִים שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּגִלּוּי בְּמִסְתוּרֵינָם שֶׁל מֶלֶךְ, הַנִּשְׁמָה שֶׁלּוֹ מְרַגֶּשֶׁת בְּדַאִי עֵצָם הַתַּעֲנוּג וְהַשְּׁעוּעַ. כָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן, כְּשֶׁמְרַגֵּשׁ כֵּן וְנִכְשׁוּ יוֹדַעַת מְאֹד, וּמָה גַם כְּשֶׁעוֹסֵק בְּמַעֲשֵׂי בְּרֵאשִׁית וּמַעֲשֵׂי מְרֻכָּבָה וּמְטִיל בְּגֵן עֵדֶן עִם הַרְאשׁוֹנִים כְּמִלְאָכִים וְאֲזַנּוּ שׁוֹמְעוֹת קוֹלוֹת שֶׁל מַעֲלָה "אֲנִי פְּתִיחַן עֵינַיִן פְּתִיחַן אוֹדְנַיִן, קַל מִן קִלְיָא נְחִית מַעֲלִיא לְתַתָּא, מִתְבַּר טוּרֵין וְטַנְרֵין", אֵין עֲרַבוּת בְּכָל הַנְּבֵרָאִים שְׂיִכְנַס אֲלֵיו בְּעֶרְךָ הַנִּשְׁתַּוָּה.

עֲצָה טוֹבָה קָא מִשְׁמַע לָן לְכָל אָדָם בְּכָל זְמַן: אִם נִפְשָׁךְ עֲגוּמָה עֲלֶיךָ, בְּנִי, וְרוּחְךָ סָרָה, קַח לָךְ אֶת סֵפֶר הַזֶּהר וּקְרָא בּוֹ חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּלַבָּד, עִם כָּל הַחֲמִימוֹת שֶׁבְּקִרְבְּךָ וְעִם כָּל הַנְּעִימוֹת. פְּתָאם תִּרְאָה שֶׁשְׂכַחְתָּ כָּל מָה שֶׁהָיָה עִמָּךְ וְנִכְנַסְתָּ לְעוֹלָם אַחֵר וְחֻדַּשׁ. וּפְעַמִּים יִגְבַּר עֲלֶיךָ הַרְגֵשׁ כָּל כֶּה, עַד שֶׁפִּלְגֵי מַיִם תִּרְדַּע עֵינֶיךָ וְלֹא תִדְמָה מֵאֵין הַפּוּגוֹת. וְכִשְׁתִּרְצָה לְדַעַת מָה מְקוֹר דְּמַעוֹת אֵלוֹ, דַּע שֶׁכָּל אֵימַת שֶׁהַנִּשְׁמָה בָּאָה לְמַדְרָגָה שְׂאִינָה יְכוּלָה לְשִׂאתָ, הִיא פּוֹרְצַת בְּבִכְיָה. וְכֵן שְׁנִינּוּ כְּשִׁחְלָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל וְנִכְנַס רַבִּי עֲקִיבָא לְבִקְרוּ, "בְּכִי רַבִּי עֲקִיבָא וְאָמַר לִיה: רַבִּי אוֹלִיף לִי אוֹרִיתָא! אֲפִתַח פּוּמִיָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בְּמַעֲשֵׂה מְרֻכָּבָה וְכוּ' וְאוֹלִיף לִיה רִי"ו טַעֲמִים דְּפְסוּקֵי דְשִׁיר הַשִּׁירִים וְהוּוּ עֵינָיו דְּרַבִּי עֲקִיבָא נְחִתִין מִזָּא... כִּד מְטָא לְהַאי פְּסוּקָא "סִמְכוּנֵי בְּאֲשִׁישׁוֹת רְפְדוּנֵי בְּתַפּוּחִים כִּי חוֹלַת אֱהָבָה אֲנִי" (שִׁיר הַשִּׁירִים ב'), לֹא יְכִיל לְמַסְבֵּל רַבִּי עֲקִיבָא וְאָרִים קָלִיה בְּבִכְיִיתָא וְגַעֲי..."

וּכְשֶׁתִּזְכָּה לְטַעַם טַעַם בְּכִיָה זֶה, מִבְּכִי נְהָרוֹת חוֹבֵשׁ, שׁוּב לֹא תוֹאִיל לְהַחֲלִיף אֱהָבָה זֶה לְעוֹלָמִים. אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֱהָבָה בּוֹז יְבוּזוֹ לוֹ.

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר

הַמְּשִׁיחַ

וְהַזֶּהר

הַמְּשִׁיחַ מְחַכָּה שְׁנֵלְמֵד זֶהר הַקְּדוֹשׁ

בְּהַאי סֵפֶר הַזֶּהר,

יִפְקֹון בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

יִוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מְפַעֵל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי"

בְּעִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א

ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תש"ע לפ"ק

אל כבוד אברכי הכוללים החשובים ובהורי הישיבות הקדושות שיהיו,

אשר עליכם עומד העולם ואתם בבחינת "השומרים" האמתיים. (ירושלמי חגיגה ו:)

המצב בארץ ישראל (ובעולם פולו) מעורר דאגה, והלב נקרע וכל עין תזל ותדמעה מגדל הצרות הפרטיות והקולליות רח"ל. וידוע מאמרי חז"ל מיום שחרב בית המקדש אין לה יום שקללתו מרבה מחברו, וכל הישוב עומד בסכנה נוראה רח"ל "כבקשה אחת שעומדת בין שבעים ואבים (שבעים אמות). וכמדומה שפבר הגענו למאמר דוד הקולך ע"ה "למה רגשו גוים" וגו'. והאמות מצחצחות החרבות, ואין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, ולקוות לסכתה לראשי ביום נשק (תהלים פ"ק קמ), דבר אחר ביום נשק. זה נשקו של גוג (ירושלמי יבמות עח).

אך יש לנו עצה אחת יעוצה "לימוד תורה לשמה", ולמוד הזוה"ק בשמחה, אשר בכחו לעצר כל פרענות ולהשפיע כל הברכות ברוחניות ובגשמיות, וכידוע תקנת הרמח"ל זי"ע ללמוד הזוה"ק ברציפות – שמציל מן הפרענות – ומביא הגאולה (עיין ספר אור הזוהר פ"ה, וכן הובא בספר "תורתו מגו לנו").

להוי ידוע שכל המסימים את ספר הזהר הקדוש בבחינת "פנישטא חדא" (זוה"ק) הם בבחינת "אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים (שיר השירים ד, ד), – עליהם תלוי ועומד הצלת כלל ישראל, "כל שלטי הגבורים" והם שולטים על הגבורות וממתקים אותם, ומיד באה הגאולה בב"א.

ולפי זה מתבאר היטב מאמר הרשב"י "יכול אני לפטור את העולם פולו מן הדין". – על פניו בכקשה לראשי הישיבות ולראשי הכוללים, להרשות לכם להקדיש שנים עשר דקות בהתחלת כל סדר ללמוד הזוה"ק בשמחה, ובנדאי יספיימו עמכם, כמו שפבר נודע המציאות בהרבה ישיבות וכוללים שפד עשו. וכידוע דכל דבר שבקדשה כדי שיצליח צריך קודם אתערותא דלתתא (עיין זוה"ק פרשת לה לה דף ע"ו:). וכל המעלות האדירות שנאמרו במעלת הלימוד והקריאה בזוה"ק הם גם כמי שאינו מבין כלל את אשר הוא קורא – כמשל ההולך אל הרופא, אינו צריך להבין ברפואה כדי להתרפא, כן הלימוד בזוה"ק הגם שאינו מבין עצם הלימוד פוהו גדול ועצום "ובונה בשמים עליותיו", ועל ידי פן ננאל במהרה בקרוב, כי עת צרה היא ליעקב וממנה יושע – יעקב אבינו ע"ה נקרא אב של שבעים נפש, ושבעים גימטריה סוד – דע"י לימוד התורה – שהיא מדתו של יעקב אבינו ע"ה, ובפרט זוה"ק – שפנגד סו"ד, ובזה נקרא אב של שבעים נפש, ננצל משבעים אמות העולם – ועוד כידוע יעקב כמלוי אותיות כזה: יו"ד עי"ן קו"ף וי"ו בי"ת, גימטריה 770 – שהשנה תש"ע – וממנה – מוכן סגלת לימוד הסוד יושע תשועת עולמים (ספר "בדי ערבות") – זכרו! בידנו הדבר! – "הלוא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה", והחלש יאמר גבור אני, ויתקיים בנו הפסוק "הקטן יהיה לאלף והעציר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה" (ישעיה ס, כב) בב"א.

(א) תורת הסוד הוא תורה לשמה, (אור יצחק פ"א). וכמו שאמר המגיד למרן הבית יוסף: אם תקבע עתים בחכמת הקבלה, אפתח לך בה דתדביק רזין סתימין דלא ידע ויתהון בר נש. (מגיד מישרים פרשת בא) – ווי לעלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עינין דלא מסתכלין ברזי דאורייתא. (זהר חלק א' דף כ"ח). – אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי ל' מינה, ואשתארת ב' בישה, וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדון בעלמא. (תיק"ז תי' ל').

סֵפֶר

הַמְשִׁיחַ וְהַזֶּהָר

סֵדֶר שֶׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה עֲקָרִים

יא - אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׂמוּ גּוֹמֵל טוֹב לְשׂוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו:

יב - אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. בְּבִיאַת הַמְשִׁיחַ. וְאֵף עַל פִּי שְׂיִתְמַהֲמַה. עִם כָּל זֶה אֶחֱכֶה לוֹ בְּכָל יוֹם שְׂיָבוֹא:

יג - אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁתְּהִיָּה תַחֲנִית הַמַּתִּים בְּעַת שְׂיַעֲלֶה רְצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׂמוּ וְיִתְעַלֶּה זְכָרוֹ לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים:

הַמְצַפִּים וּמֵאֲמִינִים לְגֵאֲלָה

הֵם יִזְכּוּ לְכָל הַטּוֹבוֹת הַמְבֹטָחוֹת

– עֵינֵי בְּסוּף הַקּוֹנְטְרָס –

(א) הַמְשִׁיחַ מִחֻפָּה שֶׁנִּלְמַד זֶהָר הַקָּדוֹשׁ

וְהַמְשִׁכִּילִים יִזְהִירוּ פְּזֵהָר הַרְקִיעַ: כִּי אֹמֵר מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם לְרַשְׁב"י זִיע"א: "בְּהַאי חַבְרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֶּהָר... וּבִגִּין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל "לְמַטְעַם" מֵאִילָנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֶּהָר, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". וְיִתְקַיֵּם בְּהוֹן ה' בְּדָד נִחְנָנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל נְכָר (דְּבָרִים ל"ב, יב).

פרוש: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים, ויתקיים בנו הפסוק שהשם יוציאנו מן הגלות בלי קטרוג.

(רעיא מהימנא פרשת נשא דף קכד.: רמ"ק)

ב) אליהו הנביא זכור לטוב לרשב"י: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבור שלך

אליהו הנביא זכור לטוב ירד מן השמים עם כמה חיילין של נשמות וכמה מלאכים סביבו ושכינתא עלאה עטרא על כלהו, [ושכינה עליונה היתה עטרה על כל הנשמות]... ואמר לרבי שמעון בן יוחאי: רבי רבי אנת הוא אילנא דרבה ותקיף באורייתא, [אתה הוא אילן הגדל ומתחזק בתורה] בענפיו דילך דאינון אברין קדישין, [בענפים שלך שהם איברים הקדושים, והיינו סביבות איבריך], כמה עופין שריין תמון, דנשמתין קדישין [כמה עופות של נשמות קדושות שורים שם] כגונא דלעילא, [כדגמת הנשמות של אילן העליון], דאתמר ביה [שנאמר בו] [שם ט] ובענפוהי ידורן צפרי שמיא, [ובענפיו יקננו עופות השמים, והיינו הנשמות דזעיר אנפין הנקרא שמים] (בסוד הפסוק [מלכים א' ח, לב] "ואתה תשמע מן השמים").

ואמר אליהו הנביא לרבי שמעון: וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך, כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה י) וקראתם דרור בארץ וגו'.

פרוש: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבור שלך [שיהיה להם מזון ותקון הנפש על ידי למוד הזהר הקדוש] כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, [קרוב לביאת משיח], ובשביל למוד הזהר הקדוש יתקיים מה שכתוב "וקראתם דרור בארץ לכל יושביה". פרוש: שיבוא משיח צדקנו ויתקע בשופר גדול לחרותנו במהרה בימינו אמן.

(תקוני זהר תקון ו' בסופו - הגר"א ובל"ר).

הַמְשִׁיחַ וְהַזֶּהָר

שְׁנֵי

ג) על זה הלמוד אמר הקדוש ברוך הוא שִׁנְחָשֵׁב כְּאֵלוּ פְּדָאֲנִי לִי
וּלְבָנֵי מַהְגְּלוֹת

לְשׁוֹן הַפֶּסֶא מְלָךְ: וְעַל זֶה הַלְמוּד אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (בְּרִכּוֹת ח.),
שִׁנְחָשֵׁב כְּאֵלוּ פְּדָאֲנִי לִי וּלְבָנֵי מַהְגְּלוֹת.

וּבְמִקְדָּשׁ מְלָךְ אָמַר: כִּי כַּמָּה מַעְלוֹת טוֹבוֹת יֵשׁ לְמִשְׁתַּדֵּל בְּלְמוּד פְּרוּשׁ
מֵאֲמָרֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, וְאִין קֻץ לְגַדְל שְׁכָרוּ, וְאֲשָׁרִינוּ וּמָה טוֹב חִלְקֵנוּ
אִם נִזְכָּה לַעֲזֹר וּלְקָרֵב בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ, כִּי כִּךָ גָּזַר הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁלֵא יִתְגַּלֶּה,
וְיִהְיֶה גְנוּז סִפְר הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ, עַד סוּף הַיָּמִים, שְׁבִזְכוּתוֹ יָבוֹא הַגּוֹאֵל, כִּי
סִגְלָה זֹו בּוּ דְוָקָא וְלֹא בְּזוּלָתוֹ, עכ"ל.

מְלַחְמַת שׁוֹר הַבֵּר עִם הַלּוּיָתָן

(על פי חז"ל)

ד) בַּפִּיּוּט "אַקְדָמוֹת" שְׁנַהוּג לְקָרֵא בְּשָׁבוּעוֹת:

(הַפִּיּוּט מוֹפִיעַ בְּכָל הַמְחֻזְזָרִים, וּבְסִפְר הַמוֹעֲדִים לְשָׁבוּעוֹת עֲמוּד 138 -
הַמְקוּר וְהַתְּרַגּוּם).

טְלוּלָא דְלוּיָתָן, וְתוֹר טוֹר רְמוּתָא.

[בַּאוּר: סַכַּת עוֹרוֹ שֶׁל לוּיָתָן וְשׁוֹר הַתְּרִים הַגְּבוּהִים].

וְחַד בְּחַד פִּי סְבִיב, וְעַבִּיד קְרִבּוּתָא.

[בַּאוּר: וְאֶחָד בְּאֶחָד יִסְתַּבֵּךְ וְיַעֲשֶׂה מְלַחְמָה].

בְּקִרְנוֹהֵי מְנַגַּח בְּהֵמוֹת, בְּרַבְרְבוּתָא.

[בַּאוּר: בְּקִרְנֵיו יִנְגַּח בְּהֵמוֹת בְּגֵאוֹתוֹ].

יְקַרְטַע נוֹן לְקַבְלָהּ, בְּעִיצוּי בְּגִבּוּרְתָא.

[בַּאוּר: יְקַפֵּץ הַדָּג כְּנִגְדוֹ בְּסִנְפִירָיו בְּגִבּוּרָה].

מִקְרָב לִיָּה בְרִיָּה, בְּחֶרֶבָה בְּרֶבֶב־בּוֹתָא.

[באור: יגש אליו בוראו בחרבו הגדולה].

אַרִּיסְטוֹן לְצַדִּיקֵי יִתְקוּ, וְשֵׁרוֹתָא.

[באור: סעדה לצדיקים יתקו וארותה].

מִסְחָרִין עָלַי תְּפִי, דְכַדְכּוּד וְגוֹמְרָתָא.

[באור: מסכים לשלחנות של כדכד וגומרתא].

נְגִידִין קְמִיָּהוּן, אֶפְרָסְמוֹן נְהָרְתָא.

[באור: ונהרות אפרסמון נשפכים לפניהם].

וּמִתְפַּנְקִין וְרוּי, בְּכֶסֶי רוּיָתָא.

[באור: ומתעדנים ורוים בכוסות רויה].

חֲמֹר מְרַת דְּמִבְּרָאשִׁית, נָטִיר בֵּי נַעֲוָתָא.

[באור: ויו עסיס שמבראשית שמור ביקב].

ה) עתיד גבריאל לעשות קניגיא עם לויתן

אמר רבי יונתן: עתיד גבריאל לעשות קניגיא עם לויתן שנאמר תמשך לויתן בחכה ובחבל תשקיע לשנו, **ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו אין יכול לו שנאמר (איוב מ, יט): "הוא ראשית דרכי אל העשו יגש חרבו"**. אמר רבי יוחנן **עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות סכה לצדיקים מעורו של לויתן שנאמר: "התמלא בשכות עורו"**. (תלמוד בבלי, בבא בתרא עד.-עה).

ו) לא כל אחר יזכה לראות מלחמה זו

ג. במדרש [ויקרא רבה יג ג] אמר רבי יודן ברבי שמעון: כל בהמות ולויתן הן קניגין של צדיקים לעתיד לבוא, וכל מי שלא ראה קניגין של אמות העולם בעולם הזה, זוכה לראותה לעולם הבא כיצד הם נשחטים בהמות נותץ ללויתן בקרניו וקורעו, ולויתן נותץ לבהמות בסנפיריו ונוחרו, וחכמים

אומרים זו שחיטה כשרה היא. ולא כך תנינו: "הכל שוחטין ובכל שוחטין ולעולם שוחטין חוץ ממגל קציר והמגרה והשנים מפני שהן חונקין?" אמר רבי אבין בר כהנא: אמר הקדוש ברוך הוא "תורה חדשה מאתי תצא, חדוש תורה מאתי תצא".

אמר רבי ברכיה בשם רבי יצחק אריסטון: עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות סעודה לעבדיו הצדיקים לעתיד לבוא, וכל מי שלא אכל נבלות בעולם הזה זוכה לראותו לעולם הבא הדא הוא דכתיב "וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלהו" (ויקרא ז) בשביל שתאכלו ממנו לעתיד לבא, לפיכך משה מזהיר לישראל ואומר להם "זאת החיה אשר תאכלו".

ז) לא נצטוו ישראל בשחיטה אלא כדי לצרפן – לעתיד לבוא עושה סעודה לצדיקים מן הבהמה ולויתן ואין שם שחיטה

מדרש תנחומא שמיני (פרק ז ז): וידבר ה' אל משה לאמר זאת החיה אשר תאכלו: למדנו רבינו כמה בהמות טהורות יש בעולם, כך שנו רבותינו עשר בהמות הן: איל וצבי ויחמור אקו ודישון ותאו וזמר ושור, שה כשבים ושה עזים, יותר מאלה אין בעולם אמר הקדוש ברוך הוא לישראל הזהרו עצמכם שלא לשקץ את עצמכם בבהמה טמאה ובשרץ טמא כך אמר דוד "האל תמים דרכו אמרת ה' צרופה" (תהלים יח) בשביל לצרף בריותיו, אמר ליה רבי מה אכפת להקדוש ברוך הוא שיאכלו ישראל בלא שחיטה, שיהא ישראל נוחר ואוכל ושוחט מן הצואר מן הירך, תדע שלא נצטוו השחיטה הזו אלא כדי לצרף את ישראל כי לעתיד לבוא עושה סעודה לצדיקים מן הבהמה ולויתן, ואין שם שחיטה, תדע לך לויתן ברזיה משנה היא והמלאכים יגורו ממנו שנאמר (איוב מא) משתו יגורו אלים והם זורקין עליו כמה רמחים של ברזל, כתבן הוא חושבן שנאמר (שם) "יחשב לתבן ברזל וכן בהמות שדי קשה שהוא רובץ על אלף הרים שנאמר (תהלים נ) בהמות בהרי אלף והיכן הן נשחטין, אלא זה לזה מזדוגין שניהם, שנאמר (איוב מא) "אחד באחד יגשו" בהמות יגש בלויתן והופכו בקרניו ובוקע, ולויתן הפך

יהיה מיתתו, שמפכה אותו בזנבו והורגו, והצדיקים הולכין ונוטלין מנות מנות, מכאן שאין שחיטה אלא בשביל לבדק ולצרף את ישראל.

ח) המלחמה שתהיה לעתיד לבוא – בסוף המלחמה כאשר שתיהן נהרגות, הקדוש ברוך הוא לוקח מבשרן ומעוררן ומשתמש בו לטובת הצדיקים

בילקוט שמעוני איוב (רמז תתקכז): אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות סעדה לצדיקים מבשר לוינתן שנאמר "יכרו עליו חברים" ... והשאר חולקין ועושין אותו סחורה בשוקי ירושלים... אמר רבה בר בר חנה: עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות ספה לצדיקים לעתיד לבא... והקדוש ברוך הוא אומר למלאכי השרת רדו ועשו עמו מלחמה, מיד יורדים ועושים עמו מלחמה ולוינתן תולה פניו ומלאכי השרת רואים אותו ומתבהלים מיראתו ובורחים... מה הקדוש ברוך הוא עושה מביא בהמות ולוינתן והם עושים מלחמה זה עם זה... מיד בהמות ולוינתן מתדבקים זה עם זה שנאמר "איש באחיהו ידבקו" ומשהם מדבקים זה בזה אינם (מתנפשו) [מתפרשין] זה מזה שנאמר יתלכדו ולא יתפרדו, מה הקדוש ברוך הוא עושה רומז ללוינתן והוא מכה את בהמות בסנפיריו ושוחטו ורומז לבהמות והוא מכה את לוינתן בזנבו וממיתו, מיד מה הקדוש ברוך הוא עושה נוטל עורו של לוינתן ועושה ספה לצדיקים, דכתיב "התמלא בשכות עורו ובצלצל דגים ראשו".

ט) לוינתן הוא הסועד את הצדיקים ומחברם חבור גמור חבור הנפש עם הגוף

כתב הרב רבי דוד בן רבי יהודה החסיד זצ"ל בספר "לבנת הספיר" וזה לשונו: לוינתן הוא הסועד את הצדיקים ומחברם חבור גמור חבור הנפש עם הגוף, כדתנא דבי אליהו: צדיקים שעתידים לחיות אינם חוזרים לעפרו, וזהו יכרו עליו חברים יחצוהו בין כנענים, קורא לצדיקים חברים על שם החבור הגמור שמחבר בשר לוינתן נשמתו לגופן... והם דברים נכוחים וטובים שלא

לְהוֹצִיא מֵאֲמָרִים אֵלּוּ מִפְּשׁוּטֹן, שֶׁלֹּא כְּדַבְרֵי מִי שֶׁפָּרַשׁ בְּעֵינָיו לְוִיתָן שֶׁזָּכַר הוּא זְוִיגוֹ עֵינָיו הִנָּפֵשׁ וְהַשְׁכֵּל גַּם עֵינָיו הַחֹמֶר וְהַצּוּרָה.

(שִׁטָּה מְקַבְּצַת, בְּבֹא בְתָרָא עַה, א)

(י) לֹא כָּל אֶחָד יִזְכֶּה לְרֵאוֹת מְלַחְמָה זֹה, אֲלֵא רַק מִי שֶׁשָּׁמַר אֶת עֲצָמוֹ וְטָהַר אֶת עֵינָיו

הַב"ח (אִוְרַח חַיִּים סִימָן רכ"ד דְּבִיּוֹר הַמִּתְחִיל מִסֵּפֶר) בְּשֵׁם סֵפֶר הָאֲשֶׁכּוֹל: שֶׁלֹּא כָּל אֶחָד יִזְכֶּה לְרֵאוֹת מְלַחְמָה זֹה, אֲלֵא רַק מִי שֶׁשָּׁמַר אֶת עֲצָמוֹ וְטָהַר אֶת עֵינָיו מְלַחְמָה מְלַחְמָה שֶׁל עֲבוּדָה זָרָה הַמְּבֹטָאוֹת אֶת הַצַּד הַגָּס שֶׁל הַמְּצִיאֵי הַיְזָכָה לְרֵאוֹת לְעֵתִיד לְבֹא אֶת הַמְּלַחְמָה וְאֶת הַנְּצַחוֹן, וְיִזְכֶּה לְחֵיוֹת בְּמְצִיאֵי שֶׁתִּנָּצַר לְאַחַר מְלַחְמָה זֹה. [לְשׁוֹן סֵפֶר הָאֲשֶׁכּוֹל 'וְכִי יִקְרָה בְּעִירְךָ קְנִיגָאוֹת שֶׁל עוֹבְדֵי גִלּוּלִים... הַשָּׁמַר לָךְ פֶּן תִּרְאֶה, וְהוּא הַדִּין מְחוּלָתָם אִם שׁוֹם דְּבַר שֶׁמַּחְתֵּם, אִם תִּזְכֶּה וְתַחֲזֶה קְנִיגָיִי"ן שֶׁל לְוִיתָן וְהַשׁוֹר"ן].

(יא) הָאוֹכֵל בְּכוֹנֶה קְרוּשָׁה הוּא יִזְכֶּה לְסַעֲדַת לְוִיתָן בְּלִי סֶפֶק, שֶׁהוּא הַתְּכִלִּית הַמְּקוּהָ מְאֻכִּלָּה

בְּסִדּוֹר "בֵּית יַעֲקֹב" לְרַבֵּי יַעֲקֹב מְעַמְדִּין. בְּדִרּוֹשׁ שֶׁלּוֹ עַל סַעֲדַת הַלְוִיתָן (עֲמוּד 123) מְעַלָּה הַגָּאוֹן רַבֵּי יַעֲקֹב עֲמַדִּין תְּמִימָה גְדוּלָּה עַל דְּבָרֵי חַז"ל שֶׁאֲמָרוּ "אִין שְׁמַחָה אֲלֵא בְּאֻכִּלָּה וּשְׁתִּיָּה": "וְקִשָּׁה הֲלֵא יֵשׁ שְׁמַחוֹת אַחֲרוֹת כְּמוֹ כֵּן. כִּי כְּתוּב שְׁמַחָה לְצַדִּיק עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט... וְהַשְּׂרׁוּי בְּלֵא אִשָּׁה שְׂרׁוּי בְּלֵא שְׁמַחָה. וְאִיךָ יִהְיוּ דְּבָרֵיהֶם סוֹתְרִין זֶה אֶת זֶה".

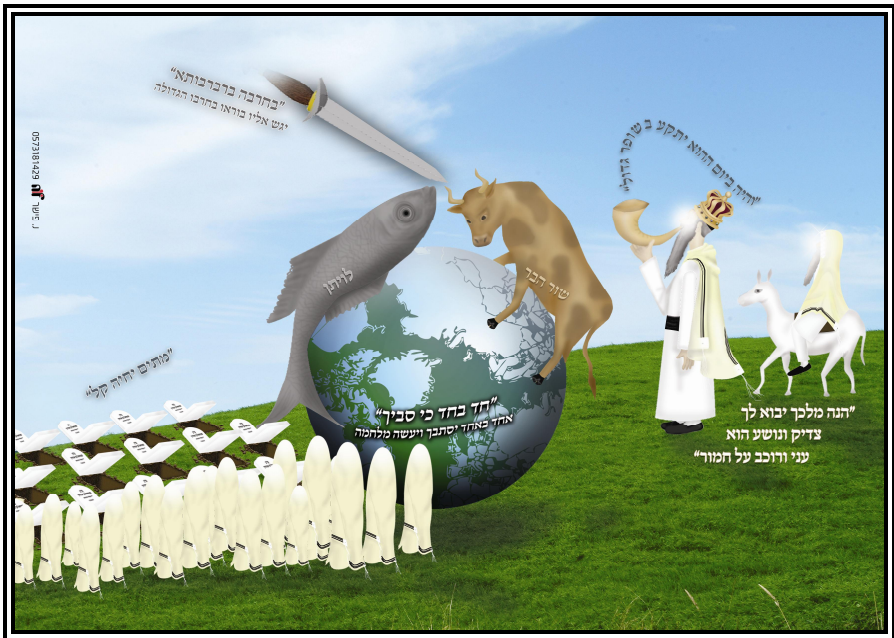
וּמִסְבִּיר, שֶׁאִין כָּאֵן סְתִירָה כָּלֵל, אֲלֵא "שֶׁכֵּל אֱלֹהֵי הַשְּׁמַחוֹת דְּבַר אֶחָד מִמֶּשׁ הֵן... כִּי זֶה כָּל פְּרִי הָאֻכִּלָּה לְבָרַר נִיצוּצוֹת הַעֲשׂוּקוֹת בְּיַד הַקְּלָפוֹת. לְכֵן אִין בְּעוֹלָם הַזֶּה שׁוֹם דְּבַר מְאֻכֵּל בְּלִי קְלָפָה מְסַבִּיב וְהוּא בְּאֶמֶת שׁוֹמֵר לְפָרִי" מְטָרַת הָאָדָם אִינָה לְהַמְנִיעַ מְאֻכִּלָּה וּשְׁתִּיָּה אֲלֵא לְדַעַת לְבָנוֹת אֶת הַחֶלֶק הַרוּחָנִי שֶׁלּוֹ עַל גְּבִי נִיצוּצוֹת הַקִּדְשׁ שֶׁהוֹצִיא מִתּוֹךְ הָאֻכֵּל, הַחוּל וְהַטָּבַע.

וְגַם כָּאֵן הַדְּבַר מְצָרִיךְ עֲבוּדָה גְדוּלָּה שֶׁל מְלַחְמָה וְגִבּוּרָה "וְזֶה כָּל מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ שֶׁל אָדָם בְּעוֹלָם הַכְּלִיּוֹן הַלְזָה בְּכָל דְּבַר פְּעֻלָּה גְּשְׁמִית לְהֵרָאוֹת כְּחוֹ

במלחמה הגדולה והכבדה הנמצאת לפנינו כאן. ואכן רק אלו שהצליחו בחייהם להגיע לדרגה זו הם אלה שיזכו לסעדת הלוינתן שמבטאת את המצב השלם של הקדש שבנוי על בסיס החול "והאוכל בכונה קדושה הוא יזכה לסעדת לוינתן בלי ספק שהוא התכלית המקנה מאכילה". [ראה למעלה, מהמדרש תנחומא: שרק מי שאכל פשר יזכה להנות מסעדות הלוינתן].

התגלות המשיח - תהיית המיתים - וסעודת הצדיקים

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

הַצַּדִּיקִים

וְהַזְהָר

הַנְּהַגוֹת וּמַעֲשֵׂים מִיְחָדִים
מִצַּדִּיקֵי אֲמֶת בְּדוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים
הַמְּחַזְקִים אֶת לְמוֹד
"הַזְהָר הַקָּדוֹשׁ"

יֵוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזְהָר הָעוֹלָמִי"
בְּעִידָה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב"א
ל"ג בְּעוֹמֶר שְׁנַת תש"ע לפ"ק

לְמַדּוּ וְהַפִּיצוּ סֵפֶר הַזֹּהַר הַיּוֹמִי בְּדוּק וּמְנִסָּה לְכֹל מִינֵי סְגוּלוֹת רְפוּאוֹת וַיְשׁוּעוֹת

מורי ורבותי! כבר היה מספיק

עד מתי? בואו נתעורר?

- ❖ מאנשים שהתפוצצו ממכונניות תופת רח"ל.
- ❖ מאנשים שהתפוצצו בעקבות מתאבדים רח"ל.
- ❖ מאנשים שקיבלו חולי הידוע רח"ל.
- ❖ מאנשים שנעלמו עקבותיהם תחת הריסות בנין רח"ל.
- ❖ מאנשים שהשאירו יתומים ואלמנות רח"ל.
- ❖ מאנשים שנפטרו לעולמם רח"ל.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים פיזית רח"ל.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים נפשית רח"ל.
- ❖ מאנשים שאבדו פרנסתם רח"ל.
- ❖ מאנשים שהסתבכו במשפטים קשים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמתייגעים ואין להם ילדים רח"ל.
- ❖ מאנשים שילדיהם אינם גדלים כפי רצון ההורים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמתייגעים בשידוכים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמסתובבים עם חובות לאלפים ורבבות רח"ל.
- ❖ מאנשים שבתיהם נשברו רח"ל.

העט לא יוכל לתאר את הכאב ואת הזעקה האילמת

מלב כואב של כל אלו הנזכרו לעיל

אבל רבותי! בואו נחשוב, במה יכולים האנשים הסובלים לעזור לעצמם,
ומה יכולים אחרים לעשות בעדם לפדותם ממצבם הקשה.

- יש לנו עצה קלה בשבילכם -

למדו כל יום ויום "הזוהר היומיומי" של ספר "הזוהר הקדוש"

אנשים מעידים שהם רואים בחוש ישועות בכל הענינים

ניתן לשמוע שיעורים בספר הזוהר הקדוש

"קול הזוהר": 07-22-99-00-44

טעמו וראו כי טוב!!!

ספר

הצדיקים והזהר

עבודות, הנהגות ומעשים מצדיקי אמת בדורות
האחרונים בענין הלמוד בספר הזהר הקדוש

א) הגאון מלמוד בחלום פשט להגאון רבי יוסף חיים זוננפלד

עד כמה היו נימי נפשו של רבנו [הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד] קשורים בתורתו של הגר"א מוילנא, ועד כמה הייתה חקוקה בלבו דרך למודו, תעיד העובדא המעניינת אשר בנו רבי מרדכי היה מספר: "עובדא זו" היה רבי מרדכי אומר, "לא התיר לי אבא מארי לספרה אלא לאחר פטירתו מן העולם, וכה היה מעשה: באחד הימים בבוקרו של יום, רואה אני והנה פני אבא אינם כתמול שלשום, אלא ששמאירים שבעתים, עיניו צוהלות וכל כלו מקרין, הדבר עורר בי פליאה נשגבה כי כמעט ולא ראיתיו מעולם במצב כעין זה, הבנתי מיד כי דברים בגו, ועל אף שלא רציתי להפריעו בעידן זה, לא יכלתי להתאפק ושאלתיו על כך.

"באמת" היה רבי מרדכי מאריך בספורו, "שבתחלה סרב אבא מלדבר על כך, אף מפנין שהפצרתיו בו גילה לי, שזה מימים זמימה יש לו שעור קבוע ב'זהר הקדוש', 'והנה' שח אבא מארי: 'כל יום אתמול עמלתי על מאמר אחד שהקשה לי, ופותר און, אף כאשר שכבתי בלילה על מטתי, והנה בחלומי רואה אני את הגאון החסיד רבנו אליהו מוילנא, יושב על ידי בפנים מסבירות ומבאר לי את פרושו של המאמר בטוב טעם, מובן שמיד בקומי בבקר לקחתי את הספר הקדוש לעין בו, והנה נאמנו הדברים, ונפלאו, והרי על כך הנך רואה שהנני שש ושמח כמוצא שלל רב."

ב) נהוי לאחד שזלזל בתקוני זהר עם באור הגר"א ז"ל

עוד מעשה פלא הקשורה לקשר הנפשי של רבנו להגר"א, שגורה על פי זקני ירושלים: היה זה כאשר תלמיד חכם חשוב, נדה לאחד שנהג זלזול בספר "תקוני זהר" עם באור הגר"א מקורבי האישי שמעו את העובדא ונתרחקו ממנו כדין, בני משפחתו אצו אל רבנו הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל בקשוהו שיצוה להמנדה שיבטל נדויו, אלא שלתמהונם, כיון ששמע רבנו את העובדא הצדיק את המנדה והזכירו לטובה, לימים נפטר המנדה בחול המועד סכות ביום היארצייט של הגר"א, עם הארבע מינים בידו כמספר על הגר"א, ורבנו לוהו עד מקום מנחתו והוא בעצמו הטמינו בקברו.

ג) הרב מכניס בחרם אחד שצחק על הזהר של הגר"א זצ"ל

ומרגלא בפומיה לומר שלהגר"א נתגלה הקץ, רק מתוך שלמד את כל התורה כלה לשמה, כלומר כדי לעמד על עומק פרושה האמתית, הרי כשהגיע לפסוקים שבדניאל "כי למועד מועדים ונחצ"י שבהם מרמז הקץ, נתגלה לו גם שם הפרוש האמתית שאם לא כן לא היה ממשיך הלאה, ולכן גם גזר על כך שבשבעה, שהרי הוא ידע שכל העוסק בתורה רק לשמה, יכול להגיע לידי דרקה זו....

(ספר מרא דארעא ישראל על רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל - תודה רבה להרה"ג רבי שלמה דוד פישר שליט"א, ששלח לנו המאמר הזה)

ד) רבי ישראל משה דושינסקי זצ"ל גאב"ד עדה החרדית

שוחחתי עם מחתני כ"ק מרן רבי יוסף צבי האדמו"ר מדושינסקי שליט"א על ענין למוד הזהר של אביו הגאון הקדוש כבוד קדשת אביו [מחתני] מרן רבי ישראל משה זצ"ל גאב"ד עדה החרדית בירושלים עיר הקדש תובב"א:

ספר לי איך שאביו הגאון הקדוש זצ"ל היה לומד כל ליל שבת זהר הקדוש פרשת השבוע, וכששאלתי אותו על זקנו הגאון הקדוש מרן רבי

יוסף צבי זצ"ל גאב"ד עדה החרדית, ענה לי כי כל ספריו מלאים עם זהר הקדוש, ואין שאלה על זה, ובפרט שאבי זצ"ל למד, בגלל שראה אצל אביו זצ"ל.

(סוד השם ליראיו חלק ב', דף י"ט)

ה) התמדה בימי הסליחות

עבודה מיוחדת היתה לו להגאון רבי משה אריה פריינד זצ"ל, גאב"ד העדה החרדית בימים אלו. וכה מתארו אחד התלמידים: "בימי הסליחות ועשרת ימי תשובה היה מתפלל בהשפמה, וכבר בשעה שבע בבקר החל רבינו ללמוד עם החברותא, והלמוד היה נמשך עד לשעה שתים בצהריים ללא הפסקה. אז חזר רבינו לסעד ארוחת צהריים ולנוח קצת על יצועו כדרכו בכל יום. כך חזר הדבר על עצמו מדי יום ביומו.

באחד הימים, כשחזר רבינו לביתו אחרי למוד של שבע שעות, סעד ארוחתו ועלה על יצועו לנוח, וכשהקיץ לאחר כשעה וחצי, החל ללמד בספר תקוני זהר כפי הסדר שנתקן ללמד בו בחדש אלול. בתוך כך התחילו להתאסף בחדר החיצון כמה אנשים שבקשו להכניס אל הקדש פנימה, להתברך בברכת שנה טובה. המשמש נכנס לרבינו ובקש רשות להכניסם, אך לתמהונו הרב השיב לו הרב בנימה של כאב ושברון לב: "אין לי עתה זמן לכהן, הלא עדין לא למדתי כמעט מאומה היום!"

לבסוף, לאחר הפצרות רבות, הסכים רבינו לקבל פני האנשים. הוא הכניס כך ידו השמאלית וסגרו עליה, ובגידו הימנית קבל את הפתקאות מידי האנשים. לאחר שנכנסו כלם, פתח שוב את הספר והמשיך ללמוד מהמקום שפסק בו.

(מפתבי אחד התלמידים)

ו) האדמו"ר מקלויזנבורג זצוקללה"ה והזהר

לכבוד רבני המפעל הקדוש של הזהר הקדוש שליט"א.

... כְּשֶׁבִקֵּר הָאֲדָמו"ר מְקַלּוּיִזְנֵבּוֹרֵג זְצוּקֵלֵלָה"ה בְּלוֹנְדוֹן אֶצֶל הָאֲדָמו"ר מוֹרְנוּ הֶרֶב רַבִּי שְׁלוֹם מִשְׁאֵץ זְכוֹרֹנוּ צָדִיק וְקָדוֹשׁ לְבִרְכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, שָׁאַל אוֹתוֹ מוֹרְנוּ הֶרֶב רַבִּי שְׁלוֹם אִיזוֹ קוֹשֵׁיָא שְׁיֵשׁ לוֹ בְּזֵהר הַקָּדוֹשׁ, עָנָה לוֹ הָאֲדָמו"ר מְקַלּוּיִזְנֵבּוֹרֵג: אֵינְנִי לוֹמֵד זֶהר.

אֲחֵר כִּף נִכְנַס עִמּוֹ הָאֲדָמו"ר מִשְׁאֵץ בְּדִין וּדְבָרִים וּבְעֵבֵי הַקּוֹרָה בְּש"ס וּבְפוֹסְקִים, וְהָאֲדָמו"ר מְקַלּוּיִזְנֵבּוֹרֵג תָּרַץ לוֹ הַקּוֹשֵׁיָא בְּטוֹב טַעַם וְדַעַת וּבְפִלְפוּל עֵמֶק עַל פִּי הַזֵּהר הַקָּדוֹשׁ.

הַפְטִיר בְּפִלְיָאָה הָאֲדָמו"ר מִשְׁאֵץ: חֲשַׁבְתִּי שְׂאִין אַתֶּם לוֹמְדִים זֶהר הַקָּדוֹשׁ?

[נ.ב. הָאֲדָמו"ר מְקַלּוּיִזְנֵבּוֹרֵג הִיָּה צָדִיק נֶסְתֵּר בְּתוֹרַת הַנְּסִתֵּר.]

ז) הֶרֶב הַחֲסִיד רַבִּי יִצְחָק אֵיזִיק רוֹט זַצ"ל, מִהַמְקַרְבִּים בְּיוֹתֵר שֶׁל כ"ק מָרֵן רַבִּינוּ מְקַלּוּיִזְנֵבּוֹרֵג זְצוּקֵלֵלָה"ה, מְסַר שְׁעוּרִים מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ בְּזֵהר הַקָּדוֹשׁ בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ בְּנֵי בְּרַק

וַיִּשְׁפֹּם אַבְרָהָם בְּבִקֵּר (בְּרֵאשִׁית כ"ב ג').

הֶרֶב הַחֲסִיד רַבִּי יִצְחָק אֵיזִיק רוֹט זַצ"ל, מִמְקַרְבֵּיו הַיּוֹתֵר מִבְּהָקִים שֶׁל הֶרֶבִּי מְקַלּוּיִזְנֵבּוֹרֵג זַצ"ל, וּמִי שֶׁעֶבֶר אֶת הַשּׁוֹאָה וְנִסְיוֹנוֹתֶיהָ בְּגִבּוֹרָה כְּבִירָה וְרוּוִית-הוֹד, הִגִּיעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְאַחַר שֶׁפָּרַשׁ מֵעֲבוֹדַת הַשְּׁחִיטָה בְּחוּץ לְאֶרֶץ, וְהִשְׁתַּקַּע בְּעִיר הַתּוֹרָה וְהַחֲסִידוּת בְּנֵי בְּרַק.

כָּאֵן הִתְמַסֵּר לְלִמּוּד הַתּוֹרָה, לְלִמּוּד וּלְלִמּוּד. מְסַר שְׁעוּרִים בְּשִׁלְחוֹן עֲרוֹן יוֹרָה דְּעָה וּבְזֵהר הַקָּדוֹשׁ, וְהִיָּה קָם בְּאַשְׁמֶרֶת הַבִּקֵּר וְעוֹסֵק שְׁעוֹת אַרְכּוֹת בְּלִמּוּדָיו, דְּבָר שֶׁהִפָּךְ לְמִנְהֵג שֶׁל קָבַע עַד אַחֲרֵית יָמָיו.

אחד האברכים שהשכים פעם קום יחד עם רבי יצחק איזיק, ראהו בוכה. האברך נחרד לנפשו. הוא היה בטוח שהוא אינו מרגיש בטוב, ושאלו לסבת בכיו.

ורבי איזיק בן ה-90 משיב: הייתי סבור שיצור הרע בטל ממני, אבל היום בבקר נוכחתי לראות שהוא עדין בקרבי...

מה ארע? - מתענין האברך.

והישיש החסיד עונה: כמדי בקר אני מתגבר פארי וקם ממטתי בעוד לילה, והנה היום בקש יצר הרע לעכבני.

והאברך עומד ומשתומם: הרי אתם פאן בבית המדרש, כדרפכם בקדש?

ורבי איזיק ממשיך לבכות: וכי לא די שיש לי יצר הרע, שבקש למנעני מלבוא לבית המדרש, האם הנך רוצה גם שאשמע לו?...

מבהיל הרעיון לראות לאיזו דרגה מתנשאים בניו של מקום: יהודי בגיל כה מבגר בוכה ומתאוונן, על מה? - על כך שיצר הרע נסה למנע אותו מלבוא לבית המדרש, למרות שבמציאות הוא נצח אותו והשכים לבוא כדרכו...

(ברכי נפשי פרשת וירא דף רס"ט)

האדמו"ר מסטראפקוב רבי יחזקאל שרגא ליפשיץ האלברשטאם

זצ"ל בעל "דברי יחזקאל שרגא", (נכד רבן של כל בני הגולה רבי חיים האלברשטאם מצאנז בעל דברי חיים זכותו יגן עלינו), יחד עם זאת שהיה גאון עצום בנגלה, היה גם גדול בתורת הנסתר, והיתה לו קביעות ללמד בחברותא עם הגאון הצדיק המקבל רבי אהרן סלאטקי זצוק"ל, מראשי ישיבת המקבלי שער השמים, שהיה מגיע לבית רבנו מדי לילה בשעה שלש לפנות בקר והיו לומדים בספרים הקדושים שמונת השערים לרבי חיים ויטאל שקבל מרבו האריז"ל, וכן שאר ספרי קבלה עד השעה שש. אז היה לו חברותא לחזר על הדברים עד השעה תשע, ואז היה הולך לתפלת שחרית. תקופה מסוימת למד קבלה עם האדמו"ר מזידיטשוב רבי נפתלי צבי לאבין זצ"ל - כן היה בא

בדברים בסתרי תורה עם מרן המקביל רבי יצחק פדורי זכותו יגן עלינו – ספרי הקבלה שהיו בביתו היו מלאים הגהות והערות – בימים הנוראים היה מתפלל בסדור הרש"ש והיה מפנון הרבה כוונות.

(איש האמת, תולדותיו)

ח) הרב הקדוש רבי שלמה בנימין אשלג זצ"ל

בעת הדפסת פרוש הסלם על הזהר הקדוש שחבר הצדיק הקדוש רבי יהודה ליב הלוי אשלג זצ"ל, היה בנו הרב הקדוש רבי שלמה בנימין אשלג זצ"ל החליא המקשרת בין גדולי ישראל לאביו הקדוש, הן באסוף ההסכמות מהרבנים לפרושו המפלא על ספר הזהר, (מאת האדמו"ר רבי אברהם מרדכי אלטר מגור בעל אמרי אמת זצ"ל, ומאת האדמו"ר הרב הקדוש רבי אהרן קדש השם מבעלזא זי"ע, ומאת האדמו"ר רבי אליעזר הגר מויז'ניץ בעל דמשק אליעזר זצ"ל, ומאת האדמו"ר רבי מרדכי רוקח מבילגורייא זצ"ל), והן בקשריו עם האדמו"רים לבית רוזין זצ"ל, אשר בבתייהם היה יוצא ונכנס.

שעורים רבים למד בקביעות עם צדיקי עולם. כך למד כמה שנים בחברותא עם רבי מרדכי רוקח מבילגורייא זצ"ל, ועם האדמו"ר רבי מאוז'רוב בעל ה"אש דת" זצ"ל, ועם האדמו"ר ממודז'יץ זצ"ל, כמו כן היתה לו חברותא עם האדמו"ר מאלפסנדר זצ"ל, ועם הרב הגאון רבי שריה דבליצקי שליט"א, ועם הרב הגאון רבי משה זאב פרידמן שליט"א, ועם הרב הגאון רבי יצחק צ'שינסקי שליט"א, ועם עוד רבים.

ט) רבי יעקב יוסף מסקווירא זכותו יגן עלינו היה מחזק את עצמו בימי המלחמה עם הזהר הקדוש

רבי יעקב יוסף מסקווירא זכותו יגן עלינו היה מקפיד לסיים את ספר ה"אור החיים" בכל שנה עד לקיום ההקפות בשמחת תורה. וידוע שהתבטא פעם: שבעתות הקשים בימי מלחמת העולם היה מחזק את עצמו עם הזהר הקדוש והאור החיים הקדוש.

(רבי יעקב יוסף מסקווירא זי"ע)

(י) האדמו"ר מטאהש שליט"א מחלק תקונים להבחורים

כבוד קדשת האדמו"ר מטאהש שליט"א פנה הרבה פעמים בדברי עידוד לבחורים ולאברכים ועודד אותם ללמוד ולומר תקוני זהר, וכן חלק להבחורים תקוני זהר ובדף הראשון כתוב ברכה, שיזכה להבין הזהר הקדוש ועל ידי כך יתלהב ויטהר לבו לעבודת השם יתברך.

(יא) סגלה לעיפות לומר תקוני זהר

היתה תקופה כשהתעייף מחמת טרדות עבודתו הקדושה, היה האדמו"ר מטאהש שליט"א אומר בהתלהבות כמה דפים תקונים, ונפח בעצמותיו רוח חדשה.

(יב) מה עשה כ"ק האדמו"ר מטאהש שליט"א בליל שבת אחר עריכת השלחן?

חסיד אחד עקב אחר כ"ק האדמו"ר מטאהש שליט"א לראות מהי עבודת קדשו בליל שבת אחר גמר עריכת השלחן ["טיש"], וראה איך כל שבת אחר עריכת השלחן לא הולך לנוח עד שגמר כל הזהר של פרשת השבוע.

(יג) בספר דעת שלום להרב הקדוש מרן אדמו"ר רבי שלום משאץ זצוק"ל זיע"א מלאנדאן

וזה לשונו: מתנה ממני לנכדי היקר המפלג בתורה ויראת שמים מענדלי יחיה [מכתב ידו הקדושה]^א

מסתמא ידעת מנהג אבותינו הקדושים וכל החסידים ללמוד ולעין בחדש אלול, דרשו השם בהמצאו בכל יום ויום עד ערב יום הכפורים בתקוני זהר הקדוש לעורר לבנו האטום לשוב לפניו יתברך לפקח עינינו פוקח

א. הוא נכדו הגאון הצדיק מוהר"ר מנחם מענדל וואגשאל שליט"א משינאווא, חתן דודי הרב הגאון הצדיק מוואידיסלב זצ"ל, חתן מרן המחבר זי"ע. והנ"ל הוא העתק ומכתב ידו הקדושהו מדף שלפני השער של ספר תקוני זהר ששלח מרן ז"ל לו למתנה.

עוֹרִים, צָאִי בְּעַקְבֵי הַצֵּאֵן, וְעִיּוֹן כָּאֵן לֹא הִרְבֵּה רַק שְׁעוֹר שְׁיִרְתִּיחַ דִּי, אוֹ קֶדֶם הַתְּפִלָּה אוֹ בַתְּפִלִּין דְּרַבֵּינוּ תָּם, וְלֹא תֵאמַר כִּי אֵינְךָ מִבֵּינָן, הַיּוֹם וּמִחָר וּמִחֲרָתִים תִּבּוֹא לְהִבְנֶה וְכֵן תִּמְיֵד, וּבִפְרָט בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ תִּלְמַד מְעַט בְּסֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ וְהוּא מְאִירַת עֵינַיִם לִידַע מְעַט גְּדֻלוֹת הַבוֹרָא וְגְדֻלוֹת הַבְּרִיאָה כְּלָה בְּדוֹמָם צוֹמַח חֵי מְדַבֵּר שְׁפָרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ, כִּי מִי שְׂאִינוּ לוֹמֵד כָּלֵל סִפְרֵי קְבָלָה הוּא סוֹמֵא שְׁלֹא רָאָה מְאֹרוֹת מִיָּמָיו, אִם תִּלְמַד אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם אֲזִי תִבִּין כִּי מָה שְׁפַתְבְּתִי כָּאֵן הוּא אֶמֶת וְצָדֵק.

...וְנִזְכָּה לַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּקְדוּשָׁה וְטְהָרָה וְתוֹרָה לְשִׁמְיָה מְחֻזָּרַת עַל אַכְסֵנְיָה שְׁלֵה, שְׂאֵל אַבִּיר וְיִגְדֵךְ כְּבוֹד לְשְׂאֵל, עֵין יוֹרָה דְּעָה (סִימָן ר"מ סְעִיף קָטָן קי"ט).

שְׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת, רִישׁ אֱלוֹל שְׁנַת תְּשׁי"ב, חַיִּים וְשְׁלוֹם.

(עד כָּאֵן לְשׁוֹן סֵפֶר הַנ"ל).

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׂמִימִם וְאֶרֶץ

סֵפֶר

חֻשְׁבוֹנוֹת

הַזֶּהָר

לְחֻשְׁבַּת מַחְשָׁבֹת

אֵיךְ יְהוּדֵי יְכוּל לְזַכּוֹת בְּשָׁעָה
אַחַת לְמִלְיוֹן שָׁנָה תוֹרָה

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בע"ה"ק בית שמש טובב"א
ל"ג בעומר שנת תש"ע לפ"ק

לְמַדּוּ וְהַפִּיצוּ סֵפֶר הַזֹּהַר הַיּוֹמִי

בְּדוּק וּמְנִסָּה לְכֹל מִינֵי סְגוּלוֹת רְפוּאוֹת וַיְשׁוּעוֹת

מִזֹּרֵי וּרְבוּתֵי! לִבֵּר הִיא מִסְפִּיק

עַד מַתִּי? בּוֹאוּ נִתְעוֹרֵר?

- ❖ מאנשים שהתפוצצו ממכוניות תופת רח"ל.
- ❖ מאנשים שהתפוצצו בעקבות מתאבדים רח"ל.
- ❖ מאנשים שקיבלו חולי הידוע רח"ל.
- ❖ מאנשים שנעלמו עקבותיהם תחת הריסות בנין רח"ל.
- ❖ מאנשים שהשאירו יתומים ואלמנות רח"ל.
- ❖ מאנשים שנפטרו לעולמם רח"ל.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים פיזית רח"ל.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים נפשית רח"ל.
- ❖ מאנשים שאבדו פרנסתם רח"ל.
- ❖ מאנשים שהסתבכו במשפטים קשים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמתייגעים ואין להם ילדים רח"ל.
- ❖ מאנשים שילדיהם אינם גדלים כפי רצון ההורים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמתייגעים בשידוכים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמסתובבים עם חובות לאלפים ורבבות רח"ל.
- ❖ מאנשים שבתיהם נשברו רח"ל.

**העט לא יוכל לתאר את הכאב ואת הזעקה האילמת
מלב כואב של כל אלו הנזכרו לעיל**

אבל רבותי! בואו נחשוב, במה יכולים האנשים הסובלים לעזור לעצמם,
ומה יכולים אחרים לעשות בעדם לפדותם ממצבם הקשה.

- יש לנו עצה קלה בשבילכם -

למדו כל יום ויום "הזוהר היומיומי" של ספר "הזוהר הקדוש"

אנשים מעידים שהם רואים בחוש ישועות בכל הענינים

ניתן לשמוע שיעורים בספר הזוהר הקדוש

"קול הזוהר": 07-22-99-00-44

טעמו וראו כי טוב!!!

סֵפֶר

חֲשִׁבוֹנוֹת הַזֶּהָר

לְחֵשֶׁב מִחֲשָׁבַת

מֵה שְׂיֵהוּדֵי אֶחָד יָכוֹל לְזַכּוֹת עַל יְדֵי לְמוּד הַזֶּהָר
בֵּין בֵּימֹת הַחֹל וּבֵין בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ

(א) עֲרָפָה שֶׁל שְׁעָה

רבותינו הפליגו בשבחה וערפה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החל, כלשון הזמר הקדוש סוף פרשת "שלח-לך" – זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין".

מְרַנָּא רַי"ח הַטּוֹב, בְּסִפְרוֹ "בֶּן אִישׁ חַי" פְּרַשְׁת שְׁמוֹת שָׁנָה שְׁנֵי, כְּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:

כְּתַבו הַמְּקַבְּלִים ז"ל: דְּגָדוֹל פֶּעַל הַנְּעֻשָׁה מַעֲסַק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבַּת, אֶלְף פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנְּעֻשָׁה מַעֲסַק הַתּוֹרָה שֶׁל יְמֵי הַחֹל. עַכ"ל ק.

ובאורו: על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אלף שנים, שנאמר כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול וגו' – ושבת קודש היא מעין עולם הבא – זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. (מצא חן במדבר).

אֲשֶׁר עַל כֵּן, כָּל פְּעֻלָּה קְדוּשָׁה בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ, עוֹלָה אֶלְף יְדוֹת, לְעֶרְךָ יְמֵי הַחֹל.

ובנוסף לזה, נודע דברי הכסא מלך, והובא פסקו בכף החיים בסימן קנ"ה, דבלמוד שעה אחת זהר הקדוש, עולה לערף למוד שנה תמימה בלמוד הפשט.

היוצא מדברי רבותינו אלה, דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אסף שנה פשט ביום חול.

ולפי זה, אם יזכה ללמוד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה.

זאת ועוד לפי מה שהאיר עינינו בעל "הכסא מלך" דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערף שנה של למוד הפשט, ומרנא הרי"ח הטוב זי"ע בספרו "בן איש חי" דלמוד בשבת קודש עולה אסף פעמים מימות החול, ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אסף – עולה מדברי רבותינו זי"ע:

כאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י – הזהר הקדוש עולה בשעה אחת לערף של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול).

רבנו מרדכי שרעבי התבטא פעם באזני מקרבו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. למוד קבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד שבועים וחמש שנה בימות החל".*

א. הערה מאת רש"ר: והבנה לדברי רבנו ימצא הקורא מלשון הזהר המדמה את למוד המשנה בקציר וכתבן אצל סודות התורה, וכנזכר בפרשת "ויצא" ברעיא מהימנא (דף עה:)" ווי לאינון דאבלין תבן באורייתא ולא ידעין בסתרי דאורייתא". ועוד הביא מורנו הרב חיים ויטאל בהקדמתו ל"שער ההקדמות", לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפחה וקליפין לעמת תורת הקבלה.

ב) חשבון אמת של זכות הזהר הקדוש, ליהודי אחד שקבל על עצמו ללמד זהר שעה אחת ביום

הידעת!!! - לשון הכסא מלך (תקוני זהר מ"ג): וכיין שידעת כמה גדולה מעלת למוד חכמת האמת כו'... יודע גדל החיוב וגדל השכר למי שלומד הקבלה, כי למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עלמין, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד,

יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה.

והחשבון של שעה אחת למוד זהר ביום, הוא שנה ל:

3540 שעות בשנה

(10 שעות למוד של אברך בש"ס ביום, 354 ימים בשנה)

במשך 50 שנה ליהודי בודד יעלה המאזן: 172,500 שעות תורה.

שיצטבר ב 11 דורות בהתחשב במשפחה בת 5 ילדים למספר עצום של אנשים: 48,828,125 של הדור האחרון

סך הכל שעות התורה: 84,228,515,625,000 שעות,

כלומר כ- 84,000 מליארדי [בליון] שעות תורה. (48,828,125 מכפל ב- 172,500).

וכל הזכות העצום מכחו של יהודי אחד שקבל על עצמו ללמד את הזהר וצאצאיו הלכו בעקבותיו.

ב. ומי שאינו יודע קבלה, ולומד זהר הקדוש - אפילו בגירסא בעלמא, נחשב לו בלמוד קבלה (כף החיים סופר סימן קנ"ה)

ג. הערה: חשוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

1,953,125 .9	3,125 .5	5 .1
9,765,625 .10	15,625 .6	25 .2
48,828,125 .11	78,125 .7	125 .3
	390,625 .8	625 .4

ג) חשבון אמת של גדל הזכות למוד הזהר הקדוש בשבת קודש

יהודי הלומד זהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללמוד תורה של 75 שנה בימות חול.

כלומר אם למדנו שעה אחת זהר בשבת קודש שקול לפעל הנעשה מלמוד תורה במשך 75 שנה

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, זי"ע:

למוד קבלה זהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד 75 שנה בימות החול.

החשבון בשעות יהיה:

$$24 * 354 * 75 = 637,200 \text{ שנה: } 637,200 \text{ שעות תורה בנגלה.}$$

זה מבסס על 24 שעות למוד תורה ביום.

יוצא ששעה אחת בלמוד זהר בשבת קודש בשבעים שנות חיים של אדם יעלה החשבון:

$$2,319,408,000 = 637,200 \times 52 \times 70$$

2 מליארד 319 מליון 408 אלף

זאת אומרת אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון יותר משני מליארד שעות, והרי זה בהשג ידו של כל יהודי, ועכשו אפשר להבין למה כל גדולי הספרדים עודדו ואמרו שבזכות הזהר הקדוש נגאל במהרה. מבסס על 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים צ' 52 שבתות בשנה).

עכשו תבינו אם אתה מזכה רק ליהודי אחד שילמד שעה בזהר בשבת זכית לקבל מליארד שעות תורה שיצטבר ב 11 דורות בהתחשב במשפחה בת 10 ילדים למספר עצום של אנשים: 100,000,000,000 של הדור האחרון זאת אומרת מספר הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משעה אחת זהר שנה:

סך הכל שעות התורה: (2,319,408,000 מכפל ב-100,000,000,000 מליארד - 223,020,000,000,000,000,000 שעות,

כלומר כ-223 קונטיליון 20 קונדריליון שעות תורה.

וכל הזכות העצום מכחו של יהודי אחד שקבל על עצמו ללמד את הזהר וצאצאיו הלכו בעקבותיו.

ד. בין שנותרו לכל היותר כ 230 שנה עד 6000 שנה שזה הזמן שמזכר בגמרא לקיים העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צו/א: אמר רב קטינא שית אלפי שני הווי עלמא וחד חרוב שנאמר ונשגב השם לבדו ביום ההוא). ומשך דור בימינו הינו כ 20 שנה, הרי בזמן שנותר יש מקום ל 11 דורות.

ה. הערה חשוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

10000000000 .9	100000 .5	10 .1
100000000000 .10	1000000 .6	100 .2
1000000000000 .11	10000000 .7	1000 .3
	1000000000 .8	10000 .4

את אומרת 100 מליארד צאצאים.

ד) גימטריא נפלא, וראשי תבות

דוד המלך אומר בתהלים פרק נ"א פסוק ט': "תחטאני באזוב ואטהר
תכבסני ומשלג אלבין", רמזים נפלאים שנתגלו בפסוק זה שהכל מדבר
מהזהר הקדוש ורבי שמעון בר יוחאי עליו השלום. כך:

"תחטאני", ת' – ת'קון, חטאני גימטריה 78 = לח"ם. זאת אומרת
תקון לפרנסה.

"באזוב", ראשי תבות: בא'מירת ז'הר ו'תקונים ב'שבת או: א'מירת
ז'הר ו'תקונים ב'שבת ב'מנין.

"ואטהר", ועל ידי זה אטהר לעבדת השם יתברך.

"תכבסני", גימטריה רשמ"ב = ר'בי שמעון מ'גן ב'עדינו.

"ומשלג", ראשי תבות: ו'בוא מ'שיח ל'עמנו ג'אולה

"אלבין", ראשי תבות: ז'כזו ב'מהרה ל'אראנו נ'פלאות א'מן.

(ברכת משה חלק א')

רמז נוסף: "תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין" – ראשי
תבות וסופי תבות גימטריה אלף תשעים 1090.

"רבי שמעון בר יוחאי מביא אליהו וגאלה בטוב" בדיוק גימטריה
1090.

רמז וגלוי עצום על כחו של הרשב"י הקדוש, וזה נרמז פאן ללמדנו
שבלימוד הזהר הקדוש מרפא לנפש וסגולה ידועה לתשובה וטהרה, וכן
מביא את הגאולה ברחמים. נזכה ליראו עינינו וישמח לבנו אמן כן יהי רצון.

(שמחת התורה)

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

קַבְלֹתַי וְנוֹשֵׁעַתַי

סַפּוּרִים נִפְלְאִים

מִיְהוּדִים שֶׁקִּבְּלוּ עַל עֲצָמָם

לְלַמֵּד וּלְפַרְסֵם אֶת

"הַזֵּהָר הַקְּדוֹשִׁי"

וְזָכוּ לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת

לְמַעַלְה מִדֶּרֶךְ הַטֶּבַע

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בע"ה"ק בית שמש תובב"א

ל"ג בעומר שנת תש"ע לפ"ק

**זְכִינוּ לְהוֹצִיא לְאוֹר סֵפֶר "מְאוֹרוֹת הַזֶּהָר"
וּבוּ י"ב סִפְרִים - פְּנֵגֵד י"ב שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן
שֶׁכֵּל הַמְּפִיץ הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ זוֹכֵה לְכָךְ**

- הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוֹלוֹת שֶׁל הַרְשֵׁב"י (בְּזֶהָר תְּרוּמָה קכ"ח:)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

מַעֲיֵד אֲנִי עָלַי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכֵּל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים [בְּהַפְצַת הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ]

מִתְעַלָּה בְּשִׁלְשׁ מַעְלוֹת, מֵה שָׂאִין כָּל אָדָם זוֹכֵה לָזֶה

א. כּוֹפֵה אֶת מַלְכוּת הַרְשֵׁעָה.

ב. עוֹשֶׂה נְחֻת רוּחַ וְעִלּוּי לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

ג. מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחָרֵב, וּמְרַבֵּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְּטִיחַ לוֹ הַרְשֵׁב"י:

א. זוֹכֵה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנָיו.

ב. זוֹכֵה לְעִשְׂרוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּהָה.

ג. זוֹכֵה לְעוֹלָם הַבָּא.

ד. אֵין שׁוֹם אַחַד שֶׁיִּכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהַרְעֵ לוֹ.

ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן - וְאֵין מוֹחָה בִּידוֹ.

ו. מְשַׁפְּיעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה לוֹ בְּכָל עֲנִינָיִם לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.

ז. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשֵׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אַבְרָהָם אַבְיָנוּ, שֶׁגַּם הוּא קָרַב אֶת כּוֹלָם לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

ח. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא לְאַרְבַּע מַחְנֻנוֹת מְלֹאכִים עֲלִיּוֹנִים וּמְלֹיִים אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זוֹכֵה בָּהֶם שׁוֹם אָדָם אַחֵר - וּמִיֻּחָדִים רַק לוֹ.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

ספר

קבלתי ונושעתי

ספורים נפלאים

מה שיהודים קבלו על עצמם ללמוד ולפרסם את

”הזהר הקדוש”

ותכף נושעו בישועות גדולות למעלה מדרך הטבע

(א) חשיפה – שנחשף על ידי מפעל הזהר העולמי!

מלחמת העולם השנייה, עוד מדינה ועוד אחת נכבשת על ידי היטלר
 במחשמו, אין מי שיכול נגדו, כבר עומד הוא בשערי ארץ ישראל, הלבבות
 הולמים, כלם חרדים מן העומד לקרות, מפחדים ממטרתו להשמיד להרג
 ולאבד את כל היהודים טף ונשים...

הגאון הצדיק רבי יהודה לייב אשגל זצ”ל יושב בחדרו, קלמוסו בידו,
 כותב ומתרגם, מבאר ומברר את הזהר הקדוש, ידוע ידע את שכתב רבי
 שמעון בר יוחאי ”בספרא דא יפקון מגלותא”, בזכות הזהר הקדוש נצא מן
 הגלות, לכן תרגם את הזהר הקדוש ללשון הקדש, כדי שכל יהודי, גם פשוטי
 העם, יוכלו ללמוד ולהבין את הזהר הקדוש.

לאחר יגיעה עצומה גמר את המלאכה והביא את הזהר הקדוש לדפוס. באותו הזמן נתבשרו תושבי ארץ ישראל שהמלחמה הסתיימה, זממו של היטלר ימח שמו לא הצליח, הוא לא כבש את ארץ ישראל. – בזכות הזהר"ק. אותו הספור התרחש כאן בארץ הקדש במהדורה שניה בשנת תשס"ט. מלחמה בדרום, החמאס משגר טילי קסאם, מנסה לגרט את הטילים למרכז הארץ, ובעקר לבית שמש, הנה לפניכם כותרת הכתבה שהתפרסמה בעתון "חדש" בבית שמש.

הפלא ופלא המכון "מפעל הזהר העולמי", הפועל בבית שמש, שקד באותה תקופה על הוצאת הזהר על פי העמוד היומי, באותו היום שהובאו לדפוס י"ב הכרכים של הזהר המחלקים ל"ב חדשי השנה. באותו היום הסתיימה מלחמת עזה. ובכלל כל מהלך המלחמה בעזה היתה בנסי נסים ומעל לדרך הטבע, מי יודע אם לא זכות הזהר הקדוש היא שעמדה לנו, והדברים מדברים בעד עצמם...

לשם כך התגייסנו, "מפעל הזהר העולמי" שעל ידי "חברה מזכיי הרבים", במטרה להקל על הלומדים ולצרוף עוד ועוד יהודים למעגל הלומדים הקבועים בזהר הקדוש. לאחר עבודה מאמצת הצלחנו לחלק את הזהר ל- 12 כרכים ל- 12 חדשי השנה. כשכל כרך מחלק ללמוד יומי כך שבלמוד של 10 – 15 דקות מן הזהר בכל יום נסים תוך שנה את ספר הזהר.

בתי מדרש, ישיבות וכוללים המקבלים על עצמם את הלמוד היומי, יכולים לקבל חנם את הזהר על פי הלמוד היומי לזכוי הרבים.

מטרתנו להגיע ל- 1000 סיומי זהר כתקנת הבית דין הגדול שבירושלים משנת תרפ"א, שם חתמו הגאונים הצדיקים רבי יצחק ירוחם בן רבי משה יהושע יהודא לייב דיסקין, רבי יוסף חיים זוננפלד אב"ד דקהלת האשכנזים עיר הקדש ירושלים, רבי יעקב מאיר ס"ט ראש הרבנים דק"ק ספרדים זצ"ל. ועוד [ראו בעלון מספר 1,2]

נצא בקריאה נרגשת לכל אחינו בני ישראל הנמצאים בכל אתר ואתר עורו והתעוררו להאיר את העולם באור העליון.

בואו וטלו חלק בקרוב הגאולה. הצטרפו ללמוד היומי מתוך הזהר הקדוש.

וזכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי יגן עליכם ועלינו להנשע בתשועת עולמים במהרה בימינו אמן.

ב) קבלתי ונושעתי

קבלתי על עצמי ללמד ספר הזהר ונושעתי ב - \$60,000.

מעשה שקרה!

כך מספר אריה את מה שארע לו – הכנתי סכום של 60 אלף דולר לקראת בניה חדשה, אדהכי והכי נגש אלי שמואל ידידי ובקש את הסכום כהלואה לתקופה קצרה, ואני שעדין לא נצרכתי לכסף עד לתחלת הבניה, הסכמתי להלוות לו. זמן הפרעון הגיע, ושמואל משתמט ממני, דוחה אותי שוב ושוב, אני מנסה לצר קשר והוא חוסם כל אפשרות שפזאת, עד שלבסוף לא ענה לי אפלו בטלפון. כאן כבר נשברתי; גם לאבד ממון כה רב וגם לדעת שחברי, שהיה נאמן עלי עד לא מכבר, מהתל בי ומרמה אותי. כל היום וכל הלילה חשבתי על שמואל והכסף, ובבקבות כך נכנסתי לדכדוך נפשי.

הרבה אפשרויות לא עמדו לפני, מבחינתי חובת ההשתדלות הבאה הייתה, דאגה בלב איש ישיחנה. אולי חבר טוב יוכל לסייע במתן עצה נכונה, להורני כיצד עלי לנהג במצב מעין זה. פניתי לחברי הטוב נ. ספרתי לו את העובר עלי ובקשתי את עצתו.

נ. הקשיב וחשב, הוא רצה בכל מאודו לעזר. עצה מעשית לא ידע להשית, רק בזאת נזכר, במאמר רבותינו: "כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו..." ובכך שלאחרונה ישנה התעוררות גדולה ללמוד הזהר הקדוש למוד יומיומי, ואם רבי שמעון בר יוחאי הבטיח בספרו שבזכות הלמוד בספר הזהר נזכה לגאולה הכללית של כל עם ישראל, בודאי צרתי הקטנה תוכל להפתר בזכות למוד הזהר, בבחינת גאולה פרטית.

מתוך הדחק ובלית ברירה החלטתי לפקד את ציונו של רשב"י בהר מירון. קמתי, נסעתי והשתטחתי על הקבר בתפלה ובתחנונים, שפכתי את צקון לחשי לפני אדון הכל, ובקשתי שבזכות הקבלה שקבלתי על עצמי ללמוד בספר הזהר הקדוש בכל יום אזכה לישועה.

בדרך חזרה, כשפלי נרגש מהחנה הרוחנית שחיותי, פגשתי ידיד נעורים ששנים רבות לא ראיתיו, החלפנו מספר מלים, ותוך כדי דבור מספר הלה שקבל ירשה גדולה, אשר לחלק ממנה הוא נצרך, ועדין נשאר לו \$60,000 שאינו צריך אותם בזמן הקרוב. ברב נדיבותו הציע לי: אם הנך רוצה הנני מוכן להלוות לך אותם ...

הערת המערכת:

אכן, כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו...

תקבלו על עצמכם ותנושעו, מי לא נדרש לזכויות כדי להיטיב לו? מי אינו חפץ בישועות פרטיות וכלליות?

כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו...

ועל ידי זה ישפע ש'פע ר'ב ב'כל העולמות – ראשי תבות רשב"י – שהעוסק בתורתו יזכה בעזרת השם לשפע רב רוחני וגשמי.

קבלו על עצמכם את למוד הזהר [כ-5 דקות ליום במסלול ד' – כמפרט בעלון 3-4] ותנושעו בכל הישועות והשפעות טובות.

ג) הקדשה מיחדת לכבוד החתנה, "אור הזהר ותקוני זהר"

חתנתי את בתי בשעה טובה ומצלחת כאן בישראל. לרגל השמחה הגיעו כל ידידי ומכרי מארצות הברית ומאנגליה, וכן משפחת המחתנים מחוץ לארץ, כלם נקבצו ובאו להשתתף בשמחה, על כן ראיתי לנכון לזכות לזכות את כלם בסט "אור הזהר ותקוני זהר" עם הקדשה מיחדת לכבוד החתנה. המתנה השאינה חותם מיחד על קהל המשתתפים, והופצה פמונן לארצות הברית ואנגליה ועוד ועוד. תזכו למצוות!

ד) מחלק בברית את ה"תקוני זהר" לכל המזמנים

... התפללתי הרבה עד שזכיתי ברוח השם לבן, רציתי בכל מאודי לעשות משהו למען יגדל לתורה לחפה ולמעשים טובים, וכשקראתי בעלונכם על הכח הרב הטמון בלמוד הזהר הקדוש, החלטתי לחלק בברית את ה"תקוני זהר" לכל המזמנים. ודאי כשילמדו בספר, ישפיע על בני לגדל כאות נפשי, לתורה לחפה ולמעשים טובים בעזרת השם.

ה) חלקת תקוני זהר לכל המשפחה שילמדו 2 דקות בכל יום לעלוי נשמת בנו

בחדש שעבר הגיע יום השנה לבני היקר, שנקטף בדמי ימיו מן המחלה הידועה רחמנא ליצלן, ידעתי שלכאב ולהצטער - לא כך דרכו של יהודי, פעת הזמן לפעל לעלוי נשמתו. לאחר שענינתי במאמר שהבאתם מ"כסא מלך" והבן איש חי זצ"ל על גדל השעה של למוד הזהר, ששעת למוד בשבת שנה ללמוד 1000 שנות נגלה, ידעתי גם ידעתי מה מטל עלי לעשות. מיז הזמנתי 100 ספרי "תקוני זהר ואור הזהר" וחלקתי אותם לכל קרובי משפחתי ולכל חברי, שכל אחד ילמד 2 דקות ביום לעלוי נשמת בני. אין לנו

משג מה קורה בשמים בשעת הלמוד, אבל בטוחני, שנשמתו תתעלה ותעלה מעלה מעלה בדרגות הנעלות והנשגבות, עד שנזכה שיקומו וירננו שוכני עפר בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

אֱלֹהִים

מִקְרָאֵי קוּדֶשׁ

קוֹל קוֹרֵא

לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק בְּהַפְצַת וְלִמּוּד

”הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ”

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי ”מַפְעֵל הַזְהַר הָעוֹלָמִי”
בַּעִיָּה”ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב”א
ל”ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תש”ע לפ”ק

לְמַדּוּ וְהַפִּיצוּ סֵפֶר הַזֹּהַר הַיּוֹמִי

בְּדוּק וּמְנִסָּה לְכֹל מִינֵי סְגוּלוֹת רְפוּאוֹת וַיְשׁוּעוֹת

מִזֹּרֵי וּרְבוּתֵי! לִבֵּר הִיא מִסִּפִּיק

עַד מַתִּי? בּוֹאוּ נִתְעוֹרֵר?

- ❖ מאנשים שהתפוצצו ממכוניות תופת רח"ל.
- ❖ מאנשים שהתפוצצו בעקבות מתאבדים רח"ל.
- ❖ מאנשים שקיבלו חולי הידוע רח"ל.
- ❖ מאנשים שנעלמו עקבותיהם תחת הריסות בנין רח"ל.
- ❖ מאנשים שהשאירו יתומים ואלמנות רח"ל.
- ❖ מאנשים שנפטרו לעולמם רח"ל.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים פיזית רח"ל.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים נפשית רח"ל.
- ❖ מאנשים שאבדו פרנסתם רח"ל.
- ❖ מאנשים שהסתבכו במשפטים קשים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמתייגעים ואין להם ילדים רח"ל.
- ❖ מאנשים שילדיהם אינם גדלים כפי רצון ההורים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמתייגעים בשידוכים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמסתובבים עם חובות לאלפים ורבבות רח"ל.
- ❖ מאנשים שבתיהם נשברו רח"ל.

העט לא יוכל לתאר את הכאב ואת הזעקה האילמת

מלב כואב של כל אלו הנזכרו לעיל

אבל רבותי! בואו נחשוב, במה יכולים האנשים הסובלים לעזור לעצמם,
ומה יכולים אחרים לעשות בעדם לפדותם ממצבם הקשה.

- יש לנו עצה קלה בשבילכם -

למדו כל יום ויום "הזוהר היומיומי" של ספר "הזוהר הקדוש"

אנשים מעידים שהם רואים בחוש ישועות בכל הענינים

ניתן לשמוע שיעורים בספר הזוהר הקדוש

"קול הזוהר": 07-22-99-00-44

טעמו וראו כי טוב!!!

ספר

אלה מקראי קודש

הקורא לכל אחד ואחד להתחזק מאד בלמוד "הזהר הקדוש"

א) בהקדשת מספר דקות בכל יום ללמוד הזהר הקדוש, אתה
זוכה להיות בן עולם הבא!

ב"כסא מלך" תקון מ"ג כתב, כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא
בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה
בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה,
ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך
היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא.

סמא דחייא, חייב גדול על כל ישראל ללמוד זהר הקדוש בכל יום אפלו
גירסא בעלמא, כי בזה בונה עולמות ומטהר ומקדש נשמתו, ואין קץ לגדל
שכרו כי בזה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו, כמובא בזהר
הקדוש פרשת נשא (דף קכ"ד:) 'בהאי חבורא דאיהו ספר הזהר יפקון בה מן
גלותא'.

בתקונים סוף תקון ו': מהאי חבורא דילך, פד יתגלי לתתא בדרא
בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה, י) ויקראתם דרור בארץ וגומר.

בתקון ל' בספר כסא מלך, וזה לשונו: כמה גדול חייב על תלמידי
חכמים ללמוד קבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ
גלותא, כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד

אלה מקראי קודש

הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חֲדָשׁ ימים בפְּשָׁטֵי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

בתקון מ"ב שם בכסא מלך, כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.

ומה שאומרים וכי אפשר דרא, אדרבה, שבדורות הראשונים שהיו להם נשמות קדושים ממקומות גבוהים, יכלו לטהר נשמתם בפשטי התורה, ועקשו בעקבתא דמשיחא נשמות נמוכים וגם התגברות החיצונים רחמנא ליצלן, אי אפשר לטהר נשמתם, רק בסמים יקרים, הינו בזהר הקדוש, כי לשון הזהר מסגל לזה אפילו בפטפוט לחוד ואפילו בלגלוג, ובזה יהיה נשמר מכל רע מיצר הרע וממקרים רעים בעולם הזה החמרי, וגם בעולם הבא הרוחני, כנודע מזהר הקדוש פרשת פנחס דף רי"ט, בוצינא קדישא דנהיר חכמתיה בכל דרין דהוו אבתריה, עד ביאת הגואל אור תורה של רבי שמעון בן יוחאי מאיר באור רב להחיות נפשות ישראל.

על כן יתחזק כל אדם מאד ללמוד זהר הקדוש לכל הפחות ה' דפים בכל יום כדי שיגרום חֲדָנָא ופּוּרְקָנָא בהון לעילא ותתא, אמן כן יהי רצון.

(צואת הר"ד מאיר בן רבי אהרן שורץ זכותו יגן עלינו מפידהייץ)

(ב) מפעל הזהר העולמי ללמוד ספר הזהר הקדוש קורא לכל אחינו בני ישראל בכל מקום שהם, בין בים ובין ביבשה, בכל מקומות מושבותיהם ובכל קצוות פזוריהם!

עכשו ההזדמנות המצינת!!

קבעו בכל יום שעור ללמוד הזהר הקדוש! לגמור כל הזהר הקדוש היומי במשך שנה תמימה, שפרושו, להקדיש כעשר עד חמש עשרה דקות בלבד בכל יום!

וכדאי לזכר הבטחת הרשב"י "בדא יפקון מן גלותא ברחמי".

(ג) גדל חשיבות ההוגים בתורת הרשב"י!!!

למותר לציין גדל החשיבות, במה שהוגים בתורת הרשב"י והשכר הגדול שהבטיח לנו הכסא מלך, שבשעה אחת למוד תורת הסוד ולמוד הזהר הקדוש באמצע השבוע, הוא כמו שנה שלמה תורת הנגלה.

ושעה אחת למוד בשבת קדש - אומר הבן איש חי - שנה כמו אלף שעות.

ולפי זה שעה אחת למוד ספר הזהר בשבת קדש היא כמו אלף שנים תורת הנגלה.

זאת אומרת, לפי הבן איש חי בעשר דקות למוד הזהר בשבת קדש מצטבר 200 שנה למוד הנגלה.

ראה נא ראה כחו של יהודי פשוט, שבשעה אחת בשבת קדש יכול להיות יותר גדול מתלמיד חכם היושב ולומד תורת הנגלה כבר 70 שנה, שכתב עשרות חבורים בתורת הנגלה, ואתה גדלת ממנו. [מפני שלא נגע עדין בלמוד הזהר הקדוש].

ד) ראה את אשר לפניך !!!

ראה את אשר לפניך לוח יומי מסדר וערוך על כל סדר הזהר הקדוש, בכדי שתוכל ללמד ולהשלים את כל הזהר הקדוש במשך שנה תמימה, והוא דבר השנה לכל נפש, בני תורה-בעלי בתים-בחורים, אשר צמאה נפשם לדבר ה' זו תורת הזהר!

במשך 10 עד 15 דקות בכל יום, מסימים במשך השנה את כל הזהר הקדוש!.

הזהר הקדוש מחלק לכל יום, ויכולים לחלקו למשך היום, באפן שאינו מפריע לשעורים אחרים!

תמלא כל שעות הפנאי כמאמר הכתוב: "והגית בו יומם ולילה!"

ובמשך הזמן תרגיש נעים מתיקות התורה ויערב מנפת צוף וכל טעם! ואם לא עכשו אימתי?

טעמו וראו כי טוב ה'!

ה) מצוה על כל אחר!!! לחזק גם בן חבריו וקרוביו!!!

שגם הם יצטרפו ללמד הזהר הקדוש! מדי יום ביזמו, ויהיה נמנה בין מצכי הרבים שצדקתם עומדת לעד, ועל ידי זה יהיה נכון לבו בטוח בה' שיזכה לבנים צדיקים!!!

ו) ספרי הזהר הקדוש נתן להשיג בכל רחבי העולם, ומביא
בסינתא דשמיא תועלת גדולה לרבים !!!

חבל על דלית ליה מבוא לשער אשר לה' צדיקים יבואו בו, הוא זהר
הקדוש.

ז) הצטרף לאלו

אשר משך השנים שעברו קנו ידיעה מקיפה בכל ספר הזהר הקדוש
ענגנים השיכים לחיי יום יום – מדי שבת בשבתו, ומדי מועד במועדו!

החכם עיניו בראשו!

אל תחמיץ הזדמנות קרה זו!

ח) האם יש לך די להשיב?

על שאלת הבית הדין של מעלה "עסקת בתורה?" – השעורים לכל יום
אינם ארכים ואפלו מי שיש לו שעור קבוע, לא יפריענו מלמודו! – בכל יום
יש אילו דקות ורגעים, זעיר שם וזעיר שם, אשר הולכים לריק, והפסד גדול
הוא אם ברגעים אלו יכולים להעשות בקי בכל ספר הזהר הקדוש, ועל ידי
זה תקנים והגית בו יומם ולילה, ובמשך הזמן תרגיש בזה נעם מתיקות
התורה, ביודעך: – שעל ידי נצול רגעים אלו משך שנה אחת, קנית כל
ספר הזהר הקדוש מנח בקופסא.

אלה מקראי קודש

(ט) זכרו!

כי אין לו להקדוש ברוך הוא קורת רוח בעולמו, אלא כאשר
עוסקים בחכמה זו!

הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת
אחור ועכוב בגן בית מקדשנו ותפארתנו, כי כל דור שלא נבנה בית המקדש
בזמיו, הרי הוא כאלו נחרב בזמיו.

(הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים)

(י) ידוע

גדל מעלת למוד ספר הזהר הקדוש בלשונם הקדוש של משה רבינו,
אלהו הנביא ורבי שמעון בן יוחאי וכל החבריא הקדושה זי"ע, שהסכימו
עליהם מן השמים! ולשונם מסגל לישועות גדולות!!!

אם עדין לא הצטרפת ללומדי ספר הזהר

– הצטרף עכשו –

(יא) סימנא טבא!

להתחיל הסדר ב"איזה יום" שרוצה בקבלה מחדש להתחילו
ולסימו בעזרת השם יתברך!

והרוצה להתחיל מסכת או שאר למוד, אל יאמר: אמתין עד הפסח או
עד ראש חודש, כי כל הזמנים ועתים יפים לתורה ולהתחיל במצוות ולעסק
בתורה.

(ספר הפליאה – דבור המתחיל ועשה להדביק בדרכיהם הטובים)

אלה מקראי קודש

ואותם בני אדם שיש להם לעשות מצוה כגון להתחיל ללמד תינוקות או להכניס במצוה אחת, ואומר נמתין עד ראש חודש, אף על פי שאין זה נחוש, אין זה דרך הטוב, כי מי יודע אם יחיה אם ימות בתוך החודש, נמצא מת ולא קיים המצוה. כִּלְלוֹ שֶׁל דָּבָר, מִיַּד כְּשֶׁתְּבוֹא הַמִּצְוָה לִיָּדָךְ עֲשֵׂה אוֹתָהּ, וְאַל תִּדְחֶה אוֹתָהּ, וְכֵן דַּרְשׁוּ חֲכָמִים וְשִׁמְרְתֶם אֶת הַמִּצְוֹת (שְׁמוֹת יב יז) אֶל תִּיקְרִי הַמִּצְוֹת אֲלֵא הַמִּצְוֹת, אִם בָּאָה מִצְוָה לִיָּדָךְ אֶל תִּנְיַחוּהָ לְהַחֲמִיץ אֲלֵא עֲשֵׂה אוֹתָהּ מִיָּד.

(ספר חסידים – סימן נט)

(יב) אל תאמר

הֵלֵל אוֹמֵר.... וְאַל תֹּאמַר לְכַשְׁאֲפִנָּה אֲשֵׁנָה, שְׁמָא לֹא תִפְנָה.

(מסכת אבות פרק ב משנה ד')

(יג) כָּבֹר בָּא הָעֵת לְחֻנּוּנָהּ!

שְׁגַם אֶתָּה תִּהְיֶה בֵּין אֵלוֹ הַלּוֹמְדִים וְהַיּוֹדְעִים אֶת סֵפֶר הַזֵּהר!

(יד) אֲשֶׁרִי!

אֲשֶׁרִי מִי שֶׁבָּא לְכָאן וְתִלְמוּדוֹ בִּידוֹ!

(ט) אין שמחה בשמחת ידיעת סודות התורה

אין שמחה בשמחת ידיעת סודות התורה!

דוד המלך אומר בתהלים (פרק ד' פסוק ח') נתתה שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו:

דגן – לחם זו תורה, תירוש – יין גימטריה סו"ד, באור הדברים שעל ידי שמחה בלמוד התורה הקדושה ולמוד הסוד השם יתברך נותן לו שמחה גדולה.

(שמחת התורה)

(טז) לומד יקר !!!

דבר בדוק ומנסה!

שלא יאמר אֶלְמַד הַיּוֹם לְכַמָּה יָמִים, כְּגוֹן ב' או ג' דָּפִין (או עמודים) ואחר יומים שלשה נמשין כְּמָה דָּפִים, כִּי זֶה הוּא תְּחִלַּת נְפִילָה, שְׁעַל יְדֵי שְׂכָל פְּעַם כְּמָה יָמִים לֹא יִלְמַד וְרַק מִפְּעַם לְפַעַם יִלְמַד כְּמָה דָּפִים או עמודים אֲפֹשֶׁר עַל יְדֵי זֶה לְפַל מְכַל הַתְּכַנִּית.

לִכֵּן לּוֹמֵד נִכְבָּד!

אל תוסף ואל תגרע מהלמוד המקצב בדייקא דף אחד או עמוד אחד כפי הנכתב בלוח. חוץ מאם קראך אַנְס או איזה סבה המכרחת המונעת, אַזִּי תשלים למחרת אותו היום, אָבֵל שׁוֹב תִּחְזֹר לְמַסְלוֹל דָּף לְיוֹם, או עמוד לְיוֹם. (מתוך ספר "ודברת בם")

יז) פקח וטפיש

טפיש אומר: מי יכול ללמוד את התורה נזיקין ל' פרקים פלים ל' פרקים, ופקח אומר: הריני שונה שני הלכות היום שני הלכות למחר עד שאני שונה את כל התורה כלה – טפיש אומר: מי יכול ללמוד תורה שבבלבו של חכם, ופקח אומר: והוא לא מאחר למודה אלא הריני לומד שתי הלכות היום ושתיים למחר עד שאני לומד את כל התורה כלה – טפיש אומר: מה אני מועיל ללמוד תורה ומשפחה, ופקח אומר: ולא שכר גיעה הקדוש ברוך הוא נותן.

(מדרש ויקרא רבה פרק י"ט ב')

יח) להורים – למלמדים – מנהלים – רבנים – ראשי ישיבות

בנדכם להשפיע על תלמידיכם להיות לומדים תורה לשמה ולילך בדרך רבי שמעון בן יוחאי, על ידי שנחזקם ללמוד בכל יום בספר הזהר, לסיים כל ספר הזהר במשך שנה תמימה, (למוד של 10 - 15 דקות בלבד בכל יום). ועל ידי זה ידעו כיצד לגדל במדות וביראת שמים, כי בלי ספר הזהר אי אפשר להשיג יראת שמים.

(אור הזהר בשם הצדיק הקדוש רבי פנחס מקוריץ זצ"ל).

(יט) זכרו נא !

זכרו נא מה שכתוב בחובת הלבבות שער אהבת השם וזה לשונו:

וכן מי שאינו מתקן אלא את נפשו בלבד תהיה זכותו מועטה. ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תקפל זכותו כפי זכיות מי שמתקן לאלקים, (עד כאן לשונו).

(כ) גדל השעשועים

גדל השעשועים שנעשה בעולמות העליונים מלמוד הזהר הקדוש כל ישראל חברים, ובפרט תינוקות של בית רבם שעליהם נאמר מפי עוללים ויונקים יסדת עז להשבית אויב ומתנקם, ובכח הבל פיהם מתקים העולם.

בזהר הקדוש שמות (דף ל"ט): אלא, רזא דהבל יקרא הוא. והוא הבל דנפיק מפומא, ורזא דהבל דנפיק מפומא, קלא אתעביד מניה. ותאנא, אין העולם מתקיים אלא בהבל פיהם של תינוקות של בית רבן שלא חטאו. שלא חטאו ממש. והבל אתעביד ברוחא ומיא, וכל מה דאתעביד בעלמא בהבל אתעביד. ורזא דהאי הבל של תינוקות אתעביד קלא, ואתפשט בעלמא, ואינון נטורי עלמא, ונטורי קרתא, הדא הוא דכתיב, (תהלים קכו) אם ה' לא ישמר עיר וגו'. עד כאן לשונו.

כד יהא קריב ליומי משיחא אפילו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא [נערים קטנים ימצאו אוצרות ספרים חשובים מסודות, כי אז תתמלא הארץ דעה, דרך אמת].

(זהר חלק א' דף קי"ח.)

כא) שני מאורות הגדולים

מזמן אשר הציץ וזרח אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התקונים וספר הזהר קימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלמוד הקדוש של התקונים והזהר יחיד ורבים מנער ועד זקן, והגם דאין לאל ידם להשיג ולהבין סוד אמרות טהורות שבספרים הקדושים האלה, אף על פי כן שותים בצמא את דבריהם ומתלהבין בקריאתן מאד מאד.

(רבנו יוסף חיים, הבן איש חי, בהקדמת התקונים בניהו)

כב) אי אפשר להיות מלמד תינוקות בלי למווד הזהר

ומובא מהרב הקדוש רבי פנחס מקאריץ זכותו יגן עלינו, בספר אמרי פנחס השלם (דף ק"ו), וזה לשונו: "צריך מלמד (לתלמידים) ללמד זהר, שהוא בחינת עץ החיים, שיכול להמשיך נשמה לתלמידים. כי מה שהרב נותן שכל ישר להתינוק, בזה מניח בו נשמה אמתית", עד כאן לשונו. (ואני שמעתי שזה מקבל עוד מהבעל שם טוב זכותו יגן עלינו). כי הזהר מלהיב ומאיר את הנשמה של כל איש מישראל, באפן שיוכל להשפיע הארה של נשמה קדושה גם בזולתו.

(ונכתב בספר להגאון רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א)

בג) לו עמי שומע לי !

ולו עמי שומע לי, בעקבות משיחא אשר הרע והמינות גובר, היו שוקדין
 כל ימיהם ללמד ספר הזהר והתקונים כתבי מרן בליל עם חסידות והקדמות
 של מרן הרב רבי ישראל בעל שם זכר צדיק לברכה והיו מבטלין כל הגזרות
 רעות והיו ממשיכין שפע ואור על כל העולמות, כן השפעות פשטיות, בני חיי
 מזוני.

(רבינו הקדוש יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

הַפְּצֵת

הַזֹּהָר

הַקּוֹרָא לְעֶסֶק בְּזַמְנוֹ הַרְבִּים

בְּפָרְסוֹם וְהַפְּצֵת

"הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ"

יֵוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֹּהָר הָעוֹלָמִי"

בְּעִידָה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב"א

ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תש"ע לפ"ק

הַקְדָּמָה

בָּאֵנוּ בַּמַּגִּלַּת סֵפֶר לְהָאִיר בְּאוֹר יְקָרוֹת אֶת הַנִּי רַבְרָבִי יְקִירֵי מֵאֲחֵינוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׂוִדְעִים הֵיטֵב אֶת מֵאֵמֶר קֵהֶלֶת "הֵבֵל הַבְּלִים אֵמֶר קֵהֶלֶת
הַבֵּל הַבֵּל" – וּמִחֵם הַבְּהִיר וְצִלּוֹל לְדַעַת שְׁפֵל הָעוֹלָם הַזֶּה "הֵבֵל אֵין בִּם
מוֹעִיל" – וְהַעֲקָר הָאֲמִתִּי הוּא – לְזִכּוֹת אֶת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל כְּמָה שְׂוִתֵּר,
וְלְזִכּוֹת עַל יְדֵיהֶם בְּשַׁפַּע אוֹר אֱלוֹקֵי (עֵינִן גְּמָרָא סְנֵהֲדָרִין צ"ט).

כְּמָה מִפְעָיִם וּמְחִזֵּק לְהַפִּירָם בְּמֵלָא הוֹדָם וְתַפְאָרְתָּם, אֲשֶׁר יֵשׁ מֵהֶם
שְׁקֵנוּ מֵאוֹת וַיֵּשׁ אֲלֵפִים שֶׁל סְטִים – לְחֻלְקָה חֲנָם – מִפְּנֵי שְׂוִדְעִים עֶרְף
שֶׁל שְׁעָה תוֹרָה בְּעוֹלָם הַזֶּה – וּבַפֶּרֶט לִימוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ שְׂמוּכְפָּל
לְאֲלֵפִים וְלִרְבּוּבוֹת" (עֵינִן סֵפֶר "חֻשְׁבוֹנוֹת הַזֶּהר").

וְכֹחַ גְּדֻלַּת לִימוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ נִתֵּן בְּהֶם חֶשֶׁק עֲצוּם עַד פְּדֵי שְׁעֵמֶדוֹ
וּמְכָרוּ כְּלֵי כֶּסֶף אֲשֶׁר בְּרִשׁוֹתָם פְּדֵי לְזִכּוֹת וְלְזִכּוֹת אֶת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְקִיּוּמוֹ
בְּעֲצָמָם "בוֹזוּ כֶּסֶף בּוֹזוּ זָהָב" – פִּי מָה נֶחֱשָׁב כֶּסֶף וְזָהָב – כְּנֶגֶד הַצֶּעֶר שֶׁל
שְׂכִינְתָא בְּגִלּוֹתָא, וּמָה גַם שְׁעַל יְדֵי זֶה נִשְׂרָפִים הַקְּלָפוֹת וּמֵתַבְטְלִים
הַגְּזֵרוֹת, – וְהָעוֹלָם מְכִין עֲצָמוֹ לְגֵאֲלָה הַשְּׁלִימָה, כְּמוֹ שֶׁהַבְּטִיחַ מִשָּׁה
רַבִּינוּ לְרִשְׁבִּי – "בְּסַפְרָא דָּא יִפְקוֹן מִן גִּלּוֹתָא בְּרַחֲמֵי". וּבִזְכוֹת מְזִכֵּי
הַרְבִּים יִשְׁפַּע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת לְתַקּוֹן הַשְּׁלָם בְּגֵאוּלָּה קְרוּבָה
בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

1. הִגַּע בְּעֲצָמָךְ, בְּחֵמְשָׁה שְׁקָלִים לְסַפֵּר – אֶתְהָה קוּנָה 101 סְפָרִים בְּסֵף 505 שׁ, –
אֲשֶׁר לְמָה נֶחֱשָׁב! – הוּי מִחֻשָּׁב שְׂכָר מִצּוּהַ כְּנֶגֶד הַפְּסָדָה. – בָּא וְרָאָה אֶתְהָה מִחֻלְקַת
101 יְהוּדִים כְּמִנִּין "מִיכָאֵל" וְכֵמָה מְלֵאכִים לְאֲלֵפִים וְלִרְבּוּבוֹת נְבִרָאִים מְכֹחַ זֶה. –
בְּזִכּוֹתְךָ יְהוּדֵי לוּמֵד בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ שְׁעָה זָהר הַקְּדוֹשׁ – אֲשֶׁר עָרְכוּ שׁוּהָ לְאֲלָף שְׁנָה
לִימוּד פֶּשֶׁט בְּיוֹם חוֹל, וּבְשִׁלּוּמֵד בְּשִׁמְחָה – מְכָפֵל בְּאֲלָף – סֵף הַכֵּל מְלִיזִין שְׁנָה –
וְזֶה רַק מִיְהוּדֵי אַחֵר, תְּכַפִּיל בְּמֵאָה יְהוּדִים – הָאֵם יֵשׁ לָנוּ מִשְׁגַּח מָה זֶה עוֹשָׂה, אֵיזָה
פֶּעַל וְרִשָּׁם נִפְלָא הוּא בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְכֵלָם שְׂמוּרִים לָךְ. – עֵתְהָ, הִיפְלָא מִדּוּעַ
בָּאִים וְחוֹטְפִים, וּמְנַדְבִים לְלִמּוּד לְעֵלּוּי נִשְׁמַת, לְזִכּוֹת, לְרַפּוּאָה שְׁלָמָה, לְשִׁמְחָה
שְׂתַעֲלָה יְפָה, – בְּמָקוֹם לְתַת בְּרִכּוֹן, אוֹ אֵיזָה מְזַכְרַת שְׁלָא זּוֹכְרִים מְמַנְהָ כְּלוּם,
חֻלְקַת זָהר וְתַקּוּנָה זָהר בְּמַחִיר אֲפָסִי. – וְתִשְׁמַח כָּל חֲתִיף בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבּוֹדָאֵי בְּעוֹלָם
הַבָּא. וְכֵף יִזְכְּרוּ אוֹתְךָ לְעַד לְטוֹבָה בְּזָה וּבְבָא, כָּל הַקְּרוּבִים, וְגַם הַמְּלָאכִים בְּשִׁמִּים
יְמַלִּיצוּ טוֹב בְּעַדְךָ, וְרַבִּי שְׂמַעוֹן בְּרִ יוֹחָאֵי זִי"ע בְּעֲצָמוֹ יִבְרַךְ אוֹתְךָ יוּדָה לָךְ עַל כָּף.
– נוּ יֵשׁ עוֹד מָה לְחֻשׁוֹב, – צְרִיף רַק לְקִיָּם מֵאֵמֶר חו"ל: "אֵם פִּגַּע בְּךָ מְנַגֵּל זֶה
מְשַׁכְּהוּ לְבֵית הַמְּדַרְשׁ אֵם אֲבָן הוּא נְמוּחַ אֵם בְּרִזֵּל הוּא מִתְפּוֹצֵץ". נִסָּה וְתוֹכַח אֵיךְ
לְכָף מִטְהַר וּמְזַדְכֵּךְ, וּמִתְלַהֵב לְאֲבִינוּ שְׂבִשְׂמִים.

ספר

הפצת הזהר

הקורא לכל אחד ואחד להפיץ ולפרסם את הזהר הקדוש

(א) ההבטחות הגדולות של הרשב"י

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים [בהפצת הזהר הקדוש], מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה.

א. כופה את מלכות הרשעה.

ב. עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך.

ג. מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י:

א. זוכה לראות בנים לבניו.

ב. זוכה לעשירות בעולם הזה.

ג. זוכה לעולם הבא.

הפצת הזהר

ד. אין שום אָחד שְׁיִכּוּל לְהִזִּיק וּלְהִרְע לּוֹ.

ה. נִכְנַס לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁעָרֵי גֶן עֵדֶן – וְאִין מוּחָה בְּיָדוֹ.

ו. מְשַׁפְּיָעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה לּוֹ בְּכָל עֲנִינָיִם לּוֹ וּלְזָרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.

ז. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשֵׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנֶּתְּבָרַךְ בָּהֶם אַבְרָהָם אָבִינוּ, שְׁגַם הוּא קָרַב אֶת כּוֹלָם לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

ח. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרָא לְאַרְבַּע מַחֲנוֹת מְלָאָכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלֹאִים אוֹתוֹ, וְנִכְנַס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שְׁלֹא זוֹכָה בָּהֶם שׁוּם אָדָם אַחַר – וּמִיחָדִים רַק לּוֹ.

(זֶהר תְּרוּמָה קכ"ח:)

(ב) מִשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה הַבְּטִיחַ !

מִשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם הַבְּטִיחַ: וּבִגִּין דַּעֲתִידִין יִשְׂרָאֵל "לְמִטְעָם" מֵאֵילָנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ סִפְרֵהּ הַזֶּה, יִפְקִין בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי".

פְּרוּשׁ: מִשּׁוֹם שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מֵאֵילָן הַחַיִּים שֶׁהוּא סִפְרֵהּ הַזֶּה, עַל יְדוֹ יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמֵים.

וּבְכֵן יְהוּדֵי יִקְרָ, תַּעֲזֹר גַּם אַתָּה לְקָרֵב אֶת הַגְּאֻלָּה עַל יְדֵי לְמוֹד זֶהר הַקְּדוּשׁ.

אִם אַתֶּם רוֹצִים לְדַעַת מַה שֶׁ-1000 גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים עַל חֲשִׁיבוֹת לְמוֹד הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ בְּדוֹרְנוּ לְזַקְנִים וּנְעָרִים,

עֵין בְּסִפְרֵהּ "אוֹר הַזֶּהר" וּבְסִפְרֵהּ "תַּקּוּנֵי זֶהר" הַמְּחַלֵּק לִימּוֹת הַשָּׁנָה עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם.

לְהַזְמִינּוֹת:

חֲנוּת "מַלְכוּת דָּוִד" - רְחוּב הַשּׁוּמֵר 74 בְּנֵי בָרַק

או: "מִפְעַל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי"

רְחוּב נַחַל לְכִישׁ 24/8 - בֵּית שְׁמֶשׁ

0548-436784

(ג) הַצְּטָרֵף עוֹד הַיּוֹם !

הַצְּטָרֵף עוֹד הַיּוֹם לְאֶלְפִים הַלוּמְדִים מִסִּפְרֵהּ הַזֶּהר עֲמוּד יוֹמִי

לְהַרְשָׁמָה עֲבוּר קִבְּלַת סִפְרֵי הַזֶּהר הַמְּחַלֵּק חֲנָם - בְּטֵל. 054-8436784

- פִּקֵּס. 02-9951300

כָּל הַקָּדָם זוֹכָה!

הפצת הזהר

גם נתן לקבל את ספר הזהר הקדוש אצל הרב הגאון המקבל בניהו שמואלי שליט"א ראש ישיבת המקבלים "נהר שלום" - סט שלם במחיר מוזל ומסבסד בטלפון: 02-6251451

וכן זהר "הסלם" במחיר מוזל בטלפון: 052-7632452

וכן זהר "מתוק מדבש" במחיר מוזל בטלפון: 02-5022233

ד) בואו וטלו חלק בהפצת הזהר הקדוש

בסייעתא דשמיא, עולו ואתכנשו.

בואו וטלו חלק בהפצת הזהר הקדוש.

רוצים להוקיר ידיד, להעניק מתנה לבר מצוה, לשמח ביום ההלדת, וכדומה?

בקניית הסט "תקוני זהר" ו"אור הזהר", ב-5 ש"ח בלבד לספר, תוכלו לזכות בזה ובבא: גם מתנה יפה וגם חלק לעולם הבא.

בקרוב יצא לאור בעזרת השם סט זהר היומי במחיר מסבסד 77 ש"ח ל-1300 מתקשרים ראשונים

כל הרוצה לקנות סטוקים לחלקה או למכירה, נא להתקשר ל"מפעל הזהר העולמי": 054-8436784 או אצל חנות "מלכות דוד", רחוב השומר 74 בני ברק, צלצלו מהר לפני שיגמר, גם לאחר הדפסה של 26,000 עותקים, המלאי אוזל, הזדרזו!

כמו כן כל הרוצה לתתם להדפסות הבאות נא להתקשר לטלפון הנ"ל.

ה) הקדשה מיחדת לכבוד החתונה

... חתנתני את בתי בשעה טובה ומצלחת כאן בישראל. לרגל השמחה הגיעו כל ידידי ומכרי מארצות הברית ומאנגליה, וכן משפחת המחתנים מחוץ לארץ, כלם נקבצו ובאו להשתתף בשמחה, על פן ראיתי לנכון לזכות לזכות את כלם בסט "אור הזהר ותקוני זהר" עם הקדשה מיחדת לכבוד החתונה. המתנה השאירה חותם מיחד על קהל המשתתפים, והופצה כמובן לארצות הברית ואנגליה ועוד ועוד. תזכו למצוות!

ו) וזאת למודעי !

לרבים השואלים, מדוע לא קבלו עדין סט "אור הזהר".

לצערנו, כ- 10% מן הפקסים שהגיעו למערכת היו ללא פרטים מלאים, כתובות או טלפונים לא מדיקים, או דפים מטשטשים.

לכן כל מי שעדין לא קבל הספרים, וכן מתנדבים שלא קבלו עדין תקוני זהר, אור הזהר ועלונים לחלקה, נא לשלח שוב טפס מלא עם מספרי טלפון בצורה ברורה לפקס: 9951300 - 02 ולאחר מכן לודא שאכן קבלנו זאת במספר פלאפון: 8436784 - 054

ז) ארגון הזהר הקדוש היכלא דרשב"י - בנשיאות הרב המקבל
הגאון הצדיק רבי בניהו שמואלי שליט"א

הודעה לקבוצות תהלים.

הפצת הזהר

לקבוצות המתאספות לאמירת תהלים.
 הכנו חוברות זהר הקדוש המתאמות במיוחד למטרה זו.
 נא להתקשר ולבקש לשלח חבילת זהר לקוראי תהלים.
 טל: 052-3545410 / או 0548-436784

(ח) הרצים יצאו דחופים

בסיעתא דשמיא.

דרושים להפצת הזהר בעלי רכבים הנוסעים מבית שמש לכל מקום
 בארץ.

גם נסיעה חד פעמית יכולה לפעל מאד ולזכות הרבים.

עם כל חבילה שהנכם מעבירים הנכם חוסכים ל"מפעל הזהר העולמי"
 45 שר המשלמים לחברת שליחיות – ומוסיפים לחבילתכם זכיות אין קץ.

לפני כל נסיעה בין עירונית מבית שמש זכרו להודיע

למספר: 8436784 – 054

או לפקס: 9951300 – 02

"מפעל הזהר העולמי" – שעל ידי "חברה מזכי הרבים העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 - רמת בית שמש 99093 - ארץ ישראל

054-843-6784 - Fax: 02-995 -1300

ט) מטרת מפעל הזהר העולמי

בסיעתא דשמיא.

"מפעל הזהר העולמי" הוקם לאור הקריאה של רבני ירושלים משנת תרפ"א, שמהדהדת באזנינו עד עצם היום הזה, וזה לשונו זצ"ל: "כי למוד הזהר הוא מעורר הרחמים ונשמתו של משיח ויתגלה ויבנה המקדש וישראל לבטח... נתעוררנו ליסוד למוד הזהר בארץ ובחוץ לארץ... וילמדו הזהר והתקונים אלה פעמים בסוד האלה לך שלמה. ולכן אנחנו קוראים לכם אחינו חכמים, רבנים, סוחרים, בעלי בתים, בעלי מלאכה, חזקו ואמצו לקחת חלק עמנו, והחלש יאמר גבור אני. זכו והתחברו בחברה הזאת וכל אחד יחטף חלק מהזהר ובשעת הפנאי ובין הדבקים ילמד איזה עליו כפי הסדר אשר יתנו לכם הגבאים והמנהלים בין בארץ בין בחוץ לארץ, אשריכם ישראל, דעו מי מטהר אתכם אביכם שבשמים, דעו כל מלה ומלה נעשית אלה אלפין ורבי רבון עולמות עליונים בשמים כנזכר בהקדמת אור החמה".

עד כאן לשון קדשו.

וכן בשנת תרס"ב כשרצו לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזרות קשות השם ישמרנו, וזה לשונו: "כמו כן יש להתחזק בדברי קדשו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל כדוע מדברי רבותינו) וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק. לכן כל אחד ואחד ישתדל מדי יום לקרא מספר דפים בספר הזהר הקדוש להצלחת כלל ישראל ולקרוב הגאולה. עוד יש לעורר על ענין נשגב ונעלה אשר בכחו לבטל כל גזרות קשות מעם ישראל ולבטל המנות והמגפות והגזרות, וישראל ישכון לבטח (וכמו שהובא המעשה ברב אחא בזהר פרשת וירא דף ק' ע"א ע"ב). עכ"ל".

על כן התארגנו בסיעתא דשמיא חבורת עובדי השם העוסקים לשם שמים ולזכוי הרבים, כדברי הרמח"ל: "רק תהיה בו הפונה שלמה לגמרי לתקון השכינה הקדושה ולתקון כלל ישראל". כדי שכל יהודי יהא דבוק בתורת רשב"י, עובדים חברי "מפעל הזהר העולמי", מפיצים את הזהר

באלפי עתקים, והדפיסו כֶּבֶר מעל 250,000 ספרים וגליונות קדש לחזוק למוד הזהר במטרה להאיר באור יקרות גדל המעלה של לומדי הזהר הקדוש בקדשה ובטהרה.

היות שפך, באנו לעודד ולחזקם בעבודת הקדש להפצת הזהר על פני כל קצוות תבל, שיזכו לחלקם ביצקב ולהפיצם בישראל, ולעסק במלאכת הקדש לשם שמים שלא על מנת לקבל פרס. ומשיכו להאיר אלפי בתים בישראל באורו של הרשב"י וליסד עוד שעורים בלמוד הרשב"י. [בחדש אלול תשס"ט התקיימו 183 שעורים, ובחדש שבט תש"ע הגענו ל-1300 שעורים].

ונבקש מכל אחינו בני ישראל לקח חבל בזכות הרבים הגדול הזה, ולעודדם ולחזקם ולסעדם בכל דאפשר, הן בגוף הן בממון למפעל הקדוש הזה, שימשיך וישגשג לתפארת כל בית ישראל, ובנדאי מגן הוא על דורנו להנצל מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, פיזוע מדברי הרשב"י.

ברכה מיחדת ל-420 מתנדבים עובדי השם, העוסקים בזכויה הרבים לשם שמים, שיזכו לחינא וחסדא ורחמי ובני וחי אריכי ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא.

אברהם ווייס - חבר ועד

י) מִזְכֵּי לְחַיִּיבֵיָא: אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה: לָמָּה זָכָה אֶלְקָנָה לְהַעֲמִיד שְׁמוּאֵל שְׁשֻׁקוֹל כְּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, מִפְּנֵי שֶׁהָיָה עוֹלָה וּמַעֲלָה לְבָנֵי אָדָם הַרְבֵּה עִמּוֹ וּמִזְכָּה אוֹתָם, וְכֵן שְׁמוּאֵל בְּנוֹ נִהַג אַחֲרָיו.

זֶה לְשׁוֹן מוֹרֵינוּ הַרְבַּ חַיִּים וַיִּטַּל זְכוֹרֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הֵבֵא בְּשַׁעְרֵי קִדְשָׁה (חֶלֶק ב' שַׁעַר ז')

מִזְכֵּי לְחַיִּיבֵיָא אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה: לָמָּה זָכָה אֶלְקָנָה לְהַעֲמִיד שְׁמוּאֵל שְׁשֻׁקוֹל כְּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, מִפְּנֵי שֶׁהָיָה עוֹלָה וּמַעֲלָה לְבָנֵי אָדָם הַרְבֵּה עִמּוֹ וּמִזְכָּה אוֹתָם, וְכֵן שְׁמוּאֵל בְּנוֹ נִהַג אַחֲרָיו וְסַבֵּב הַגְּלָגֶל וּבֵית אֵל וְשִׁפְט אֶת יִשְׂרָאֵל. וַתִּשְׁבְּתוּ הַרְמַתָּה כִּי שָׁם בֵּיתוֹ. וְאַבְרָהָם לֹא זָכָה לְכָל מַעֲלוֹתָיו אֶלָּא מִשּׁוֹם "וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בַחֲרוֹן" וכו'.

הַמִּזְכָּה אֶת הַרְבִּים: עָאֵל לַע' עֲלָמִין גְּנִיזִין, דְּלֹא זָכִי בְּהוּ בַר נֶשׁ אַחְרָא, בַּר אֵינּוֹן גְּנִיזִין לְאֵינּוֹן דְּעַבְדֵי נִפְשֵׁיהוֹן דְּחַיִּיבֵיָא. וְאַלְמָלִי הוּוּ יַדְעֵי בְּנֵי נֶשָׁא, כְּמָה תוֹעֲלֶתָא וְזָכוּ (גְּרַמִּי לְצַדִּיקָא) וְזָכָאן בְּגִינֵיָהוּ כַּד זָכוּ לְהוֹן. הוּוּ אִזְלוּ אַבְתֵּרֵיָהוּ, וְרַדְפֵי לוֹן כְּמָאן דְּרַדְפֵי בְתֵר חַיִּין.

וּבִסְפֹר הַזֶּה רִישׁ פְּרֻשַׁת תְּרוּמָה (דף קכ"ח:) זֶה לְשׁוֹנוֹ: הַגְּדִיל לְסִפֹּר בְּשִׁבְחַ מִצְוָה זוֹ וְאָמַר זָכָאָה בְּעֵי לְמַרְדֵּךְ בְּתֵר חַיִּיבֵא, וְלִמְקַנֵּי לִיָּה בְּאֲגַר שְׁלִים, וְדָא אִיְהוּ שְׁבַחָא דִּי־סִתְלַק בֵּיָה יִקְרָא דְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, יִתִּיר מְשַׁבְּחָא אַחְרָא, וְאַסְתְּלִקוּתָא דָּא יִתִּיר מְכֻלָּא וְכוּ', וְעַל דָּא כְּתִיב בְּאַהֲרֹן, (מִלֹּאכֵי ב) וְרַבִּים הִשִּׁיב מֵעוֹן. וְכְתִיב (מִלֹּאכֵי ב) בְּרִיתִי הִיְתָה אֵתוֹ חַיִּים וְהִשְׁלוּם. אִיְהוּ אִסְתְּלַק בְּתֵלַת סְלוּקִין, מַה דְּלֹא אִסְתְּלַק הִכִּי בַר נֶשׁ אַחְרָא. הָאֵי בַר נֶשׁ כְּתִיב, בְּרִיתִי הִיְתָה אֵתוֹ חַיִּים וְהִשְׁלוּם. וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוֹי, וְזָכִי בְּהָאֵי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאֵתִי. עָאֵל בְּתֵרִיסַר תְּרַעֵי, וְלִית מָאן דִּי־מַחֵי בִידֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תְּהִלִּים קיב) גְּבוּר בְּאֲרָץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דוֹר יִשְׁרָיִם יְבוֹרֵךְ. הוּוּ וְעֵשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עוֹמְדַת לְעַד. זֶרַח בְּחֻשָּׁךְ וְכוּ' כְּדִין מְלֻכָּא בְרִיךְ לְהוּוּא דִּי־וִקְנָא, בְּכָל בְּרַכָּאן דְּבְרִיךְ לְאַבְרָהָם, וְכוּ' וְאִיְהוּ עָאֵל לַע' עֲלָמִין גְּנִיזִין, דְּלֹא זָכִי בְּהוּ בַר נֶשׁ אַחְרָא, בַּר אֵינּוֹן גְּנִיזִין לְאֵינּוֹן דְּעַבְדֵי נִפְשֵׁיהוֹן דְּחַיִּיבֵיָא. וְאַלְמָלִי הוּוּ

יְדַעֵי בְּנֵי נֶשֶׁא, כַּמָּה תִּנְעַלְתָּא וְזָכוּ (גְּרָמֵי לְצַדִּיקָא) וְזָפָאן בְּגִינְיָהוּ כַּד זָכוּ
 לְהוֹן. הוּוּ אֲזָלוּ אֲבִתְרֵייהוּ, וְרַדְפֵי לוֹן כְּמֵאן דְּרַדְדִיף בְּתֵר חֵינ. (עַד כָּאן מוֹרִינוּ
 הָרַב חֵיִים וַיִּטְאַל):

וּבְאִגְרַת הַמוֹסֵר שְׁבָסוּף סִפְר מְסַלַת יִשְׂרָיִם כְּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: לְזֹאת
 יְשִׁים הָאָדָם אֶל לְבוֹ לְעוֹרְרָם לְהִתְכַוְּנוֹת הַיְרָאָה וְהַמוֹסֵר, כִּי עֵינֵי
 הָאָדָם פְּקוּחוֹת עַל אַחֲרִים לְדַעַת וּלְהַפִּיר חֲסָרוֹנוֹתֵיהֶם, וְכִי נֶצְרָכִים
 הֵמָּה לְמוֹסֵר לְמִרְבָּה. כֵּן יַחֲזִיק בְּכָל עֵז בְּלִמּוּד הַמוֹסְרֵי לְמַעַן יִשׁוּטְטוּ
 בּוֹ רַבִּים וְתִרְבֶּה יִרְאֵת הַשֵּׁם וְזָכוֹת הָרַבִּים תְּלוּיָהּ בּוֹ, וּמִמִּילָא לְאֵט לְאֵט
 לְמוּד הַמוֹסֵר יִדְרִיכֵמוּ בְּנִתִיב הַצֶּדֶק וְהַנְּכוּחָה, וְהִיא רְפוּאָה גְּשָׁמִית וְגַם
 רוּחָנִית, כְּמֵאֲמֹר רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה: כָּל הַמְּזַכֶּה אֶת הָרַבִּים אֵין
 חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ.

יא) מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומישרם אל עבודת הבורא, זכויותיו נכפלות בעבור זכויותם

והרב החסיד בעל חובת הלבבות כתב בשער אהבת השם (פרק ו' וזה לשונו): וראוי לה, אחי, לדעת כי זכות המאמין אפלו אם יהיה מגיע אל התכלית הרחוקה בתקון נפשו לאלהים יתברך, ואלו הנה קרוב למלאכים במדותיהם הטובות ומנהגיהם המשבחים והשתדלותם בעבודת הבורא ואהבתם הזכה בו אינם כזכויות מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומישרם אל עבודת הבורא, שזכויותיו נכפלות בעבור זכויותם בכל הימים ובכל הזמנים וכו'. עד כאן דברי קדשו.

ואפן התוכחה צריך להיות בזהירות הכבוד של השומעים, כמבאר בשער הפסוקים פרשת חיי שרה על פסוק 'בא ברוך השם' כתב: כי כשעמד זכריהו הנביא ממעל לעם (דברי הימים ב' כ"ד) וחרף וגדף את כללות ישראל, ואמר להם למה אתם עוברים את מצות השם וכו' כי עזבתם את השם וכו', והנה אביה בן רחבעם, שהיה מלך בן מלך, וחרף את ישראל על שעשו את העגלים כירבעם, נענש, כמו שכתוב (דברי הימים ב, יג-כ) "ויגפהו השם וימות", אף על פי שהיה בדין וכו'. וכן ישעיה הנביא ששקול כמשה, על שאמר "ובתוך עם טמא שפתים" נהרג על ידי מנשה באותה מיתה רעה משנה כנודע (יבמות מ"ט:), ולכן נהרג זכריהו על ידי יואש המלך, ויען שחרף את ישראל כאמור, אחר כך נתגלגל בשמיעה ואבטליון שהיו גרים מבני סנחריב, והכהן ההוא אשר בימיהם חרפם ואמר להם יזלון בני עממיא לשלם (יומא ע"א). עד כאן משער הפסוקים.

וברעיא מהימנא פרשת קדושים דף פ"ה: כתב וזה לשונו: מכאן ולהלאה ולא תשא עליו חטא, דבר אחר ולא תשא עליו חטא דהא כיון דבר נש אוכח לחבריה, ואזדמן לאוכחא ליה באתגליא, לא יסלק קמיה ההוא חובה דעביד, דאסיר ליה ודאי, אלא יימא סתם, ולא יסלק עלוי ההוא חובה באתגליא, ולא ירשים עלוי חובה, דקודשא בריך הוא חס על יקרא דבר נש, אפילו בחייביא. עד כאן: יצא לנו מזה כי התוכחה צריכה להיות בדברים

רפים וברחמנות ובדרך נסתת, כדי שהדברים יעשו רשם, וחלילה להוכיח בבזיונות ולנכח, כי מלבד אשר הדברים לא יעשו רשם יש אסור בדבר.

על כן חובה מטלת על גבאי הישיבות והחכמים להשתדל ולעשות תקונים בכדי שתתקיים מצות התוכחה בכל מקום, בפרט בהמושבות אשר הם סביבות ארץ ישראל, שהמה כצאן אשר אין להם רועה, **אינם כזכיות מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומישרם אל עבודת הבורא שזכיותו נכפלות בעבור זכיותם בכל הימים ובכל הזמנים**, כמובא בילקוט במאמר רבי יוחנן, יעין שם: ובודאי כי גבאי הישיבות השם עליהם יחיו מבינים מצוה רבה כזו וצריכים לעזר להחכם המתנדב ללכת איזה שבועות בעד תקון כזה, כי מלבד שלא יחסרו לו מהספקתו, אלא צריך להוסיף לו עבור הוצאת הדרך, ולא יהא מטל על בעלי המושבה כדי שלא יחסר כבודו בעיניהם, ודבריו יעשו רשם, ודי להבין.

ומה טוב ומה נעים אם החכם ההולך שישתדל לסדר להם שעור מוסר בכל לילה אחר עבודתם בזמן הבטלה למנע אותם מהטיולים וכו', כי עליו תבוא ברכת טוב, יען הדרשות אשר יעשה באיזה ימים אשר יעבר שמה אינם מספיקים לעורר הלבבות, וצריך שיהיה מקום קבוע אשר בכל לילה ילמדו שמה מוסר, וברב הימים הפעלה תהיה לאהבת השם ולהיות עם קדוש נאמנים לדתם ולתורתם עד ביאת הגואל, אמן סלה ועד.

זה השער לה' צדיקים יבואו בו

ספר

מצדיקי הרבים

אותו המתפשטו ביה ללמוד אותו (הגר"א)

גודל זכות מצדיקי הרבים שכל:

המתעסקים בלמוד הזהר הקדוש

"כוכבי אור"

המפיצי ספרי הזהר הקדוש

מארגני השיעורים

ומגדי השיעורים ברבים

ל"ג בעומר תש"ע לפ"ק
עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו

ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

הקדמה

כידוע מאמר חז"ל כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו (אבות פ"ה מי"ח) ועליהם נאמר (דניאל יב, ג) ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד.

וביותר אמר הרשב"י הקדוש על העוסקים בלימוד הזוהר הקדוש ומוסרי השיעורים שעל ידם מתקיים העולם וכל ההשפעות והטובות שיש בכל העולם בא על ידם ועוד שאין אורם כבה לעולם, וכמובא בהקדמת התיקונים דף י"ז עמוד א', וזה לשונו:

"ומצדיקי הרבים ביה יהון נפישין ככוכבים לעולם ועד דלא אחשיך נהורא דילהון לעולם ולעלמי עלמין"
וביאר הגר"א ז"ל: ומצדיקי הרבים - רצונו לומר, אותן המתכנשין ביה ללמוד אותן עכ"ל.

ובבאר לחי רואי ביאר: רצונו לומר שמזכים רבים שמגלה להם חכמת הקבלה ויוכלו ללמוד סתרי תורה בספר הזוהר עכ"ל.

וכידוע מה שפסק הכף החיים (סופר) ז"ל, שהלומד בספר הזוהר הקדוש, גם בלא להבין נחשב לו כלימוד הקבלה וסתרי תורה.

ובביאור מתוק מדבש ביאר: ומצדיקי הרבים - היינו שמזכה רבים שילמדו בספר הזוהר.

מכל זה רואים איך הלומדים והמעשים אחרים שילמדו - הם בבחינת כוכבים שמאירים לעולם ועד, וזכותן לנצח נצחים.

ובאמת ידוע שכל העוסק בלימוד הזוהר הקדוש, שורשו מאימא עילאה דלית שום פגם ואחיזה לסטרא אחרא בה.

ולכן כאשר האימא חופף על הבנים, הם אלו מארי קבלה - וכמובא לעיל שכל הלומד בזוהר הקדוש, הגם שאינו מבין נחשב מארי קבלה - ממילא מרבה רחמים ושלוש בעולם, ומרבה הדעת - ובזה תבוא הגאולה בב"א ברחמים. (מהרח"ו ורמח"ל ועוד).

ובודאי שכל הצדיקים ונשמת משיח מודים להם ומכירים להם טובה על שטיהרו אור העולם ומצילים את כולם מפורעניות קשות רח"ל

וכשתבוא הגאולה בב"א יהיו מהראשונים המקבלים פני משיח.

על כן כל אחד לא יאחר את הרכבת, ויזדרז להחיש הגאולה ברחמים.

וצריך שכל יהודי יהיה לו חלק בזה.

צילום קושטא תע"ט

מִצְדִּיקֵי הַרְבִּים

תקוני הַקְדָּמָה דף יז ע"א הַזְהָרָה רסה

הַקְדָּמָה אַחֲרֵת לְתִקּוּנֵי הַזְהָרָה

לראש חדש אלול יום א

(דף יז ע"א) בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים וְגוֹמֵר, בְּתִיב (דניאל יב ג) וְהַמְשַׁכְּלִים
 יִזְהִירוּ בְּזֹהֵר הַרְקִיעַ וְגוֹמֵר, אֵלֶּיךָ אֵינּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
 יוֹחָאי וְחַבְרִי, רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה, וְרַבִּי אַבְבָּא, וְרַבִּי יוֹסִי, וְרַבִּי חֲזִיָּא,
 וְרַבִּי יִצְחָק, וְשֹׁאֵר חַבְרָא, דְּאִזְדָּהְרוּ זְהִירוּ (נ"א דְּמִזְהִירִין) לְעִילָא
 בְּזֹהֵר הַרְקִיעַ, מֵאֵי בְּזֹהֵר, אֶלָּא בְּדַ עֲבָדוּ הָאֵי חַבְרָא, אֲסַתְּכֶמוּ עֲלֵיהּ
 לְעִילָא, וְקָרְאוּ לֵיהּ סֵפֶר הַזְהָרָה.

וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים בֵּיהּ יְהוֹן נְפִישִׁין כְּפּוֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד, דְּלֹא
 אַתְחַשִּׂיף נְהוּרָא דְלֵהוֹן לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עָלְמַיִן.

מתוק מדבש

(דף יז ע"א) בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים קוֹדֵם שֶׁהִתְחִיל לַפְרֵשׁ הַסּוּדוֹת שֶׁנִּפְסָק בְּרֵאשִׁית,
 הַקֹּדֵם שֶׁנִּפְסָק שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהַחֲזִיָּא, וְאִמְרַן בְּתִיב וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהִירוּ
 בְּזֹהֵר הַרְקִיעַ וְגוֹמֵר מִי הֵם אֵלּוֹ הַמְשַׁכְּלִים, וְאִמְרַן אֵינּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
 יוֹחָאי שֶׁהוּא הַשְּׂכִיל לַגְּלוּת סַמְרֵי הַמּוֹרָה יוֹתֵר מֵאִשְׁרַח חַכְמַיִם, וְחַבְרִי ר"ל תְּלַמְדֵי
 שְׁקֵרָא לְהַסְתֵּי, וְהַסְתֵּי רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה, וְרַבִּי אַבְבָּא, וְרַבִּי יוֹסִי, וְרַבִּי חֲזִיָּא,
 וְרַבִּי יִצְחָק, וְשֹׁאֵר חַבְרָא וְעוֹד שֶׁאֵר חַכְמַיִם שֶׁלֹּא נִזְכְּרוּ שְׁמוֹתֵיהֶם כֹּאן, דְּאִזְדָּהְרוּ
 זְהִירוּ דְּעִילָא שֶׁהֵאִירוּ אֹרַח גְּדוֹל לְמַעְלָה בְּעוֹלָמוֹת הַעֲלִיוֹנִים בְּזֹהֵר הַרְקִיעַ, וּמִפְרֵשׁ
 מֵאֵי בְּזֹהֵר עַל מַה בָּא לְרַמּוֹ, וְאִמְרַן אֶלָּא בְּדַ עֲבָדוּ הָאֵי חַבְרָא כִּשְׁעוּ וְחִזְרוּ אֵת
 סֵפֶר הַזְהָרָה הַזֶּה אֲסַתְּכֶמוּ עֲלֵיהּ הַסְכִּימוּ עֲלֵיהּ מִלְמַעְלָה, כְּמוֹכֵי בְּרֵאשִׁית הַסֵּפֶר
 שֶׁנִּתְּנוּ רְשׁוּת לְכָל הַסְּפִירוֹת לַגְּלוּת לְהַסְתֵּי מוֹרָה, וְקָרְאוּ לֵיהּ וְקָרְאוּ לְסֵפֶר הַזֶּה
 שְׁמֵיךָ סֵפֶר הַזְהָרָה לְפִי שֶׁנִּמְשָׁכוּ סוּדוֹת הַזֶּה מִן זְוֵהֵרָא דְלֵהוֹן עֲלֵיהּ, דְּהֵיִינוּ מִן
 הַאֲרַח אִימָא דְאִלְיוֹת (כ"ט ע"ב ע"ג דף קכ"ד ע"ג דף ע"ג ע"ד).

נַעֲנִין הַחֲזִיָּא וְהַמְשַׁכְּלִים בְּסֵפֶר מִקּוּי הַזֶּה בְּפִרְעוֹת, וּמִקּוּס חִיבּוּר, עֵינִן בְּמַה שֶׁכָּתְבוּ בַּהּ
 בְּאִרְכּוֹת בְּמִצְוֹת הַסֵּפֶר כ"ד.

וְמַה שֶׁכָּתוּב וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים הֵיִינוּ שְׁמוֹכֵי רַבִּים שִׁלְמָדוּ סֵפֶר הַזֶּה, בֵּיהּ יְהוֹן
 נְפִישִׁין עַל יְדֵי זֶה יִתְרַבּוּ וְיִתְגַּדְּלוּ וְיִאֲזַרְזוּ בְּכּוֹכְבִּים שְׁאִינֵם בְּטוֹלִים דְּעוֹלָם וָעֶד,
 וְהֵיִינוּ (ה"ג ד"ר) דְּקָא אֶתְשִׁיף בְּזֹהֵרָא דְּהָהוּן דְּעִילָא וְעִילָאֵי עֲלֵיהֶן שֶׁלֹּא יִשְׁחַר אֹרַח
 שֶׁנִּמְשָׁק לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, כְּמוֹ שֶׁאִמְרוּ חו"ל (בְּמַס' אֲבוֹת פ"ה מ"ט) כֹּל הַמּוֹכֵחַ
 אֵת הַרְבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוּ.

רסו

תקוני

הקדמה דף יז ע"א

הזוהר

בְּהִיוֹא זְמַנָּא דְאַתְחַבֵּר הָאִי חֲבוּרָא, רְשׁוּתָא אֲתִיְהִיב לְאַלְיָהּוּ לְאַסְפְּמָא
עֲמָהוּן בֵּיהּ, וְלְכָל מְאָרֵי מְתִיבְתָּא דְלְעִילָא וְתַתָּא, וְכָל חֲזִילִין
דְּמְלָאכִין עֲלָאִין, וְנִשְׁמְתִין עֲלָאִין, לְמַהוּי עֲמָהוּן בְּאַסְפְּמוּתָא וְרְעוּתָא
בְּחָדָא.

מתוק מדבש

ואמר עוד בְּהִיוֹא זְמַנָּא דְאַתְחַבֵּר הָאִי חֲבוּרָא צְלוּמוּ הוּמְן שְׁנַמְחַנְר זֶה הַחֲזוּר
שֶׁל סַפֵּר הַזֶּה, רְשׁוּתָא אֲתִיְהִיב לְאַלְיָהּוּ דְאַסְפְּמָא עֲמָהוּן בֵּיהּ נִימְנָה רְשׁוּת
לְאַלְיָהּוּ הַנִּבְיָא לְהַסְכִּים עִמָּהֶם, כִּי הוּא הַפּוֹתַח צְמַרֵי הַמּוֹרָה כְּלַקְמֵן, וְרַבֵּי מְאָרֵי
מְתִיבְתָּא דְרִשְׁיָא וְתַתָּא וְלִכְל הַגְּשָׁמוֹת צַעֲלֵי הַיְשִׁיבָה שְׁלַמְעֵלָה שְׁהִיא יְשִׁיבָמוּ שֶׁל
הַקְּצִיָּה, וְשְׁלַמְטָה שְׁהִיא יְשִׁיבָמוּ שֶׁל מְלָךְ מַטְ"ט, וְרַבֵּי חֲזִילִין דְּמְלָאכִין עֲלָאִין וְלִכְל
צְנָאוֹת שֶׁל מְלָאכִים הַעֲלִיּוּנִים שֶׁל עוֹלָם הַיְלִירָה, וְנִשְׁמְתִין עֲלָאִין וְלִכְל הַגְּשָׁמוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת
שֶׁל גֵן עֵדֶן הַעֲלִיּוֹן שֶׁצְעוּלָם הַנְּבִיאָה, לְמַהוּי עֲמָהוּן לְהִיּוֹת עִם רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְחַזְרַיו,
בְּאַסְפְּמוּתָא וְרְעוּתָא בְּחָדָא צְהַסְכְּמָה אַחַת וְרַזוֹן אַחַד. (נְלִ"ר וְנִימְו וּמְפַרְשִׁים)

פתיחת אליהו הנביא

מאמר הבא הוא דברי אליהו, שנכללו בו הקדמות ושורשים רבים בחכמה האלהית, עד שגם
המתחיל ללמוד חכמת הקבלה, ימצא בו תועלת רבה. וזה לשון הרמ"ק (צס) הפסד"ס ש"ד
פ"ה), והנה אליהו זכור לטוב כיון לבאר במאמר הזה בקיצור נמרץ ובמלות נרמזות, רוב גופי
החכמה האלהית, וביאר עיקר האין סוף באחדותו הפשוט, וענין האצילות, ודרוש עצמות וכלים,
וטעם האצילות, ומנין הספירות והכרחתם, וכל זה במליצה נכונה רבת האיכות ומעט הכמות, דברים
נאותים וכמפי אמרם, וכשיעור שומעיהם.

ובספר זכרון מנחם וצבאל למי ראי, כתבו טעם לפתיחת אליהו הנביא כפן צראש התקונים, זה
הלשון, קודם שהתחיל אליהו לדרוש צמרי מורה שהם ריזן עלאין צבאור שיעור קומתו
ומדמיו של יוצר צראשית כצבול, אמר אליהו תפלה זו, שהיא כענין מה שנוהגין לומר קודם כל
דבר לשם יחוד וכו' על ידי ההוא עמיר ונעלם, ליחד העשר ספירות בצמדות גמור עם האין סוף
צנוך הוא וצנוך שמו.

ולפי שיש במאמר קצר הזה של אליהו ז"ל פרטים רבים שיוכל האדם להתבונן בהם, ולהשיג על
ידם את גדולתו ורוממתו של הבורא יתברך, וכן משמש הוא כעין לשם יחוד קודם כל דבר
מצוה, לכן כתב החיד"א (צסוף ספרו מורה נאצבע) בזה הלשון, בכניסתו לבית הכנסת הלא מראש
יביע אומר פתיחת אליהו הנביא ז"ל, והיא בתקוני זוהר הקדוש, אשר קבלו רבנן קדישי שהיא
מסוגלת לקבלת התפלה, עכ"ל. ובעל הבן איש חי כתב (צספלו) שנהגו לאמרה: אחר תיקון חצות,
על השלחן, אחר ההבדלה, וגם בתוך סעודת מלוה מלכה, קודם קידוש ליל ראש השנה, אחר סעודת
מוצאי יום הקדוש, אחר ברכת האילנות, בברית מילה, ועוד. גם רבינו בעל התניא (צסיולו) הגיה
וביאר את המאמר, וכתב להנהיגה קודם תפלת מנחה בערב שבת.

מִצְדִּיקֵי הָרָבִים

ביאור הגר"א

הקדמה אחרת לתיקוני הזוהר

ימ

הספ"י שלמטה שמהה ממוחד דה הספ"י של מעלה ממנה אין מכריחה : ולא ככל ספריא . ין ו"ק שהעולם ממנה . נהן : ועל אליו תרין דתפילין ו"ל נגזלה מעליו התפילין ו"ס

וחבריו ר' אליעזר בן' . חסר כאן ר' יהודה זמאי כוהר בן' ר"ל כאוהן הדברים שילאו מהם שהם מתיורים לעולם כמ"ס בת"מ ומתמסין לגנ' ב' ו' ואח אשר אינו פה ב' קם עמם מאירים לעולם : ומצדדיקי הרבים ב' . ב"ל אהון הממספין ב' ללמוד אוהו כמ"ל : יהון נפישין כוכבים ו"ל לא על עמם אוהן של חוכנים

הוא לעל תשמע דקובניס יוקר מאירים מהה הקיעו : לעולם ועד דלא ב' ר"ל כמו שמס' אפ"ל דלחכמים הירי ככבדא כן אפ"ל דלחכמוו מלמי דהמי חבור' הירי חכום דהס לעו' : לעלסולעלמי עלמתיא הוא חכום של עולם ועד : מארי מתיבתא ב' ר"ל דמי השיבוט של שמי המתיבתות מתיבתא לעילא ומתיבתא דקיעו ע"ס דלעילא ותחתא : רבון עלמין : א"ס : תד ולא בחושבן : ר"ל לא כ' המנין שהו' נכנס בגוד מספר וכ"ע נדמה לאחד חכ"ס אפ"ל שאינו מספר מ"ל נכנס בגודם אבל אהה אין שך נך שאיק נדמה לשום ספ' כלל : עירלא על בל עירלאין סתימא ב' . שיש כמה עולמות הרכה למעלה מן הספירות סתימן דכתימו אבל הוא על כולם : עשר תיקונין וקרינן ב' . ין פעימות של כח"ב תמ"ס יב"ה' שנקראו נוסח לקמן : עלמין סתימן ב' . ין נוסח ולכונן דכסמך שהן אילנות וביאה י"ס של הס נגד מ"ב שהן לשתות כלקמן : ועלמין דאתגליין יתו יורה ועש' שהן ו"ס של הס נגד ז"ן שהן גלות דלקמן : ובהון אתכסיאת ב' : שהן יק' ליקי' : דקשור לין ספירות של שמוף א' : ומיחד לין : הפכוסים ליה : כסדרן חד אריק ב' . ר"ל חסד דיון וחמיס גדולה חסד גבוה דיון ח"ל רחמים וכן טולס כסד' : ואנת ב' ולית ב' : ר"ל אפ"ל שזו חסד וזה דיון ואנת מלגלו אינן מכימים אוק' לעשות כמדמן אלא הכל כדנוק' : ולא לתתא . ר"ל אף

(ג א') בראשית ברא אלקים וגו' . כתוב (דעול' יג) והמשכילים ויהירו כוהר הקיעו וגו' אליו אינו ר"ש בן יוחאי וחבריו רבי אלעזר בריה ורבי אבא ורבי יוסי ורבי חייא ורבי יצחק ושאר חברייה דאוהרהו והירו לעילא כוהר הקיעו . מאי כוהר אלא כד . עברו האי חבורא אסתכמו עליה לעילא וקראו ליה ספר הוהר . ומצדיקי הרבים ביה יהון נפישין ככבים לעולם ועד דלא אתחשך נהורא דלהון לעלם ולעלמי עלמין . כד בהורא זמנא דאתחבר האי חבורא רשותא אתיהיב דלמיהו אסכמא עמרון ביה ולכל מארי מתיבתא דלעילא ותתא . וכל יוהי דמלאכין עלאין ונשמתיין עלאין למהו עמרון באסכמאין ורעותא כהרא . פתח אדירו ואמר . רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחושבן . אנת הוא עלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין . לית מחשבה תפיס' בך כלל . אנת הוא דאפיקת עשר תקינן וקרינן לון עשר ספירן לאנהגא בהון עלמין סתימן דלא אתגליין ועלמין דאתגליין . ובהון אתכסיאת מבני נשא . ואנת הוא דקשור לון ומיחד לון . ובנין דאנת מלגלו כל מאן דאפריש חד מן חבירי מאלין עשר אתחשוב ליה כאלו אפריש בך . ואלין עשר ספירן אינון אולין כסדרן חד אריק וחד קצר וחד בינוני . ואנת הוא דאנהו לון ולית מאן דאנהו לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל ספרא . לבושין תקינת לון דמיניהו פרחין נשמתיין לבני נשא . ובמה גופין תקינת לון דאתקריאו גופא לבני לבושין דמכסיין עליהון . ואתקריאו בתקנא דא חסד דרועא ימינא . גבורה דרועא שמאלא . תפאר גופא . ציה וחד תרין שוקין . ויסוד סיומא דגופא אות ברית קדיש . מלכות פה תורה שב"ע קרינן לה . הכמה מוחא איהו מחשבא מלגו . בינה לבא

בה הלב מבין ועל אליו תרין כתוב (דניס כט) הנסתרות לוי אלקינו . כתר עליון איהו כתר מלכות ועליה אתמר (ישעי מו) מגיד מראשית אחרית . ואיהו קרקפתא (דהפלי) . מלגו איהו יו"ד ק"א וא"ו ק"א דאיהו ארת אצילות . איהו שקיו דאילנא בדרועו וענפיו כמיא דאשקי לילינא ואהרבי בהורא שקיו : רבון עלמין אנת הוא עלת העולות סבת הסבות דאשקי לאליל' בהורא נביעו והווא נביעו איהו כנשמתא לגופא איהו חיים לגופא . ובך לית דמיין ולית דיוקנא ככל מה דלגו ולבר' (ע"ב) ובראת

עש"ו

שיל"ת

עמ"י

זה השטר לה/ צדיקים יבואו בו

ס פ ר

תקוני הזהר

עם פירוש

באר לחי ראי

מאת הגאון האדיר, שר בית הזוהר, המקובל אלקי רשכבה"ג

רבי צבי הירש שפירא ז"ע

אדמו"ר ממונקאטש בעל דרכי תשובה

עם הוספות רבות וחשובות כמבואר בהקדמת המו"ל

חלק ראשון

מהדורה שלישית מתוקנת
ערב ראש השנה תשנ"ג

ירושלים

זה השער ליי צדיקים יבואו בו

ס פ ר

תקוני הזהר

להתנא האלהי רבי שמעון בן יוחאי זי"ע

עם פירוש

באר לחי ראוי

באר רחובות אשר כריתי בעהשי"ת על פי יסודות הקדמות הוזה"ק ודרו"ל בש"ס ומדרשים וכתבי האריז"ל, תמכתי יתדותי, כמבואר בהקדמתי, וכל אחד מלומדי תקוני זוה"ק ימצא מנוחה ותרופה לבקשתו, כמוני כמוכם איש כפי השגתו, חנני ה' בזה בזכות אבותי הקדושים, אראלים ותרשישים, אני שפל אנשים, חדל אישים. **צבי הירש שפירא** אבדק"ק מונקאטש והגליל. (בעהמ"ס דרכי תשובה על היו"ד) בלאאמור"ר הרב הגאון הקדוש נר ישראל מוהר"ר שלמה זצל"הה זי"ע אבדפה"ק הנ"ל יע"א.

חלק ראשון

נדפס פה עיר הקדש

ירושלים

שנת תשכ"ד

קנט

[דף י"ז ע"א]

הקדמת תקוני הזהר

הקדמה אחרת לתקוני הזהר

(לראש חודש אלול יום א')

בראשית ברא אלהים וגו'

כתוב (דניאל יב) והמשכילים יזהירו כוזה הרקיע וגו', אלין אינון ר' שמעון בן יוחאי וחבריו, רבי אלעזר בריה, ורבי אבא, ורבי יוסי, ורבי חיאי, ורבי יצחק, ושאר חבריאי, דאזדהרו זהירו (ביא דמזהירין) לעילא כוזה הרקיע. מאי כוזה, אלא כד עבדו האי חבורא, אסתכמו עליה לעילא רבא) וקראא ליה ספר הזהר רבא, ומצדיקי הרבים, ביה יהון נפישין ככוכבים לעולם ועד דלא אתחשיד רב) נהורא דלהון לעלם ולעלמי עלמין.

בההוא זמנא דאתחבר האי חבורא רשותא אתייהיב לאליהו לאסכמא עמהון ביה. ולכל מארי מתיבתא רבא) דלעילא ותתא, וכל חיילין דמלאכין עלאין ונשמתין עלאין למהוי עמהון באסכמותא ורעותא כחדא.

פתח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחושבן. אנת הוא עלאה על כל עלאין, סתימא

באר לחי ראי

ויוכלו ללמוד סתרי תורה כספר הזכר : ויחיו ככוכבים לעולם ועד. דייקא, ולא כסתס כוכבים שאינם לעולם ועד, והיינו כמיש דתוקנים מו"ח (דפוס אמשטרדם דף ע"ב ע"ד) וכד אתגלייא חלי חבורא בעלמא, סגיאין מתכשין לגביה דאתמר בהון כי את אשר ישנו פה וכו', ועלייהו אתמר ומנדוקי הרבים ככוכבים לעולם ועד, והיינו דייקא ככוכבים שהם קיימין לעלם ועלמין עלמין, ולא ככוכבים מן שמיא דאתמר בהון כי שמים כששן נמלחו הם יאכדו ואתה תעמוד וכו': דלא אתחשיד נהורא דלהון וכו'. עיל (סוף תיקון ו' דף כ"ד ע"א) שחזרו זה יתגלה לתתא דגדלא בתראה כסוף וימלא עיי"ש: בההוא זמנא דאתחבר האי חבורא רשותא אתייהיב וכו'. עיל (ריש דף א') כד אתכשפו למעבד חלי חבורא רשותא אתייהיב להון ולגליהו, ועי' בציוארנו ע"ש: מארי מתיבתא דלעילא ותתא. ר"ל ראשי השמימות של שני מתיבתות, מתיבתא דלעילא ומתיבתא דלתתא, וכמש"ל (ריש דף ג') מהז"ח וממהרש"ח ז"ל ומהר"מ"ז שיש מתיבתא עלאה שהוא מתיבתא דקדושה, ומתיבתא דרקיעא שהוא מתיבתא תתאה היינו מתיבתא דמעטרוין עיי"ש. [ועי' במק"מ (פי' שלח דף קס"ז ע"א) ש"י דגס דמתיבתא עלאה ראש החכמים שבה הוא מעטרוין, ונקרא גס שם ריש מתיבתא עיי"ש, ועי' בקבלת יעקב (פרק מתיבתא) מ"ש צוה]: פתח אליהו. קודם להתחיל לדרוש בסתרי תורה שהם רזין עלאין, ציואר שיעור קומתו ומנותיו של יוצר בראשית כביכול, אמר תפלה זו שהוא כענין מה שנוהגין לומר קודם כל דבר לשם יתוד וכו' עיי' בהוא עמוד ועגלם, ליתד העשר ספרות צאחות גמור עם האין סוף צ"ח ע"ש: רבון עלמין. פי' הא"ש צ"ח צהלנצני כספיותיו וכעולמות

וחבריו רבי אלעזר וכו'. הגר"א מוקדק שחסר ר' יהודה שהיה ג"ח מתלמידי רשב"י. חבל לעמיד הדבר פשוט, כי הלא זה הספר תקוני וז"ל נחצר במערתא לוד שערי ר"ש ור"א כמש"ל (בריש ההקדמה), והמעיון צ"ח (פי' תצא דף מ"ז ע"ג וע"ד) וראה שרבי יהודה לא היה עם בהמערב, שמבואר שם שבזמן שהיה רשב"י בהמערב היה שלמה צדי מדרשא שהחכמים שבבהמ"ד היו שולחין ולא היו ידעין, ולאמר רבי יהודה חבל על היותא דר"ש דלת מןן דידע מנייה ולא ידעין ליה היכן הוא עיי"ש. והבטעם שלא היה רבי יהודה עם, פשוט הוא כי הלא הגזירה לא היה רק על רבי שמעון ורבי אלעזר, שעל רבי יהודה אמר המלכות ר' יהודה שעולה יתעבה, וכמבואר בש"ס (שבת דף ל"ג ע"ב), ועי' מה דצדרי קני זלללה"ב בס' הגבוה מהר"א: מאי בזהר וכו'. ראונו בהמשך הדברים צוה לפרש הטעם שנקרא הספר תקוני הזכר, שהוא ענין זכירין עלאה שמשם נמשך חידושי תורה של השפעים תקונים כמנהג בראשית, עיי' בקרא תקוני הזכ"ל, ועי' ברע"מ (פי' נשא דף קס"ד ע"ב) והמשכילים זכירין כוזה הרקיע צהלי חבורא דליק דליהו ספר הזכר מן זכרתי דלמח עלאה עיי"ש: כד עבדו האי חבורא. ר"ל זה החבור הרקיע תקוני זהר: אסתכמו עליה לעילא. היינו כמש"ל (ריש דף א') כד אתכשפו למעבד חלי חבורא רשותא אתייהיב וכו': וקראא ליה ספר הזהר. עי' בזהר (בהשולחן דף קי"ג ע"ב) והמשכילים יבטו אינון מארי קבלה דאתמר בהון וכמשכילים יזהירו כוזה הרקיע, אלין אינון דתא משתדלין בזהר דא דלקי ספר הזכר: ומצדיקי הרבים ביה יהון נפישין ככוכבים. ר"ל שמזין רבים שמגלה להם חמת הקבלה

(* בהוצאה זו הוספו אחרי הקונטרסים אחרי ראי, "מבאר והאיריילי והמקובלים. ב) כוכבי אור הבעש"ט ותלמידי זלתי, על תפלה זו כי בקיור גרמץ ובמלות גרמזות רוב גופי החכמה האלקות וכו'.

ספר

תקוני הזהר

מהתנא האלהי

רבי שמעון בן יוחאי זי"ע

שבעים פנים לתורה במלת בראשית

עם

ניצוצי זהר

תוכנן

מסורת הזהר, ציון הכפלת כל מאמר וענין — בשלימותו
בהרחבת דברים, או בקיצור ומעין תוכנו — בכל חלקי הזהר
תקונים וזהר חדש.

השוואות עם מאמרי חכמינו ז"ל המובאים בתלמוד בבלי
וירושלמי, בכל מדרשי הלכה ואגדה, תרגומים וילקוטים.

ציונים לספרי רבותינו הגאונים והפוסקים, ראשונים ואחרונים,
בבירור שיטות הזהר להלכה.

תמצית דברי גדולי המפרשים בפשט שבסוד.

באורים והארות להרבה מאמרים סתומים

מאת

הגאון רבי ראובן במוה"ר משה מרגליות זצ"ל

הוצאת מוסד הרב קוק, ירושלים

הקדמה אחרת לתקוני זהר

יז

לראש חדש אלול יום א

בראשית ברא אלקים וגו'

ביצוצי זהר

(א) הגר"א העירי שלא נפרט בזה ר' יהודה שמוכר בכל מקום, וכי בבאר לחי רואי שהו לפי שיסוד התקונים היה במערכת שאיטמו שם ר"ש ור"א ומבאר בוזהר חדש תבוא (ג"ט ג) שר' יהודה לא היה שם ובשאלה שאלה בני מדרש קם ר' יהודה בר' אלעי ואמר חבל על גרועותא דבר יוחאי ולית מאן דידע מניה ואלו ידעו לית רשו לגלגא ליה כו', הרי שהיו חברים שידעו אבל לא היה להם רשות לגלות חברים עצמו לא ידע וממילא שלא היה שם כלל (ב) בכ"ט ובתנחתא מהרצ"א את פ"ג.

(ג) ע' רע"ט נשא קב"ב, פן וזהא דאימא עלאה, בהעלותך קנ"ג ב.

(ג) ע' בתקוני ז"ח (צ"ד א) ככביא דהן קימן לעלם וכו', והגר"א כ"ב שדייקו ולא קאי על עצם האור של כוכבים משום דלעיל משמע שכוכבים מהירים יותר מזהר הרקיע, ועינין בתוס' בבא בתרא ח' סע"ב ד"ה ומצויקי הרבים אומר ר"י דרקיע מזהיר ספי מכוכביו, כו'.

(ד) בדרך אמת שעה"ג כ' שהרשיב למה נמשלו הצדיקים לכוכבים ולא לחמה ולבנה, ותירץ לשתי סיבות א' שתמה ולבנה אחיהם אבל כוכבים הם רבים, וזה אמרו ביה יהון נפישין, גם סיבה ב' הכוכבים לא ישתנה אורם לעולם אבל החמה ולבנה כתיב וחסרה הלבנה ובושה החמה וזו אמרו לא אחשיך הנורא דלהון כו', ועי' לעי' (י"ג סע"ב) ובניצוצי שם.

(ה) ע' לעי' ריש הקדמה א' (א ע"א).

(ו) ע' ז"ח יתרו (ל"ו ב) תרוין מתבתין אית לעילא כו', לקי תכ"ב (ס"ג ב).

(ז) ע' שבלי הלקס השלם ענין תפלה י"ח (ט' ע"ב) שכתב מצאתי שנשאל הר"ר אברהם בר' דוד זצ"ל הא אמרו חכמים מכאן ואילך אסרו לספר בשבח של מקום וכו' והרי תפלת ר' סעדיה זצ"ל כל אותה הבקשה שיש בה כמה שבחות, וגם בקשה אחרת שקורין אותה 'בקשת אליהו' האין קורין אותה, והשיב כך ז"ל שלא אסרו לספר בשבח של מקום אלא בציבור או בעיקר התפלה אבל כו', ועינין בראש ש' האשכול להראב"י (ירושלים תרצ"ה) ע' י"ט.

(ח) ע' במד"ר נשא פ"ד י"ב.

(ט) ע' לקי ריש תכ"ב (ס"ג ב).

(י) ע' לקי תכ"ב (ס"ב ב).

(יא) ע' לקי תס"ט (קצ"ז סע"ב) דכל מאן דנטיל מלכות בלא ט' ספירן כאלו מקצץ בנטילתו, וכל מאן דנטיל ט' ספירן בלא מלכות איהו כופר בעיקר וצ' ניצוצי שם
(יב) ע' לעי' (ג' סע"ב) כשמייה כן לבושיה, לקי תכ"ב (ס"ה א) שכונתא כמה לבושיין אית לה דמנהוג ברא גיבויי כרטיין כו', ועי' מהנ"ע וירא קיי"ג ב' הנשמה נטילה ממשא הכבוד.
(יג) ע' לקי תכ"ב (ס"ה א).
(יד) ע' רע"מ פנחס רכ"ג א' תפארת אלקיגורף. (טו) ע"ז בראשית כ"ו ב' נצח שוקא ימינא כו' הוד שוקא שאלא כו', רע"מ אחרי ס"ח רע"א. (טז) ע' לקי תכ"א (ג' ע"ב) אורייתא דבעי' אלקיגורף פומא, וע"ז יתרו ע"ח ב' לילה לקבלה, ועמשי"כ כ"ס נפש היה ס' רל"ח.
(יז) ע' רע"מ פנחס רל"ה רע"א, לקי ת"ע (קכ"ג א). (יח) ע"ז משפטים קט"ז ב' ניצוצי את י"ג לקי תי"ג (כ"ח א). (יט) ע' רע"מ פנחס רנ"ח סע"א אות כ"ב, (כ) ע' לעי' בהק' (י"א ב). (כא) בבב"ר כ"י קרקפנא וקראים הבתים של תפילין שמלבישים הפרשיות שהם מוחי חלל, ועי' לקי תס"ט (קט"ו ב). (כב) ע' המרדס לרמ"ש שער עצמות וכלים פ"ו ש' דהוי טעות סופרים שמנשכו אחרי לשון הנהוג בירא מקומות כו' ע"ז"ש.
(כג) ע' לקי תכ"א (מ"ד א) קרקפנא איהו סלע ומבוטעה מלגא דא מוחא כו', וע"ז ויהי רכ"ו ב' את ט'.

כתיב (דניאל י"ב א) והמשכילים יזהירו כוזה הרקיע וגומר אלין אינון ר' שמעון

בן יוחאי וחבריו רבי אלעזר בריה רבבי אבא ורבי יוסי ורבי חייא ורבי

יצחק א' ושאר חברייה דאודהרו זיהירו (ג"א דמוהירין) לעילא כוזה הרקיע. מאי

כוזה ב' אלא כד עבדו האי חבורא אסתכמו עליה לעילא וקראו ליה, ספר הזהר

ומצדיקי הרבים ביה יהון נפישין ככוכבים לעולם ועד ג' דלא אתחשיך נהורא

דהון לעלם ולעלמי עלמין ד' בהוא אצטנא דאתחבר האי חבורא רשותא איתיהיב

לאליהו ה' לאסכמא עמהון ביה. ולכל מארי מתיבתא דלעילא ותתא ו'. וכל

חיילין דמלאכין עלאין ונשמתין עלאין למהוי עמהון באסכמותא ורעותא כחדא.

פתח אליהו ו' ואמר רבון עלמין אתה הוא חד ולא בחשבון. אנת הוא עלאה

על כל עלאין, תמימא על כל סתימין. לית מחשבה תפיסא כך

כלל. אנת הוא דאפיקת עשר תקונין. וקרינן לון עשר ספירין ה'. לאנהגא בהון

עלמין סתימין דלא אתגליין. ועלמין דאתגליין ט'. ובהון אתכסיאת (ג"א אתכסיא) כל

מבני נשא. ונתה הוא דקשיר לון ומיחד לון ו'. ובגין דאנת מלגאן. כל מאן

דאפריש חד מן חכביה מאלין עשר. אתחשב ליה כאלו אפריש כג"א) ועלין עשר

ספירן. אינון אולין כסדרן חד אריך וחד קצר וחד בינוני. ונתה הוא דאנהיג

לון, ולית מאן דאנהיג לך. לא לעילא ולא לתתא ולא מכל סטרא. לבושיין תקינת

לון ג'. דמנייהו פרחיין נשמתין לבגי (ג"א דבני) נשא וכמה גופין תקינת לון

דאתקריאו גופא לבגי לבושיין דמכסיין עליהון. ואתקריאו בתקונא דא. חסד דרועא

ימינא יג'. גבורה דרועא שמאלא. תפארת גופא יד'. נצח והוד תריין שוקין טו'. ויסוד

סימא דגופא אות ברית קדש. מלכות פה. תורה שבעל פה קרינן ליה טז'. חכמה

מוחא יז'. איהו מחשבה מלגו. בינה לבאה יח'. ובה הלב מבין. ועל אלין תריין כתיב

(דברים כ"ט ח) הנסתרות לביי אלקינו. חתר עליון איהו חתר מלכות ט'. ועליה אתמר

(ישעיה מ"ו י) מגיד מראשית אחרית ט'. ואיהו קרקפתא דתפליכא ג'. ג"א קרקפתא

דלא מנה תפלי' כג'. מלגו איהו יוד"ק ק"א ואיז"ק ק"א דאיהו ארח אצילות, איהו

שקיו דאילנא כד'. בדרעוי וענפוי ג"א ונאפו' כמיא דאשקי לאילנא ואתר"ב,

בהוא שקיו:

רבון נביעים אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות דאשקי לאילנא בהוא נביען,

והוא נביעו איהו כנשמתא לגופא. דאיהו חיים לגופא. ובך לית דמיון

ולית דיוקנא מכל מה דלגו ולבר. ובראת שמיא וארעא. ואפיקת מנהוג שמשא

וסיהרא וככביא ומולי. ובארעא אלנין ודשאין וגנתא דעדן ועשבין וחיוון ועופין

ינונין ובני נשא. אשתמודעא בהון עלאין ואיך יתנהוגו בהון עלאין ותתאין.

ואיך אשתמודעאן מעלאי ותתאי. ולית בך דידע כלל ובר מינך לית יחידא

הזוהר

גליון מס' 27

ל"ג בעומר תש"ע לפ"ק

יהודי יקר!

הגיע הזמן להתחיל בקביעת עתים לעסוק בפנימיות התורה, ואין לדחות אפילו ביום אחד.

פר יוחאי ולחבריו במעמד מלא הוד, ומגלה להם סתרי תורה מישירה של מעלה. ה. וכך אומר משה רבנו ע"ה לרש"י ז"ע בזהר הקדוש פ"רשת נשא, "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר. פקון ביה מן גלותא ברחמי". באור הדברים: בזכות החבור שלך,

רק על ידי ספר הזהר, אם פן הרי הוא בגדר פקוח נפש ללמוד זהר הקדוש, ואלו שלומדים זה"ק לא די בזה שיהם עצמם נצלו, אלא גם יצילו חלק גדול מעם ישראל כמבואר בחדק לאברהם (מענו ראשון נהר כ"ד).

ג. על פן נביא פאן מקצת שובמקצת מן הכתוב על השיבות לימוד הזהר (מלקט מספר אור הזהר)

ד. בזכות הקריאה והלמוד בספר הזהר הקדוש מבטח לנו שנוצח ונגאל ברחמים ללא צרות ויסורים רחמנא ליצלו. דבר זה מבאר בספר הזהר הקדוש עצמו, מפי קדשו של משה רבנו עליו השלום "הרעיא מהימנא", אשר הנה נגלה לרבי שמעון

א. מחפש עצה לעבור את תהליכי הגאולה ברחמים ובחסדים הפתרון הוא רק על ידי לימוד הזהר הקדוש, כמפורש בדברי הזהר (רעיא מהימנא בזהר פ"רשת נשא, דף קכ"ד), ובגין דעתידיו ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, פקון ביה מן גלותא ברחמי. חשוב לדעת למי שחושב שלאחר ביאת הפושט ילמד בספר הזהר ראה מה שכתוב (זהר חדש שיר השירים דף ע' עמוד ד): בא וראה פל מי שהולך לעולם ההוא בלי ידיעה, אפלו יש בו מעשים טובים רבים, מוציאין אותו מפל השערים שבעולם ההוא.

ב. דע לך פי אי אפטר להינצל מפרלחמת גוג ומגוג

מפעל הזוהר העולמי

להפצות ספרי הזוהר, תרומות להמשך פעילות הארגון או להנצחת יקיריכם, לרסואה, לישועה ולהצלחה

"מפעל הזוהר העולמי"
 רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש
 טל: 054-6784-6784 / פקס: 02-995-1300

מי שְׁהִיה יָכוֹל לְהַשִּׁיג סוּדוֹת
הַתּוֹרָה וְהוּא לֹא הַשְׁתַּדֵּל
לְהַשִּׁיגוֹ גִּידוֹן בְּדִינִים קָשִׁים
רַחֲמָנָא לְצַלוּ. (אֲבֹ שְׁלֵמָה
לְגַב"א).

י. וְהֵרֵב מִנְחָם מְעַנְדֵּל
מִשְׁקָלוֹב קָתֵב (בְּפִרוּשׁ
הַגְּר"א עַל מְשָׁלֵי ב, ט), שִׁשְׁמַע
מִהַגְּר"א בְּמָה פְּעָמִים,
שֶׁבְּאֲשֶׁר מִבֵּין הַסּוּה, יִהְיֶה
לוֹ הַכֵּל אֲצִלוֹ עַל בּוֹרְיוֹ כֹּל
הַפְּרָד"ס, אֲבָל כֹּל זְמַן שֶׁלֹּא
יִבִין הַסּוּה, אֲפִלוֹ הַפְּשֵׁט אֵינוֹ
בְּרוּר בְּגִדוֹ, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב בַּזֹּהֵר
הַקְּדוּשׁ מִשְׁפָּטִים. עַד כָּאן
לְשׁוֹנוֹ.

יא. וְעַיִן מַה שֶׁפְּתַב מוֹרְנוֹ
הֵרֵב אֲבִרְהִם אֲזוּלָאֵי זַי"ע
בְּהַקְדָּמָתוֹ לְסַפֵּר אֹדֵר הַחֲמֵה
(בְּדָף הַרְאָשׁוֹן טוֹר ג) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:
וּמִצָּאתִי כְּתוּב כִּי מַה שֶׁנִּגְזַר
לְמַעַלְהָ שֶׁלֹּא יִתְעַסְקוּ
בְּחֻמֹּת הָאָמֶת בְּגִלוֹי, הִיָּה
לְזְמַן קָצוּב עַד תְּשִׁלוּם שְׁנַת
ה' (אֲלָפִים) ר"ג, וּמִשָּׁם וְאֵילֶךְ
יִקְרָא דָרָא בְּתַרְאָה וְהַתְּרָה
הַגְּזֵרָה וְהַרְשׁוּת נְתוּנָה
לְהַתְעַסֵּק בְּסֵפֶר הַזֹּהֵר.

יב. עוֹד פְּתַב שֶׁם וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:
וּמִשְׁנַת ה' (אֲלָפִים) ש' לִיצִירָה

לְבוּשִׁין וּקְלִיפִין חֵיצוֹנִים
בְּתַכְלִית אֲצֵל סוּדוֹת הַתּוֹרָה
(הַקְדָּמַת מוֹרְנוֹ הֵרֵב חַיִּים וַיִּשְׁאֵל
זְכוּתוֹ גַּם עָלֵינוּ אָמֵן עַל שֶׁעַר
הַהַקְדָּמוֹת). - בְּהִיוֹתוֹ עוֹסֵק
בְּחֻמֹּת הַמְּוִשְׁנָה וְהַתְּלִמּוּד
בְּבִלְיָ וְלֹא יִתֵּן חֶלֶק גַּם אֵל
סוּדוֹת הַתּוֹרָה וְסִתְרֶיהָ כִּי
הֵרֵי זֶה דוּמָה לְגוֹף הַיּוֹשֵׁב
בַּחֲשׂוֹן בְּלִתֵּי נִשְׁמַת אָדָם
(שָׁם). - שֶׁלֹּא יִבְרָא הָאָדָם
אֲלֵא בְּדִי שִׁיִּלְמַד חֻמֹּת
הַשְּׁבִלָה (שָׁם)

ז. אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וְלַהֲבִין
פְּרוּשׁ מֵאֲמַר אֶחָד יַעֲשֶׂה בּוֹ
תִּקְוֵן לְמַעַלְהָ בְּשַׁעַת אַחַת
מַה שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד
הַפְּשֵׁט שְׁנֵה תְּמִימָה עַד כָּאן
לְשׁוֹנוֹ. (מְקַדֵּשׁ מִלֵּךְ תִּיקוּם מ"ג).

ח. יִשִּׁים עַקֵּר כֹּל עֵיוֹנוֹ
בְּאֵלֻקִּיּוֹת כֹּל יְמֵי חַיָּו,
וְאוּלָם אֵין צְרִיךְ שִׁיִּלְמַד כֹּל
הַשִּׁ"ס תַּחֲלָה וְאַח"כַּ יִתְחַיֵּל
בְּהַרְמַב"ם וְאַח"כַּ הַמְדַרְשִׁים
וְאַח"כַּ הַחֻמֹּת, אֲלֵא
יִחַלֵּק שְׁעוֹתָיו לְהַלִּימוֹדִים
הָאֵלֶּה וְכו' (מֵאֲמַר דְּנֵךְ חֻמֵּה
לְהַרְמַח"ל).

ט. כֹּל זְמַן שֶׁאֵינוֹ מִבִּין הַסּוּד
אֲפִילוֹ הַפְּשֵׁט אֵינוֹ בְּרוּר בְּגִדוֹ.

סֵפֶר הַזֹּהֵר הַקְּדוּשׁ, יֵצְאוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים
לֹא צְרוּת וְסוּרִים וְלֹא
צַעַר חֲבָלֵי מוֹשִׁיחַ! וְאָף
מִשְׁמִימִים הַסְּבִימוֹ לְכַד! בְּסַפֵּר
תִּקְוֵנִי הַזֹּהֵר מְבֹאֵה, שֶׁבְּשַׁעַת
שֶׁאֵלֶּיָּהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
נִגְלָה לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי
וְלַחֲבֵרָאֵי קַדִּישָׁא שְׁעָמוּן,
וְלַמּוּד עֲמֻהִם סִתְרֵי תוֹרָה
בְּעַנְיֵן תִּקְוֵנִי נִשְׁמוֹת, יֵצְאָה
בַּת קוֹל מִשְׁמִימִים וְאָמְרָה
לָהֶם: "כְּמָה רַב כַּחוֹ וּקְדָשְׁתוּ
שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי
בְּעוֹלָם", וְאַחֵר כֵּן הוֹסִיפָה
וְאָמְרָה נְבוּאָה בְּזוֹ הַלְשׁוֹן:
"וְכִמָּה בְּנֵי נִשְׂאָ לְתַתָּא
יִתְפַּרְנְסוּן מִהָאֵי חַבּוּרָא
דִּילְכֵן פִּד יִתְגַּלוּ לְתַתָּא בְּדָרָא
בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמִינָא, וּבְגִינְיָה,
'וּקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְבִּי'".
בְּאוּר הַדְּבָרִים: כְּמָה בְּנֵי אָדָם
לְמַטָּה יִתְפַּרְנְסוּן מִזֶּה הַחַבּוּר
שֶׁלְכֵן כְּאֲשֶׁר יִתְגַּלֶּה לְמַטָּה
בְּדוּר הָאֲחֵרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים,
וּבְזְכוּתוֹ יִתְקַבֵּל הַפְּסוּק
"וּקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְבִּי"-
הַמְרַמְזוֹ עַל הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה.

ו. עֵסֶק הַמְּוִשְׁנָה כְּפִי
פְּשָׁטִיהָ, אֵין סֵפֶק שֶׁהֵם

מִצְוָה מִן הַמִּבְחָר שֶׁיִּתְעַסְקוּ
בְּרַבִּים גְּדוֹלִים וְקַטְנִים.

יג. וְכֵן פָּתַח שֵׁם וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:
וְאַחַר שֶׁבְּיָכוּת זֶה עָתִיד לְבֹא
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְלֹא בְּיָכוּת
אַחַר אֵין רָאוּי לְהִתְרַשֵּׁל,
וְכִי שֶׁחֲנֵנוּ הָאֵל וְנִגַע וּמִצְוָה
וְהִשְׁתַּדַּל וְנִכְחַה לְהַשְׁיֵג חֵלֶק
הַחֲקִמָה הַמְּשׁוֹג בְּעוֹלָם הַזֶּה,
זֶכֶה לְטַעַם בְּעוֹלָם הַזֶּה קִצַּת
מִתְעַנּוּג הָעוֹלָם הַבָּא.

ד. אִרְרֵי הַחֲמָה [הַרְבֵּב אֲזוּלָאין]
פָּתַח: שֶׁפֶן אָמַר רַבִּי שֶׁמְעוֹן
בֶּן יִרְחָאי בְּעַצְמוֹ, שֶׁנֶּעְרִים
קַטְנִים וְלָמְדוּ מִסוּד הַשֵּׁם עַנּוּ
שֵׁם.

טו. וְכֵן אָמַר הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק
רַבִּי שְׁלֹמֹה בְּלוֹךְ זִ"ע מִשֵּׁם
רַבּוֹ הַחֲפִיץ חַיִּים זִ"ע, שֶׁעַל
לְמוּד סֵפֶר הַזִּכָּר אֵין שׁוֹם
הַגְּבֻלָה כִּי רַבּוֹ מִדְּרָשׁ, וְהִנֵּה
הַחֲפִיץ חַיִּים מְעוֹרֵר לְבָלֵם
שֶׁיִּלְמְדוּ כָּל שְׁבֵת אֶת הַזִּכָּר
שֶׁל אוֹתָהּ פְּרָשָׁה וְאַפְלוּ
לְבַחזְרִים. (ר' יוֹסֵף בֶּן שְׁלֹמֹה
מִפּוֹז'וֹ, הַסִּפּוֹת בְּפִנּוּ יוֹסֵף).

טז. רַבֵּנוּ מְרַן הַחֲזוֹן אִישׁ
זַ"ל הוֹרָה לְשׁוֹאֲלָיו לְלַמֵּד
זֶהר פֶּסֶפֶר מוֹסֵף וְאֵף לְמִד

בְּעַצְמוֹ עִם בֶּן אַחוֹתוֹ, הַגָּאוֹן
רַבִּי שְׁמֵרְיָהוּ גְרִינְמָן זצ"ל.
וּבִסְפָר מְעַשֶּׂה אִישׁ, (עֲבָדוֹת
עַל מְכוּן הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ הַחֲזוֹן אִישׁ
זצ"ל): שֶׁאָמַר: לְשׁוֹן הַזִּכָּר
הַקְּדוֹשׁ מְעוֹרֵר יוֹתֵר מִכָּל
מִצְוָה חוּץ לְ.

יז. אֵין אָדָם יָכוֹל לְבֹא
לְמַשְׁחֵהוּ הַשְּׂגָה בְּגִדְלוֹת
הַבּוֹרָא מִכָּל לְמוֹדֵי הַתְּרוּחָה
כְּמוֹ מַחְכְּמֵת הַשְּׂבֻלָה (סוּד
וְשָׂרֵשׁ הַעֲבוּדָה שֶׁעַר ו' פֶּרֶק ג').

יח. לְמוּד הַשְּׂבֻלָה הוּא שֶׁיִּנְדַע
לְאָדָם גְּדֻלָּתוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ
שֶׁל יוֹצְרָנוּ וּבּוֹרְאָנוּ יִתְפַּרֵּךְ
שְׁמוֹ יִתְעַלֶּה, וְאֵין אָדָם יָכוֹל
לְבֹא אֶל קִצַּת הַשְּׂגָת גְּדֻלָּתוֹ
וְרוּמָמוֹתוֹ יִתְפַּרֵּךְ שְׁמוֹ מִכָּל
לְמוֹדֵנוּ כְּמוֹ מִלְמוּדֵי חֲכָמֵת
הַשְּׂבֻלָה, בְּיַחֲוֹד מִלְמוּד סֵפֶר
הַזִּכָּר הַקְּדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים.
חֲכָמֵת אָדָם תֹּאמִיר פְּנִיּוֹ מִרְבוּי
הָעוֹלָמוֹת הַעֲלִיּוֹנִים הַקְּדוֹשִׁים
לְאֵין קִיץ וְסוּף וְתַכְלִית,
גַּם בְּרֹאוֹתוֹ בְּשִׂאָר סִפְרֵי
הַמִּקְבָּלִים. אַחֵי וְרַעִי! אִם
כָּל כֵּן גְּדוֹלָה לְשָׁמַיִם שִׂיאוּ
וּמַעֲלָתוֹ וְכִמְהָ תַּקִּיף חִילָא
דְּהֵאֵי אֵילְנָא בְּרַבִּי שֶׁל לְמוּד
סֵפֶר הַזִּכָּר הַקְּדוֹשׁ, וְשָׂרֵשׁ

בְּאֶרֶץ גִּזְעוֹ לְשִׁלַּח רְצוּצִים
חֲפָשִׁי מִן הַגְּלוּת הַמֵּה, הָאֵיךְ
לֹא יִתְלַהֵב לֵב הָאָדָם לְהֵאִיר
אֵזוֹן לְשִׁמְעַת בְּלִמּוּדִים לְקַבֵּעַ
שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם בַּזִּכָּר
הַקְּדוֹשׁ וּבַתְּקוּנִים וְשִׂאָר
סִפְרֵי הַמִּקְבָּלִים כו'. (סוּד
וְשָׂרֵשׁ הַעֲבוּדָה, שְׂעָרֵי הַשֵּׁשׁ, שֶׁעַר
הַיִּצְרָא).

יט. שֶׁמַּע בְּקוֹלֵי אֵי עֲצָךְ
וְיֵהִי אֱלֹקִים עִמָּךְ אֵל תְּקַנֵּעַ
בְּשִׁבִיל הַפַּחַד לְכַנֵּס בְּעַסֶּק
הַחֲקִמָה כִּי מֵה נִפְשׁ חִיוֹתְךָ
אֲשֶׁר אַתָּה בְּעוֹלָם אִם חַס
וְשְׁלוֹם אֵין בְּךָ חֲקִמָה וּמִדַּע
אֵין חֵינֵךְ חַיִּים (בַּעַל הַעֲשָׂרָת
צַבִּי בְרִישׁ סֵפֶר הַתְּקוּנִים שֶׁלוֹ אוֹת
ח' ע"ד).

כ. אֵין לְךָ חַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא אֵלָא בְּלִמּוּד
גְּמִרָא וּפּוֹסְקִים עִם חֲכָמֵת
הַזִּכָּר וְכַתְּבֵי מְרַן אֱלֹקֵי
הָאָר"י, עַל פִּי הַקְּדָמוֹת מְרַן
אֱלֹקֵי הַרְבֵּי יִשְׂרָאֵל בַּעַל שֵׁם
טוֹב זִ"ע (נֹצֵר חֶסֶד עַל מִסְפַּת
אַבוֹת פֶּרֶק ד' מִשְׁנָה ו').

כא. וְכַתְּבֵתִי זֶה לְהִיּוֹת
מִזְכָּרֵת לְחַכְמֵי הַדּוֹרוֹת לִיְדַע
וְלְהוֹדִיעַ וְלְהַנְדִיעַ שֶׁכְּמֵה
צְרוּת, רַבּוֹת וְרַעוֹת גּוֹרְמִים

לעולם בהתרשם מעסק
 רזי התורה (הקדמת בית לחם
 יהודה).

כב. מי שלא טעם טעם
 חכמת האמת כאלו לא ראה
 מאורות מיקויו, ואוי להם
 לבריות מעלבונה של תורה.

והאומר די לי בנגלות אין
 לי עסק בנסתרות, טוב ליה
 דלא איברי בעלמא במבאר
 בתקונים (תקוני מ"ג - ספר
 הברית)

כג. רבינו הקדוש הרמח"ל,
 רבנו משה חיים לוצאטו
 זי"ע, בעל ה"מסלת ישירים"
 ועוד, תקן בשיבתו סדר
 למוד מיוחד של גירסא בספר
 הזהר הקדוש במשמרות
 ללא הפסק גלל מעת
 לעת, וקבע דבר זה פתקנה
 הראשונה בשיבתו, וכתב
 על מעלת הדבר באגרת
 לחכמי ישראל בזה הלשון:
 "זאת העצה היעוצה לכל
 קהלות קדש להנצל מרשת
 זו טמנו שונאייהם, ובנדאי
 היה להם לפקח על זאת ולא
 יחדלו, כי רב הדבר ועצום
 מאד..."

מסגל ביותר לתקן נשמתם
 ולהעלותם למקומם העליון
 ולהצילם מפל דינים.

לו. "כדאי הוא רבי שמעון
 לסמוך עליו בשעת הדחק",
 שבזכות שלומדים בספרו
 של התנא האלקי רבי שמעון
 בר יוחאי זי"ע, נגשע בכל
 הנצרך לנו.

לו. תבת "ורפאתיו" עולה
 בגימטריא (703) כמנן שמעון
 בר יוחאי (703), כי בזכותו
 נמשכת רפואה לאדם.

לח. ועל ידי זה ישפע
 שפע רב בכל העולמות,
 ראשי תבות רשב"י,
 שהעוסק בתורתו יזכה
 בסיעתא דשמיא לשפע רב
 רוחני וגשמי.

נשמתו שתאיר ותזהיר באור
 נפלא ומנפכה מפל סג ופגם
 עד שמרפאה לגמרי.

כח. מרחיק מעצמו כל
 המשטרנים ויצר הרע.

כט. ישמר ממקרים רעים
 בעולם הזה ובעולם הבא.

ל. ינצל מתאוות רעות
 וממדות רעות.

לא. הרי הוא כהוגה ומפגש
 את השם שיש בכחו לעשות
 נסים.

לב. יזכה לחיות בנעם השם.

לג. נצל מטמטום הלב והופך
 לב האבן ללב מאיר ומבין.

לד. זוכה להבין את למודו
 ומתגבס בגדו.

לה. למוד בספר הזהר
 הקדוש לעלוי נשמת נבטרים

הקדמות מורינו הרב חיים ויטאל זיע"א על שער ההקדמות

מטטרו"ן מלבשת במלבושים וספורים
גשמיים. עוד אמרו בספר הזהר (תקון ששית)
וזה לשונו: וכמה בני נשא יתפרנסון לתתא
מהאי חבורא דילך בדרא בתראא בסוף
ימיא ובגיגיה וקראתם דרוך בארץ.

הגאולה תבוא פשעסק באהבה בחכמת האמת

עוד מקום אחר, אמר ליה אליהו זכרוננו
לברכה לרבי שמעון בן יוחאי וזה לשונו: כפי
כמה זכאה אנת דמהאי חבורא יתפרנסון
כמה עלאי עד דיתגליא לתתא בסוף ימיא
ובגיגיה "ושבתם איש אל אחזתו" וכו'.
הרי מבאר כי מטא זה החל להיות מאדם
הראשון ועד עתה, וכאשר נשוב בתשובה
לעסק מאהבה בחכמה הזאת יגאלו ישראל
במהרה בימינו אמן.

שמוע שמעתי נאקת רמניה הנביא מתנווד
ומתמרמר כמר נפשו באמרו (רמיה ד כא):
"עד מתי אראה גם אשמעה קול שופר כי
אויל עמי אותי לא ידעו וגו' ראיתי את הארץ
והנה תהו וגו' ראיתי והנה הפךמל וגו' כי פה
אמר השם שממה תהיה כל הארץ וכלה לא
אעשה וגו' הציקתני רוח בטני" לברא פסוקים
האלו הנאמרים באמת על ידי רמניה הנביא
עליו השלום בדרך נבואה על הדור האחרון
הזה בהיותו מתמרמר על ארך גלותו יותר
משעורו.

חטא אדם הראשון שלא עסק בקבלה ולכן גם נשברו הלוחות

הנה נתבאר במקום אחר הנה כי עוון אדם
הראשון בעץ הדעת טוב ורע הוא שלא
בחר להתעסק בעץ החיים שהיא חכמת
הקבלה, וזהו עצמו עוון הערב רב האומרים
למשה 'דבר אתה עמנו ונשמעה' בעץ הדעת
טוב ורע, 'ואל ידבר עמנו אלהים כן נמות'
בסתרי תורה, בסכרת הטועים קצת בני
תורה אשר במוננו זה המוציאים שם רע
על חכמת האמת חיי עולם, ואומרים שכל
מי שמתעסק בה ממות בקצרות שנים חס
ושלום, ולכן נשברו הלוחות הראשונות
מסטרא דעץ החיים ונתנו להם מסטרא
דעץ הדעת טוב ורע וגרם אבודא דחרבן
בית ראשון ושני, וגלות האחרון המר והארך
אשר אנו בעוונותינו הרבים, עד דיתובון בני
ישראל בתיובתא ובקשו את השם אלהיהם
להכירו ולקדעו כרזי תורה, וגדעו את מי הם
עובדים, ומי הוא מלכם, וכדין יזכו לעסק
בחכמת האמת כמו שאמר הכתוב: "ויהוה
השם עין וימתקו" על ידי המשיח.
וכמו שכתוב בפירשת נשא ברעיא מהימנא
(דף קדי) וזה לשונו: ובגין דעתידין ישראל
למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר
יפקון ביה מן גלותא וכו' ואילנא דטוב ורע
דאיהו אסור והתר לא שליט על ישראל
יתיר וכו' כי אז יהיו במלאכי עליון עוסקים
בחכמת התורה דאצילות ולא בתורת

העסק בהם תבוא הגאולה וכהבטחת הרשב"י
(רעא מהימנא נשא קבד): דבדא יפקון מן גלותא
וברכתמי.

ובני ישראל יוצאים בגד רמה, ברי"ש גלי
- ראשי תבות ר'בי ש'מעון ב'ן יוחאי
'ובני ישראל יוצאים בגד רמה' (שמות יד ח),
ותרגומו: 'ובני ישראל נפקין בריש גליה,
על דרך דאיתא בזהר הקדוש בספרא דא
יפקון מן גלותא, וענו שם שמבאר עוד יותר
כשיתגלה הספר הזהר בדא יפקון מן גלותא.
וזהו שמרמז בפסוק ובני ישראל יוצאים, הינו
מז הגלות, פנזפר לעיל, בגד רמה, ותרגומו
בריש גלי, ברי"ש ראשי תבות ר'בי ש'מעון
ב'ן יוחאי, גל", כשיתגלה ספרו הקדוש
ספר הזהר, אז בדא יפקון מן גלותא, וקבו.
(דגל מחנה אפרים פרשת בשלח).

וזהו מה שכתוב "עד מתי ארצה נס", הוא
הנס והדגל של המשיח פנזפר בפרשת
משפטים (דף קב), וזה לשונו: וייתון, נס
דמשיח בן דוד, ארצה רשים עליה לימינא,
ונס דמשיח בן יוסף, שור רשים עליה
לשמאלא וגו'. אשמעה קול שופר, זה קבוצ
גליות העתיד להיות אחר ביאת משיחנו
במהרה בימינו אמן, פנזפר בזהר פרשת
תולדות (דף קלט). וזה לשונו במדרש הנעלם
על פסוק "בונה ירושלים השם" ואחר כך
"נדחי ישראל ונגס", וזה שאמר הכתוב:
"היה ביום ההוא תקע בשופר גדול" וגו',
ונתן טעם אל אריכות הקץ "כי אויל עמי"
בלשון נתינת טעם אל האמור "עד מתי
ארצה נס", עכ"ל.

ידוע ומפורסם גדל ערך הלמוד בסתרי תורה
ובפרט בדורות אלו האחרונים אשר בסגלת

מעלות העוסק בספר הזהר בקצרה:

- ◆ למוד בספר הזהר הקדוש לעלוי נשמות נפטרים מסגל
ביותר לתקן נשמותם ולהעלותם למקומם העליון
ולהצילם מכל דינים.
- ◆ "בדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק",
שבזכות שלומדים בספרו של התנא האלקי רבי שמעון
בר יוחאי ז"ל, נגשע בכל הנצרך לנו.
- ◆ תבת "ורפאתיו" עולה בגימטריא (703) כמנון שמעון בר
יוחאי (703), כי בזכותו נמשכת רפואה לאדם.
- ◆ ועל ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות, ראשי
תבות רשב"י, שהעוסק בתורתו ויזהר בסיעתיא דשמיא
לשפע רב ורחמי וגשמי.

- ◆ מקרב גאלת ישראל ברחמים.
- ◆ כובטל גזרות קשות.
- ◆ וזכה לטהר ולקדש את נשמתו שתאיר ותהיר באור
נקלא ומונקה מכל סג ופגם עד שמרפאה לגמרי.
- ◆ מרחיק מעצמו כל המקטרגים ויצר הרע.
- ◆ ישמר ממקרים רעים בעולם הזה ובעולם הבא.
- ◆ ינצל מתאוות רעות וממדות רעות.
- ◆ הרי הוא מהוגה ומפרש את השם שיש בכחו לעשות
נסים.
- ◆ יזכה לחזות בנעם השם.
- ◆ נצל מטמטום הלב והפך לב האבן ללב מאיר ומבין.
- ◆ וזכה להבין את למודו ומתקין בידו.

ע"פ הוראת גדולי הרבנים שליט"א

הזוהר

גליון מס' 28
ל"ג בעומר תש"ע לפ"ק

תפילה וזעקה לקירוב הגאולה עד מותי – ל"ג בעומר תש"ע

ספר תהילים פרק לד:

עיני יהוה אל צדיקים ואֵזְנוֹ אֶל שׁוֹעֲתִים.
פְּנֵי יְהוָה בַּעֲשֵׂי רַע לְהַקְרִית מֵאָרֶץ וְכָרֵם.
צַעֲקוּ וַיהוָה שָׁמַע וּמִכָּל צָרוֹתֵם הֲצִילֵם.
קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבָּרֵי לֵב וְאֶת דַּכְּאֵי רוּחַ
יִשְׁעֵי. רַבּוֹת רַעוֹת צָדִיק וּמִכָּלֵם יִצְלָנוּ
יְהוָה. שְׁמֹר כָּל עֲצֻמוֹתָיו אַחַת מִהֲנֶה לֹא
נִשְׁבָּרָה. תְּמוֹתֶת רִשָׁע רַעַה וּשְׁנֵאֵי צָדִיק
יֵאָשְׁמוּ. פֶּדֶה יְהוָה נַפְשׁ עַבְדָּיו וְלֹא יֵאָשְׁמוּ
כָּל הַחֹסִים בּוֹ.

אחינו בני ישראל כולנו מתאספים באחדות
גמורה בליל ל"ג בעומר אצל ציון הרשב"י
במירוץ להרים קול צעקה, זעקה, ותחנונים
[כמו כן יתאספו הקהלות די בכל אתר ואתר] ויכוונו
גם היחידים כולם להתפלל באותה שעה
(1:00 אחר חצות הלילה)

בקריאה גדולה – עד מתי ! ?

לאבינו שבשמים, שיאמר לצרותינו די,
ולתחזק בלימוד התורה הקדושה ובפרט
בלימוד הזוהר הקדוש לכבוד בעל ההילולא
הרשב"י זיע"א כדי שנזכה לגאולה השלימה
במהרה בחן בחסד וברחמים אכי"ר

מפעל הזוהר העולמי

להפצות ספרי הזוהר, תרומות להמשך פעילות הארגון או להנצחת יקיריכם, לרפואה, לשיעור ולהצלחה

"מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נוהל לכיש 24/8 רמת בית שמש
טל: 054-6784-843 / פקס: 02-995-1300

אבינו שבשמים עד מת

עד מתי עוזך בשבי ותפארתך ביד צר (תחנון לב' ולה)
עד מתי אלוקים יחרף צר ינאיץ אויב שמך לנצח (תהילים ע"ד)
עד מתי עשנת בתפילת עמך האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שלישי (תהלים פ"ה)
עד מתי רשעים ד' עד מתי רשעים יעלוזו (משלי ו"ט)
עד מתי משועבדים אנו לידו של עשיו (דב"ר א"ב)
שובה ד' עד מתי (תהילים צ"ג)
ואתה ד' עד מתי שובה ד' חלצה נפשי הושיעני למען חסדך (תהילים ו"ד)
עד מתי קץ הפלאות (דניאל ב"ו)

עד מתי????

עד מתי נאנקים ובוכים יתומים ואלמנות? - עד מתי שוועת החולים המתיםסרים ומזור אין להם רח"ל?
עד מתי דמעת אנשים המצפים וילדים אין להם? - עד מתי יסתובבו בחורים וילאו מלמצוא זיווגם?
עד מתי צער הורים על בניהם שאינם גדלים כרצונם? - עד מתי ינשלו מקורות פרנסה?
עד מתי יקלעו למשפטים קשים? - עד מתי יסתבכו בחובות לאלפים ולרבבות?
עד מתי נרעד בחדרי חדרים מה יילד יום? - עד מתי מדינת אירן תפיל חיתתה על כל יושבי תבל?

העט לא יוכל לתאר את הכאב ואת הזעקה האילמת מלב כואב, רבש"ע עד מתי???

כדי שתשמע תפלתנו ברצון בואו ונקבל על עצמינו בלי נדר ללמוד כל יום ויום בספר הזוהר הקדוש (דף היומי - כשתי דקות) **ונזכה לראות פלאות!**

משה רבינו אמר לרשב"י: "בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". בלשוה"ק: בזכות החבור שלך, ספר הזוה"ק, יצאו בני"י מן הגלות ברחמים, ללא צרות ויסורים וללא חבלי משיח. (זוהר נשא) לימוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו והסובבים אותו ממגפה ושערוריות (אמרי פנחס שער ו' אות ע"ג)

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורענויות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וביזה מעלמא. (רבני ירושלים תרפ"א)

אנשים מעידים שהם רואים ישועות בכל הענינים

עורו התעוררו והתחזקו ללימוד היומי [דף היומי] בזוהר הקדוש!

ככל שנרבה בלימוד הזוהר הקדוש, כן ירבה שפע רחמים וישועות לכל היהודים,

ויזדכך האויר ויטהר, ומשיח צדקינו בוא יבוא מהר.

ההבטחה: "יכול אני!"

1,500,000 (מיליון וחמש מאות אלף) לומדי זהר היומי, 1,500 שעורי זהר ברחבי הארץ, מעל 400 מתנדבים העובדים במרץ בהפצת הזהר. המספרים מדברים בעד עצמם, מספרים לנו איך עם-ישראל מתגייס בלתי-שקטיו ולקהלותיו, להנדבך באור העליון ולהשפיע לעולם מאור הזהר.

זאת שימנו לעצמנו כמטרה ב"מפעל הזהר העולמי", לפעל ולהפעיל למען למווד הזהר, לא לנו ולא לשקט עד אשר "ומלאה הארץ דעה את ד' פנים לים מכסים", עד אשר כל יהודי באשר הוא יזכה להבאיר בלבבו ולהצית בגשמתו את אור הזהר.

ולחיי ידוע, שאפילו רק לומר מן הספר ללא הבנה בלל, מעלתו גדולה מאד ומקרב את קץ הגלות, כפי שאנו מוצאים ב"כסא מלך" (תקון מ"ה):

כי למווד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפילו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היצא דמלכא, ויהיה מראי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. ואין נחת רוח להשם פעסק בגשמת התורה שהוא החכמה האמתית המקבלת כי ממנה יודע רצונו יתברך בעבודתו ומצוותיו.

בפרט בדורנו, דור עקבתא דמשיחא, גשאמות העולם מרקדים מסביבנו, מרימים טלפים, לוטשים עינים ופותחים פיהם לבלענו חיים – היום יותר מתמיד חשים אנו ככבשה בין שבעים זאבים, מול איום הגרעין האירני, מול כל מדינות ערב, מול מעצמת ארה"ב, שאין לנו פתחון

פה כנגדה. בלנו כבר מצפים ומקוים לישועת ד', מתי נזכה לחיות ללא פחד וללא חת? מתי נוכל לשבת בשלום ללא יסורים וללא מצרים?

אני יכול לפטר אמר רבי שמעון בר יוחאי: "יכול אני לפטר את כל העולם פלו מן הדין" (ערובין סה. ס"ה מה:). רש"י מעיד על עצמו "יכול אני". האם רוצים אתם שלא תשלט עוד מדת הדין? משתוקקים שהעולם יתנהל במדת הרכמים? הפצים לראות רק חסדים גלויים מאתו יתברך? אתכם.

אמר מ"ר לרשב"י: בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר... ובגין דעתידיו וישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון (דברים לב) "ה' בךד ינחנו ואין עמו אל גבר". פרוש משום שעתידיים וישראל לטעם מאילן החיים, שהוא ספר הזהר, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים, ויתקיים בנו הפסוק

שֶׁהַשֵּׁם יוֹצֵיאֵנוּ מִן הַגְּלוּת
 בְּלִי קַטְרוּג (רַעֲיָא מְהֵימְנָא בְּזֵהָר
 פְּרִשְׁתָּ נְשֵׂא, דָּף קכ"ד:).
 וּמִבְּאֵר עַל פֶּךָ בְּעַל פְּסָא
 לְמַלְגָּה וְכֵן מִצִּינֵינוּ גַם בְּתַקּוּנִים
 (סוֹף תַּקּוּן ו'): מִהֵאֵי חֲבוּרָא
 דִּילָךְ, כַּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא
 בְּתַרְכָּאָה בְּסוֹף יוֹמֵיָא, וּבְמִינֵיהּ
 (וַיִּקְרָא כה י) וַיִּקְרָאתֶם דְּרוּר
 בְּאֶרְצוֹ וְגו'. וּמִבְּאֵר עַל פֶּךָ
 בְּעַל הַ"כְּסָא לְמַלְכָּךְ" (תַּקּוּן ל'):
 כַּמְּהָ גְּדוּל חַיּוּב עַל תַּלְמִידֵי
 חֲכָמִים לְלַמֵּד קְבָלָה, וְעַנְשָׁם
 כַּמְּהָ גְּדוּל אִם אֵינָם לוֹמְדִים
 קְבָלָה, וְגוּרָם אַרְבֵּי גְלוּתָא, כִּי
 הֵם מְעַפְּכִים הַגְּאֻלָּה כַּחֲמֵנָא
 לִיְצִלָּה, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשַׁעַה אַחַת
 בְּלַמּוּד הַקְּבָלָה מַה שְּׂאֵלָא

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
 ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 - רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

נעשה בלמוד חדש ימים
בפשטי התורה, כי גדול פתח
לקרב הגאולה.

על אותו מאמר מבאר
השל"ה הקדוש:

הנה מבאר מבאן,
שהחבור מהזהר היה עתיד
להיות גנוז וכו' עד שיבוא
הדור האחרון בסוף הימים
שאז יתגלה לתחתונים,
ובזכות העוסקים יבוא
משיח, כי אז תמלא הארץ
דעה בסבתו, אשר זה תהיה
סבה קרובה לביאתו. והוא
שאמר ובגיגיה ושבתם איש
אל אחותו וכו', כדי שזכות
זה וגאלו ישראל, כשם שלא
נגאלו ישראל ממצרים, עד
שהצרך הקדוש ברוך הוא
לקדשם בדם פסח ובדם
מילה, בו גאלה העתידה
לא תהיה הגאולה עד שיוכו
לתוספות הקדשה הזו, והוא
רצון האל יתברך ואשרי
הזוכה בה. (של"ה, עשרה
מאמרות, מאמר א').

ובן פתב באבן שלמה
(פרק י"ד אות ג'), דהגאולה
לא תהיה רק על ידי למוד

התורה ועקר הגאולה בלמוד
הקבלה.

בן פתב גם רבי חיים
ויטאל בהקדמה לספר "עץ
חיים": הפל תלוי בעסק
ההקמה הזאת, ומניעתנו
מלהתעסק בה היא גורמת
אחור ועיבוב בגן בית
מקדשנו ותפארתנו.

גם בשעת הדחק הזו בל
נתיאש מן הרחמים. גדאי
הוא רבי שמעון לסמוך עליו
בשעת הדחק (ברכות דף ס:):
ובן עוד בכמה דוכתי בש"ס
ולשון בשעת הדחק (דקא)
יש לומר על פי דברי הש"ס

סבה (מה): שאמר רבי שמעון
בן יוחאי (דהוא סתם רבי שמעון
בכל מקום) יכולני לפטר את כל
העולם מן הדין מיום שנברא
העולם עד סופו והאחרון
הכביד בעת סופו של גלות
אדום (שהוא קדם ביאת גואל
אדם במהרה גימינו אמן) שרבי
שמעון בן יוחאי הוא שעמד
בנפשו בגגד מלכי רומי
(אדום) בדאמריגן בשבת,
ועל בן אמר המלך אז שמעון
שגגה יחג, ובפרט בסוף
ימיא איליו באחרית ימי

גלות אדום, וזהו רבי שמעון
בן יוחאי בכחו ובכח הזהר
הקדוש חבורו דיתפרנסון
בדרא בתראה להציל מהבלי
משיח ויפקדון מן גלותא בכחו.
ואלו הימים נקראים שעת
הדחק בדונקא (דגלותא)
בתי דונקא פמבאר בזהר
הקדוש, על בן שפיר אמרו
(רכ ברשב"י) גדאי הוא רבי
שמעון לסמוך עליו בשעת
הדחק, שעומד בעורדו
בשעת הדחק הינו בשנים
האלו ועל זכותו אנו סומכין
בגזבר. (דברי תורה מהדורא ט'
אות לט).

עדין התקנה פועמת, יש
לנו פר נרחב לפעלה. נפעל
פלנו לביאת המשיח על
ידי הפצה ולמוד של ספרי
הזהר.

מביא הגאון מהרח"א
איסטרוולסה בספרו בן
אברהם (פרשת וישלח דף כ"ג):
המדפיס ספרים מפמונו
להוציא לאור תורה, זוכה
ויושב במחצת התלמידי
חכמים מחברי הספרים,
שהרי על ידו יצא החבור
לעולם, ותברכה הדעת בכל
יא

מעשיו, ולפתע ירים ידו ויראה באצבעו.
 כלם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה,
 אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר,
 בהפנותו אצבעו על יהודי מסים: "בזכותך
 הגעתי, לך יש חלק בגאולת העם." כך יראה
 על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.
 הלואי שנוקה להיות מן הזוכים
 המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד
 עלינו - "בזכותך הגעתי".

על כן ערו והתעוררו להעיר את העולם
 באור העליון, פי באורך גראף אור למשך
 חסד על הפלל ועל הפרט, "אור חדש על
 ציון תאיר ונוקה במהרה לאור" אמון.
 בזכותיה דבר יוחאי עגנו!

עת, ואלו היה גנוז למקצועות המושגן
 בירקתים, לא היו לומדים בו.
 והנה אמרו חכמינו זכרונם לברכה
 במסכת יבמות (דף צ"ו): **שפתותיו דוקבות**
וכו' כדאיא שם, ולפי זה הגורם שיהיה
החכם חי אחריו מותו, גם הוא זוכה ויושב
במחצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין
ספק לשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו
עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל
פניו.

לקראת יום ההולוא דרשב"י נותן
 "מפעל הזהר העולמי" את הזכות לכל אחד
 להיות ממוצי הרבים "להוציא לאור תורה",
 5-8 ש בלבד, מחיר עלות להדפסת ספר
 בודד. ובנדאי תפקדו בכל דבר ישועה
 ורחמים, בגרפת הצלחה ורפואה או
 לע"ג, וכל המרבה הרי זה משבח.
 התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא
 מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו
 לה, ופליטת העם ששים ושמהים.
 בעת הזו יתבונן מלך המשיח בעניו
 הטהורות, יבחו כל אחד ואחד לפי

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
 ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזהר העולמי"
 רחוב נחל לכיש 24/8 - רמת בית שמש ארץ ישראל
 טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בס"ד

הַבִּיאוּ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְכֶם

- לְמַדוּ וְהַפִּיצוּ אֶת הַזֵּהָר הַקָּדוֹשׁ -

וְתִזְכְּרוּ לְהַבְטִיחוֹת הַגְּדוֹלוֹת שֶׁל הַרְשֵׁב"י הַקָּדוֹשׁ (זֵהָר תְּרוּמָה קכ"ח:)

תָּנוּ ע"ז לְאֱלֹקִים

סֵט זֵהָר בְּמַחִיר מְסֻבָּסָד 77 ש"ח בְּלִבָּד

הַזְדַּרְזוּ הַמְּלֵאֵי אוֹזָל!

ניתן לרכוש בחנות "מלכות דוד" רח' השומר 74 בני ברק
או ב"מפעל הזוהר העולמי" רח' נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

אמר משה רבינו לרשב"י: "בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר... ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" ויתקיים בהון ד' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר (דברים לב, יב) פרוש: משום שעתידים ישראל לטעום מאילן החיים שהוא ספר הזוהר, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים, ויתקיים בנו הפסוק שהשם יוציאנו מן הגלות בלי קטרוג. (רעיא מהימנא פרשת נשא דף קכד:)

ספר
תקוני
הזהר
מנקד
דף היומי

מחולק ל-354
ימות השנה
חלק א'
תשרי - אדר

ספר
תקוני
הזהר

מנקד
דף היומי

א

מחולק
ל-354
ימות השנה

חלק א'
תשרי - אדר

בואו ושללו חלק בהפצת הזוהר הקדוש

הימים הברוקים איידיד! ארוזיק ומרעב אבר מ'זופד' אומנופד?
לאימו ביום פפ'א'רמז וכדומה..

ניתן לרכוש בחנות "מלכות דוד" רח' השומר 74 בני ברק
או ב"מפעל הזוהר העולמי" רח' נחל לביש 24/8 רמת בית שמש
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

ספר
פּתח
הזהר
מנקד

חלק א'

בו נמרכבו 2 עיתוני "אור הזהר"
1-12

שיטתו לאור על ידי
"מפעל הזהר העולמי"
מק"ג כנמסר תשס"ט
עוד כספולו תשי"ע

"יבמנו דעתידנו ישראל למשעם מאילנא דחיי,
דאידו דאי ספרי תהרי,
תקונו כיה מן מליתא כרחמי".
(רבינא מדינמנא פרישת נשוא)

ימא לאור ל"ג כעומר תשי"ע לס"ק
בית שמש

0722-990044

ניתן לשמוע שיעורים בדה היומי של:

- תיקוני זוהר,
- זוהר הקדוש,
- ספרי קבלה,
- ובזוהר היומי של החוק לישראל

בקרוב יתווספו עוד ועוד שיעורים

טעמו וראו כי טוב!!!

הרוצה לזכות הרבים בפרסום שיעורים שנאמרו ברבים, נא ליצור קשר:

0548-436784 או בפקס 02-9951300

קול הזוהר 0722-990044

קול הזוהר נשמע בארצינו

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

**אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק**

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

תַּבַּת נֹחַ

בּוֹ יִבְאֵר סוּד הַצֵּלָת עַם
יִשְׂרָאֵל בַּדּוֹר הָאֲחֵרוֹן
וְגֵאוּלָּתוֹ, בְּכַח וּסְגֻלַּת לְיַמּוּד
"הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
כ"ו אייר - הלולת הרמח"ל הקדוש זי"ע
א"ם ל"מ"טמונים, יסוד שב"סוד, תש"ע לפ"ק
עיה"ק בית שמש תובב"א

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת
מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:
אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

**בְּסֵפֶר הַזֶּה תִּמְצְאוּ טַפְסִים לְהַקְלֵת הַלְמוּד, שְׂבִזְמָן קָצֵר נִתֵּן
לְסַיֵּם אֶת פֶּל הַזֶּהוּר הַקְדוֹשׁ בְּקִנְיֹנוֹת. וַיִּרְאֶה כֹּל אֶחָד וְאֶחָד
לְזִמּוֹת אֶת הָרַבִּים לְצַלֵּם וּלְחַלֵּק הַטַּפְסִים לְהַכְפִּיל וּלְשַׁלֵּשׁ
זְכוּיֹתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אַלְפִים וְרִבּוּא רַבָּנוֹת. וְכֹל הַמְזַכֵּה אֶת
הָרַבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינּוּ נוֹתֵן שְׂנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלַיְלָה עַד שְׂמוֹכִיחַ הַרְשָׁעִים
וּמְבִיאֵם שְׁיִשׁוּבוּ בְתִשׁוּבָה (זהר הקדוש, חלק א, כ.).
אִילוּ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשָּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תָּמִיד כְּמוֹ שְׂרוֹדֵף אַחֲרֵי כֶּסֶף וְזָהָב (זהר הקדוש פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַכּ, ב - קכט, א).

מִצְוָה שְׂאֵתָהּ רוֹאֶה שְׂבָנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֹאשׁ וּמַעַט הַמָּוָה
שְׂמֻקְיָמִין אוֹתָהּ, הַמָּוָה מִצְוָה זֶה בְּנִדְאֵי מִמְתַּנֵּת וּמִצְפָּה עַד כִּי יִחַרַב בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשֶׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זֶה לְקַיְמָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיף הוּא וְכו' (זהר הקדוש פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פָּרַק ס"ד).

כֹּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂבִקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׂהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רָדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׂהַמְצוּה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמְרַת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׂנַתְעַלְמָתִי מִכֹּל וְכו' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

סֵפֶר "תַּבַּת נַח"

בו יבאר סוד הצלת עם ישראל בדור האחרון
וגאולתו, בכה וסגלת לימוד הזוהר הקדוש

פֶּתַח דְּבָר

באנו במגלת ספר להאיר באור יקרות את הני רבבני יקירי מאחינו בני ישראל שיודעים היטב את מאמר קהלת "הבל הבלים אמר קהלת הפל הבל" – ומחם הבהיר וצלול לדעת שכל העולם הזה "הבל אין בם מועיל" – והעקר האמתי הוא – לזכות את כלל ישראל במה שיותר, ולזכות על ידיהם בשפע אור אלוקי (עין גמרא סנהדרין צ"ט).

כמה מפעים ומחזק להפירם במלא הודם ותפארתם, אשר יש מהם שקנו מאות ויש אלפים של סטים – לחלקה חנם – מפני שיודעים ערך של שעה תורה בעולם הזה – ובפרט לימוד הזוהר הקדוש שמוכפל לאלפים ולרבבות¹ (עין ספר "חשובות הזוהר").

וכח גדלת לימוד הזוהר הקדוש נתן בהם חשק עצום עד כדי שעמדו ומכרו כלי כסף אשר ברשותם כדי לזכות ולזכות את כלל ישראל, וקימו בעצמם "בוזו כסף בוזו זהב" – פי מה נחשב כסף וזהב – כנגד הצער של שכירתא בגלותא, ומה גם שעל ידי זה נשרפים הקלפות ומתבטלים הגזרות, – והעולם מכין עצמו לגאולה השלימה, כמו שהבטיח משה רבינו לרשב"י – "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי". ובזכות מזפי הרבים ישפע שפע רב בכל העולמות לתקון השלם בגאולה קרובה במהרה בימינו אמן.

1. הגע בעצמך, בחמשה שקלים לספר – אתה קונה 101 ספרים בסך 505 ₪, – אשר למה נחשבו – דווי מחשב שכר מצוה כנגד הפסדה. – בא וראה אתה מחלק ל101 יהודים כמנין "מיכאל" וכמה מלאכים לאלפים ולרבבות נבראים מכח זה. – בזכותך יהודי לומד בשבת קודש שעה זהר הקדוש – אשר ערכו שנה לאלף שנה לימוד פשט ביום חול, וכשלומד בשמחה – מכפל באלף – סך הכל מלין שנה – וזה רק מיהודי אחד, תכפיל במאה יהודים – האם יש לנו משג מה זה עושה, איזה פעל ורשם נפלא הוא בכל העולמות, וכלם שמורים לה. – עתה, היפלא מדוע באים וחוטפים, ומנדבים ללמוד לעלוי נשמת, לזכות, לרפואה שלמה, לשמחה שתעלה יפה, – במקום לתת ברכון, או איזה מזכרת שלא זוכרים ממנה כלום, חלק זהר ותקוני זהר במחיר אפסי. – ותשמח כל חייך בעולם הזה ובודאי בעולם הבא. וכך יזכרו אותך לעד לטובה בזה ובבא, כל הקרובים, וגם המלאכים בשמים ימליצו טוב בעדך, ורבי שמעון בר יוחאי ז"ע בעצמו יברך אותך ויודה לך על כך. – נו יש עוד מה לחשוב, – צריך רק לקיים מאמר חז"ל: "אם פגע בך מגול זה משהו לבית המדרש אם אכן הוא נמוח אם ברזל הוא מתפוצץ". נסה ותזכר איך לך מטהר ומזדבף, ומתלהב לאבינו שבשמים.

קריאה קדושה!

בס"ד, כ"ו איר הלולא דהרמח"ל הקדוש זי"ע, א"ם למ'טמונים, יסוד שביסוד, תש"ע לפ"ק.

אל פבוד גדולי הדור, אדמו"רי"ם, ראשי הישיבות, משגיחים, מוצי"ם, רבנים, גבאים, ומזכי הרבים, ולכל אחד ואחד מישראל, שליט"א, די בכל אתר ואתר.

הנביא ישעיה אומר: (פרק מא יד-טו) אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיה נאם ה' וגאלך קדוש ישראל: הנה שמתיה למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק וגבעות פמץ תשים: ובתרגום יונתן ביארי: לא תדחלון שבטיא דבית יעקב זרעיתא דישראל, מימרי בסעדכון אמר ה' ופריקכון קדישא דישראל: וברד"ק ביארי: אל תיראי תולעת יעקב - לפי שהם חלשים בגלות פתולעת, וילמדנו למה נמשלו ישראל לתולעת, לומר לה מה תולעת זו אינה מפכה את הארזים אלא בפכה, והיא רפה ומפכה את הקשה, פך ישראל כל פחם בתפלה, ומפכים רשעי העולם שהם חזקים פארזים ונמשלים בהם שנאמר ארז בלבנון.

הקול קול יעקב - אין פחם של ישראל אלא בפיהם

בידנו פח אדיר, לנצח את האויב, לתת את המפה הראשונה!

לומדי הזהר הקדוש נותנים את המפה הראשונה!

צה"ל מתפוננים להחזיר "מפה שנייה" לאירן על ידי צוללות, זאת אומרת שכבר השלימו עם העבדה, שתהיה זו אירן שתתן את "המפה הראשונה" - פצצה גרעינית לישראל [ח"ו], (והצבא משער שזה עלול לגבות במליון נפש רחמנא ליצלן).

המדינה כבר השלימה עם המצב! אנחנו לא משלימים עם המצב הזה!

ונהפוך הוא! אשר ישלטו היהודים המה בשונאייהם!

אנחנו נתן את "המפה הראשונה!"

"נקלהו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך" ... ללמוד זוהר הקדוש "ואיש לא עמד לפנייהם פי נפל פחדם על כל העמים" (אסתר פרק ט ב).

אנחנו יכולים מידי יום ביומו לסיים את כל ספר הזהר הקדוש ואפילו מספר פעמים, וכך נמנע את האסון ונקרב את הגאולה בחסד וברחמים. - וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זי"ע בזהר הקדוש (פרשת נשא דף קכ"ד), "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר

יפקון ביה מן גלוינתא ברחמי". [באור הדברים: בזכות החבור ש'לך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!]

ניצד זה אפשרי? האם יכולים ליישם זאת?

אכן, אפשר ואפשר! בתכנית קלה ומתאימה לכל אחד ואחד!

שלא תגידו לא ידענו! שלא תאמרו לא יכלנו!

בידנו הדבר, וחוב קדוש הוא לנו! מי לה' אלי!

מסלול יהלום: אם יש בידכם להשפיע על 1000 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע וכגון ישיבות כוללים בתי בנסיות, קהלות הקדש, אפשר לצרף כמה ביחד ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל-354 ימים לשנה. - למוד 7-6 דפים לאחד, אך ב-12 דקות - אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב-12 דקות בלבד - ויכולו בשנה אחת לעשות 1000 סיומי זהר הקדוש.

מסלול זהב: אם יש בידכם להשפיע על 500 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע וכגון ישיבות כוללים בתי בנסיות, קהלות הקדש, אפשר לצרף כמה ביחד ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל-354 ימים לשנה. - למוד 12 דפים לאחד, אך ב-24 דקות - אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב-24 דקות בלבד - ויכולו בשנה אחת לעשות 1000 סיומי זהר הקדוש.

מסלול א: אם יש בידכם להשפיע על 354 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע וכגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי מדרש ביחד ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה. - למוד 7-6 דפים לאחד, לוקח לא יותר מ-12 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 12 דקות בלבד!

מסלול ב: אם יש בידכם להשפיע על 177 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע וכגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה. - למוד 14-12 דפים, לוקח לא יותר מ 24 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 24 דקות בלבד!

מסלול ג: אם יש בידכם להשפיע על 118 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע וכגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה. - למוד 20-18 דפים, לוקח לא יותר מ 36 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 36 דקות בלבד!

מסלול ד: אם יש בידכם להשפיע על 89 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע וכגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל-354 ימים לשנה. - למוד 28-24 דפים, לוקח לא יותר מ 48 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 48 דקות בלבד!

מסלול ה': אם יש בידיכם להשפיע על 45 אנשים שלומדים בסביבתכם באופן קבוע וכגון בית המדרש, ישיבה, או כמנהג בתי – מדרש ביחוד ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה. – למוד לערך 52 דפים, לוקח לא יותר מ 96 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 96 דקות בלבד!

הקב"ה הקדים לנו רפואה למנה ושילח לנו את הרשב"י להצילנו מפל גזרות קשות ורעות.

עורו ישנים מתרדמתכם! עם ישראל זקוק להנצל מהמבול הנורא!

וזאת אפשר רק על ידי: "תיבת נח" שהוא "הזוהר הקדוש"

והמשפילים וזהירו בזהר הרקיע. אליו אינו דקא משתדלין בזהר דא, דאקרי ספר הזוהר, דאיהו בתיבת נח, דמתכנשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולומנין אחד מעיר, ושנים ממשפחה. דבהון יתקום (שמות א) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו. ודא אורה דספרא דא. (זהר חלק ג' דף קנ"ג:

ברעיא מהימנא)

דברי השל"ה הקדוש: "הנה מבאר מכאן שחבור הזוהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגינה "ושבתם איש אל אחזתו" וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצריך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם הפסח ובדם המילה, בן הגאולה העתידה לא יהיה הגאולה עד שיוכנו לתוספת הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

הרמח"ל זי"ע לא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל, אלא בלמוד "הזוהר הקדוש" ברצף ללא הפסק, שבכח "הזוהר הקדוש" לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים: כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאולה ברחמים, מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן.

רבינו הקדוש הרמח"ל, רבנו משה חיים לוצ'אטו זכר צדיק וקדוש לברכה זי"ע, בעל ה"מסלת ישראל" ועוד, תקן בישיבתו סדר למוד מיוחד של גירסא בספר הזוהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה בתקנה הראשונה בישיבתו, וכתב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד..."

ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גוס, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל."

ומי לנו גדול בהרמח"ל זי"ע אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזוהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים. (אגרת הרמח"ל - מאורות הזוהר).

למזהיר ולגזר שלומים תן כמי נהר! היצר הרע יודע בוודאות, שעל ידי למוד הזוהר הקדוש, הוא נדחה מן העולם ומתבטל שלטונו, וזוהי המלחמה האחרונה שלו. על כן הוא מתאמץ להחדיד מחשבות של שטות והבל, הפך האמת ממש.

על בן זהירות ספנה! לא לפול ברשת היצר! כדאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן יצר הרע מסיתו לאדם בעולם הזה ומעיד עליו לעולם הבא, מה יעשה וינצל: תנא דבי רבי ישמעאל אם פגע בך מגיל זה משכהו לבית המדרש, וכו'... (ספא דף נב).

ובזכותכם יתקיים בנו הכתוב: (שמות פרק טו פ' טו-יח) תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קניתי, תבאמו ותשעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ה' מקדש אד-ני כוננו ידך, ה' ימלך לעלם ועד, בב"א.

וזהררה אתהם את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו: ואתה תחזה מפל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שואי בצע: ושמת עליהם שרי אלפים – שרי מאות – שרי חמשים – ושרי עשרות: (שמות פרק יח כ-כא)

אנו מתארגנים למנות שרי אלפים – שרי מאות – שרי חמשים – ושרי עשרות

שרי עשרות ואחד שירכו 10 אנשים ללמוד הזהר הקדוש, וכן שרי חמשים, ושרי מאות לאחד את כל עם ישראל בלמוד הזהר הקדוש, ולעשות סיימים מידי יום ביומו, ולפי הזוהר היומי המחולק ל' 354 יום 6-7 דפים ליום להצלת עם ישראל.

נא למלאות השמות, ולחלק את סדר הלמוד לפי הטפס המובא כאן.

טפס יהלום

אם יש בידכם להשפיע על 1000 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע ובגון ישיבות כוללים בתי כנסיות, קהלות הקדש, אפשר לצרף כמה ביחד ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל-354 ימים לשנה. – למוד 6-7 דפים לאחד, ארף ב-12 דקות אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב-12 דקות בלבד! ויכלו בשנה אחת לעשות 1000 סיימי זהר הקדוש.

בידכם הדבר! "אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים", כאשר יסימו קהלה אחת בבחינת "כנשתא חדא" (זוה"ק), הם בבחינת "אלף המגן תלוי עליו" שעליהם תלוי ועומד הצלת כלל ישראל, "כל שלטי הגבורים" ועל ידי למודם הם שולטים על הגבורות וממתיקים אותם, ומיד נגאלים. (ספר "תורתו מגן לני" דף 41), ועל פי זה מתבאר היטב מאמר הרשב"י "יכול אני לפטר את העולם כלו מן הדין" דעל ידי למוד תורתו מתקשר לגשמת הצדיק (ספר "נשמת הרשב"י"). וכמעשה עם הצדיק הקדוש בעל ה"אמרי חיים" מויזניץ ז"ע, שעל ידי למודו בזהר הקדוש רק שתי דקות בציון הרשב"י נתקשר לגשמתו והמתיק את כל הדינים, ואחר כך נצחו במלחמת תשכ"ז. (ראה ספר "אגרות הזהר").

טפס זהב

אם יש בידכם להשפיע על 500 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע ובגון ישיבות כוללים בתי כנסיות, קהלות הקדש, אפשר לצרף כמה ביחד ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל-354 ימים לשנה. – למוד 12 דפים לאחד, ארף ב-24 דקות אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב-24 דקות בלבד! ויכלו בשנה אחת לעשות 1000 סיימי זהר הקדוש.

טַפְס מִסְלֹול א'

אם יש בידכם להשפיע על 354 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [בגון בית המדרש, ישיבה, או במה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 6-7 דפים לאחד, לזמן לא יותר מ 12 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 12 דקות בלבד!

סדר הלימוד	טלפון 2	טלפון 1	שם	מספר הלומדים	נושאות	יממות	נואם
א תשרי				1			
ב תשרי				2			
ג תשרי				3			
ד תשרי				4			
ה תשרי				5			
ו תשרי				6			
ז תשרי				7			
ח תשרי				8			
ט תשרי				9			
י תשרי				10			
יא תשרי				11			
יב תשרי				12			
יג תשרי				13			
יד תשרי				14			
טו תשרי				15			
טז תשרי				16			
יז תשרי				17			
יח תשרי				18			
יט תשרי				19			
כ תשרי				20			
כא תשרי				21			
כב תשרי				22			
כג תשרי				23			
כד תשרי				24			
כה תשרי				25			
כו תשרי				26			

סדר הלימוד	טלפון 2	טלפון 1	שם	מספר הלמודים	עשרות	מאות	עשרות	מאות
כז תשרי				27				
כח תשרי				28				
כט תשרי				29				
ל תשרי				30				
א חשון				31				
ב חשון				32				
ג חשון				33				
ד חשון				34				
ה חשון				35				
ו חשון				36				
ז חשון				37				
ח חשון				38				
ט חשון				39				
י חשון				40				
יא חשון				41				
יב חשון				42				
יג חשון				43				
יד חשון				44				
טו חשון				45				
טז חשון				46				
יז חשון				47				
יח חשון				48				
יט חשון				49				
כ חשון				50				
כא חשון				51				
כב חשון				52				
כג חשון				53				
כד חשון				54				
כה חשון				55				
כו חשון				56				
כז חשון				57				
כח חשון				58				
כט חשון				59				
א כסלו				60				
ב כסלו				61				
ג כסלו				62				
ד כסלו				63				
ה כסלו				64				
ו כסלו				65				
ז כסלו				66				
ח כסלו				67				

תַּבֵּית נח

סדר הלימוד	טלפון 2	טלפון 1	שם	מספר הלמודים	נושאים	שם המחבר	שם הוצאת הספר
ט כסלו				68			
י כסלו				69			
יא כסלו				70			
יב כסלו				71			
יג כסלו				72			
יד כסלו				73			
טו כסלו				74			
טז כסלו				75			
יז כסלו				76			
יח כסלו				77			
יט כסלו				78			
כ כסלו				79			
כא כסלו				80			
כב כסלו				81			
כג כסלו				82			
כד כסלו				83			
כה כסלו				84			
כו כסלו				85			
כז כסלו				86			
כח כסלו				87			
כט כסלו				88			
ל כסלו				89			
א טבת				90			
ב טבת				91			
ג טבת				92			
ד טבת				93			
ה טבת				94			
ו טבת				95			
ז טבת				96			
ח טבת				97			
ט טבת				98			
י טבת				99			
יא טבת				100			
יב טבת				101			
יג טבת				102			
יד טבת				103			
טו טבת				104			
טז טבת				105			
יז טבת				106			
יח טבת				107			
יט טבת				108			

סדר הלימוד	טלפון 2	טלפון 1	שם	מספר הלימודים	שורש	שורש משום	שורש י"א
כ טבת				109			
כא טבת				110			
כב טבת				111			
כג טבת				112			
כד טבת				113			
כה טבת				114			
כו טבת				115			
כז טבת				116			
כח טבת				117			
כט טבת				118			
א שבט				119			
ב שבט				120			
ג שבט				121			
ד שבט				122			
ה שבט				123			
ו שבט				124			
ז שבט				125			
ח שבט				126			
ט שבט				127			
י שבט				128			
יא שבט				129			
יב שבט				130			
יג שבט				131			
יד שבט				132			
טו שבט				133			
טז שבט				134			
יז שבט				135			
יח שבט				136			
יט שבט				137			
כ שבט				138			
כא שבט				139			
כב שבט				140			
כג שבט				141			
כד שבט				142			
כה שבט				143			
כו שבט				144			
כז שבט				145			
כח שבט				146			
כט שבט				147			
ל שבט				148			
א אדר				149			

תַּבֵּית נח

סדר הלימוד	טלפון 2	טלפון 1	שם	מספר הלמודים	שורש	שורש משלים	שורש ילד
ב אדר				150			
ג אדר				151			
ד אדר				152			
ה אדר				153			
ו אדר				154			
ז אדר				155			
ח אדר				156			
ט אדר				157			
י אדר				158			
יא אדר				159			
יב אדר				160			
יג אדר				161			
יד אדר				162			
טו אדר				163			
טז אדר				164			
יז אדר				165			
יח אדר				166			
יט אדר				167			
כ אדר				168			
כא אדר				169			
כב אדר				170			
כג אדר				171			
כד אדר				172			
כה אדר				173			
כו אדר				174			
כז אדר				175			
כח אדר				176			
כט אדר				177			
א ניסן				178			
ב ניסן				179			
ג ניסן				180			
ד ניסן				181			
ה ניסן				182			
ו ניסן				183			
ז ניסן				184			
ח ניסן				185			
ט ניסן				186			
י ניסן				187			
יא ניסן				188			
יב ניסן				189			
יג ניסן				190			

סדר הלימוד	טלפון 2	טלפון 1	שם	מספר הלמודים	שיר עשרות	שיר חמשים	שיר עוצם ילד
יד ניסן				191			
טו ניסן				192			
טז ניסן				193			
יז ניסן				194			
יח ניסן				195			
יט ניסן				196			
כ ניסן				197			
כא ניסן				198			
כב ניסן				199			
כג ניסן				200			
כד ניסן				201			
כה ניסן				202			
כו ניסן				203			
כז ניסן				204			
כח ניסן				205			
כט ניסן				206			
ל ניסן				207			
א אייר				208			
ב אייר				209			
ג אייר				210			
ד אייר				211			
ה אייר				212			
ו אייר				213			
ז אייר				214			
ח אייר				215			
ט אייר				216			
י אייר				217			
יא אייר				218			
יב אייר				219			
יג אייר				220			
יד אייר				221			
טו אייר				222			
טז אייר				223			
יז אייר				224			
יח אייר				225			
יט אייר				226			
כ אייר				227			
כא אייר				228			
כב אייר				229			
כג אייר				230			
כד אייר				231			

סדר הלימוד	טלפון 2	טלפון 1	שם	מספר הלימודים	שורש	שורש	שורש
כה אייר				232			
כו אייר				233			
כז אייר				234			
כח אייר				235			
כט אייר				236			
א סיון				237			
ב סיון				238			
ג סיון				239			
ד סיון				240			
ה סיון				241			
ו סיון				242			
ז סיון				243			
ח סיון				244			
ט סיון				245			
י סיון				246			
יא סיון				247			
יב סיון				248			
יג סיון				249			
יד סיון				250			
טו סיון				251			
טז סיון				252			
יז סיון				253			
יח סיון				254			
יט סיון				255			
כ סיון				256			
כא סיון				257			
כב סיון				258			
כג סיון				259			
כד סיון				260			
כה סיון				261			
כו סיון				262			
כז סיון				263			
כח סיון				264			
כט סיון				265			
ל סיון				266			
א תמוז				267			
ב תמוז				268			
ג תמוז				269			
ד תמוז				270			
ה תמוז				271			
ו תמוז				272			
ז תמוז				273			

סדר הלימוד	טלפון 2	טלפון 1	שם	מספר הלמודים	שיר עשרות	שיר חמישים	שיר מאה
ח תמוז				274			
ט תמוז				275			
י תמוז				276			
יא תמוז				277			
יב תמוז				278			
יג תמוז				279			
יד תמוז				280			
טו תמוז				281			
טז תמוז				282			
יז תמוז				283			
יח תמוז				284			
יט תמוז				285			
כ תמוז				286			
כא תמוז				287			
כב תמוז				288			
כג תמוז				289			
כד תמוז				290			
כה תמוז				291			
כו תמוז				292			
כז תמוז				293			
כח תמוז				294			
כט תמוז				295			
א אב				296			
ב אב				297			
ג אב				298			
ד אב				299			
ה אב				300			
ו אב				301			
ז אב				302			
ח אב				303			
ט אב				304			
י אב				305			
יא אב				306			
יב אב				307			
יג אב				308			
יד אב				309			
טו אב				310			
טז אב				311			
יז אב				312			
יח אב				313			
יט אב				314			

סדר הלימוד	טלפון 2	טלפון 1	שם	מספר הלמודים	שורת עשרות	שורת ממשים	שורת עוצם י"ח
כ אב				315			
כא אב				316			
כב אב				317			
כג אב				318			
כד אב				319			
כה אב				320			
כו אב				321			
כז אב				322			
כח אב				323			
כט אב				324			
ל אב				325			
א אלול				326			
ב אלול				327			
ג אלול				328			
ד אלול				329			
ה אלול				330			
ו אלול				331			
ז אלול				332			
ח אלול				333			
ט אלול				334			
י אלול				335			
יא אלול				336			
יב אלול				337			
יג אלול				338			
יד אלול				339			
טו אלול				340			
טז אלול				341			
יז אלול				342			
יח אלול				343			
יט אלול				344			
כ אלול				345			
כא אלול				346			
כב אלול				347			
כג אלול				348			
כד אלול				349			
כה אלול				350			
כו אלול				351			
כז אלול				352			
כח אלול				353			
כט אלול				354			

טַפְּס מִסְלוֹל ב'

אם יש בידכם להשפיע על 177 אנשים שלומדים בסביבתכם באופן קבוע [בגון בית המדרש, ישיבה, או במה פתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 14-12 דפים, לוקח לא יותר מ 24 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 24 דקות בלבד!

סדר הלימוד	טלפון 2	טלפון 1	שם	מספר תלמידים	שיר עשור	שיר תשתי	שיר תשתי
א-ב תשרי				1			
ג-ד תשרי				2			
ה-ו תשרי				3			
ז-ח תשרי				4			
ט-י תשרי				5			
יא-יב תשרי				6			
יג-יד תשרי				7			
טו-טז תשרי				8			
יז-יח תשרי				9			
יט-כ תשרי				10			
כא-כב תשרי				11			
כג-כד תשרי				12			
כה-כו תשרי				13			
כז-כח תשרי				14			
כט-ל תשרי				15			
א-ב חשון				16			
ג-ד חשון				17			
ה-ו חשון				18			
ז-ח חשון				19			
ט-י חשון				20			
יא-יב חשון				21			
יג-יד חשון				22			
טו-טז חשון				23			
יז-יח חשון				24			
יט-כ חשון				25			
כא-כב חשון				26			
כג-כד חשון				27			
כה-כו חשון				28			

סדר הלימוד	טלפון 2	טלפון 1	שם	מספר הלמודים	שורש	שורש משלים	שורש י"א
כז-כח חשון				29			
כט חשון א כסלו				30			
ב-ג כסלו				31			
ד-ה כסלו				32			
ו-ז כסלו				33			
ח-ט כסלו				34			
י-יא כסלו				35			
יב-יג כסלו				36			
יד-טו כסלו				37			
טז-יז כסלו				38			
יח-יט כסלו				39			
כ-כא כסלו				40			
כב-כג כסלו				41			
כד-כה כסלו				42			
כו-כז כסלו				43			
כח-כט כסלו				44			
ל כסלו א טבת				45			
ב-ג טבת				46			
ד-ה טבת				47			
ו-ז טבת				48			
ח-ט טבת				49			
י-יא טבת				50			
יב-יג טבת				51			
יד-טו טבת				52			
טז-יז טבת				53			
יח-יט טבת				54			
כ-כא טבת				55			
כב-כג טבת				56			
כד-כה טבת				57			
כו-כז טבת				58			
כח-כט טבת				59			
א-ב שבט				60			
ג-ד שבט				61			
ה-ו שבט				62			
ז-ח שבט				63			
ט-י שבט				64			
יא-יב שבט				65			
יג-יד שבט				66			
טו-טז שבט				67			

סדר הלימוד	טלפון 2	טלפון 1	שם	מספר הלמודים	שורש	שורש	שורש
יז-יח שבט				68			
יט-כ שבט				69			
כא-כב שבט				70			
כג-כד שבט				71			
כה-כו שבט				72			
כז-כח שבט				73			
כט-ל שבט				74			
א-ב אדר				75			
ג-ד אדר				76			
ה-ו אדר				77			
ז-ח אדר				78			
ט-י אדר				79			
יא-יב אדר				80			
יג-יד אדר				81			
טו-טז אדר				82			
יז-יח אדר				83			
יט-כ אדר				84			
כא-כב אדר				85			
כג-כד אדר				86			
כה-כו אדר				87			
כז-כח אדר				88			
כט אדר א ניסן				89			
ב-ג ניסן				90			
ד-ה ניסן				91			
ו-ז ניסן				92			
ח-ט ניסן				93			
י-יא ניסן				94			
יב-יג ניסן				95			
יד-טו ניסן				96			
טז-יז ניסן				97			
יח-יט ניסן				98			
כ-כא ניסן				99			
כב-כג ניסן				100			
כד-כה ניסן				101			
כו-כז ניסן				102			
כח-כט ניסן				103			
ל ניסן א אייר				104			
ב-ג אייר				105			
ד-ה אייר				106			

תַּבֵּית נח

סדר הלימוד	טלפון 2	טלפון 1	שם	מספר הלמודים	שורש	שורש	שורש
ו-ז אייר				107			
ח-ט אייר				108			
י-יא אייר				109			
יב-יג אייר				110			
יד-טו אייר				111			
טז-יז אייר				112			
יח-יט אייר				113			
כא אייר				114			
כב-כג אייר				115			
כד-כה אייר				116			
כו-כז אייר				117			
כח-כט אייר				118			
א-ב סיון				119			
ג-ד סיון				120			
ה-ו סיון				121			
ז-ח סיון				122			
ט-י סיון				123			
יא-יב סיון				124			
יג-יד סיון				125			
טו-טז סיון				126			
יז-יח סיון				127			
יט-כ סיון				128			
כא-כב סיון				129			
כג-כד סיון				130			
כה-כו סיון				131			
כז-כח סיון				132			
כט-ל סיון				133			
א-ב תמוז				134			
ג-ד תמוז				135			
ה-ו תמוז				136			
ז-ח תמוז				137			
ט-י תמוז				138			
יא-יב תמוז				139			
יג-יד תמוז				140			
טו-טז תמוז				141			
יז-יח תמוז				142			
יט-כ תמוז				143			
כא-כב תמוז				144			
כג-כד תמוז				145			
כה-כו תמוז				146			
כז-כח תמוז				147			

סדר הלימוד	טלפון 2	טלפון 1	שם	מספר הלמודים	שיר עשרות	שיר חמשים	שיר מאה
כט תמוז				148			
א אב				149			
ב-ג אב				150			
ד-ה אב				151			
ו-ז אב				152			
ח-ט אב				153			
י-יא אב				154			
יב-יג אב				155			
יד-טו אב				156			
טז-יז אב				157			
יח-יט אב				158			
כ-כא אב				159			
כב-כג אב				160			
כד-כה אב				161			
כו-כז אב				162			
כח-כט אב				163			
ל אב				164			
א אלול				165			
ב-ג אלול				166			
ד-ה אלול				167			
ו-ז אלול				168			
ח-ט אלול				169			
י-יא אלול				170			
יב-יג אלול				171			
יד-טו אלול				172			
טז-יז אלול				173			
יח-יט אלול				174			
כ-כא אלול				175			
כב-כג אלול				176			
כד-כה אלול				177			
כו-כז אלול							
כח-כט אלול							

טַפֵּס מִסְלֹול ג'

אם יש בידכם להשפיע על 118 אנשים שלומדים בסביבתכם באופן קבוע [בגון בית המדרש, ישיבה, או במה פתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 20-18 דפים, לוקח לא יותר מ 36 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 36 דקות בלבד!

סדר הלימוד	טלפון 2	טלפון 1	שם	מספר הלמודים	שיר ישראל	שיר תמימים	שיר מואז
א-ב-ג תשרי				1			
ד-ה-ו תשרי				2			
ז-ח-ט תשרי				3			
י-יא-יב תשרי				4			
יג-יד-טו תשרי				5			
טז-יז-יח תשרי				6			
יט-כ-כא תשרי				7			
כב-כג-כד תשרי				8			
כה-כו-כז תשרי				9			
כח-כט-ל תשרי				10			
א-ב-ג חשוון				11			
ד-ה-ו חשוון				12			
ז-ח-ט חשוון				13			
י-יא-יב חשוון				14			
יג-יד-טו חשוון				15			
טז-יז-יח חשוון				16			
יט-כ-כא חשוון				17			
כב-כג-כד חשוון				18			
כה-כו-כז חשוון				19			
כח-כט חשוון א כסלו				20			
ב-ג-ד כסלו				21			
ה-ו-ז כסלו				22			
ח-ט-י כסלו				23			

סדר הלימוד	טלפון 2	טלפון 1	שם	מספר הלמודים	שורש	שורש	שורש
יא-יב-יג כסלו				24			
יד-טו-טז כסלו				25			
יז-יח-יט כסלו				26			
כ-כא-כב כסלו				27			
כג-כד-כה כסלו				28			
כו-כז-כח כסלו				29			
כט-ל כסלו א טבת				30			
ב-ג-ד טבת				31			
ה-ו-ז טבת				32			
ח-ט-י טבת				33			
יא-יב-יג טבת				34			
יד-טו-טז טבת				35			
יז-יח-יט טבת				36			
כ-כא-כב טבת				37			
כג-כד-כה טבת				38			
כו-כז-כח טבת				39			
כט טבת א-ב שבט				40			
ג-ד-ה שבט				41			
ו-ז-ח שבט				42			
ט-י-יא שבט				43			
יב-יג-יד שבט				44			
טו-טז-יז שבט				45			
יח-יט-כ שבט				46			
כא-כב-כג שבט				47			
כד-כה-כו שבט				48			
כז-כח-כט שבט				49			
ל שבט א-ב אדר				50			
ג-ד-ה אדר				51			
ו-ז-ח אדר				52			
ט-י-יא אדר				53			
יב-יג-יד אדר				54			
טו-טז-יז אדר				55			
יח-יט-כ אדר				56			
כא-כב-כג אדר				57			

תַּבְּת נח

סדר הלימוד	טלפון 2	טלפון 1	שם	מספר הלמודים	נושאים	שם המחבר	שם הוצאת י"ח
כד-כה-כו אדר				58			
כז-כח-כט אדר				59			
א-ב-ג ניסן				60			
ד-ה-ו ניסן				61			
ז-ח-ט ניסן				62			
י-יא-יב ניסן				63			
יג-יד-טו ניסן				64			
טז-יז-יח ניסן				65			
יט-כ-כא ניסן				66			
כב-כג-כד ניסן				67			
כה-כו-כז ניסן				68			
כח-כט-ל ניסן				69			
א-ב-ג אייר				70			
ד-ה-ו אייר				71			
ז-ח-ט אייר				72			
י-יא-יב אייר				73			
יג-יד-טו אייר				74			
טז-יז-יח אייר				75			
יט-כ-כא אייר				76			
כב-כג-כד אייר				77			
כה-כו-כז אייר				78			
כח-כט אייר א סיון				79			
ב-ג-ד סיון				80			
ה-ו-ז סיון				81			
ח-ט-י סיון				82			
יא-יב-יג סיון				83			
יד-טו-טז סיון				84			
יז-יח-יט סיון				85			
כ-כא-כב סיון				86			
כג-כד-כה סיון				87			
כו-כז-כח סיון				88			
כט-ל סיון א תמוז				89			
ב-ג-ד תמוז				90			
ה-ו-ז תמוז				91			
ח-ט-י תמוז				92			
יא-יב-יג תמוז				93			
יד-טו-טז תמוז				94			
יז-יח-יט תמוז				95			

סדר הלימוד	טלפון 2	טלפון 1	שם	מספר הלמודים	שיר עשרות	שיר חמשים	שיר עואז י"ח
כ-כא-כב תמוז				96			
כג-כד-כה תמוז				97			
כו-כז-כח תמוז				98			
כט תמוז א-ב אב				99			
ג-ד ה אב				100			
ו-ז ח אב				101			
ט-י יא אב				102			
יב-יג-יד אב				103			
טו-טז-יז אב				104			
יח-יט-כ אב				105			
כא-כב-כג אב				106			
כד-כה-כו אב				107			
כז-כח-כט אב				108			
ל אב א-ב אלול				109			
ג-ד ה אלול				110			
ו-ז ח אלול				111			
ט-י-יא אלול				112			
יב-יג-יד אלול				113			
טו-טז-יז אלול				114			
יח-יט-כ אלול				115			
כא-כב-כג אלול				116			
כד-כה-כו אלול				117			
כז-כח-כט אלול				118			

טַבֵּס מִסְלוֹל ד'

אם יש בידכם להשפיע על 89 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [פגון בית המדרש, ישיבה, או במה פתי - מדרש פתח] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 28-24 דפים, לוקח לא יותר מ 48 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 48 דקות בלבד!

סדר הלימוד	טלפון 2	טלפון 1	שם	מספר הלמודים	שיר ישראל	שיר תמימים	שיר יואחז
א-ב-ג-ד תשרי				1			
ה-ו-ז-ח תשרי				2			
ט-י-יא-יב תשרי				3			
יג-יד-טו-טז תשרי				4			
יז-יח-יט-כ תשרי				5			
כא-כב-כג-כד תשרי				6			
כה-כו-כז-כח תשרי				7			
כט-ל תשרי				8			
א-ב חשון				9			
ג-ד-ה-ו חשון				10			
ז-ח-ט-י חשון				11			
יא-יב-יג-יד חשון				12			
טו-טז-יז-יח חשון				13			
יט-כ-כא-כב חשון				14			
כג-כד-כה-כו חשון				15			
כז-כח-כט חשון				16			
א כסלו				17			
ב-ג-ד-ה כסלו				18			
ו-ז-ח-ט כסלו				19			
י-יא-יב-יג כסלו				20			
יד-טו-טז-יז כסלו				21			
יח-יט-כ-כא כסלו				22			
כב-כג-כד-כה כסלו							
כו-כז-כח-כט כסלו							

סדר הלימוד	טלפון 2	טלפון 1	שם	מספר הלמודים	שורש	שורש	שורש
ל כסלו				23			
א-ב-ג טבת				24			
ד-ה-ו-ז טבת				25			
ח-ט-י-יא טבת				26			
יב-יג-יד-טו טבת				27			
טז-יז-יח-יט טבת				28			
כ-כא-כב-כג טבת				29			
כד-כה-כו-כז טבת				30			
כח-כט טבת				31			
א-ב שבט				32			
ג-ד-ה-ו שבט				33			
ז-ח-ט-י שבט				34			
יא-יב-יג-יד שבט				35			
טו-טז-יז-יח שבט				36			
יט-כ-כא-כב שבט				37			
כג-כד-כה-כו שבט				38			
כז-כח-כט-ל שבט				39			
א-ב-ג-ד אדר				40			
ה-ו-ז-ח אדר				41			
ט-י-יא-יב אדר				42			
יג-יד-טו-טז אדר				43			
יז-יח-יט-כ אדר				44			
כא-כב-כג-כד אדר				45			
כה-כו-כז-כח אדר				46			
כט אדר				47			
א-ב-ג ניסן				48			
ד-ה-ו-ז ניסן				49			
ח-ט-י-יא ניסן				50			
יב-יג-יד-טו ניסן				51			
טז-יז-יח-יט ניסן				52			
כ-כא-כב-כג ניסן				53			
כד-כה-כו-כז ניסן				54			
כח-כט-ל ניסן א אייר				55			
ב-ג-ד-ה אייר				56			
ו-ז-ח-ט אייר				57			
י-יא-יב-יג אייר							
יד-טו-טז-יז אייר							
יח-יט-כ-כא אייר							

תַּבֵּית נח

סדר הלימוד	טלפון 2	טלפון 1	שם	מספר הלמודים	שיר עשרות	שיר תשעים	שיר מאות
כב-כג-כד-כה אייר				58			
כו-כז-כח-כט אייר				59			
א-ב-ג-ד-ה סיון				60			
ו-ז-ח-ט סיון				61			
י-יא-יב סיון				62			
יג-יד-טו-טז סיון				63			
יז-יח-יט-כ סיון				64			
כא-כב-כג-כד סיון				65			
כה-כו-כז-כח-כט סיון				66			
כט-ל א-ב תמוז				67			
ג-ד-ה-ו תמוז				68			
ז-ח-ט-י תמוז				69			
יא-יב-יג-יד תמוז				70			
טו-טז-יז-יח תמוז				71			
יט-כ-כא-כב תמוז				72			
כג-כד-כה-כו תמוז				73			
כז-כח-כט א אב				74			
ב-ג-ד-ה אב				75			
ו-ז-ח-ט אב				76			
י-יא-יב-יג אב				77			
יד-טו-טז-יז אב				78			
יח-יט-כ-כא אב				79			
כב-כג-כד-כה אב				80			
כו-כז-כח-כט אב				81			
ל אב א-ב-ג אלול				82			
ד-ה-ו-ז אלול				83			
ח-ט-י-יא אלול				84			
יב-יג-יד-טו אלול				85			
טז-יז-יח-יט אלול				86			
כ-כא-כב-כג אלול				87			
כד-כה-כו-כז אלול				88			
כח-כט אלול				89			

טַפְּס מִסְלוֹל ה'

אם יש בידכם להשפיע על 45 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [מגון בית המדרש, ישיבה, או במה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד לערך 52 דפים, לוקח לא יותר מ 96 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר

הקדוש בבת אחת, ב 96 דקות בלבד!

תואר י"ח	שם	טלפון 1	טלפון 2	סדר הלימוד
מספר הלומדים	שם	טלפון 1	טלפון 2	מ: א תשרי עד: ח תשרי
				מ: ט תשרי עד: טז תשרי
				מ: יז תשרי עד: כד תשרי
				מ: כה תשרי עד: ב חשוון
				מ: ג חשוון עד: י חשוון
				מ: יא חשוון עד: יח חשוון
				מ: יט חשוון עד: כו חשוון
				מ: כז חשוון עד: ה כסלו
				מ: ו כסלו עד: יג כסלו
				מ: יד כסלו עד: כא כסלו
				מ: כב כסלו עד: כט כסלו
				מ: ל כסלו עד: ז טבת
				מ: ח טבת עד: טו טבת
				מ: טז טבת עד: כג טבת
				מ: כד טבת עד: ב שבט
				מ: ג שבט עד: י שבט
				מ: יא שבט עד: יח שבט
				מ: יט שבט עד: כו שבט
				מ: כז שבט עד: ד אדר

תַּבֵּית נח

סדר הלימוד	טלפון 2	טלפון 1	שם	מספר הלמודים	שיר עשירי	שיר חמשים	שיר מאה
מנ: ה אדר עד: יב אדר				20			
מנ: יג אדר עד: כ אדר				21			
מנ: כא אדר עד: כח אדר				22			
מנ: כט אדר עד: ז ניסן				23			
מנ: ח ניסן עד: טו ניסן				24			
מנ: טז ניסן עד: כג ניסן				25			
מנ: כד ניסן עד: א אייר				26			
מנ: ב אייר עד: ט אייר				27			
מנ: י אייר עד: יז אייר				28			
מנ: יח אייר עד: כה אייר				29			
מנ: כו אייר עד: ד סיון				30			
מנ: ה סיון עד: יב סיון				31			
מנ: יג סיון עד: כ סיון				32			
מנ: כא סיון עד: כח סיון				33			
מנ: כט סיון עד: ו תמוז				34			
מנ: ז תמוז עד: יד תמוז				35			
מנ: טו תמוז עד: כב תמוז				36			
מנ: כג תמוז עד: א אב				37			
מנ: ב אב עד: ט אב				38			
מנ: י אב עד: יז אב				39			
מנ: יח אב עד: כה אב				40			
מנ: כו אב עד: ג אלול				41			
מנ: ד אלול עד: יא אלול				42			
מנ: יב אלול עד: יט אלול				43			
מנ: כ אלול עד: כז אלול				44			
מנ: כח אלול עד: כט אלול				45			

לְנִדְבֵי עִם מַחְזִיקֵי מוֹסְדוֹת הַתּוֹרָה דִּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר!

”בְּהַתְנַדֵּב עִם בְּרַכּוֹ ה'” – נַעַם ה' עֲלֵיכֶם.

כָּל סוֹחֵר וְכָל עֲשִׂיר יוֹדֵעַ שֶׁבְּדֵי לְהִיּוֹת שְׂתָף לְעֵסֶק, עֲלָיו לְבַדּוֹק אֶת כְּדַאִיוֹתוֹ שֶׁל הָעֵסֶק, הָאֵם הָעֵסֶק יִנִּיב תְּשׁוּאוֹת כְּדַאִיוֹת? הָאֵם יְרוּיַח מִהֶעֱנִיץ? הָאֵם יֵצֵא בִּיתְרָה? כְּדֵי שָׁחַס וְשָׁלוּם לֹא יִפְסִיד בְּעֵסֶק וְלֹא יִפּוּל בַּפַּח.

אוֹמֵר הַחֶפֶץ חַיִּים: כְּשֶׁם שֶׁהָאָדָם נוֹהֵג בְּגִשְׁמִיּוֹת כִּן עֲלָיו לְנַהֵג בְּרוּחָנִיּוֹת, וְעֲלָיו לְבַדּוֹק הֵיטֵב הֵיכָן מִשְׁקִיעַ אֶת מְנוּיּוֹתָיו, שְׁלֹא יִנִּיחַ כִּסְפוֹ עַל קֶרֶן הַצֶּבֶי, אֲמָנָם הַנֶּהָר מַחְזִיק מוֹסְדוֹת הַתּוֹרָה, וְזִכְיּוֹת הַלּוֹמְדִים נְזַקְפִּים לְחֻשְׁבוֹנָה, אֲבָל הַנֶּהָר יָכוֹל לְהַרְוִיחַ הַרְבֵּה יוֹתֵר, הַנֶּהָר יָכוֹל לְהַכְפִּיל בְּאֵלְפֵי אֵלְפִים אֶת זְכִיּוֹתָיָהּ, הַנֶּהָר יָכוֹל בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן וּבְאוֹתוֹ הַכֶּסֶף לְצַבֵּר עוֹד יוֹתֵר זְכִיּוֹת.

וּבַמָּוֶה דְּבָרִים אֲמוּרִים? – יוֹדֵעַ גְּדֵל הַחַיּוֹב וּגְדֵל הַשְּׂכָר לְמִי שְׁלוֹמֵד הַקְּבֵלָה, כִּי לַמוֹד הַזֶּהָר בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עֲלֵמִין, וְכָל שָׁכֵן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין פְּרוּשׁ מֵאֲמָר אַחַד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תַקּוּן לְמַעֲלָה בְּשַׁעַה אַחַת מֵה שְׁלֹא יַעֲשֶׂה בְּלַמוּד הַפְּשֻׁט שְׁנָה תְּמִימָה (לְשׁוֹן הַכֶּסֶף מְלָה, תַּקּוּנֵי זֶהָר מ"ג). וְלִמֵּי שְׁלֹא יוֹדֵעַ וּמִבִּין בְּקְבֵלָה, עוֹלָה לַמוֹד הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ אֲפִלּוּ בְּגִירְסָא, לְעַרְף לַמוֹד הַקְּבֵלָה (כִּפּוּי הַחַיִּים סִימָן קנ"ה). פְּרוּשׁוֹ שֶׁל דְּבָר, שֶׁהַלּוֹמֵד זֶהָר וְאֲפִלּוּ שַׁעַה אַחַת, בְּאֲמִירָתוֹ בְּלִבְד זּוֹכֵה כְּאֵלּוֹ לְמַד שְׁנָה תְּמִימָה בְּתוֹרַת הַנִּגְלָה, וְכִאֲשֶׁר לּוֹמֵד בְּשִׁמְחָה הַכְּפִיל זְכִיּוֹתָיו כְּפוּל אֶלְף, כְּדַבְּרֵי הָאוֹרְחוֹת צִדִּיקִים: שֶׁהַלּוֹמֵד מִתּוֹף שִׁמְחָה שְׁנָה כְּאֵלְף פַּעַם מִמֵּי שְׂאִינּוֹ לּוֹמֵד מִתּוֹף שִׁמְחָה. (אוֹרְחוֹת צִדִּיקִים שַׁעַר הַשִּׁמְחָה). וְאֲמָר רַבְּנֵי יוֹסֵף חַיִּים זִיע"א: דְּהַלּוֹמֵד שַׁעַה בְּשִׁבְתַּ קוֹדֵשׁ, שְׁוֶה אֵלְף פַּעְמִים לַמוֹד בִּימּוֹת הַחוּל. (בֶּן אִישׁ חֵי פִרְשַׁת שְׁמוֹת שְׁנָה שְׁנִיָּה)

”עַל כֵּן יֵאמְרוּ הַמוֹשְׁלִים בְּאוֹ חֻשְׁבוֹן” – אֵלּוֹ הַמוֹשְׁלִים בְּיַצְרָם, בְּאוֹ וּנְחָשׁב חֻשְׁבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם (ב"ב עח:); כִּי־צַד שַׁעַה אַחַת שֶׁל לַמוֹד זֶהָר הַקְּדוּשׁ בְּשִׁבְתַּ קוֹדֵשׁ, עוֹלָה לְעַרְף מְלִיּוֹן שְׁנָה לַמוֹד פְּשֻׁט בִּימֵי הַחוּל. – כְּעַת בְּאוֹ חֻשְׁבוֹן: דְּלַמוֹד שַׁעַה אַחַת זֶהָר הַקְּדוּשׁ שְׁוֶה לְעַרְף שְׁנָה לַמוֹד פְּשֻׁט, וּבְשִׁבְתַּ מְכַפֵּל בְּאֵלְף, וּבְשִׁמְחָה שׁוּב מְכַפֵּל בְּאֵלְף, סָף הַכֵּל, עוֹלָה לַמוֹדוֹ לְעַרְף מְלִיּוֹן שְׁנָה.

הָאֵם יֵשׁ לָהּ מְנוּיּוֹת יוֹתֵר כְּדַאִיוֹת לְהַשְׁקֵעָה בְּטוּחָה, שְׁמוּרָה לְנִצַּח נִצְחִים? הָאֵם מְצַאֵת עֵסֶק מְצַלַח יוֹתֵר? הָאֵם קִיָּמַת שְׁתַּפּוֹת בְּרוּכָה יוֹתֵר? וְדַאי הַנֶּהָר רוֹצֵה לְדַעַת כִּי־צַד תּוּכָל לְזַכּוֹת בְּכַף?

כָּל יִשְׁיבָה, כּוֹלֵל אוֹ כָּל מוֹסֵד תּוֹרְנֵי שֶׁהֵנְכֶם תּוֹמְכִים בּוֹ,

בְּקִשׁוֹ שִׁילְמוֹדוֹ לְפָחוֹת שַׁעַה שְׁבוּעִית שֶׁל זֶהָר.

כל בחור או אברה, יכול ללמד זהר הקדוש בין הסדרים, ובפרט בשבת קודש שמעלתו גדולה – ואפשר ללמד על פי סדר הזהר היומי המחלק ל-354 ימים בשנה. – ולדגמא: בישיבה של 500 בחורים – ילמדו 12 דקות בלבד בכל יום – וכך יוכלו לסיים את כל ספר הזהר חמש מאות פעמים בשנה, וב-24 דקות ביום יזכו לאלף סיומים, וכידוע דבאלף סיומים כאחד, תכף מביא הגאולה. ("תורתו מגן לנו").

בכך תצבר מליוני זכויות באותו הפסוק ובאותו הזמן, תרויח תשואות באחוזים הכי גבוהים שקיימים בעולם הנצח. – וזהו תרגומו של הזהר (בהעלותך קנ): "בא וראה הכתוב: 'ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך', מלמד שנשתתפו יחד, זה יוצא ועושה מלחמה, וזה יושב ועוסק בתורה, וזה נותן חלק לזה... ויששכר חלקו בתורה, ונותן לזבולן חלקו בתורה ודאי, ועל פן נשתתפו יחדיו, שיתברך זבולן מיששכר, כי הברכה של התורה היא ברפת הכל."

אין צורך לפרט את כל הישועות והברכות האמורות ללומדי הזהר כי רבים הם, בעזרת השם תראה זאת בעסק הבא שיתגלגל לידך, ישועות גלויות לעין, ברכות מעל הטבע, סיעתא דשמיא על כל צעד ושעל, וחסדים גלויים. – ועוד ידוע תקנת הרמח"ל זיע"א דרק על ידי למוד הזהר הקדוש, נפדה מן הצרות ונגאל ברחמים, ומפרש בזהר הקדוש (פרשת נשא כבד): "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", ונזכה להושע בתשועת עולמים בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן!

בלתי נסבל? כואב? מציק? לא רגוע?

והסירותי מחלה מקרבך

דר' ברים כירופרקט מומחה

בעזרה שיי"ת רפוי מוחלט בשיטה יחודית למגוון בעיות:

כאבים מכל סוג, סחרחורות, פריצת דיסק ועוד ועוד

טלפון: 077-4051423/054-8441423

ירושלים רח' מאה שערים 78, קטמון רח' ישראל אהרון 7, בית שמש רח' נחל זווית 2,

לזכוי הרבים! שיעורי זוהר מתקיימים בכל אחת מהמרפאות הנ"ל בשעות:

בית שמש: ימי א' וד' 11:30 | קטמון: יום ב' 12:00

מאה שערים: יום ג' 12:00 / יום ה' 16:00

וכן חלוקת טפסים, עלונים וספרים של "מפעל הזוהר העולמי"

"לכאן" מחלתי היתה חשוכת מרפא, הרופאים לא נתנו סיכויים, ואני החלטתי לנסות בכל דרך אפשרית, וכך הגעתי לדר' ברים שהוא היה השליח לרפאני לגמרי ממחלתי, בניגוד לציפיות הרפואה הכללית, והזיפך הגמור ממה שאמר לי הרופאים, הבראתי בשלימות ועל כך תודתי. עלו והצליחו! ש.ב.

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

אֵל הָעֶרְבָל

דְּרָשָׁה

שְׁנֵי עָשָׂר

כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א

בעיה"ק "נצרת עלית" ת"ו

בְּעֶרְבַּ חַג הַשְּׁבוּעוֹת תש"ע לפ"ק

שְׁסוּד הַצֵּלָת עַם יִשְׂרָאֵל בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן
וְגֵאוּלְתוֹ, תְּלוּיָהּ בְּכַח לְמוֹד "הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

ערב חג השבועות תש"ע לפ"ק

עיה"ק בית שמש טובב"א

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת
מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:
אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצַלֵּם וּלְחַלֵּק
הַסְּפָרִים לְהַכְפִּיל וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אַלְפִים
וּרְבּוּא רַבָּבוֹת. וְכֹל הַמְזַכֵּה אֶת הָרַבִּים זֹכֵה לְבָנִים
צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשֵׁב"י זֵיע"א**

הצדיק אינו נותן שנה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים
ובמבאם שישובו בתשובה (זהר הקדוש, חלק א, כ:).
אילו היו יודעים בני העולם גדל השכר להחזיר חברו למוטב היו
רודפים אחריו תמיד כמו שרודף אחרי כסף וזהב (זהר הקדוש פרשת
תריומה קכח, ב - קכט, א).

מצוה שאתה רואה שבני אדם נוהגים בה קלות ראש ומעט המה
שמקיימין אותה, הנה מצוה זו בודאי ממתנת ומצפה עד כי יבחר בה איש
כשר וישר להזהר בה, ולעורר רבים על מצוה זו לקיימה באהבה לכבוד
קודשא בריך הוא וכו' (זהר הקדוש פרשת תריומה, קב הישר פרק ס"ד).
כל מצוה שאין לה דורש ואין מי שיבקש אותה תדרשנה לפי שהיא כמת
מצוה, ומצוה שאין לה רודפים רדף אחריה לעשותה, שהמצוה מקטרגת
ואומרת במה גרועה אנכי שנתעלמתי מכל וכו' (ספר חסידים אות ק"ה).

ספר

"אֵל הָעֶרְפֵּל"

דְּרָשָׁה

שְׁנַאמֵר ע"י ב"ק אֲדַמוּ"ר מֵהַאֲלֵמִין שְׁלִיט"א
 בַּעִיָּה "ב"ק "נִצְרַת עֵלִית" ת"ו
 בְּעֶרְב חַג הַשְּׁבוּעוֹת תש"ע לפ"ק
 שְׁסוּד הַצֵּלַת עַם יִשְׂרָאֵל בַּדוֹר הָאַחֲרוֹן וְגֵאוֹלָתוֹ,
 תְּלוּיָהּ בְּכַח לְמוֹד "הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ"

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'

בְּרִשׁוֹת הָרַב שְׁלִיט"א רַבָּנִים חֲשׁוּבִים רָאשֵׁי הַקְּהֵלָה וְכָל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.
 הָרַב שְׁלִיט"א בִּקְשׁ מִמֶּנִּי שְׂאֵגִיד דְּבָרֵי בְּרָכָה וְחִזּוּק וּמוֹסָר, חֲשַׁבְתִּי לַעֲצֹמִי
 הָאֵם אֲנִי רָאוּי לִוְמַר דְּבָרֵי מוֹסָר לְאֲנָשִׁים צְדִיקִים כְּאֵלוֹ שְׁיוֹשְׁבִים בְּנִצְרַת עֵלִית
 וְלוֹמְדִים זֹה"ק?

אָבֵל אִם מְבַקְשִׁים מִמֶּנִּי כָּל כֶּף הִיָּה קֶשֶׁה לִי לְסַרֵּב.

עַל כֵּן הִחְלַטְתִּי שְׂאוּמֵר לַעֲצֹמִי דְּבָרֵי מוֹסָר בְּקוֹל, וּשְׂאֵר אֲנָשִׁים גַּם כֵּן יִשְׁמְעוּ.
 אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים כְּעַת בְּעֶרְב חַג הַשְּׁבוּעוֹת, בְּשִׁלְשֶׁת יָמֵי הַגְּבֻלָּה, וְהַכְּנָה לְקַבְּלַת
 הַתּוֹרָה.

בְּיוֹם טוֹב חַג הַשְּׁבֻעוֹת קוֹרְאִים בְּתוֹרָה בְּכַרְשֶׁת יִתְרוֹ: בְּחֻדְשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינֵי. אַחַר כֵּן כְּתוּב "וְהָרַסִּינִי עֵשֶׂן

אַל הַעֲרֹפֶל

כְּלוּ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יֵרֵד עָלָיו ה' בְּאֵשׁ וַיַּעַל עֵשָׂנוּ כַּעֲשׂוֹן הַכֶּבֶשֶׂן וַיַּחֲרֵד כָּל הַהָר מֵאֵד", וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מֵאֵד מִשָּׁה יְדַבֵּר וְהַאֲלָקִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל.

מוֹרֵי וְרִבּוּתֵי! בְּאֲדָרָא רַבָּא קְדִישָׁא (זֶהֱר חֶלֶק ג דָּף ככ"ח ע"א) כְּתוּב: שֶׁהִנֵּה מַעֲמֵד הַר סִינֵי בְּשַׁעֲהַ שְׁגֵלָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי אֶת הָאֲדָרָא: וְזֶה לְשׁוֹן הָאֲדָרָא: תִּנְא רִזִּין דְרִזִּין, כִּד פִּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִזִּי דְרִזִּין, אֲזִדְזַע אֲתֵרָא, [לְמַדְנוּ בְּבִרְיָתָא שְׁבִסְפֵר רִזָּא דְרִזִּין, וְכַאֲשֶׁר פִּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן לְפָרֵשׁ אֶת הַסּוּדוֹת נִזְדַּעַזַע הַמְּקוּם שֶׁיִּשְׁבּוּ שָׁם כְּדַמְיוֹן הַר סִינֵי שֶׁנֶּאֱמַר בּוּ וַיַּחֲרֵד כָּל הַהָר מֵאֵד] וְחִבְרִין אֶתְחַלְחְלוּ. [וְהַחֲבָרִים הִתְחַלְחְלוּ וְנִרְעָדוּ כְּדַמְיוֹן יִשְׂרָאֵל בְּמַתַּן תּוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּחֲרֵד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחְנֶה]. – כִּמָּה גְדוֹל זְכוּתוֹ שֶׁל הַרְשָׁבִי זי"ע אֲשֶׁר בְּלִמּוּד תּוֹרָתוֹ זוֹכִים לְמַעֲמֵד הַר סִינֵי וְקִבְּלַת הַתּוֹרָה.

בְּמַסְכַּת שֵׁבֶת דָּף פח. א"ר אֶלְעָזָר בְּשַׁעֲהַ שֶׁהַקְּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמַע יַצְתָּה בֵּת קוֹל וְאָמְרָה לָהֶם מִי גִילָה לְבִנֵי רָז זֶה שְׁמֵלְאָכִי הַשֶּׁרֶת מִשְׁתַּמְשִׁין בּוּ דְכַתִּיב (תְּהִלִּים ק"ג) בְּרָכוּ ה' מְלֹאכֵינוּ גְבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמוּעַ קוֹל דְּבָרוֹ, בְּרִישָׁא עוֹשֵׂי וְהָדָר לְשִׁמוּעַ.

וְהִנֵּה הַמַּסְפֵּר שֶׁל תִּיבֵת "רִז" בְּגִימָטְרִיא - או"ר - שֶׁבְּשַׁעֲהַ שֶׁהַרְשָׁבִי גִילָה אֶת הָאֲדָרָא בְּאוֹ מְלֹאכֵי הַשֶּׁרֶת וּפְמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה כְּדַמְיוֹן שֶׁל קִבְּלַת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינֵי, כְּמִבּוֹאֵר בְּאֲדָרָא, עי"ש.

וְזֶהוּ שְׁנִרְמֵז בְּהַבַּת קוֹל שְׁאֲמְרָה מִי גִילָה "רִז" זֶה לְבִנֵי שְׁמֵלְאָכִי הַשֶּׁרֶת זָכוּ לְרֵאוֹת, זֶהוּ הָאוֹר הַגָּנוּז שֶׁמֵאִיר אֶת הַנִּשְׁמָה, וּמִי שֶׁזָּוְכָה לְלִמּוּד וּלְלַמֵּד אֶת

1) הַרְבִּינוּ בְּחַיֵּי בִיאָר, וְהַר סִינֵי עֵשָׂנוּ כְּלוּ – הַהָר הִיָּה עֵשָׂנוּ וְלֹא הָאֵשׁ כִּי הָאֵשׁ שֶׁהוּא לְפָנֵי כְּבוֹד ה' אֵין לָהּ עֵשָׂנוּ, וּמֵה שֶׁאֲמַר כַּעֲשׂוֹן הַכֶּבֶשֶׂן, יְדוּעַ בִּי אֵין הַמְּשַׁל דּוּמָה לְנַמְשַׁל, אֲבָל מִפְּנֵי שֶׁאֲנַחְנוּ גְשָׁמִיִּים אֵי אֲפֻשָׁר לָנוּ שְׁנַעֲרֵף וְנִדְרָמָה הַעֲנִינִים הַשְּׁכָלִים רַק בְּדְבָרִים הַגְּשָׁמִיִּים שֶׁאֲנִי שְׁקוּעִים בָּהֶם, וְכֵן הַכְּתוּב הַמְּשִׁיל יְפִי הַשְּׁמֶשׁ וְזֶהֱרוּ לִיפִי בֶן אָדָם, וְהַמְרוּצָה שְׁלוֹ בְּגִלְגָלוֹ לְמַרוּצַת הַגִּיבּוֹר, הוּא שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים יט) וְהוּא כְּחֻתֵן יוֹצֵא מִחֻפְתּוֹ יִשִּׁישׁ כְּגִיבּוֹר לְרוּץ אוֹרַח, וְדָבָר יְדוּעַ שֶׁאֲנִי בְּעַרְפוֹ וְלֹא דּוּמָה לוֹ עַל אַחַת מֵאֲלָף אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַבִּי רַבּוּת פְּעָמִים.

וְכֵן הַכְּתוּב הַמְּשִׁיל אֶת הַקִּבְּ"ה לְאֲרִיָּה, שֶׁנֶּאֱמַר (עֲמוֹס ג) אֲרִיָּה שָׁאֵג מִי לֹא יִירָא ה' אֲלָקִים דְּבָר מִי לֹא יִנְבֵּא, וְהַעֲנִין לְפִי שֶׁאֵין לָנוּ בְּכָל בְּעָלֵי חַיִּים גּוֹפְנִיִּים יוֹתֵר גִּיבּוֹר מִמֶּנּוּ וְכִדִּי לְשַׁבֵּף אֶת הָאֵזֶן מֵה שֶׁהִיא יְכוּלָה לְשִׁמוּעַ, וְעַל כֵּיוָצֵא בְּזֶה אַרז"ל דְּבָרָה תּוֹרָה כְּלִשׁוֹן בְּנֵי אָדָם.

הזוה"ק, זוכה לאור הגנוז בתורה הצפון לצדיקים (בני יששכר מאמר ל"ג בעומר) ויכול לזכות לומר נעשה קדם נשמע ודו"ק.

בספר פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זי"ע, סימן ח' דף נ"א עמוד א), וז"ל: רבי שמעון בן יוחאי גלה ופתח הע' פנים שבמלת בראשי"ת, וקרא אותם תקוני זהר, מפני שהוא לשון אור, ואו"ר גימטריא ר"ז, והוא האור הגנוז שגנוז הקדוש ברוך הוא בתורה וכו', **שעל ידי זה יהיה ביכלת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה**, ועל ידי זה יברך אותו השם יתברך שיהיה חטאיכם כשנים הללו, שסדורות ובאות מששת ימי בראשית, ואז כש'לג לבינו. ולכן **נוהגין ישראל ללמד בספר התקונים בחדש אלול ועשרת ימי תשובה**, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז נתנו הלווחות שניות למשה רבינו עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה, עכ"ל.

בתפלת אתה בחרתנו שאומרים לפני תיקון ליל שבועות כתוב בזה הלשון: אהבת אותנו וגו', והבדלתנו מטמאת מצרים וגו', והכנסתנו לחמשים שערי קדושה ביום הזה, עד כאן, משמע דביום זה זוכים לשער הנ' של בינה וקדושה. ומקורו בתיקוני זוהר (תיקון כא וכג) דנכתב בתורה נ' פעמים יציאת מצרים שע"ז זכו לנ' שערי קדושה עיי"ש. ועיי"ע בזוהר פרשת אמור. ועין באור החיים הקדוש (במדבר כד ז') עה"פ "**יזל מים מדליו**", דשער הנ' עתיד להתגלות בימי מלך המשיח עיי"ש.

ובקונטרס עץ החיים (פרק יג), ומי שאינו לומד פנימיות התורה הרי הוא מתחייב בנפשו כי גם בעסק התורה יפל הנופל כו' כנזכר לעיל בארך ולא זו בלבד שלא יברר ברורים אדרבה כו' וכמו שאמר מי שאינו רוצה בלמוד הזה פי אם בלמוד הנגלה לבד הרי הוא מתדבק באתר דמותא כו' וכמו שכתב בזוהר דווחי שהובא לעיל שרק בה ועל ידה יזכה לאור החיים כי היא היא בחינת עץ החיים ועל ידה יבוא לידי אהבה ויראה וחי בהם בעסק תורתו לברר ברורים לעלות נפשו ומקור נפשו וליחדן ביחודו יתברך כו', עכ"ל.

ובזה אפשר לפרש המשנה אבות (פג משנה א') ולפני מי" אתה עתיד לתן דין וחשבון מי" בגימטריה נ', שיכולים לזכות על ידי לימוד תורת הסוד, אתה עתיד לתן דין וחשבון. כלומר כאשר תבוא לפניו יתברך עם מי" זה השער הנ' המתגלה ללומדי הסוד, אז תוכל לתת דין וחשבון.

אֵל הַעֲרֶפֶל

ואפ"ל "מי" גילה "רז" זה לבני "מי" בגימטריה חמשים, שע"י "רז" שהוא סודות התורה יכולים להיפנס לשער החמשים. ועיי"ע באור החיים הקדוש (שמות ג' ח') עה"פ וארז, ושם (ויקרא כ"ב יב), דע"י התורה יוכלו להיפנס לשער החמשים, וזה רק ע"י לימוד תורה לשמה, שאי אפשר להגיע לזה בלי תורת הסוד כמבואר בזה"ק וברמח"ל, ובשל"ה במסכת שבועות שלו (דף קפג:).

וכן אפשר לפרש המשנה (יומא פ"ח), אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים, שנאמר, (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם. ואומר, (ירמיה יז) מקוה ישראל ה', מה מקוה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל. דהיינו לפני "מי" זה תורת הסוד, שלפני לימוד תורת הסוד צריך טבילה (ראה מאור ושמש פרשת אחרי), ו"מי" מטהר אתכם, מי שאין לו מקוה, "מי" שהוא תורת הסוד, יטהר אתכם כמו מקוה, כמו שכתב הצה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע, (אמרי פנחס השלם דף קס"ד) שהזהר מטהר כמו מקוה, וז"ל: אמר: קצת בני אדם אומרים בעבור שיושבין בכפרים ואין להם מקוה אינם רוצים ללמד זהר, ואני אומר להם אדרבא, על דרך ששמעתי מהרב שאמר כשחל יום טוב בערב שבת אין צריך לטבל על השבת, כי מה צריך מקוה גדולה מקדשת יום טוב, עפ"ל. (עיין גמרא ברכות דף ט"ז על הפסוק "כנחלים נטיו כגנת עלי נהר ובשיר השירים רבה)

רואים מכל זה שעל ידי תורת הסוד יכולים לזכות לחמשים שערי קדושה וזה בכל השנה כולה, שתורת הסוד מטהר ומזכך את הנפש כמו שהבאנו בספר אור הזוהר מאלף צדיקים, זי"ע.

עוד אמר רבי שמעון שם באדרא רבא, וזה לשונו: אמר רבי שמעון, לשמאי לא אימא דיצייתין, לארעא לא אימא דתשמע, דהא אנו קיומי עלמין. ביאור: אני לא אומר לשמים שיאזינו וגם לא לארץ שתשמע כמו שאמר משה רבינו, כי משה רבינו הזהיר את עם ישראל שלא יחטאו, ועל זה העיד בהם שמים וארץ, אבל אנחנו עוסקים בתורת הסוד שהיא קיום העולם. ואין צורך לעדות שמים וארץ כי העוסקים בתורת הסוד נצלים מן הנסיון.

מכאן אנו רואים שתורת הסוד היא קיום העולם, וכידוע כל הגאולה תלויה בלימוד הזה"ק, כמבואר בזהר הקדוש (ח"ג קכ"ד:): "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי ויתקיים בהון ה' בידד ינחנו ואין עמו אל נכר" (דברים ל"ב).

וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ בְּזוֹהַ"ק (זוה"ח ח"ב ד"מ ע"ב) עַל דּוֹרוֹ: "זְכוּ דְדָרְא דָּא יְקָיִם
עֲלֵמָא עַד דְּיִיתֵי מַלְכָּא מְשִׁיחָא" וְכִידּוּעַ שֶׁבְּזִכּוֹת לִימוֹד הַזֶּה"ק וְהַאֲדָרוֹת יִפְקוּ
מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמִים וְעוֹד לֹא יִצְטָרְכוּ לְנִסְיוֹן. כַּמ"ש בְּזוֹהַ"ק וּבִתְקוּנָיִם. וּבִתְקוּן ו'
אֵיתָא: "וְכַמָּה בְּנֵי נֶשָׂא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מֵהַאי חִיבּוּרָא דִּילָךְ כַּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא
בְּדָרְא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמֵיָא, וּבְגַגְיָה וְקַרְאֵת דְּרוּר בְּאַרְץ וְגו'". וּבְפֶרֶשֶׁת נֶשָׂא אָמַר
רַעֲיָא מֵהֵימְנָא "בְּסַפְרָא דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי".

הָעוֹלָם סוֹעֵר וְגוֹעֵשׂ, דְּבָרִים קוֹרִים בּוֹ, מַלְכֵיכוֹת מִתְגָּרוֹת זֶה בְּזֶה, וְכַבֵּר אָמְרוּ
"אִם רְאִית מַלְכֵיכוֹת מִתְגָּרוֹת אֵלּוּ בְּאֵלּוּ, צַפֵּה לְרַגְלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ". סִימָן זֶה מִתְקַיֵּם
בְּנֹו, כְּמוֹ שֶׁמִּתְקַיֵּם סִימָן נוֹסֵף "אִם רְאִית דּוֹר מְחַרְף וּמְגַדֵּף צַפֵּה לְרַגְלוֹ שֶׁל
מְשִׁיחַ". כִּי "הַכֹּל בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל": שֵׁם נִלְחָמִים, כְּדֵי שֶׁכָּאֵן יִלְכוּ עִם עֲרֻכוֹת מְגוּן,
יִמְגְּנוּ חֲדָרִים אֲטוּמִים וְיִאֲגְרוּ מֵיָם. וּפְסוּק מְפָרֵשׁ הוּא בְּנִבְיָאֵי הָאֲמֵת וְהַצֶּדֶק: "וְהִכְרַתִּי
הַכְּרַתִּי גּוֹיִים, נֶשְׁמוֹ פְּנוּתָם". לְפַעֲמִים מְכַרֵּית הַבּוֹרָא אָמָה אַחַת כְּלִיל, וְלַפְעָמִים
רַק פְּנֵה אַחַת, מַחוּז וְעִיר נִכְתְּשִׁים וְנִעֲשִׂים שְׂמֵמָה. וְלַפְעָמִים: "הַכְּרַתִּי חוּצוֹתָם
מִבְּלֵי עוֹבֵר, נִצְדּוּ עֲרִיהֶם מִבְּלֵי אִישׁ, מֵאִין יוֹשֵׁב" וּמִדּוּעַ, "אֲמַרְתִּי: אֵךְ תִּירָאֵי אוֹתִי,
תִּקְחִי מוֹסֵר".

פֶּרֶשׁ רִשׁ"י: הַבְּאֵתִי פְּרַעֲנוֹת עַל הַנוֹכְרִים כְּדֵי שֶׁתִּירָאוּ וְתִירָאוּ, "וְלֹא יִכְרַת
מְעוֹנָה", וְלֹא יִחַרְבוּ בְּתֵי יִשְׂרָאֵל חֲלִילָה. וְלֹא זֶה בְּלִבָּד, אֲלֵא "כָּל אֲשֶׁר פִּקְדַתִּי
עֲלֶיהָ", לֹא יִכְרַת מִמֶּנָּה כָּל הַטוֹב אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְהִבְיָא עֲלֶיהָ! [פִּירוּשׁ רִשׁ"י וְלֹא
יִכְרַת מְעוֹנָה - וְלֹא יִחַרְבוּן מְדוּרֵיהָ. כָּל אֲשֶׁר פִּקְדַתִּי עֲלֶיהָ - וְלֹא יִכְרַת מִמֶּנּוּ כָּל
הַטוֹב אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְהִבְיָא עֲלֶיהָ]:

אֵת פֶּשֶׁר הַדְּבָרִים נִיתַן לְהַבִּין מִסְפּוּר נִפְלֵא הַנּוֹבָא בְּ"הַגְּדַת הַחֶפֶץ חַיִּים":
מַעֲשֵׂה בִיהוּדֵי תוֹשֵׁב סִין שֶׁעֶסֶק בְּעֶסְקֵי יְבוּא וּלְרַגֵּל מִסְחָרוֹ נִסַּע לְאִירוּפָּה, וְאֵיךְ
אֶפְשָׁר בְּלֵא לְסוּר לְעֵינֵיהָ רְאדִין וְלַהֲתַבָּרֵךְ מִפִּי הַ"חֶפֶץ חַיִּים"? בָּא, וְהִצִּיג עֲצָמוֹ.

אֹרּוֹ פְּנֵי הַצֶּדִיק, וְשָׂאֵל: "מָה נִשְׁמַע בְּסִין?"

נֶאֱמַר, וְסִפֵּר שֶׁהֵיחִידִים מְתֵי מַעַט, הִקְהִילוֹת קִטְנוֹת, וְאִין מְדַרְיָךְ וְרַב, מוֹרָה
הוֹרָאָה וְשׁוֹחַט...

(2 ילקוט שמעוני (עמוס - פרק ט - רמז תקמט) אמר רבי לוי אם ראית דור מחרף ומגדף צפה לרגלו של משיח מה טעם אשר חרפו אויביך ה' אשר חרפו עקבות משיחך וכתוב בתריה ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

אַל הַעֲרַפֵּל

נַעֲנֶה הַצַּדִּיק: "צַרַת רַבִּים הִיא בְּתַקוּפַתְנוּ! שׁוֹמֵעַ אֲנִי זֹאת מִיְהוּדִים בְּצַפּוֹן אַמְרִיקָה וּבִדְרוֹמָה, בְּדָרוֹם אַפְרִיקָה וּבֵאוּסְטְרָלְיָה. נִיֶּסֶיוֹן קָשָׁה הוּא, אֲךָ נִיתֵן לַעֲמוּד בּוֹ. עֲבוּרְכֶם חִבְרַתִּי אֶת סִפְרֵי "נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל"... קָחְהוּ בְּמַתְנָה, תִּלְמַד וּתִלְמַד אַחֲרָיִם!

וּמָה עוֹד נִשְׁמַע בְּסִינַי?"

תָּמָה אוֹתוֹ יְהוּדֵי לְשֵׁאלָהּ. אֲךָ סִפְרֵי שֶׁסָּכַר עֲנַק נִפְרָץ, וְהַצִּיף בְּקֶעֶה רַחֲבַת יָדַיִם. הַטְּבִיעַ כְּפָרִים וְהִשְׁחִית יְבוּל. אֲלָפִים טְבָעוּ, מֵאוֹת אֲלָפִים אֲבָדוּ קוֹרוֹת גַּג...

וְהַ"חֲפֵץ חַיִּים" מְזַדְעָזַע, וּמִתְעַנֵּן בְּכָל פְּרֹט. **אֵי נוֹרָא וְאִיוֹם, מַדַּת הַדִּין מְתוּחָה!...**

הֵעֵז וְשָׁאֵל: **"רַבִּי, מָה לָנוּ וְלָהֶם?!"**

עֲנָה הַ"חֲפֵץ חַיִּים": אֵילוֹ הִנֵּה מִיִּשְׁהוּ מַצִּיב בְּמָה בְּכַפֵּר הָעִיר בְּוֹרְשָׁה, בִּירַת פּוֹלִין, עוֹלָה עֲלֶיהָ וּמִתְחִיל לָנֶאֱמַר בְּאִיִּדִישׁ, לְמִי הִנֵּה מְכוּוֹן דְּבָרֵינוּ?"

עֲנָה הָאִישׁ: "לִיְהוּדִים וְדַאי!"

"מַדְוִיעַ", חִקַּר הַ"חֲפֵץ חַיִּים", "הֲלֹא מַעוּט הֵם בְּעִיר הַגְּדוֹלָה!"

"אֲכֹן", אִישׁוֹר הָאִישׁ, "אֲבָל רַק הֵם מְבִינִים אֶת הַשְּׁפָה..."

"בְּדִיוֹק כָּךְ!" הִתְלַהֵב הַ"חֲפֵץ חַיִּים". "אֲסוֹנוֹת אֵלוֹ הֵם אֵיתוֹת מִן הַשָּׁמַיִם, אֲבָל לְמִי מֵאוֹתוֹתֵי הֵם? "רַק לְמִי שֶׁמְבִיֵן אֶת הַשְּׁפָה"... מָה מְבִינִים הַסִּינַיִם בְּאֵיתוֹתֵי מַדַּת הַדִּין הַמְּתוּחָה? מְכוּוֹנִים הֵם אֵלֵינוּ, כְּדֵי שֶׁנִּשְׁוֹב בְּתִשׁוּבָה. אֲבָל כִּיצַד נִדַּע עֲלֵיהֶם? מְסוּבָבִים שֶׁיְהוּדֵי מְסִין יִגִּיעַ לְאִירוֹפָה, וְיָבוֹא לְרֵאדִין, וְיִסְפֵּר. כְּדֵי שֶׁנִּפְיֵק אֶת הַלְקַח, וְנִשְׁוֹב בְּתִשׁוּבָה מִבְּעוֹד מוֹעֵד..."

עֲבוּרֵנוּ, דָּאָגוּ לְמִידַע שׁוֹטֵף עַדְכֵּנִי וְזָמִין, מְדוּוֹחִים בְּשַׁעַת אֲמַת. אֲסוֹנוֹת טְבָעוּ, פִּיגוּעֵי טָרוֹר פְּצוֹת אֲטוֹם. מְקַרְבִּים אֶת הָאִמָּה. כְּדֵי שֶׁלֹּא נִצְטָרֵךְ לְחוֹתֵה עַל בְּשָׂרֵנוּ חֲלִילָה. כְּדֵי שֶׁנִּפְיֵק לְקַח מִמְקַרְיָהֶם שֶׁל אַחֲרָיִם, וְנִשְׁוֹב בְּתִשׁוּבָה, וְעַל יָדֵי זֶה "נִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאוֹהֵלֵינוּ". וְכֵדֵי שֶׁנִּתְחַנֵּן לְבוֹרְאֵינוּ, "מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ, פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בַּעַל מַלְחָמוֹת זוֹרַע צְדָקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת".

אָנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם בְּשִׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה: "מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׁאֵתָה הוּא ה"א וְכו', וְעַל נִסִּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עֲמַנּוּ וְכו', בְּכָל יוֹם וְיוֹם עוֹשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּב"ה נְסִים, גַּם בְּתַפְלַת "עַל הַנְּסִים" מוֹדִים אָנוּ "וְאֵתָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָּהֶם בְּעַת צָרָתָם וְכו', הַיְהוּדוֹת וְלֵהֲלֵל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל".

נסים מתחדשים בכל יום ויום, לפעמים נתגלה לנו קצת נסים. אך הרבה נסים יתגלו לנו רק אחרי הרבה שנים. וכמו שביאר החת"ס עה"פ (שמות פרק לג כג) וראית את אחרי ופני לא יראו שרק אחרי המעשה מבינים את הנהגת יד השי"ת.

בדיוק אותם הנסים אנו רואים היום לפני מתן תורה שהתורה הקדושה אומרת לנו **והר סיני עשן כולו**, בזמנים אלו אנו רואים **שיש הר הגעש³, שמוציא**

(3) אנו רואים ברש"י שופטים פרק ב פסוק ז אשר האריכו ימים וגו' – ימים האריכו, שנים לא האריכו, לפי שנתעצלו בהספדו, הוא שנאמר (פסוק ט): הר געש, שרעש עליהם החר להורגן. שהתפרצות הר הגעש הוא נשלח מהשם יתברך שמו כמ"ש בתהלים (קד לב) המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו. וברש"י פרש "יגע בהרים ויעשנו" – כמו שמפרש בסניני (שמות י"ט) והר סיני עשן כולו. ובמלבי"ם ביאר: "המביט" – אולם גם בעת שיעלה ברצונו להחריב את העולם, והוא מביט לארץ ותרעד – מפני פחד עניו, וגם כבר יגע בהרים ויעשנו – ע"י רעש הארץ, ע"י אש היסודי להחריב ערים ומדינות, בכ"ז גם אז עין ה' אל יראיו, ואז יביט רק להאביד ולהעניש את הרשעים.

ובבבלי יקר בראשית פרק לה פסוק ז: ומה שנאמר ותקבר מתחת לבית אל. רמז בזה שהספידה בראוי שהרי בית אל היה בהר, ואילו לא הספידה היה החר גועש עליהם כמו שדרשו אצל הר געש (שבת קה ע"ב). וכן כתוב באריכות על זה היערות דבש.

וכך מצינו מה שהיה בעת מתן תורה, כמו שכתוב בתהלים (ס"ח), כתיב "אלקים בצאתך לפני עמך בצעריך בשימון סלה:

(ט) ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלקים זה סיני מפני אלקים אלקי ישראל: ועוד שם למה תרצדון הרים גבגבים החר חמד אלקים לשבתו אף ה' ישכן לנצח, רכב אלקים רבתיים אלפי שנאן אד – ני כם סיני בקדש, ע"ש כל הפרק.

הר אלקים הר בשן הר גבגבים הר בשן: עלית למרום שבת שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן זה אלקים: והנה בפרק כ"ט, קול ה' בבח וגו' קול ה' שבר ארזים וישבר ה' את ארזי הלבנון, וירקידם כמו עגל וגו', ע"ש כל הפרק.

וזה היה כמבואר שם ברש"י, בעת מתן תורה, חזינו דבעולם נעשו שנויים עצומים, הארץ רעשה, השמים נטפו, ההרים רקדו, ארזי הלבנון נשברו, ורקדו ועוד, ועוד,

כמו"כ אפשר לבאר על דרך הפסוק: "בצאת ישראל ממצרים וגו' הים ראה וינס הירדן ישוב לאחור, ההרים רקדו כאלם, גבעות כבני צאן, מה לך הים כי תנוס וגו' מלפני אדון חולי ארץ, וגו', "שלעם ישראל די לפחד משמע אלו" – ה יעקב מה שאין פן לאמות העולם הם צריכים לרעידת האדמה והצפת היםים ושאר מרעין בישין, וכל זה בזכות "ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים", בבחינת אין מים אלא תורה, שבזכות לימוד זוה"ק מגיעים ליראת שמים ואין צריכים ליראות נפולות.

אֵל הָעֶרְפֵּל

עֵשׂוֹן גְּדוֹל עַד לֵב הַשָּׁמַיִם, מֵהַ שְׂיִיכוֹת שֶׁל הָעֵשׂוֹן הַזֶּה עִם עַם יִשְׂרָאֵל? מֵהַ אֲכַפֵּת לָנוּ מֵהַ שְׂיֵשׁ שֵׁם בְּאֵיזָה מְדִינָה רְחוֹקָה?

בְּשִׁבּוּעַ שְׁעֵבֶר בְּיוֹם ב' הִיָּה כָּאֵן בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה חֲמִסִּין גְּדוֹל מְאֹד וְרוּחַ חֲזָק וּמְחִמַּת כֵּן נִשְׂרָפוּ כְּמֵה בְּתַיִם, וּבִלְיָלָה כְּבָר הִיָּה קָר, מִי חוֹשֵׁב מֵהַ זֶה קִשּׁוֹר אֱלֵינוּ, הֲלֵא זֶה רַק טִבֵּעַ הַבְּרִיאָה, פְּעַם קָר פְּעַם חֹם!

כְּמֵה יָמִים אַחֲרֵי זֶה בָּא אֱלִי יְהוּדֵי עוֹרֵךְ דִּין עִם שְׂאֵלָה מְאֹד קָשָׁה, וּבִתְנוּךְ הַדְּבָרִים סִפֵּר לִי שְׂאִירוֹן עִם סוּרְיָה הַחֲלִיטוֹ כִּיּוֹן שְׂבִיּוֹם שְׂנִי שְׁעֵבֶר הִיָּה צְרִיךְ לְבוֹא לְאַרְץ הָעֵשׂוֹן מֵהַר הַגַּעֲשׁ, וְלָכֵן אֲוִירוֹנִים לֹא יוֹכְלוּ לְטוֹס וְאִין אֶפְשָׁרוֹת לְהַמְרָאוֹת, עַל כֵּן זֶה הַזְּמַן הַכִּי טוֹב לְזָרוֹק עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כֹּל הַטִּילִים שְׂיֵשׁ לָהֶם, (מִי יוֹדֵעַ כְּמֵה עֲשָׂרוֹת אֱלָפִים טִילִים שֶׁהַכִּינוּ), וְהַצָּבָא לֹא יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת כְּלוּם. מִפְּנֵי הָעֵשׂוֹן הַחֲזָק שְׂיִשְׂרָה עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

וּמֵהַ שְׂהִיָּה הוּא שְׂהִיָּה כְּמוֹ שְׂבִזְכוֹת מִשָּׁה רְבִינּוּ זְכוּ לְנִסִּים גְּלוּיִם בְּמִדְבָּר, כֵּן נִזְכָּה לְנִסִּים גְּלוּיִם בְּזִכְוֹת הָרֶשֶׁב"י הַקְּדוֹשׁ שְׂיָדוּעַ מִהָאֶרֶץ הַק' שֶׁהַרְשֵׁב"י הוּא נִשְׁמַת מִשָּׁה רְבִינּוּ ע"ה, וּבְזֶה אֶפְשָׁר לְפָרֵשׁ הַפְּסוּק "וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל רֵאשֵׁי הַמַּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה ה'", בְּהַקְּדָם מֵהַ דְּאִיתָא בְּתַקוּנִים (תִּיקוֹן ס"ט דף ק"ב רע"א) אֲשֶׁר אֲתַפְשָׁטוּתָא דְּמִשָּׁה בְּכָל דְּרָא וְדָרָא, בְּכָל צִדִּיק וְחָכֵם דְּמִתְעַסֵּק בְּאוּרִייתָא, וְאִיתָא בְּסִפְרֵי תְנַיָּא קְדִישָׁא (פמ"ב), שְׂבָכְל דוֹר וְדוֹר יוֹרְדִין גִּיצוּצִין מִנְשִׁמַּת מִשְׁרַע"ה וּמִתְלַבְשִׁין בְּגוּף וּנְפֶשׁ שֶׁל חֲכָמֵי הַדוֹר עֵינֵי הָעֵדָה, לְלַמֵּד דַּעַת אֶת הָעַם כו'. וּכְמִרְמוֹז גַּם בְּש"ס בְּכַמְהָ מְקוּמוֹת (שְׁבַת ק"א ע"ב, סֵפֶה ל"ט ע"א, בִּיצָה ל"ח ע"ב, חֲלִין צ"ג) שְׂאֵמְרוּ עַל הַתְּנָאִים וְהָאֵמוּרָאִים "מִשָּׁה שְׂפִיר קְאָמְרַת". וּפִירִש"י בְּסֵפֶה שֵׁם, מִשָּׁה – גְּדוֹל הַדוֹר. וּבְמִסְרַת הַש"ס שֵׁם צִין לַמ"ש רִש"י בְּשְׁבַת דף ק"א, מִשָּׁה שְׂפִיר קְאָמֵר – כְּלוּמֵר רְבִינּוּ בְּדוֹרוֹ כְּמִשָּׁה בְּדוֹרוֹ, עֵי"ש. וְהִינּוּ דְלָכֵל ת"ח וּמְנַהִיג בְּכָל דוֹר וְדוֹר יֵשׁ בּוֹ גִּיצוּץ שֶׁל מִשָּׁה רְעִיָּא מֵהִימְנָא ע"ה.

וּכְתַבְנוּ עַל זֶה שְׁעֵי הַרוּעָה נֶאֱמָן שְׂבָכְל דוֹר, בְּחִינַת מִשָּׁה שְׂבִדוֹר, עַל יְדוֹ פּוֹעֵל מִשָּׁה רְבִינּוּ ע"ה בְּאֲנָשֵׁי הַדוֹר שְׂיָקִימוּ אֶת מִצְוֹת ה' בְּכָלֵל, וְשְׂיָקִימוּ אוֹתָם בְּבַחֲיִנָּה וּמְדִרְגָּה שְׂמִשָּׁה רְצָה שְׂיָקִימוּ אוֹתָם.

וְהִנֵּה הַתּוֹרָה הִיא נִצְחִית וְתִמִּידִית, וְזֶהוּ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל רֵאשֵׁי הַמַּטּוֹת, הִינּוּ אֲשֶׁר מִשָּׁה רְבִינּוּ ע"ה דָּבַר אֶל רֵאשֵׁי הַמַּטּוֹת שְׂבִדוֹרוֹ, וְכֵן חֲכָמֵי הַדוֹר, שֶׁהֵם אֲתַפְשָׁטוּתָא דְּמִשָּׁה בְּכָל דוֹר וְדוֹר מְדַבְּרִים לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל שְׂבִדוֹרָם, לֵאמֹר לְדוֹרוֹת אַחֲרֵיהֶם, זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה ה', שְׂיָקִימוּ אֶת מִצְוֹת ה' בְּאֶפְסָן כֹּזֶה שְׂמִשָּׁה רְבִינּוּ ע"ה מְלַמְדִם לְקִיּוּמָם, הִינּוּ בְּאֶפְסָן וּבְבַחֲיִנַת שְׂהוּא מְרָאָה לָהֶם ("מְרָאָה בְּאֶצְבְּעוֹ וְאֹמֵר "זֶה"), הִינּוּ בְּבַחֲיִנַתוֹ כְּפִי שְׂמִשָּׁה רְבִינּוּ וְהַרְשֵׁב"י עֲלֵיהֶם הַשְׁלוּם, רְצָה לְקִיּוּמָם, וְזֶה אִפ"ל עַל כֹּל רַב וּמַגִּיד שִׁיעוֹר בּוֹזֵה"ק, וּמְאֲרָגְנֵי הַשִּׁיעוֹרִים, כְּמוֹ שְׂכַתֵּב הַגְּר"א ז"ל בְּבִאוֹר הַתִּיקוּנֵי זוֹהַר וְהַמְשָׁפִילִים יְזַהִירוּ בּוֹזֵהר הַרְקִיעַ, שְׂזֶה סוֹבֵב עַל כָּל אֱלוֹ הַמְקִימִים שִׁיעוֹרִים בּוֹזֵהר הַקְּדוֹשׁ יְזַהִירוּ כְּפּוֹכְבִּים לְעוֹלָם וְעַד, וּכְתַבְנוּ עַל דְּבָרֵי הַגְּר"א ז"ל סִפְרֵי שְׁלָם בִּשְׁם "מְצִדִּיקֵי הַרְבִּיבִים", עֵי"ש.

מה עשה הקב"ה בזכות שישי לנו כבר לערך 2000 שיעורים בזוה"ק, שלח לנו רוח חזקה עם חמסין גדול, וכמה בנינים נשרפו [שזה היה חשבון מיוחד בשמים, אבל כל הארץ הייתה שקטה, ולא חשבנו כלום ממה שנעשה, ואיזה נסים אנחנו עוברים], וכל ארץ ישראל יושבו לבטח, וב"ה כלום לא קרה לעם ישראל, וניצלנו ב"ה. ולראות את יד ההשגחה המפלאה, בלבנון הסמוכה לארץ ישראל הגיע עשן הערפל, ואילו לארץ ישראל לא נכנס. וזהו ממש נס גלוי.

אספר מה שקרה ביום שסימנו את ספר הזוהר הקדוש לפי סדר הדר היומי, המדפס ב"ב כרכים לי"ב חודשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה בעזה, זה היה בחודש טבת. וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות [וב"ה על הנסים הגדולים שהיה שם, בזכות הרשב"י והזוהר הקדוש, כן יעזר ה' הלאה].

ובזכות זו, התקיימו דברי הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהיינו, שרק בגמר כל הספר כולו יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו, וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים כולנו את ה"זוהר המחולק" דבר יום ביומו ("דר היומי"), באלפי רבבות סיומי הזוהר בוודאי נזכה להבטחת הרשב"י שהזכרנו "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

ובאותה תקופה ארע עוד נס, אשר רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש מהטילים ארפי הטוח שהיו מוכנים להגיע לבית שמש ח"ו.

בעתונים דיווחו אז [בערש"ק פרשת יתרו תשס"ט לפ"ק (בזמן קבלת התורה)] נראה, כי החמאס שאף להפגיז את בית שמש במספר טילים יותר גדול מאשר ששלחו לאשדוד או לבאר שבע, כי רצו לפגוע בפצצות אטום, שידוע שבבית שמש יש הרים מלאים עם פצצות אטום. והגיע רק טיל אחד כמה קילומטר מבית שמש, והחזיקו את זה בסוד, כדי שלא יודע להם המקום איפה המקום שהגיע ולשלוח ח"ו יותר טילים. והכל היה בזכות הזוהר היומי שעבדו על זה יומם ולילה בבית שמש.

כשסיפרתי הספור הזה להגה"צ הרב נחום ראזנבערג שליט"א שזכה לבנות ולתקן לערך 300 מקנאות, אמר לי שהדברים פשוטים ובימי חורפו זכה ושמע מפי בעל ה"סלם" זצ"ל בעצמו, וכך ספר לו: כשהרשע הגדול ימ"ש רצח 6 מליון יהודים באירופה, אמרתי לכולם: "אי אפשר לנצח רשע זה, ומלחמה זו לא

אל הערפל

תסתתרים אלא אם כן יקומו יהודים וילמדו זוהר הקדוש". לכן ישוב בעל "הסלם" ותרגם הזוהר ללשון הקודש שיהיה מובן ליהודים פשוטים כפי השגתם. ואכן בסיום עבודתו, ביום שגמר התרגום על ספר הזוהר, נחל היטלר ימ"ש תבוסה קשה במלחמה, וכך נצלו מעט היהודים ששרדו, ובנסים גלויים נצלה ארץ ישראל מציפורניו של אותו רשע ימ"ש. – בזכות הזוהר הקדוש.

ואכן כך נכתב מפרש בזוה"ק פרשת נשא בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי – בזה הספר (הזוהר הקדוש) יצאו מן הגלות ברחמים.

עוד ספר לי אשר בשנת תשכ"ז, בעת מלחמת "ששת הימים", למד בישיבת וויזניץ ב"ב אצל הגאון וקדוש בעל ה"אמרי חיים" זצוק"ל, בימים דאז, יצאו 5 מדינות נגד עם ישראל: מצרים, ירדן, עירק, סוריה ולבנון, החליטו להלחם נגדנו, והסכנה הייתה גדולה מאד, והפחד ממש נורא - שלושה ימים לפני תחלת המלחמה כבר היו סגורים כבישי הגליל מפני פחד האויב, שמא יתקפו סוריה ולבנון את הצפון. ולא הרשו לסע בדרכים. האדמו"ר מוויזניץ זי"ע בקש וקבל רשיון מיחד להגיע למירון, ואמר:

כשאגיע לרבי שמעון אפעל כל מה שצריך. וכך עלה לציון הקדוש של רשב"י. כשנכנס לציון הקדוש לקח ספר הזוהר פתח דף ראשון ואמר: כאן כתוב "ספר הזוהר מהתנא האלוקי רשב"י", ופרש: דאס איז די לעכטיגע ספר "ספר הזוהר" וואס לערנט אונז "מהתנא" געטליכקייט "האלוקי" פון וועס? פון רשב"י, [תרגום ללשה"ק: זה הספר המואר (הזוהר) שמלמד אותנו (מהתנא) אלקות, ממי? מרשב"י]. אח"כ נגש לציון הקדוש נשק ואמר: כבר נתקתי כל הקשרים של כל האמות הרוצות להרע לישראל. היאך עשיתי זאת? כי דבקתי בתנא הקדוש רשב"י. וכלנו יודעים על הנסים הגדולים שקרו במלחמה זו. (שהלומד בספר של הצדיק מתדבק בנשמת הצדיק, ועין בספר מאורות הזוהר).

מכאן רואים כמה גדול כח הלומד זוהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י ע"ה ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמר יכול אני לפטר את העולם כולו מן הדין. ואפילו בדרנו הפשוט.

יש הרבה לספר אבל הזמן קצר, לכן נספר רק על קצה המזלג:

כתוב בפרשה ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים (שמות כ יח): כתוב בלקוטי מוהר"ן, שהערפל הם המניעות, כשרוצים לעשות איזה מצוה גדולה יש

מְנִיעוֹת גְּדוּלוֹת, אָבֵל לֹא צָרִיכִים לִפְחַד מִן הַמְּנִיעוֹת וְצָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַפְּחוֹת כִּי שֵׁם הוּא אֱלֹקִים. וַיֵּשׁ לְהֶאֱרִיךְ בְּזֶה, אָבֵל אֶסְפֵּר בְּקִצּוֹר.

לִפְנֵי 42 שָׁנָה לְעֶרְךָ רָאִיתִי כָּל סִפְרֵי הַזְהָר הַקְּדוּשׁ בְּחֻמְשָׁה כְּרָפִים עִם נְקוּדוֹת יְפוֹת מְאֹד, דְּפוּס לִפְנֵי מֵאָה שָׁנָה לְעֶרְךָ מְאֹד יָפֵה, הַשְּׁתוֹקֵקתִי מְאֹד לְהַדְפִּיסוֹ כְּדֵי שְׂיִהְיֶה קָל לְכָל אֶחָד לְגָרֵס אֶת הַזְהָר הַקְּדוּשׁ, אָבֵל בְּקִשׁוֹ מִמֶּנּוּ \$300 וְזֶה הָיָה אֲזִי הוֹן תּוֹעֲפוֹת, וְלֹא יִכְלַתִּי לְקַנּוֹת אֶת זֶה. הַלֵּב שְׁלִי כָּאֵב הַרְבֵּה זְמַן עַל זֶה שֶׁלֹּא זָכִיתִי לְקַנּוֹת וּלְהַדְפִּיס אֶת זֶה.

וְאֲזִי הוֹצֵאנוּ לְאוֹר אֶת הַחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּפִרְשִׁיּוֹת בּוֹדְדוֹת [וְאֲזִי לֹא הָיָה בְּאֶפְשָׁר בְּאַרְצָה"ב לְקַבֵּל חֹק לְיִשְׂרָאֵל] וְכֹךָ לְכָל הַפְּחוֹת יִלְמְדוּ אֶת זֶה שֶׁל הַחֹק לְיִשְׂרָאֵל, וְכָל הַחֹק, ב"ה זֶה עָשָׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל, עַד שֶׁרָאוּ אִיךָ שְׂאֲנָשִׁים הוֹלְכִים וּמְחַזְּקִים בְּטִלִּית שְׁלֵהֶם אֶת הַחֹק לְיִשְׂרָאֵל, וּב"ה הַחֹק נִכְנָס לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְאַחֲרֵי כֵן הִתְחִילוּ לְהַדְפִּיס אֶת הַחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּגְדוּל, וְהַיּוֹם מְדַפְּסִים כְּבָר כָּל שָׁנָה לְעֶרְךָ שְׂמוֹנֶה אֲלָפִים סֻטִּים.

בְּשָׁנַת תַּשְׁמ"ג חֲשַׁבְתִּי שְׂצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת מְשֻׁהוּ שֶׁכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יוּכְלוּ בְּקִלּוֹת לְלַמּוֹד זֹהוֹר הַקְּדוּשׁ, הַחֲלֻטְתִּי שְׂכַדִּי שֶׁלֹּא יִהְיֶה לִי מְנִיעוֹת מְאֲנָשִׁים וּשְׂאָר דְּבָרִים, הַשְּׂפָרְתִי חֲדָר בְּמֵאנְסִי, זֶה רְחוּק מִבְּאֶרָא פֶּאֶרְק שְׂגָרְתִי שֵׁם לְעֶרְךָ שְׁעָה וְחֻצֵי נְסִיעָה כָּל דֶּרֶךְ.

הַשְּׂפָרְתִי מְכוֹנַת צִלּוּם וְהִתְחַלַּתִּי לְהַעֲתִיק מְאֲמָרִים מִכָּל הַזְהָר הַקְּדוּשׁ עַל עֵינַי תּוֹרָה וּתְפִלָּה וּמְאֲמָרִים שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ ע"ה, וְדַבְּרַתִּי עִם מְדַפְּסִים שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה קְלוּם רַק מֵה שְׂאֲנֵי יִתֵּן לוֹ כָּל יוֹם, וְדַפְּסִים תַּכְּף וּמִיָּד עִם נְקוּדוֹת, וְעַבְדְּתִי בְּהַכְנַת הַסֵּפֶר כָּל יוֹם לְעֶרְךָ 10-12 שְׁעוֹת, וּב"ה הַצְּלַחְתִּי בְּעַבְדוּתָהּ, [וְאֲזִי עוֹד לֹא הָיָה הַתּוֹכְנוֹת, רַק הַצְּטָרְכוֹ לְהַדְפִּיס הַכָּל מִחֻדָּשׁ].

מֵה עָשָׂה הַבַּעַל דְּבָר? הוּא שָׁבַר 4 מִחֻשְׁבִּים יְקָרִים, וְעַבְדוּתָהּ שְׁלִי שֶׁל חֻצֵי שָׁנָה לְעֶרְךָ עִם הַרְבֵּה הוֹצָאוֹת וְלֹא יִכְלַתִּי לְהַדְפִּיס כְּלוּם, כִּי הַמְּדַפְּסִים עֲזַב אוֹתִי וְאָמַר כִּי הוּא לֹא מְסַגֵּל לְהִלָּחֵם עִם הַס"מ, שֶׁלֹּא רוֹצֵה בְּשׁוּם אִפְּן לְתַת לִי לַעֲשׂוֹת אֶת הַעַבְדוּתָהּ.

וְגַמְרַתִּי אֲזִי רַק סֵדֶר בְּרֵאשִׁית, וּשְׂמוֹת וַיִּקְרָא בְּמִדְבַר דְּבָרִים נְשֹׂאֵר בְּאֶמְצַע בְּלִי נְקוּדוֹת.

ואחר שנים כל פעם שרק רציתי להוציא לאור אפילו סדר בראשית, נשבר המחשב.

ב"ה שעליתי לארץ חשבותי שזכות ארץ ישראל תעזר לי להתחיל עם העבודה, והתחלתי לעבוד, ונשברו המחשבים עוד הפעם. החלטתי שצריך הרבה תפלה להתפלל שאצליח, כי בלי תפלה לא הולך כלום.

לפני שני שנים נסעתי לצפת לפני ל"ג בעומר לקחתי שם דירה שרואים משם את ציון הרשב"י והחלטתי לעשות שלשה ימים תפלות שהשם יתברך יעזר לי שאוכל להצליח בעבודת הקודש של הזהר הקדוש.

שלשה ימים ולילות הייתי בתענית דבור וכל יום אמרתי שלשה פעמים תהלים והסתכלתי לעבר הציון של הרשב"י ובקשתי שאצליח בהפצת הזה"ק.

לקחתי את הימים הקדושים, זה היה יום לפני ל"ג בעומר ול"ג בעומר ויום אחרי ל"ג בעומר.

ואחר כך ב"ה התחיל הסייעתא דשמיא והתחלתי לסדר את הדרך היומי של הזהר הקדוש, אבל המניעות היו כל כך גדולות בכל האופנים, כל המדפיסים שעבדו אתנו נשברו להם כל המחשבים לא פעם ולא פעמים, והמכונות צלום נשברו, ומכונת צלום אחת חדשה הכי היקרה, שלחו 7 מכונות חדשות וכלם נשברו, הם אומרים שלא היה בהסטוריה דבר כזה ששבע מכונות חדשות נשברים. (ראה באריכות בספר "אל הערפל" חלק ב').

ועם כל המניעות האלו ה' עזר לנו שהגענו עד כה שב"ה הוצאנו לאור לערך רבע מליון עלונים ולערך 150 אלף תיקוני זהר ואור הזהר גדלי ישראל והזהר וזהר הקדוש ושאר ספרים שחלק מן העולם כאן כבר ראו את זה.

העקר שאני מספר את הספור שצריכים לדעת שכל דבר טוב ובפרט דבר כזה שכל העולם וכל הגאולה תלויה בזה ישנם הרבה מניעות, אבל עם רצון חזק יכולים לעבר על הכל, ויכולים להגיע לכל מה שרוצים באמת עם סייעתא דשמיא, כמו שכתוב בזה"ק "כד בעי בר נש לאתדכייא כמה אנון דמזמנין ליה", כאשר בן אדם רוצה להטהר כמה מלאכים עוזרים לו. אבל צריך לדעת כי כל מצוה לפי גודל המצוה יהיה הרבה מניעות, כמו שאנחנו רואים שמשנה רבינו נגש אל הערפל, זה המניעות שלא יכולים לראות, מדוע – מפני "אשר שם האלקים"

שָׁשׁ יֵשׁ אֱלֹקוֹת וְהַשְּׁגוֹת גְּדוּלוֹת לְכֵן יֵשׁ עֶרְפֵּל, אֲךָ מִשָּׁה נִגַּשׁ לֵאלֹהִים פֶּחַד וּבְטוּחַ בְּעֵזְרֵי מַעַם ה'.

וְכִמוֹ שֶׁאֲנוּ נִזְקָקִים לְרַחֲמֵי שְׁמַיָא וְיֵשׁ כְּמַעַט אֶחָד וְחֻצֵי בִילִיאַן עֲרַבִים שְׁכַלְמֵם רוֹצִים לְחַסֵּל אֶת חֲמֵשׁ עָשָׂר מִלִּיאַן יְהוּדִים, וְלָכֵן אֲנוּ בְטוּחִים שָׂאֵם יִלְמְדוּ אֶת הַזְּוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּכָל יוֹם וְיוֹם רַק 12 דְּקוֹת, וְיִגְמְרוּ כָּל הַזְּוֹהַר בְּשָׁנָה אַחַת, בְּוִדְאֵי יִנְצְלוּ מִחֲבַלֵי מְשִׁיחַ, כְּמוֹ שֶׁהַבְּטִיחַ רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי שֶׁבְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא.

ב"ה, יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים הֵם, וְאֶחָד טִילְפֵן אֵלֵי לִפְנֵי שְׁבוּעִים שְׁעָשָׂה וְאֶרְגָן כְּבַר אֶלְף סִיּוּמֵי זוֹהַר הַקְּדוּשׁ, וְאֶחָד טִילְפֵן אֵלֵי בְּשָׁבוּעַ שְׁעֵבַר שְׁרוּצָה לְאֶרְגָן אֶלְף סִיּוּמֵי זוֹהַר בְּסוּד הָאֶלְף לָךְ שְׁלֵמָה, וּבִזְכוּת זֶה נִזְכָּה מֵהַר לְהַגְאוּלָה שְׁלִימָה. וּבְאַמַּת יֵשׁ לִי תִכְנִית קִלְהָ אֵיךְ שֶׁיִּכְוֹלִים בְּקַל לְאֶרְגָן הַשִּׁיעוּרֵי זוֹהַר בְּאֶלְפִים וּרְבֻבוֹת, וּמִי שְׁרוּצָה לְהִיּוֹת שְׁתָּךְ יִתְקַשְׁרוּ אֵלֵינוּ.

עֲנֵךְ כְּפוּל וְשִׁמְחָה מְרוּבָה לְחִזּוֹת וְלִרְאוֹת אֵיךְ שְׁמַאוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל מִתְאַרְגְּנִים לְמַפְעֵל הַזְּוֹהַר הָעוֹלָמִי, וְחִרְתוּ עַל דְּגְלֵיהֶם "בְּלִתִּי לַד' לְבָדוּ" (רְאָה בְּסִפְרֵי הַרְמַח"ל וְהַזְּוֹהַר) וּבְדִגְלֵי הַזֶּה דוֹגְלִים עַל עֲרֵי יִשְׂרָאֵל וּמִתְרִיעִים בְּקוּל חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ "מִי לַד' אֵלֵי", וּמִתְקַבְּצִים סְבִיבָם בְּכָל תְּפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל יִרְאֵי ד' שְׁנִשְׁאָרוּ לְפִלִיטָה שֶׁיִּשְׁנֵם עֲדִין בְּדוֹרְנוּ דוֹר עֲקֵבָתָא דְּמְשִׁיחָא הַחֲפָצִים בְּאַמַּת לְהַתְקַרֵּב לְרִשְׁבֵּי זִי"ע וְעוֹשִׂים קְבוּץ וְרְבוּץ וּפְעֻלִים לְהַקִּים שִׁיעוּרִים בְּאֶרֶץ, וּבְכָל הָעוֹלָם כּוּלוֹ, וְהַמוֹנֵי יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים, פּוֹעֵם בְּלִבָּם זִיקַת יְהוּדִי, וְנִמְשָׁכִים בְּעֻבוֹתוֹת אַהֲבָה אַחֲרֵיהֶם לְרַגֵּל הַהֲפָרָה כִּי הָאֲמַת נִר לְרַגְלָם.

ב"ה שְׁרוּאִים הֵנִי רַבְרָבִי יִקְרִי מֵאַחֲרֵינוּ בְּנֵי שִׁיּוּדְעִים הֵיטֵב אֶת מֵאֲמֹר קְהֵלַת "הַבֵּל הַבָּלִים אֲמַר קְהֵלַת הַכָּל הַבֵּל" - וּמִחֵם הַבְּהִיר וְצִלּוּל לְדַעַת שְׁכָל הָעוּהָ "זִ" "הַבֵּל אֵין בָּם מוֹעִיל" - וְהַעֲקָר הָאֲמַתִּי הוּא - לְזִכּוֹת אֶת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל כְּמָה שִׁיּוּתֵר, וְלְזִכּוֹת עַל יְדֵיהֶם בְּשִׁפְעַ אֹר אֱלוֹקֵי (עֵיין גַּמ' סְנֵהֲדָרִין צ"ט)

כְּמָה מְפַעִים וּמְחַזְקֵם לְהַכִּירָם בְּמֵלֵא הוֹדֵם וְתַפְאָרְתָם, אֲשֶׁר יֵשׁ מֵהֶם שְׁקִנּוּ מֵאוֹת וְיֵשׁ אֶלְפִים שֶׁל סְטִים - לְחִלּוּקָה חֲנָם - מְפַנֵּי שִׁיּוּדְעִים עֲרָךְ שֶׁל שְׁעָה תוֹרָה בְּעוּהָ "ז" - וּבְפִרְט לִימוּד הַזְּוֹהַר"ק שְׁמוּכָפֵל לְאֶלְפִים וְלְרַבֻּבוֹת

תְּתַאֲרֵם לָכֵם אֵיזָה זְכוּת גְּדוּלָה יֵשׁ לָהֶם, וְכָל אֶחָד יְכוּל לְזִכּוֹת בְּקִלוֹת לְזִכּוֹת הָאֵלוֹ: בְּחַמְשָׁה שְׁקֵלִים לְסִפְר - אֶתְהָ קוּנָה 101 סְפָרִים בְּסִף 505 שׁ, - אֲשֶׁר לְמָה נִחְשָׁב! - הוּי מְחַשֵּׁב שְׁכַר מַצּוּהַ כְּנֶגֶד הַפְּסֻדָה. - בֵּא וְרָאָה אֶתְהָ מִחֲלַק 101

אֵל הָעֶרְפֵּל

יהודים כמנין "מיכאל" וכמה מלאכים לאלפים ולרבות נבראים מכח זה. – בזכותך יהודי לומד בשבת קודש שעה זזה"ק – אשר ערכו שנה לאלף שנה לימוד פשט ביום חול לפי הבן איש חי, וכשלומד בשמחה - מכפל באלף - סך הכל מליון שנה (אורחות צדיקים)) – וזה רק מיהודי אחד, 70 שנה של שבתות, ואחר כך תקפיל במאה יהודים – האם יש לנו משג מה זה עושה, איזה פעל ורשם נפלא הוא בכל העולמות, וכלם שמורים לך.

עתה, היפלא מדוע באים וחוטפים, ומנדבים ללמוד לע"נ, לזכות, לרפו"ש, לשמחה שתעלה יפה, – במקום לתת ברכון, או איזה מזכרת שלא זוכרים ממנה כלום, חלק זוהר ותקוני זוהר במחיר מצחיק. – ותשמח כל חייך בעולם הזה ובגודאי בעולם הבא. וכך יזכרו אותך לעד לטובה בזה ובבא, כל הקרובים, וגם המלאכים בשמים ומליצו טוב בעדך, ורבי שמעון בר יוחאי זי"ע בעצמו יברך אותך ויודה לך על כך. – נו יש עוד מה לחשוב, - צריך רק לקיים מאמר חז"ל: "אם פגע בך מנוול זה משכהו לביהמ"ד אם אבן הוא נמוח אם ברזל הוא מתפוצץ". נסה ותינוכח איך לבד מטהר ומזדכך, ומתלהב לאבינו שבשמים.

וכח גדלת לימוד הזזה"ק נתן בהם חשק עצום עד כדי שעמדו ומכרו כלי כסף אשר ברשותם כדי לזכות ולזכות את כלל ישראל, וקימו בעצמם "בוזו כסף בוזו זהב" - כי מה נחשב כסף וזהב – כנגד הצער של שכינתא בגלותא, ומה גם שעי"ז נשרפים הקלפות ומתבטלים הגזרות, - והעולם מכין עצמו לגאלה השלימה, כמו שהבטיח משה רבינו לרשב"י – "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי". ובזכות מזכי הרבים ישפע שפע רב בכל העולמות ונזכה להבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרומה קכ"ח): –

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים [בהפצת הזהר הקדוש] מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה - כופה את מלכות הרשעה. - עושה נחת רוח ועלוי להשם ותברך. - מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י: זוכה לראות בנים לבניו. - זוכה לעשירות בעולם הזה. - זוכה לעולם הבא. - אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו. - נכנס לשנים עשר שערי גן עדן – ואין מוחה בידו. - משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות. - הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את כולם להקדוש ברוך

הוא. - הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלואים אותו, ונכנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סוד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר – ומיחדים רק לו.

ונספר ספור נורא מגדל הזכות של מזכי הרבים:

המזכה את הרבים הוא היחסן הכי גדול בשמים

בספר שמח משה עה"ת בהקדמה בקו' תהלה למשה דף י"א ע"ב וזל"ק: מבוואר בזוהר תרומה דף קכ"ח ע"ב ההוא זכאה בעי למרדך בטר חיבא וכו' בגין דחשב לי' כאלו הוא ברא לי' ודא איהו שבחא דיסתלק בי' יקרא דקב"ה יתיר משבחא אחרא וכו' ועל דא באהרן ורבים השיב מעון וכתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום ועיי"ש בד' קכ"ט ע"א כמה הפליגו שם כמה גדולים זכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה.

וכן שמעתי מאדמו"ח ז"ל אשר ספר לו מוזלל"ה איך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש ר' איציקל מדראהאביטש ושאל רש"י ז"ל ר' איציקל איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל המגיד משרים מזלאטשוב מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל, והשיב לו ר' איציקל הנ"ל, איך שלומד תורה לשמה, ולא נתקרה דעתו של רש"י ז"ל, ואמר לו עוד, שבנו הרבה לסגף את עצמו בתעניתים וסגופים, וגם בה לא נתקרה דעתו הקדושה, ואמר לו עוד אשר הרבה בגמ"ח וצדקה, ופזר נתן לאביונים וכדומה, ועוד לא נתקרה דעתו שוב אמר לו שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם ובזה נחה ושקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אתו כל הפמליא של מעלה ע"כ.

מובן כי מעשה כזאת לא יוכל לספר אשר עיני בשר לו ואך לאדם אשר עיניו משוטטות בעולמות עליונים שומע ורואה מה שלא ישמע לזולתו. יוכל לספר כזאת.

מזה יכולים להבין איזה זכות גדול הוא לאלו שלומדים זוה"ק, וכל הפמליא של מעלה מדברים מהם, שבזכותם נצולים כל עם ישראל מכל מיני גזרות קשות ורעות, ומקרבין הגאולה, שנזכה בקרוב לראותה.

אֵל הַעֲרֶפֶל

**מורי ורבותי! מי שרוצה לזכות לכל זה יתקשר אלינו, לעזר
להפיץ את שיעורי הזהר הקדוש ויזכה לברכת הרשב"י הקדוש.**

הרשב"י והרמח"ל פותבים:

**כי הזהר הקדוש הוא כמו תיבת נח⁴ שאלו שילמדו וינצלו מחבלי משיח
בזה תלוי סוד הצלת עם ישראל בדור האחרון וגאולתו,
בנח וסגלת⁵ למוד הזהר הקדוש**

4 ספר הזהר הוא כתבת נח שנתכנסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא. והמשכילים זיהירו בזהר הרקיע. אלין אינון דקא משתדלין בזהר דא, דאקרי ספר הזהר, דאיהו כתיבת נח, דמתכנשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אחד מעיר, ושנים ממשפחה. דבהון יתקיים (שמות א) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו. ודא אורה דספרא דא. (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא)

הרמח"ל זי"ע לא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל, אלא בלמוד "הזהר הקדוש" ברצף ללא הפסק, שבכח "הזהר הקדוש" לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים. כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאולה ברחמים, מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצילן.

רבנו משה חיים לוצאטו זי"ע, בעל ה"מסלת ישרים" ועוד, תקן בישיבתו סדר למוד מיוחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בישיבתו, וכתב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנה שונאיהם, ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד..."

בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת ונצל ונמצא שבריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, שבסודה נעשה הזהר, אשר בו נכללו כל הששים רבוא נשמתין, כמזכר בתקונים, ואז נחשב זה לבריחה פללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יצטרף אלא יציאה, וזהו שאמר (ישעיה נב, יב): "כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכוון כי הלך לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל..."

כל מי שיתדבק בזהר הקדוש בורח מן הסטרא אחרא, וינצל מחבלי משיח והאמת, כי ספר הזהר נשאר אחריו (אחרי רשב"י) זי"ע, שכל מי שיתדבק בו נקרא שבורח מן הסטרא אחרא, עד שלא יצטרף לו (באחרית הימים) אלא יציאה, ואודיעך מה תועלת נמצא בזה, והאמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הצלה מחבלי משיח.

5 הגאולה העתידה לא תהיה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, ואשרי הזוכה בה" דברי השל"ה הקדוש: "הנה מבאר מפאן שחבור הזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר

הַנְּבִיא יִשְׁעִיָּה אֹמֵר: (פְּרָק מֵא יד-טו) **אֵל תִּירָאֵי תוֹלַעַת יַעֲקֹב מֵתֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ נָאִם ה'** וְגֹאֲלֶךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: הִנֵּה שְׂמִתִּיךָ לְמוֹרֵג חֲרוֹץ חֲדָשׁ בַּעַל פִּיפִיּוֹת תִּדְוֹשׁ הָרִים וְתִדַּק וּגְבָעוֹת כַּמֵּץ תִּשִּׂים: וּבִתְרַגּוּם יוֹנְתָן בִּיָּאֵר: לֹא תִדְחֲלוּן שְׁבֻטֵי־אֵל דְּבֵית יַעֲקֹב זָרְעִיתָא דִּישְׂרָאֵל, מִימְרֵי בְּסַעֲדָכוֹן אָמַר ה' וּפְרִיקְכוֹן קִדְיִשָּׁא דִּישְׂרָאֵל: וּבִרְד"ק בִּיָּאֵר: אֵל תִּירָאֵי תוֹלַעַת יַעֲקֹב - לְפִי שְׁהֵם חֲלָשִׁים בְּגִלוֹת פְּתוֹלַעַת, וְיִלְמְדֵנוּ לְמָה נִמְשְׁלוּ יִשְׂרָאֵל לְתוֹלַעַת, לוֹמַר לָךְ מַה תוֹלַעַת זֹו אֵינָה מְכָה אֶת הָאֲרָזִים אֲלָא בְּפָה, וְהִיא רַכָּה וּמְכָה אֶת הַקֶּשֶׁה, כִּן יִשְׂרָאֵל כָּל כַּחַם בְּתַפְלָה, וּמִכֵּים רִשְׁעֵי הָעוֹלָם שְׁהֵם חֲזָקִים כְּאֲרָזִים וְנִמְשְׁלִים בְּהֵם שְׁנֵאֲמַר אֲרִז בְּלִבְנוֹן.

הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב

אֵין כַּחַם שֶׁל יִשְׂרָאֵל אֲלָא בְּפִיהֶם

בִּידְנֵנוּ כַּח אֲדִיר, לְנַצַּח אֶת הָאוֹיֵב, לְתַת אֶת הַמַּנְפָּה הָרִאשׁוֹנָה!

לוֹמְדֵי הַזֶּהֱר הַקְּדוֹשׁ נוֹתְנִים אֶת הַמַּנְפָּה הָרִאשׁוֹנָה!

זֶה תִּהְיֶה סֵבָה קְרוּבָה לְבִיאָתוֹ, וְזֶה שְׂאֵמַר וּבְגִינָה "וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ" וְכו', כְּדֵי שְׂבֻכּוֹת זֶה יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל, בְּשֵׁם שְׁלֹא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם עַד שֶׁהֲצַרְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם הַפֶּסַח וּבְדָם הַמִּיִּלָּה, כִּן הַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה לֹא יִהְיֶה הַגְּאֻלָּה עַד שִׁיזְכּוּ לְתוֹסַפַּת הַקְּדֻשָּׁה הַזֶּה, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל וְתִפְרָף, וְאֲשֶׁרֵי הַזֹּכֶה בָּהּ" (עֲשֵׂרָה מְאֻמְרוֹת מֵאֲמַר רִאשׁוֹן, שְׁנֵי לִוְחוֹת הַבְּרִית).

כְּבוֹד תוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת וְיִהְיֶה לוֹ לְזִכּוֹת - וְעַתָּה אֵל יִשְׁלִיכוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אַחֲרֵי גוֹם, כִּי אֲנִי אֲלַמֵּא נְתִישֵׁר חִילֵי הִיִּתִי קוֹבַע דְּבָר זֶה בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, אֲבָל כְּבוֹד תוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת וְיִהְיֶה לוֹ לְזִכּוֹת, כִּי אֵין כַּחַם לְטוֹבָה לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְכָל אַחַד בְּמִקְוָמוֹ יִכּוֹל לַעֲשׂוֹתוֹ כִּי לֹא דְבָר קֶשֶׁה הוּא כָּלֵל".

וּמִי לָנוּ גְדוֹל כְּהַרְמוּח"ל ז"ע אֲשֶׁר הִיָּה בְּקֵי עֲצוּם בְּכָל מַכְמֻנֵי הַתּוֹרָה וְלֹא מִצָּא עֵצָה לְבַטֵּל גְּזֵרוֹת מַעַם יִשְׂרָאֵל אֲלָא אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת, לְמוֹד בְּסִפְר הַזֶּהֱר בְּרַצָּף לְלֹא הַפְּסָק, שְׂבֻכְח הַקְּדֻשָּׁה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁל סִפְר הַזֶּהֱר הַקְּדוֹשׁ לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת וּלְקִרְבַּ הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמֵיָם. (אֲגַרַת הַרְמוּח"ל - מְאֻרוֹת הַזֶּהֱר).

הַצָּבָא מִתְפַּנְנִים לְהַחְזִיר "מִכָּה שְׁנִיָּה" לְאִירֹן עַל יְדֵי צוּלְלוֹת, זֹאת אוֹמֶרֶת שְׂפָבֵר הַשְּׁלִימוֹ עִם הַעֲבֻדָּה, שְׂתֵהִיָּה זֶה אִירֹן שְׂתֵתֶנָּן אֶת "הַמִּכָּה הָרִאשׁוֹנָה" – פְּצָצָה גְרַעֲיִנִית לְיִשְׂרָאֵל [ח"ו], (וְהַצָּבָא מְשַׁעֵר שְׂזָה עָלוּל לְגַבוֹת בְּמַלְיוֹן נֶפֶשׁ רַחֲמָנָא לִיצְלָן).

הַמְדִינָה בְּבֵר הַשְּׁלִימָה עִם הַמִּצְבָּ!

אֲנַחְנוּ לֹא מְשַׁלְיָמִים עִם הַמִּצְבָּ הַזֶּה!

וְנִהְפֹךְ הוּא! אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הֵמָּה בְּשׁוֹנְאֵיהֶם!

אֲנַחְנוּ נִתֵּן אֶת "הַמִּכָּה הָרִאשׁוֹנָה"!

"נִקְהָלוּ הַיְהוּדִים בְּעֲרִיָּהֶם בְּכָל מְדִינֹת הַמְּלָכָ" ... לְלַמּוֹד זֹהוּ הַקְּדוּשׁ "וְאִישׁ לֹא עָמַד לִפְנֵיהֶם כִּי נִפְל פְּחָדָם עַל כָּל הָעַמִּים" (אֶסְתֵּר פָּרָק ט ב).

אֲנַחְנוּ יְכוּלִים מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהָר הַקְּדוּשׁ וְאֶפִּילוֹ מִסְפָּר פְּעָמִים, וְכֵן נִמְנַע אֶת הָאֶסוֹן וְנִקְרַב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. – וְכֵן אוֹמֵר מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם לְרַשְׁבֵּי זֵי"ע בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ (פְּרִשְׁת נְשֵׂא דָף כ"ד), "בְּהַאי תַּבְּוֵרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֹּהָר יִפְקוֹן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". [בְּאוּר הַדְּבָרִים: בְּזִכְרוֹת הַחֲבוּר שְׁלָךְ, סֵפֶר הַזֹּהָר הַקְּדוּשׁ, יִצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים לְלֹא צְרוּת וְיִסוּרִים וְלֹא צַעַר חֲבֻלֵי מְשִׁיחַ!]

בִּיצַד זֶה אֶפְשָׁרִי?

הָאֵם יְכוּלִים לְיִישׂוּם זֹאת?

אֲבָן, אֶפְשָׁר וְאֶפְשָׁר!

בְּתַכְנִיַת קִלְיָה וּמִתְאִימָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד!

שְׁלֹא תִגִּידוּ לֹא יָדְעָנוּ!

שְׁלֹא תֹאמְרוּ לֹא יָכְלָנוּ!

בְּיָדְנוּ הַדְּבָר, וְחוּב קְדוּשָׁה הוּא לָנוּ!

מִי לָהּ אֵלֵי!

מסלול יהלום: אם יש בידכם להשפיע על 1000 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע וכגון ישיבות כוללים בתי כנסיות, קהלות הקדש, אפשר לצרף כמה ביחוד ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל-354 ימים לשנה. - למוד 7-6 דפים לאחד, אך כ-12 דקות - אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, כ-12 דקות בלבד - ויכולו בשנה אחת לעשות 1000 סיומי זהר הקדוש.

מסלול זהב: אם יש בידכם להשפיע על 500 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע וכגון ישיבות כוללים בתי כנסיות, קהלות הקדש, אפשר לצרף כמה ביחוד ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל-354 ימים לשנה. - למוד 12 דפים לאחד, אך כ-24 דקות - אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, כ-24 דקות בלבד - ויכולו בשנה אחת לעשות 1000 סיומי זהר הקדוש.

מסלול א: אם יש בידכם להשפיע על 354 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע וכגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי מדרש ביחוד ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה. - למוד 7-6 דפים לאחד, לוקח לא יותר מ-12 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 12 דקות בלבד!

מסלול ב: אם יש בידכם להשפיע על 177 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע וכגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחוד ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה. - למוד 14-12 דפים, לוקח לא יותר מ 24 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 24 דקות בלבד!

מסלול ג: אם יש בידכם להשפיע על 118 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע וכגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחוד ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה. - למוד 20-18 דפים, לוקח לא יותר מ 36 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 36 דקות בלבד!

מסלול ד: אם יש בידכם להשפיע על 89 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע וכגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחוד ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל-354 ימים לשנה. - למוד 28-24 דפים, לוקח לא יותר מ 48 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 48 דקות בלבד!

מסלול ה: אם יש בידכם להשפיע על 45 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע וכגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחוד ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה. - למוד לצרף 52 דפים, לוקח לא יותר מ 96 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 96 דקות בלבד!

הקובץ ה"ה הקדים לנו רפואה למפה ושילח לנו את הרשב"י להצילנו מכל גזרות קשות ורעות.

עורו ישינים מתרדמתכם! עם ישראל זקוק להנצל מהמבול הנורא!

וזאת אפשר רק על ידי: "תיבת נח" שהוא "הזהר הקדוש"

**אֵל תִּגִּידוּ לֹא יִדְעֵנוּ! - אֵל תִּגִּידוּ לֹא יִכְלֵנוּ!
לְמִזְהִיר וְלַנְּזָהָר שְׁלוֹמִים תֵּן כְּמִי נִהְרִי!**

הַיָּצָר הָרַע יוֹדֵעַ בְּוודָאוֹת, שֶׁעַל יְדֵי לִימוּד הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, הוּא נִדְחָה מִן הָעוֹלָם וּמִתְבַטֵּל שְׁלִטוֹנוֹ, וְזוֹהִי הַמְּלַחְמָה הָאַחֲרוֹנָה שְׁלוֹ. עַל כֵּן הוּא מִתְאַמֵּץ לְהַחֲדִיר מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל שָׁטוֹת וְהֶבֶל, הַפֶּךָ הָאֲמֶת מִמֶּנּוּ.

עַל כֵּן זְהִירוֹת סִכְנָה! לֹא לְפוֹל בְּרִשְׁתַּי הַיָּצָר! כְּדָאֵמַר רַבֵּי שְׁמוּאֵל בַּר נַחֲמָנִי אָמַר רַבֵּי יוֹנָתָן יָצָר הָרַע מְסִיתוֹ לְאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמַעֲיֵד עֲלָיו לְעוֹלָם הַבָּא, מַה יַעֲשֶׂה וְיִנְצֵל: תִּנְא דְבֵי רַבֵּי יִשְׁמַעְיָאֵל אִם פָּגַע בְּךָ מִנּוֹל זֶה מְשַׁכְּהוּ לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ, וְכוּ'... (סִכְה דְּרַף נב:).

וּבְזַכְתְּכֶם יִתְקַיֵּים בְּנוֹ הַכְּתוּב: (שְׁמוֹת פֶּרֶק טו פ' טז-יח) תִּפְּל עֲלֵיהֶם אִימָתָה וּפְחַד בְּגִדְל זְרוּעָךְ יִדְמוּ כְּאֶבֶן עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ ה' עַד יַעֲבֹר עִם זוֹ קִנְיִתָּה: תִּבְאָמוּ וְתִטְעָמוּ בְּהַר נַחֲלֶתְךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלַּת ה' מִקִּדְשׁ אֲדֹנָי כִּי כֹונְנוּ יְדִידָה: (יח) ה' יִמְלֹךְ לְעֵלָם וְעַד: בב"א.

וְהַזְהִרְתָּה אֶתְהֶם אֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַתּוֹרָה וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת הַדְּרוֹךְ יִלְכוּ בָּהּ וְאֶת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ: וְאֶתָּה תַחֲזֶה מִכָּל הָעַם אֲנָשִׁי חֵיל יִרְאִי אֱלֹקִים אֲנָשִׁי אֲמֶת שְׁנָאִי בָצַע וְשָׁמַת עֲלֵהֶם שְׂרִי אֱלֹפִים שְׂרִי מְאוֹת שְׂרִי חֲמִשִּׁים וְשְׂרִי עֶשְׂרֵת: (שְׁמוֹת פֶּרֶק יח כ-כא).

אֲנוּ מִתְאַדְּוִנִים לְמִנּוֹת שְׂרִי אֱלֹפִים, שְׂרִי מְאוֹת, שְׂרִי חֲמִשִּׁים, וְשְׂרִי עֶשְׂרֵת, לְאַחַד אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל בְּלִימוּד הַזּוֹהַר"ק, וְלַעֲשׂוֹת סִיּוּמִים מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, [לְפִי הַזּוֹהַר הַיּוֹמִי הַמְּחוּלָק ל 354 יוֹם 6-7 דְּפִים לְיוֹם] לְהַצִּיל עַם יִשְׂרָאֵל.

נָא לְמִלְאוֹת הַשְּׁמוֹת, וְלַחֲלַק אֶת סֵדֵר הַלִּימוּד לְפִי הַטּוֹפֵס הַמְּחֻלָּקִים.

בחג השבועות - בו נפתחו לפני בני ישראל השמים ושמי השמים, ו"אתה הראית לדעת כי ה' הוא האלוקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד", וכל העם זכה למראות אלוקים ולמדרגת נבואה, ושמע את הקול מדבר אליו מתוך האש הגדולה - יום זה מסוגל לקניית אמונה מושרשת ובהירה, להשגות מרוממות ולמתן תורה, לקבל על עצמו לסיים כל הזוהר בתוך השנה, ועל ידי ישיג את נגלות התורה גם כן.

מר"ן החיד"א זצ"ל מבאר לנו כי לימים שמר"ח סיון ועד לחג השבועות הבא עלינו לטובה, יש סגולה מיוחדת, שראוי ורצוי לנצלה. שכן בר"ח באו בני"י למדבר סיני "ויחן שם ישראל נגד ההר", ופירש רש"י: **כאיש אחד, בלב אחד**. ומיני אז מסוגלים ימים אלו לקניית אחדות בעם ישראל- לשלום בית של קיימא, להתקרבות ושותפות אמת במשפחה, להשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם, לאהבת רעים ומתיחת קו על יריבויות נושנות, ולפיוס בין פלגי העם לכל שבטיו ועדותיו: **"כאיש אחד בלב אחד!"**

זה הזמן לניצול רוח האחוה המושפעת ממרום, ומרן החיד"א זצ"ל מבטיח כי מי שיעשה בימים אלו צעד לקראת השלום והאחוה, יסייעו לו מן השמים בכפל כפליים!

וזאת נזכור מאמר חז"ל על הפסוק בתרי עשר (הושע פרק ד יז) חָבוּר עֲצָבִים אֶפְרָיִם הֵנַח לוֹ. ובמסכת דרך ארץ זוטא (פרק תשיעי), וכן היה רבי אלעזר הקפר אומר [אהוב את] השלום ושנא את המחלוקת גדול השלום שאפילו עובדים עבודת אלילים ויש שלום ביניהן, כביכול אין שכינה יכולה לנגוע בהן, שנאמר (הושע ד) חָבוּר עֲצָבִים אֶפְרָיִם הֵנַח לוֹ.⁶

(6) ובמסכת כלה (פרק שמיני): אמר לך ר' יוחנן האי הקב"ה הוא דקאמר הכי, אותי עזבו, מה טעם דתורת לא שמרו, הא אילו תורת שמרו, אותי לא עזבו, ואי משום דקא מקשית בית שני שאני שנאת

על אחת כמה וכמה שהאחדות היא בדברים שבקדשה בלימוד הזוהר הקדוש שעל ידו מתאחדים כל עם ישראל כאיש אחד בלב אחד. השי"ת יזכנו בזכות כל עם ישראל מכל פלגי העם לכל שבטיו ועדותיו: שהתאחדו "כאיש אחד בלב אחד" ללימוד הזוה"ק, יעזור ויתן השי"ת, שנזכה בקרוב ממש להבטחת הרשב"י "בדא יפקון מן גלותא" וביחד עם כלל ישראל נזכה בברכת אריכות ימים ושנים טובים ומתוקנים בקבלת פני משיח צדקינו, ותחזינה עינינו בשמחה זו, בב"א.

צדיק בא לעיר

הכינו לקראת העצרת המרכזית לכבוד חג השבועות זמן מתן תורתנו, שיערך אי"ה, ביום שני ד' סיון ה'תש"ע (17 במאי). אורח הכבוד מבית שמש עיר התורה והחסידות (לשעבר ברוקלין, ניו-יורק), יהיה כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א - הגה"צ רבי שלום יהודה גראס שליט"א, נין ונכד לצדיק, הרה"ק רבי אורי (השרף) מסטרליסק זי"ע. הרבי מהאלמין יאציל מברכותיו הקדושות על באי הכינוס. הכניסה חופשית, עזרת נשים פתוחה!

חנם דחמיר טפי מעבודה זרה, ומנא לן דכתיב, חבור עצבים אפרים הנח לו בזמן שהם מתחברין ואפילו לעצביהם הנח להם.

קֶץ הַגְּאֵלָה הָאַחֲרוֹן [בְּעֵתָהּ] לְפִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי בְּסֵפֶר הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ סוּף שְׁנַת תַּשַּׁע"ב

הַזֹּהַר מְדַבֵּר עַל קֶץ דְּבַעְתָּהּ, שְׁמַשִּׁיחַ חַיֵּב לְבֹא לְבֹא מִצַּד שֶׁהֵגִיעַ הַזְּמַן, וְהַקֶּץ הוּא תְּהִלָּתוֹ שֶׁל מֵאָה שָׁנָה כְּפִי שְׁמַבְאָר. וְאֵנוּ מֵאֲמִינִים בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שְׂאֵם עִם יִשְׂרָאֵל יִזְכּוּ, תְּבֹא הַגְּאֵלָה מִיָּד, כְּמַעֲנֵה הַמְּשִׁיחַ לְרִיב"ל "הַיּוֹם אִם בְּקִלּוֹ תִשְׁמַעוּ".

[לְשׁוֹן הַזֹּהַר פְּרֻשֶׁת וַיֵּרָא דָף קִיט ע"א. הַהֲעֲרוֹת עַל פִּי מְפָרְשֵׁי הַזֹּהַר וְהַקְדָּמוֹת סִפְרֵי יָם הַחֲכָמָה' מֵהַגְּאוֹן הַמְּקַבֵּל הַגְּרִי"מ מוֹרְגֵנְשֶׁטְרֵן שְׁלִיט"א עִם קֶצֶת תּוֹסֶפֶת].

רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר, "וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב", מֵלֵא בּוֹא"ו אֲמַמִּי, אֲלֵא בְּתָרִין סִטְרִין אִיהוּ רְזָא דְחֲכָמְתָא, חֲדָא דְאִיהוּ רְזָא דְרִגְא דְחֲכָמְתָא, אֲתֵר דְשָׂרִי בַּה יַעֲקֹב, אֲבַל הָאִי קִרָא עַל גְלוּתָא דְיִשְׂרָאֵל אֲתֵמַר, דְכַד אֲנוּן גּוּ גְלוּתָא, הַהוּא זְמַנָּא דִּיתְפַקְדוֹן בֵּית יַעֲקֹב יִתְפַקְדוֹן בְּרִזָא דּוֹא"ו, וְאִיהוּ בְּאֲלָף שְׁתִּיתָאָה. וּפְקִידָה בְּרִזָא דּוֹא"ו, שִׁית רַגְעֵי וּפְלַג עָדוֹן, וּבְזַמְנָא דְשִׁתִּין שְׁנִין לְעַבּוּרָא דְדָשָׂא בְּאֲלָף שְׁתִּיתָאָה, יָקִים אֲלֵה שְׁמִיא פְקִידוֹ לְבֵרְתָהּ דְיַעֲקֹב.

[הַזֹּהַר מְדַבֵּר עַל תְּהִלָּתוֹ שֶׁל גְּאֵלָה בְּעֵתָהּ שְׁנַמְשָׁךְ מֵאָה שָׁנָה, כְּאֲשֶׁר שָׁשִׁים הַשָּׁנִים הַרְאִשׁוֹנוֹת נִקְרְאוֹת **עַבּוּרָא דְדָשָׂא** שֶׁהִיא דִּלֶּת הַמְּסֻתוֹבֶבֶת עַל צִירָה בְּסוּד מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף שְׁפוֹתַח אֶת הַשֶּׁפַע וְסוּגֵר. לְפִי הַקְדָּמוֹת סִפְרֵי יָם הַחֲכָמָה', הַתְּחִילוֹ מֵאָה הַשָּׁנִים בְּשְׁנַת ת"ש שֶׁאֵז הַתְּחִילוֹ מֵאָה שָׁנִים חֲדָשׁוֹת מִבְּרִיאַת הָעוֹלָם, וּפְרָצָה הַשּׂוֹאָה שְׁבָה סִימּוֹ אֶת בְּרוּר הַנִּיצוּצוֹת מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת בָּהֶם עִם יִשְׂרָאֵל חֲנָה בְּרַב שְׁנוֹת גְלוּתָם, כְּפִי שְׂרוּאִים שְׁבָרַב הַמְּקוֹמוֹת כְּמַעֲט לֹא נִשְׂאָרוּ יְהוּדִים. וְכֵן יְהוּדוֹת הַמְּזוּרָח יִצְאָה מֵהָאֲרָצוֹת בָּהֶם חֲנּוּ הַיְהוּדִים בְּרַב שְׁנוֹת גְלוּתָם. כָּל זֶה שִׁיךְ לְתַקּוּפַת מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף שֶׁתְּפַקִּידוֹ לְסִים אֶת הַבְּרוּרִים בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת. וּבְמַקְבִּיל הַתְּחִילָה בְּתַחֲלַת הַמֵּאָה תְּנוּפָה גְדוֹלָה בְּבְנִית אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בֵּין עַל יְדֵי יְהוּדִים, וּבֵין עַל יְדֵי עֲרַבִּים שְׂבוּנִים כְּבִיכּוֹל לְעַצְמָם, וּבְרוּר לְכָל שָׁכַל זֶה מֵיַעַד עַבּוּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁיָּשׁוּבוּ לְאֶרֶץ בְּקָרוֹב. כָּל זֶה שִׁיךְ לְתַקּוּפַת מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף שֶׁתְּפַקִּידוֹ לְהַכִּין אֶת הַכֹּלִים הַגְּשָׁמִיִּים לְקַבֵּל אֶת אוֹרוֹת הַגְּאֵלָה. וְהַכְּנָה לְגְאֵלָה אִינָה אֲתַחֲלָתָא דְגְאֵלָה כְּפִי שְׁטַעוּ אַחֲרִים, כְּמוֹ שְׁחֲצוּחַ הַמְּנַעֲלִים לְשִׁבְתָּ אִינוּ אֲתַחֲלָתָא דְשִׁבְתָּ, וְאִין כָּאֵן הַמְּקוֹם לְהֲאָרִיךְ.

[אִין כָּאֵן כּוֹנֵה לְהַכְּנֵס לְעֵנְן זְהוּתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף שֶׁהוּא אֶחָד מִצְדִּיקֵי הַדּוֹר אוֹ כְּמָה מֵהֶם, שְׂדוּאָגִים לְפַעַל בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת אֶת כָּל הָעֵנְנִים שֶׁהִזְכְּרָנוּ וְעוֹד רַבּוֹת שְׁלֵא הִזְכְּרָנוּ].

וּמֵהֵוּא זְמַנָּא עַד דִּיְהֵא לֵה זְכִירָה שִׁית שְׁנִין וּפְלַגָּא, וּמֵהֵוּא זְמַנָּא שִׁית שְׁנִין וּפְלַגָּא אַחֲרָנִין, וְיִזְדוּגוֹן כְּלֵהוֹן עַמְמִיא עַל בְּרִיתָהּ דְיַעֲקֹב לְאֲדַחְיָא לֵה מַעֲלָמָא, וְעַל הַהוּא זְמַנָּא פְתִיב "וְעַת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יוֹשַׁע".

[כאן מדבר הזהר על שתי תקופות נוספות של שש וחצי שנים כל אחת, שלפי ים החכמה' התכלית של תקופות אלו היא לחבר משיח בן יוסף ומשיח בן דוד, בהתפשטות למוד פנימיות התורה בקרב ישראל, ורובי לומדי התורה בכל אתר ואתר בסוד צמח דוד. כמו כן מצין הזהר שסמוך לגמר השבעים ושלש יתעוררו אמות העולם נגד ירושלים ותהיה "ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע", מה שלצערנו כבר רואים בגיינו שארה"ב יוצאת נגד ירושלים היל"ת].

בשבעין ותלת, כל מלכי עלמא יתכנשון לגו קרתא רבתא דרומי, וקדשא בריה הוא יתער עליהו אשא וברדא ואבני אלגביש ויתאבדון מעלמא. בר אנון מלכין דלא ימטון לתמו, ויהדרון לאגחא קרבין אחרנין, ומההוא זמנא מלכא משיחא יתער בכל עלמא, ויתכנשון עמה כמה עמין וכמה חילין מפל סיפי עלמא, וכל בני ישראל יתכנשון בכל אנון אתרי. עד דאשתלימו אנון שנין למאה, כדין וא"ו יתחבר בה"א, וכדין "והביאו את כל אחיכם מפל הגוים מנחה ליהו"ה וגו'". ובני ישמעאל זמינין בההוא זמנא לאתערא עליהון עם כל עמין דעלמא למיתי על ירושלים, דכתיב "ואספתי את כל הגוים אל ירושלים למלחמה וגו'", וכתיב "יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהו"ה ועל משיחו", וכתיב "יושב בשמים ישחק יהו"ה ילעג למו". לבתר וא"ו זעירא יתער, לאתחברא ולחדשא נשמתין דהו עתיקין, בגין לחדתא עלמא, כמה דכתיב "ישמח יהו"ה במעשיו", וכתיב "יהי כבוד יהו"ה לעולם", לאתחברא כדקא יאות. "ישמח יהו"ה במעשיו", לנחתא לון לעלמא, ולמהוי בלהון ברין חדתין, לחברא עלמין בלהו כחד.

[כאן מדבר הזהר על עשרים ושבע השנים עד סוף המאה, שבשנת השבעים ושלש תתחיל המלחמה בפועל על ירושלים והקב"ה ימטיר על אמות העולם אבני אלגביש, ותתחיל תקופה של משיח בן דוד שיתעורר להלחם מלחמות ה', ומלחמות אלו תמשכנה עשרים ושבע שנים עד סוף המאה, ואז יהיה היחוד השלם וקבוץ גלויות השלם.]

[כמו כן שמעתי מהרה"ג ר' אברהם מנדלזון שליט"א בשם חמיו הרב זילברמן זצ"ל מהרבע היהודי שיש להם מסורת מהג"א על שנת תשע"ב כשנת קץ, היוצאת מפסוקי שירת האזינו. וכן מובא בשם ראש ישיבת מיר הגרא"י פינקל זצ"ל, הובא בהקדמת הספר תמר דבורה שנדפס בשנחאי בשנת תש"ה, שבשנת ת"ש כשפרצה השואה התחילה תקופת גאולה בעתה.] (מתוך ספר "סוד החשמ"ל")

לְנִדְבֵי עִם מַחְזִיקֵי מוֹסְדוֹת הַתּוֹרָה דִּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר!

”בְּהַתְנַדֵּב עִם בָּרְכוּ הַ” – נַעַם הַ’ עֲלֵיכֶם.

כָּל סוֹחֵר וְכָל עֲשִׂיר יוֹדַע שְׁפָדֵי לִהְיוֹת שְׂתָף לְעֶסֶק, עָלָיו לְבַדּוֹק אֶת כְּדַאִיוֹתוֹ שֶׁל הָעֶסֶק, הָאֵם הָעֶסֶק יִנִּיב תְּשׂוּאוֹת כְּדַאִיוֹת? הָאֵם יִרְוִיחַ מִהֶעֱנִיךְ? הָאֵם יֵצֵא בִּיתְרָה? כְּדֵי שְׁחַס וְשָׁלוֹם לֹא יִפְסִיד בְּעֶסֶק וְלֹא יִפּוֹל בַּפֶּחַ.

אוֹמֵר הַחֶפֶץ חַיִּים: כְּשֵׁם שֶׁהָאָדָם נוֹהֵג בְּגִשְׁמִיּוֹת כֵּן עָלָיו לְנַהֵג בְּרוּחָנִיּוֹת, וְעָלָיו לְבַדּוֹק הֵיטֵב הֵיכָן מִשְׁקִיעַ אֶת מְנִיּוֹתָיו, שְׁלֹא יִנִּיחַ כֶּסֶף עַל קֶרֶן הַצְּבִי, אֲמָנָם הַנֶּף מַחְזִיק מוֹסְדוֹת הַתּוֹרָה, וְזִכְיוֹת הַלּוֹמְדִים גְּזֻקָּפִים לְחֻשְׁבוֹנָה, אֲבָל הַנֶּף יָכוֹל לְהַרְוִיחַ הַרְבֵּה יוֹתֵר, הַנֶּף יָכוֹל לְהַכְפִּיל בְּאֲלָפֵי אֲלָפִים אֶת זְכוּיוֹתָיָהּ, הַנֶּף יָכוֹל בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן וּבְאוֹתוֹ הַכֶּסֶף לְצַבֵּר עוֹד יוֹתֵר זְכוּיוֹת.

וּבִמָּה דִּבְרִים אֲמוּרִים? – יוֹדַע גְּדֹל הַחַיּוּב וְגְדֹל הַשְּׂכָר לְמִי שְׁלוֹמֵד הַקְּבֵלָה, כִּי לְמוֹד הַזֶּהֱרַר בְּגִירָסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עֲלִמִין, וְכָל שְׂכָן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין פְּרוּשׁ מֵאֲמַר אֶחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תְּקוּן לְמַעְלָה בְּשַׁעַה אַחַת מֵהַ שְׁלֹא יַעֲשֶׂה בְּלְמוּד הַפְּשֻׁט שְׁנָה תְּמִימָה (לְשׁוֹן הַכֶּסֶף מְלָה, תְּקוּנֵי זֶהֱרַר מ”ג). וְלְמִי שְׁלֹא יוֹדַע וּמִבִּין בְּקְבֵלָה, עוֹלָה לְמוֹד הַזֶּהֱרַר הַקְּדוּשׁ אֲפֵלוּ בְּגִירָסָא, לְעֶרֶף לְמוֹד הַקְּבֵלָה (כֶּף הַחַיִּים סִימָן קנ”ה). פְּרוּשׁוֹ שֶׁל דְּבַר, שֶׁהַלּוֹמֵד זֶהֱרַר וְאֲפֵלוּ שַׁעַה אַחַת, בְּאֲמִירָתוֹ בְּלִבֵּד זֹכֶה כְּאֵלוֹ לְמַד שְׁנָה תְּמִימָה בְּתוֹרַת הַנְּגִלָה, וְכֹאֲשֶׁר לוֹמֵד בְּשִׁמְחָה הַכְּפִיל זְכוּיוֹתָיו כְּפּוֹל אֶלָּף, כְּדְבָרֵי הָאוֹרְחוֹת צְדִיקִים: שֶׁהַלּוֹמֵד מִתּוֹף שִׁמְחָה שׁוּהַ כְּאֶלֶף פְּעַם מִמִּי שְׁאִינוֹ לוֹמֵד מִתּוֹף שִׁמְחָה. (אוֹרְחוֹת צְדִיקִים שַׁעַר הַשִּׁמְחָה). וְאֲמַר רַבֵּנּוּ יוֹסֵף חַיִּים זִיע”א:

דְּהַלּוּמֵד שְׁעָה בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, שְׁוֵה אֶלֶף פְּעָמִים לְמוֹד בְּיָמוֹת הַחוּל.
(בֶּן אִישׁ חֵי פְּרִשְׁת שְׁמוֹת שָׁנָה שְׁנִיָּה)

”עַל בֶּן יֵאמְרוּ הַמוֹשְׁלִים בְּאוֹ חֶשְׁבוֹן” – אֵלּוּ הַמוֹשְׁלִים בְּיַצְרָם,
בְּאוֹ וּנְחָשׁב חֶשְׁבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם (ב”ב עה:): בְּיַצֵּד שְׁעָה אַחַת שֶׁל לְמוֹד
זֶהֱר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, עוֹלָה לְעֶרְףְּ מַלְיוֹן שָׁנָה לְמוֹד פֶּשֶׁט בְּיָמֵי
הַחוּל. – כְּעֵת בְּאוֹ חֶשְׁבוֹן: דְּלְמוֹד שְׁעָה אַחַת זֶהֱר הַקְּדוֹשׁ שְׁוֵה
לְעֶרְףְּ שָׁנָה לְמוֹד פֶּשֶׁט, וּבְשַׁבַּת מִכְּפֵל בְּאֶלֶף, וּבְשִׁמְחָה שׁוֹב מִכְּפֵל
בְּאֶלֶף, סָף הַבֵּל, עוֹלָה לְמוֹדוֹ לְעֶרְףְּ מַלְיוֹן שָׁנָה.

הָאֵם יֵשׁ לָךְ מְנִיּוֹת יוֹתֵר כְּדָאִיּוֹת לְהַשְׁקֵעָה בְּטוֹחָה, שְׁמוֹרָה לְנִצַּח
נִצְחִיִּים? הָאֵם מְצֵאָתָ עֵסֶק מְצֻלַח יוֹתֵר? הָאֵם קִיָּמַת שְׁתַּפּוֹת בְּרוּכָה
יוֹתֵר? וְדָאִי הַנֶּף רוֹצֵה לְדַעַת בְּיַצֵּד תּוֹכֵל לְזוֹכּוֹת בְּכֶרֶךְ?

כָּל יְשִׁיבָה, כּוֹלֵל אוֹ כָּל מוֹסֵד תּוֹרְנֵי שְׁהַנְּכֶם תּוֹמְכִים בּוֹ,

בְּקִשׁוֹ שְׁיִלְמְדוּ לְפָחוֹת שְׁעָה שְׁבוּעִית שֶׁל זֶהֱר.

כָּל בַּחוּר אוֹ אַבְרָךְ, יְכוּל לְלַמֵּד זֶהֱר הַקְּדוֹשׁ בֵּין הַסְּדָרִים, וּבְכַרְט
בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ שְׁמַעְלָתוֹ גְּדוּלָה – וְאַפְשָׁר לְלַמֵּד עַל פִּי סֵדֵר הַזֶּהֱר
הַיּוֹמִי הַמְּחַלֵּק ל־354 יָמִים בְּשָׁנָה. – וּלְדַגְמָא: בְּיְשִׁיבָה שֶׁל 500
בַּחוּרִים – יִלְמְדוּ 12 דִּקּוֹת בְּלִבְד בְּכָל יוֹם – וְכֶרֶךְ יוֹכְלוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל
סֵפֶר הַזֶּהֱר חֲמֵשׁ מֵאוֹת פְּעָמִים בְּשָׁנָה, וּב־24 דִּקּוֹת בְּיוֹם יִזְכּוּ לְאֶלֶף
סִיּוּמִים, וְכִידּוּעַ דְּבְּאֶלֶף סִיּוּמִים כְּאַחַד, תַּכְּף מִבִּיא הַגְּאֻלָּה. (“תּוֹרָתוֹ
מִגֵּן לְנוּ”).

**בְּכֶרֶךְ תַּצְבֵּר מַלְיוֹנֵי זְכוִיּוֹת בְּאוֹתוֹ הַפְּסָף וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן, תַּרְוִיחַ
תְּשׁוּאוֹת בְּאַחוּזִים הַכִּי גְבוּהִים שְׁקִיָּמִים בְּעוֹלָם הַנִּצְחָה. – וְזֶהוּ
תַּרְגוּמוֹ שֶׁל הַזֶּהֱר (בְּהַעֲלוֹתָךְ קנ):** ”בֵּא וּרְאֵה הַפְּתוּב: וְלוֹזְבוּלָן אָמַר
שְׁמַח זְבוּלָן בְּצֵאתָךְ וַיִּשְׁשָׁכֵר בְּאַהֲלֵיךְ, מְלַמֵּד שְׁנִשְׁתַּתְּפוּ יַחַד, זֶה

יוצא ועושה מלחמה, וזה יושב ועוסק בתורה, וזה נותן חלק לזה...
 ויששכר חלקו בתורה, ונותן לזבולון חלקו בתורה ודאי, ועל פן
 נשתתפו יחדיו, שיתברך זבלון מיששכר, כי הברכה של התורה
 היא ברפת הכל."

אין צורך לפרט את כל הישועות והברכות האמורות ללומדי
 הזהר פי רבים הם, בעזרת השם תראה זאת בעסק הבא שיתגלגל
 לידך, ישועות גלויות לעין, ברכות מעל הטבע, סיעתא דשמיא על
 כל צעד ושעל, וחסדים גלויים. – ועוד ידוע תקנת הרמח"ל זיע"א
 דרק על ידי למווד הזהר הקדוש, נפדה מן הצרות ונגאל ברחמים,
 ומפרש בזהר הקדוש (פרשת נשא קכד): "בספרא דא יפקון מן גלותא
 ברחמי", ונזפה להושע בתשועת עולמים בביאת משיח צדקנו
 במהרה בימינו אמן!

**אֵל כְּבוֹד אַבְרָחָם הַפּוֹלְלִים הַחֲשׂוּבִים וּבַחֲוָרֵי הַיְשִׁיבוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שִׁיחֵיו,
 אֲשֶׁר עֲלֵיכֶם עוֹמֵד הָעוֹלָם וְאַתֶּם בְּבַחֲיַנֵּת "הַשּׁוֹמְרִים" הָאֲמִתִּיִּים.
 (ירושלמי חגיגה ו:)**

המצב בארץ ישראל (ובעולם כולו) מעורר דאגה, והלב נקרע וכל עין תזל
 ותדמע מגדל הצרות הפרטיות והקוללות רח"ל. וידוע מאמרי חז"ל מיום
 שחרב בית המקדש אין לה יום שקללתו מרבה מחברו, וכל הישוב עומד
 בספנה נוראה רח"ל "ככבשה אחת שעומדת בין שבעים זאבים (שבעים
 אמות). וכמדומה שכבר הגענו למאמר דוד המלך ע"ה "למה רגשו גוים" וגו'.
 והאמות מצחצחות החרבות, ואין לנו על מי להשען אלא על אבינו
 שבשמים, ולקוות לסכתה לראשי ביום נשק (תהילים פרק קמ), דבר אחר
 ביום נשק. זה נשקו של גוג (ירושלמי יבמות עח).

אך יש לנו עצה אחת יעוצה "לימוד תורה לשמה"⁷, ולמוד הזוה"ק בשמחה, אשר בכחו לעצור כל פרענות ולהשפיע כל הפרכות ברוחניות ובגשמיות, וכידוע תקנת הרמח"ל זי"ע ללמוד הזוה"ק ברציפות – שמציל מן הפרענות – ומביא הגאולה (עיין ספר אור הזוהר פ"ה, וכן הובא בספר "תורתו מגן לנו").

להגוי ידוע שכל המסימים את ספר הזהר הקדוש בבחינת "כנישתא חדא" (זוה"ק) הם בבחינת "אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים (שיר השירים ד, ד), – עליהם תלוי ועומד הצלת כלל ישראל, "כל שלטי הגבורים" והם שולטים על הגבורות וממתקים אותם, ומיד באה הגאולה בב"א.

ולפי זה מתבאר היטב מאמר הרשב"י "יכול אני לפטור את העולם כולו מן הדין". - על כן פנו בבקשה לראשי הישיבות ולראשי הפוללים, להרשות לכם להקדיש שנים עשר דקות בהתחלת כל סדר ללמוד הזוה"ק בשמחה, ובנדאי יספיקו עמכם, כמו שכתב נודע המציאות בהרבה ישיבות ופוללים שבה עשו. וכידוע דכל דבר שבקדשה כדי שיצליח צריך קודם אתערותא דלתתא (עיין זוה"ק פרשת לך לך דף ע"ז:). וכל המעלות האדירות שנאמרו במעלת הלימוד והקריאה בזוה"ק הם גם כמי שאינו מבין כלל את אשר הוא קורא – כמשל ההולך אל הרופא, אינו צריך להבין ברפואה כדי להתרפא, כן הלומד בזוה"ק הגם שאינו מבין עצם הלימוד פוחז גדול ועצום "ובונה בשמים עליותיו", ועל ידי כן נגאל במהרה בקרוב, כי עת צרה היא ליעקב

7) תורת הסוד הוא תורה לשמה, (אור יצחק פ"א). וכמו שאמר המגיד למרו הבית יוסף: אם תקבע עתים בחכמת הקבלה, אפתח לך בה דתדביק רזין סתימין דלא ידע יתהון בר נש. (מגיד מישרים פרשת בא) - ווי לעלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עינין דלא מסתפלין ברזי דאורייתא. (זהר חלק א' דף כ"ח). - אינו דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי י' מינה, ואשתארת ב' יבישה, וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביצה והרג ואבדן בעלמא. (תיק"ז ת"ל).

וּמִמָּנָה יִנְשַׁע – יַעֲקֹב אָבִינוּ ע"ה נִקְרָא אָב שֶׁל שִׁבְעִים נֶפֶשׁ, וְשִׁבְעִים גִּימְטְרִיָּה סוּד – דַּע"י לְיִמּוּד הַתּוֹרָה – שְׁהִיא מִנְדְּתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב אָבִינוּ ע"ה, וּבִפְרָט זוֹה"ק – שֶׁכִּנְגַד סו"ד, וּבְזֶה נִקְרָא אָב שֶׁל שִׁבְעִים נֶפֶשׁ, נִנְצֵל מִשִּׁבְעִים אֲמוֹת הָעוֹלָם – וְעוֹד פִּידוּעַ יַעֲקֹב בְּמִלּוֹי אוֹתוֹת כֵּן: יו"ד עי"ן קו"ף וי"ו ביי"ת, גִּימְטְרִיָּה – 770 – שְׁהַשְּׁנָה תש"ע – וּמִמָּנָה – מִפְּחֵ סְגֻלַּת לְיִמּוּד הַסּוּד יִנְשַׁע תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים (סֵפֶר "בְּדֵי עֲרֵבוֹת") – זָכְרוּ! בְּיָדֵינוּ הַדְּבָר! – "הֲלוֹא אִם קָמַן אֶתָּה בְּעֵינֶיךָ רֵאשׁ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶתָּה", וְהַחֲלֵשׁ יֹאמֵר גְּבוּר אָנִי, וְיִתְקַיֵּים בְּנו הַפְּסוּק "הַקָּמַן יִהְיֶה לְאַלְף וְהַצֵּעִיר לְגוֹי עֲצוּם אָנִי ה' בְּעַתָּה אַחִישְׁנָה" (יִשְׁעִיָּה ס, כב) ב"א.

בלתי נסבל? כואב? מציק? לא רגוע?

והסירותי מחלה מקרבך

דר' ברים כירופרקט מומחה

בעזה"ש"ת רפוי מוחלט בשיטה יחודית למגוון בעיות:

כאבים מכל סוג, סחרחורות, פריצת דיסק ועוד ועוד

טלפון: 077-4051423/054-8441423

ירושלים רח' מאה שערים 78

קטמון רח' ישראל אהרוני 7

בית שמש רח' נחל זיתן 2

לזכוי הרבים!

שיעורי זוהר מתקיימים בכל אחת מהמרפאות הנ"ל בשעות:

בית שמש: ימי א' וד' 11:30

קטמון: יום ב' 12:00

מאה שערים: יום ג' 12:00 / יום ה' 16:00

וכן חלוקת טפסים, עלונים וספרי זוהר של "מפעל הזוהר העולמי"

"לכאן" מחלתי היתה חשוכת מרפא, הרופאים לא נתנו סיכויים, ואני החלטתי לנסות בכל דרך אפשרית, וכך הגעתי לדר' ברים שהוא היה השליח לרפאני לגמרי ממחלתי, בניגוד לציפיות הרפואה הכללית, וההיפך הגמור ממה שאמרו לי הרופאים, הבראתי בשלימות ועל כך תודתי. עלו והצליחו! ש.כ.

בכל מוצאי שבת הוויה מרוסמת
 בשיעור בספר הזוהר הקדוש
 מפי ראש הישיבה הרב אליהו ממן שליט"א
 השיעור מתקיים בבית יודנו הנניה לוי הי"ד, רח' החיטה 12/6
 בשעה 21:15

מִצְוַת שֵׁם יִשְׂרָאֵל - "כַּאֲשֶׁר אֶחָד בְּלֵב אֶחָד"

הנכם מוזמנים
 לעצרת התעוררות מרכזית
 לרגל חג השבועות - יום מתן תורה

אשר יתקיים א"ה
 ביום שני ד' סיון (17 במאי למנינם)
 החל מהשעה 20:15
 בהיכל בית המדרש של הישיבה הקדושה
 במעמד:

מורנו ורבנו ראש הישיבה שליט"א
 רבני הישיבה, רבנים ואישי ציבור נכבדים
 ובראשם אורח הכבוד
 הגה"צ רבי שלום יהודה גראם

כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א

מייסד "מפעל הזוהר העולמי" שע"י "הכרה מוכי הרבים העולמי" ומחבר ספרים רבים

אשר ישא דברי חיזוק והתעוררות
 ויאציל מברכתו על כל משתתפי הכנס

[ניתן יהיה לרכוש במחיר מוזל את ספרי הזוהר הקדוש ועוד שיצאו לאור ע"י האדמו"ר]

גדול יהיה המעמד לכבודה של תורה!

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

יְשׁוּעוֹת הַזֶּהָר

הַרְשָׁה

שנאמר ע"י כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א
בעיה"ק "באר שבע" ת"ו
י"ט לחודש סיון תש"ע לפ"ק

בו תמצא:

- (א) נסים גלויים שראינו בהצללת יושבי ארץ ישראל מאויביהם.
על ידי למוד הזהר הקדוש.
- (ב) האופן הקל בו אפשר לזכות להיות במחיצת הרשב"י זיע"א.
- (ג) המזכזה את הרבים בלמוד הזהר הקדוש ובהפצתו, הוא בעל יחוס גדול מאד בשמים.
- (ד) הבטחת הרמח"ל זיע"א: הצלת עם ישראל תלויה אך ורק בכח למוד הזהר הקדוש. ועוד ועוד.

*

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
חדש סיון תש"ע לפ"ק
עיה"ק בית שמש תובב"א

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

מכתיבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:
אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק
הַסְּפָרִים לְהַכְפִּיל וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אֲלָפִים
וְרֵבּוּא רַבּוּת. וְכֹל הַמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים זֹכֶה לְבָנִים
צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זֵיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שְׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוֹכִיחַ הַרְשָׁעִים
וּמְבִיאֵם שִׁישׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהר הַקְדוּשׁ, חֵלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבָרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תְּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהר הַקְדוּשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַח, ב - קַבֵּט, א).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוֹאֶה שְׁבָנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֹאשׁ וּמַעַט הַמָּה
שְׁמֻקְיָמִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בְּיָדָי מִמְתַּנֵּת וּמְצַפֶּה עַד כִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיֵּשֶׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וְלַעֲוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִיּוּמָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיף הוּא וְכו' (זֶהר הַקְדוּשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיֵּשֶׁר פָּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֶשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׂהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רָדֶף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׂהַמְצוּה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמְרַת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׂנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכו' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

ספר

ישועות הזהר

דְּרָשָׁה

שנאמר ע"י כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א
בבית הכנסת "האבות" - בעיה"ק "באר שבע" ת"ו
אור י"ט לחודש סיון פרשת שלח תש"ע לפ"ק

דְּרָשָׁה לְחִזּוּק לְמוֹד הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'

ברשות הרב שליט"א, הרבנים חשובים, ראשי הקהלה וכל הקהל הקדוש הזה.
בראשית דברי אגיד הקדמה קטנה, שהשפת אם שלי היא שפת אידיש, ולא
למדתי בכלל שפה העברית, רק מה שדברתי מעט עם אנשים, התרגלתי מעט
לשפה, ועל כן קצת קשה לי, אבל ידוע שדברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב,
ועל כן אני בטוח שהלב שלי יבין לבבות השומעים, ואני מקנה שבועזרת השם נבין
אחד את השני.

הרבנים שליט"א בקשו ממני שאגיד דברי ברכה וחזוק ומוסר. חשבתי
לעצמי האם אני ראוי לומר דברי מוסר לאנשים צדיקים כאלו, שיושבים בבאר
שבע ולומדים שעורים כסדרן בזהר הקדוש.

אבל אם מבקשים ממני כל כך, היה קשה לי לסרב.

על כן החלטתי שאמר לעצמי דברי מוסר בקול, ושאר אנשים גם כן ישמעו.

אֶת הָאֱלֹקִים יֵרָא וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמוֹר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם

כתוב (קהלת י"ב) "סוף דבר הפל נשמע את האלקים ירא ואת מצותיו
שמור כי זה כל האדם", (ועין ברכות ו:), ואיתא במסכת שבת (דף לב:): אמר רב
הודה לא ברא הקב"ה את עולמו אלא כדי שייראו מלפניו, שנאמר (קהלת ג')

"והאלקים עשה שייראו מלפניו, וכן אמר רבי חנינא משום רבי שמעון בן יוחי, אין לו להקב"ה בעולמו אלא אוצר של יראת שמים בלבד, (ברכות לג:).

מכאן אנו רואים כי עקר^א עבודתנו הוא: "את מצוותיו שמור", שאדם צריך להיות תמיד עומד ומצפה שיזכה לעשות רצון הבורא ברוך הוא באמת. ורצון ה' הוא דבר אחד בלבד: "אוצר של יראת שמים". כמו שכתוב "יראת ה' היא אוצרו".

יהודי בלי יראת שמים בלי אהבת השם אינו שוה כלום

בואו ונחשב קצת מה חסר לנו בדור הזה. ברוך השם יש לנו הרבה ישיבות, הרבה תורה, (עשרות אלפים אנשים לומדים דף היומי בבלי וירושלמי, ועוד), יש לנו הרבה חסד, יש לנו הרבה בתי מדרשים, בניינים גדולים להפליא בארץ ישראל ובחוץ לארץ, הבתי פנסיות מלאים מתפללים, תלמודי - תורה מלאים ילדים, ובתי חנוף לבנות מלאים ילדות, ולכאורה נראה שהדור שלנו הוא דור דעה, אם כן, השאלה מה אנחנו רוצים להוסיף לדור חשוב כזה?

אמנם לצערינו עוד הרבה יהודים רחוקים השם ירחם, אך גם להם יש עצה, הרי אמרו חז"ל בירושלמי (חגיגה דף ו:), א"ר חיייה בר בא אותי עזבו אונתרה שמא את תורתך שמרו שאלו אותי עזבו ותורתך שמרו שהאור שבה היה מקרבן אצלי, עפ"ל. וספר לי יהודי שומר תורה ומצוות שבעבר לא קים ולא שמר כלום (חוץ משבת וכשרות), יום אחד נכנס לו חשק לקרא ולגרוס בזהר הקדוש וכן עשה הוא קנה את הסט זהר הקדוש של בעל הסלם זצ"ל, והתחיל ללמוד בכל יום כמה דפים, וכאשר למד בזהר הקדוש חבש כפה, אשתו חשבה שהשתגע וצעקה עליו, לכן ספר שרק סתם קורא הסטוריה כדי שלא יפריעו לו וכך התמיד עד שסים את כל הזהר הקדוש, פלאי פלאות, לאחר מכן קיבל חשק עצום וחזר בתשובה שלימה מגדל חשקו ואהבתו את התורה הקדושה.

א) עקר בריאת האדם בעולם הזה הוא בשביל לנסותו בנסיונות אלו ולדעת את אשר בלבבו - אם יפנה לבבו אחרי אלהים אחרים, שהם תאות הגוף המשתלשלים מסטרא אחרא ובהם חפץ, או אם חפצו ורצונו לחיות חיים אמתיים המשתלשלים מאלקים חיים אף שאינו יכול. (לקוטי אמרים ותניא), אגרת הקדש יא).

וכן איתא בספר עבודת הלוים: העקר הוא הרצון, שהאדם יהיה תמיד עומד ומצפה מתי אזכה לעשות רצון הבורא ברוך הוא באמת - אף על פי שאינו יכול, יהיה לו רצון.

כל עבודת האדם בכל יום, להיות הרצון והחשק תמיד רק לעשות רצון המקום בכל לב ונפש. (מכתבים ומאמרים מבעל השפת אמת וגורן מכתב כה)

תשובה: אנו מתפללים בתפלות ברפת החדש "חיים שיש בהם יראת שמים ויראת חטא", ואחר כך מתפללים חיים שאין בהם בושה וכלימה וכו'. וצריך להבין המשך התפלות האלו, מהי השיכות של יראת שמים ויראת חטא לבושה וכלימה? אתמהה.

ואפשר לפרש בהקדם מה דאיתא במסכת שבת (דף ל"א עמוד א') אמר רבא בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו, נשאת ונתת באמונה, קבעת עתים לתורה, [לקבע עתים לתורה דבר קצוב, שלא ימשך כל היום לדרך ארץ] עסקת בפריה ורבייה, [הינו חסון] צפית לישועה, [לדברי הנביאים], פלפלת בחכמה,

(ב) ועין מהרש"א בחדושי אגדות: מה שיש לדקדק אהא דאמרינן פרק קמא דסנהדרין תחלת דינו של אדם על דברי תורה כו', מפרש שם. ודאיתא במסכת סנהדרין (דף ז) אמר רבי המנונא אין תחלת דינו של אדם אלא על דברי תורה וכו', והיא לכאורה סתירה למה שכתב כאן, (ועין בתוספות שהקשו על זה, ותרצו בב' פנים, עין שם). ואפשר לפרש על פי מה שכתבו הספרים דהא בהא תליא, וב' השאלות באים כאחד, כי אם היה לו אמונה בהשגחתו יתברך שמו, היה לו די זמן ללמוד, שהעת שחוטפים למען כבוד תורתו יתברך, לא יגרם בשום אופן העדר או חסרון בפרנסתו, ומעתה אין כאן סתירה, כי השאלה על נשאת ונתת באמונה היא גם כן על דברי תורה, ועין ערובין (דף נ"ד): ואין כאן מקומו להאריך.

והנה להגיע לאמונה פשוטה צריכה להיות תמימות בכתוב בתורה (דברים יח, יג) "תמים תהיה עם ה' אלוקיך" ופרוש רש"י ז"ל: התהלך עמו בתמימות ותצפה לו, ולא תחקר אחר העתידות, אלא כל מה שיבוא עליך תקבל בתמימות, ואז תהיה עמו ולחלקו (ספרי ס"ו). (ועין ברמב"ן ואור החיים הקדוש מה שכתבו בזה).

ובספר בית אברהם (פרשת ויגש) מבאר שלא רק בענינים הנוגעים אל הגוף צריך להיות תמים, אלא אפלו בענינים הנוגעים אל הנפש ועבודת ה' צריך ללכת בתמימות, כי יש כאלו שהם מתיגעים בעבודת ה' בכל כוחם ונפשם ואין רואים סימן ברכה בעבודתם, והעצה לזה – "תמים תהיה עם ה' אלוקיך (דברים יח, יג), ולהתחזק בבטחון בה, ולא יפל ביאוש, חס וחלילה, כי רוצים לנסות מן השמים את מדת הבטחון שלו, ולא יפנה לטענות יצר הרע שהוא כל כך רחוק מה' – רק יתחזק לעמוד בנשיון. ובכל מצב יש לעבד את ה'. וכפי שבאר ה"חפץ חיים" על הפסוק "המקום אשר אתה עומד עליו אךמת קדש הוא" (שמות ג, ה) – רוצה לומר, בשאדם בצרה ומצוקה, גם אז – באותו מצב ובאותה שעה – קדש הוא, אפשר שרצון ה' הוא דוקא בעבודה מאותה שעה הדיחוקה.

ואפלו אם לבו קשה כאבן, זה סימן טוב, כמו שמבאר בב"א (פרשת בא) ז"ל: כמו מן מרגלית יקרה הנמצאת במעמקי הים ועליה אבן כבדה מאד, וצריך יגיעה מרבה ועבודה קשה מאד לנפץ את האבן עד שמוצאים את המרגלית, כמו כן פשוטא לבו קשה כאבן, והו סימן שבו טמון מרגלית ואוצר יקר.

(ג) ועין מהרש"א בחדושי אגדות: שני עתים אחד ביום ואחד בלילה, כהא דאמרינן זיף ביום ופרע בלילה.

(ד) ועין מהרש"א בחדושי אגדות: לא אמר קימת, אלא עסקת, דהינו להשיא יתום ויתומה, עד כאן לשון קדשו. ומדברי המהרש"א מבאר דלאו דוקא יתום ויתומה, אלא כל מי שקשה לו לעסק לבר בזווג, מצוה לעזר לו, ומטעם זה היה הענין אצל הרבה צדיקים לעסק בעזר הזווגים. כידוע שהמהר"ל היה עוסק בשדיכין לפרנסה. והגאון הקדוש בעל חת"ם סופר גם כן עסק בשדיכין, ופעם אמר לבתו בערב יום הקדוש לפני כל נדרי שתלך תכף ומיד לסיים איזה שדוך שנמשך כבר זמן רב. ויש כמה מכתבים מהגאון

הבנת דבר מתוך דבר [הינו דעת], ואפלו הכי אי יראת ה' היא אוצרו אין, אי לא לא!

וכמו כן מבאר בתורתנו הקדושה (דברים י' י"ב) "ועתה ישראל מה' ה' אלקיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה' אלקיך". (ועין קב הישר פרק ד'). והבא ליטהר^ה מסיעין אותו (יומא לח, ב).

ואמרו חז"ל רחמנא לבא בעי, ובאר בספר "בדי ערבות" דהלב הוא האבר הראשי והוא בסתר לכן נקרא החלק הכי פנימי, כמו כן הנשמה היא פנימית ורחמנא הקב"ה רוצה שנלמד תורת הזהר הקדוש שהוא בבחינת הלב פנימיות התורה ולמודו כנגד בינה שהיא לבא כמובא בפתח אליהו זכור לטוב.

עתה אלו שלומדים זהר הקדוש יוכלו לענות על השאלה של צפית לישועה מפני שהם טרחו ועמלו להביא את המשיח, ועוד שכשישאלו אותם עסקת בתורה? הם יענו: אני למדתי כל יום זהר הקדוש ובפרט בשבת, ולמדתי כמו מאה

הקדוש משינאנוא, ומבעל חזון איש זצ"ל. (ועין פרשי ז"ל במסכת ראש השנה דף כ"ט דבור המתחיל אף על פי שיצא מוציא, שכל ישראל ערבין זה לזה במצוות).

(ה) ועין מהרש"א בחדושי אגדות: דהינו ישועות בלשון רבים, לפי שהמצפה ומקוה לישועה בכל שעה הם רבים.

(ו) ועין מהרש"א בחדושי אגדות: משל כו' העלה לי חטין כו', דהינו להעלותן לאוצר אין להם קיום אי לא חומטין, הכי נמי ביראת ה' נתקיימו בלן באוצר הנה, ודו"ק.

(ז) "מה ה' שאל מעמך" (דברים י', יב) – שבאמת גם היראה מאתו יתברך, רק הפרוש – ששואל "מעמך" ליראה. פרוש, שתראה לכל הפחות להיות לך מדת היראה. (שארית ישראל, לקוטים ד"ה הכל).

"מי יתן והיה לבכם זה להם ליראה" (דברים ה, כו). הנה לכאורה נראה לומר, בודאי יראת שמים היא בידי שמים, ולולי עזרתו יתברך שמו לא יגיע אהד מאלף ליראה את ה', חוץ ממתי מעט אשר אינם צריכים סעד לתמכם, כאבות וגושה רבינו עליו השלום וכיציא, אבל זולתם ראה בפמה תפלות התפלל דוד המלך עליו השלום בתמניא אפי' על ככה. אף מה שאינו בידי שמים (ברכות לג, ב) היא הבחירה שבלב שישתוקק אדם וירצה להיות עובד ה' ויתפלל על ככה, אותה השתוקקות לבד אינה בידי שמים, והיא מבחירת אדם, על כן אמר "מי יתן והיה לבכם זה ליראה אותי". לא אמר מי יתן וייראו אותי, שזה אינו בידם, אלא מי יתן והיה לבכם זה ליראה, שיהיה חמדה בלבכם ליראה. (חתם סופר, פרשת ואתחנן, דבור המתחיל מי).

(ח) הקדוש ברוך הוא אינו מסיע רק להבא מעצמו לטהר, דהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים. ולכן רק אם רצון האדם הוא לכבש את יצרו הרע ולבחור בטוב מעצמו, אז הקדוש ברוך הוא עוזר לו בשלא יספיק כחו. ואם כן, שכר הצדיקים במעשיהם הטובים הוא על המחשבה והרצון הטוב בלבד. (מנחת עני, פרשת אמר ד"ה ועוד).

אלף אברכים ביום אחד 10 שעות. ועוד זפיתי לאחרים שילמדו בזהר הקדוש, כדי שהמשיח לא יהיה בצער.

ומי שלא לומד זהר הקדוש מה יאמר כשמשח יבוא, מה עשיתי לקרוב הגאולה, ובאיזה פנים יקבל את המשיח, אם יזכה.

והרי דוע כשהמשיח יבוא, יראה באצבע על כל אלו שלמדו זהר הקדוש: אתה עזרת לי לבוא. ואיזו בושה תהיה למי שלא עזר לו לבוא, ואיזה מין צפית לישועה הוא אם לא עושה שום פעלה למענו.

מורי ורבותי! בואו חשבון: אומר החפץ חיים: כשם שהאדם נוהג בגשמיות כן עליו לנהג ברוחניות, ועליו לבדק היטב היכן משקיע את מניותיו, שלא יניח כספו על קרן הצבי, והמשיל משל אשר כל סוחר וכל עשיר יודע שכדי להיות שתף לעסק, עליו לבדק את כדאיותו של העסק, האם העסק יניב תשואות כדאיות? האם ירויח מהענין? האם יצא ביתרה? כדי שחס ושלום לא יפסיד בעסק ולא יפל בפח, כן מחזיקי התורה, עליכם לברר ולדעת כיצד להשביח את העסק: אמנם הנכם מחזיקים מוסדות התורה, וזכיות הלומדים נזקפים לחשבונכם, אבל הנכם יכולים להרויח הרבה יותר, הנכם יכולים להכפיל באלפי אלפים את זכיותיכם, הנכם יכולים באותו הזמן ובאותו הכסף לצבר עוד יותר זכיות.

הלומד שעה בשבת קדש, שוה אלף פעמים ללמוד בימות החל

ובמה דברים אמורים?: כתב הפסא מלך, (תקוני זהר מ"ג), וז"ל: - ינדע גדל החיוב וגדל השכר למי שלומד הקבלה, כי ללמוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עלמין, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, עכ"ל. ולמי שלא יודע ומבין בקבלה, עולה ללמוד הזהר הקדוש אפלו בגירסא, לערך ללמוד הקבלה (כף החיים סימן קנ"ה). פרושו של דבר, שהלומד זהר ואפלו שעה אחת, באמירתו בלבד זוכה כאלו למד שנה תמימה בתורת הנגלה, וכאשר לומד בשמחה הכפיל זכיותיו כפול אלף, כדברי האורחות צדיקים: שהלומד מתוך שמחה שוה כאלף פעם ממי שאינו לומד מתוך שמחה. (אורחות צדיקים שער השמחה). ואמר רבנו יוסף חיים זיע"א: דהלומד שעה בשבת קדש, שוה אלף פעמים ללמוד בימות החל. (בן איש חי פרשת שמות שנה שנה)

”על כן יאמרו המושלים באו חשבון” – אלו המושלים ביצורם, באו ונחשב חשבוננו של עולם (ב”ב עח): כיצד שעה אחת של למוד זהר הקדוש בשבת קודש, עולה לערך מליון שנה למוד פשוט בימי החל. - פעת באו חשבון: דלמוד שעה אחת זהר הקדוש שנה לערך שנה למוד פשוט, ובשבת מכפל באלף, ובשמחה שוב מכפל באלף, סך הכל, עולה למודו לערך מליון שנה.

האם יש לה מנייות יותר כדאיות להשקעה בטוחה, שמורה לנצח נצחים? האם מצאת עסק מצלח יותר? האם קצמת שתפוח ברוכה יותר? ודאי הנך רוצה לדעת כיצד תוכל לזכות בכך?

כל ישיבה, כולל או כל מוסד תורני שהנכם תומכים בו,

בקשו שילמדו לפחות שעה שבועית של זהר.

כל בחור או אברך יכול ללמד זהר הקדוש בין הסדרים, ובפרט בשבת קדש שמעלתו גדולה – ואפשר ללמד על פי סדר הזהר היומי המחלק ל-354 ימים בשנה. - ולדגמא: בישיבה של 500 בחורים - ילמדו 12 דקות בלבד בכל יום – וכך יוכלו לסים את כל ספר הזהר חמש מאות פעמים בשנה, וב-24 דקות ביום יזכו לאלף סיומים, וכידוע דבאלף סיומים כאחד, תכף מביא הגאולה. (“תורתו מגן לנו”).

בכך תצבר מליני זכיות באותו הכסף ובאותו הזמן, תרויח תשואות באחוזים הכי גבוהים שקיימים בעולם הנצח. - וזהו תרגומו של הזהר (בהעלותך קנ): “בא וראה הכתוב: ‘ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך’, מלמד שנשתתפו יחד, זה יוצא ועושה מלחמה, וזה יושב ועוסק בתורה, וזה נותן חלק לזה... ויששכר חלקו בתורה, ונותן לזבולון חלקו בתורה ודאי, ועל כן נשתתפו יחדיו, שיתברך זבלון מיששכר, כי הברכה של התורה היא ברכת הכל.”

ובזה יכולין להבין למה החפץ חיים בישיבתו בראדן צנה לכל הבחורים לגמור כל שבת את הזהר של כל פרשת השבוע הגם שלוקח הרבה שעות, ורבי חיים ויטאל, הפסא מלה, הבן איש חי, ורבי מרדכי שרעבי זיע”א, ובפרט עם חדושו של הארחות צדיקים, שאמרו ששעה אחת זהר הקדוש בשבת שנה לחשבון של מליון שנה תורה. זאת אומרת חשבון של מאה אלף אברכים שלומדים 10 שעות ביום אחד – אתם שומעים? כן! מאה אלף אנשים לומדים ביום אחד כל אחד 10 שעות, יוצא החשבון של מליון שעות תורת הנגלה ונחננו

לומדים שעה אחת בשבת זהר הקדוש מקבלים את השכר הזה – ועוד יותר שמקבלים שכר על תורה לשמה כי תורת הסוד הוא תורה לשמה (ראה אור הזהר).

בא וראה כמה גדול כח השמחה, שאלישע הנביא כאשר רצה שתשרה עליו רוח הקדש בקש שינגנו לפניו, שנאמר (מלכים ב פרק ג טו) ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד ה'. וכתוב בזהר הקדוש שככל שהלמוד יותר עמוק ופנימי כך בונה שמים עליונים ומגיע לעולמות העליונים. עתה מבינים איך שהזהר הקדוש שהוא למוד פנימיות התורה, עם השמחה שגם היא מחלק הפנימי של הנשמה, ובשבת קדש שהוא עולם הנשמות – מעין עולם הבא, ערכם גבוה מאד לערך מיליון שנה תורה.

עתה אלו שלומדים זהר הקדוש יוכלו לענות על השאלה של צפית לישועה מפני שהם טרחו ועמלו להביא את המשיח, ועוד שפשישאלו אותם עסקת בתורה? הם יענו: אני למדתי כל יום זהר הקדוש ובפרט בשבת, ולמדתי כמו מאה אלף אברכים ביום אחד 10 שעות. ועוד זכיתי לאחרים שילמדו בזהר הקדוש, כדי שהמשיח לא יהיה בצער.

ומי שלא לומד זהר הקדוש מה יאמר כשמשיח יבוא, מה עשיתי לקרוב הגאולה, ובאיזה פנים יקבל את המשיח, אם יזכה.

והרי ידוע כשהמשיח יבוא, יראה באצבע על כל אלו שלמדו זהר הקדוש: אתה עזרת לי לבוא. ואיזו בושה תהיה למי שלא עזר לו לבוא, ואיזה מין צפית לישועה הוא אם לא עושה שום פעלה למענו.

ונספר ספור נפלא מבעל בית הלוי זצ"ל, רבה של סלוצק שהיה מגדולי הדור, ואחר שנים עבר לורשה. ספרו שבעיר בריסק אחר שהרב עזב, נשאר ארץ יהודים והיו צריכים רב, אז הכינו משלחת של אנשים נכבדים ואמרו להם ללכת לעיר ורשה לבקש מבעל בית הלוי להיות רב העיר. אמרו לו כך וכך יש גדולי עולם שישבו בה לפנים, וכעת אין מי שישב על כסא הרב, הרב סרב בתקף. "עמי היתה ושלחתיה". לא חסר לי כלום כאן, די לי מרבנות. התחילו לפיסו וכו' ולא עזר כלום. בסוף קם אחד ואמר: "מחילה מפבד הרב, אבל הרב צריך לדעת שבעירנו בריסק, מחכים שלשים אלף יהודים שהרב יבוא, וכי הרב יכול לסרב?! ברגע ששמע זאת הרב, אמר ששום תרוץ לא יעזר, ואם יהודים מחכים אי אפשר

להתעכב. אמר ה"חפץ חיים", מכאן רואים כִּאֲשֶׁר מחכים כֹּל כֶּךָ הַרְבֵּה יהודים – אין יכולים להתעכב, כֶּךָ כִּלְפֵי השמים, אם יראו בשמים שְׁאַנְחָנוּ מחכים בְּאַמַּת לביאת המשיח, לא יוכלו יותר לעכב את ביאתו!

אם כֶּךָ אין הַדְּבָר תלוי אֵלָּא בְּנוֹ, וְכִמָּה שִׁיּוּתֵר יהודים יִצְטָרְפוּ לִמְפַעֵל הַקְּדוּשׁ בְּלִמּוּד וְהַפְצַת הַזֵּהר הַקְּדוּשׁ שֶׁבָּזָה מְקִיָּמִים בְּאֶפֶן הַכִּי הַטּוֹב אֶת צְפִיתָ לִישׁוּעָה, בְּנֹדָי תִּכְרַךְ מִן הַשָּׁמַיִם יִשְׁלַחוּ לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּרַחֲמִים אֲמֵן!
מורי וְרֵבּוֹתֵי! הִרְעִיָּא מְהִימָנָא - מִשָּׁה רַבִּינוּ, אֵלֵיָּהוּ הַנְּבִיא, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי אוֹמְרִים לָנוּ, שְׁכַשְׁנִלְמַד זֵהר הַקְּדוּשׁ נִצָּא מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים. הִבֵּה נִתְבוּנָה, בְּשָׁמַיִם כְּבָר הַסְּכִימוּ לְכַךְ מִזְמָן, רַק מְחַכִּים עָלֵינוּ שְׁנִקְיָם. וְכִידּוּעַ שְׁחִיבִים קִדָּם אֶתְעַרְוֵתָא דְלִתְתָּא כְּמַבָּאָר בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ (פְּרִשְׁתָּ לָךְ לָךְ דָּף ע"ז:), הֲלֵא בְּנֹדָי כִּאֲשֶׁר יִרְאוּ בְּשָׁמַיִם שְׁאַנּוּ לּוֹמְדִים זֵהר הַקְּדוּשׁ, זֹאת אוֹמְרֵת שְׁאַנּוּ מְחַכִּים בְּאַמַּת לביאת המשיח, תִּכְרַךְ נִגְאַל בְּרַחֲמִים.

אַנְחָנוּ אוֹמְרִים כֹּל יוֹם אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה בְּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ, אַחְכָּה לוּ בְּכָל יוֹם שְׁיָבוֹא, וְהַרְבֵּה שָׂרִים מְדֵי יוֹם אֶת הַנְּגוּן הַיְּפָה לְהַתְעוֹרְרוֹת אַחְכָּה לוּ.
מִשָּׁה רַבִּינוּ, אֵלֵיָּהוּ הַנְּבִיא וְהַרְשָׁב"י זִיע"א, מְגַלִּים לָנוּ שְׁאַנְחָנוּ בְּלִמּוּד הַזֵּהר מְבִיאִים אֶת הַגְּאֻלָּה, וְרַק עַל יְדֵי זֶה יָבוֹא וְלֹא עַל יְדֵי דְבָר אַחֵר, כֶּךָ אוֹמֵר הַרְשָׁב"י בְּדָא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא.

וְהַעֲמִיד לָנוּ הַשִּׁי"ת אֶת קְדוּשׁ הַשֵּׁם רַבִּינוּ הַרְמַח"ל זִיע"א, אֲשֶׁר רַבִּינוּ הַגֵּר"א זִיע"א אָמַר: אֵלּוּ הֵייתִי חַי בְּיָמָיו הֵייתִי הוֹלֵךְ בְּרַגְלִי (מוֹיִלְנָא לְאִיטְלִיָּה – שְׂזָה בְּעַרְךָ כְּמָה שְׁנִים) לְהַקְבִּיל פְּנֵי הַקְּדוּשִׁים, וְעוֹד אָמַר אֲשֶׁר בְּמַסְלַת יִשְׂרָאֵל אֵין אֶפְלוּ אוֹת אַחַת יִתְרָה. וְהוּא הַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ הַזֶּה (הַרְמַח"ל), אָמַר שְׁאֵין עֲצָה אַחֲרַת אֵלָּא זֶה – לִמּוּד הַזֵּהר הַקְּדוּשׁ - לְבַטֵּל הַגְּזֵרוֹת, וְלְהַמְשִׁיךְ הַישׁוּעוֹת, וּמָה שְׁכַתּוּב בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ: בְּסַפְרָא דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי"ז זֶהוּ דוֹקָא וְלֹא רַק בְּתוֹרַת סְגָלָה.

אֲשֶׁר עַל כֵּן כֹּל אֵלּוּ שְׁלוֹמִידִים זֵהר הַקְּדוּשׁ עֲלֵיהֶם נֵאמַר אַחְכָּה לוּ בְּכָל יוֹם שְׁיָבוֹא, שְׁעַל יְדֵי לִמּוּדֵם בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ מְקַרְבִּים וּמְבִיאִים אֶת הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים.

העולם סוער וגועש, דברים קורים בו, מלכיות מתגרות זו בזו, וכבר אמרו "אם ראית מלכיות מתגרות אלו באלו, צפה לרגלו של משיח". סימן זה מתקיים בנו, כמו שמתקיים סימן נוסף: "אם ראית דור מחרף ומגדף צפה לרגלו של משיח". כי "הכל בשביל ישראל": שם נלחמים, כדי שכאן ילכו עם ערכות מגן, ומגנו חדרים אטומים ויאגרו מים. ופסוק מפרש הוא בנביאי האמת והצדק: "הכרתי גויים, נשמו פנותם". לפעמים מכרית הבורא אמה אחת כליל, ולפעמים רק פנה אחת, מחוץ ועיר נכתשים ונעשים שממה. ולפעמים: "הכרתי חוצותם מבלי עובר, נצדו עריהם מבלי איש, מאין יושב" ומדוע, "אמרתי: אף תיראי אותי, תקחי מוסר".

פרש רש"י: הבאתי פרענות על הנוכרים כדי שתראו ותיראו, "ולא יכרת מעונה", ולא יחרבו בתי ישראל חלילה. ולא זו בלבד, אלא "כל אשר פקדתי עליה", לא יכרת ממנה כל הטוב אשר צויתי להביא עליה! [פרוש רש"י] "ולא יכרת מעונה - ולא יחרבון מדוריה. כל אשר פקדתי עליה - ולא יכרת ממנו כל הטוב אשר צויתי להביא עליה".

"ביום נשק" זה נשקו של גוג

כתוב בתהלים (פרק ק"מ ח') ה' אד-ני עז ישועתי ספנתה לראשי ביום נשק. ובירושלמי (במזמור דף עח.), אמרו: דבר אחר "ביום נשק" זה נשקו של גוג. וכידוע דהסכך של הסכה בבחינת בינה, האם חופפת על הבנים בצלא דמהימנותא, כמו כן הזהר הקדוש שלמודו בבחינת בינה מסכך ומגן ביום נשק ומציל ממלחמת גוג ומגוג. (בדי ערבות)

ואספר מה שקרה ביום שסימנו את ספר הזהר הקדוש לפי סדר הדף היומי, המדפס ב"ב פרכים ל"ב חדשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה בעזה, זה הנה בחדש טבת. וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות (וב"ה על הנסים הגדולים שהיה שם, בזכות הרשב"י והזהר הקדוש, כן יעזר ה' הלאה).

ט) ילקוט שמעוני (עמוס - פרק ט - רמז תקמט) אמר רבי לוי אם ראית דור מחרף ומגדף צפה לרגלו של משיח מה טעם אשר חרפו אויביו ה' אשר חרפו עקבות משיחו וכתוב בתריה ברור ה' לעולם אמון ואמן.

ובזכות זו התקיימו דברי הזהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהיינו, שרק בגמר כל הספר בלו יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו, וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים בלנו את ה"זהר המחלק" דבר יום ביומו ("דף היומי"), באלפי רבבות סיומי הזהר, בודאי נזכה להבטחת הרשב"י שהזכרנו "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

ובאותה תקופה ארע עוד נס, אשר רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש מהטילים ארפי הטוח שהיו מוכנים להגיע לבית שמש ח"ו. בעתונים דוחו אז [בערש"ק פרשת יתרו תשס"ט לפ"ק (בזמן קבלת התורה)] נראה, כי החמאס שאף להפגין את בית שמש במספר טילים יותר גדול מאשר שלחו לאשדוד או לבאר שבע, כי רצו לפגוע בפצצות אטום, שיודע שבבית שמש יש הרים מלאים עם פצצות אטום. והגיע רק טיל אחד כמה קילומטר מבית שמש, והחזיקו את זה בסוד, כדי שלא יודע להם המקום איפה המקום שהגיע וישלחו ח"ו יותר טילים. והכל היה בזכות הזהר היומי שעבדו על זה יומם וליילה בבית שמש.

כשספרתי הספור הזה להגה"צ הרב נחום ראזנברג שליט"א שזכה לבנות ולתקן לערך 300 מקנאות, אמר לי שהדברים פשוטים ובימי חרפו זכה ושמע מפי בעל ה"סלם" זצ"ל בעצמו, וכך ספר לו: כשהרשע הגדול ימ"ש רצח 6 מליון יהודים באירופה, אמרתי לכלם: "אי אפשר לנצח רשע זה, ומלחמה זו לא תסתים אלא אם כן יקומו יהודים וילמדו זהר הקדוש". לכן ישב בעל ה"סלם" ותרגם הזהר ללשון הקדש שיהיה מובן ליהודים פשוטים כפי השגתם. ואכן בסיום עבודתו, ביום שגמר התרגום על ספר הזהר, נחל היטלר ימ"ש תבוסה קשה במלחמה, וכך נצלו מעט היהודים ששרדו, ובנסים גלויים נצלה ארץ ישראל מצפרניו של אותו רשע ימ"ש. – בזכות הזהר הקדוש.

ואכן כך נכתב מפרש בזהר הקדוש פרשת נשא בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי – בזה הספר (הזהר הקדוש) יצאו מן הגלות ברחמים.

עוד ספר לי אשר בשנת תשכ"ז, בעת מלחמת "ששת הימים", למד בישיבת ויזניץ ב"ב אצל הגאון וקדוש בעל ה"אמרי חיים" זצוק"ל. בימים דאז יצאו חמש מדינות נגד עם ישראל: מצרים, ירדן, עירק, סוריה ולבנון, החליטו להלחם נגדנו,

והסכנה הייתה גדולה מאד, והפחד ממש נורא - שלשה ימים לפני תחלת המלחמה כבר היו סגורים כבישי הגליל מפני פחד האויב, שמא יתקפו סורגיה ולבנון את הצפון. ולא הרשו לסע בדרכים. האדמו"ר מויזניץ זי"ע בקש וקבל רשיון מיחד להגיע למירון, ונסע במשריון צבאי מיחד, בדרכו לשם, ואמר:

כשאגיע לרבי שמעון אפעל כל מה שצריך. וכך עלה לציון הקדוש של רשב"י. כשנכנס לציון הקדוש לקח ספר הזהר פתח דף ראשון ואמר: כאן כתוב "ספר הזהר מהתנא האלוקי רשב"י", ופרש: דאס איז די לעכטיגע ספר "ספר הזהר" וואס לערנט אונז "מהתנא" געטליכקייט "האלוקי" פון וועס? פון רשב"י, [תרגום ללשה"ק: זה הספר המואר (הזהר) שמלמד אותנו (מהתנא) אלקות, ממיי? מרשב"י]. אח"כ נגש לציון הקדוש, נשק ואמר: כבר נתקתי כל הקשרים של כל האמות הרוצות להרע לישראל. היאך עשיתי זאת? כי דבקתי בתנא הקדוש רשב"י. וכלנו יודעים על הנסים הגדולים שקרו במלחמה זו. (שהלומד בספר של הצדיק מתדבק בנשמת הצדיק, ועין בספר "מאורות הזהר").

מכאן רואים כמה גדול כח הלומד בזהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י ע"ה ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמר: יכול אני לפטר את העולם כלו מן הדין. ואפילו בדרךנו הפשוט.

בואו וראו מהנסים שהיו במלחמה ההיא: (תשכ"ז) שנתגלה אלי בהשגחה

פרטית:

בתהלים (פרק קיז א) הללו את ה' כל גוים שבחוהו כל האמים: (ב) כי גבר עלינו חסדו ואמת ה' לעולם הללוי-ה, שואלים איך הגוים יהללו וישבחו את ה' על החסדים שעושה עם ישראל?

הביאור בזה: שרק הגוים יודעים כמה הם מתכננים צרות ושמדות לישראל ח"ו, ולא מצליחים, וזה היהודים לא יודעים, ורק הם יודעים את ניסי ה'.

והספור כדלהלן:

הייתי נוסע הרבה למיאמי בשביל רפואות.

יום אחד באמצע שאני לומד בבית המדרש "בג הארבער" במיאמי, בא יהודי שהמראה שלו היה מפחיד ביותר, הכרת פניו ענתה עליו שהוא נראה כמו אדם חולה.

אני רץ לפניו, ואומר לו שלום עליכם ברוך הבא, ומכבד אותו לשתות ולאכל מזונות, ואני שואל אותו מאיפה יהודי בא?

הוא מראה לי תכף את שתי ידיו, איך שמציר עליהם שהם אסורות באזיקים, וחתום גם על ידיו את המלים "משפט מות", והוא בא מסיביר – רוסיה..

והוא מספר, מעשה שהיה כך היה:

עבדתי בצבא הרוסי, והייתי מפקד בצבא על אוניות המלחמה ברוסיה.

לפני מלחמת ששת הימים [בשנת תשכ"ז] שלחו אותי לסוריה להכין מלחמה גדולה נגד ארץ ישראל, ולפוצץ את כל האוניות של ארץ ישראל.

לפני המלחמה היה לי מפות מכל האוניות של ארץ ישראל וכל הנמל של סוריה.

לפני שהחלה המלחמה ותפקידי היה לשלח פצצות על אוניות של ארץ ישראל נפל עלי פחד וחשבתני לעצמי, אני יהודי, ואיך הולך אני לפוצץ את ארץ ישראל? [בטוח שברוסיה אף אחד לא ידע שהוא יהודי].

החלטתי תכף ונתתי פקודה לפוצץ את כל האוניות של סוריה במקום האוניות של ארץ ישראל.

כשנגמר העבודה לפוצץ את כל האוניות של סוריה ולא של ארץ ישראל, כאשר נודע הדבר, מיד תפסו ושמו אותי באזיקים והעמידו אותי למשפט.

במשפט שאלו אותי מה עשית? הרי מעלת בתפקידך ואתה ממש בוגד!

עניתי אני לא יודע, הייתי מוכן לפוצץ את כל האוניות של ישראל, ופשוט בא איזה מלאך (או מה שהוא כזה), והחליף לי את המפות!

כמוכן שתכף אסרו אותו והשליכוהו לבית הסוהר, ושלחו אותו לבית משפט ברוסיה – וגזרו דינו משפט מות בתליה רח"ל.

לפני שלקחו אותו לתליה, שאלו אותו אם רוצה להגיד מה שהוא? [כי יש חק שקודם שהורגים מי שהוא, יכול לבקש מה שהוא רוצה], היהודי ענה אני רוצה ומבקש לדבר עם מנהיג המדינה, דבר דחוף מאוד. ונחוץ מאוד לבטחון המדינה.

כְּאִשֶּׁר הִבִּיאֹהוּ לִפְנֵי הַנְּשִׂיא אָמַר הַיהוּדִי, כָּל הַשָּׁנִים הַיִּתִּי הַיָּדִיד הַכִּי הַנְּאָמֵן לְמַדִּינָה, וְעִשִּׂיתִי כָּל מָה שֶׁבִּיכֹלְתִי לְטוֹבַת הַמְּדִינָה. אַךְ כָּאֵן קָרָה דְּבַר, שֶׁבְּכָלֵל זֶה לֹא אָנִי וְלֹא בְּאִשְׁמֹתִי. וְאִם יִהְיֶה זֶה בְּזִיוֹן גָּדוֹל לְמַדִּינָה, לְתַלּוֹת אִישׁ נְאָמֵן כְּמוֹנֵי לְמַדִּינָה. וַיְהִי זֶה אִשְׁמָה גְדוֹלָה וּבּוֹשָׁה לְמַדִּינָה לַעֲשׂוֹת דְּבַר כְּזֶה, וְהַבּוֹשָׁה הַזֹּאת לֹא תִמְחַק וְתִשָּׂאֵר לְדַרְאֹן עוֹלָם!

מִנְהִיג הַמְּדִינָה שׁוֹאֵל אוֹתוֹ, אִם כֵּן מָה אַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁצָּרִיכִים לַעֲשׂוֹת לָךְ, הֲלֹא מֵגִיעַ לָךְ מִיִּתְּהָ מִשְׁפָּט מוֹת?

עָנָה הַיהוּדִי, שֶׁיִּשְׁלַחוּ אוֹתוֹ לְסִיבִיר, וְשֵׁם יִשִּׁימוּ אוֹתוֹ בְּאִמְצַע הַיַּעַר וְהַחִיּוֹת יֵאָכְלוּ אוֹתוֹ, אֲבָל הַמְּדִינָה לֹא תִשְׁפֹּךְ בְּיַדִּים דָּם נָקִי וְלֹא תִקַּח עָלֶיהָ אִשְׁמָה כְּזֹאת לְהַרוֹג בֶּן אָדָם כָּל כֶּךָ נְאָמֵן?

מִנְהִיג הַמְּדִינָה הִסְכִּים, וְשִׁלְחוּ אוֹתוֹ לַיַּעַר בְּסִיבִיר.

כִּתְּפַלַּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ (שְׁמוּאֵל ב פָּרָק כֵּד יֵד) "וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל גֹּד צַר לִי מֵאֵד נִפְלָה נָא בִּיד ה' כִּי רַבִּים רַחֲמוּ {רַחֲמִיו} וַיִּבַּד אָדָם אֵל אֶפְלָה".

כְּאִשֶּׁר הִגִּיעַ לְסִיבִיר, חָפַר לַעֲצֻמוֹ בּוֹר גָּדוֹל מִתַּחַת לְאֵדָמָה כְּדִי שֶׁהַחִיּוֹת לֹא יֵאָכְלוּ אוֹתוֹ, וְגַם לְהִגֵּן מִפְּנֵי הַקֶּר, כְּמוֹ כֵּן הִכִּין לַעֲצֻמוֹ בְּגָדִים מִהַעוֹר שֶׁל הַחִיּוֹת שֶׁמִּתּוֹ מִהַקֶּר הַגָּדוֹל שֶׁשׁוֹרֵר שָׁם, וְלִמְחִייתוֹ אֲכַל כָּל מִינֵי שְׂקָצִים וְרַמְשִׁים שֶׁמִּתּוֹ, [מִפְּנֵי פְקוּחַ נֶפֶשׁ מֵתָר], עַד שֶׁהִבִּין וַיַּדַּע הַטַּעַם שֶׁל כָּל מִין חַיָּה וְעוֹף מָה שֶׁהוּא אוֹכֵל.

כְּשֶׁחֻמַּת הַבְּרָזֵל מְרוֹסָה נִפְלָה, וַיִּכְלוּ כְּבָר לְצִאת מִשָּׁם לְחוּץ לְאַרְצָה, בְּקִשׁ הַתֵּר נְסִיעָה, וְנִתְּנוּ לוֹ, וְנִסַּע לְאַרְצוֹת הַבְּרִית.

כְּשֶׁהִגִּיעַ לְאַרְצוֹת הַבְּרִית הָיָה מֵאֵד חוֹלָה, וְהָיָה צָרִיךְ לַעֲבוֹר נִתּוּחַ בְּכַלְיוֹת, אִשֶּׁר זֶה עוֹלָה הַרְבֵּה כֶּסֶף, לְכֵן הוּא הוֹלֵךְ מִבַּיִת הַכְּנֶסֶת לְבַיִת הַכְּנֶסֶת, לְאֲסוּף כֶּסֶף בְּשִׁבִיל הַנִּתּוּחַ.

עַד שֶׁהִגִּיעַ לְמִכְסִיקוֹ.

שֵׁם בְּהַכְּנֶסֶת אוֹרְחִים כְּבָדוּ אוֹתוֹ בְּנִקְנִיק (סַלְמִי), הוּא הוֹלֵךְ לְאָכּוֹל אֶת זֶה בְּתַאֲבוֹן, פְּתֹאוֹם הוּא צוֹעֵק, זֶה מִמֶּשׁ דָּם! זֶה לֹא בָּשָׂר!

הַבַּעַל הַבַּיִת מִסְתַּכֵּל עָלָיו כְּמוֹ מִשְׁגָּע!

הוא עונה לבעל הבית, אני בא מסיביר, ושבע עשרה שנה אכלתי כל מיני חיות ועופות מתים, ואני יודע הטעם של כל מין חיה או עוף בעיניים עצומות. וכאן אני מרגיש ממש טעם של דם – ממש דם!

הבעל הבית אומר לו: הסתכל וראה כמה השגחות עם חותמות יש על זה, ולא יכול להיות מה שאתה אומר?

עונה לו האורח, תקח כלי ותשים את הנקניק על האש, ותראה בתוך כמה דקות מה יהיה!.

הוא עשה את זה, ותוך כמה דקות, כל הפלי הגה מלא דם.

והבעל הבית הזדעזע לראות שההכשר לא אומר כלום והכל טרף, ומי יודע מה אכלו כל היהודים עד היום?

הבעל הבית החליט לעורר את הציבור שינצלו מאסורי כרת, כאשר שמעו זאת בעלי האיטליזים אימו עליו להרגו בכדור בראש.

כששמעתי הספור הזה תכף קראתי לכמה אנשים, ביניהם אחד מקראקס שבוננצואלה, שישמעו מה היהודי הזה דובר, שצריך להודות לו פעמים, פעם אחד שהציל את ישראל מפרענות גשמית, ופעם שניה שהציל רוחנית מאסורי כרת, תכף אירגנתי לו סכום יפה של כסף, כי בוודאי חייבים לו הרבה הכרת הטוב.

כד בעי בר נש לאתדכייא כמה אנון דמזמנין ליה

צריכים לדעת שכל דבר טוב, ובפרט דבר כזה שכל העולם וכל הגאולה תלויה בזה, ישנו הרבה מניעות, אבל עם רצון חזק יכולים לעבר על הכל, ויכולים להגיע לכל מה שרוצים באמת עם סיעתא דשמיא, כמו שכתוב בזהר הקדוש "כד בעי בר נש לאתדכייא כמה אנון דמזמנין ליה", כאשר בן אדם רוצה להטהר כמה מלאכים עוזרים לו.

אנו נזקקים לרחמי שמיא גדולים, יש כמעט אחד וחצי ביליאן ערבים שכלם רוצים לחסל את חמש עשרה מליאן יהודים, ולכן אנו בטוחים שאם ילמדו את הזהר הקדוש בכל יום ויום רק 12 דקות, ויגמרו כל הזהר בשנה אחת, בוודאי ינצלו מחבלי משיח, כמו שהבטיח רבי שמעון בן יוחאי שבספרא דא יפקון מן גלותא.

ב"ה, ישראל קדושים הם, ואחד טלפן אלי לפני שבועים שעשה וארגן כבר אלף סיומי זהר הקדוש, ואחד טלפן אלי בשבוע שעבר שרוצה לארגן אלף סיומי זהר בסוד האלף לך שלמה, ובזכות זה נזכה מהר לגאולה השלמה. ובאמת יש לי תכנית קלה איך שיכולים בקל לארגן השעורי זהר באלפים ורבבות, ומי שרוצה להיות שתף יתקשרו אלינו.

"מי לד' אלי"

ענג כפול ושמחה מרבה לחזות ולראות איך שמאות אלפי ישראל מתארגנים למפעל הזה העולמי, וחרתו על דגליהם "בלתי לד' לבדו" (ראה בספר הרמח"ל והזהר) ובדגל הזה דוגלים על ערי ישראל ומתריעים בקול חוצב להבות אש "מי לד' אלי", ומתקבצים סביבם בכל תפוצות ישראל יראי ד' שנשארו לפליטה שישנם עדין בדורנו, דור עקבתא דמשיחא, החפצים באמת להתקרב לרשב"י זי"ע ועושים קבוץ ורבוץ ופעלים להקים שיעורים בארץ, ובכל העולם כולו, והמוני ישראל קדושים, פועם בלבם זיקת יהודי, ונמשכים בעבותות אהבה אחריהם לרגל ההכרה כי האמת נר לרגלם.

לזכות בשפע אור אלוקי

ב"ה שרואים הני רב רבני יקירי מאחינו בני"י שיודעים היטב את מאמר קהלת "הבל הבלים אמר קהלת הכל הבל" - ומחם הבהיר וצלול לדעת שכל העוה"ז "הבל אין בם מועיל" - והעקר האמתי הוא - לזכות את כלל ישראל כמה שיותר, ולזכות על ידיהם בשפע אור אלוקי (עין גמ' סנהדרין צ"ט)

כמה מפעים ומחזק להפירם במלא הודם ותפארתם, אשר יש מהם שקנו מאות ויש אלפים של סטים - לחלקה חנם - מפני שיודעים ערך של שעה תורה בעוה"ז - ובפרט למוד הזהר הקדוש שמכפל לאלפים ולרבבות.

תתאר לכם איזה זכות גדולה יש להם, וכל אחד יכול לזכות בקלות לזכיות האלו: בחמשה שקלים לספר - אתה קונה 101 ספרים בסך 505 ש"ח, - אשר למה נחשב! - הני מחשב שכר מצוה כנגד הפסדה. - בא וראה אתה מחלק ל-101 יהודים כמנין "מיכאל", וכמה מלאכים לאלפים ולרבבות נבראים מכח זה. - בזכותך יהודי לומד בשבת קדש שעה זהר הקדוש - אשר ערכו שנה לאלף שנה למוד פשט ביום חל לפי הבן איש חי, וכשלומד בשמחה - מכפל באלף - סך הכל מליון שנה (ארחות צדיקים)) - וזה רק מיהודי אחד, 70 שנה של שבתות, ואחר

כך תכפיל במאה יהודים – האם יש לנו משג מה זה עושה, איזה פעל ורשם נפלא הוא בכל העולמות, וככל שמורים לך.

עתה, היפלא מדוע באים וחוטפים, ומנדבים ללמוד לע"נ, לזכות, לרפו"ש, לשמחה שתעלה יפה, – במקום לתת ברכון, או איזה מזכרת שלא זוכרים ממנה כלום, חלק זהר ותקוני זהר במחיר מצחיק. – ותשמח כל חייך בעולם הזה ובנדאי בעולם הבא. וכך יזכרו אותך לעד לטובה בזה ובבא, כל הקרובים, וגם המלאכים בשמים ומליצו טוב בעדך, ורבי שמעון בר יוחאי זי"ע בעצמו יברך אותך ויודה לך על כך. – נו, יש עוד מה לחשב, – צריך רק לקיים מאמר חז"ל: "אם פגע בך מנוול זה משכהו לביהמ"ד, אם אבן הוא נמוח אם ברזל הוא מתפוצץ". נסה ותוכח איך לבך מטחר ומזדכך, ומתלהב לאבינו שבשמים.

וכח גדלת למוד הזהר הקדוש נתן בהם חשק עצום עד כדי שפעמו ומכרו כלי כסף אשר ברשותם כדי לזכות ולזכות את כלל ישראל, וקזמו בעצמם "בוזו כסף בוזו זהב" – כי מה נחשב כסף וזהב – כנגד הצער של שכירתא בגלותא, ומה גם שעי"ז נשרפים הקלפות ומתבטלים הגזרות, – והעולם מכין עצמו לגאלה השלמה, כמו שהבטיח משה רבינו לרשב"י – "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי". ובזכות מזכי הרבים ישפע שפע רב בכל העולמות ונוקה להבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרומה קכ"ח): –

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים [בהפצת הזהר הקדוש] מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה – כופה את מלכות הרשעה. – עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך. – מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י: זוכה לראות בנים לבניו. – זוכה לעשירות בעולם הזה. – זוכה לעולם הבא. – אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו. – נכנס לשנים עשר שערי גן עדן – ואין מוחה בידו. – משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות. – הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את כלם להקדוש ברוך הוא. – הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלואים אותו, ונכנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סוד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר – ומיחדים רק לו.

ונספר ספור נורא מגדל הזכות של מזכי הרבים:

המזכה את הרבים הוא היחסן הכי הגדול בשמים

בספר ישמח משה עה"ת בהקדמה בקו' תהלה למשה דף י"א ע"ב וזל"ק: מבאר בזהר תרומה דף קכ"ח ע"ב ההוא זכאה בעי למרדף בתר חיבא' וכו' [זכאי צריך לרדף אחר אנשים חיבים] בגין דיחשב לי' כאלו הוא ברא ליה ודא איהו שבחא דיסתלק בי' יקרא דקב"ה יתיר משבחא אחרא וכו' ועל דא באהרן ורבים השיב מעון וכתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום ועיי"ש בד' קכ"ט ע"א כמה הפליגו שם כמה גדולים זכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה.

כן שמעתי מאדמו"ח ז"ל אשר ספר לו מוזלל"ה איך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש ר' איציקל מדראהאביטש ושאל רש"י ז"ל ר' איציקל איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל המגיד מישרים מזלאטשוב, מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל, והשיב לו ר' איציקל הנ"ל, איך שלומד תורה לשמה, ולא נתקרה דעתו של רש"י ז"ל, ואמר לו עוד, שבנו הרבה לסגף את עצמו בתעניתים וסגופים, וגם בה לא נתקרה

(י) ובספר הזהר ריש פרשת תרומה (קכ"ח ע"ב) הגדיל לספר בשבח מצוה זו ואמר, וכאה בעי למרדף בתר חיבא ולמקני ליה באגר שלים וכו' ודא איהו שבחא דיסתלק ביה יקרא דקודשא בריה הוא יתיר משבחא אחרא ואסתלקותא דא יתיר מכלא וכו', ועל דא כתיב באהרן (מלאכי פרק ב') ורבים השיב מעון, וכתיב (שם) בריתי היתה אתו החיים והשלום וגו', ואיהו אסתלק בשלשה סלוקין מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, ועל האי בר נש כתיב בריתי היתה אתו החיים והשלום, וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי ועאל בתליסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה, ועליה כתיב (תהלים קי"ב ב') גבור בארץ יהיה זרעו וגו', הון ועשר בביתו וצדקתו עומדת לעד, זרח בחשף אור לישרים. כדן מלכא קדישא בריה לדיוקנא דההוא בר נש בכל ברכאן דבריך לאברהם פד עבד נפשין דחיבא וכו' ואיהו עאל לשבעין עלמין גניזין דלא זכה בהו בר נש אחרא. ואלמלא הוון ידעי בני נשא כמה תועלתא וזכו גרמי לצדיקא וזכאן בניגיייהו, הוון אזלי אבתייהו ורדפי כמאן דרדיף בתר חיין וכו':

ותרגום - בספר הזהר תחלת פרשת תרומה אמר זכאי צריך לרדף אחר אנשים חיבים ולקנות אותם בשכר שלם וזה הוא השבח שיתעלה בו כבוד הקדוש ברוך הוא יותר משבח אחר, ועליה זו היא יותר מהכל, ועל זה כתוב באהרן, ורבים השיב מעון. וכתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום, ואותו כן אדם מתעלה בשלשה עליות מה שלא עולה כן בן אדם אחר. ועל כן אדם זה כתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום וזוכה לראות בנין לבניו וזוכה בעוה"ז וזוכה לעוה"ב, ועולה בשלש עשרה שערים ואין מי שימחה בידו ועליו כתוב גבור בארץ יהיה זרעו. הון ועשר בביתו וצדקתו עומדת לעד זרח בחשף אור לישרים, כאשר המלך הקדוש מברך לדיוקן של אותו בן אדם מברך אותו בכל הברכות שברך לאברהם כאשר עשה נפשות לחיבים, והוא עולה לשבעים עולמות נעלמים שלא זכה בהם בן אדם אחר, ואלו היו יודעים בני אדם כמה תועלת וזכות נמשך לצדיקים וזוכים בעבורם, היו הולכים אחריהם ורודפים כמי שרודף אחר חיים:

דעתו הקדושה, ואמר לו עוד אשר הרבה בגמ"ח וצדקה, ופזר נתן לאביונים וכדומה, ועוד לא נתקרה דעתו שוב אמר לו **שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם ובזה נחה ושקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אתו כל הפמליא של מעלה ע"כ.**

מובן כי מעשה כזאת לא יוכל לספר אשר עיני בשר לו ואף לאדם אשר עיניו משוטטות בעולמות עליונים שומע ורואה מה שלא ישמע לזולתו יוכל לספר כזאת.

מזה יכולים להבין איזה זכות גדול הוא לאלו שלומדים זהר הקדוש, וכך הפמליא של מעלה מדברים מהם, **שבזכותם נצולים כל עם ישראל מפל מיני גזרות קשות ורעות, ומקרבין הגאולה, שנוצה בקרוב לראותה.**

מדרש תנחומא (בראשית פרק א): מעשה בר' אבהו כשהיה מסתלק מן העולם הראה לו הקב"ה שלש עשרה נהרי אפרסמון, התחיל לומר בשעת מיתה לתלמידיו, אשריכם עוסקי התורה, אמרו לו, רבינו, מה ראית, אמר להם שלש עשרה נהרי אפרסמון נתן לי הקב"ה בשכר תורתו, התחיל לומר ואני אמרתי לריק יגעתי לתהו והבל כחי פליתי, וכו'. [באור: קדם פטירתו של רב אבהו העבירו לפניו שלש עשרה נהרות של אפרסמון, שאל רבי אבהו: למי כל אלו, אמרו לו: שלך הם, אמר להם: כל אלו לאבהו ואני אמרתי לריק יגעתי]

ומבאר האריז"ל: שרבי אבהו חשב שהיתה יגיעתו במשך ימי חייו לריק", כי לא ראה שום תועלת בעבודתו, אך אליבא דאמת זכה על ידי יגיעתו ל"י"ש" שהם סוד "ש"י" עולמות, המבטחין לכל צדיק וצדיק ["רי"ק" גימטריא "י"ש" שהוא הפך מ"רי"ק"] ועל אלו הי"ג נהרות שהראו לו רומזים לש"י עולמות, הרי לנו דגמא מפרשת מחז"ל הקדושים, שאף על פי שעבד רבי אבהו את בוראו כל ימי חייו בשלמות עצומה, לא זכה לראות כלום ממה שפעל, דבר זה גרם לו שאפלו

¹⁸ (בספר שיחות מוה"ר"ן (אות - רמד) שמעתי מאחד מחשובי אנשים, איש כשר וירא שמים ועובד את השם באמת, שאמר לו רבנו זכרוננו לברכה, שיש בני אדם עובדי ה' שאין השם יתברך מראה להם מה שפעלו כל ימי חייהם. רק אחר מותם בעולם הבא, אז יראו מה שפעלו. והבנתי שרבנו זכרוננו לברכה אמר לו דבר זה לענן התחזקות לבל יפל בדעתו מה שכבר עסק בעבודת השם, ועדין אינו רואה בעצמו שום פעלה. כי יש שאינו יכול לראות כל ימי חייו מה שפעל כי אם לאחר כך כנזכר לעיל.

כְּשֶׁהָרָאוּ לוֹ קִדְּם פְּטִירְתוֹ אֶת עֵצֶם הַמְדַרְגּוֹת שֶׁזָּכָה לָהֶן, תָּמָה וְשָׂאֵל, לְמִי כָּל אֵלֶּה, כִּי חֲשַׁב שֶׁהִיָּתָה כָּל עֲבוֹדָתוֹ וּיְגִיעָתוֹ לְרִיק מַחְמַת שְׁלֵא הָרָאוּ לוֹ כְּלוּם עַד מוֹתוֹ.

וּבִסְפָר "יַעֲרוֹת דְּבִשׁ" כְּתַב: וְאָמְרוּ בַּמְדַרְשׁ, לְרַבֵּי אַבְהוּ הָרָאוּ שְׁכָרוּ י"ג נְהָרֵי אַפְרָסְמוֹן, וְאָמַר אֵלָיו לְמֵאן, אָמְרוּ לִיָּה לְאַבְהוּ, אָמַר וְאֲנִי אָמַרְתִּי לְרִיק יִגְעֵתִי וְכוּ'.

וְצָרִיךְ בְּאוֹר, אִיךְ חֵס וְשְׁלוֹם יִכְפֹּר רַבֵּי אַבְהוּ בְּשִׁכַר תּוֹרָה וּמִצְוֹת. וּפְשׁוּטָן שֶׁל דְּבָרִים כְּמוֹ שֶׁכְּתַבְתִּי, כִּי יְדוּע ר' אַבְהוּ הָיָה קָרוֹב לְבֵי קִיסָר וְשָׁכִיחַ שֵׁם כְּמַבְאָר בְּגַמ' כַּד הָיוּ רַבֵּי אַבְהוּ אֶתִּי לְבֵי קִיסָר וְכוּ', וְא"כ מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל מוֹשֵׁב רַבֵּי אַבְהוּ לְרוֹמֵי מוֹשֵׁב קִיסָר דָּרָךְ רַב וְצָרִיךְ זְמַן בְּהַלִּיכָהּ וְחֲזָרָה וְגַם שֵׁם לְבוֹא אֶל הַקִּיסָר וּלְהַשְׁתַּדֵּל כִּי לֹא בָחֲנָם הֵלֶךְ שֵׁם, צָרִיךְ גַּם כֵּן זְמַן רַב כְּנוֹדָע לְמַבְקָרֵי פְתַחֵי שָׂרִים וּמְכַל שְׁכָן מְלָכִים גְּדוֹלִים כְּמוֹ קִיסָר רוֹמֵי בְיָמֵים הָהֵם, וְאִם כֵּן בְּטַל עַל יְדֵי כֵּן זְמַן רַב מֵהַתּוֹרָה וְהָיָה פְרוֹשׁ מִבֵּית הַמְדַרְשׁ דְּבוּק חֲבָרִים וְכַדוּמָה.

אָךְ אָמְרוּ בַּמְשֻׁנָּה וְהַעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צְבוּר יֵהִיו עוֹסְקִים עִמָּהֶם לְשֵׁם שְׁמַיִם וְאַתֶּם מַעֲלָה אֲנִי עֲלִיכֶם שְׁכָר הַרְבֵּה כְּאֵלּוֹ עֲשִׂיתֶם, וְהִינוּ שְׁלֵא יִצְטַעְרוּ כִּי עַל יְדֵי עוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צְבוּר, נִתְמַעַט הַלְמוּד וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְאָמַר לוֹ אֵל תִּירָאוּ, כִּי מַעֲלָה אֲנִי עֲלִיכֶם שְׁכָר הַרְבֵּה כְּאֵלּוֹ עֲשִׂיתֶם מַעֲשִׂים טוֹבִים וְתוֹרָה בְּשִׁלְמוֹת, וְזֶהוּ עֲנִין רַבֵּי אַבְהוּ שֶׁפָּחַד שְׁמָה שֶׁיִּגַע בְּצָרְכֵי צְבוּר וְהֵלֶךְ לְבֵי קִיסָר וְכַדוּמָה, הַכֹּל לְרִיק, כִּי מַעַט עַל יְדֵי כֵּן תּוֹרָה וְעֲבוֹדַת ה', וְזֶהוּ אָמְרוּ לְרִיק יִגְעֵתִי², אֲבָל הָרָאוּ לוֹ מִשְׁמַיִם כִּי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קָבַע לוֹ שְׁכָר מְכַל מְקוֹם וּשְׁכָרוֹ הַרְבֵּה מְאֹד.

וְכָל רְאִשֵׁי הַדּוֹרוֹת אֵינָן זוֹכִין אוֹ אֵינָן נִעְנְשִׁים אֲלֵא עַל סִבָּה זוֹ.

וְכַתַּב רַבֵּי חַיִּים וַיִּטְאַל זי"ע בְּסִפְרָ שְׁעָרֵי קִדְשָׁה – (חֲלַק ב שַׁעַר ז): מְזַכֵּי לְחִיבָא: אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (אֲלֵיָּהוּ רַבָּא ספ"ח) לְמָה זָכָה אֶלְקָנָה לְהַעֲמִיד שְׁמוּאֵל שֶׁשָּׁקוּל כְּמִשְׁהָ וְאַהֲרֹן, מִפְּנֵי שֶׁהָיָה עוֹלָה לְרַגְלָהּ וּמַעֲלָה לְבִנְיָ אֶדָם הַרְבֵּה עֲמוּ וּמְזַכָּה אוֹתוֹ, וְכֵן שְׁמוּאֵל בְּנוֹ נוֹהֵג אַחֲרָיו, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שְׁמוּאֵל א' ז') וְסָבַב בֵּית אֵל וְהִגְלָגַל וְגו' וְשִׁפְט אֶת יִשְׂרָאֵל וּתְשׁוּבְתוֹ הִרְמַתָּה כִּי שֵׁם בֵּיתוֹ, וְאַבְרָהָם לֹא זָכָה

¹ (וּבּוֹדָאֵי יֵשׁ לוֹ שְׁכָר שֶׁל מִצְוָה, אָךְ כִּידוּע מֵאַמְרָם ז"ל עַל הַפְּסוּק יְקָרָה הִיא מִפְּנִינִים וְכָל חִפְצֵיךָ לֹא יִשׁוּוּ בָּהּ, דְּאֶפְלוּ חִפְצֵי שְׁמַיִם לֹא מוֹגִיעִים לְעֶרְךָ שֶׁל תּוֹרָה, וְעוֹד אָמְרוּ עַל הַפְּסוּק כִּי טַל אֹרֶת טִלְךָ, שְׁרָק טַל תּוֹרָה מִתִּיהוּ, וְעַל זֶה רַבֵּי אַבְהוּ הִחְשִׁיב הַכֹּל כְּנֶגֶד הַתּוֹרָה לְרִיק, וְכִזָּה בְּשָׂרוֹ בְּשִׁמְיִם י"ג נְהָרֵי אַפְרָסְמוֹן דְּכִיָּא. דִּהְזִמֵּן שֶׁהֵלֶךְ לְמַעַן זְכוּי הַרְבִּים הוּא כְּמוֹ שֶׁלְּמַד בְּעַצְמוֹ. וְעַתָּה הִגַּע בְּעַצְמְךָ גַּם אֶתְּהָ לְתַלְמוּד זוּדָה ק אָךְ אִם תּוֹזָה אַחֲרֵים כִּךְ יִכְפְּלוּ זְכוּיֹתֶיךָ לְעִין עֲרוּךְ וְכֵאלּוֹ אֶתְּהָ בְּעַצְמְךָ לְמוֹדָת.

לְכֹל מַעֲלוֹתַי אֶלֶּא מְשׁוּם (בְּרֵאשִׁית י"ב ה') וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחַרְוֹ, וּכְתִיב (שֵׁם י"ח י"ח) וְאֶבְרָהִם הָיוּ יְהִיָּה לְגוֹי גָדוֹל וְגוֹ' כִּי יִדְעַתִּי אֲשֶׁר יַצִּיחַ וְגוֹ', וְשִׁמְרוּ דְרָךְ ה' וְגוֹ', וְכֹל רֵאשֵׁי הַדּוֹרוֹת אֵינָן זֹכֵרִין אוֹ אֵינָן נֶעֱנָשִׁים אֶלֶּא עַל סִבָּה זוֹ.

הַצִּיּוֹן לְהַצְדִּיק הוּא בְּשִׁבִיל הַגּוֹף וְהַנֶּפֶשׁ, וְהַסֵּפֶר שֶׁל הַצְדִּיק הוּא לְנִשְׁמַת הַצְדִּיק. (אֲדָמוֹר מַסְדִּיגוֹרָה זִיע"א)

וְכַתֵּב רַבֵּינוּ הַקְדוֹשׁ רַבִּי חַיִּים פְּלֶאגִי זִיע"א, בְּסִפְרוֹ "צְנוּאָה מַחִיִּים" וְז':
הַמְדַפִּיס סִפְרֵי חֶכֶם זֹכֶה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצָתוֹ... וְאֵין סִפֵּק שֶׁהַחֶכֶם בְּעֶצְמוֹ יוֹצֵא לְקִרְאָתוֹ עִם סִיעַת אוֹהֲבָיו, כְּשֶׁבֵּא לְעוֹלָם הַבָּא. וְשִׁמְעֵתִי מֵאָדָם שֶׁרָאָה בְּחִלּוֹם לְבַעַל הַבַּיִת אֶחָד יוֹשֵׁב אֶצֶל רַב גָּדוֹל שֶׁנִּפְטָר זֶה כְּמָה שְׁנַיִם, וְהַשְׁתוּמָם וְהַתְפִּלָּא אֵיךְ זָכָה הַהַדְיוּט לְכָךְ, וְלֹא יָדַע שֶׁהֵלָּה הַדְפִּיס סֵפֶר אֶחָד מִסִּפְרָיו הַקְדוּשִׁים. עַכ"ל.

מִי לֹא רוֹצֵה לְשִׁבֵּת בְּמַחְצַת הַרְשָׁב"י הַקְדוּשׁ? הֲלֹא כָּל לֵב כְּמָה לְכָרְךָ! וְכָל חֲלָלָא דְעֵלְמָא יִתֵּן בְּעַד זֶה!

"וְכֹל אֲשֶׁר לֹאִישׁ יִתֵּן בְּעַד נִפְשׁוֹ" (אִיּוֹב פָּרָק ב' ד').

מִי שְׂרוֹצֵה לְזִכּוֹת לְכָל זֶה יִתְקַשֵּׁר אֵלֵינוּ, לְעֹזֵר לְהַפִּיץ אֶת שְׁעוֹרֵי הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ וְיִזְכֶּה לְבִרְכַת הַרְשָׁב"י הַקְדוּשׁ.

בְּנִסֵּי נִסִּים נִצְלוּ כָּל יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

אֲסַפֵּר כָּאֵן מָה שֶׁאִמְרַתִּי בְּדִרְשָׁה שֶׁהֵיִתָּה בְּסַעוּדַת הַלוּלָא הַמְרַכְזִית שֶׁל רֵאשׁ הַמְקַבְּלִים מוֹרִינוּ וְרַבֵּנוּ הַקְדוּשׁ רַבִּי מְרֻדְכִי שְׂרַעֲבֵי זִיע"א, מִיִּסַּד וְרֵאשׁ יְשִׁיבַת הַמְקַבְּלִים "נְהַר שְׁלוֹם" עַל שֵׁם הַרֵב שְׁלוֹם שְׂרַעֲבֵי - שֶׁהַתְקַיְיִמָה בִּישִׁיבַתוֹ, יְשִׁיבַת הַמְקַבְּלִים "נְהַר שְׁלוֹם" בְּלִיל שְׁשֵׁי פָרֶשֶׁת וַיֵּרָא תַש"ע - בְּהַתְאָסֵף רֵאשֵׁי גְדוּלֵי יִשְׂרָאֵל הַמְקַבְּלִים מֵאֶרֶץ הַקּוֹדֶשׁ - בְּרֵאשׁוֹתוֹ שֶׁל תַּלְמִידוֹ וּמְשִׁיךְ דְרָכּוֹ הַרְהַגָּה"צ הַמְקוֹבֵּל רַבִּי בְּנֵיהוּ שְׁמוּאֵלִי שְׁלִיט"א.

בְּאוֹתָהּ עַת הִגִּיעַ אוֹנֵיָה מְלֵאָה עִם פְּצָצוֹת וְטִילִים נוֹרָאִים בְּכַמִּיּוֹת אֲדִירוֹת שֶׁהֶצְבֵּא אָמַר שֶׁזֶה יוֹתֵר מִמָּה שֶׁיֵּשׁ לָהֶם בְּמַחְסָנִים.

וּבְנִסֵּי נִסִּים תִּפְסּוּ אֶת הָאוֹנֵיָה וְנִצְלוּ כָּל יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְנִסְ הַהֲצֵלָה הַזֶּה קָרָה בְּזִכּוֹת הַצַּה"ק רַבִּי מְרֻדְכִי שְׂרַעֲבֵי זִיע"א, שֶׁלְמַדְנוּ אֶת דְּבָרָיו הַקְדוּשִׁים שֶׁלְמוּד הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ בְּיוֹם חוּל כְּמוֹ 75 שָׁנָה חַיִּים שֶׁל אָדָם, וְאֵז גַּם פָּרְסַמְנוּ אֶת דְּבָרֵי הַבֵּן אִישׁ חַי וְהַפְסֵא מְלֶךְ זִיע"א בְּעֶנְיִן לִימוּד הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ וּבִפְרֻט בְּשִׁבֵּת

קודש ששעה שווה כמו אלף שנה, ובשמחה מכפיל באלף ושווה למליון שנה
שעות לימוד תורת הנגלה (פֶּשֶׁט).

ועשרות אלפי יהודים התעוררו להרבות בלימוד זהר הקדוש, ונצלו את זמנם
בשבת קודש אחרי היוודעם את מעלתו הרמה, ובזכות הלומדים הצדיקים זכינו
לחומת מגן רוחנית, אשר לא תעבור חרב וחנית, בכל מחנה ישראל הקדושים.

וכדאי להתבונן כמה נסים השם יתברך עשה לנו:

א. באו נזכר שלפני שנתים כמליון יהודים הגלו מביתם מחמת הצר הצורך
ששלחו טילים ופצצות לכל ישובי הדרום. ב. ובשנה שלפני כן כל ישובי הצפון
מקריית שמונה, צפת, נהריה, מירון, וכל חיפה והקריות היו בפחד נורא וסכנת
נפשות רח"ל, וכל מי שיכל הלך לגלות, ועתה פמות הפצצות שתפסו היה כמו שני
המלחמות ביחד. ג. כמה הרוגים רח"ל היו, כמה משפחות נהרסו. ד. כמה פצועים
בגוף וכמה פצועים בנפש שמטופלים עד היום. ועתה נצלנו מהרג ונזק וגלות, אך
ורק בזכות לומדי הזהר הקדוש.

והשבוע הזה נתפסו שש אוניות בדרךם לעזה לעזר לטרוריסטים, ובחרוף
נפס סכנו החילים את עצמם כדי להציל את יושבי הארץ, ויש עוד כמה בבתי
החולים שצריכים תפילה לרפואה שלימה, ב"ה שנצלנו מסכנת האוניות, והכל
בזכות עם ישראל הצדיקים שלומדים דף היומי של הזהר הקדוש.

ערכת מגן רוחנית

דעו לכם יש לנו עצה נפלאה וערכת מגן אמתית שלא יפגע שום חייל, ולא
יקרה שום נזק, פשוט לחלק לכל החילים קונטרסים של הזהר הקדוש ותקוני זהר
להצלתם ושמירתם. [אנחנו מחפשים מתנדבים לחלוקה לכל החילים, וכרגע יש
לנו תורם בשביל כעשרים אלף חיילים יצ"ו].

אחי ורעי בואו ונרבה עוד בזכות הזהר הקדוש לרפואת החולים, ולהצלת
עם ישראל, ואם היינו זוכים וכל עם ישראל מתאחדים ללמוד זהר הקדוש
כתקנת הרמח"ל כבר היינו נגאלים.

אל תיראי תולעת יעקב

הנביא ישעיה אומר: (פֶּרֶק מא יד-טו) אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל
אני עזרתך ואם ה' וגאלך קדוש ישראל: הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל

פיפיות תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים: ובתרגום יונתן באר: לא תדחלון שבטיא דבית יעקב זרעיתא דישראל, מימרי בסעדכון אמר ה' ופריקכון קדישא דישראל: וברד"ק באר: אל תיראי תולעת יעקב - לפי שהם חלשים בגלות כתולעת, וילמדנו למה נמשלו ישראל לתולעת, לומר לך מה תולעת זו אינה מכה את הארזים אלא בפה, והיא רכה ומכה את הקשה, כך ישראל כל כחם בתפלה, ומכים רשעי העולם שהם חזקים בארזים ונמשלים בהם שנאמר ארז בלבנון.

הקול קול יעקב - אין כחם של ישראל אלא בפייהם

בידנו כח אדיר, לנצח את האויב, לתת את המכה הראשונה!

לומדי הזהר הקדוש נותנים את המכה הראשונה!

הצבא מתכוננים להחזיר "מכה שניה" לאירן על ידי צוללות,

זאת אומרת שפבר השלימו עם העבדה, שתהיה זו אירן שתתן את "המכה הראשונה" - פצצה גרעינית לישראל [ח"ו], (והצבא משער שזה עלול לגבות כמיליון נפש רח"ל).

המדינה כבר השלימה עם המצב!

אנחנו לא משלימים עם המצב הזה!

ונהפך הוא! אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם!

אנחנו נתן את "המכה הראשונה"

"נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך" ... ללמוד זהר הקדוש

"ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים": (אסתת פרק ט ב)

אנחנו יכולים מדי יום ביומו לסים את כל ספר הזהר הקדוש ואפילו

מספר פעמים, וכך נמנע את האסון ונקרב את הגאולה בחסד וברחמים.

וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זי"ע בזהר הקדוש (פרשת נשא דף

קכ"ד), "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

[באור הדברים: בזכות החבור שלך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן

הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!]

פיצד זה אפשרי? - האם יכולים לישם זאת?

אכן, אפשר ואפשר! - בתכנית קלה ומתאימה לכל אחד ואחד!

שלא תגידו לא ידענו! – שלא תאמרו לא יכלנו!
בידינו הדבר, וחוב קדוש הוא לנו! – מי לה' אלו!

אפן א: אם יש בידיכם להשפיע על 354 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [בגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי – מדרש ביחד] ללמד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 6-7 דפים לאחד, לוקח לא יותר מ 12 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 12 דקות בלבד!

אפן ב: אם יש בידיכם להשפיע על 177 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [בגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי – מדרש ביחד] ללמד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 12-14 דפים, לוקח לא יותר מ 24 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 24 דקות בלבד!

אפן ג: אם יש בידיכם להשפיע על 89 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [בגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי – מדרש ביחד] ללמד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 24-28 דפים, לוקח לא יותר מ 48 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 48 דקות בלבד!
 וכן יש אפן ד' ואפן ה' ל 45 אנשים.

הקב"ה הקדים לנו רפואה למכה ושלח לנו את הרשב"י להצילנו מפל גזרות קשות ורעות.

עורו ישנים מתרדמתכם - עם ישראל זקוק להנצל מהמבול הנורא!

וזאת אפשר רק על ידי תבת נח - שהוא "הזהר הקדוש"

אל תגידו לא ידענו! - אל תגידו לא יכלנו!

היצר הרע יודע בודאות, שעל ידי למוד הזהר הקדוש הוא נדחה מן העולם ומתבטל שלטונו, וזוהי המלחמה האחרונה שלו. על כן הוא מתאמץ להחזיר מחשבות של שטות והבל, הפך האמת ממש.

על פן זהירות, סכנה! לא לפל ברשת היצר! כדאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן יצר הרע מסיתו לאדם בעולם הזה ומעיד עליו לעולם הבא, מה יעשה וינצל: תנא דבי רבי ישמעאל אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש, וכו'... (סכה דף נב:).

ובזכותכם יתקיים בנו הפתוב: (שמות פרק טו פ' טז-יח) "תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קנינת: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ה' מקדש אדני-י כוננו ידיך: (יח) ה' ימלך לעלם ועד", בב"א.

התורה הקדושה אומרת לנו בפרשת משפטים: והזהרתה אתה את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו: ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: (שמות פרק יח כ-כא).

אנו מתארגנים למנות שרי אלפים, שרי מאות, שרי חמשים ושרי עשרת, לאחד את כל עם ישראל בלמוד הזהר הקדוש, ולעשות סיומים מדי יום ביומו, [לפי הזהר היומי המחלק ל 354 יום 6-7 דפים ליום] להצלת עם ישראל.

נא למלאות השמות, ולחלק את סדר הלמוד לפי הטפס המונבא בספר "תיבת נח".

הבטחת הרמח"ל זי"ע

יודעים הכל ומאמינים הכל בדברי חז"ל הקדושים ובדברי הצדיקים שבכל הדורות, שכל דבור שיצא מפיהם הקדוש כמו שיצא מפי הגבורה. גם גלוי ומפרסם בכל קצוי ארץ מעלת לימוד ספר זהר הקדוש שנכתב על ידי החבריא קדישא של רבי שמעון בן יוחאי וחבריו זיע"א בקדושה נוראה שאין למעלה ממנה, עד שהפליגו צדיקים בלימוד הזהר במאד מאד, ולפנינו מעט מזעיר כטפה מן הים.

מובא במורה באצבע להחיד"א (סימן מד), למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו, והוא תקון גדול לנשמה. ובנודאי אין הפונה מי שמתרשל ואין שם לב לכנון, אלא הכוונה למי שאינו יודע פירוש המילות, כהמשך הלשון שכתב באין מבין]

ומובא בפלא יועץ (ערך זהר): למוד ספר הזהר נשגב מאד לטהר ולקדש הנפש ואפלו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא.

ובנתיב מצוותיך למורינו הרב רבי יצחק איזיק מקאמארנא, (שביל התורה אות א' סימן ל"א): ראוי לקבוע עצמו ללמוד חמש דפים זהר בכל יום, והוא תועלת גדולה ותקון גדול לנפש להאירה ולזככה ולתקנה, ולכלות קוצים, מדות רעות ותאוות רעות, לזכות בנעם השם, והוא מרפא ותקון לחטאים ופושעים של הנפש. וכן נתן מרון האר"י זכרונו לברכה תקון לבעל תשובה שיאמר חמש דפים זהר או תקונים בכל יום, וכן נהג מורי ורבי דודי הקדוש מורינו הרב רבי צבי.

ובספר הקדוש של"ה מאמר ראשון מי שלא ראה אור החכמה זו לא ראה מאורות מימיו - כל הפורש ממנה פורש מהחיים הנצחיים הרוחניים.

והרמח"ל בעל המסלת ישרים שכל ישראל הולכים לאורו, הגדיל במעלתו ובכחו של לימוד הזהר הקדוש והוסיף שכאשר נלמד ברציפות בלי הפסק כדלהלן, אז לא די בכך שמועיל למי שקורא ולומד בו, אלא יש בכחו לבטל גזרות קשות מעל כלל ישראל, ובפרט לבטל גזרות קשות ולהגן על כל יושבי אותו

המקום [עיר, שכונה] בו נלמד ספר הזהר, תיקוני זוהר, וזוהר חדש, ודבריו מפורשים ומבויורים באגרת פ"ו אתו פתב רמח"ל וזה לשונו:

בטול הגזרות על ידי למוד הזהר בלי הפסק מידי יום בקר עד ערב

וזאת ידעתי אגיד, כי ודאי כבר נתרבה הקטרוג עד שהיה יכול להגיע חס וחלילה אל מקום גדול. ואנו תודה לאל הקדמנו וירצה השם, יהיה לכל ישראל רפואה למכה. כי זה ה' חדשים בקרוב" כבר ראינו את הנולד והתחלנו בתקון גדול, כאשר אמר עתה לכבוד תורתו. וזאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש בני איטליא, שמרם צורם, לינצל מרשת זו טמנו שונאיהם. **ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד.** זה הסדר אשר שמנו בבית מדרשונו, כי כבר ידענו מה שכתב רשב"י בספר הזהר פרשת ויצא (דף קנא.): 'בעוד דהאי קול לא פסק דבור שלטא ויכלא ועל דא לא אצטריך אורייתא למפסק', ושם למעלה מעט: 'כל זמנא דחכימינא יחדון בה באורייתא לא יכיל סמ"ך מ"ם בהו'. ועל כן שמנו עצמנו לקבע למוד שלא יהיה לו הפסק כלל.

זה משפטו [של בית המדרש]⁷. שבעה בחרנו אשר התנדבו לזה לקיים להם להיות בין כלם לומדים תמיד מן הבקר עד הערב, כל הימים לא יחשו. והם עשו ביניהם תנאי, שהלמוד הזה לא יהיה אלא לתקון כל ישראל. ועל כן כלם כאיש אחד יחשבו, ולא יעשה שום אחד בשביל עצמו, אלא בשביל כל ישראל.

ובסדר זה יתחילו: מייד אחר תפלת שחרית ישב אחד במקום אחד אשר הוכן לזה ושם ילמד שעור קבוע לו עד בוא השני ויקח ממנו הספר עצמו, וממקום שהוא מסים שם יתחיל, עד בוא השלישי ויקח ממנו. וכן יקיפו וילכו עד צאת הכוכבים, דבר יום ביומו. וכל אחד בשעת למודו יהא דינו כמתפלל שמונה עשרה, שלא יוכל להפסיק בשום מין הפסק שבעולם. ולא יסים למודו עד שיתחיל השני, באפן שרגע אחד לא יפסק קול התורה. והלמוד הוא ספר הזהר, תקונים וזהר

⁷. זאת אומרת (לפי תאריך המכתב: כ' סיון ה' תצ"א) שבשלהי טבת – שבט ה' תצ"א קמה החבורה הקדושה של הרמח"ל שהעמידו תקנות הישיבה, ראה תעודה ג'.

⁷. השווה עם תקנות הישיבה, תעודה ג', אות א, ב, ד.

חדש, ונמצינו לומדים בכל שבוע כל זה. וזה ידענו כי בחר השם בזה לבטל כל גזרות קשות, ובפרט להיות לחומה אל הגזרה הקשה חס וחלילה.

ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא אישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום. אבל כבוד תורתו יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יוכל לעשותו, כי לא דבר קשה הוא כלל. ואנחנו מצליחים בזה תודה לאל, ועוד לנו סדרים רבים ונאים בענין הלמוד הזה. וה' אלוקי השמים ימלא משאלות לבבנו לטובה ואת משאלות כל בני ביתו אשר דורש אני בשלומם כאיש אחד, כנפשו הרמה וכןפשו, שותה בצמא את דבריו.

משה חיים לוצאטו

יום א' כ' סיון ה' תצ"א פאדובה

בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת וננצל

ועוד כתב הרמח"ל: בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת וננצל ונמצא שבריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, שבסודה נעשה הזהר, אשר בו נכללו כל הששים רבוא נשמתין, כמזכר בתקונים, ואז נחשב זה לבריחה כללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יצטרך אלא יציאה, וזהו שנאמר (ישעיה נב, יב): "כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי הלך לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל"...

כל מי שיתדבק בזהר הקדוש בורח מן הסטרא אחרא, וינצל מחבלי משיח

כל מי שיתדבק בזהר הקדוש בורח מן הסטרא אחרא, וינצל מחבלי משיח, והאמת כי ספר הזהר נשאר אחריו (אחרי רשב"י) זי"ע, שכל מי שיתדבק בו נקרא שבורח מן הסטרא אחרא, עד שלא יצטרך לו (באחרית הימים) אלא יציאה, ואודיעך מה תועלת נמצא בזה, והאמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הצלה מחבלי משיח. (אגרת הרמח"ל).

אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן

אשר על פן בשעה זו, כאשר מדת הדין מתוחה על שונאיהם של ישראל בארץ ובעולם, כאשר מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה, ואין עצה ואין תבונה לנגד ה', שבדרך הטבע אי אפשר לנו להתגונן בפני צאצאיו של אותו פרא אדם

(ישמעאל) וכאשר מצטרף אליו אדום, וכמו שמובא בשם הגר"א פאשר אדום וישמעאל מתחברים צפה לרגלו של משיח (פאשר עולה מהפסוקים בישעיה ובדניאל), ועתה חיים תלויים לנו מנגד, ומתקיימת בנו נבואת חז"ל שנבאו לנו: שבעקבתא דמשיחא אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים (סוטה דף מט.), ועלינו ללכת עתה בעקבי הצאן, לתפס אמונות אבותינו, ולהרבות בתפלה ובתחנונים לפני בעל הרחמים, וכן להרבות בלמוד התורה ובגמילות חסדים ולהשתמש בכל הכח הרוחני שבדינו.

ומכאן מודעה רבא לאורייתא, וקריאת קדש למצדיקי הרבים ככוכבים, די בכל אתר ואתר, הם מזכי הרבים שזכות הרבים תלויה בהם, וכן לגבאי בית הכנסת ובתי מדרש בארץ הקדש ובעולם כלו, ובעקר לתלמידי החכמים שבישראל, לקבל עצתו של צדיק, הלא הוא מורה דרכם של כל ישראל, הרמח"ל הקדוש, לקים דברו אשר דבר, ולארגן בכל עיר גדולה לאלקים, ואם אפשר בכל שכונה גדולה בה גרים שלומי אמוני ישראל, למוד רצון של הזהר הקדוש פנזכר באגרת פ"ו, מבקר ועד ערב חק ולא יעבר [ובמקום שיש 80 מתנדבים לערך, די שכל אחד ישתתף בשעה אחת בשבוע, ואם יש רק 40 מתנדבים, אזי די בשעתים שבועיות, וזה דבר השווה לכל נפש ללא ספק].

עצה חשובה ונחוצה לכל יהודי ויהודי אשר בקל אפשר לקיימה, כדי להציל את עם ישראל מכל גזרות קשות ורעות, ולזכות במהרה לגאולה ברחמים

כל בית כנסת יכול לארגן תכנית לשלם ל' 80 אברכים בשבוע לכל אברך אחד 25 ש לשעה, סך הכל: מאה ש לחדש לאברך, וכל אחד שרוצה לשלם עבור אברך לחדש, וכמו כן יכולים לקחת מכל אחד רק 25 ש כדי לזכות בשעה זוהר הקדוש, וזוהי תוכנית השווה לכל נפש. ובוודאי לא ימצא אחד שלא ירצה לקבל חלק בדבר הגדול הזה ויהי רצון שעל ידי התקון הגדול הזה נזכה לבטל כל גזרות קשות מעל עם ישראל, ונזכה לחומת מגן אמתית מפני הגזרה קשה ח"ו, כהבטחת הרמח"ל.

ואם ילמדו לפי הזהר היומי המחלק ל 354 יום 6-7 דפים ליום, יעשו חשבון כמה פעמים סימו את כל הזוהר הקדוש. ולהודיע לשרי אלפים, שרי

מאות, שרי חמשים ושרי עשרות, לאחד את כל עם ישראל בלמוד הזהר הקדוש, לעשות סיומים מדי יום ביומו.

אין צורך לפרט את כל הישועות והברכות האמורות ללומדי הזהר כי רבים הם, בעזרת השם תראה זאת בעסק הבא שיתגלגל לידך, ישועות גלויות לעין, ברכות מעל הטבע, סיעתא דשמיא על כל צעד ושעל, וחסדים גלויים. - ועוד דוע תקנת הרמח"ל זיע"א דרך על ידי למוד הזהר הקדוש נפדה מן הצרות ונגאל ברחמים, ומפרש בזהר הקדוש (פרשת נשא כד): "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", ויתקיים בנו ההבטחה של הנביא יחזקאל (לו כה), "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם", ונזכה להנשע בתשועת עולמים בביאת משיח צדקנו במהרה בְּמִינוּ אָמֵן!

תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא מליץ טוב בעדנו, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

בלתי נסבל? כואב? מציק? לא רגוע?

והסירותי מחלה מקרבך

דר' ברים כירופרקט מומחה

בעזהשי"ת רפוי מוחלט בשיטה יחודית למגוון בעיות:

כאבים מכל סוג, סחרחורות, פריצת דיסק ועוד ועוד

טלפון: 077-4051423/054-8441423

ירושלים רח' מאה שערים 78, קטמון רח' ישראל אהרוני 7, בית שמש רח' נחל זויתן 2,

לזכוי הרבים! שיעורי זוהר מתקיימים בכל אחת מהמרפאות הנ"ל בשעות:

בית שמש: ימי א' וד' 11:30 | קטמון: יום ב' 12:00

מאה שערים: יום ג' 12:00 / יום ה' 16:00

וכן חלוקת טפסים, עלונים וספרים של "מפעל הזוהר העולמי"

"לכאן" מחלתי היתה חשוכת מרפא, הרופאים לא נתנו סיכויים, ואני החלטתי לנסות בכל דרך אפשרית, וכך הגעתי לדר' ברים שהוא היה השליח לרפאני לגמרי ממחלתי, בניגוד לציפיות הרפואה הכללית, והדיפך הגמור ממה שאמרו לי הרופאים, הבראתי בשלימות ועל כך תודיתי. עלו והצליחו! ש.ב.

פְּרָסוּם בְּבֵּיַר שֶׁבַע

בע"ה

צדיק בא לעיר בגיל ורון

נקבל בברכה את כבוד קדושת מרן האדמו"ר

מהאלמין שליט"א

מיסד "מפעל הזוהר העולמי"

אשר יבוא לבית-הכנסת "האבות"

להניח ברכה אל תוך ביתנו.

הערב יתקיים, אי"ה, ביום שני הבא

עלינו לטובה ולברכה

יח' סיוון בשעה 8:00 בערב

הציבור הרחב מוזמן לכנס המיוחד והמרומם.